சண்பகர் துணை.

தெய்வப்புலமைத்

திருவள்ளுவநாயனார்

அருளிச்செய்த

தமிழ்வேதமாகிய

திருக்குறண்மூலமும்,

பரிமேலழகருரையும்.

இவை

இராமநாதபுரசமஸ்தானம்

ம. ரா. ரா. ஸ்ரீ

பொன்னுச்சாமித்தேவரவர்கள்

வேண்டுகோளின்படி,

யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர்

ஆறுமுகநாவலரால்

பல்பிரதிரூபங்களைக்கொண்டு

பரிசோதித்து,

சென்னபட்டணம்
வாணிநிகேதனவச்சுக்கூடத்தில்
பதிப்பிக்கப்பட்டன.

துன்மதி௵ வைகாசி௴.

Registered Copyright

உ

சிவமயம்.

சிறப்புப்பாயிரம்.

மகாவித்துவானாகிய

ம. ஈ. ஈ. ஸ்ரீ திரிசிரபுரம்

மீனாட்சிசுந்தரப்பிள்ளை

இயற்றியது.

அறுசீர்க்கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

பொனபூததமகரநதபபுதுமதுவசசெழுஙகமலபபொகுட்டுவாழவோன
றெனபூததநானமுகததோனலனாலைமுகததோனேதெளிமினெனனக
கொனபூதததமிழவழஙகுநிலததினறமினிதெழுநதுகுதிகொணடாட
மினபூததசெஙகதிரினவளளுவரெனறொருநாமமேவததோனறி. ௧

பொலிதரமுனனுணாநதமறைபகததமைநதவறமுதனாறபொருளுமேனமே
லொலிதரமறறநநானகுமொருமூனறினடககியினறேனொழுககியாஙகு
மெலிதரலிலவரைமுதறபேருருவொருசிறறாடியகமவிளஙகனமான
நலிதரறீரசிலசொலலிறபலபொருளுஞசெறிததுநவைநணணாதாக. ௨

மொழிசுருஙகலபொருளவிளஙகனமொழியவினிதாதனலமொழிபுணாததல
வழியமையோசையிறபொலிதலாழாதிருதானமுறைநிறுவனமலைவுதீரதல
பொழிவிழுமியதுபயததலகாடடாதலிபபததும்பொலியவாயநத
கழிபொருளுஙகருதணியுநோககுமிடநதொறுஙகிடநதுகளிபபுசசெயய. ௩

மையேறுபொழினமதுரைமாநகரததருடபுலமைமாடசியாரமுன
கையேறுதிருமூலாகமசசோதிமறைமுளைததகனிவாயவிணடு
பையேறுமணிபொருமோரதுதிகவிசொறறிடபபலருமபரவிபபோறற
வையேறுதிருககுறளெனறொருநூலசெயதுலகுவபபவளிததானாக. ௪

அன்னநூறபெருமையுணாநதானறபாணிநிபுரிநதவரியநூலுக
கினனறீரபதஞசலிபோறபலருரையுமவியாபபியமாயிருககநாளு
முனனவாம்வியாபகமேயாகநூறகருததுணாநதேமொழிநதாரெனன
நனனாவானபுகழபபரிமேலழகருரையியறறவதைநாடியாரும். ௫

ஏடடுவரைநதெடுததுணர்நதுவருநாளிலெஙகணுஞசாலெழுததுககுறற
மோடடுமவகையுணராராயபபரமபரையொனறேகருதியொழிநதாரததோ
மாட்டுவலெனறுணாநதனையமூலமுமபேருரையுமுனமவகுததவாறே
தீட்டுதலிலாவெழுததிலியைவியெனவுலகுபுகழசெமபிநாடன. ௬

உ சிறப்புப்பாயிரம்

ஓதுபதியாயவிராமீசாதிருவருளானீருடுததவைபபிற
கோதுபதியாதகலவறநதழைநதுவிளஙகிடசசெஙகோலகைககொணட
சேதுபதிமானேசரதிகாரநடாததுசெயசிஙகஞசெமபூ
மாதுபதியயாவுயிாபபவுலகமுழுவதுமபுரககுமவளளறகோமான. ௭

கறபகததினறளிரனையமெனனிறமுஞசஙகினொடுகமலரேகை
யுறபவமுமொருசுாபிசசெருததனமுலைநிகாவிரலுமொளிாபொனனாழி
யிறபதியொணசுடாமணியுமெயதுதலாறறருநிதியமிரணடுதெயவப
பொறபமையாவருணமணிபிவவைநதுஞசோநதாயவெனுமபுரவுககையான. ௮

பாருநெடுவிசுமபுமறுவெஙகுளதெனறாராயபபரநதமாாபா
னோருமுணாவுடையாாபாறபெருஙகருணைமடைதிறநதாலொததசணணான
வாருமிளநகையருமபவினியாமுகமலாததுமொழிமதுரவாயான .
மேருவெனபபுடைபரநதபகைவாநிலைகலஙகவெழூஉவீஙகுநதோளான. ௯

சிவஞானததேவாவாபபிரசாதபாலனருளசெறிபூபாலன
பவஞானமுழுதொழியககோபாலனெஞஞானறுமபணிகாபாலன
றவஞானநீறறொளியேபொளிாபாலனபகைகாணததாபபினபால
னவஞானமறுததுணாநதமுபபாலனபோாவையெனவமைசீாபபாலன. ௧௦

ஒருகாவிததுவசதரானெனிரசாவமாலிகையாறுனாவானமீகசுாந
தருகாவிததுவசததாரனைறபெருஞசிவஞானமடங்கவுயகசுரு
கருகாவிததுவசததானபாகத்தாகியுமுமனமேகடைகாதுருசா
தருகாவிததுவசததானபுணாயானசெயகாயமெனவுரைகசுமவாளானை. கக

கநதுகசதானமபரபுமாறுபொழிநதெழுகள்றமுனகருதாமேறபாய
கநதுகசதானமபரவுசூடியடி பானவாயிறகடடிததூங்குவ
கநதுகசதானமபரவுமாதாவெனறுயிா கருகிகசிசெலாமி
கநதுகசதானமபரவுரவமாசுரீகசுவறஙகைகசகொணடிளானை. கஉ

தனாசெயதவபபயஞியமைநதபெருவளபபு தவைதததலைமையோனபொன
வனாசெயநிதிபபெருவாழகைகமாகனவானபெருமபுலவாமறவாதெனறு [ஙி
முனாசெயபெருமபுகழபபொனனுசசாமிநதோதினமிழசுாந தனைபபசகேட
நனாசெயவிடையேறுயாதநமபிரானடி சகனேபேறயகதலலோன. கஙு

மனனுபெருநதமிழபபாடடலிலகசுணமுமிலகியமுமவரம்புகணடோன
பனனுசிவபுராணஙகளபலதெரிதெனசிவாகமநூறபரவைமூழகி
யுனனுமறபூதியெமமீசுவரபபிலாமஙிகையுறகசகொணடிளளா
னினனுருயகுனைதனினஞயசைபமெனுமபயிாவளாகருமெழிலிபோலவான.

நீடுபுகழநதிரு நாகதிசசாரம் பேருககோனுசலமிநதிலவாநினற
நாடுபுகழததலமபொலியா றபபாணத தலலுாவாழநகராக்கொணடோன
றேடுபுகழுருவமைநதகநதவேடவதததிதததசெலவனயாருட
பாடுபுகழாறுமுகநாவலனவவாறசிறபதிபபிததானே. கஙு

சிறபபுபபாயிரம். கூ

மகாவிததுவானுஙிய ம. ா. ா. ஸ்ரீ

மீ ஞ ட சி சு ந் த ர ப் பி ள ளை மா ணை க க ரு ம்

சிதமபரசசெடடியாா குமாரருமாகிய

தியாகராஜச் செட்டியார்

இயற்றியது.

நேரிசையாசிரியப்பா.

திருவளர் தெய்வச் செழுமறை யவாத—முருவளர் செங்கை யுதக மவாவிக்
—கருங்கடன் முகடிற செங்கேழ் பரப்பி—மரகதம் பழுத்த குரகத மோரோ
ழ—சோதர யாதத வோராகால் வையத—நமாநதினி தெழூஉ வகலிடம் புகை
தத—செறியிருள் விழுங்குஞ் செஞ்சுடர் வானவ—னலங்கொளி விரிகுங் கல
ங்கிளர் கரங்க—ணனைமுடத் திறகரு மாண்டகு புரவ—மாயிரந் தாங்கி யவிர
நிலா வெறிகருங்—தரளங் குயிறறிய தமனியக் கோயி— லரசுவீற் றிருந்திவ
வகில மீனற—நானமறை முழங்குநன் னுவுடைக் கடவுள—பெருகுபே ரருளா
ற் றிருவள ருவராய—மிந்தலத் தறிதற் மனனுறு மகக—ளறமுத னனகுந
ற்றமுற வுணரவு—நனைந் யெங்கணு நனிசிறந் சோங்கவும—புனமை யணட
ப புலவீரா யொழியவுரு—சந்தனப் பொதியச் செந்தமிழ் முனிவ— னுளள
ம் பெருங்கள் கொளனீ கொளளவுந் — நவலரும் புகழ்சால் சங்கத் தமாந
த—நவலரும் புலவாசொ னுணபொரு னுரலெனாந—நிருபபெறு கலவி நிரப
புற வோசொல—பருபபொரு னுரலாய விருபபற நெழியவுரு-சிறநளவின
தாயப பெரும்பொரு ளடகி—புறநிந நூலினி னுணாவோ யாரு—நனுகு
சொற சுவையொடு நகுபொருட் சுவைகவாந—தனுவினமா மேரு வடகத
நுணியவு—நறமிழச் செலவம் பெறறநன னுடினமுன—மறைய பனமொ
ழி யுறறபுண னுடெலா—மனபொரு னுடையாமுன வறியவா போல— வென
செய வாமென நேகநறு நிறகவு—மெழுதத் முதலாய விலகண மெல்லாம
—பழுதறினி நறங்கும் பளளி யாகவு—மினறி யமையா வினனும் பலவுந்—
னுணறின மிடந்து நுங்குபெறத் திகழவு— திருவுளக் கனனிந் தருவாய மலா
நது—பொருவறப் புகனற புகலுந் தெய்வத—திருக்குற ளெனுஞ் செந்த

மிழ வேதம—பலருரை செயய நிலவிய தெனினு—மொருவாப புலமைத தரு
மாமுன னாய—பாடலசால சிறபபிற பதினமா செயத—நாடுறு முரைகளுட
பீடமைந தோஙகும—பரிமே லழகா பணணிய வுரையொடு—விரிகடல சூழ
புவி மேவி விளஙகப—பரிவுறு மசசிற பதிததுத தருகெனக— கறபகச சோ
லை ககனத துறுமெனப—பொறபுறு புலவா புகலுவ ரஃது — நமபோன மா
றா நலவள முடைததெனி—லமபாச சென்றினி தறிய லாமென—வெணணிச
சென்றாங கெழிலுற வளாநது — விணணுற நிவநத வியனமாம பொழிறகட்
—சிவநதழை மனததுச செவவியோரக் கிடமாயக—கவினறிகழ காரைக கா
லவ தரிதத—வமமைதிரு வுளஙகனிந தடியாரக களிதத—கனிககெதி ராகக
கணணுத லருளிய—வினிததே மாஙகனி யிபபொழிற கனியே — யெனனக
கிளைதொறுந துனனிக கனிநத—வெணணிலாக கனிகளை யுணண விருமபி—
வாவிப புகுநதிள மநதிக ளெலலா—மேவியத தருககண மீமிசை யிருநது—
சு சிறப்புப்பாயிரம்.

தாவிப புகுநதத தருநுனி யேறி—யோவிலக கனிகவாந துணவலி யினறிக—
கூனடை வெரிநின மேனமயி ரெலாமுதிாந—திருகண குழியா வெனபெலாம்
வெளிபபட்—டகடுற வொடடி யடுபசி வருதத—வணணாநது நோக்கி நண்ணி
யிருககு—முதுபெரு மநதிகண முனனாமுன னுகுதது — வெறுததிட வூடடி
விழைநதுபின னுணடு—தாமுயன றுணணுந தகுவலி யிலலா—வுறவினாக கூ
ட்டியுண ணறவரை நிகாககு—நலமலி செமபி நனனா டுடையான—மேருவொ
ன றெனறு விளமபுதல பொயயென—றாரு மியமப வளவற வுயாநது—செம்
பொனா னியனறபல செழுமணி மாடத்—துமப ருலாவு மொளியிழை மடவா
—ரனபுறு மாடவ ரணுக நோககி— யினபுற முயஙக வெணணுதங காதல்—
குறிபபிற புலபபடக கொழுஙகனி யிதனைச— செவவாய்ப பைஞசிறைச சிறு
கிளி யூடடப—புகுவே னெனறு புதுமதி மழுஙகப—பளிஙகரிந தமைதது வி
ளஙகறை புககுப—பிததிகைத் தலததி லொததுத தோனறு — நீழற பஞசர
நோசெனறு திறததல—பினபடா காதல ரனபுற நோகக — வுறுநா ணொடுந
கைத் தோடித் தழுவும—வளமலி புதுவை மாநக ராளி—யவமெலாஞ சாரா
தகலுற வகறறிச—சிவமெலாம புனைநத சிவஞானத தேவா—பவமெலா மு

வநது பணணிய மாபபெருந—தவமெலாந திரணடொரு தனயனு யுதிததோ
ன—பூவிலுந திசையிலும புகலுறு மறறைய—தீவிலு மிருசுடா திரிதரும பெ
ரிய—கோவிலுந தீஞசுவை கொழிக ருந தமிழவலோா— நாவிலும பாவி— ந
டிககும புகழா—னுணமையு நூலுணா நுணமையும வறுமைகொல — வண
மையுங காடசிக கெணமையும பகைசெ ய — தணமையுங கதிரவா மொண
மையு மதியவாந—தணமையுங கணமையுந தழைசரு செலவன—வணடினங
குழுமிக கொணடினி தேறிக—கிணடிடப பருமுகை விணடின னறவ—மண
டிப பெருக வுணடு தெவிடடுந— தணடொடை புனையுந திணடோள வலியா
—லோதிகழந திலஙகுங காரமுடி புனைநது—சீரபெற வுயா ந நேருறக கீழ
போய— நீரநிறைந தமைநத வாரகடல வளைநத — பாரநடு நினற மேருவை
வென்றோ—னெறறு திரைபபுனல சுறறிய வசுநதரா—யுறறநன னூலகண மு
றறுற வாயநது—கறறநா வலாகள சொறறபாக களையிஃ— திறறிஃ திறறெ
ன மறறுணா புலமையான—மலாபொதுள சோலை சுலவுற வுடுததி—யுலகெ
லாம புகழ நிலவுதென கூட—லிலகுபொற சலச மலாதட மமாநத—நலமலி
சஙகப பலகையை வெனறோன—கரவுறு பிறவியு மரணமு மொழித ற—வர
னுறு மேனமை விரவுமெயஞ ஞானத—திரமுறு முததி தரவல தாய—வரவு
று சடிலப பரசிவ பததியால—விணணுறு மிமயப பெணணமா பாகத—தண
ணலை யருசசனை பணணுற வொருநாட—டணணறுங கமலமொன றெணணு
றக குறைதலிற— கணணிடந திடடகார வணணனை வெனறோ— னெவவெந
நலஙகட கெஃதெஃ துரிததோ—வவவந நலஙகளா லதையதை வெனறோன
—சிநதா மணியோ நாதாச சுரபியோ — தெயவததருவோ பெயயுமா முகி
லோ—விருநிதி யோவிவ வுருவெடுத ததுதா—னலமபுனை யிதுவெனப புலந
துணி விலமெனத—தலமபுகல பொனனுச சாமி நரோநதிர— னனியுள மகிழ
நது நவினறன னாக— வினிதினி தெனறு முனிவற நயபபுற — றிவனிடை நி
றைநத நுவலரு மறனெலாந— தனனுறு காட்டா மனனுறக கொளுநூன—
முதுபே ருலகி லிதுவே யாதலி— னறைநதது சால வமையுமென றுனனி—

சிறப்புப்பாயிரம். ௫

நிறைநதி யாஙகணு நிலவுறப பதிததனன— விடையததிற பரககுந தடையறு மனத்தை—நடையறச் சுருக்கி யடியிணை வைக்குந—தனமை யுயிரக்குத தானறி வுறுததப—பாரிட மெஙகும் படர்பா கீரதிப்—பெருமபுனல சுருககிச் சிறுதுளி யாககி—யொளியுறு சடைமுடி மிளிாதர வைககு— மூவா முதலவனோவா தமருந—தாவாப பெருநதவ மேவா விளஙகிக—கவினமலி தனனைக் கணடவா கொடுமபவஙு—காணா தருடிருக கோணா சலமுஙு—குலவுறு நலமுயிா கலவுற மலவலி—கா ம பெருந [illegible] கோதீ [illegible] —மிருநிதி யாக மருவுறப பெறறு—மனனுறு மீழ [illegible] டென [illegible] — பொருவிலாத தனதற கொ [illegible] மாயது—மாணமா பொழிலயாழப பாணமச சிரததிற—கணிபெறட [illegible] விககு மணிமுடி நிகாககும—பனனூ லுணாநத நனனா வலாக—ணாடொறுஙு கூடி நவிலுத லுறற—பீடுயாந தோஙகு பெருவள னெலலாந—துனனுதன பெயராந தொகைநிலைத தொடாசொலின—மனனுமுன மொழியின வயங்குபொரு ளாககி—யினனும் பறபல ரிசைபப விடஙகொடுக [illegible]—செலலூ ரெயிலசூழ நலலூ ரென்ப—திகழுமம முடிககோா சிகாமணி யெனனப—புகரிலா ஞாலம புகலவந துதிததோன—செபதமி ழெனனுஞ சுநதர மஙகை—கநதரத தழகு களிமஙு கலநா—ணிலககண மனைதது நலகக விளககுந—துலக்க மிகுநத தூணடா விளககுப—புணாதரு மினப மணவுறு புராண—முணாவோா யாரககு மொளியுறு நேததிர—நலலறி வுறுததித தொலபவந தொலைககும்— பலகலை கடகெலாம புலலுமோ ரிலலம — பொயதெரித தகறறி மெயயிது வெனனுஞ — சைவசித தாநதத தெயவ வைபபுக — கணணுபுணணியங்கட் கணணிய வுயிராந—தணணிய மாசிவ புணணியப பிழமபு—சிவனடி யவரைச சிவமென மதிககுந—தவமது வளாககு மவமறு சீல—னெனனுளஙு குடிகொண டிருககு—முனறுசீ ராறு முகநா வலனே.

மஹாவிததுவானாகிய ம. ா. ா. ஸ்ரீ

மீனாடசிசுந்தரபபிள்ளைமாணாககரும்

சங்கரலிஙகபபிளளை குமாரருமாகிய

தெய்வநாயகப்பிள்ளை

இயற்றியது.

நேரிசையாசிரியப்பா.

திருவளர் மருமத துருவளா பெருமா—னுநதியந தாமரை யநதி லமாநது—புரிமுறுக் குடைநது முருகுகொப புளிபப—வளளித ழவிழக்கும் வெளளி தழ்க் கமலத்— திருமனை யவாவு மொருமனைக கிழத்தியை — மனனுற நா ளுந தனனுறு நாவிற— செநநிறந திரிநது வெணணிறம் பயபப — மருவுற வைதத வொருபெருந தேவ— னருமறைப பொருளைப் பெருநிலத் துதிதத —மனபதை கட்கெலா மினபுற வுணாதத—வுளளத துளளிக கொளளுந தெ யவ—வுருவங கரநது திருவள் ளுவராய—மாநிலத துறறு மேனிலத தவரு —மவாவுற வெனறுந தவாநல மமைததுப்—பனமலை யுள்ளுயா பொன்மலை யென்னப்—பன்னூ லுள்ளுயர் நன்னூ லாகப—புரிவுற வருளிய விரிவுறு பொ

ருளசோ—தெயவக திருககுறண மெயமலி நூலைப— பொற்பமா தருககளு ட் கறபக மெனனப—பலருரை யுளளு நிலவுற விளஙகும — பரிமே லழகா புரியுரை யோடு— நயககுறு மசசில வயககித் தருகென—வானினங களினு யா தேனு வெனன—முறறுற வாயநது கறறவா குழுமிக—கறபம புகலினு மறபமுங குறையாப—பெருவள னமைநது மருவுமிப புவியிற — பமபுபன னாட்டுயா செமபிநன னாட—னநதா மணிகளுட சிநதா மணியெனப—பொன னியல் புரிசை தெனனுற வுடுதது—நனனகா பலவினுட டுனனுசீர் பெறறு— முதுபுகழ சுமநதுயா புதுவைமா நகரான — சலஞசலத் துதிதத நலமபுரி முததெனத—தவஞாலம் புகழுஞ சிவஞானத தேவா—பிறககுமா தவத்திற சிறககவந துதிததோன — பெருநிதி களினுய ரிருநிதி யென்ன—விரவலாக கெலலாம வரையாது கொடுககும— வளளற குழாஙக ளுளளுயா வளளல —பனனக கேடக வுனனத தெவிடடாச— செநதமிழச சுவைதெரி சுநதரக் குரிசில—கறறாக கெலலா நறறா யிலலந — தூயமை மிகுககும வாயமைப பெளவந—தெருடகுரித தாய வருடபெருங குனற—முததி தருஞசிவ பததி ப பிணட—நனனலம பலவுந துனனுறு முறையுள — பெருமபுயா சலததிற

சுருமபமாந துணணுந—தாமமாா பொனனுச சாமி மகிபன—கழிநதபே ரு வகையின மொழிநதன ஞகக—களஙகமற வாயந்து விளஙகுறப பதிததன —னமபரத திலஙகு செமபொன ஞடடைத—தோழ னெனககொளு மீழநன ஞட்டி—னேணமாந தொளிாயாழப பாணத துறற— வளமலி செலவ வள கை நிகாககும—விலலூா மாட நலலூா வாண—னெழுததுமுத லாக வழு த்திலக கணமெலாங— கடைபோக வுணாநத தடையறு மறிஞன— றராத லம் புகழசிவ புராணச செலவஞ— சமையங களினுயாந தமைவுபெற றோ ஙகித—தெயவத திறமபொலி சைவ மெனனப—பலபல கலையெலா நிலவுற வுணாநத—புலவரி லுயாநதொளிா நலமலி பெருமான — புகலருஞ சீாததி பொததுஞ—சகமகி ழாறு முகநா வலனே.

மகாவிததுவானாகிய ம. ா. ா. ஸ்ரீ

[மீ ஞ ட சி சு ந த ர ப பி ள ளை மா ணா க க ரு ம

வீரசசெடடியாா குமாரருமாகிய

சோடசாவதானம

சுப்பராயச்செட்டியார்

இயறறியது.

நேரிசையாசிரியபபா.

மலாதலை யுலகிற குலவுயிாத் தொகைக — டுனனிய வினைவழி மனனிய போகந—தனைவிழைந தருநத நனைமலாக கோதை— மலைமக ளொருபா னி லைதர வமைதத—சிவபிரா னருளின றவலரு வலியாற—பாறபடு மணடப ப ரபபினை நொடியினுள—வீற்றுவீற றாக விழுததக வகுத்த—தேன்முகப் பது ம நான்முகப புத்தேள்—வனபட ரகனறு மனபதை யனைததும— விதிவில க் குணாநது கதிபெறற குவநது—சீரிய தெயவ வாரிய மொழியா— னலகி

ய வளமை மலகிய சிறபபிற—பாயிர நானமறை மாயிரு ஞாலத— தடுபகை
கரககப படுபொரு ளாதலி—னுலையா மரபி னிலைபெற வமமறைப—பருபபொ
ரு ளொருவி விழுபபொரு ளொருஙகு — மமிழதினு மினிய தமிழினிற றரு
வான—பவாசடைப பனவா நுவலருஞ சீாசா—லிகலறு தவதசிறற பகவமா
முனிவரன—செயதவப பயஞன மைதப வநது—மாணடநல லருடகொடை
பூணடகா ரணததாற—றெயவப புலமைத திருவள ளுவரெனு—நிகரிலபோ
மேறகொண டகலிட முயயத—துனபக லறமபொரு ளினபமவீ டெனனு—
நாறபொருள பயககு மேறபுடைத தாகத— தபபா தருளிய முபபான மருவி
ய—திருககுற ளெனணந தெயவமா மறையொடு—கருமா முதலிய சாலபினா
வகுதத—திருகிலபே ருரைகளு— சிறநது நிலைஇய—வரிமே லியலபுகழப பரி
மே லழக—ருளஙகனிந தியறறிய வளஙகனி யுரையினைத—தோசசியின மிக
கோா சிநதைநன குவபபக—கரலிகி தஙகளான விரவிய வழுககளைந—துரு
விய லசசிற றருகெனப பஃறலைப—பனனகஞ சுமநத பனனக வரைபபிற—
குணஙகுளைப புரவி வணஙகல ரேறு—வெதுபபற வுலகம பொதுககடிந த
ளிககும—வலமுறு மிராச குலசூ டாமணி—கழைசுளி புகாமுகக கடவுணல
வேழம—விழைதரு கறபக மெனகுழை நொடுதது—வானறோய நறுஞசுவை
த தேனறோயத தருநதப—புழைககர நீடடப பழிபபறு தேனிறு—றுறுமிய
சநதனச சூழலவாயக குலவுஞ—செறுபுல னுடைய குறுமுனி தனபா—லர
நதைகெட நுவனறு வரமபெறு பாகதுக—குணடுபடு மீாஞசுனை குடைநதர
மகளி—ரரககலா கரமவிரித திரபபதை நிகாபப— வடுபபடாக காநதட டுடு
பபலா கருலிய—முதியசெந தமிழகமழ பொதியமால வரையான— விரவிய
விணணவா பரவவீ ரடியான—மூவுல களநத மேவரு நெடுமால— வனறிற
ற பகுவாய வனறியி னுருககொளீஇ—யுருவமண புகுநது துருவியுங காணு
—வருளாா பசுஙகொடி யொருபாற படாநத—முககட கருமபின செககம
லததாள—சரையினிற றோயநது புரைதப மணகக—நலததகு கவுணியக கு
லககொழுந திடட—பழமறை தனனகத தளவளாய மணககுந—தெயவவெ
ண டிரையெறி வையைமா நதியான— வரியளி மிதிபபப புரிமுறுக கவிழந
த—மணஙகம ழமபுய மணஙகயா குநாகது — மகனமாந துதவுந தகவினா

கடுபப — முகனமாந தொழுககுந துகளறு செநதே— னுவடடெறிந தினக
ழைப படபபையிற புகுநது—சுரிமுகச சஙகுழல வரிமடை யுடைபப—மட
டியல பூநதுகள கொடடிச சிறைசெயுங— கவிழதுணாத தேமாம பொழில
புடை யுடுதத—பமபிய வளமபொலி செமபிநன னுடன— பூனத முளரி மா
னதத தடமெனத—தேவரு மயிாபபப பூவளை யஙகளை—வெணணிறச சிறக
ரணணிய மராள—மருநதிட வெனறும விருநதிடு மணிததடந — துதைதரு
செலவப புடவைமா நகரா—னுலமபொரு மறுவில வலமபடு புயததி—னுறை
தரு கொறறவை யுவகையொடு குறுநகை—யருமபிய தொபப விருமபிய வ
னைந —வளியடை கிடககுந தளவமா லிகையான—மரவுரி யநதணன மறு
ததுமுட சினபபிற—றகைககுந திறனலன சிகைககனல கொழிககுங—குலி
சவாட படையுடைக குரிசிலென றுணாகுற—றனனவன றனைநீத திநநகாப
போநத—துசசைச சிரவமீ துணமையே யாமெனுக — கணடவா பலருமவா
ய் விணடிடச் சிறநது—விழிகவா வனபபிற சுழிகொளவாம பரியான—றன

னுட னுடனறமா தாக்கிய தெயவக — கொனனுறை வயிரவாட கோடடுமா
னினஙக—ளகைபபொடு வாயவெரீஇத திகைததோட டெடுததுச—செலவுழி
யின்றித திசைதொறு மிமையா—நாட்டமொடு வட்கி வாடடமொடு நிறப—
வயஙகொடிறு மாநது தயஙகிமதங் கவிழதது— நிகரிகந துலவும் புகாமுக
க் களிறறுன— கடையுகத தெழுநத கருஙகட லெனனப— படையொடு து
வன்றிய வடையல ருடையா—நெஞசுபறை கொடட வஞசிவிழி விளாப்ப—
வேறறிடி போல விடையறு திரடடுங—கூறறுற ழெறுழவலி யேறறுரி முர
சினன்—பலபபல வரசா நலபபமே லுயாதத—பைஙகொடி யட்ஙகலும பணி
செயூ நிறபத—திகழநதுமே லோஙகிச சிறநதெழிற சயமக— ளாவிக கிணை
யதாங காவிக் கொடியினோன—பீடா ருலகங கோடா நெறியினிற —குலவு
ற நடாதது நிலவுசெங கோலினன— றணணிய நலஙகெழு புணணிய மேரு

—நிறைதரு கருணைக் குறையுணல லினபத—திரையெறி கலவிக் கரைபொரு கடனறுந—தணணளி யருமபிப புணணிய மலாநது—நனறிபல பழுத்து நி னறகுண தாரு— நிததிய வருடசிவ பததியின பைஙகூழ —புகழதரு மிரவ லர் நிகழதரு குறிப்பறிந—துதவிடு சீரசா லதுலசிந தாமணி—விளஙகுறு மு யிரெனு மிளங்கோ தனஙகள்— கூடடமிட டருநதி யேபபமிட் டுவபபக்— கணணிய வினசுவை நணணிய வருடபா—லேமறொடு சுரககுங காம தேனு —பொயவகைச சமயப புதையிருள புதைபட—மெயவகை யொளிவிரி சை வ சிகாமணி —யெனறுபற பலரு மெடுததினி தியமபக—குனறலி னிலமகள் குதுகலிப பெயதத—தவஞா னமபெறு சிவஞான தேவ—ரியறறிய தவததா னயககத தோனறியோன —பொதியவிழ கடுககையொடு மதிதவழ் சடில— மனனு சாமிதன மலாககழல பழிசசும—பொனனு சாமிமால புகனறன னு க—வடஙகிய தழனு வடஙகலு நிமிரததெனத—தளிரததளி மொயபபத து ளிததலா தேமாங—கனிசிறு வளியாற கமலமென பொகுடடிற— றுக்குறீஇ யுடைநது வாககுறு பைநதே— னீரநதட நிரபபு மீழநன னுடடி—னிலமகண் முகமெனக் குலவும்யாழப பாணத—ததிவளஞ செறிநது பொதிதலிற பலக லை—வலலோா புகழு நலலூ ராளி—நநதலி னலஙகெழு கநதவேட குரிசில —பெரிதுவந துஞறறிய வரியமெயத தவததாற—பொறையருள சாநத நிறை கொடை வாயமையென— றினனநற குணஙகளோா மன்னிய வுருககொடு— வநததென றியாவரும் வழஙகிட வநதோன— கலவியங கடலைக கடபபவர் தமககோா—சொலவியன புணையெனத துரிசற நிறபோ—னிருவகைப பிரம சரியநன் னெறியின—மயறறலை புகுததா நயிடடிக நிலையினன—கறபனை கட நத சிறபரஞ சுடாதாள—கனவினு நனவினுங கழலாக கருததினன—பழிதரு முததிப் பகுப்பெலா மொருவி— யழிவிலபே ரினப மளிககுறு முததியை— யெளிதினிற றெரிததுப பளகிலின புறுததுஞ—சைவசித தாநத மெயதரு ப னுவலை—யையந திரிபற வகததினன குணாநதோன—கையற விகநத கருணை யங் கடலோன—கூறுசீா புனையு மாறுமுக நாவலன—பரவிய வுவபபிற பதி த்தனன்—விரவிய வுலகம் விளஙகுதற பொருடடே.

பாலியலதிகாரவகராதிகள்.

பால்.	பககம்.
அறத்துபபால.	க
காமதத்துபபால.	கூக0
பொருடபால.	ககஙூ
இயல.	பககம
அங்கவியல.	கஅச
அரசியல.	ககஙூ
இலலறவியல.	கடு
ஒழிபியல.	உஎடு
களவியல.	கூக0
கறபியல.	கூகக
துறவறவியல.	சூஅ
அதிகாரம.	பககம,
அடகக முடைமை.	கூள
அமைசசு.	கஅச
அரண்.	உகசூ

அதிகாரம்.	பககம்.
உடபகை.	உடுச
உழவு.	உசூடு
உறுபபுநலனழிதல.	கூடுடு
ஊகக முடைமை.	களச
ஊடலுவகை.	கூஅக
ஊழ.	கக0
ஒபபுரவறிதல.	சூ0
ஒழுகக முடைமை.	ச0
ஒறறுடல.	களக
கடவுளவாழதது	உ
கணணுடடம.	ககூஅ
கணவிதுபபழிதல.	கூகூஅ
கயமை.	கூ0ள
கலலாமை.	கஉ0
கலவி.	ககசூ

அருளுடைமை.

அலரறிவுறுதல.

அவாவவினவிதுமடல்.

அவாவறுதுதல.

அளவையஞ்சாமை.

அளவையறிதல்.

அழுகுகாழுமை.

அறன்வலியுறுதுதல.

அறிவுடைமை.

ஆனபுனைடமை.

ஆள்வினாபுனைடமை.

இகல.

இடனறிதல.

இடுகணழியாமை.

இரவசசம.

இரவு.

இலவாழ்கணக.

இறைமாடசி.

இனியவைகூறல.

இன்னசெயயாமை.

ாகக.

சுஅ	கள்ளாமை.	எசு
நஉஅ	களவுநுண்ணுமை.	உசுரு
நசுந	கனவுநிலையுரைத்தல்.	நசசு
க0சு	காதற்சிறப்புரைத்தல்.	நஉஉ
உக0	காலமறிதல்.	கசந
உ0எ	குடிசெயல்வகை.	உகுந
சஎ	குடிமை.	உஎரு
கஉ	குறிப்பறிதல்.	உ0ரு
கஉரு	குறிப்பறிதல்.	நகந
உச	குறிப்பறிவுறுத்தல்.	நசுஎ

கஎசூ	குற்றஞ்சுமத்தல்.	கஉஅ
உசசூ	கூடாநடபு.	உஙஅ
கசஞ	கூடாவொழுகுகம்.	எசூ
கஅஉ	கேளவி.	கஉஉ
ஙoசா	கொடுங்கோன்மை.	கசூஉ
ஙoக	கொலலாமை.	சூக
கஞ	சானறாண்மை.	உஅஉ
ககஙூ	சிறறினஞ்சேராமை.	கஙூசு
ஙo	சுறறந்தழால.	கஞசு
அஅ	சூது.	உசூஅ
சூஉ	செங்கோன்மை.	கசூo

அதிகாரம்.	பக்கம்.
செய்நன்றியறிதல்.	ஈஉ
சொலவன்மை.	கஅஅ
தகையணங்குறுத்தல்.	ஈகo
தவம்.	எஈ
தனிப்படாமிரங்கல்.	ஈசச
தீவிடபு.	உஈரு
தீவினையச்சம்.	ருஎ
துறவு.	கூஅ
தூது.	கசஉஉ
தெரிந்துசெயல்வகை.	கஈசு
தெரிந்துதெளிதல	கச அ
தெரிந்துவினையாடல.	கருக
நடுவுநிலைமை.	ஈரு
நடபாராய்தல.	உஈo
நடபு.	உஉஎ
நலமபுனைந்துரைத்தல	ஈகஉ
நல்குரவு.	உகூஅ
நன்றியிலசெலவம.	உஅஅ
நாடு.	உகஈ
நாணுடைமை.	உகo
நாணுதுறவுரைத்தல.	ஈஉரு
நிலையாமை.	கூரு

அதிகாரம்.	பக்கம்.
பிறனிலவிழையாமை.	சஉ
புகழ்.	சுரு
புணரசசிமகிழ்தல.	ஈகசு
புணர்சசிவிதும்பல.	ஈசுசு
புதலவனைபபெறுதல்.	உக
புலவி.	ஈஎரு
புலவிநுணுகுகம.	ஈஎஅ
புலானமறுதல்.	எக
புலலறிவாணமை.	உசஈ
புறங்கூறுமை.	ருஉ
பெணவழிசசேறல.	உருசு
பெரியாரைத்துணைகோடல்	கஙக
பெரியாரைபபிழையாமை.	உருள
பெருமை.	உஅo
பேதைமை.	உசக
பொசசாவாமை.	கருள
பொருளசெயலவகை.	உகசு
பொழுதுகண்டிரங்கல.	ஈருஉ
பொறையுடைமை.	சரு
மடியினமை.	களசு
மருந்து.	உளக
மனனாைசசேர்ந்தொழுகல.	உoஉ

நிறையழிதல.	௩௬௦	மானம.	௨௭௭
நினைந்தவாபுலம்பல.	௩௪௬	மெயயுணர்தல்.	௧௦௨
நீததார்பெருமை.	௯	வரைவின்மகளிர.	௨௬௨
நெஞசொடுகிளததல.	௩௫௭	வலியறிதல.	௧௪௦
நெஞசொடுபுலததல.	௩௭௨	வாயமை.	௮௩
பகைத்திறநதெரிதல.	௨௫௧	வாழககைததுணைநலம.	௧௮
பகைமாடசி.	௨௪௯	வான்சிறபபு.	௬
பசபபுறுபருவரல்.	௩௪௧	விருநதோம்பல.	௨௭
படர்மெலிநதிரநுகல.	௩௩௫	வினைசெயலவகை.	௧௯௬
படைசசெருககு.	௨௨௪	வினைததிட்பம்.	௧௯௩
படைமாடசி.	௨௨௧	வினைததூயமை.	௧௯௧
பண்புடைமை.	௨௮௫	வெகுளாமை.	௮௫
பயனிலசொலலாமை.	௫௫	வெஃகாமை.	௫௦
பழைமை.	௨௩௩	வெருவநதசெய்யாமை.	௧௬௫
பிரிவாறறாமை.	௩௩௧	முறறிறறு.	

௨

கணபதி துணை.

திருவள்ளுவர்குறள்.

பரிமேலழகருரை.

அறத்துப்பால்,

உரைபபாயிரம்.

இந்திரன் முதலிய இறையவர் பதங்களும் அநதமிலின்பத்தழிவில் வீடும் தெரியறிநது எயதுதறகுரிய மாநதர்க்கு உறுதியென உயர்நதோரானெடுக்கப்பட்ட பொருள நானகு: அவை அறம், பொருள, இன்பம், வீடென்பன.* அவறறுள், வீடென்பது சிநதையுமொழியுஞ் செலலா நிலைமைத்தாகலின், துறவறமாகிய காரணவகையாற கூறப்படுவதலலது இலக்கணவகையாற கூறபபடாமையின், நூல்களாற கூறபபடுவன ஈனமூனறுமேயாம்.

அவற்றுள், அறமாவது மனு முதலிய நூலகளில் விதித்தன செய்தலும், விலக்கியன ஒழிதலுமாம். அஃது ஒழுக்கம் வழக்குத தணடமென மூவகைப்படும்.†

அவற்றுள், ஒழுக்கமாவது அந்தணர் முதலிய வருணத்தார் தத்தமக்கு விதிக்கப்பட்ட பிரமசரிய முதலிய நிலைகளினினறு‡ அவ்வவறறிற்கோதிய அறஙகளின் வழுவாதொழுகுதல்.

வழககாவது ஒருபொருளைத் தனிததனியே எனதெனதென்றிருப்பார் அது காரணமாகத் தம்முணமாறுபட்டு அப்பொருணமேறசொல்வது. அது கடன்கோடன்முதற பதினெட்டெபபதத்தாலும்

---

* அறம் பொருள இன்பம் வீடென்பனவறறை வடநூலார் முறையே தருமம் அருத்தம் காமம் மோகஷமென்பர்.

† ஒழுக்கம் வழக்குத் தண்டமெனபனவறறை வடநூலார் முறையே ஆசாரம் விவகாரம் பிராயச்சித்தமெனபா.

‡ நிலை— ஆச்சிரமம்.

§ விவகாரபதம் பதினெட்டாவன கடன்கோடல், உபநிதி, கூடிமேற்பட்
ல், கல்லியதைகல்காமை, ஒப்பிப்பணிசெய்யாமை, கூலிகொடாமை, உடைய
ல்லாஞ்விற்றல், விறதுக்கொடாமை, கொண்டுள்ளமொப்பாமை, கட்டுப்பா
டுகடத்தல், நிலவழக்கு, மாதாடுவர்தருமம், தாயபாகம், வன்செய்கை, சொ
ற்கொடுமை, தண்டக்கொடுமை, சூது, ஒழிபு எனவிவை.

ஆ முதல் அறனோர்ம் — கடவுள்வாழ்த்து

தண்டமாவது அவ்வெழுக்கநெறியினும் வழக்குநெறியினும் வழுவியிரு
வர் அந்நெறி நிறுத்தற்பொருட்டு ஒப்ப நாடி அதற்குத் தக்கவாறுதல்.

இவற்றுள் வழக்குந்தண்டமும் உலகநெறி நிறுத்தற்பயத்தவிர்வதல்லது
ஒழுக்கம்போல மக்களுயிர்க்கு உறுதிபயத்தற்சிறப்பிலவாகலானும், அவைதா
ம் அஃதேயன்றி உணர்வுமிகுதியானும தேயவியற்கையானும் அறியப்படுத
லானும், அவறறையொழித்து, ஈண்டுத் தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவனாற்
சிறப்புடைய ஒழுக்கமே அறமெனவெடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது.

அதுதான் நால்வகை நிலைத்தாய் வருணந்தோறும் வேறுபாடுடைமையி
ன், சிறுபான்மையாகிய அச்சிறப்பியல்புகளொழித்து, எல்லார்க்குமொத்தலிற
பெரும்பான்மையாகிய பொதுவியல்புபற்றி இலலறந அறவறமென இருவகை
நிலையாற் கூறப்பட்டது.

அவற்றுள, இல்லறமாவது இல்வாழ்க்கைநிலைக்குச் சொல்லுகின்ற நெறிக்
கணின்று அதற்குத் துணையாகிய கறபுடைமனைவியோடுஞ் செய்யப்படுவதா
கலின், அதனை முதற்கட் கூறுவான்றொடங்கி, எடுத்துக்கொண்ட இலக்கிய மி
னிதமுடிதறபொருட்டுக் கடவுள்வாழ்த்துக் கூறுகினறார்.

பாயிரம்.

முதல் அதிகாரம்.— கட்வுள் வாழ்த்து.

அஃதாவது கவி தான் வழிபடுகடவுளையாதல் எடுத்துக்கொண்டபொருட்கு ஏற்புடைக்கடவுளையாதல் வாழ்த்துதல். அவறறுள் இவ்வாழ்த்து ஏறபுடைக்கடவுளையெனவறிக: என்னை! சததுவமுதலிய குணஙகளான் மூன்றாகிய உறுதிப்பொருட்கு அவற்றான மூவராகிய முதறகடவுளோடு இயைபுண்டாகலான். அம்மூன்றுபொருளையுங் கூறலுறறாக்கு அம்மூவரையும வாழ்த்துதல் முறைமையாகலின், இவ்வா[illegible] அம்மூ[illegible]ம பொதுபபடக் கூறினாரெனவுணர்க.

க. அகர முத[illegible]லா மாதி
பகவன் முத[illegible] க.

இதன்பொருள. எழுத்தெல்ல[illegible] முதல— எழுத்துக்களெல்லாம் அகரமாகிய முதலையுடையன:— [illegible]திபகவன் முதற்று— அதுபோல உலகம் ஆதிபகவனாகிய* முதலையுடைத்து. என்றவாறு.

இது தலைமைபற்றிவநத எடுத்துக்கா[illegible]டுவமை. அகரத்திறகுத்தலைமை விகாரத்தானன்றி நாதமாத்திரையாகி[illegible] இயல்பாற்பிறத்தலானும், ஆதிபகவற்குத்தலைமை செயற்கையுணர்வானன்றி இயற்கையுணர்வான் முற்றுமுணாதலானு

ஐசுவரியம், வீரியம், புகழ், திரு, ஞானம், வைராக்கியம் என்னுமாறுக்கும் பகமென்னும் பெயரு[illegible]யால், பகவனென்பதற்கு இவ்வறுகுணங்களையுமுடையோனென்பது[illegible]

ம் கொள்க. தமிழெழுத்திற்கேயன்றி வடவெழுத்திற்கும் முதலாதல் நோக்கி, எழுத்தெல்லாமென்றார். ஆதிபகவன் என்னுமிருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை வடநூன்முடிபு. உலகென்றது ஈண்டுயிர்கண்மேனின்றது. காணப்படாத உலகத்தாற் காணப்படாத கடவுட்கு உண்மை கூறவேண்டுதலின், ஆதிபகவன் முதற்றேயென உலகின்மேல்வைத்துக் கூறினார்; கூறினாரேனும், உலகுதனுக்கு முதல ஆதிபகவனென்பது கருத்தாகக்கொள்க. ஏகாரம் தேற்றத்தின்கண் வந்தது. இப்பாட்டான் முதற்கடவுளுண்மை கூறபபட்டது. (க)

உ. கற்றதனா லாய பயனென்கொல வாலறிவ
னற்றா டொழாஅ ரெனின். உ

இ-ள். கற்றதனால் ஆய பயன் என்—எல்லாநூல்களையுங் கறறவர்க்கு அக் கல்வியறிவாலாய பயன யாது— வாலறிவன நறறாள தொழாரெனின்— மெய்யுணர்வினையுடையானது நல்ல தாளகளைத் தொழாராயின்? எ-று.

எவனென்னும் வினாபெயா என்னென்றாய், ஈண்டினமை குறிதநின்றது. கொல்லெனபது அசைநிலை. பிறவிப்பிணிக்கு மருந்தாகலின, நறறாளென்றார். ஆகமவறிவிறகுப் பயன் அவன்றாளைத் தொழுது பிறவியறுத்தலென்பது இதனால கூறப்பட்டது. (உ)

ங. மலர்மிசை யேகினான் மாணடி சேர்ந்தார்
நிலமிசை நீடுவாழ வார். ங

இ-ள். மலர்மிசை ஏகினான் மாண் அடி சேர்ந்தார்—மலரின்கண்ணே சென்றவனது மாட்சிமைப்பட்ட அடிகளைச் சேர்ந்தார்— நிலமிசை நீடு வாழ்வார்— எல்லாவுலகிறகும் மேலாய வீட்டுலகினகண அழிவின்றி வாழ்வார்.எ-று.

அன்பானினைவாரது உள்ளக்கமலததின்கண் அவா நினைநத வடிவோடு விளாந்து சேறலின், ஏகினானென இறந்தகாலததாற்கூறினார்; என்னை? ஏவாராக் காலத்து நிகழுங் காலத்து—மோராங்கு வருஉம் வினைச்சொற கிளவி-யிறந்த காலத்துக் குறிபபொடு கிளத்தல்— விளாநத பொருள வென்மனார் புலவர்." என்பதோத்தாகலின். இதனைப் "பூமேனடந்தான்" என்பதோர் பெயாபற்றிப் பிறிதோர்கடவுட்கேற்றுவாருமுளர். சேர்தல்-இடைவிடாது நினைத்தல். (ங)

ச. வேண்டுதல்வேண் டாமை யிலானடி சேர்ந்தார்க்

கியாண்டு மிடும்பை இல. ௪

இ-ள். வேண்டுதல் வேண்டாமை இலான் அடி சேர்ந்தார்க்கு—ஒருபொருளையும் விழைதலும் வெறுத்தலுமில்லாதவனடியைச் சேர்ந்தார்க்கு— யாண்டும் இடும்பை இல—எக்காலத்தும் பிறவித்துன்பங்கள் உளவாகா. எ-று.

பிறவித்துன்பங்களாவன தனனைப்பற்றி வருவனவும், பிறவுயிர்களைப்பற்றி வருவனவும், தெயவத்தைப்பற்றி வருவனவுமென மூவகையான வருந்துன்பங்கள். அடிசேர்ந்தார்க்கும் அவ்விரண்டுமினமையின், அவை காரணமாக வரும் மூவகைத்துன்பங்களும் இலவாயின. (௪)

௫. இருள்சே ரிருவினையுஞ் சேரா விறைவன்
பொருள்சேர் புகழ்புரிந்தார் மாட்டு. ௫

முதல் அதிகாரம்— கடவுள்வாழ்த்து.

இ-ள். இருள் சேர் இருவினையும் சேரா— மயக்கத்தைப் பற்றி வரும் நல்வினை தீவினையென்னு மிரண்டுவினையும் உளவாகா— இறைவன் பொருள்சேர் புகழ் புரிந்தார் மாட்டு— இறைவனது மெய்மை சேர்ந்த புகழை விரும்பினாரிடத்து. எ-று.

இன்னதன்மைத்தென ஒருவராலுங் கூறப்படாமையின் அவிச்சையை இருளென்றும், நல்வினையும் பிறத்தற கேதுவாகலான் இருவினையுஞ் சேராவென்றுங் கூறினார். இறைமைக்குணங்களிலராயினாரை உடையரென்க் கருதி அறிவிலார் கூறுகின்ற புகழ்கள் பொருள்சேராவாகலின், அவை முற்றவுமுடைய இறைவன் புகழே பொருளசேர் புகழெனப்பட்டது. புரிதல் எப்பொழுதுஞ் சொல்லுதல். (௫)

௬. பொறிவாயி லைந்தவித்தான் பொய்தீ ரொழுக்க
நெறிநின்றார் நீடுவாழ் வார். ௬

இ-ள். பொறி வாயில் ஐந்து அவித்தான்— மெய், வாய், கண், மூக்குச்,

செலி யென்னும் பொறிகளை வழியாகவுடைய ஐந்தவாவினையும் அறுத்தான தூய் பொய் தீர் ஒழுக்கநெறி நினறார்— மெயயான ஒழுக்க நெறியின்கண் வழுவாது நின்றார்— நீடி வாழவா— பிறபபினறி எக்காலததும் ஒருதன் மையராய் வாழ்வார். எ-று.

புலன்கள் ஐந்தாகலான், அவற்றின்கட்செலகின்ற அவாவு மைநதாயிறறு. ஒழுக்கநெறி ஐந்தவித்தாறை சொலலபபட்டமையின், ஆண்டையாறனுருபு செய்யுட்கிழமைக்கண்வநதது, கபிலரது பாட்டி என்பதுபோல. இவைநானகு பாட்டானும் இறைவனை நினைதததலும வாழத்தலும் அவனெறிநிற்றலுஞ் செய்தார் வீடி பெறுவனென்பது கூறபபட்டது. (சு)

எ. தனக்குவமை யில்லாதான் றாள்சேர்ந்தார்க் கல்லால்
மனக்கவலை மாற்ற லரிது. எ

இ-ள். தனக்கு உவமை இலலாதான் தாள் சேர்ந்தார்க்கு அல்லால்— ஒரு வாறாலுந் தனக்கு நிகரிலலாதவனது தாளைச் சோநதார்க்கல்லது, —மனக்கவலை மாற்றல அரிது— மனத்தின்கணிகழுந் துன்பங்களை நீக்குதல உண்டாகாது. எ-று.

"உறற்பால-தீண்டா விடுத லரிது." என்றாற்போல ஈண்டு அருமை இன்மைமேனின்றது. தாள் சேராதார்.பிறவிக்கேதுவாகிய காம வெகுளி மயக்கங்களை மாறறுமாட்டாமையின், பிறநது அவற்றான் வருநதுன்பங்களுள அழுநதுவனெபதாம். (எ)

• ஈண்டு நல்வினையெனறது அழிதன்மாகிய்வாய துறக்க வினபமுதலிய காமியங்களைப் பயபபனவாகிய வேள்வி முதலியவற்றை. இவை வீட்டிக்கு நேரே வாயிலாகிய தத்துவஞானத்தைப் பயவாமைமாத்திரையேயன்றித் தீவினைபோல அது நிகழவொட்டாது தடைசெய்து நிற்றலுமுடையனவாம். ஆதலால், இருவலவினை தீவினையிரணடும் ஒருவனுக்கு ஞானத்தைத் தடுத்துப் பந்தமுறுதலதறகண பொனவிலஙகும் இருப்புவிலங்குமபோலத தம்மொப்பனவாமென்க: சரியை கிரியை யோகங்கள் ஞானம் வாயிலாக வீடி பயத்தலின், ஈண்டு நல்வினையென்றது அவறறையன்றென்க.

அ. அறவாழி யந்தணன் றாள்சேர்ந்தார்க்கல்லாற்
பிறவாழி நீந்த லரிது.

இ-ள். அறவாழி அந்தணன் தாள் சேர்ந்தார்க்கு அல்லால்— அறக்கடலாகிய அந்தணனது தாளாகிய புணையைச் சேர்ந்தார்க்கல்லது— பிற ஆழி நீந்தல் அரிது— அதனிற் பிறவாகிய கடல்களை நீந்தல் அரிது. எ-று.

அறம், பொருள், இன்பமென உடனெண்ணப்பட்ட மூன்றனுள் அறத்தை முன்னர்ப் பிரித்தமையான், ஏனைப்பொருளுமின்பமும் பிறவெனப்பட்டன. பலவேறுவகைப்பட்ட அறங்களெல்லாவற்றையுந தனக்கு வடிவாகவுடையனாகலின், அறவாழியந்தணனென்றார். அறவாழியென்பதனைத் தருமசக்கரமாக்கி அதனையுடைய அந்தணனென்றுரைப்பாருமுளர். அப்புணையைச் சேராதார் கரை காணாது அவற்றுள்ளே யழுந்துவராகலின், நீந்தலரிதென்றார். இஃதேக தேசவுருவகம். (அ)

ஆ. கோளில் பொறியிற் குணமிலவே யெண்குணத்தான்
றாளை வணங்காத் தலை. ௬

இ-ள். கோள் இல் பொறியிற குணம் இல— தத்தமக்கேற்ற புலன்களைக் கொள்கையில்லாத பொறிகள்போலப் பயனபடுதலுடையவல்ல— எண்குணத்தான தாளை வணங்காத தலை— எண்வகைப்பட்ட குணங்களையுடையானது தாள்களை வணங்காத தலைகள். எ-று.

எண் குணங்களாவன தன்வயத்தனாதல், தூயவுடம்பினனாதல், இயற்கையுணர்வினனாதல், முற்றுமுணர்தல், இயல்பாகவே பாசங்களினீங்குதல், பேரருளுடைமை, முடிவிலாற்றலுடைமை, வரம்பிலின்பமுடைமை எனவிவை. இவ்வாறு சைவாகமத்துக் கூறப்பட்டது. அணிமாவை†முதலாகவுடையனவெனவும், கடையிலாவறிவை‡முதலாகவுடையனவெனவும உரைப்பாருமுளர். காணாத கண் முதலியனபோல வணங்காத தலைகள் பயனிலவெனத் தலைமேல்வைத்துக் கூறினார்; கூறினாரேனும், இனம்பற்றி வாழ்ததாத நாக்களும் அவ்வாறே

* இறைவன் எண்குணமுடையனென்பது " எட்டு மூர்த்தியாய் நின்றிய லுந்தொழி — லெட்டு வான்குணத் தீசனெம் மான்றனை—யெட்டு மூர்த்தி யு மெமமிறை யெம்முளே—யெட்டு மூர்த்தியு மெமமு ளொடுங்குமே." என னுந்திருநாவுக்கரசுநாயனார் தேவாரத்தானும் " இரும்புயாநத மூவிலைய சூல த்தி னானை யிறையவனை மறையவனை யெணகுணததி னானைச்— சுரும்புயாந த கொனறையொடு தூமதியஞ சூடுஞ் சடையானை விடையானைச் சோதியெ னுஞ் சுடரை—யரும்புயாநத வரவிந்தத் தணிமலர்க ளேறி யன்னங்கள் வி ளையாடு மகன்றுறையி னருகே—கரும்புயர்நது பெருஞ்செநநெ னெருங்கிவி ளை கழனிக் கானாட்டு முள்ளூரிற் கண்டுதொழு தேனே." என்னுஞ சுந்தர மூர்ததிநாயனார் தேவாரத்தானும் உணரக.

† அணிமா முதலிய எண்சித்திகளாவன அணிமா, மகிமா, கரிமா, லகி மா, பிராத்தி, பிராகாமியம், ஈசிதை, வசிதை எனவிவை.

‡ கடையிலாவறிவு முதலிய எண்குணங்களாவன கடையிலாவறிவு, கடை யிலாக்காட்சி, கடையிலாவீரியம், கடையிலாவின்பம், நாமமின்மை, கோத்தி ரமின்மை, ஆயுவின்மை, அழியாவியல்பு எனவிவை. இவவாறு ஆருகதநூலி ற் கூறப்பட்டது.

பயனிலவென்பதூஉங்கொள்க. இவை மூன்றுபாட்டானும் அவனை நினைத்தலு ம் வாழத்தலும் வணங்கலுஞ் செய்யாவழிபபடுங் குறறங் கூறப்பட்டது.(௬)

௧0. பிறவிப் பெருங்கட னீந்துவர் நீந்தா
ரிறைவ னடிசேரா தார. ௧0

இ-ள். இறைவன் அடி (சேர்ந்தார்) பிறவிப பெருங்கடல் நீநதுவர்— இறை வனடியென்னும் புணையைச் சேர்ந்தார் பிறவியாகிய பெரியகடலை நீந்துவர்:— சேராதார் நீநதார— அதனைச் சேராதார் நீநதமாட்டாராய் அதனுளழுந்துவ ர். எ-று.

காரணகாரியத் தொடர்ச்சியாய்க் கரையின்றி வருதலின், பிறவிப்பெருங்க டலென்றார். சேர்நதாரென்பது சொல்லெசசம. உலகியல்பை நினையாது இ றைவனடியையே நினைப்பாராக்குப பிறவியறுதலும், அவவாறன்றி மாறி நினை

உ ம் அதி.— வான் சிறப்பு.

அஃதாவது அக்கடவுளதாணையான் உலகமும் அதற்குறுதியாகிய அறம பொருளினபங்களும் நடதததறகேதுவாகிய மழையினது சிறபபுக கூறுதல். அதிகாரமுறைமையும் இதனுனே விளங்கும.

கக. வானின் றுலகம் வழங்கி வருதலாற்
றூனமிற்த மென்றுணரற் பாறறு. க

இ-ள். வான் நினறு உலகம் வழங்கி வருதலால்— மழை இடையறுது நிற்ப உலகம் நிலைபெறறு வருதலான்,— தான் அமிழதமென்று உணரற்பாற்று— அம்மழைதான் உலகத்திற்கு அமிழ்தமென்று உணரும் பானமையை யுடைத் து. எ-று.

சிறபபென்பது நினறெனத் திரிந்து நின்றது. உலகமெனறது ஈண்டுயிர்க ளை. அவை நிலைபெற்று வருதலாவது பிறபபிடையறுமையின எஞ்ஞான்றும் உடம்போடு காணப்பட்டு வருதல. அமிழ்தமுண்டாரு சாவாது நிலைபெறுதலி ன், உலகத்தை நிலைபெற்றதுகினற வானை அமிழதமென்றுணாகவெனறூர். (க)

கஉ. துப்பார்க்குத் துப்பாய துப்பாக்கித் துப்பார்ககுத்
துப்பாய தூஉ மழை. உ

இ-ன். துப்பார்க்குத் துப்பு ஆய துப்பு ஆக்கி— உண்பார்க்கு நல்ல வண வுகளை உளவாக்கி,— துப்பார்க்குத் துப்பு ஆயதூஉம் மழை— அவற்றையுண ணின்றூர்க்குத் தானும் உணவாய நிற்பதூஉம் மழை. எ-று.

தானுமுணவாதலாவது தண்ணீராயுண்ணப்படுதல். சிறபபுடைய உயர்திணை மேல வைத்துக் கூறினமையின், அஃறிணைக்கும் இஃதொக்கும். இவ்வாறு உ யிர்களது பசியையும் நீர்வேட்கையையும் நீக்குதலின், அவை வழங்கிவருதல உடையவாயினவென்பதாம். (உ)

கங. விண்ணின்று பொய்ப்பின் விரிநீர் வியனுலகத்

துண்ணின் றுடற்றும் பசி. ௩

உ ம் அதி.— வான்சிறப்பு. ௭

இ-ள். விண் இன்று பொய்ப்பின்— மழை வேண்டுங்காலத்துப் பெய்யாது பொய்க்குமாயின்,— விரி நீர் வியன் உலகத்துள்— கடலாற் சூழப்பட்ட அகன்றவுலகத்தின்கண்— நின்று உடறறும் பசி— நிலைபெற்று உயிர்களை வருத்தும் பசி. எ-று.

கடலுடைத்தாயினும் அதனாற் பயனில்லை யென்பார், விரிநீர் வியனுலகத்தென்றார். உணவின்மையின், பசியான் உயிர்கள் இறககுமென்பதாம். (௩)

கச. ஏரி னுழாஅ ருழவர் புயலென்னும்
வாரி வளங்குன்றிக் கால். ச

இ-ள். உழவர் ஏரின் உழார்— உழவர் ஏரானுழுதலைச்செய்யார்,— புயல் எனனும் வாரி வளம் குன்றிக்கால்— மழையெனனும் வருவாய தன் பயன் குன்றின். எ-று.

குன்றியக்காலென்பது குறைநதுநின்றது. உணவின்மைக்குக் காரணங்கூறியவாறு. (ச)

கரு. கெடுப்பதூஉங் கெட்டார்க்குச் சார்வாய்மற் றாங்கே
யெடுப்பதூஉ மெல்லா மழை. ரு

இ-ள். கெடுப்பதூஉம்— பூமியின்கண் வாழ்வாரைப பெய்யாது நின்று கெடுபபதூஉம்— கெட்டார்க்குச் சார்வாய மற்று ஆங்கே எடுப்பதூஉம்— அவவாறு கெட்டார்க்குத் துணையாய்ப பெயது முனகெடுததாறபோல எடுப்பதூஉம்— எல்லாம் மழை— இவையெல்லாம் வல்லது மழை. எ-று.

மறறு வினைமாற்றின்கணவநதது. ஆங்கெனபது மறுதலைத்தொழிலுவமத்தின்கண் வநத உவமச்சொல். கேடுமாக்கமும் எய்துதறகுரியாா மக்களாத

லின், கெட்டார்க்கென்றார். எல்லாமெனறது அமமக்கணமுயறசி வேறுபாடுக ளாற் கெடுத்தல் எடுத்தல்கடாம் பலவாதல் நோக்கி. வல்லதென்பது அவாய் நிலையான்வந்தது.* மழையினதாறறல் கூறியவாறு. (ரு)

கசு. விசும்பிற் றுளிவீழி னல்லான்மற் றாங்கே
பசும்புற் றலைகாண் பரிது. சு

இ-ள். விசும்பின் துளி வீழின் அல்லால்— மேகத்திற்றுளி வீழிற் காண்பத ல்லது,— மற்று ஆங்கே பசும்புற்றலை காண்பு அரிது— வீழாதாயின், அப் பொழுதே பசும்புல்லினது தலையையுங் காண்டல் அரிது. எ-று.

விசும்பு ஆகுபெயர். மற்று வினைமாற்றினகண்வந்தது. இழிவுசிறப்பும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. ஓரறிவுயிரும் இல்லையென்பதாம். (சு)

கஎ. நெடுங்கடலுந் தன்னீர்மை குன்றுந் தடிந்தெழிலி
தானல்கா தாகி விடின். எ

இ-ள். நெடுங்கடலும் தன் நீர்மை குன்றும்— அளவில்லாத கடலும் தன் னியல்பு குறையும்,— எழிலி தான் தடிந்து நல்காதாகிவிடின்— மேகந்தான் அதனைக் குறைத்து அதன்கட்பெய்யாது விடுமாயின். எ-று.

---

* அவாய்நிலை ஒருசொல் மற்றொருசொல்லை அவாவிநிற்றல். இவ்வாறு அ வாய்நிலையால் வருவித்து முடிப்பதனை வட்டனாலார் அத்தியாகாரமென்பர்.

அ உ ம் அதி.— வான்சிறப்பு.

உம்மை சிறபபுமமை, தன்னியல்பு குறைதலாவது நீரவாழுயிர்கள் பிறவா மையும், மணி முதலாயின படாமையுமாம். ஈண்டுக் குறைததலெனறது மு கத்தலை; அது "கடல்குறைபடுத்தநீர்." "கடல் குறைபடவெறிநது" எனபதனா னும அறிக. மழைக்கு முதலாய கடறகும் மழை வேண்டுமெனபதாம. இவை யேழுபாட்டானும உலகநடத்தற்கேதுவாதல் கூறப்பட்டது. (எ)

கஅ. சிறப்பொடு பூசனை செல்லாது வானம
வறக்குமேல் வானோர்க்கு மீண்டு. அ

இ-ள். வானோக்கும ஈண்டுச் சிறப்பொடு பூசனை செலலாது— தேவர்கடகும் இவ்வுலகின் மக்களாற செய்யபபடிம் விழவும் பூசையும் நடவாது,— வானம் வறக்குமேல்— மழை பெய்யாதாயின். எ-று.

கைம்மித்திகத்தோடு கூடிய நித்தியமென்றாகலின், கெல்லாதென்றார். உம்மை சிறப்பும்மை. நித்தியதனிறழுவுதோச் செயவது கைம்மித்திக மாதலின், அதனை முற்கூறினர். (அ)

கசு. தானந் தவமிரண்டுந் தங்கா வியனுலகம்
வானம் வழங்கா தெனின். சு

இ-ள். வியன் உலகம் தானம் தவம் இரண்டும் தங்கா— அகன்றவுலகின் கண் தானமுந தவமுமாகிய இரண்டறமும் உளவாகா,— வானம் வழங்கா தெனின்—மழை பெய்யாதாயின். எ-று.

தானமாவது அறநெறியான் வந்த பொருள்களைத் தக்காாக்கு உவகையோடுங் கொடுத்தல். தவமாவது மனம் பொறிவழி போகாது நிறுத்தபொருட்டு விரதங்களான் உண்டிசுருக்கல் முதலாயின. பெரும்பான்மை பற்றித தானம் இல்லறத்தின்மேலும், தவம துறவறததின்மேலும் நின்றன. (சு)

உ0. நீரின் றமையா துலகெனின் யார்யார்க்கும்
வானின் றமையா தொழுக்கு. க0

இ-ள். யார் யார்க்கும் நீர் இன்று உலகு அமையாது எனின்—எவ்வகை மேம்பாட்டாாக்கும் நீரையின்றி உலகியல் அமையாதாயின்,— ஒழுக்கு வான் இன்று அமையாது— அநீர் இடையருதொழுகும் ஒழுக்கும் வானையின்றி யமையாது. எ-று.

பொருளின்பங்களை உலகியலென்றார், அவை இம்மைக்கண்ணவாகலின். இடையருதொழுகுதல் எக்காலத்தும் எவ்விடத்தும் உளதாகல். நீரின்றமையா துலகென்பது எல்லாராலும தெளியப்படுதலின், அதுபோல ஒழுக்கும் வானின்றமையாமை தெளியப்படுமென்பார், நீரின்றமையாதுலகெனினென்றார். இதனை நீரையினறி யமையாது உலகாயின் எத்திறத்தார்க்கும் மழையையினறி ஒழுக்கம் நிரம்பாதென உரைப்பாருமுளர். இவை மூன்றுபாட்டானும் அறம்

• நைமித்திகம்—நிமித்தத்தாலாவது.

௩ ம அதி.— நீததாாபெருமை. ௬

௩ ம் அதி.— நீத்தார் பெருமை.

அஃதாவது முறறததுறந்த முனிவரது பெருமை கூறுதல். அவ்வறமுதற பொருளகளை உலகிறகு உளளவாறுணர்த்துவார் அவராகலின, இது வானசிறபபினபின வைக்கப்பட்டது.

உக. ஒழுககத்து நீததார் பெருமை விழுப்பத்து வேண்டும பனுவற றுணிவு. க

இ-ள. ஒழுக்கதது நீததாா பெருமை—தமககுரிய ஒழுக்கததின்கணணே நினறு துறநதாரது பெருமையை—விழுபபதது வேண்டும பனுவறறுணிவு—விழுமிய பொருளகள பலவறறுளளும இதுவே விழுமிதென விரும்பும் நூலகளது துணிவு. எ-று.

தமககு உரியவொழுககததினகணணே நினறு துறததலாவது,— தததம் வருணததிற்கும நிலைககுமுரிய ஒழுககஙகளை வழுவாதொழுக அறம் வளரும, அறம வளரப பாவநதேயும, பாவநதேய அறியாமை நீஙகும, அறியாமை நீஙக நிததவநிததஙகளது வேறுபாடடுணாவும அழிதன்மாலையவாய இமமை மறுமையினபஙகளினுவாபபும பிறவிததுனபஙகளுந தோனறும, அவை தோனற வீடடினகணாசையுணடாம, அஃதுண்டாகப பிறவிக்குக் காரணமாகிய பயனின முயறசிகளெலலாம நீங்கி வீடடிறகுக காரணமாகிய யோக முயறசியுணடாம, அஃதுணடாக மெயயுணர்வு பிறநது புறபபறறாகிய எனதெனபதும அகபபறறாகிய யானென்பதும விடும, ஆகலான் இவவிரணடு பற்றையும இமமுறையேயுவாதது விடுதலெனக கொளக. பனுவலெனப பொ

துபபடக கூறியவதனான, ஒனறையொனறொவவாத சமயநூலகளெலலாவற றிறகும இஃது ஒத்த துணிவெனபது பெறறாம. செயதாரது துணிவு பனுவ னமேலேறறபபடடது. (க)

உஉ. துறநதாா பெருமை துணைககூறின வையத்
திறந்தாரை யெண்ணிககொண டறறு. உ

இ-ள. துறநதாா பெருமை துணைக கூறின— இருவகைப் பற்றினையும் வி டடாரது பெருமையை இவவளவெனறு எணணாற கூறியறியலுறின, அளவுப டாமையான—வையதது இறநதாரை எணணிக கொணடு அறறு—இவவுலகத துப பிறநதிறநதாரை எணணி இததுணையரென அறியலுறறாறபோலும. எ-று முடியாதெனபதாம. கொணடாலெனனும் வினையெசசம கொணடெனத் திரிநது நினறது. (உ)

உங. இருமை வகைதெரிந தீண்டறம பூண்டார்
பெருமை பிறஙகிற றுலகு. ங

இ-ள். இருமை வகை தெரிநது— பிறபபு வீடெனனும் இரண்டனது துன் பவினபக் கூறுபாடுகளை ஆராயநதறிநது— ஈணடு அறம் பூணடாா பெரு மை—அப்பிறபபறுததறகு இப்பிறப்பினகண துறவறத்தைப பூணடாரது பெ ருமையே— உலகு பிறஙகிறறு— உலகினகணுயாநதது. எ-று.

க0 ந ம அதி— நீததாாபெருமை.

"தெரிமாண டமிழமுமமைத தெனனம பொருபபன" எனபுழிபபோல இருமையெனறது ஈணடெணணினகணினறது.* பிரிநிலையேகாாம விகாரததா ற்றொககது, இதனால திகிரியுருடடி உலகமுழுதாண்ட அரசா முதலாயினாா பெ ருமை பிரிககபபடடது. இவை மூனறுபாடடானும் நீததாாபெருமையே எலலா பபெருமையினும மிககதெனபது கூறபபடடது. (ங)

உச. உரனென்னுந் தோடடியா னோரைந்துங காபபான்
வரனெனனும வைபபிறகோா விதது. ச

இ-ள. உரன எனனும தோடடியான ஓரைநதும காபபான—திணமையென னுந தோட்டியால பொறிகளாகிய யானையைநதனையும தததம புலஙகணமே ற செலலாமற காபபான—வரன எனனும வைபபிறகு ஓா விதது—எலலாநி லத்தினும மிககதெனறு சொலலபபடும வீடடுநிலததிறகு ஓாவிததாம. எ-று.

இஃதேகதேசவுருவகம. திணமை ரணடறிவினமேற்றறு. அநநிலததிறசெ ன்று முளைததலின, விததெனறா. ரணடுப பிறநதிறநது வரும மகனலலனெ னபதாம். (௪)

உரு. ஐந்தவிததா னாறற லகலவிசும்பு ளாாகோமா
னிநதிரனே சாலுங கரி. ரு

இ-ள. ஐநது அவிததான ஆறறல—புலனகளிறசெலகினற அவாவைநதனையு ம் அடககினானது வலிககு—அகலவிசுமபு உளாா கோமான இநதிரனே சாலும கரி—அகனற வானததுளளாரிறைவனாகிய இநதிரனே அமையுஞசானறு.எ-று.

ஐநதுமெனனும முறறுமமையும ஆறறறகெனனும நானகனுருபும செயயு ள் விகாரததாறறொககன. தான ஐநதவியாது சாபமெயதி நினறு அவிததவ னதாறறல உணாததினானாகலின, இநதிரனே சாலுஙகரியெனறா. (ரு)

உசு. செயறகரிய செயவாா பெரியா சிறியா
செயறகரிய செயகலா தாா. சு

இ-ள. செயறகரிய செயவாா பெரியா —ஒதத பிறபபினராய மககளுள செயதறகெளியவறறைச செயயாது அரியவறறைச செயவாா பெரியா —செ யறகரிய செயகலாதாா சிறியா— அவவெளியவறறைச செயது அரியவறறை ச் செயயமாடடாதாா சிறியா. எ-று.

செயறகெளியவாவன மனம வேணடியவாறே அதனைப பொறிவழிகளால புலனகளிற செலுததலும, வெஃகலும, வெகுடலும முதலாயின. செயறகரி யவாவன இயமம நியமம முதலாய எணவகை யோகவுறுபபுககள, நீரிறபல கான் மூழகல முதலாய நாலிருவழககிறறாபதபககமெனபாருமுளா,† அவை நி யமததுளளே அடங்கலின, நீததாரது பெருமைககேலாமையறிக. (சு)

* ஈண்டு இருமையெனபதனுள மைவிகுதி, தனமையுணாததாது தன மையுடைபபொருளையே யுணாததலின, பகுதிபபொருள விகுதியெனனுஞ சுவாாதத பாவ தததிதப பிரததியம.

† நீரிறபலகானமூழகல முதலியவெட்டும "நீாபலகான மூழகி நிலதத சைஇத தோலுடையாச—சோாசடை தாழச சுடரோமபி - யூரடையா— கானகதத கொணடு கடவுள விருநதோமபல—வானகத துயககும வழி." எனனும வெணபாவானுணாக.

ரூ ம அதி.— நீததாாபெருமை. கக

உஎ. சுவையொளி யூறோசை நாறறமென் றைந்தின்
வகைதெரிவான கடடே யுலகு. எ

இ-ள. சுவை ஒளி ஊறு ஓசை நாறறம் எனற ஐநதின வகை— சுவையும் ஒளியும ஊறும ஓசையும நாறறமுமெனறு சொலலபபடட தனமாததிரைக ளைநதனது கூறுபாடடையும—தெரிவான கடடே உலகு— ஆராயவானறிவி ன கணணதே உலகம. எ-று.

அவறறின கூறுபாடாவன பூதஙகடகு முதலாகிய அவைதாமைநதும, அ வறறினகடடோனறிய அபபூதஙகளைநதும, அவறறினகூறாகிய ஞானேநதிரி யஙகளைநதும கனமேநதிரியஙகளைநதுமாக இருபதுமாம. வகைதெரிவானக டடென உடமபொடு புணாதததனால,* தெரிகினற புருடனும அவனறெரிதற கருவியாகிய மான† அகஙகார மனஙகளும அவறறிறகு முதலாகிய மூலப பகுதியும பெறறாம. தததுவமிருபததைநதனையுநதெரிதலாவது, மூலபபகுதி ஒனறிறறோனறியதனமையிற பகுதியேயாவதலலது விகுதியநகாதெனவும, அதனகடடோனறிய மானும அதனகடடோனறிய அகஙகாரமும அதனகட் டோனறிய தனமாததிரைகளுமாகிய ஏழும தததமககு முதலாயதனை நோகக விகுதியாதலும தஙகடடோனறுவனவறறை நோககப பகுதியாதலுமுடைய வெனவும, அவறறினகடடோனறிய மனமும ஞானேநதிரியஙகளும கனமே

நதிரியங்களும் பூதங்களுமாகிய பதினாறும் தங்கடடோன்றுவனவின்மையின் விகுதியேயாவதல்லது பகுதியாகாவெனவும், புருடன் தானொன்றிற்றோன்றாமையானும் தன்கடடோன்றுவனவின்மையானும் இரண்டுமல்லனெனவும், சாங்கிய நூலுளோதியவாற்றான் ஆராயதல். இவ்விருபத்தைந்துமல்லது உலகென்ப பிறிதொன்றில்லையென உலகின் துண்மையறிதலின், அவன்றிவின்கண்ணதாயிற்று இவை நான்குபாட்டானும் பெருமைக்கேது ஐந்தவித்தலும் யோகப்பயிற்சியும் தத்துவவுணாவுமென்பது கூறப்பட்டது. (எ)

உஅ. நிறைமொழி மாந்தா பெருமை நிலத்து
மறைமொழி காட்டி விடும் அ

இ-ள். நிறைமொழி மாந்தா பெருமை—நிறைந்த மொழியினையுடைய துறந்தாரது பெருமையை—நிலத்து மறைமொழி காட்டிவிடும்—நிலவுலகத்தின் கண் அவராணையாகச் சொல்லிய மந்திரங்களே கண்கூடாகக்‡காட்டும். எ-று.

நிறைமொழியென்பது அருளிக்கூறினும் வெகுண்டு கூறினும் அவ்வப்பயன்களைப் பயந்தேவிடும் மொழி. காட்டுதல் பயனாணாத்துதல். (அ)

உ௯. குணமென்னுங் குன்றேறி நின்றார் வெகுளி
கணமேயுங் காத்த லரிது. ௯

---

* உடம்பொடுபுணாத்தலென்பது ஒருத்தி. இது தொல்காப்பியத்து மரபியலின் இறுதிச்சூத்திரத்திற் கூறப்பட்டது. இதனை வடநூலார் நிபாதமென்பர்.

† மான—மகத்தத்துவம். மஹத்தென்னும் வடமொழி எழுவாயொருமையின் மஹாந் என நிற்கும். அது தமிழின் மானென்த தற்பவமாயிற்று.

‡ கண்கூடு— பிரத்தியக்ஷம்.

இ-ள். குணம் என்னும் குன்று ஏறி நின்றார் வெகுளி—துறவு மெய்யுணர்வு அவாவின்மை முதலிய நற்குணங்களாகிய குன்றின்முடிவின்கணின்ற மு

னிவரது வெகுளி,— கணமேயும காததல அரிது—தானுளளவளவு கணமே யாயினும, வெகுளபபடடாராற றடுத்தல அரிது. எ-று.

சலியாமையும் பெருமையும பறறிக குணங்களைக் குனறுக வருவகஞ்செய தா. குணம் சாதியொருமை.* அநாதியாய வருகினறவாறுபறறி ஒரோவழி வெகுளி தோனறியபொழுதே அதனை மெயயுணாவு அழிகுமாகலின கணமே யுமெனறும, நிறைமொழிமாநதராகலின காததலரிதெனறுங கூறினார. இவை யிரண்டுபாட்டானும் அவராணை கூறபபடடது. (க)

கூ0. அந்தண ரென்போ ரறவோரமற றெவ்வுயிரகஞ
செந்தணமை பூண்டொழுக லான். க0

இ-ள். எவவுயிரகும் செநதணமை பூணடு ஒழுகலான — எலலாவுயிரகண மேலும் செவவிய தணணளியைப பூணடொழுகலான,—அநதணர் எனபோ அறவோர — அநதணரெனறு சொலலபபடுவா றறவறதநினறவா. எ-று.

பூணுதல் விரதமாகககோடல. அநதணரெனபது அழகிய தடபதநினையுடை யாரென ஏதுபபெயராகலின, அஃது அவவருளளடையாமேலனறிச செலலா தென்பது கருதது. அவவாருணையுடையராயினும உயிரகணமாடடருளுடைய ரெனபது இதனால கூறபபடடது. (க0)

ச ம் அதி. — அறன்வலியுறுத்தல்.

அஃதாவது அமமுனிவராலுணாதநபபடட அமமூனறனுள ஏனைபபொரு ளுமினபமும போலாது, அறன, இமமை மறுமை மீடெனனும மூனறனையும ப யததலான, அவறறின வலியுடைதெனபது கூறுதல. அதிகாரமுறைமையும இதனாலே விளஙகும. "சிறபபுடை மரபின பொருளு மினபமும— மறநது வ ழிபபடஉந் தோறறம போல" எனனும பிறரும.

கூக. சிறபபீனுஞ செலவமும மீனு மறதநினுஉங
காகக மெவனே வுயிரககு. க

இ-ள். சிறபபு ஈனும—வீடுபேறறையுநதரும, —செலவமும ஈனும—துறக கம் முதலிய செலவததையுநதரும், — உயிரக்கு அறததின ஊஙகு ஆககம எவன— ஆதலான உயிரகடகு அறததினமிகக ஆககம யாது? எ-று.

எலலாபபேறறினுஞ சிறநதமையின, வீடு சிறபபெனபபடடது. ஆககநதரு வதனை ஆக்கமெனறாா. ஆககம மேனமேலுயாதல. ஈணடுயிரெனறது மககளு

---

* சாதியொருமையாவது ஒருசொல ஒருமையீறு தோனற நினறும தோனறாது நினறும் பின ஒருமைப பனமை வினையீறாக மேல வநது முடிக்குஞ் சொறகளுமினறித தானே பனமைபபொருளுணாததுவது. இதனை வடநூலாா சாததியேகவசனமென்பா. "ஈறு தோனறிய சாதி யொருமையு— மீறுதோன றாத சாதி யொருமையு—மெனவிரு திறபபடு மிருதிணை மருஙகினும." "சிவிகை — பொறுததானோ டோநதா னிடை." "அஞசுவ தஞசாமை பேதைமை" எனபுழிப பொறுததான அஞசுவது என ஈறுதோனறிய சாதி யொருமை வரும. "தெனபுலததாா தெயவம" "குணமெனனுங குனறேறி நின்றாா" எனபுழித தெயவம குணம எனவீறுதோனறாச சாதியொருமை வரும.

யிரை, சிறபபுஞ செலவமும எயதுதறகுரியது அதுவேயாகலின. இதனால் அறததின மிக்கவுறுதி இலலையெனபது கூறபபடடது. (௧)

௩௨. அறததினூஉங காககமு மிலலை யதனை
மறததலி னூஙகிலலை கேடு. ௨

இ-ள். அறத்தின ஊஙகு ஆக்கமும் இலலை—ஒருவனுக்கு அறஞசெய்தலின மேற்பட்ட ஆக்கமுமில்லை:— அதனை மறததலின ஊஙகு கேடு இலலை—அதனை மயக்கததான மறததலின்மேறபடட கேடுமிலலை. எ-று.

அறத்தினூஉங்காககமுமிலலையென மேறசொலலியதனையே அனுவதிததாா,* அதனாறகேடுவருதல கூறுதறபயனோககி. இதனால அது செயயாவழிக் கேடுவருதல கூறபபட்டது. (௨)

௩௩. ஒலலும வகையா னறவினை யோவாதே
செலலுமவா யெலலாஞ செயல. ௩

இ-ள. ஒல்லும வகையான—தததமககியலுநதிறததான—அறவினை ஓவா தே செலலும வாய எலலாம செயல— அறமாகிய நலவினையை ஒழியாதே அஃதெயதுமிடததானெலலாஞ செயக. எ-று.

இயலுநதிறமாவது இலலறம பொருளளவிறகேறபவும, துறவறம யாக்கை நிலைககேறபவுஞசெயதல. ஓவாமை இடைவிடாமை. எயதுமிடமாவன மனம் வாககுக் காயமெனபன. அவறறாற செயயும் அறஙகளாவன முறையே நறசிந தையும் நறசொலலும நறசெயலுமெனவிவை. இதனான அறஞசெயயுமாறு கூ றப்பட்டது. (௩)

௩௪. மனத்துககண் மாசில னாத லனைததற
னாகுல நீர பிற. ௪

இ-ள. மனததுககண மாசு இலன ஆதல — அவவாறறான அறஞ்செயவா ன தனமனததினகட குறறமுடையனலலனாக,—அனைதது அறன— அவ்வள வே அறமாவது,—பிற ஆகுல நீர—அஃதொழிநத சொலலும வேடமும அ றமெனபபடா, ஆரவார நீரமைய. எ-று.

குறறம தீயனசிநதிததல. பிறரறிதலவேணடிச செயகினறனவாகலின, ஆ குலநீரவெனறார. மனததுமாசுடையனாயவழி அதனவழியவாகிய மொழி மெ யகளாறசெயவன பயனிலவெனபதூஉம பெறபபட்டது. (௪)

௩௫. அழுககா றவாவெகுளி யினனாசசொன னான்கு
மிழுககா வியன்ற தறம. ௫

இ-ள. அழுககாறு— பிறராககம பொறாமையும்—அவா—புலனகணமேற செலகினற அவாவும—வெகுளி— அவையேதுவாகப பிறாபாலவரும் வெகு

---

* அனுவதிததலெனினும வழிமொழிதலெனினுமொக்கும. அனுவாதமாவ து முனனாபபெறபபட்டதொனறனை வேறொனறு விதிததறபொருடடுப் பின னருமெடுததோதுதல். அதனால அது கூறியது கூறலெனனுஙகுறறமாகாது வ ழிமொழிதலென்றாயிற்று. வழிமொழிதறகு முனனர்ப பெறபபட்டதனைப புரோவாதமென்பா வடநூலார. ஈணடுப புரோவாதம “ அறததினூஉங காக க மெவனோ ” எனபது.

ளியும—இனனாசசொல— அதுபறறிவருங கடுஞசொலலுமாகிய— நானகும இழுககா இயனறது அறம—இநநானகினையுங கடிநது இடையறாது நடநத து அறமாவது. எ-று.

இதனான இவறறோடு விரவியியனறது அறமெனபபடாதெனபதூஉங்கொள க. இவை யிரணடுபாடடானும அறததினதியல்பு கூறபபடடது. (ரு)

௩௬. அனறறிவா மெனனா தறஞசெயக மறறது
பொனறுங்காற பொன்றாத துணை. ௬

இ-ள. அனறு அறிவாம எனனாது அறம செயக— யாம இதுபொழுதிளைய மாகலின இறககுஞானறு செயதுமெனக கருதாது அறததினை நாடோறுஞ செ யக,—அது பொனறுங்கால பொனறாத துணை—அவவாறு செயதவறம இவ வுடமபினினறும உயிர போங்காலதது அதறகு அழிவிலலாத துணையாம. எ-று.

மறறெனபது அசைநிலை. பொனறாத துணையெனறார, செயத வுடமபழியவும உயிரோடொனறி ஏனையுடமபினாஞ சேறலின. இதனான இவவியலபிறறாய அற ததினை நிலையாத யாககை நிலையினபொழுதே செயகவெனபது கூறபபடடது.

௩௭. அறததா றிதுவென வேணடா சிவிகை
பொறுததானோ டூரநதா னிடை எ

இ-ள. அறதது ஆறு இது என வேணடா — அறததின பயன இதுவெ னறு யாம ஆகமவளவையான உணாததலவேணடா, —சிவிகை பொறுததா னோடு ஊரநதான இடை—சிவிகையைக காவுவானோடு செலுததுவானிடைக காடசியளவை தனனானே உணரபபடும. எ-று.

பயனை ஆறெனறார, பினனதாகலின. எனவெனனுமெசசததாறசொலலாகி யவாகமவளவையும, பொறுததானோடூரநதானிடையெனறதனாற காடசியள வையும பெறறாம. உணரபபடுமெனபது சொலலெசசம. இதனாற பொனறாத துணையாதல தெளிவிககபபடடது. (எ)

௩௮. வீழநாள படாஅமை நனறாறறி னஃதொருவன
வாழநாள வழியடைக்குங கல. அ

இ-ள. வீழ நாள படாமை நனறு ஆறறின— செயயாது கழியும நாளுள வாகாமல ஒருவன ஆறதனைச செயயுமாயின,— அஃது ஒருவன வாழநாள வழி அடைகதும கல—அசசெயல அவன யாககையோடு கூடு நாள வருமவ ழியை வாராமலடைகதுஙகலலாம எ-று.

ஐவகைககுறறததானவரும இருவகைவினையுமுளளதுணையும உயிர யாககை யோடுஙகூடிநினறு அவவினைகளதிருவகைபபயனையும நுகருமாகலான, அநநா ணமுழுவதும வாழநாளெனபபடடது. குறறஙகளைநதாவன அவிசசை, அகங காரம, அவா, விழைவு, வெறுபபெனபன, இவறறை வடநூலார பஞசககிலேச மெனப. வினையிரணடாவன நலவினை தீவினையெனபன. பயனிரணடாவன இன பநதுனபமெனபன. இதனான அறம வீடு பயககுமெனபது கூறபபடடது. (அ)

௩௯. அறததான் வருவதே யின்பமற றெலலாம
புறதத புகழு மில. ௯

௫ ம் அதி.— இலவாழககை ௧௫

இ-ள. அறத்தான வருவதே இனபம—இலலறததோடு பொருநகி வருவதே இனபமாவது,— மறற எலலாம புறதத—அதனோடு பொருநதாது வருவன வெலலாம இனபமாயினுந துனபததினிடதத,—புகழும இல—அதுவேயுமன றிப புகழுமுடையவலல. எ-று.

ஆனுருபு ஈணடுடனிகழசசிககண வநதது,"தூஙகு கையா னோஙகு நடைய" எனபுழிபபோல. இனபம காமநுகாசசி, அஃதாமாறு காமததுபபாலின முத றகடசொலலுதும. இனபததிறபுறமெனவே துனபமாயிறறு. பாவததானவ ரும பிறனிலவிழைவு முதலாயின அககணததுளினபமாயத தோனறுமாயினும பினறுனபமாயவிளைதலின, புறததவெனறார. அறததோடு வாராதன புகழுமில வெனவே, வருவது புகழுமுடைததெனபது பெறறாம. இதனான அறஞசெய வாரே இமமையினபமும புகழும எயதுவரெனபது கூறபபடடது. (௧)

௪0. செயறபால தோரு மறனே யொருவற

இ-ள. ஒருவறகுச செயறபாலது அறனே— ஒருவனுககுச செயதறபான மையது நலவினையே,— உயறபாலது பழியே—ஒழிதறபானமையது தீவினை யே. எ-று.

ஒருமெனபன விரணடும அசைநிலை. தேறறேகாரம பினனுஙகூடடபபடட து. பழிககபபடுவதனைப பழியெனறா. இதனாற செயவதுமொழிவதும நிய மிககபபடடன. (கo)

இவைநானகும பாயிரம.

இல்லறவியல்.

ரு ம அதி.— இல்வாழ்க்கை.

அஃதாவது இலலாளோடு கூடி வாழதலினது சிறபபு. இனனிலை அறஞ செயதறகுரிய இருவகைநிலையுள முதலாதலின, இஃதறனவலியுறுததலினபி ன வைககபபடடது.

சக. இலவாழவா னெனபா னியலபுடைய மூவர்ககு
நலலாறறி னினற துணை. க

இ-ள. இலவாழவான எனபான— இலலறததோடு கூடி வாழவானெனறு சொலலபபடுவான—இயலபு உடைய மூவாககும நலலாறறின நினற துணை —அறவியலபினையுடைய ஏனைமூவாககும அவா செலலும நலலொழுககநெறி க்கண நிலைபெறற துணையாம. எ-று.

இலலெனபது ஆகுபெயா. எனபானெனச செயபபடுபொருள வினைமுதல போலக கூறபபடடது.* ஏனைமூவராவா ஆசாரியனிடததினினறோதுதலும

* எனபபடுவானெனறபாலது செயபபாடடு வினைபபொருளுணாததும படு விகுதி தொககு எனபானென நினறதெனக கொணடாா பிரயோகவிவே

கநூலாரும தொலகாபபியச சூததிர விருததி காரரும. இவவாறு வருவனவ றறை வடநூலார நயககு எனபா.

விரதஙகாத்தலுமாகிய பிரமசரியவொழுககத்தானும, இலலைவிட்டு வனததின கட்டியொடு சென்று மனையாள் வழிபடத் தவஞசெய்யுமொழுககத்தானும, முறறத்துறநத யோகவொழுக்கத்தானுமென இவா, இவருள முன்னையிருவரையும் பிறாமதமேறகொணடு கூறினா. இவா இவவொழுக்கநெறிகளை முடிய சசெலலுமளவும அசசெலவிறகுப பசி நோய குளிர முதலியவறறான இடையூறு வாராமல உண்டியும மருநதும உறையுளும முதலியவுதவி அவ்வவநெறிகளின வழுவாமற்செலுததுதலான, நலலாறறினினறதுணையெனறா. (க)

சஉ. துறநதாாககுந துவவா தவாககு மிறந்தாாககு
மிலவாழவா னென்பான றுணை. உ

இ-ள. துறநதாாககும — களைகணானவராறறுறககபபட்டாாககும— துவவாதவாககும— நல்கூாநதாாககும— இறநதாாககும— ஒருவருமினறித தனபால வநதிறநதாாக்கும— இலவாழவான எனபான துணை—இல்வாழவானெனறு சொலலபபடுவான துணை. எ-று.

துறநதாாககுப் பாவமொழிய அவா களைகணாய நினறு வேணடுவன செயதலானும், துவவாதவாககு உணவு முதலிய கொடுததலானும, இறநதார்க்கு நீர்க்கடனமுதலிய செயது நலலுலகினகடசெலுததலானும, துணையெனறா. இவையிரணடுபாடடானும இனனிலை எலலாவுபகாரததிறகுமுரிததாதல கூறபபடடது. (உ)

சங. தென்புலததாா தெயவம விருந்தொகக றானென்றாங
கைமபுலததா றோமப றலை. ங

இ-ள். தெனபுலததாா தெயவம விருந்து ஒகல நான எனற—பிதிரா தே வா விருந்தினா சுறறததாா தானெனறு சொலலபபட்ட—ஐமபுலநது ஆறு ஒம்பல தலை— ஐநதிடததுஞசெயயும அறநெறியை வழுவாமறசெயதல இல வாழ்வானுக்குச் சிறப்புடைய அறமாம. எ-று.

பிதிரராவா படைபபுகாலதது அயனுறபடைகபபட்டதோா கடவுடசா தி, அவர்கிடம தெனறிசையாதலின, தெனபுலததாானெனரூா. தெயவமென றது சாதியொருமை. விருந்தெனபது புதுமை, அஃது ஈண்டாகுபெயராயப புதியராய வநதாாமேனினறது,.அவா இருவகையா, பண்டறிவுணமையிற கு றிதது வநதாரும, அஃதினமையிற குறியாது வநதாருமென. ஒகல் சுறறத் தா. எல்லாவறறுகளும தானுளனுய நினறு செயயவேண்டுதலின, தனனே யோமபலும அறனுயிறறு. எனறவெனபது விகாரமாயிறறு. ஆகு அசை. ஐவகையும அறஞசெயதறகிடனுகலின, ஐம்புலமெனரூா. அரசனுக்கு இறை பபொருள ஆதிலானெனருயிறறு, இவவைமபுலததிறகும ஐநது கூறுவேண்டுத லானெனபதறக. (கூ)

சச. பழியஞசிப் பாத்தூ ணுண்டைத்தாயின் வாழ்க்கை வழியெஞ செஞ்ஞான்று மில். சு

நி ம அதி.— இலவாழகைக. கள

இ-ள. பழி அஞசிப பாதது ஊண வாழகைக உடைததாயின்— பொருள செயயுங்கால பாவததையஞசி* மீட்டி, அபபொருளை இயல்புடைய மூவர் மு தலாயினாக்கும தெனபுலததாா முதலிய நாலவாக்கும பகுதததுத் தானுண்ட லி ஒருவனிலவாழ்கைக உடைததாயின, — வழி எஞஞானறும எஞ்சல இ ல— அவனவழி உலகததெஞஞானறும நிறறலலலது இறததலில்லை. எ-று.

பாவததானவநத பிறனபொருளைப பகுததுணணின, அறம பொருளுடையா ாமேலும பாவந தனமேலுமாய நினறு வழியெஞசுமாகலின, பழியஞசியெ னரூா. வாழவானதுடைமை வாழகைகமேலேறறபபட்டது. (சு)

சரு. அன்பு மறனு முடைததாயி னிலவாழ்ககை

பணபும பயனு மது. ரு

இ-ள. இலவாழககை அனபும அறனும உடைததாயின— ஒருவனிலவாழக்கை தனறுணைவிமேறசெயயததகும அனபினையும பிறாககுப பகுததுண்டலாகிய அறததினையுமுடைததாயின,— அது பணபும பயனும— அவவுடைமை அதறகுப பணபும பயனுமாம எ-று.

நிரனிறை. இலலாடகுங கணவறகும நெஞசொனறாகாவழி இலலறங் கடைபோகாமையின, அனபுடைமை பணபாயிறறு, அறனுடைமை பயனாயிறறு. இவைமூனறுபாடடானும இனனிலையினினறான அறஞசெயயுமாறு கூறபபட்டது. (ரு)

சகூ. அறததாறறி னிலவாழககை யாறறிற புறத்தாற்றிற்

போஒயப பெறுவ தெவன. கூ

இ-ள. இலவாழககை அறததாறறின ஆறறின— ஒருவன இலவாழக்கையை அறததின வழியே செலுததுவனாயின,— புறததாறறில போயப பெறுவது எவன— அவன அதறகுப புறமாகிய நெறியிறபோயப பெறும பயன யாது? எ-று.

அறததாறெனபது பழியஞசிப பகுததுணடலும, அனபுடைமையுமென மேறசொலலிய ஆறு. புறததாறு இலலைவிடடு வனததுச செலலுநிலை. அநநிலையின இது பயனுடைததெனபாா, போயபபெறுவதெவனெனறாா. (கூ)

சஎ. இயலபினா னிலவாழககை வாழபவ னென்பான்

முயலவாரு ளெலலாந தலை. எ

இ-ள. இலவாழக்கை இயலபினான வாழபவன எனபான— இலவாழககைக்கணினறு அதறகுரிய இயலபோடு கூடி வாழபவனெனறு சொலலபபடுவான— முயலவாருள எலலாம தலை— புலனகளை விட முயல்வாரெலலாருளளும் மிககவன. எ-று.

முற்றத்துறந்தவா விட்டமையின, முயலவாரென்றது மூன்றாநிலையினின்றா. அந்நிலைதான பலவகைப்படுதலின எல்லாருள்ளுமெனவும, முயலாதுவைத்துப் பயனெய்துதலின தலையெனவுங கூறினா. (எ)

---

* பழியஞ்சியெனபதனைப பழியையஞ்சி, பழியினஞ்சி எனவிரிக்கலாமென்பது "அச்சக் கிளவிக கைந்து மிரண்டு—மெச்ச மிலவே பொருளவயினான," எனனுந தொல்காபபியச் சூத்திரததானறிக.

௩

௧௮ ௬ ம அதி.— வாழக்கைத்துணைநலம்.

௪௮. ஆற்றி னொழுக்கி யறனிழுக்கா விலவாழ்க்கை
நோற்பாரி னோன்மை யுடைத்து. ௮

இ-ள். ஆற்றின் ஒழுக்கி அறன இழுக்கா இலவாழக்கை — தவஞ்செயவாரையுந தத்தநெறியினகணொழுகபபணணித தானுந தனனறததிறறவறாத இலவாழ்க்கை— நோறபாரின நோனமை உடைதது— அததவஞ்செயவாா நிலையினும் பொறையுடைதது. எ-று.

பசி முதலியவிடையூறு நீககலின, ஆற்றினொழுக்கியெனறா. நோறபாரென்பது ஆகுபெயர். நோறபாாநிலைககு அவர்தமமையுறற நோயலலது இலவாழ்வாாநிலைபோற பிறரையுறற நோயும பொறுததலினமையின, நோறபாரினோனமையுடைததென்றா. (அ)

௪௯. அறனெனப படடதே யிலவாழககை யஃதும்
பிறன்பழிபப திலலாயி னன்று. ௯

இ-ள. அறன எனபபடடது இலவாழககையே— இருவகையறததினும நூல்களான அறனெனறு சிறபபிததுசசொலலபபடடது இலவாழககையே: — அஃதும் பிறன பழிபபது இலலாயின நனறு— ஏனைத துறவறமோவெனின, அதுவும் பிறனாற்பழிககபபடுவதிலலையாயின, அவவிலவாழககையோடு ஒருதனமைத்தாக நனறு. எ-று.

ஏகாரம் பிரிநிலைககணவநதது, இதனாறபிரிககபபட்டது துறவறமாகலின, அஃது எனனுஞசுடடுபபெயா அதனமேனினறது. பிறனபழிபபதெனறது ௯

டாவொழுக்கததை. துறவறம, மனததையும பொறிகளையும ஒறுததடகக வல்ல அருமையுடைத்தாயவழியே, அவறறையொறுகக்வேண்டாது ஐம்புலவின பங்களாரத துயககும மெனமையுடைய இலவாழககையோடி அறமென ஒருங்கெணணபபடுவதெனறவாருயிறறு. இவைநானகுபாடடானும இனனிலேயே பயனுடைததென இதனசிறபபுக கூறபபட்டது. (கூ)

நி0. வையதது்ள வாழ்வாஙகு வாழபவன வானுறையுக
தெயவததுள வைகக்ப படும. க0

இ-ள. வாழ்வாஙகு வையதது்ள வாழபவன— இலலறததோடுகூடி வாழுமியல்பினுல வையததினகண வாழபவன — வான உறையும தெயவததுள வைக்கபபடும—வையததானேயெனினும வானினகணுறையுகதேவருள ஒருவனுக வைத்து நனகுமதிகக்பபடும. எ-று.

பினறேவனுய அவவறபபயனுகாதல ஒருதலையாகலின, தெயவததுள் வைக்கபபடுமெனறார. இதனன இனனிலையது மறுமைபபயன கூறபபட்டது. இமமைபபயன் புகழ, அதனையிறுதிகக்டகூறுப. (க0)

கூ ம அதி.— வாழ்க்கைத்துணைநலம்.

அஃதாவது அவவில்வாழகைகக்குத துணையாகிய இலலாளது நனமை. அதிகாரமுறைமையும் இதனனே விளங்கும.

நி க. மனைத்தக்க மாண்புடைய ளாகித்தற் கொண்டான்
வளத்தக்காள் வாழ்க்கைத் துணை. க

கூ ம அதி.— வாழுகைகைததுணைநலம. ககூ

இ-ள. மனைத் தக்க மாணபு உடையளாகித் தறகொண்டான் வளத்தக்காள்—மனையறதது்றகுத தகக நறகுண நறசெய்கைகளையுடையளாயத தனனைக் கொண்டவனது வருவாயகுத தகக வாழ்கைகையையுடையாள—வாழ்க்கைத துணை— அதறகுத துணை. எ-று.

நற்குணங்களாவன தூறுநார்ப பேணலும, விருந்தயாதலும, வறியார்மா
டடருளுடைமையும முதலாயின. நற்செயகைகளாவன வாழ்கைகைகுவேண்
டிய பொருளகள அறிந்து கடைபபிடிதலும, அடிற்றொழிலவனமையும, ஒ
பபுரவுசெயதலும முதலாயின. வருவாயகுத்தகக வாழ்கையாவது முத
லாயறிந்து அதற்கியையவழிதல. இதனுன இவ்விரணடுனமையுஞ சிறந்த
னவெனபது கூறபபட்டது. (க)

நூ. மனைமாடசி யிலலாளக ணிலலாயின் வாழ்கைக
யெனைமாடசித தாயினு மில. உ

இ-ள. மனைமாட்சி இல்லாளகண இலலாயின்— மனையறதிற்குத தக்க ந
ற்குண நற்செயகைகள ஒருவனிலலாளிடதிலலையாயின,—வாழ்கை எனை
மாடசிதாயினும இல— அவனிலவாழ்கைக செலவதற்கான எத்துணைமாடசி
மையுடைதாயினும அஃதுடைதனறு. எ-று.

இலலையெனறார, பயனபடாமையின. (உ)

நூ. இலலதெ னிலலவண மாண்பாரு ளுளளதெ
னிலலவண் மாணக கடை. ங

இ-ள. இலலவள மாணபு ஆனல இலலது என— ஒருவனுககு இலலாள
நற்குண நற்செயகையளாயினகால இலலாதிலையாது?— இலலவள மாணக
கடை உளளது என— அவள அனனளலலாகால உள்ளதியாது? எ-று.

மாணபெனக குணதினபெயா குண்மேனினறது. இவையிரணடுபோட்டா
னும இலவாழ்கைகதுவேணடுவது இலலாளதுமாடசியே பிறவலலவெனபது
கூறபபட்டது. (ங)

நூ. பெணணிற பெருந்தகக யாவுள கறபென்னுங
நிண்மையுண டாகப பெறின. ச

இ-ள. பெண்ணின பெருநதகக யா உள— ஒருவனெயதும பொருளகளு ள இலலாளினமேமபடட பொருளகளியாவையுள,—கறபு எனனும திணமை உணடாகப பெறின— அவணமாடடுக கறபெனனுஙகலஙகாநிலைமை யுணடா கபபெறின? எ-று.

கற்புடையாளபோல அறமுதலிய மூனறற்கும ஏதுவாவன பிறவின்மையி ன, யாவுளவெனறா. இதனாற கறபுநலததது சிறபபுக கூறப்பட்டது. (ச)

ருரு. தெய்வந் தொழாஅள கொழுநற றொழுதெழுவாள்
பெய்யெனப பெய்யு மழை. ரு

உ0 சு ம் அதி.— வாழ்கைததுணைநலம.

இ-ள். தெய்வம் தொழாள் கொழுநற்றொழுது எழுவாள பெய் என— பிற தெயவநதொழாது தனறெயவமாகிய கொழுநனைத் தொழாநினறு துயிலெழு வாள* பெயயெனறுசொலல,— மழை பெயயும்— மழை பெயயும. எ-று.

தெயவநதொழுதறகு மனநதெளிவது துயிலெழுஙகாலததாகலின, தொழு தெழுவாளென்றா. தொழாநினறெனபது தொழுதெனததிரிநதுநினறது. தெ யவநதானேவல் செயயுமெனபதாம. இதனாற கறபுடையவளதாறறல கூறப் பட்டது. (ரு)

ருசு. தறகாததுத தறகொண்டாற பேணித தகைசான்ற
சொறகாததுச சோாவிலாள பெண். சு

இ-ள. தறகாததுத தறகொணடாற பேணி—கறபினினறும் வழுவாமற்ற ன்னைக காததுத தனனைககொணடவனையும உணடி முதலியவறறாற பேணி —தகை சானற சொற காதது— இருவா மாடடும நனமையமைநத புகழ நீஙகாமற காதது— சோாவு இலாள பெண—மேறசொலலிய நறகுண நற செயகைகளினுஙக கடைபபிடியுடையாளே பெணணாவாள. எ-று.

நன்மாடடுப புகழாவது வாழுமூா கறபாற றனனைப புகழ்வது. சோாவு ம றவி. இதனால தறபுகழதறசிறபபுக கூறபபடடது. (சு)

ருஎ. சிறைகாககுங காபபெவன் செய்யு மகளிா

நிறைகாகுங காபபே தலை. எ

இ-ள. மகளிர சிறை காகதும காபபு எவன செயயும— மகளிரைத தலை வர சிறையாறகாகுங்காவல எனனபயனசெயயும? —நிறை காகும காப பே தலை— அவர தமதுநிறையாறகாகுங்காவலே தலையாய காவல. எ-று.

சிறை மதிலும, வாயிலகாவலும முதலாயின. நிறை நெஞசைக கறபுநெ றியினிறுததல. காவலிரணடினும நிறைககாவலிலவழி ஏனைசசிறைக்காவலாற பயனிலலையெனபார, நிறைகாகுங்காபபேதலையெனறார. ஏகாரம பிரிநிலைகக ணவநதது. இதனால தறகாததறசிறபபுக் கூறபபடடது. (எ)

நிஅ பெறறற பெறிறபெறுவர பெணடிர பெருஞசிறபபுப புதறேனிர வாழு முலகு. அ

---

* கொழுநற றொழுதெழுவாளெனபது எழுநது கொழுநறொழுவாளென முனபினனுகப பொருளபடுமெனறார பிரயோக விவேகதாலர. அவர கூறுமாறு,— "இனிக 'கொழுநற றொழுதெழுவாள' கொழுதெழுவர விணைவள நீறெழ' எனனுஞ திருவளளுவரினும திருகோவையாரினும பரிமேலழகரும பே ராசிரியரும தொழாஇனறெழுவாள தொழாஇனறெழுவர எனதது ணைவினை யாயுணரபபர. எழுதல துயிலொழிதலாதலின, எழுநது தொழுவாள எழுந துதொழுவர எனமுன பினனுகப பொருளபடுதலனறி, நகுபு வநதான ஓடி வநதான எனபனபோலத தொழாஇனறு துயிலொழிதல கூடாதெனக. 'வை கறை யாமந துயிலெழுநது தானசெயயு—நலலறமு மொணபொருளுஞ் சிந திதது வாயவதிற—றநதையுந தாயுந தொழுதெழுக" எனபதுபோலத துயி லெழுந்து பினறநதையுந தாயுநதொழுது பின காரியததிற செலக வெனப பொருள் படநிவருதலானும், அவருரை அசமபாவிதமெனக." நானகாவது நி ங்குபப—லம், நு-ம, பா—நினை.

எ ம அதி.— புதலவனாபபெறுதல. உக

இ-ள். பெணடிா பெறறூற பெறின— பெணடிர், தமமையெயதிய கணவ னேவழிபடிதல் பெறுவராயின,— புததேளிா வாழும உலகு பெருஞசிறப்புப பெறுவா— புத்தேளிா வாழுமுலகினகண அவராற பெருஞசிறபபினேப் பெறு வா. எ-று.

வழிபடுதலெனபது சொலலெசசம. இதனுல தறகொண்டார்றபேணிய மக ளிா புததேளிராற பேணபபடுவரெனபது கூறபபடடது. (அ)

நிகூ. புகழபுரிந திலலிலோக கிலலை யிகழவாாமுன்
னேறுபோற பீடு நடை. கூ

இ-ள. புகழ புரிநத இல இலோககு— புகழை விருமபிய இலலாளையிலலா தாககு— இகழவா முன ஏறுபோல பீடு நடை இலலை—தமமையிகழநது ளாக்கும்பகைவாமுன சிங்கவேறுபோலநடக்கும பெருமிதநடை இலலை.எ-று.

புரிநதவெனனும பெயரொசசததகரம விகாரததாறறொகது. பெருமிதமு டையானுக்குச சிஙகவேறு நடையானுவமமாகலின, ஏறுபோலெனறூா. இத னுல தகைசானற சொறகாவாவழிபபடுஙகுறறநு கூறபபடடது. (க)

சுo. மஙகல மெனப மனைமாடசி மறறத
னன்கல நன்மககட பேறு. கo

இ-ள. மஙகலம எனப மனைமாடசி— ஒருவறகு நனமையெனறுசொல்லு வா அறிநதோா மனையாளது நறகுண நறசெயலகளை,— அதன நனகலம (எனப) நனமகடபேறு— அவைதமககு நலலவணிகலமெனறு சொலலுவா நலல புதலவனைப பெறுதலை. எ.று.

அறிநதோரெனபது எஞசினினறது. மறறு அசைநிலை. இதனுல வாழககை த்துணைககு ஆவதோரணிநலனுகூறி, வருகினற அதிகாரததிறகுத தோறறுவா ய செயயப்பட்டது. (கo)

எ ம அதி.— புதல்வனைப்பெறுதல்.

அஃதாவது இருபிறபபாளா மூவரானும* இடலபாகவிறுகபபடஉகட ன் மூனறனுள, முனிவாகடன கேளவியானும, தேவாகடன வேளவியானும,

தெனபுலததாாகடன புதலவரைபபெறுதலானுமலலது இறுககபபடாமையின, அககடனிறுததறபொருடடு நனமககளைப பெறுதல. அதிகாரமுறைமை மேலே பெறபபடடது.

சுக. பெறுமவறறுள யாமறிவ திலலை யறிவறிநத
மககடபே றலல பிற. க

இ-ள. பெறுமவறறுள— ஒருவன பெறும பேறுகளுள,— அறிவு அறிநத மக்கடபேறு அலல பிற— அறியவேணடுவன அறிதறகுரிய மககளைப பெறுதலல்லது பிறபேறுகளை—யாம அறிவது இலலை—யாம மதிபபதிலலை.எ-று.

---

* இருபிறபபாளாமூவரெனறது உபநயனததிறகு முன்னொருபிறபபும பினனொரு பிறபபுமாகிய இருபிறபபுடையராயுளள அநதணா, அரசா, வணிகரென்னும முதனமூனறு வருணததாரை. இருபிறபபாளரெனினும், துவிசரெனினுமொககும.

உஉ எ ம அதி.— புதலவரைபபெறுதல்

அறிவதென்பது அறிதலைசசெயவதென அததொழினமேனின்றது. காரணமாகியவுரிமை காரியமாகிய அறிதலைப பயநதேவிடுமாதலான், அததுணிவுபறறி அறிநதவென இறநதகாலத்தாற கூறினா. அறிவறிநதவெனறதனான, மககளெனனுமபெயா பெணணொழிததுநினறது. இதனாற புதலவாபபேறறினதுசிறபபுக் கூறபபடடது. (க)

சுஉ. எழுபிறபபுந தீயவை தீண்டா பழிபிறஙகாப
பணபுடை மககட பெறின. உ

இ-ள. எழுபிறபபும தீயவை தீணடா—வினை வயததாறபிறககும பிறபபேழினகணணும ஒருவனைத துனபஙகள செனறடையா,— பழி பிறஙகாப பணபு உடை மககடபெறின— பிறராற பழிககபபடாத நறகுணஙகளையுடைய புதலவரைப பெறுவானாயின. எ-று.

அவன தீவினை வளராது தேயதறகுக காரணமாகிய நலவினைகளைச செய யும புதலவனைப பெறுவனாயினெனறவாறாயிறறு. பிறபபேழாவன "ஊாவ ப திஞெனறு மொனபது மானுட— நீாபறவை நாறகாலோா பபபததாஞ— சீ ரிய—பநதமாந தேவா பதினா லயனபடைதத—வநதமிலசீாத தாவரநா லைந து." தநதைதாயா தீவினை தேயதறபொருடடு அவனைநோககிப புதலவாசெ யயுநதான தருமஙகடகு அவா நறகுணங காரணமாகலின, பணபெனனுஙகா ரணபபெயா காரியததினமேனினறது. (உ)

சுஙூ. தமபொரு ளென்பதம மகக ளவர்பொரு
டநதம வினையான வரும. ஙூ

இ-ள. தம மககள தமபொருள எனப—தமபுதலவனைத தமபொருளென று சொலலுவா அறிநதோா,—அவா பொருள தநதம வினையான வரும— அபபுதலவா செயதபொருள தமமை நோககி அவாசெயயும நலவினையானே தமபால வரும ஆதலான. எ-று.

தநதம வினையெனபுழித தொககு நினற ஆறாமவேறறுமை முருகனது கு றிஞசி நிலம எனபுழிபபோல உரிமைபபொருடகணவநதது. பொருளசெய த மககளைப பொருளென உபசரிததாா. இவையிரணடுபாடடானும நனமகக டபெறறாா பெறும மறுமைப பயன கூறபபடடது. (ஙூ)

சுச. அமிழதினு மாறற வினிதேதம மககள
சிறுகை யளாவிய கூழ. ச

இ-ள. அமிழதினும ஆறற இனிதே—சுவையான அமிழததினும மிகவினி மையுடைத்து—தமமககள சிறுகை அளாவிய கூழ— தமமககளது சிறுகை யானளாவபபடட சோறு. எ-று.

சிறுகையானளாவலாவது "இட்டுந தொடடுங கௌவியுந துழநது—நெய யுடை யடிசின மெயபட விதிர்த்தல்."* (ச)

---

*புறநானூறு,— "படைபபுப பலபடைத்துப பலரோ டுண்ணு— முடை ப்பெருஞ செல்வ ராயினு மிடைபபடக்— குறுகுறு நடநது சிறுகை நீடடி— யிட்டுந தொடடுங கௌவியுந துழநது—நெய்யுடை யடிசின் மெயபட விதிா த்து— மயககுறு மககளை யிலலோா— பயககுற விலாதாம வாழு நாளே."

௬௫. மககண்மெய் தீண்ட லுடறகினப மறறவா
சொறகேட்ட லின்பஞ செவிககு. ௫

இ-ள். உடறகு இனபம மககள் மெய தீணடல—ஒருவன் மெயக்கினபமாவது மககளது மெயயைத தீண்டுதல, —செவிக்கு இன்பம அவா சொற கேடடல—செவிக்கினபமாவது அவரது சொலலைக கேட்டல. எ-று.

மறறு வினைமாறறு. மககளது மழலைசசொலலேயனறி அவா கறறறிவுடையராயச் சொலலுஞசொலலும இனபமாகலின, பொதுபபடச சொலலெனறா. தீண்டல கேட்டலெனனுங காரணபபெயர்கள ஈண்டுக காரியஙகளினமேனினறன. (௫)

௬௬. குழலினி தியாழினி தென்பதம மககண்
மழலைசசொற கேளா தவா. ௬

இ-ள. குழல இனிது யாழ இனிது என்ப— குழலிசையினிது யாழிசையினிதென்று சொலலுவா— தமமகள மழலைசசொற கேளாதவா— தம்புதலவருடைய குதலைச்சொறகளைககேளாதார. எ-று.

குழல யாழ் எனபன ஆகுபெயா. கேடடவா அவறறினும மழலைசசொல இனிதெனபரெனபது குறிபபெச்சம. இனிமைமிகுதிபறறி மழலைசசொலலைச சிறப்புவகையானுஙகூறியவாறு. இவைமூனறுபாடடானும இமமைபபயன கூறபபடடது. (௬)

௬௭. தந்தை மகறகாறறு நனறி யவையதது
முந்தி யிருபபுச செயல. ௭

இ-ள். தநதை மகறகு ஆறறும நனறி—தநதை புதல்வனுக்குச்செயயும நன்மையாவது—அவையத்து முநதி இருபபச செயல— கறறோரவையததின

கண் அவரினும மிக்கிருக்குமாறு கலவியுடையனாகுதல். எ-று.

பொருளுடையனாகுதல் முதலாயின தனபம பயததலின, நனமையாகா வெனபது கருதது. இதனால் தநதைகடன கூறபபட்டது. (எ)

கூஅ. தம்மிறறம் மக்க ளறிவுடைமை மாநிலதது
மன்னுயிர்க கெலலா மினிது. அ

இ-ள. தம்மகளை அறிவுடைமை—தம்மகளதறிவுடைமை—மா நிலதது மன உயிராகெலலாம தமமின இனிது—பெரியநிலதது மன்னுனின உயிராக ட்கெல்லாநதம்மினு மினிதாம். எ-று.

ஈண்டறிவெனறது இயலபாகிய அறிவோடுகூடிய கலவியறிவினை. மனனு யிரென்றது ஈணடறிவுடையா மேன்னறது, அறிவுடைமை கணடினபுறுதற கு உரியா அவராகலின. இதனால தநதையினும அவையததாருவபபொன பது கூறப்பட்டது. (அ)

கூக. ஈன்ற பொழுதிற் பெரிதுவக்குந் தன்மகனைச்
சான்றோ னெனகேட்ட தாய். கூ

இ-ள். ஈன்ற பொழுதின பெரிது உவகதும்—தான் பெறறபொழுதை மகி ழ்ச்சியினும மிகமகிழும்— தனமகனைச் சானறோன எனக் கேட்ட தாய—

உஉ அ ம அதி — அன்புடைமை.

தனமகனைத கலவி கேளவிகளானிறைநதானெனறு அறிவுடையோா சொல லக கேடட தாய. எ-று.

கவானின்கடகண்ட பொதுவுவகையினுஞ் சால்புடையனெனக் கேடட றிற பபுவகை பெரிதாகலின பெரிதுவக்குமெனவும, பெணணியலபாற் றுகவறி யாமையிற கேடட தாயெனவுங கூறினர். அறிவுடையாானெபது வருவிக்கப் பட்டது, சானறோனெனறறகுரியா அவராகலின. தாயுவகைகளவினமையி ன, அஃதிதனுற பிரிததுகூறபபட்டது. (கூ)

எ0. மகன்றநதைக காறறு முதவி யிவன்றநதை
யெனனோறறுன கொலலெனுஞ சொல. க0

இ-ள. தநதைககு மகன ஆறறும உதவி—கலவியுடையனாககிய தநதைக்கு மகன் செயயுங கைமமாறாவது— இவன தநதை என நோறறானகொல எனும சொல—தனனறிவு மொழுககமுங கணடாா இவனறநதை இவனைப பெறுதறகு எனன தவஞசெயதான கொலலோ வெனறு சொலலுஞசொலலை நிகழ்ததுதல. எ-று

சொல்லெனபது நிகழததுதலாகிய தன்காரணநதோனற நினறது.நிகழத்துதல அஙஙனஞ்சொலலவொழுகல.இதனாற புதலவனகடன கூறபபடடது.(க0

அ ம அதி.— அனபுடைமை.

அஃதாவது அவவாழககைததுணையும புதலவரும முதலியதொடாபுடையாாகட் காதலுடையனாதல. அதிகார முறைமையும இதனானே விளஙகும். இல்லறம இனிது நடததலும பிறவுயிாகணமேல அருளபிறததலும அனபின பயனாகலின, இது வேணடபபடடது. வாழககைததுணைமேல அனபிலவழி இலலறமினிது நடவாமை " அறவோாக களிததலு மநதண ரோமபலுந— துறவோாக கெதிாதலுந தொலலோா சிறபபின—விருநதெதிா கோடலு மிழநதவெனனை."*எனபதனானும, அதனாலருள பிறததல "அருளெனனு மனபீன குழவி"† எனபதனானுமறிக.

எக. அன்பிறகு முண்டோ வடைககுநதா ழாாவலா
புன்கணீா பூச றரும. க

இ-ள. அனபிறகும் அடைககும தாழ உணடோ—அனபிறகும பிறரறியாமலடைததுவைககுந தாழுளதோ?—ஆாவலா புன்கணீா பூசல தரும—தம்மாலனபுசெயயபபடடாரது துனபஙகணடுழி அனபுடையாா கண பொழிகின்ற புலலியகணணீரே உணணினறவனபினை எலலாருமறியத தூறறும ஆதலான். எ-று

உமமை சிறபபினகண் வநதது. ஆாவலரது புனமை கணணீாமே லேறற ப பட்டது. காடசியளவைக்கெயதாதாயினும அனுமான வளவையான வெளிபபடுமென்பதாம். இதனால அனபினதுணமை யுணாததப்பட்டது. (க)

---

* சிலப்பதிகாரம, அடைக்கலககாதை.

† திருக்குறள, எ௫எ.

அம் அதி.— அன்புடைமை. உ௫

எஉ. அன்பிலா ரெலலாந் தமககுரிய ரன்புடையா
ரென்பு முரியா பிறர்ககு. உ

இ-ள். அன்பிலாா எல்லாம தமககு உரியா—அன்பிலாதார் பிறர்க்குப் பயனபடாமையின எல்லாபபொருளானுந தமககே யுரியா, — அன்புடையார் எனபும பிறாககு உரியா— அன்புடையாா அவறறானேயனறித் தமமுடம்பானும பிறாககுரியா. எ-று.

ஆனுருபுகளும பிரிநிலையேகாரமும் விகாரததாற றொக்கன. என்பு ஆகுபெயா. எனபுமுரியராதல தனனகம புக்க குறுநடைபபுறவினறபுதிகணடஞசித துலைபுக்கோன முதலாயினாகடகாண்க. (உ)

எ௩. அன்போ டியைந்த வழககென்ப வாருயிர்க்
கென்போ டியைந்த தொடாபு. ௩

இ-ள். ஆர் உயிாக்கு என்போடு இயைநத தொடாபு— பெறுதறகரிய மக்களுயிாக்கு உடம்போடுணடாகிய தொடாசசியினை— அனபோடு இயைநத வழககு எனப—அன்போடு பொருநதுதறகு வநத நெறியினபயனெனறு சொல்லுவா அறிநதோா. எ-று.

பிறபபினதருமை பிறநதவுயிர்மேலேறறபபடடது. இயைநதவெனபது உபசாரவழககு. வழககு ஆகுபெயா. உடமபோடியைநதலலது அனபுசெயயலா

காமையின, அதுசெயதறபொருட்டு இததொடாசசி யுளதாயிறறெனபதாம. ஆகவே, இததொடாசசிககுப பயன அனபுடைமையெனறாயிறறு. (௩)

எச. அன்பீனு மாரவ முடைமை யதுவீனு
நணபெனனு நாடாச சிறபபு. ச

இ-ள. அனபு ஆரவமுடைமை ஈனும— ஒருவனுககுத் தொடர்புடையார்மாட்டுச செயதவனபு அததனமையாற பிறாமாடடும விருபபமுடைமையைததரும,— அது நண்பு எனனும நாடாச சிறபபு ஈனும—அவவிருபபமுடைமைதான இவறகுப பகையும் நொதுமலுமிலலையாய யாவரும நணபெனறுசொலலபபடும அளவிறநத சிறபபினைததரும. எ-று.

உடைமை உடையனாநதனமை. யாவருநணபாதல எலலாபபொருளுமெயதுதறகேதுவாகலின, அதனை நாடாசசிறபபெனறார. (ச)

எரு. அனபுற றமாநத வழககெனப வையகத்
தினபுறறா ரெயதுஞ சிறபபு. ரு

இ-ள். அனபு உறறு அமாநத வழககு எனப— அனபுடையராய இலலறத்தோடு பொருநதிய நெறியின் பயனெனறு சொலலுவா அறிநதோா—வையகதது இனபு உறறார எயதும சிறபபு—இவவுலகதது இலவாழககைக்கணினறு இனபநுகர்நது அதனமேல துறககததுச்செனறெயதும பேரினபத்தினை.எ-று.

வழககு ஆகுபெயா. இலவாழககைககணினறு மனைவியோடும மக்களோடும் ஒககலோடுஙகூடியினபுறறார தாஞசெயத வேளவிததொழிலாற்றேவராய ஆண்டுமினபுறுவராகலின, இனபுறறாரெயதுஞசிறபபெனறார. தவததாறறுனபுற்றெயதுந துறக்கவினபததினை ஈணடுமின்புறறெயதுதல் அனபானனறி யில்லையென்பதாம. (ரு)

௨௯ அம் அதி— அன்புடைமை.

எசு. அறத்திற்கே யன்புசார் பென்ப வறியார்
மறத்திற்கு மஃதே துணை. சு

இ-ள். அன்பு சார்பு அறத்திறகே என்ப அறியார்— அன்பு துணையாவது அறத்திற்கேயென்று சொலலுவர் சிலரறியார்;—மறததிறகும் அஃதே துணை — ஏனைமறத்திற்கும் அவ்வன்பே துணையாவது. எ-று.

ஒருவனசெயத பகைமைபற்றி உளளத்து மறநிகழ்ந்துழி அவனை நட்பாகக்கருதி அவன்மேலன்புசெய்ய அது நீங்குமாகலின, மறத்தைநீக்குதறகுந்துணையாமென்பார், மறததிறகுமஃதேதுணையெனறார், "துனபததிற கியாரே துணையாவார." எனபுழிபபோல.* இவையைநதுபாட்டாலும் அனபினது சிறபபுக்கூறபபட்டது. (சு)

எஎ. என்பிலதனை வெயில்போலக் காயுமே
யன்பி லதனை யறம். எ

இ-ள். என்பு இலதனை வெயிலபோலக் காயும்—என்பிலலாதவுடமபை வெயில்காய்ந்தாற்போலக் காயும்— அன்பு இலதனை அறம— அனபிலலாதவுயிரை அறக்கடவுள். எ-று.

என்பிலதென்றதனான் உடம்பெனபதூஉம், அனபிலதெனறதனான உயிரெனபதூஉம் பெறறாம். வெறுபபினறி எங்குமொருதனமைததாகிய வெயிலின்முன் என்பில்லது தனனியல்பாறசென்று கெடுமாறுபோல, அததனமைத்தாகியவறத்தினமுன் அன்பிலலது தனனியலபாறகெடுமெனபதாம. அதனைககாயுமென வெயிலறஙகளினமேலேறறினார, அவறறிறகும அவவியலபுணமையின. இவ்வாறு "அலலவை செயதாாக கறஙகூறறம"† எனப பிறருஙகூறினார்.(எ)

எஅ. அன்பகத் தில்லா வுயிர்வாழககை வனபாறகண்
வறறன் மரநதளிாத் தறறு. அ

இ-ள். அகத்து அனபு இலலா உயிா வாழககை— மனததினகணனபிலலாத உயிர் இலலறததோடு கூடி வாழதல— வனபாறகண வறறல மரம தளிர்த்தறறு— வனபாலினகண வறறலாகியமரந தளிாததாறபோலும். எ-று.

கூடாதெனபதாம. வனபால வனனிலம. வறறலென்பது பாலவிளஙகாவஃறிணைப்படர்க்கைபபெயா. (அ)

எகூ. புறத்துறுப் பெலலா மெவன்செயயும் யாககை
யகததுறுப பனபி லவர்ககு. கூ

இ-ன். யாக்கையகதது உறுபபு அனபு இலவாககு—யாககையகததினகணி
ன்று இலலறததிறகுறுப்பாகிய அனபுடையரல்லாதார்க்கு— புறத்து உறுப்

---

* "ஆதி சததததால் பூவிற்குச் சொனறுன, தனபத்திற் கியாரோ துணையா
வார், மறத்திற்கு மஃதே துணை, பிணிககுமருநது என்பவறறினகட் பறிததல்
நீக்குதலென றிவே பெய்துபொருளுரைதததத தமாததமெனபதுகொளக."
என்றா பிரயோகவிவேகதுலா. காரகபடலதது "உடனிகழகினற" எனனு
ம் பதிஞரஞ்செயயுளுரையிறதாணக.

† வாக்குண்டாம,—கலலாத மாநதர்க்குக் கற்றுணர்நதார் சொற்கூற்ற—
மல்லவை செய்தார்க் கறங்கூற்ற— மெல்லிய— வாழைக்குத் தானின்ற கர்
ப்கூற்றங் கூறறமே— யிலலிற் இசைநதொழுகாப பெண.

கூ ம அதி.—விருந்தோமபல். உன

பெலலாம எவன செயயும— ஏனைபபுறததினகணின்று உறுபபாவுளவெல்லா
ம் அவவறஞசெய்தறகண் எனனவுதவியைச செய்யும! எ-று.

புறததுறுப்பாவன இடனும், பொருளும, ஏவலசெயவாருமுதலாயின. அ
னையொடு கூடாதவழி அவறறுறபயனினமையின், எவனசெயயுமெனறார். உ
றுபபுபோறலின, உறுபபெனபபபடடன. யாக்கையிற கணமுதலிய உறுப்புக்
களெலலாம எனனபயனைச செயயும மனததினகணுறுபபாகிய அன்பிலாதா
ரகெனறுரைபபாருமுளா. அதறகு இலலறததோடு யாதுமியைபபில்லாமை
யறிக. (கூ)

அ0. அன்பின் வழிய துயிரநிலை யஃதிலாக்
கெனபுதோல போரதக வுடமபு. கூ0

இ-ள. அனபின வழியது உயிரநிலை—அனபு முதலாக அதனவழிநினற உ
டமபே உயிரநினறவுடமபாவது,— அஃது இலாககு உடமபு எனபு தோல்
போரதத— அவவனபிலலாதாரகது உளவான உடமபுகள எனபினைத தோ
லாறபோரததனவாம, உயிரநினறனவாகா. எ-று.

இலலறம பயவாமையின, அனனவாயின. இவைநானகுபாடடானும் அன
பிலவழிப்படுவ குறறங்கூறபபடடது. (கூ)

கூ ம அதி.— விருந்தோம்பல்.

அஃதாவது இருவகை விருந்தினரையும புறந்தருதல. தெனபுலத்தார முதலியவைமபுலத்துள முனனையவிரணடும கடபுலனாகாதாரை நினைந்து செய்வனவாகலானும, பினனையவிரணடும பிறாககீதலனமையானும், இடைநினற விருந்தோமபல சிறபபுடைத்தாய இலலறஙகட்கு முதலாயிறறு. வேறாகாத் அனபுடையிருவாகூடியலலது செயயபபடாமையின, இஃது அனபுடைமையினபின வைககபபட்டது.

அக. இருந்தோமபி யிலவாழ்வ தெலலாம விருந்தோம்பி
வேளாண்மை செயதற பொருடடு. க

இ-ள. இல இருந்து ஓமபி வாழவது எலலாம— மனைவியோடும் வனததிறசெலலாது இலலினகணிருந்து பொருளகளைப போறறிவாழுஞசெயகையெலலாம— விருந்து ஓமபி வேளாணமை செயதறபொருட்டு—விருந்தினரைப பேணி அவர்ககுபகாரஞசெயதறபொருடடு. எ-று.

எனவே, வேளாணமைசெயயாவழி இலலின்கணிருத்தலும் பொருளசெயதலுங்காரணமாக வருந்துன்பசசெயகைகட்கெலலாம பயனில்லையெனபதாம.

அஉ. விருந்து புறதததாத் தானுண்டல சாவா
மருந்தெனினும் வேண்டறபாற றன்று. உ

இ-ள். சாவா மருந்து எனினும— உண்ணபபடும் பொருள அமிாதமேயெனினும்,— விருந்து புறதததாத் தான உண்டல்—தன்னைநோக்கி வந்த விருந்து தன்னில்லின்புறத்ததாகத் தானே உண்டல— வேணடறபாற்று அன்று —விரும்புதன்முறைமையுடைத்தன்று. எ-று.

சாவாமருந்து சாவாமைக்குக காரணமாகிய மருந்து. விருந்தினரியே ஒருகாற்றானுண்டலிச் சாவாமருந்தெனபார் உளராயினும அதனையொழிகவென றுணைப்பினுமமையும. இவையிரண்டுபாடடானும விருந்தோமபலின சிறபபுக கூறப்பட்டது. (உ)

அஙூ. வருவிருந்து வைகலு மோமபுவான் வாழககை
பருவநது பாழபடுத லினறு. ஙூ

இ-ள. வரு விருநது வைகலும ஒமபுவான வாழககை—தனனைநோககி வந்த விருநதை நாடோறும புறநதருவானதிலவாழக்கை— பருவநது பாழபடுதல் இனறு— நலகுரவான வருநதிக் கெடுதலிலலை. எ-று.

நாடோறும விருநதோமபுவானுககு அதனறபொருடொலையாது மேனமேறகினைககுமெனபதாம. (ஙூ)

அச. அகனமர்ந்து செயயா ளுறையு முகனமாந்து
நலவிருந தோமபுவா னில. ச

இ-ள. செயயாள அகன அமாநது உறையும — திருமகள மனமகிழநது வாழாநிறகும— முகன அமாநது நலவிருநது ஒமபுவான இல— முகமினியளுயத் தகக விருநதினரைப பேணுவானதிலலினகண. எ-று.

மனமகிழதறகுக காரணம தனசெலவம நலவழிபபடுதல. தகுதி ஞானவொழுக்கங்களானுயாதல. பொருள இனைத்தறகுக காரணங கூறியவாறு. (ச)

அடு. விதது மிடலவேணடுங கொலலோ விருந்தோமபி
மிசசின் மிசைவான புலம. டு

இ-ள. விருநது ஒமபி மிசசில மிசைவான புலம—முனனே விருநதினரை மிசைவிததுப பின மிகதனைத தான மிசைவானது விளைபுலததிறகு—விதமும இடல வேணடுமோ— விதநிடதலும வேணடுமோ, வேணடா. எ-று.

கொலலெனபது அசைசநிலை. தானே விளையுமெனபது குறிபபெசசம. இவைமூனறுபாடடானும் விருநதோமபுவா னிமமைமகனெயதும பயன கூறப்பட்டது. (ஞ)

அசு. செல்விருந தோமபி வருவிருந்து பாாததிருபபா
னலவிருநது வானத தவாககு. சு

இ-ள. செல விருநது ஓமபி வருவிருநது பாாதது இருபபான— தனகட சென்ற விருநதைப பேணிப பின செல்லககடவ விருநதைப பாாததுத தான அதனோடு உணணவிருபபான— வானததவாககு நலவிருநது—மறுபிறபபிற றேவனாய வானினுளளாாககு நலவிருநதாம. எ-று.

வருவிருநதெனபது இடவழுவமைதி. நல்விருநது எயதாவிருநது. இதனான் மறுமைக்கணெயதுமபயன கூறபபடடது. (சு)

அஎ. இனைத்துணைத் தென்பதொன் றிலலை விருந்தின்
றுணைத்துணை வேளவிப பயன். எ

இ-ள். வேளவிப பயன் இனைததுணைத்து எனபது ஒன்று இலலை—விருநதோம்பலாகிய வேளவியினபயன் இனனவளவிறறெனபதோரளவுடைததனறு;—விருநதின துணைத துணை—அதறகு அவ்விருநதின்றகுதியளவே அளவு. எ-று.

சு ம அதி.— விருந்தோம்பல. உசு

ஐம்பெருவேள்வியி* னொனறாகலின வேளவியெனறும, பொருளளவு "தான் சிறி தாயினுந தககாாகைப பட்டக்கால — வானசிறிதாப போாதது விடும்"† ஆகலின், இனைத்துணைததெனபதொனறிலலையெனறுங கூறினாா. இதனான இருமையும பயததறகுக காரணங கூறபபடடது. (எ)

அஅ. பரிந்தோமபிப பறறறறே மென்பா விருந்தோம்பி
வேளவி தலைபபடா தாா. அ

இ-ள. பரிநது ஓமபிப பறறு அறறேம எனபா— நிலையாபபொருளை வருநதிக் காத்துப பின அதனையிழநது இதுபொழுது யாம பறறுககோடிலமாயினேமெனறிரஙகுவா— விருநது ஓமபி வேளவி தலைபபடாதாா—அபபொருளான விருநதினாையோமபி வேளவிபபயனையெயதும பொறியிலாதாா. எ-று.

"ஈட்டிய வொண்பொருளைக—காத்தலு மாங்கே கடுந்துன்பம்"‡ ஆகலின, பரிந்தோம்பியென்றார். வேளவி ஆகுபெயர். (அ)

அகூ. உடைமையு ளின்மை விருந்தோம்ப லோம்பா
மடமை மடவாரக ணுண்டு. கூ

இ-ள. உடைமையுள இன்மை விருந்தோம்பல் ஓம்பா மடமை—உடைமைக்காலத்தின்மையாவது விருந்தோம்பலையிகழும் பேதைமை,—மடவாரகண உண்டு—அஃது அறிந்தாரமாட்டு உள்தாகாது, பேதையாரமாட்டேயளதாம். எ-று.

உடைமை பொருளுடையனாந்தன்மை. பொருளாற்கொள்ளும்பயனையிழப்பித்து உடைமையை இன்மையாக்கலின, மடமையை இன்மையாகவுபசரித்தார். பேதைமையான விருந்தோம்பலையிகழிற் பொருள் நின்றவழியும் அதனாற்பயனில்லையென்பதாம். இவையிரண்டுபாட்டானும் விருந்தோம்பாவழிப் படுங்குற்றங் கூறப்பட்டது. (கூ)

கூ0. மோப்பக குழையு மனிச்ச முகந்திரிந்து
நோக்கக குழையும் விருந்து. க0

இ-ள. அனிச்சம் மோப்பக குழையும் — அனிச்சப்பூ மோந்துழியன்றிக குழையாது,— விருந்து முகம் திரிந்து நோக்கக குழையும் — விருந்தினர் முகம்வேறுபட்டு நோக்கக குழைவர். எ-று.

அனிச்சம் ஆகுபெயர். சேயமைக்கட்கண்டுழி இன்முகமும், அதுபற்றி நண்ணியவழி இன்சொல்லும், அதுபற்றி உடன்பட்டவழி நன்றாற்றலுமென விரு

---

* ஐம்பெருவேளவியாவன பிரம்யாகம், தேவயாகம், மானுடயாகம், பிதிர்யாகம், பூதயாகமென்விவை. அவற்றுள், பிரம்யாகம் வேதமோதல், தேவயாகம் ஓம்மவளாத்தல், மானுடயாகம் விருந்தோம்பல், பிதிர்யாகம் நீர்க்கடனாற்றல், பூதயாகம் பலியீதல்.

†நாலடியார், அறன்வலியுறுத்தல்,— உறக்குந் துணையதோ ராலம்வித்தீண்டி— யிறப்ப நிழற்பயந் தாஅங்— கறப்பயனுந்—தான்சிறி தாயினுந் தக்கார்கைப் பட்டக்கால்— வான்சிறிதாப் போர்த்து விடும்.

‡ நாலடியார், ஈயாமை,—ஈட்டலுந் துன்பமற் றீட்டிய வொண்பொருளைக்—காத்தலு மாங்கே கடுந்துன்பங்— காத்தல்—குறைபடிற் றுன்பங் கெடிற்றுன்பந் துன்பக்— குறைபதி மற்றைப் பொருள்.

ஈதோமபுவார்க்கு இன்றியமையாத மூன்றனுள முதலாய இனமுகம் இலவ ழிச் சேய்மைக்கண்ணே வாடி நீங்குதலின, நீணடியவழியலலது வாடாத அ னிச்சப்பூவினும விருந்தினர் மெல்லியரெனபதாம. இதனால விருநதோம்புவா ாககு முதறகண இனமுகம வேணடுமெனபது கூறப்பட்டது. (கo)

கo ம அதி.— இனியவைகூறல்.

அஃதாவது மனத்தினகணுவகையை வெளிபபடுபபனவாகிய இனியசொ றகளைச் சொலலுதல. இதுவும, விருநதோமபுவாககு இனறியமையாதாகலி ன், விருநதோம்பலினபின வைகபபட்டது.

கூக. இன்சொலா லீர மலீஇப படிறிலவாஞ
செமபொருள கண்டாரவாய்ச சொல. க

இ-ள். இனசொல— இனசொலாவன— ாரம அலீஇப படிது இலவாம செம்பொருள கணடாரா வாயச சொல்—ஆனபோடு கலநது வஞசனையிலவா யிருக்கினற அறததினை உணாநதாவாயிற சொறகள. எ-று.

ஆல அசைசனிலை. அனபோடு கலத்தல அனபுடைமையை வெளிப்படுத்தல. படிறினமை வாயமை. மெயயுணாநதா ரெஞசிறகெலலாஞ செம்மையுடைத தாயத தோனறலின், செமபொருளெனபபடடது. இலவாஞசொல்லெனவி யையும். வாயென வேணடாது கூறினார், தீயசொறபயிலாவெனப தறிவிததற கு. இதனால இனசொறகிலகைகணண கூறபபடடது. (க)

கூஉ. அகனமர்ந் தீதலி னன்றே முகனமர்ந்

இ-ள. அகன் அமாநது ஈதலின நனறு— நெஞசுவநது ஒருவறகு வேண்டியதொருபொருளைக கொடுததலினும நனறு — முகன அமாநது இனசொலனாகப பெறின — கணடபொழுதே முகமினியனாய அதனோடு இனியசொலலையுமுடையனாகப பெறின. எ-று.

இனமுகததோடுகூடிய இனசொல ஈதலபோலப பொருளவயதததன்றித தன்வயதததாயினும, அறநெஞசுடையாாககலலது இயலபாகவினமையின, அதனினுமரிதெனனுஙகருததான, இனசொலனாகப பெறினெனறா. (உ)

கூ௩. முகத்தா னமாந்தினிது நோககி யகததானா
மின்சொ லினதே யறம. ௩

இ-ள். முகத்தான அமாநது இனிது நோக்கி—கணடபொழுதே முகததான விரும்பி இனிதாக நோக்கி— அகததான ஆம் இனசொலினதே அறம்— பின நணணியவழி மனத்துடனாகிய இனியசொறகளைச சொல்லுதலின்கணணதே அறம. எ-று.

நோககியெனனும வினையெச்சம் இனசொலென அடையடுதது நின்ற முத

ரண்டுபாட்டானும் இனமுகத்தோடு கூடியவினசொல் முன்னரே பிணித்துக் கோடலின விருநதோம்புதறகட்சிறநததென்பது கூறப்பட்டது. (௩)

௪ம் அதி— இனியவைகூறல. ௩௧

கூ௪. துன்புறூஉந் துவ்வாமை யில்லாகும் யார்மாட்டு
மின்புறூஉ மின்சொ லவாக்கு. ௪

இ-ள். யார்மாட்டும் இன்பு உறூஉம் இனசொலவர்க்கு— எல்லார்மாட்டும் இன்பததை மிகுவிக்கும் இனசொல்லையுடையாாக்கு— துன்பு உறூஉம் துவ்வாமை இலலாகும்—துன்பததை மிகுவிக்கும் நலகுரவு இலலையாம. எ-று.

நா முதலியபொறிகள சுவை முதலிய புலன்களை நுகராமையுடைமையின,

தவ்வாமையெனமுர். யாமாட்டுமினபுறுஉம்மினசொலவாக்குப் பகையும் நொதுமலுமினறி உள்ளது நண்பேயாம, ஆகவே, அவா எலலாச்செலவமு மெயதுவனெனபது கருத்து. (ச)

கூடு. பணிவுடைய னின்சொல னுத லொருவற்
கணியலல மறறுப பிற. டு

இ-ள். ஒருவறகு அணி பணிவு உடையன இனசொலனுதல்— ஒருவனுகக ணியாவது 'தனனுறறமுழுபபடிவாகடடாழச்சியுடையனுய எல்லாகண்ணும இனியசொலலியுமுடையனுதல, —பிற அலல— இவையிரண்டுமனறி மெய் ககணியும் பிறவணிகள அணியாகா. எ-று.

இனசொலனுதறகினமாகலின, பணிவுடைமையும உடன்கூறினார. மற்று அசைநிலை. வேறறுமையுடைமையாற பிறவெனவும, இவை போலப பேரழ குசெய்யாமையின அலலவெனவுங்கூறினார. இவையிரணடுபாடடானும இனி யவை கூறுவார்க்கு இம்மைப்பயன கூறபபட்டது. (டு)

கூசு. அலலவை தேய வறமபெருகு நலலவை
நாடி யினிய சொலின. சு

இ-ள. நலலவை நாடி இனிய சொலின — பொருளாற பிறாககு நனமை பயக்குஞ்சொற்களை மனததானுராயநது இனியவாக ஒருவனசொலலுமாயி ன, —அலலவை தேய அறம பெருகும—அவனுககுப பாவஙகடேய அறம வ ளரும். எ-று.

தேயதல தனபகையாகிய அறம் வளர்தலிற றனக்குநிலையினறிமெலிதல். "தவத்தின்மூன னிலலாதாம பாவம்."* எனபதூஉம இபபொருடடு. நலலவை நாடிசசொலலுஙகாலுங் கடியவாகசசொலலின, அறனுகாதென்பதாம. இத னுன மறுமைபபயன கூறபபட்டது. (சு)

கூள. நயனீன்று நன்றி பயககும பயனீன்று
பணபிற றீலபபிரியாச சொல. எ

நயன ஈனறு நனறி பயகுமம — ஒருவனுககு இமமைக்கு நீதியை யுமுண்டாக்கி மறுமைககு அறததையும பயக்குமம— பயன ஈனறு பணபின தலைப்பிரியாச் சொல்—பொருளாற் பிறர்க்கு நனமையைக் கொடுதது இனி மைப்பண்பினீங்காத சொல. எ-று.

நீதி உலகத்தோடு பொருநதுதல். பண்பெனபது ஈண்டதிகாரததான இனி மைமேனினறது. தலைப்பிரிதல் ஒருசொனனீரமைதது. (எ)

---

* நாலடியார், துறவு,— விளக்குப் புகவிருண் மாயந்தாங் கொருவன— தவத்தின்மூன் னில்லார்தாம் பாவம—விளக்குசெய்—தேயவிடத்துச் சென்றி ருள் மாய்ஈதாங்கு ஈல்வினை— தீவிடத்து நிறகுமாக தீது.

கூஉ * கக ம அதி.— செய்ங்ஈன்றியறிதல.

கூஅ. சிறுமையு ணீஙஙிய வின்சொன மறுமையு
மிமமையு மினபந தரும. அ

இ-ள். சிறுமையுள் நீஙகிய இனசொல — பொருளாற பிறர்க்கு நோயசெ யயாத இனியசொல— மறுமையும இமமையும் இனபம தரும— ஒருவனுக் கு இருமையினும இனபத்தைப பயக்குமம. எ-று.

மறுமையினபம பெரிதாகலின, முறகூறபபடடது. இமமையினபமாவது உலகம தனவயதததாகலான நலலனவெயதி இனபுறுதல. இவையிரண்டுபா ட்டானும இருமைபபயனும ஒருங்கெயதுதல வலியுறுததபபடடது. (அ)

கூகூ. இனசொ லினிதின்றல காணபா னெவன்கொலோ
வன்சொல வழங்கு வது. கூ

இ-ள இன்சொல இனிது ஈனறல காணபான— பிறா கூறிய இனசொற றனக்கினபம பயததலை அனுபவிததறிகினறவன—வனசொல வழஙகுவது ஏ வனகொல—அது நிறகப பிறாமாடடு வனசொலலிசசொலலுவது எனனபய 'ன கருதி! எ-று.

இனிதெனறது வினைகதுறிபபுபபெயா. கடுஞசொற பிறாகுமினறுதாகலி ன, அது கூறலாகாதெனபது கருதது. (க)

க00. இனிய வுளவாக வினனுத கூறல
கனியிருபபக காயகவாந தறறு. க0

இ-ள். இனிய உளவாக இனனுத கூறல— அறம பயகுமஇனியசொறக ளும் தனகுளவாயிருகக அவறறைக கூறுது பாவம பயகுமஇனனுதசொ றகளை ஒருவன கூறுதல— கனி இருபபக காய கவாநதறறு—இனிய கனி களும தனகைக்கனுளவாயிருக்க அவறறைநுகராது இனனுதகாயகளை நுகா நததனனெடொகுமஎ-று.

கூறலெனபதனுற சொறகளெனபது பெற்றும. பொருளை விசேடிதலினற பண்புகள உவமைககணனுஞசெனறன. இனியகனிகளெனறது ஒளவையுண டெநெலலிக்கனிபோல அமிழதாவனவறறை இனனுதகாயகளெனறது காஞசி ரங்காயபோல நஞசாவனவறறை. கடுஞசொறசொலலுதல முடிவிறறனக்கே யினனுதெனபதாம. இவையிரணடுபோடடானும இனனுதகூறலின குறறங கூறபபடடது. (க0)

கக ம அதி.— செய்ந்நன்றியறிதல்.

அஃதாவது தனகுப பிறா செயத நனமையை மறவாமை. இனியலவ கூறி இல்லறமவழுவாதாக்கு உயதியில குறறம் செயநனறி கோறலேயா கலின, அதனைப பாதுகாத்துக் கடிதறபொருட்டு, இஃதினியவைகூறலின்பி ன் வைக்கப்பட்டது.

க0க. செய்யாமற செய்த வுதவிககு வையகமும
வானகமு மாறற லரிது. க

இ-ள். செய்யாமல செய்த உதவிககு— தனக்கு முன்னேருதவிசெய்யாதி ருக்க ஒருவன பிறறுககுச் செயதவுதவிக்கு— வையகமும் வானகமும் ஆற்

றல் அரிது—மன்னுலகும் வினனுலகுங் கைமமாருகக் கொடுத்தாலும ஒத் தலரிது. எ-று.

கைமமாறுகளெலலாம் காரணமுடையவாகலின், காரணமில்லாத உதவிக் கு ஆறருவாயின. செயயாமைச் செயதவுதவியெனறு பாடமோதி, மறித்து தவமாடடாமையுளளவிடததுச செயதவுதவியெனறுரைபபாருமுளர். (க)

கoஉ. காலததி னுறசெய்த நனறி சிறிதெனினு
ஞாலத்தின் மாணப பெரிது. உ

இ-ள. காலததினுல செயத நனறி—ஒருவனுககு இறுதிவநதவெல்லைக்கண ஒருவன் செயதவுபகாரம்—சிறிது எனினும் ஞாலததின மாணப் பெரிது—தனனோநோக்கச சிறிதாயிருந்ததாயினும் அக்காலததை நோக்க நிலவுலகத்தி னும மிகபபெரிது. எ-று.

அக்காலநோக்குவதலலது பொருளநோக்கலாகாதெனபதாம். காலததினுலெ ன்பது வேறறுமை மயக்கம். (உ)

கoஊ. பயன் றூககாா செய்த வுதவி நயன்றூக்கி
னன்மை கடலிற் பெரிது. ஊ

இ-ள். பயன தூக்காா செயத உதவி நயன தூககின—இவர்க்கு இது செ யதால இனனது பயகதுமெனறு ஆராயதலிலராயச செயதவுதவியாகிய ஈர முடைமையை ஆராயின,—நனமை கடலிற பெரிது—அதனனமை கடலினு ம பெரிதாம எ-று.

இவை மூனறுபாட்டானும முறையே காரணமினறிச் செய்ததனுலும, கால த்தினுற செயதனுலும, பயனறூககாராயச் செயதனுலும அளவிலவாதல் கூற ப்பட்டது. (ஊ)

கoசு. தினைத்துணை நன்றி செயினும பனைத்துணையாக்
கொளவர் பயனெறி வார். சு

இ-ள. தினைதனுணை நனறி செயினும—தமகுகுத தினையளவிறருய உபகா ரத்தை ஒருவன செயதாலுயினும,—பனைதனுணையாக கொளவா பயன தெ ரிவா—அதனை அவவளவிறருகக் கருதாது பனையளவிறருகக் கருதுவா அக் கருததின பயனறெரிவா. எ-று.

தினை பனையெனபன சிறுமைபெருமைகடகுக காடடுவன சிலவளவை. அக் கருத்தின் பயனாவது அஙஙனங கருதுவாரக்கு வரும பயன. (ச)

க0ரு. உதவி வரைத்தன் றுதவி யுத வி
செயபபடடாா சாலபின வரைதது. ரு

இ-ள. உதவி உதவிவரைதது அன்று—கைமமாறானவுதவி காரணத்தானும் பொருளானுங் காலத்தானுமாகிய மூவகையானும முனசெயத உதவியளவிறறன்று;—உதவி செயபபடடாா சாலபின வரைதது—அதனைச் செயவிததுககொண்டவர்தம் அமைதியளவிறறு. எ-று.

சாலபு எவ்வளவுபெரிதாயிறறு உதவியும் அவவளவு பெரிதாமென்பாா, சால்பின வரைத்தென்றார். இவையிரணடுபாட்டானும மூனறு மல்லாத வுதவி மாத்திரமும் அறிவாரக்குச செய்தவழிப பெரிதாமெனபது கூறப்பட்டது.

ரு

உச கக ம் அதி.— செயந்நன்றியறிதல.

க0சு. மறவற்க மாசற்றாா கேண்மை துறவற்க
துன்பததுட டுபபாயாா நடபு. சு

இ-ள். துன்பத்துள துபபு ஆயாா நட்புத துறவறக— துனபக்காலத்துத் தனக்குப் பறறுககோடாயினாரது நடபை விடாதொழிக, — மாசு அறறார் கேணமை மறவறக—அறிவொழுககஙகளிற குறறமறறாரது கேணமையை மறவாதொழிக. எ-று.

கேணமை கேளாநதனமை. இமமைககுறுதிகூறுவாா மறுமைககுறுதியும உடனகூறினார். (சு)

க0எ. எழுமை யெழுபிறபபு முள்ளுவர் தஙகண்
விழுமந துடைததவா நடபு. எ

இ-ள். தஙகண விழுமம துடைததவா நடபு—தஙகணெயதிய துனபததை நீக்கினவருடைய நட்பினை—எழுமை எழுபிறப்பும உளளுவர்—எழுமையினையுடைய தமமெழுவகைப்பிறபபினும நினைபபா நல்லோா. எ-று.

எழுமையெனறது வினைபபயனறொடரும ஏழுபிறபபினை, அது வளையாபதி யுட்கணடது. எழுவகைபபிறபபு மேலேயுரைததாம. விரைவுதோனறத துடைத்தவரெனறார. நினைத்தலாவது துனபந துடைததலான அவாமாடடுளதாகிய அனபு பிறப்புததோறுந தொடாநது அனபுடையராதல. இவை யிரணடுபாட்டானும் நனறி செயதாரது நட்பு விடலாகாதென்பது கூறபபடடது. (எ)

க0அ. நன்றி மறபபது நன்றன்று நன்றலல
தன்றே மறபபது நனறு. அ

இ-ள். நனறி மறபபது நனறு அனறு—ஒருவன முனசெயத நனமையை மறபபது ஒருவறகு அறனனறு, —நனறலலது அனறே மறபபது நனறு—அவன செயத தீமையைச செயதபொழுதே மறபபது அறன. எ-று.

இரணடும ஒருவனாறசெயயபபடட வழி மறபபதும மறவாததும வகுததுக் கூறியவாறு. (அ)

க0கூ. கொன்றன்ன வின்னா செயினு மவர்செய்த
வொன்றுநன் றுளளக கெடும. கூ

இ-ள கொனறு அனன இனனா செயினும—தமககு முனனொரு நன்மை செயதவா பினகொனறாலொதத இனனாதவறறைச செயதாராயினும,—அவா செயத நனறு ஒனறு உளளக கெடும—அவையெலலாம அவாசெயத நனமையொனறனையும நினைகக இலலையாம. எ-று.

தினைததுணை பனைததுணையாகக கொளளபபடுதலின, அவவொனறுமே அவறறையெலலாங கெடுககுமெனபதாம இதனான நனறலலது அனறே மறககு [illegible] கூறபபட[illegible]. (கூ)

க0[illegible] [illegible] முயவுணடா முய்விலலை
[illegible] நன்றி கொன்ற மகறகு க0

இ-ள். எநநன்றி கொனறாக்கும உய்வு உணடாம்—பெரியவறஙகளைச் சிதைத்தார்க்கும் பாவத்தினீஙகும் வாயிலுண்டாம்;—செய நனறி கொனற ம

கஉம் அதி.— நடுவுநிலைமை. கூ.ரு

கற்கு உயவு இலலை—ஒருவன செயத நனறியைச சிதைத்த மகனுக்கு அஃதில்லை. எ-று.

பெரியவறஙகளைச் சிதைத்தலாவது ஆன்முலையறுத்தலும், மகளிாகருவினைச் சிதைததலும், பாாபபாாததப்தலும் முதலிய பாதகங்களைச செயதல்.* இதனாற செயநநனறிகோறலின கொடுமை கூறபபடடது. (க0)

கஉ ம அதி.— நடுவுநிலைமை.

அஃதாவது பகை நொதுமல நணபெனனும மூனறுபகுதியினும் அறததினவழுவாது ஒபப நிறகு நிலைமை. இது, நனறிசெயதாா மாடடு அநநனறியினை நினைததவழிச சிதையுமனறே அவவிடததுஞ் சிதையலாகாதெனறறகு, செயநநனறியறிதலினபின வைக்கப்படடது.

ககக. தகுதி யெனவொன்று நன்றே பகுதியாற்
பாறபட டொழுகப பெறின. க

இ-ள. தகுதி என ஒனறே நனறு—நடுவுநிலைமையெனறு சொலலபபடும் ஓரறமுமே நனறு,—பகுதியான பாறபடடு ஒழுகபபெறின—பகை நொதுமல் நணபெனனும பகுதிதோறும தனமுறைமையை விடாதொழுகபபெறின.எ-று.

தகுதியுடையதனைத தகுதியெனறாா. "ஊராஞோ தேவகுலம" எனபது போலப பகுதியானெனபுழி ஆனுருபு தோறுமெனபதன பொருடடாய நினறது. பெறினெனபது அவவொழுககததருமைதோனற நினறது. இதனான நடுவுநிலைமையதுசிறபபுக கூறபபடடது. (க)

ககஉ. செபப முடையவ னாககஞ சிதைவினறி
யெசசததிற கேமாப புடைதது. உ

இ-ள. செபபம் உடையவன ஆககம—நடுவுநிலைமையையுடையவனது செலவம—சிதைவு இனறி எசசததிறகு ஏமாபபு உடைத்து—பிறாசெல்வமபோல அழிவினறி அவன வழியினுளளாாககும வலியாதலையுடைதது. எ-று.

விகாரததாறறொகக எசசவுமமையான இறககுநதுணையும அவனறனக்கும் ஏமாபபுடைததெனபது பெறறாம. அறததோடு வருதலின, அனனதாயிறறு, தானிறநதுழி எஞசிநிறபதாகலின, எசசமெனறாா. (உ)

ககஙூ. நனறே தரினு நடுவிகநதா மாககததை
யன்றே யொழிய விடல. ஙூ

இ-ள். நனறே தரினும—தீஙகனறி நனமையே பயநததாயினும,—நடுவு இகநது ஆம ஆக்கததை அனறே ஒழிய விடல்—நடுவுநிறறலையொழிதலான் உண்டாகினற ஆககததை அபபொழுதே யொழியவிடுக. எ-று.

நன்மை பயவாமையின, நனறே தரினு மெனறாா. இகததலானெனபது இக நதெனத திரிநதுநினறது. இவையிரணடுபாட்டானும முறையே நடுவுநிலைமை

---

* புறநானூறு,— ஆனமுலை யறுதத வறனி லோாககு— மாணிழை மகளி ர் கருச்சிதைத தோாககுங—குரவர்த தபபிய கொடுமை யோாக்கும—வரு வாய மருங்கிற கழுவாயு முளவே—நிலமபுடை பெயாவ தாயினு மொருவன— செயதி கொனறாக் குயதி யிலலென—றறமபா டினறே யாயிழை கணவ.

ஙூசு கஉ ம அதி.— நடுவுநிலைமை.

யான் வநத செல்வம் நன்மை பயததலும், ஏனைச்செலவம் தீமை பயத்தலு ங் கூறபபட்டன. (ஙூ)

ககச. தக்கார் தகவில ரென்ப தவரவ
ரெச்சத்தாற காணப படும. ச

இ-ள். தக்கார தகவிலர் எனபது—இவா நடுவுநிலைமையுடையர் இவர் நடு வுநிலைமையிலரெனனும விசேடம—அவரவா எசசத்தால காணபபடும—அவ ரவருடைய நனமககளது உணமையானும இனமையானும் அறியபபடும.எ-று.

தக்கார்ககெச்சமுணடாதலும தகவிலாாககிலலையாதலும ஒருதலையாகலின், இருதிறததாரையும அறிதறகு அவை குறியாயின. இதனால தககாரையுந தக விலாரையும் அறியுமாறு கூறபபடடது. (ச)

ககரு. கேடும பெருககமு மிலலலல நெஞசததுக்

கோடாமை சானறோர்க கணி. ரு

இ-ள. கேடும் பெருககமும் இல அலல—தீவினையாற்கேடும நலவினையாற பெருக்கமும் யாவாககும முனனே அமைநது கிடநதன, — நெஞசததுக கோடாமைசானறோககு அணி—அவவாறறையறிநது அவை காரணமாக மனததினகட்கோடாமையே அறிவானமைநதாாககு அழகாவது. எ-று.

அவை காரணமாகக கோடுதலாவது அவை இபபொழுது வருவனவாகக கருதிக கேடுவாராமையைக்குறிததும பெருக்கம வருதலைககுறிததும் ஒருதலைக்கணிறறல. அவறறிறகுக காரணம பழவினையே கோடுதலனறென உணமையுணாநது நடுவுநிறறல சாலபினையழகுசெயதலின, சானறோககணியெனறா. (ரு)

ககசு. கெடுவல்யா னென்ப தறிகதன் னெஞச
நடுவொரீஇ யலல செயின. சு

இ-ள. தனநெஞசம நடுவு ஒரீஇ அலல செயின— ஒருவன தனனெஞ்சம நடுவுநிறறலையொழிநது நடுவலலவறறைச செயய நினைக்குமாயின்,—யான கெடுவல எனபது அறிக— அநநினைவை யான கெடக்கடவேனெனறுணரும உறபாதமாக அறிக. எ-று.

நினைததலும செயதலோடொககுமாகலின, செயினெனறா. (சு)

ககஎ. கெடுவாக வையா துலக நடுவாக
நன்றிககட டஙகியான றாழவு. எ

இ-ள. நடுவாக நனறிககண் தஙகியான தாழவு— நடுவாகநினறு அறததின்கணணே தஙகினவனது வறுமையை—கெடுவாக வையாது உலகம—வறுமையெனறு கருதாா உயாநதோா. எ-று.

கெடுவென்பது முதனிலைததொழிறபெயா. செலவமெனறுகொளளுவரெனபது குறிபபெசசம. இவைமூனறுபாடடானும, முறையே கேடும பெருககமுங் கோடுதலான வாராவெனபதூஉம, கோடுதல கேட்டிறகேதுவாமெனபதூஉம, கோடாதவனறாழவு கேடனறெனபதூஉம், கூறபபடடன. (எ)

ககஅ. சமன்செய்து சீாதூககுங் கோல்போ லமைந்தொருபாற
கோடாமை சானறோக கணி. அ

இ-ள. சமன் செயத சீதனக்கும கோலபோல — முனனே தான் சமனு கனினறு பின தனகண வைதத பாரத்தை வாயறுகதுலாமபோல— அ மைசது ஒருபால கோடாமை சானறோக்கு அணி— இலகணஙகளானமை நது ஒருபகததுக கோடாமை சானறோகது அழகாம். எ-று.

உவமையடையாகிய சமனசெயதலும சீதனகலும பொருட்கனணுமம, பொருளடையாகிய அமைதலும ஒருபாறகோடாமையும உவமைகணணுமம, கூடி,சானறோசீதனகலாவது தொடைவிடைகளாறகேடடவறறை ஊழான உளளவாறுணர்தலாகவும, ஒருபாறகோடாமையாவது அவவுளளவாறறை மறறையாது பகை நொதுமல நடபெனனும மூன்றுதிறததாகதும ஒபபகூறு தலாகவும, உனைக. இலக்கணஙகளானமைதல இருவழியும ஏறபனகொளக.

ககக. சொறகோட்ட மிலலது செபப மொருதலையா
வுடகோட்ட மினமை பெறின. கூ

இ-ள். செபபம சொறகோட்டம இலலது — நடுவுநிலைமையாவது சொல வினகடகோடுதலிலலாததாம, — உடகோடடம இனமை ஒருதலையாப பெ றின— அஃதனனதாவது மனததினகடகோடடமினமையைத திணணிதாகப பெறின். எ-று.

சொல் ஊழான் அறுத்துச் சொலலுஞசொல. காரணம்பறறி ஒருபாறகோ டாத மனததோடு கூடுமாயின, அறஙகிடநதவாறு சொலலுதல நடுவுநிலைமை யாமெனவே, அதனோடு கூடாதாயின அவவாறுசொலலுதல நடுவுநிலைமை யனறெனபது பெறப்படடது. (கூ)

கஉ0. வாணிகஞ் செய்வார்கு வாணிகம பேணிப்
பிறவுந தமபோற செயின. க0

இ-ள். பிறவும் தமபோல பேணிச் செயின — பிறாபொருளையுந்தமபொரு ளபோலப் பேணிச் செயயின், —வாணிகம செயவாக்கு வாணிகம— வாணி

கஞ்செயவாரக்கு நனறாய வாணிகமாம. எ-று.

பிறவுந்தமபோறசெயதலாவது கொளவது மிகையுங கொடுபபதுகுறையுமா காமல ஒபபநாடிச செயதல. இபபாட்டுமூனறனுள, முனனையவிரணடும அவையததாரை நோககின, ஏனையது வாணிகரைநோககிறறு, அவவிருதிறததாரககும இவவறம வேறாகசசிறநதமையின. (க0)

கங ம அதி.— அடக்கமுடைமை.

அஃதாவது மெய, மொழி, மனங்கள தீநெறிககட்செலலாது அடங்குதலுடையனாதல. அஃது ஏதிலாரகுறறமபோறறனகுறறமுஙகாணும நடுவுநிலைமையுடையாறகாதலின, இது நடுவுநிலைமையினபின வைககபபடடது.

கஉக. அடகக மமரரு ளுய்க்கு மடஙகாமை
யாரிரு ளுய்த்து விடும். க

இ-ள், அடக்கம் அமரருள் உயக்கும்— ஒருவனை அடக்கமாகியவறம் பின றேவருலகத்துய்க்கும்;— அடங்காமை ஆா இருள உயத்துவிடும — அடங காமையாகியபாவம தங்குதற்கரிய இருளினகடசெலுததும். எ-று.

ங அ கங ம அதி.— அடக்கமுடைமை.

இருளென்பது ஓரநரகவிசேடம. "எலலாம பொருளிறபிறநதுவிடும" என்றாறபோல உயததுவிடுமென்பது ஒருசொல்லாய நினறது. (க)

கஉஉ. காக்க பொருளா வடககததை யாகக
மதனினூங கிலலை யுயிாககு. உ

இ-ள். உயிர்க்கு அதனின ஊஙகு ஆக்கம இலலை — உயிர்கட்கு அடக்கத்தின்மிகக செலவமில்லை,— அடககததைப பொருளாக காகக — ஆகலான அவவடககததை உறுதிபபொருளாககொணடு அழியாமறகாகக. எ-று.

உயிரெனபது சாதியொருமை. அஃது ரண்டு மககளுயிரமேனினறது, அறிநதடஙகிப் பயனகொளவது அதுவேயாகலின. (உ)

கஉங. செறிவறிந்து சீாமை பயககு மறிவறிந்
தாறறி னடஙகப பெறின். ங

இ-ள. அறிவு அறிநது ஆறறின அடஙகப பெறின— அடஙகுதலே நமக்கு அறிவாவதெனறறிநது நெறியானே ஒருவன அடஙகபபெறின, — செறிவு அறிநது சீாமை பயககும— அவவடககம நலலோரானறியபபட்டு அவனுககு விழுபபததைக கொடுககும. எ-று.

இலவாழவானுககு அடஙகுநெறியாவது மெயமமுதன மூனறும தனவயததவாதல. (௩)

கஉச. நிலையிற றிரியா தடஙகியான் றோறற
மலையினு மாணப பெரிது. ச

இ-ள். நிலையின திரியாது அடஙகியான தோறறம— இலவாழக்கையாகிய தனனெறியின வேறுபடாது நினறு அடஙகினவனது உயாசசி— மலையினும மாணபபெரிது — மலையினுயாசசியினும மிகபபெரிது. எ-று.

திரியாதடஙகுதல பொறிகளாற புலனகளை நுகராநினறே அடஙகுதல. மலை ஆகுபெயா. (ச)

கஉரு. எலலாாககு நனறும பணித லவருள்ளுஞ
செலவாககே செலவந தகைதது. ரு

இ-ள. பணிதல எலலாாககும நனறும — பெருமிதமினறியடஙகுதல் எல்லாாககும ஒபப நனறேயெனினும்,— அவருளளும செலவாக்கே செலவநதகைதது— அவவெலலாருளளுஞ செலவமுடையாாககே வேறொருசெலவமாஞ்சிறபபினையுடைத்து. எ-று.

பெருமிததநினைச செயயுஙகலவியுங குடிபபிறபபுமுடையாா அஃதினறி அவைதம்மானேயடஙகியவழி அவவடககஞ சிறநதுகாடடாதாகலின, செலவாக்கே செலவநதகைததெனறாா. செலவததகைத்தெனபது மெலிநதுநினறது. பொதுவெனபாரையுமுடமபட்டுச சிறபபாதல கூறியவாறு. இவையைநதுபாட்டானும பொதுவகையான அடக்கததது சிறபபுக கூறபபடடது. (ரு)

கஉசு. ஒருமையு ளாமைபோ லைந்தடகக லாற்றி
னெழுமையு மேமாப புடைதது. சு

இ-ள். ஆமைபோல ஒருமையுள ஐநது அடக்கல ஆற்றின — ஆமைபோல ஒருவன ஒருபிறபபினகண ஐம்பொறிகளையுமடககவல்லனாயின்,— எழுமையு

கஙூ ம அதி.— அடககமுடைமை. ஙூகூ

ம் ஏமாப்பு உடைத்து— அவ்வன்மை அவனுககு எழுபிறபபினகண்ணும அரணாதலையுடைத்து. எ-று.

ஆமை ஐநதுறுபபினையும இடாபுகுதாமல அடககுமாறுபோல இவனும ஐமபொறிகளையுமபாவமபுகுதாமலடககவேண்டுமெனபாா, ஆமைபோலென்றாா. ஒருமைக்கடசெயதவினையினபயன எழுமையுநதொடருமெனபது இதனானறிக. இதனான மெயயடககஙகூறபபடடது. (சு)

கஉஎ. யாகாவா ராயினு நாகாகக காவாககாற
சோகாபபா சொல்லிழுக்குப படடு. ஏ

இ-ள். யா காவாராயினும நா காகக—தமமாறகாககப்படுவனவெல்லாவறறையுங காககமாட்டாராயினும நாவொனறனையுஙகாக்க,—காவாககால சொலலிழுககுப்பட்டுச சோகாபபா— அதனைக்காவாராயிற சொறகுறறததினகட்பட்டுத தாமே துனபுறுவா. எ று.

யாவென்பது அஃறிணைபபனமைவினாபபெயா. அஃது ஈணடு எஞசாமையுணரநினறது முறறுமமை விகாரததாறறொககது. சொறகுறறம சொலலினகட்டோனறுஙகுறறம. அலலாபபா செமமாபபா எனபனபோலச சோகாபபரெனபது ஒருசொல. (எ)

கஉஅ. ஒன்றானுந் தீசசொற பொருடபய னுண்டாயி
னன்றாகா தாகி விடும. அ

இ-ள். தீசசொறபொருடபயன ஒனறானும உணடாயின—தீயவாகிய சொற்களின்பொருளகளாற பிறாககுவருநதுனபமொனறாயினும ஒருவனபகக லுண்டாவதாயின,— நனறு ஆகாதாகிவிடும—அவனுககுப பிறவறஙகளானுண்டான நன்மை தீதாயவிடும. எ-று.

தீயசொலலாவன தீஙகுபயக்கும பொய, குறளை, கடுஞசொலலென்பன. ஒருவன நல்லவாகசசொலலுஞசொறகளினகணனே ஒனறுயினுஙதீசசொறபடிம் பொருளினது பயன பிறாககுண்டாவதாயினெனறுணாபபாருமுளா. (அ)

கஉசு. தீயினுற் சுடடபு ணுள்ளாறு மாறுதே
நாவினுற் சுடட வடு. சு

இ-ள். தீயினுல சுட்ட புண உள ஆறும் — ஒருவனெயொருவன தீயினுற சுட்டபுண் மெயக்கட்கிடபபினும் மனததினகண அபபொழுதேயாறும, — நாவினுல சுடடவடு ஆறுது — அவவாறனறி வெவவுனாயுடையநாவினுற சுட்டவடு அதனகணணும எஞஞானறுமாறுது. எ-று.

ஆறிபபோதலால் தீயினுறசுட்டதனெப புண்ணெனறும், ஆறுதகிடத்தலால் நாவினுறசுட்டதனெ வடுவென்றுஙகூறினுர. தீயும் வெவவுனாயுஞ சுடுதறகுமுழிலான ஒக்குமாயினும், ஆறுமையாறறீயினும வெவவுனாகொடிதென்பது போதரலின, இது குறிபபானவுந்த வேறறுமையலஙகாரம. இவைமூனறுபாட்டானும் மொழியடக்கஙகூறபபட்டது. (க)

கஙூ0. கதங்காத்துக் கற்றடஙக லாற்றுவான் செவ்வி
யறம்பார்கு மாற்றி ஙுழைந்து. க0

அ0 கச ம அதி.— ஒழுககமுடைமை.

இ-ள. கதம் காதலுக் கறறு அடஙகல ஆறறுவான செவவி— மனததினகண் வெகுளிதோனறுமறகாததுக கலவியுடையஞ யடஙகுதலே வலலவனது செவவியை—அறம பாக்கும ஆறறின நுழைந்து—அறகடவுள் பாராடிறகும அவனெயடையும நெறியினகட் செனறு. எ-று.

அடஙகுதல மனம புறததுப பாவாது அறததினகணனே நிறறல. செவவி தனகுறைகூறுதறகேறற மன மொழி முகஙகள இனியனுங காலம. இபபெறறியானெ அறஞ தானே செனறடையுமெனபதாம. இதனுன மனவடகஙகூறபபடடது. (க0)

கசம் அதி. — ஒழுக்கமுடைமை.

அஃதாவது தந்தம வருணதநிறகும நிலைகுமோதபபட்ட ஒழுகததினை யுடையராதல. இது, மெயமமுதலிய அடஙகினாகலலது முடியாதாகலின, அடக்கமுடைமையினபின வைகபபட்டது.

கஙக. ஒழுகமம விழுபபந் தாலா னெழுகக
முயிரினு மோமபப படும. க

இ-ள. ஒழுகமம விழுபபம தாலான—ஒழுகமம எலலாக்குஞ சிறபபினைத் தருதலான,—ஒழுகமம உயிரினும ஓமபபபடும—அவவொழுகமம உயிரினும் பாதுகாகபபடும. எ-று.

உயாநதாகதும இழிநதாகதும ஒபப விழுபபநதருதலின, பொதுபபடக் கூறினா. சுடடி வருவிகபபடடது. அதனால அஙஙனம விழுபபநதருவதாயது ஒழுக்கமெனபது பெறறும். உயிா எலலாபபொருளினுஞ சிறநததாயினும ஒழுக்கம்போல விழுபபந தாராமையின, உயிரினுமோமபபபடுமெனறா. (க)

கஙஉ. பரிநதோமபிக் காகக வொழுககங் தெரிநதோமபித்
தேரினு மஃதே துணை. உ

இ-ள். ஒழுகமம ஓமபிப பரிநது காகக— ஒழுகததினை ஒனறானும அழிவுபடாமறபேணி வருநதியுங்காகக,—தெரிநது ஓமபித் தேரினும துணை அஃதே —அறஙகளபலவறறையுமாராயநது இவறறுள இருமைக்குநதுணையாவது யாதெனறு மனதனதையொருகதித தோநதாலும துணையாயமுடிவது அவவொழுக்கமேயாகலான. எ-று.

பரிநதுமெனனுமமை விகாரததாறறொக்கது. இவையிரணடுபாடடானும ஒழுககததது சிறபபுக கூறபபடடது (உ)

கஙங. ஒழுகக முடைமை குடிமை யிழுக்க
மிழிநத பிறப்பாய விடும. ங

இ-ள். ஒழுககமுடைமை குடிமை—எல்லாக்குரு தததம்வருணததிறகேற்ற ஒழுககமுடைமை குலனுடைமையாம,—இழுககம் இழிநத பிறபபாய விடும்— அவவொழுககதநிறறவறுதல் அவவருணததிற் றுழநத வருணமாய்விடுமி. எ-று.

பிறநத வருணத்துள் இழிநதகுலத்தாராயினும் ஒழுக்கமுடையராக உயர்குலததராவராகலின குடிமையாமெனறும், உயாநத வருணத்துப் பிறநதாரா

யினும் ஒழுக்கதநிற்றலறத் தாழநத வருணததராவராகலின் இழிந்த பிறப்பாய் விடுமெனறுங கூறினா உளவழிபபடுங குணதநினும் இல்வழிப்படுங் குறறம பெரிதெனறவாறு. பயன் இடையீடினறியெயதுதலின், அவவினைவு பறறி அவவேதுவாகிய வினைகளே பயனுகவோதபபடடன. (ங)

கஙச. மறபபினு மோதநதுக கொளலாகும பார்ப்பான்
பிறபபொழுககங குனறக கெடுமி. ச

இ-ள். ஒத்து மறபபினும கொளலாகுமி—கறற வேதததினை மறந்தாலுமினும அவவருணங்கெடாமையிற் பினனும அஃதோதிகொளலாமி, — பார்பபான பிறபபு ஒழுகமி குனறக கெடுமி—அநதணனது உயாநதவருணமதனனொழுககங குனறக கெடுமி. எ-று.

மறநதவழி இழிகுலத்தனுமாகலின, மறககலாகாதெனனுங கருததான, மறபபினுமெனறா. சிறபபுடை வருணதநிறகு மொழிநதமையின், இஃது ஏனையவருணங்கடகுங கொளளபபடுமி. (ச)

கஙடு. அழுக்கா றுடையான்க ணாகமபோன் றில்லை
யொழுகக மிலானக ணுயாவு. டு

இ ள. அழுக்காறு உடையானகண ஆகமி போனறு—அழுக்காறுடையானமாடடி ஆகமமிலலாதாறபோல—ஒழுக்கமி இலானகண உயாவு இலலை—ஒழுகமிலலாதவனமாடடமி உயாசசி யிலலை. எ-று.

உவமையான ஒழுககமிலலாதவன சுறறததிறகும உயாசசியிலலையெனபது பெறறாம, எனனை? "கொடுபபதழுககறுபபான சுறற"மும் நலகூாதலின. உயாவு உயாகுலமாதல. (நு)

கஙசு. ஒழுககததி னொல்கா ருரவோ ரிழுககத்தி
னேதம படுபாக கறிநது. சு

இ-ள. ஒழுக்கததின ஒலகாா உரவோா— செயதறகருமைநோககி ஒழுக்கததிற சுருஙகாா மனவலியுடையாா, —இழுககததின ஏதம படுபரக்கு அறிநது — அவவிழுககததால தமககிழிகுலமாகிய குறறமுணடாமாறறை அறிநது. எ-று.

ஒழுககததிறசுருக்கம அதனையுடையாாமேலேறறபபடடது. கொண்ட விரதம் விடாமைபறறி, உரவோரெனறாா. (சு)

கஙஎ. ஒழுககத்தி னெயதுவர் மேன்மை யிழுக்கத்தி
னெயதுவ ரெயதாப பழி. எ

இ-ள். ஒழுககததின மேனமை எயதுவா—எலலாரும ஒழுக்கத்தானே மேம்பாட்டையெயதுவா, —இழுக்கததின எயதாப பழி எயதுவா—அதனினின்றிழுக்குதலானே தாம எயதுதறகுரிததலலாத பழியையெயதுவா. எ-று.

பகைபறறி அடாப்பழி கூறியவழி அதனையும இழுககமபறறி உலகம அடுக்குமெனறு கொள்ளுமாகலின், எயதாபபழி யெயதுவரென்றாா். இவையைந்து பாட்டானும ஒழுககம் உள்வழிபபடுங குணமும இல்வழிபபடுங் குற்றமுங கூறபபடடன. (எ)

சு

ஈஉ கரு ம அதி.— பிறனிலவிழையாமை.

கஙஅ. நன்றிககு வித்தாகு நலலொழுககந் தீயொழுகக
மென்று மிடும்பை தரும. அ

இ-ள. நலலொழுக்கம நனறிககு விததாகும—ஒருவனுக்கு நலலவொழுகக ம் அறததிறகுக காரணமாய இருமையினும இனபம பயககும,—தியொழுக கம் எனறும இடுமபை தரும்— தீயவொழுககம பாவததிறகுக காரணமாய இருமையினுங தனபம பயக்கும. எ-று.

நனறிககு விததாகுமெனறதனால தியொழுககம பாவததிறகுக காரணமாத லும், இடுமபைதருமெனறதனால நலலொழுககம இனபந்தருதலும பெறறு ம், ஒனறு கினறே ஏனையதை முடிகககுமாகலின. இதனால பினவினவு கூற பபட்டது. (அ)

கஙக. ஒழுகக முடையவாக கொலலாவே தீய
வழுகஙியும வாயாற சொலல. கூ

இ-ள். வழுகஙியும தீய வாயால சொலல—மறநதுங தீயசொறகளைத நம வாயாற சொலலுங்தொழிலகள— ஒழுககமுடையவாககு ஒலலா—ஒழுககமு டையவாககு முடியா. எ-று.

தீய சொறகளாவன பிறாககுத தீஙகு பயககும பொயமுதலியனவும் வ ருணதிறகு உரியவலலனவுமாம. அவறறது பனமையாற சொலலுதறறொழி ல் பலவாயின. சொல சாதியொருமை. சொலலெனவே அமைநதிருகக வா யாலென வேண்டாது கூறினா, நலல சொறகள பயினறதெனத தாம வே ணடியதனசிறபபு முடிததறகு. இதனை வடநூலார தாறபரியமெனப. (கூ)

கசo. உலகததோ டொட்ட வொழுகல பலகறறுங
கலலா ரறிவிலா தார. கo

இ-ள. உலகத்தோடு ஒட்ட ஒழுகல கலலா— உலகத்தோடு பொருநதவொ ழுகுதலைக கலலாதார,—பல கறறும அறிவிலாதார—பலநூலகளையுங கறறு ராயினும, அறிவிலாதார. எ-று.

உலகததோடு பொருநதவொழுகுதலாவது உயாநதோா பலரும ஒழுகியவா ற்றான ஒழுகுதல. அறநூலசொலலியவறறுள இககாலத்திறகு ஏலாதனவொ ழிநது சொலலாதனவறறுள ஏறபன கொணடு வருதலான அவையுமடங்க உலகததோடொடடவெனறும, கலவிககுப பயன அறிவும அறிவிறகுப பய ன ஒழுககமுமாகலின அவவொழுகுதலைக கலலாதாா பலகறறுமறிவிலாதா ரெனறுங கூறினாா. ஒழுகுதலைக கறறலாவது அடிபபடுதல. இவை யிரணடு பாடடானும் சொலலானுஞ் செயலானும வருமொழுககஙகளெலலாம ஒருவா ற்றாற றொகுத்துக கூறபபடடன. (க0)

கரு ம் அதி.— பிறனில்விழையாமை.

அஃதாவது காம மயக்கததாற பிறனுடையவிலலாளை விரும்பாமை. இஃ து, ஒழுக்க முடையாா மாட்டே நிகழ்வதாகலின், ஒழுககமுடைமையின்பி ன் வைக்கபபட்டது.

கரு ம அதி.— பிறனிலவிழையாமை. சங

கசக. பிறன்பொருளாட பெடடொழுகும் பேதைமை ஞாலத் தறம்பொருள கண்டாாக ணில. க

இ-ள. பிறன பொருளாட பெடடு ஒழுகும பேதைமை—பிறனுக்குப் பொ ருளாந*தனமையையுடையாளைக காதலிததொழுகுகினற அறியாமை—ஞா லதது அறம பொருள கணடாாகண இல — ஞாலததினகண அறநூலையும பொருணூலையும ஆராயநதறிநதாாமாடடிலலை. எ-று.

பிறனபொருள பிறனுடைமை. அறம பொருளெனபன ஆகுபெயா. செவ் வெணணினறொகை தொககுநினறது. இனபமொனறையே நோககும இன

ப நூலுடையார் இதனியொழுகுகதனையும பரகியெனறு* கூறுவராகலின, அறம பொருள கணடாகணிலலெனறா, எனவே, அபபேதைமையுடையார்மாடடு அறமும பொருளும இலலெயெனபது பெறபபடடது. (ச)

கசஉ. அறனகடை நின்றாரு ளெலலாம பிறனகடை
நினறாரிற பேதையா ரில. உ

இ-ள. அறனகடை நினறாருள எலலாம—காமஙு காரணமாகப பாவதனை கண நினறொலலாருளளும— பிறனகடை நினறாரின பேதையார இல— பிறனிலலாளைக காதலிதது அவன வாயிறகடசெனறு நினறாபோலப பேதையாரிலலை. எ-று.

அறதனினீகபபடடமையின, அறன கடையெனறா. அறனகடை நினற பெணவழிச செலவாரும வளாவினமகளிரோடும இழிகுலமகளிரோடுஙகூடி இனபறுகாவாரும போல அறமும பொருளும இழதலேயனறிப பிறனகடை நினறா அசசதனால தாஙு கருதியவினபமும இழகினாராகலின, பேதையாரிலலெனறா, எனவே, இனபமுமிலலெயெனபது பெறபபடடது. (உ)

கசஊ. விளிநதாரின வேறலலா மனற தெளிநதாரிற
றீமை புரிநதொழுகு வார. ஊ

இ-ள. மனற தெளிநதார இல தீமை புரிநது ஒழுதவார—தமமை ஐயுறாதாரிலலாளகணணே பாவஞசெயதலை விரும்பியொழுகுவார,—விளிநதாரின வேறு அலலா—உயிருடையரோனும, இறநதாரோபாவர. எ-று.

அறம பொருளினபஙகளாகிய பயன உயிரெயதாமையின, விளிநதாரின வேறல்லரெனறும, அவர தீமை புரிநதொழுகுவது இலலுடையவரது தெளிவு பறறியாகலின தெளிநதாரிலலெனறுஙு கூறினா. (ஊ)

கசச. எனைததூணைய ராயினு மென்னுஙு கினைததூணையுஙு
தேரான பிறனில புகல. ச

இ-ள. எனைததுணையராயினும எனனும—எததுணைபபெருமையுடையராயினும ஒருவாககு யாதாய முடியும—தினைததுணையும தேரான பிறன இல புகல—காமமயககததால தினையளவுந தம்பிழையையோராது பிறனுடைய இலலினகடபுகுதல! எ-று.

இநதிரனபோல எலலாப்பெருமையு மிழநது சிறுமையெயதல நோககி,ஏனனுமெனறா. "எனனீ ரறியாதீர் போல விவைகூறி—னினனீர வலல நெடுந

---

* பரகீயம—பிறறகுரியது.

தகாய" எனபுழிபபோல உயாததறகட பனமை யொருமை மயஙகிறறு.தேரான பிறனெனபதனைத தமமை ஐயுறாத பிறனெனறுரைபபாருமுளா. (௪)

கசரு. எளிதென விலலிறபபா னெயதுமெஞ ஞானறும
விளியாது நிறகும பழி. ரு

இ-ள். எளிது என இல இறபபான—எயதுதலெளிதெனறு கருதிப் பினவிளைவு கருதாது பிறனிலலினகணிறபபான—விளியாது எஞஞானறும நிறகும பழி எயதும—மாயதலினறி எஞஞானறும நிலைநிறகுங குடிபபழியினையெயதும். எ-று.

இலலினகணிறததல இலலாளகண நெறிகடநது சேறல. (ரு)

கசசு. பகைபாவ மசசம் பழியென நானகு
மிகவாவா மிலலிறபபான கண். சு

இ-ள. இல் இறபபானகண—பிறனிலலாளகண நெறிகடநது செல்வானிடத்து—பகை பாவம அசசம பழி என நானகும இகவாவாம—பகையும பாவமும அச்சமுங குடிபபழியுமென்னும இநநானகு குறறமும ஒருகாலும நீஙகாவாம். எ-று.

எனவே, இருமையுமிழததல பெறறாம. இவையாறுபாட்டானும பிறனிலவி

ழைவானகட குறறங கூறபபடடது. (சு)

கசஎ. அறனியலா னிலவாழவா னென்பான பிறனியலாள
பெண்மை நயவா தவன. எ

இ-ள். அறனியலான இலவாழவான எனபான—அறனாகிய இயலபோடுகூடி இலவாழவானெனறு சொலலபபடுவான—பிறன இயலாள பெணமை நயவாதவன—பிறனுககுரிமை பூணடு அவனுடைய இயலபினகணணே நிறபாளது பெணடனமையை விருமபாதவன. எ-று.

ஆனுருபு ஈணடுடனிகழ்சசிககண வநதது. இலலறஞ செயவானெனபபடுவான அவனேயெனபதாம. (எ)

கசஅ. பிறனமனை நோககாத பேராணமை சானறோக
கறனொன்றோ வானற வொழுககு. அ

இ-ள. பிறன மனை நோககாத பேர ஆணமை—பிறனமனையாளை உடகொள்ளாத பெரிய ஆணடகைமை—சானறோககு அறன ஒனறோ ஆனற ஒழுககு—சாலபுடையாாககு அறனுமாம, நிரமபியவொழுககமுமாம. எ-று.

புறபபகைகளை அடககும ஆணமையுடையாாககும உடபகையாகிய காமம் அடககுநறகருமையின, அதனையடககிய ஆணமையைப பேராணமையெனறார. ஒனறோவெனபது எணணிடைசசொல. செயதறகரிய அறனும ஒழுககமும இதனைச செயயாமையே பயககுமெனபதாம. (அ)

கசகூ. நலககுரியார் யாரெனி னாமநீர வைபபிற
பிறறகுரியா டோடோயா தார். கூ

இ-ள. நாம நீர வைபபின—அசசந தருங கடலாற சூழபபட்ட உலகத்து—நலககு உரியாா யாா எனின—எலலாநனமைகளும எயதுதறகுரியாா யா

வரெனின,—பிறறகு உரியாள தோள தோயாதாா,—பிறனொருவனுக்கு உரிமையாகியாளுடைய தோளைச சேராதாா. எ-று.

அகலம, ஆழம, பொருளுடைமை முதலியவறறான அளவிடபபடாமையின, நாம நீரெனறாா. நலததிறகெனபது நலககெனக குறைநது நினறது. உரிசசொல்லீறு திரிநது நினறது. இருமையினும நனமையெயதுவரெனபதாம. (கூ)

கரு0. அறன்வரையா னலல செயினும பிறனவரையாள
பெணமை நயவாமை நனறு க0

இ-ள. அறன வரையான அலல செயினும—ஒருவன அறததைத தனககு ரிததாகச செயயாது பாவஙகளைச செயயுமாயினும,—பிறனவரையாள பெணமை நயவாமை நனறு—அவனுக்குப பிறனெலலைககணிறபாளது பெணமையை விருமபாமையுணடாயின, அது நனறு. எ-று.

இக்குணமே மேறபடடுத தோனறுமெனபதாம. இவைநானகு பாடடானும பிறனில விழையாதானகட் குணங கூறபபடடது. (க0)

ககூ ம அதி.— பொறையுடைமை.

அஃதாவது காரணமபறறியாதல மடமையானாதல ஒருவன தமககு மிகைசெயதவழித தாமும அதனை அவனகடசெயயாது பொறுததலையுடையராதல. நெறியினீஙகிய செயதாரையும பொறுக்கவேணடுமெனறறகு, இது பிறனிலவிழையாமையினபின வைககபபடடது.

கருக. அகழவாரைத தாஙகு நிலமபோலத தமமை
யிகழ்வாாப பொறுதத றலை. க

இ-ள. அகழவாரைத தாஙகும நிலமபோல— தனனையகழவாரை விழாமறறாஙகுநிலமபோல— தமமை இகழவாாப பொறுததல தலை— தமமை அவமதிபபாரைப பொறுததல தலையாயவறம். எ-று.

இகழதல் மிகையாயின செயதலும, சொலலுதலும. (க)

கருஉ. பொறுதத லிறபபினை யெனறு மதனை
மறதத லதனினு நனறு. உ

இ-ள. எனறும இறபபினைப பொறுததல—பொறை நனறாகலால, தாமொ

றுத்தறகு இயனற காலததும பிறா செயத மிகையைப பொறுகக,— அத னை மறததல அதனினும ஙனறு— அஙனை உடகொளளாது அபபொழுதே ம றததல பெறின, அபபொறையினும ஙனறு. எ-று.

மிகையெனறது மேறசொல்லிய இரணடனையும. பொறுகதறகாலும உ— கொளளபபடிதலின, மறததலி அதனினுஙனறெனறார. (உ)

கரிங. இனமையு ளின்மை விருந்தொரால் வனமையுள வனமை மடவார்ப பொறை. ங

இ-ள. இன்மையுள இனமை விருநது ஓரால — ஒருவனுககு வறுமையுள வைதது வறுமையாவது விருநதினனையேற்றுக்கொளளாது நீகுதல,— வ னமையுள வனமை மடவாரப பொறை—அதுபோல வனமையுளவைதது வன மையாவது அறிவினமையான மிகைசெயதாரைப பொறுததல. எ-று.

சஙு கஙு ம அதி.— பொறையுடைண்மை.

இஃதெடுத்துகாடடுவமை. அறனலலாத விருநதொரான பொருளுடைமை யாகாதவாறுபோல, மடவாரபபொறையும மெனமையாகாதே வனமையாமெ னபது கருதது. (ஙு)

கரிச. நிறையுடைமை நீஙகாமை வேணடிற பொறையுடைமை போறறி யொழுகப படும. ச

இ-ள. நிறையுடைமை நீஙகாமை வேணடின — ஒருவன சாலபுடைமை தனகணினறு நீஙகாமை வேணடுவனாயின,— பொறையுடைமை போறறி ஒ ழுகபபடும—அவனுற பொறையுடைமையைத தனகண அழியாமறகாததொழு கபபடும. எ-று.

பொறையுடையாறகலலது சாலபிலலையெனபதாயிறறு. இவைஙானகுபாட டானும பொறையுடைமையது சிறபபுக கூறபபடடது. (ச)

கரிரு. ஒறுததாரை யொனறுக வையாரே வைபபா பொறுததாரைப பொனபோற பொதிநது.றி

இ-ள. ஒறுததாரை ஒனறாக வையார— பிறன தமககுத தீஙகுசெயதவழி ப பொறாது அவனையொறுததாரை அறிவுடையார ஒருபொருளாக மனதது ககொளளார,— பொறுததாரைப பொனபோல பொதிநது வைபபா— அத னைப பொறுததாரைப பொனபோற பொதிநது கொளவா. எ-று.

ஒறுததவா தாமும அததீஙகு செயதவனோடொததலின, ஒனறாகவையா ரெனறார. பொதிநதுவைததல சாலபுடைமைபறறி இடைவிடாது நினைததல.

கருசு. ஒறுததாாக கொருநாளை யினபம பொறுததாாககுப
பொனறுந துணையும புகழ. சு

இ-ள. ஒறுததாாககு ஒருநாளை இனபம— தமககுத தீஙகு செயதவனையொ றுததாாககு உணடாவது அவவொருநாளையினபமே, — பொறுததாாககுப பொனறுநதுணையும புகழ— அதனைப பொறுததாாககு உலகமழியுமளவும பு கழுணடாம. எ-று.

ஒருநாளையினபம அநநாளொனறினும கருதியது முடிததேமெனத தருககி யிருககும பொயயினபம. ஆதாரமாகிய உலகம பொனறப புகழும பொன றுமாகலின, ஏறபுடையுலகெனனுஞசொல வருவிததுரைககபபடடது. (சு)

கருஎ. திறனலல தறபிறா செயயினு நோநொந
தறனலல செயயாமை நனறு. எ

இ-ள. திறன அலல தற பிறா செயயினும— செயயததகாத கொடியவற றைத தனகடபிறா செயதாராயினும,—நோ நொநது அறன அலல செயயா மை நனறு— அவாககு அதனால வருநதுனபததிறகு நொநது தான அறன லலாத செயலகளைச செயயாதிருததல ஒருவனுககு நனறு. எ-று.

உமமை சிறபபுமமை. துனபததிறகு நோதலாவது "உமமை — யெரிவாய நிரயதது வீழவாகொல" * எனறுபரிதல. (எ)

---

* நாலடியார், துறவு,—தமமை யிகழநதமை தாமபொறுபப தனறிமற— றெம்மை யிகழந்த வினைபபயததா —லும்மை—யெரிவாய நிரயதது வீழ்வர் கொ லென்று— பரிவதுஉஞ சானறோ கடன.

கருஅ. மிகுதியான் மிககவை செயதாரைத தாந்தந்
தகுதியான் வெனறு விடல. அ

இ-ள. மிகுதியான மிககவை செயதாரை — மனசசெருககாறறங்கடடீய வறறைச செயதாரை— தாம தநதகுதியான வெனறுவிடல் — தாம தம முடையபொறையான வெனறுவிடுக. எ-று.

தாமும அவாகடடீயவறறைச செயது தோலாது பொறையான அவரின மேமபடடு வெலகவென்பதாம. இவைநானகுபாடடானும பிறாசெயதன பொறுததல சொலலபபடடது. (அ)

கருகூ. துறநதாரிற றூயமை யுடைய ரிறநதாரவா
யினனாசசொ னோறகிற பவா. கூ

இ-ள. துறநதாரின தூயமை உடையா— இலவாழககைககணினறேயும துறநதாரபோலத தூயமையுடையாா — இறநதாரவாய இனனாசசொல நோறகிறபவா—நெறியைககடநதாரவாயினனாதசொலலைப பொறுபபவா. எ-று.

தூயமை மனமாசினமை. வாயென வேணடாது கூறினா, தீயசொறகள பயினறதெனத தாம வேணடியதனிழிபு முடிததறகு. (கூ)

ககூ0. உணணாது நோறபாா பெரியா பிறாசொலலு
மினனாசசொ னோறபாரிற பின. க0

இ-ள. உண்ணாது நோறபாா பெரியா—விரதஙகளான ஊணைததவிரநது உற்ற நோயைப பொறுபபாா எலலாரினும பெரியா, —பிறா சொலலும இனனாசசொல் நோறபாரிற பின—அவா பெரியராவது தமமைப பிறா சொலலும இனனாதசொலலைப பொறுபபாரிறபின. எ-று.

பிறர் அறிவிலாதாா. நோலாமைககேதுவாகிய இருவகைபபறறொடு நினறே நோறறலின், இனனாசசொனோறபாரிறபினனெனறா. இவையிரணடுபாடடானும பிறா மிகைககசசொலலியன பொறுததல கூறபபடடது. (க0)

கஎ ம அதி.— அழுக்காறாமை.

இதனுள அழுககாறெனபது ஒருசொல. அதறதுப பொருள மேலேயு ளாததாம. அசசொற பினனழுககாறறைச செயயாமையெனனும பொருளப ட எதிமறையாகாரமும மகரவைகாரவிகுதியும பெறறு அழுககாருமையெ ன நினறது. இபபொருமையும பொறைகது மறுதலையாகலின, இதனை வில ககுதறகு இது பொறையுடைமையினபின வைகசபபடடது.

கசுக. ஒழுகசகாறுக கொளக வொருவனறன னெஞசத் தழுகசகா றிலாத வியலபு. க

இ-ள். ஒருவன தனனெஞசதது அழுகசகாறு இலாத இயலபு— ஒருவன் த னனெஞ்சதனினகண அழுகசகாறெனனுங குறறமிலலாத இயலபினை— ஒழுக் காறுக் கொளக—தனகசகோதிய ஒழுகசநெறியாகக கொளக. எ-று.

இயலபு அறிவோடுகூடிய தன்மை. அததனமையும நன்மைபயத்தலின், ஒ ழுக்கநெறிபோல உயிரினுமோமபுகவென்பதாம. (க)

சஅ கள ம அதி.— அழுகசகாருமை.

கசுஉ. விழுபபேற்றி னஃதொபப திலலையா மாடடி மழுகசகாறறி னன்மை பெறின. உ

இ-ள். யாமாடடிம அழுகசகாறறின அனமை பெறின—யாவாமாடடிம அ ழுகசகாறறினினறு நீஙகுதலி ஒருவன பெறுமாயின,— விழுபபேறறின அஃ து ஒபபது இலலை — மறறவனபெறுஞசிரியபேறுகளுள அபபேறறினையொப பதிலலை. எ-று.

அழுகசகாறு பகைவாமாடடிம ஒழிதறபாறறெனபா, யாமாட்டிமெனறா. அனமை வேறுதல. இவைபிரணடுபாடடானும அழுகசகாறினமையது குண ம கூறபபடடது. (உ)

கசுஙூ. அறனாககம வேண்டாதா னெனபான பிறனாககம
பேணா தழுககறுப பான. ஙூ

இ-ள. அறன ஆககம வேணடாதான எனபான—மறுமைககும இமமைக்கும அறமுஞ செலவமுமாகிய உறுபபுக்களைத தனககு வேணடாதானெனறு சொலலபபடுவான—பிறன ஆககம பேணாது அழுககறுபபான—பிறன செல்வஙகணட வழி அதறகு உவவாது அழுககாறறைச செயவான. எ-று.

அழுக்கறுததலெனினும, அழுககாறெனினுமொககும. அழுககாறு செய்யின் தனககேயேதமாமெனபதாம. (ஙூ)

ககூச. அழுககாறறி னலலவை செயயா ரிழுககாறறி
னேதம படுபாக கறிநது. ச

இ-ள. அழுககாறறின அலலவை செயயாா— அழுககாறு ஏதுவாக அறனல்லவறறைச செயயாா அறிவுடையாா — இழுககாறறின ஏதம படுபாக்கு அறிநது—அததீநெறியால தமககிருமையினுந துனபம வருதலையறிநது. எ-று.

அறனலலவையாவன செலவம கலவி முதலியனவுடையாாகடடீஙகுநினைத்தலும, சொலலுதலும, செயதலுமாம. (ச)

கசூரு. அழுககா றுடையாாக கதுசாலு மொன்னா
வழுககியுங கேடீன் பது. ரு

இ-ள. ஒனனா வழுககியும கேடு ஈனபது—அழுககாறு பகைவரையொழிந்துங கேடு பயபபதொனறாகலின, —அழுககாறு உடையாாககு அது சாலும—அவவழுககாறுடையாாககுப பகைவா வேணடா, கேடுபயததறகு அது தானேயமையும. எ-று.

அதுவேயெனனும பிரிநிலையேகாரம் விகாரததாறறொககது. (ரு)

ககூசு. கொடுபப தழுககறுபபான் சுறற முடுபபதூஉ
முண்பதூஉ மின்றிக கெடும. சு

இ-ள. கொடுபபது அழுக்கறுபபான சுறறம—ஒருவன பிறர்க்குக் கொடுபபதனகண அழுககாறறைசசெயவானது சுறறம் — உடுபபதும் உண்பதும் இனறிக கெடும— உடுக்கபபடுவதும் உணணபபடுவதுமின்றிக் கெடும்.எ-று.

கொடுப்பதனகணழுககறுத்தலாவது கொடுக்கப்படும் பொருள்களைப் பற்றிப் பொறாமைசெயதல. சுறறஙகெடுமெனவே, அவன கேடு சொல்லாமையே

கஎ ம அதி.— அழுககாறாமை. ௪௯

பெறப்பட்டது. பிறாபேறுபொறாமை தனபேறறையேயன்றித் தன்சுற்றத்தின பேறறினையும் இழபபிககுமெனபதாம. (௬)

ககூஎ. அவ்வித் தழுக்கா றுடையானைச செயயவ
டவவையைக காடடி விடும. எ

இ-ள். அழுககாறு உடையானை—பிறராககஙகணடவழிப பொறாமையுடையானை—செயயவள அவவிததுத தவவையைக காடடி விடும்—திருமகள் தானும் பொறாது தனறவவைக்குக காடடி நீஙகும. எ-று.

தவவை மூத்தவள். தவவையைககாடடியெனபது "அறிவுடை யநதண னவளைக்காட் டெனறானோ" எனபதுபோல உருபுமயககம. மனத்தைக்கோடுவித்து அழுக்காறுடையனாயினானையெனறுரைபபாருமுளா. (எ)

ககூஅ. அழுககா றெனவொரு பாவி திருசசெறறுத்
தீயுழி யுயதது விடும. அ

இ-ள. அழுககாறு என ஒருபாவி—அழுககாறெனறுசொலலபபட்ட ஒபபில்லாத பாவி —திருச செறறுத தீயுழி உயததுவிடும—தனனையுடையானை இம்மைககடசெலவததைககெடுததது,மறுமைககண நரகததிறசெலுததிவிடும.எ-று.

பணபிறகுப பணபியிலலையேனும, தன்னையாககினானை இருமையுஙகெடுததறகொடுமைபறறி, அழுககாறறினைப பாவியெனறார, கொடியானைப பாவியெனனும வழககுணமையின. இவையாறுபாடடானும அழுககாறுடைமையது குறறஙகூறபபடடது. (அ)

ககூகூ. அவவிய நெஞசததா னாககமுஞ செவ்வியான்
கேடு நினைககப படும. கூ

இ-ள. அவவிய நெஞசததான ஆககமும— கோடடததினைப பொருநதிய மனததையுடையவனதாககமும,—செவவியான கேடுமநினைககபபடும—ஏனை சசெமமையுடையவனது கேடும உளவாயின, அவை ஆராயபபடும. எ-று.

கோட்டம் ரண்டழுக்காறு. உளவாயினென்பது எஞ்சிநின்றது. ஆக்கக்கேடுகள் கோட்டமுஞ் செம்மையும் ஏதுவாக வருதல் கூடாமையின், அறிவுடையரால் இதற்கேதுவாகிய பழவினை யாதென்றாராயப்படுதலின், நினைக்கப்படுமென்றார்: "இம்மைச் செய்தன் யானறி நல்வினை—யும்மைப் பயன்கொ லொருதனி யுழந்தித்—திருத்தக்கு மாமணிக் கொழுந்துடன் போந்தது" என்நினைக்கப்பட்டவாற்றிக. (க)

கஎ0. அழுக்கற் றகன்றாரு மில்லையஃ தில்லார்
பெருக்கத்திற் றீர்ந்தாரு மில். க0

இ-ள். அழுக்கற்று அகன்றாரும் இல்லை—அழுக்காற்றைச்செய்து பெரியராயினாருமில்லை,—அஃது இல்லார் பெருக்கத்தின் தீர்ந்தாரும் இல—அச்செயலிலாதார் பெருக்கத்தினீங்கினாருமில்லை. எ-று.

இவையிரண்டுபாட்டானும் கேடுமாக்கமும் வருதற்கேது ஒருங்கு கூறப்பட்டது. (க0)

எ

இ0 கஅ ம அதி.— வெஃகாமை.

கஅ ம அதி.— வெஃகாமை.

அஃதாவது பிறாக்குரிய பொருளை வெளவக்கருதாமை. பிறருடைமை கண்டவழிப் பொறாமையேயன்றி அதனைத் தான் வெளவக்கருதுதலுங் குற்றமென்றற்கு, இஃது அழுக்காறாமையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

கஎக. நடுவின்றி நன்பொருள் வெஃகிற் குடிபொன்றிக்
குற்றமு மாங்கே தரும். க

இ-ள். நடுவு இன்றி நன்பொருள் வெஃகின்—பிறாக்குரியன் கோடல் நமக்கு அறனன்றென்னும் நடுவுநிலைமையின்றி அவர்நன்பொருளை ஒருவன் வெஃகுமாயின்,—குடி பொன்றிக் குற்றமும் ஆங்கே தரும்—அவ்வெஃகுதல் அவன் குடியைக் கெடச்செய்து, பல குற்றங்களையும் அப்பொழுதே அவனுக்கு

க கொடுக்கும். எ-று.

குடியை வளரசசெயது பலஙனமையும பயகருமியலபுபறறி, வெஃகினென பா, நனபொருள வெஃகினெனறா. பொனறவெனபது பொனறியெனத திரிந்து நினறது,* செயதெனபது சொலலெசசம. (க)

களஉ. படிபயன வெஃகிப பழிபபடிவ செயயா
நடிவன்மை நாணு பவா. உ

இ-ள். படி பயன வெஃகிப பழிபபடிவ செயயா—பிறாபொருளை வௌவி லை தமககு வரும பயனை விரும்பி அது வௌவுதறகுப பழியினகணனே படு ஞசெயலகளைச செயயா—நடிவு அனமை நாணுபவா—நடிவுநிலைமையனமை யை அஞசுபவா. எ-று.

நடிவு ஒருவனபொருடகுப பிறன உரியனலலனெனனும நடிவு. (உ)

களஊ. சிறறினபம வெஃகி யறனலல செயயாரே
மறறின்பம வேணடு பவா. ஊ

இ-ள். சிறறினபம வெஃகி அறனலல செயயா—பிறாபால வௌவிய பொருளால தாமெயதும நிலையிலலாதவினபதனை விரும்பி அவாமாடடு அறனலலாத செயலகளைச செயயா—மறறினபம வேணடுபவா—அறநதான வரும நிலையுடையவினபத்தைக காதலிபபவா. எ-று.

பாவத்தான வருதலின அபபொழுதேயழியுமெனபா, சிறறினபமெனறா, மறறையின்பமெனபது மறறினபமென நினறது. (ஊ)

களச. இலமெனறு வெஃகுதல செயயா புலமவெனற
புன்மையில காடசி யவா. ச

இ-ள. இலம எனறு வெஃகுதல செயயா—யாம வறியமெனறு கருதி அது தீதற்பொருடடுப பிறாபொருளை விரும்புதலசெயயா—புலம வெனற புன

---

* குடிபொனறிக குறறமும மாஙகே தரும, குடிமடிநது குறறம பெருகும, இருணீஙகி யினபம பயககும எனபுழிப பொனறுவிதது, மடிவிதது, நீஙகுவிதது எனறபாலன பிறவினைபபொருளுணாத்தும விவவிகுதி தொககு, பொனறி, மடிநது, நீஙகி என நினறனவெனக்கொணடா தொல்காபபியச் சூததிரவிருததிகாரர். இஙஙனம் வருவனவறறை வடநூலா அநதாப்பாவித ணிச்சென பா.

மையில காடசியவா—ஐமபுலனகளையும வெனற குறறமிலலாத காட்சியினை யுடையார. எ-று.

வெலலுதல பாவநெறிக்கட்செலல விடாமை. புலமவெனற புனமையில் காடசியவாகசு வறுமையினமையின, வெஃகுதலுமிலலையாயிறறு. புனமையில காடசி பொருளகளைத திரிபினறியுணாதல. (ச)

களடு. அஃஇ யகனற வறிவென்னும யார்மாடடும்
வெஃகி வெறிய செயின். டு

இ-ள். அஃஇ அகனற அறிவு எனலும—நுணணிதாய எலலாநூலகளினுஞ சென்ற தமமறிவு எனனபயதததாம,—வெஃகி யாமாடடும வெறிய செயினா—பொருளைவிரும்பி யாவாமாடடும அறிவோடு படாத செயலகளை அறிவுடையார செயவராயின. எ-று.

யாமாடடும வெறிய செயதலாவது ஈகாமாடடும தகாதாமாடடும இழிந்தனவும் கடியனவும முதலியன செயதல. அறிவிறகுப பயன அவை செயயாமையாகலின, அறிவெனனுமெனறார. (டு)

களசு. அருளவெஃகி யாறறினக ணின்றுன பொருளவெஃகிப
பொலலாத சூழக கெடும. சு

இ-ள. அருள வெஃகி ஆறறினகண நினறுன—அருளாகிய அறதனைவிரும்பி அதறகுவழியாகிய இலலறதனிகணினறவன—பொருள வெஃகிப பொல்லாத சூழக கெடும—பிறாபொருளையவாவி அதனை வருவிகசுவ குறறநெறிகளை எணணக கெடும. எ-று.

இலலறநெறியால அறிவு முறறாந்துழியலலது துறகசுபபடாமையின, அதனைத துறவறந்திறசு ஆறெனறார. கெடுதல இரணடறமுஞ சேரவிழுததல. சூழுங சுணையானே கெடுமெனறவே, செயதாறகெடுதல சொலலாமையே பெறபபடடது. (சு)

கஎஎ. வேணடறக வெஃகியா மாககம விளைவயின்
மாணடற கரிதாம பயன. எ

இ-ள. வெஃகி ஆம ஆககம வேணடறக— பிறாபொருளையவாவிக்கொண டு அதனாலாகினற ஆககததை விருமபாதொழிக,—விளைவயின பயன மாண டறகு அரிதாம— பினனனுபவிககுஙகால அவவாககததின பயன நனறாதலில லை ஆகலான. எ-று.

விளையெனபது முதனிலைததொழிறபெயா. இவையேழுபாடடானும வெஃகு தலின குறறம கூறபபடடது. (எ)

கஎஅ. அஃகாமை செலவததிற கியாதெனின் வெஃகாமை
வேணடும பிறனகைப பொருள. அ

இ-ள. செலவததிறகு அஃகாமை யாதெனின — சுருஙகனமாலைத்தாகிய செலவததிறகுச சுருஙகாமைககாரணம யாதெனறு ஒருவனாராயின,—பிறன வேணடும கைபபொருள வெஃகாமை— அது பிறனவேண்டுஙகைபபொருளை த தான வேணடாமையாம. எ-று.

அஃகாமை ஆகுபெயா. வெஃகாதான செலவமஃகாதெனபதாயிறறு. (அ)

இஉ கசூ ம அதி.— புறஙகூறாமை.

கஎகூ. அறனறிந்து வெஃகா வறிவுடையாாச சேருந்
திறனறிந் தாங்கே திரு. கூ

இ-ள். அறன் அறிநது வெஃகா அறிவுடையாா— இஃதறனெனறறிந்து பி றாபொருளை விருமபாத அறிவுடையாரை—திருத திறன் அறிநது ஆங்கே சேரும— திருமகள தானடைதறகாஙகூறறினையறிநது அககூறறானே சென ற டையும். எ-று.

அடைதறகாஙகூறு காலமும, இ—னும, செவ்வியும முதலாயின. இவைபிர

ணடுபாட்டானும வெஃகாமையினகுணங கூறபபடடது. (௯)

கஅ0. இறலீனு மெணணாது வெஃகின் விறலீனும
வேண்டாமை யெனனுஞ செருககு. க0

இ-ள. எணணாது வெஃகின இறல ரனும— பின விளைவதறியாது ஒருவன பிறனபொருளை வெளவககருதின் அககருதது அவனுக்கிறுதியைப பயககும,— வேணடாமை எனனும செருககு விறல ரனும— அபபொருளை வேணடாமை யெனனுஞசெலவம வெறறியைப பயககும. எ-று.

பகையும பாவமும பெருககலின இறலீனுமெனறும், அபபொருளை வேண்டி உழலவோாயாவனையுங கீழபபடுததலின விறலீனுமெனறுங கூறினா. செருககு ஆகுபெயா. இதனால அவவிருமையும ஒருஙகு கூறபபடடன. (க0)

ககூ ம அதி.— புறங்கூறாமை.

அஃதாவது காணாதவழிப பிறரையிகழநதுரையாமை. மொழிககுறறம மனககுறறமடியாக வருதலான, இஃது அழுககாறாமை வெஃகாமைகளினபின வைக்கபபடடது.

கஅக. அறஙகூறா னலல செயினு மொருவன
புறஙகூறா னென்ற லினிது. க

இ-ள். ஒருவன் அறம கூறான அலல செயினும — ஒருவன அறனெனறு சொல்லுவதுஞ செயயாது பாவஙகளைச செயயுமாயினும,—புறஙகூறான என றல இனிது — பிறனைப புறஙகூறானெனறு உலகததாராற சொலலப்படுதல நனறு. எ-று.

புறஙகூறாமை அககுறறங்களானிழிககபபடாது மேறபடடுத தோனறுமெ னபதாம். இதனால அவவிறத்தினது நனமை கூறபபடடது. (க)

கஅஉ. அறனழீஇ யலலவை செயதலிற றீதே
புறனழீஇப பொயதது நகை. உ

இ-ள். அறன அழீஇ அலலவை செயதலின தீது —அறனெனபதொனறில லையென அழிததுசசொலலி அதனமேறபாவஙகளைசசெயதலினுந தீமையுடைத து— புறன அழீஇப் பொயதது நகை — ஒருவனைக காணாதவழி இகழநது ரையால அழிததுசசொலலிக கணடவழி அவனோடு பொயததுநகுதல். எ-று.

உறழ்ச்சி நிரனிறைவகையாற கொள்க. அழிததல ஒளியைககோறல. (உ)

கஅஙூ. புறஙகூறிப பொயததுயிா வாழ்தலிற சாத
லறஙகூறு மாககந தரும. ஙூ

ககூ ம அதி.— புறஙகூறாமை. ருஙூ

இ-ள். புறங்கூறிப பொயதது உயிா வாழதலின— பிறனைக காணாதவழி இ கழநதுரைத்துக் கணடவழி அவறகினியனாகப பொயதது ஒருவனுயிாவாழத லின—சாதல அறம கூறும ஆககம் தரும — அது செயயாது சாதல அவ னுககு அறநூல்கள சொலலும ஆககததைக கொடுககும. எ-று.

பின்புறஙகூறிப பொயததலொழிதலின, சாதல் ஆககநதருமெனறார். ஆக் கம அஃதொழிநதாா மறுமைககணெயதும பயன. அறம ஆகுபெயா. தரு மென்பது இடவழுவமைதி. (ஙூ)

கஅச. கணணின்று கண்ணறச சொலலினுஞ சொலலறக
முனனின்று பினனோககாச சொல. ச

இ-ள. கண நினறு கண அறச சொலலினும— ஒருவனெதிரேநினறு கண ணோடடமறச சொனனானாயினும, — முன இனறு பின நோககாச சொல சொலலறக— அவனெதிரினறிப பினவருஙகுறறததை நோககாத சொலலைச சொலலாதொழிக. எ-று.

பின் ஆகுபெயா. சொலவானறொழில சொனமேலேறறபபடடது.* இவை மூன்றுபாடடானும் புறஙகூறறினது கொடுமை கூறபபடடது. (ச)

கஅரு. அறஞசொலலு நெஞசததா னனமை புறஞசொலலும
புன்மையாற காணப படும. ரு

இ-ள. அறம சொலலும நெஞசததான அனமை — புறஞசொலலுவானொ ருவன அறனை நனறெனறு சொலலினும, அது தன மனததானாயச சொலலுகி

னருனலலனெனபதுf —புறஞசொலலும புனமையால காணபபடுமம— அவன புறஞசொலலுதறகுக காரணமான மனபபுனமையாலே அறியபபடுமம. எ-று.

மனநதீதாகலின, அசசொறகொளளபபடாதெனபதாம. (கூ)

கஅசு. பிறனபழி கூறுவான் றனபழி யுளளுங்
கிறனறெரிநது கூறப படுமம. சு

இ-ள். பிறன பழி கூறுவான—பிறனொருவன பழியை அவனபுறததுக கூறுமவன— தனபழியுளளும கிறன தெரிநது கூறபபடுமம— தனபழி புலவற றுளளும உளளுயுநதிறமுடையவறறைத தெரிநது அவனுறகூறபபடுமம. எ று.

புறததெனபது அதிகாரதாறபெறறும. இது வருகினறவறறிறகுமொககு ம. கிறன ஆகுபெயா. தனனைப புறங்கூறியவாறுகேடடான அகங்கூறியாறகு அ வ்வளவனறி அவனிறநதுபடடு உளளுயுநதிறதது எனவாகிய பழிகளை காடடி எதிரோ கூறுமாகலின, கிறனறெரிநது கூறபபடுமெனறா. (சு)

கஅள. பகசசொலலிக கேளிரப பிரிபபா ரகசசொலலி
நடபாட நேறறு தவா. எ

---

* முனனினறு பினலெக்காசசொல இது ஒருபொருளினவிணை மறறோபொ ளின வினையானது. பிரயோக விவேகம, திங்குபபடலம, "மருளறு காரண ம்" எனனும் பிசம பாடடிறகாணக.

† அறஞசொலலுநெஞசத்தான எனபதனை நெஞ்சோடறஞசொலவானென விருந்து பிரித்துக்கூட்டுவா பிரயோகவிவேகமுலா.

இச கஙூ ம அதி.— புறங்கூறாமை.

இ-ள். பகச் சொலலிக கேளிரப பிரிபபா — தம்மை விடடுநீஙகுமாற்றா புறங்கூறித தங்கேளிரையும பிரியபபண்ணுவா — ரகச சொலலி நடபாடல நேறறுதவா— கூடி மகிழுமாறு இனியசொறகளைச சொலலி அயலாரோடு ந டபாடலை அறியாதா. எ-று.

சிறபபுமமை விகாரதாறறுகடது. கேளிரையும பிரிபபதென்றகருததான,

அயலாரோடுமெனபது வருவித்துரைககபபட்டது. அறிதல தமககுறுதியென றறிதல. "கடியுமிடநதேறறான சோாநதனனகை" எனபுழிபபோலத தேறறு மை தனவினையாயநினறது. புறஙகூறுவாாககு யாவரும பகையாவரெனபது கருதது. (எ)

கஅஅ. துனனியார் குறறமுந் தூறறு மரபினா
ரெனனைகொ லேதிலாா மாடடு. அ

இ-ள. துனனியாா குறறமும தூறறும மரபினாா— தமமொடு செறிநதார து குறறததையும அவாபுறததுத தூறறுமியலபினையுடையாா — ஏதிலார்மா —டு எனனைகொல—அயலாாமாட்டுச செயவது யாதுகொலலோ! எ-று.

தூறறுதல பலருமறியப பரபபுதல. அதனிறகொடியது பிறிதொனறு காணா மையின, எனனைகொலெனறாா. செயவதெனபது சொலலெசசம. எனனா கொலெனறு பாடமோதி, எவவியலபினராவரெனறுரைபபாருமுளா. (அ)

கஅகூ. அறனோககி யாறறுஙகொல வையம புறனோககிப
புனசொ லுரைபபான பொறை. கூ

இ-ள புறன நோககிப புனசொல உரைபபான பொறை — பிறா நீஙகின வளவு பாாதது அவாபழிததுரையை உரைபபானது உடறபாரததை— வை யம அறன நோககி ஆறறுஙகொல— நிலம இககொடியதுபொறுததலே என ககறமாவதெனககருதிப பொறுககினறதுபோலும. எ-று.

எலலாவறறையுமபொறுததல இயலபாயினும, இது பொறுததறகரிதெனறு ஙகருததால, அறனோககியாறறுஙகொலென்றாா. இவையைநதுபாடடானும புற ஙகூறுவாாககெயதுஙகுறறஙகூறபபடடது. (கூ)

ககூ0. ஏதிலாா குறறமபோற றஙகுறறஙகாணகிறபிற
றீதுணடோ மனனு முயிாககு. க0

இ-ள. ஏதிலாா குறறமபோல தஙகுறறம காணகிறபின— ஏதிலாரைப புற ஙகூறுவாா அதறகு அவாகுறறஙகாணுமாறுபோலப புறஙகூறலாகிய தஙகுற றததையுஙகாணவலலராயின,— மனனும உயிாககுத தீது உணடோ — அ

வாநிலைபேறுடையவுயிரகத வருவதொருதுனபமுணடோ. எ-று.

நடுவுநினறு ஒபபககாணடலருமைநோககிக காணகிறபினெனறும, கணட வழியொழிதலிற பாவமினறும ஆகவே வரும பிறவிகளினுந துனபமில்லையெனபதுநோக்கி உயிரககுததீதுணடோவெனறுங கூறினா. இதனாற புறஙகூறறொழிதறகு உபாயங்கூறபபட்டது. (க0)

உ0 ம அதி.— பயனிலசொலலாமை. ௫௫

உ0 ம் அதி.— பயனிலசொல்லாமை.

அஃதாவது தமக்கும பிறர்க்கும அறம பொருள இன்பமாகிய பயன்களுள ஒன்றும பயவாத சொறகளைச சொலலாமை. பொய, குறளை, கடுஞ்சொல, பயனிலசொலலென வாக்கினகணிகழும பாவநானகனுள, பொய துறந்தாராக்கலலது ஒருதலையாகக கடியலாகாமையின, அஃதொழிதது, இலவாழவாராற கடியபபடும ஏனைமூனறனுள, கடுஞசொல இனியவைகூறலானும, குறளை புறஙகூறாமையானும், விலக்கி, நினற பயனிலசொல இதனான விலககுகினறாராகலின, இது புறஙகூறாமையினபின வைககபபட்டது.

ககூக பலலாா முனியப பயனில சொலலுவா
னெலலாரு மெளளப படும. க

இ-ள. பலலாா முனியப பயனில சொலலுவான— அறிவுடையாா பலருங கேடடு வெறுபபப பயனிலவாகிய சொறகளைச சொலலுவான — எலலாரும் எளளப்படும— எலலாரானுமிகழபபடும. எ-று.

அறிவுடையார் பலரும் வெறுபபவே ஒழிநதாரானும இகழபபடுதலின, எலலாருமெளளபபடுமெனறா மூனறனுருபு விகாரததாறறொககது. (க)

ககூஉ. பயனில பலலாாமுற சொலல னயனில
நட்டாாகட செயதலிற றீது. உ

இ-ள். பயன் இல பலலாரமுன சொலலல— பயனிலவாகிய சொறகளை அறிவுடையார் பலாமுனபே ஒருவன சொலலுதல—நயன இல நடடாரகண செய்தலின் தீது— விருபபமிலவாகிய செயலகளைத தனனடடாரமாடடுசசெய்தலினும தீது. எ-று.

விருபபமில வெறுபபன. இசசொல அசசெயலினும மிகவிகழறபாடு பயககுமெனபதாம. (உ)

ககூஙூ. நயனில னென்பது சொல்லும பயனில
பாரித் துரைககு முரை. ஙூ

இ-ள. பயன இல பாரிதது உரைககும் உரை — பயனிலவாகிய பொருளகளை ஒருவன விரிததுரைககுமுரைதானே— நயன இலன எனபது சொலலும்— இவன நீதியிலனெனபதனை உரைககும. எ-று.

உரையால இவன நயனிலனெனபதறியலாமெனபாா, அதனை உரைமேலேறறி, உரைசொலலுமெனறா. (ஙூ)

ககூசு. நயன்சாரா நன்மையி னீககும பயனசாராப
பண்பிலசொற பலலா ரகதது. சு

இ-ள. பயன் சாராப பணபு இல சொல பலலாரகதது— பயனொடுபடாத பண்பில்சொறகளை ஒருவன பலரிடைச்சொலலுமாயின, — நயன சாரா நனமையின நீக்கும—அவை அவாமாடடு நீதியோடுபடாவாய, அவனை நற்குணஙகளினீக்கும. எ-று.

பண்பு இனிமையும் மெயம்மையும் முதலாய சொறகுணங்கள். சொல்லுமாயினென்பதும, அவாமாட்டெனபதும், எசசமாக வருவிக்கபபட்டன. (சு)

ககூஞு. சீர்மை சிறப்பொடு நீஙகும் பயனில
நீர்மை யுடையார் சொலின். ஞு

ஞுசு உ0 ம அதி. —பயனிலசொல்லாமை.

இ.ள். பயன் இல நீாமையடையாா சொலின— பயனிலவாகிய சொறகளை

இனியநீாமையுடையாா சொலலுவராயின்,—சீர்மைசிறபபொடு நீங்கும்—அவ ரது விழுபபமும் அதனால வரும நனகுமதிககறபாடும் உடனே நீங்கும்.எ-று.

நீாமை நீரினறனமை. சொலினெனபது சொலலாமையை விளக்கிறறு.

கக்கூ. பயனிலசொற பாரடடு வானை மகனெனல

மககட பதடி யெனல. கூ

இ-ள. பயன இல சொல பாராடடுவானை மகன எனல—பயனில்லாத சொ றகளைப பலகாலுஞசொல்லுவானை மகனெனறு சொலலறக, — மககடபதடி எனல்—மக்களுடபதரெனறு சொலலுக. எ-று.

அலவிகுதி வியஙகோள முன எதிாமறையினும, பின உடமபாடடினும வந தது. அறிவெனனும உளளீடினமையின, மககடபதடியெனறாா. இவையாறு பாடடானும பயனிலலாதசொறகளைச சொலலுதலின குறறங கூறபபடடது.

ககூஎ. நயனில சொலலினுஞ சொல்லுக சான்றோா

பயனில சொலலாமை நனறு. எ

இ-ள. நயன இல சானறோா சொலலினும சொலலுக — நீதியோடு படா த சொறகளைச சானறோா சொனனாராயினும, அஃதமையும: — பயன இல சொலலாமை நனறு—அவா பயனிலவறறைச சொலலாமை பெறின, அது ந னறு. எ-று.

சொலலினுமெனவே, சொலலாமை பெறபபட்டது. நயனிலவறறினும் பய னில தீயவெனபதாம. (எ)

ககூஅ அருமபய னாயு மறிவினா சொலலாா

பெரும்பய னிலலாத சொல. அ

இ-ள. அருமபயன ஆயும அறிவினா—அறிதறகரிய பயனகளை ஆராயவல ல அறிவினையுடையாா—பெருமபயன இலலாத சொல சொலலாா — மிக்க பயனுடையவலலாத சொறகளைச சொலலாா எ-று.

அறிதறகரிய பயனகளாவன வீடுபேறும, மேறகதிசசெலவும முதலாயின. பெருமபயனிலலாதவெனவே, பயன சிறிதுடையனவும ஒழிககபபடடன.(அ)

ககூகூ. பொருடீாநத பொசசாநதுஞ சொலலாா மருடீாந்த

இ-ள. பொருள தீாநத பொசசாநதும சொலலாா—பயனினீஙகிய சொறக ளை மறநதுஞசொலலாா—மருள தீாநத மாசு அறு காட்சியவா—மயககத் தினீஙகிய தூயவறிவினையுடையாா. எ-று.

தூயவறிவு மெயயறிவு. மருடீாநதவெனனும் பெயரெசசம காட்சியவரெ ன்னுங குறிபபுபபெயாகொணடது. இவைமூனறுபாடடானும பயனிலசொல் லாமையின் குணஙகூறபபடடது. (க)

உ00. சொலலுக சொல்லிற் பயனுடைய சொல்லற்க சொலலிற பயனிலாச சொல. க0

உக ம அதி.— தீவினையசசம். ருஎ

இ-ள. சொலலின பயனுடைய சொலலுக—சொறகளிறபயனுடைய சொற களைச சொலலுக,—சொலலின பயனிலாசசொல சொல்லறக— சொறகளி றபயனில்லாத சொறகளைச் சொலலாதொழிக. எ-று.

சொலலினெனபது இருவழியும மிகையாயினும, சொறபொருட்பினவரு நி லையெனனும அணிநோககிவநதது, "வைகலும வைகல வரககணடும"* என்ப துபோல.இதனாற சொலலபபடுவனவும படாதனவும நியமிககபபடடன. (க0)

உக ம அதி.— தீவினையச்சம்.

அஃதாவது பாவஙகளாயின செயதறகு அஞசுதல. இதனான மெயயினக ணிகழும பாவஙகளெலலாநதொ தது விலககுநினறாராகலின, இது பயனி ல சொலலாமையினபின வைககபபடடது.

உ0க. தீவினையா ரஞசாா விழுமியா ரஞசுவா
தீவினை யெனனுஞ செருககு. க

இ-ள. தீவினை எனனும செருககு—தீவினையெனறு சொலலபபடும் மயக

கததை—தீவினையார் அஞ்சார்—முனசெயத தீவினையுடையார் அஞ்சா,—விழுமியார் அஞ்சுவா—அஃதிலராகிய சீரியார் அஞ்சுவா. எ–று.

தீவினையெனனுஞ்செருகெனக காரியம காரணமாக† உபசரிகபபடடது.

மேறறொடடுச செய்து கைவநதமையான அஞ்சாதெனறும, செயதறியாமையான அஞ்சுவதொனறுங்கூறினார். (க)

உ0உ. தீயவை தீய பயபதலாற றீயவை
தீயினு மஞ்சப படும. உ

இ-ள. தீயவை தீய பயபதலால — தனகினபம படபதலிக் கருதிச செயயுந்தீவினைகள பின அஃதொழிதது தனபமே பயதலான,— தீயவை தீயினும அஞ்சபபடும— அததனமையவாகிய தீவினைகள ஒருவனறறீயினுமஞ்சபபடும. எ–று.

பிறிதொருகாலதது பிறிதொருதேயதது பிறிதொருடமபினுஞ்சென்று சுடுதல கிகினமையின, தீயினுமஞ்சபபடுவதாயிறறு. (உ)

உ0ஊ. அறிவினு ளெலலாம தலெனப தீய
செறுவாகசுஞ செயயா விடல. ஊ

இ-ள. அறிவினுள எலலாம தலை எனப— தமகருறறி நாடும் அறிவுகளெலலாவறறுளளும தலையாய அறிவெனறு சொலலுவா கலலோ—செறுவார்கசும தீய செயயா விடல— தமமைச செறுவாமாடடும தீவினைகளைச செயயாதுவிடதலை. எ–று.

---

* காலடியார, அறனவலியுறுததல,—வைகலும வைகல வரகணடு மஃது ணரார—வைகலும வைகலை வைகுமென றினபுறுவா— வைகலும வைகறறம் வாழநாணமேல வைகுதல— வைகலை வைததுணரா தார.

† காரணங் காரியமாதறகும் காரியம காரணமாதறகும விதி பிரயோகவிவேகம, திகழபபடடலம, "மருளறுகாரணம்" எனனும பிசம் பாட்டிறகாண்க.

அ

விடுதற்குக் காரணமாகிய அறிவை விடுதலென்றும், செய்ததக்குழியுஞ் செய்யாதொழியவே தமக்குத் துன்பம் வாராதென உய்ததுணாதலின் அதனை அறிவினுளெல்லாந்தலையென்றுங் கூறினார். செய்யாதென்பது கடைக்குறைந்து நின்றது. இவை மூன்றுபாட்டானும் தீவினைக்கஞ்சவேண்டுமென்பது கூறப்பட்டது. (௩)

உ0ச. மறந்தும் பிறன்கேடு சூழற்க சூழி
னற்றாஞ்சூழுஞ் சூழ்ந்தவன் கேடு. ச

இ-ள். பிறன் கேடு மறந்தும் சூழற்க — ஒருவன் பிறனுக்குக் கேடு பயக்கும் வினையை மறந்தும் எண்ணாதொழிக,— சூழின் சூழ்ந்தவன் கேடு அறம் சூழும் — எண்ணுவனாயின், தனக்குக் கேடு பயக்கும் வினையை அற்கக்கடவுள் எண்ணும். எ-று.

கேடென்பன ஆகுபெயர். சூழ்கின்றபொழுதே தானுமுட்ன சூழ்தலின், இவன் பிறப்படினும் அற்கக்கடவுள் முற்படுமென்பது பெறப்பட்டது. அற்கக்கடவுளெண்ணுதலாவது அவன்கெட்ட தான் நீங்க நினைத்தல். தீவினை எண்ணலுமாகாதென்பதாம். (ச)

உ0ரு. இலனென்று தீயவை செய்யற்க செய்யி
னிலனாகு மற்றும் பெயர்த்து. ரு

இ-ள். இலன் என்று தீயவை செய்யற்க— யான் வறியனென்று கருதி அது தீர்தற்பொருட்டுப் பிறர்க்குத் தீவினைகளை ஒருவன் செய்யாதொழிக,— செய்யின் பெயர்த்தும் இலன் ஆகும்— செய்வனாயின், பெயர்த்தும் வறியனாம். எ-று.

அத்தீவினையாற் பிறவிதோறும் இலனாமென்பதாம். அன்விகுதி முன் தனித்தன்மையினும், பின் படர்க்கையொருமையினும் வந்தது. தனித்தன்மை "உள்ளாவென்னுயிரையுண்டு" என்பதனானுமறிக. மற்று அசைநிலை. இலமென்றுபாடமோதுவாருமுளர். பொருளான் வறியனெனக் கருதித் தீயவை செய்யற்க செய்யின் அப்பொருளானேயன்றி நற்குண நற்செய்கைகளானும் வறியனாமென்றுரைப்பாருமுளர். (ரு)

உ0சு. தீபபால தான்பிறாகட செயயறக நோயபபால

தன்னை யடலவேணடா தான. சு

இ-ள். நோயபபால தனனை அடல வேணடாதான — துனபஞசெயயுஙகூ றறவாகிய பாவஙகள தனனைப பினவநது வருததுதலை வேணடாதவன — தீபபால தான பிறாகண செயயறக—தீமைககூறறவாகிய வினைகளைத தான பிறாமாடடுச செயயாதொழிக. எ-று.

செயயின, அபபாவஙகளடுதல ஒருதலையெனபதாம. (சு)

உ0எ. எனைபபகை யுறறாரு முயவா வினைபபகை

வீயாது பினசென றடும. எ

இ-ள. எனைபபகை உறறாரும உயவா — எததுணைப பெரியபகையுடையா ரும அதனையொருவாறறாறறபபுவா,—வினைபபகை வீயாது பின செனறு அ டும— அவவாறனறித தீவினையாகிய பகை நீஙகாது புககுழிப புககுக கொ ல்லும. எ-று.

உக ம அதி.— தீவினையசசம. ருகூ

"வீயா- துடமபொடு நினற வுயிரு மிலலை" எனபுழியும வீயாமை நீஙகா மைககணவநதது. (எ)

உ0அ தீயவை செயதாா கெடுத னிழறன்னை

வீயா தடியுறைந தறறு. அ

இ-ள. தீயவை செயதாா கெடுதல—பிறாககுத தீவினைகளைச் செயதாாதா ஙகெடுதல எததனமைததெனின,— நிழல தனனை வீயாது அடி உறைநதற று— ஒருவனிழல நெடிதாகபபோயும அவனறனனை விடாது வநது அடியின கடடஙகிய தனமைதது. எ-று.

இவவுவமையைத தனகாலம வருநதுணையும புலனாகாது உயிரைபபறறி நி னறு அது வநதுழி உருபபதாய தீவினையைச செயதாா பின அதனாற கெடு தறகு உவமையாககி உரைபபாருமுளா. அஃதுரையனறெனபதறகு அடியுறை நதநிழறனனை வீயநதறறெனனாது வீயாதடியுறைநதறறெனற பாடமே கரியா யிறறு. மேல வீயாது பினசெனறடுமெனறாா, ஈணடு அதனையுவமையான வி

ளககினா. (அ)

உ0௯ தனனைத தான காதல னாயி னெனைததொன்றுந

துனனறக தீவினைப பால. ௯

இ-ள. தனனைத தான காதலன ஆயின— ஒருவன, தனனைததான காதல செயதலுடையனாயின,—தீவினைபபால எனைதது ஒனறும துனனறக— தீவினையாகிய பகுதி எதநுணையுஞ சிறிதொனறாயினும பிறாமாடடுச செயயா தொழிக. எ-று.

நலவினை தீவினையென வினைபபகுதி இரணடாகலின, தீவினைபபாலெனறா. பிறாமாடடுசசெயத தீவினை தனமாடடுத துனபம பயததல விளக்கினாராகலின, தனனைததான காதலனாயினெனறா. இவையாறுபாடடானும பிறாககுத தீவினைசெயயிறறாஙகெடுவரெனபது கூறபபடடது. (௯)

உக0. அருஙகேட னெனப தறிக மருஙகோடித

தீவினை செயயா னெனின. க0

இ-ள. மருஙகு ஓடித தீவினை செயயான எனின — ஒருவன செநநெறிககடசெலலாது கொடுநெறிககடசெனறு பிறாமாடடுத தீவினைகளைச செயயானாயின,— அருஙகேடன எனபது அறிக—அவனை அரிதாகிய கேடடையுடையனெனபதறிக. எ-று.

அருமை இனமை. அருஙகேடனெனபதனை "செனறுசோ கலலாப புளள புளளி லெனறூழ வியனகுளம" எனபதுபோலககொளக.* ஓடியெனனும வினையெசசம செயயானெனனும எதிரமறைவினையுட செயதலோடு முடிநதது. இதனால தீவினைசெயயாதவன கேடிலனெனபது கூறபபடடது. (க0)

---

* அருஙகேடன எனபதனைக் கேடரியனென விகுதிபிரிததுக கூடடுவா பிரயோகவிவேகநூலார.

உஉ ம அதி.— ஒப்புரவறிதல்.

அஃதாவது உலகநடையினையறிநது செயதல. உலக நடை வேதநடை போல அறநூலகளுடகூறபபடுவதனறித தாமேயறிநது செயயுநதனமைததாகலின, ஒபபுரவறிதலெனறா. மேல மன மொழி மெயகளாறறவிரததகுவன கூறினா, இனிசசெயயததகுவனவறறுள எஞசிநினறன கூறுகினறாராகலின, இது தீவினையச்சத்தின்பின வைககபபட்டது.

உகக. கைமமாறு வேண்டா கடபபாடு மாரிமாட
டெனனாறறுங கொலலோ வுலகு. க

இ-ள. மாரிமாடடு உலகு என ஆறறும—தமககு நீருதவுகினற மேகஙகளினிடதது உயிாகள எனனகைமமாறு செயயாநினறன?—கடபபாடு கைமமாறு வேணடா—ஆகலான, அமமேகஙகளபோலவாா செயயும ஒபபுரவுகளும கைம்மாறு நோககுவனவலல. எ-று.

எனனாறறுமெனற வினா யாதுமாறறாவெனபது தோனற நிறறலின, அது வருவிததுரைககபபடும. தவிருநதனமையவலலவெனபது கடபபாடெனனும பெயரானே பெறபபடடது. செயவாரது வேணடாமையைச செயயபபடுவன மேலேறறினா. (க)

உகஉ. தாளாறறித தநத பொருளெலலாந் தககாாககு
வேளாண்மை செயதற பொருடடு. உ

இ-ள. தக்காாககு—தகுதியுடையாாககாயின,— தாள ஆறறித தநத பொருளெலலாம—முயறலைச செயதீடடிய பொருணமுழுதும— வேளாணமை செயதறபொருடடு—ஒபபுரவுசெயதறபயததவாம. எ-று

பிறாக்குதவாதாாபோலத தாமே உணடறபொருடடும வைததிழததறபொருட்டுமனறெனபதாயிறறு. (உ)

உகங. புததே ளுலகதது மீணடும பெறலரிதே
யொபபுரவி னலல பிற. ங

இ-ள. புததேளுலகததும ாணடும—தேவருலகததும இவவுலகததும—

ஒபபுரவின நலல பிற பெறல அரிது—ஒபபுரவுபோல நலலன பிறசெயலகளை பபெறுதலரிது. எ-று.

ஈவாரும ஏறபாருமினறி எலலாரும ஒருதனமையராதலின, புததேளுலகத தரிதாயிறறு, யாவாககுமொபபது இதுபோற பிறிதொனறினமையின, இவ வுலகததரிதாயிறறு. பெறறகரிதெனறு பாடமோதிப பெறுதறகுக காரண மரிதெனறுரைபபாருமுளா. இவை மூனறுபாடடானும ஒபபுரவினது சிறப புக் கூறபபடடது. (௩)

உகச. ஒத்த தறிவா னுயிாவாழ்வான் மறறையான்
செத்தாருள் வைககப படும. ச

இ-ள. உயிாவாழ்வான ஒததது அறிவான—உயிரோடு கூடி வாழவானாவா ன் உலக நடையினையறிநது செய்வான,— மற்றையான செததாருள வைக் கப்படும—அஃதறிநதுசெய்யாதவன், உயிருடையனேயாயினும, செததாருள ஒருவனாகக கருதபபடும். எ-று.

உஉ ம அதி.— ஒபபுரவறிதல. ௸௧

உயிரினறிவுஞ்செயலுங காணாமையின, செததாருளவைககபபடுமெனறா. இதனால உலகநடைவழு வேதநடைவழுபபோலத தீாதிறனுடைததனறெனப து கூறப்பட்டது. (ச)

உகரு. ஊருணி நீாநிறைந தறறே யுலகவாம
பேரறி வாளன திரு. ரு

இ-ள. உலகு அவாம பேரறிவாளன திரு—உலகநடையை விரும்பிச செ யயும பெரியவறிவினையுடையவனது செலவம— ஊருணி நீா நிறைநதறறு —ஊரின்வாழவாா தணணீருணணுங குளம நீாநிறைநதாறபோலும. எ-று.

நிறைதலெனனும இடததுநிகழபொருளினறொழில இடததினமேலேறறபப டடது. பாழபோகாது நெடிதுநினறு எலலாாககும வேணடுவன தபபாதுத

வுமெனபதாம. (௫)

உகசு. பயனமர முளளூாப பழுததறறாற செலவ

நயனுடை யானகட படின சு

இ-ள. செலவம நயனுடையானகண படின—செலவம ஒபபுரவுசெயவான கணணே படுமாயின,—பயனமரம உளளூாப பழுததறறு— அது பயனபடு மரம ஊாநடுவே பழுததாறபோலும. எ-று.

உலகநீதி பலவறறுளளும ஒபபுரவு சிறநதமையின, அதனையே நயனென றா. எலலாாககும எளிதிற பயனகொடுககுமெனபதாம. (சு)

உகஎ. மருநதாகித தபபா மரததறறாற செலவம

பெருநதகை யானகட படின. எ

இ-ள. செலவம பெருநதகையானகண படின—செலவம ஒபபுரவுசெயயும பெரியதகைமையையுடையானகணணே படுமாயின,—மருநதாகித தபபா ம ரததறறு—அஃது எலலாவுறுபபும பிணிகடகு மருநதாயத தபபாத மரததை யொககும. எ-று.

தபபுதலாவது கோடறகரிய இடஙகளினினறாதல, மறைநதுநினறாதல, கா லததான வேறுபடடாதல, பயனபடாமை. தனகுறைநோககாது எலலாா வ ருததமுந தீாககுமெனபதாம. இவைமூனறுபாடடாறும கடபபாடடாளறு டைய பொருள பயனபடுமாறு கூறபபடடது. (எ)

உகஅ. இடனில பருவதது மொபபுரவிற கொலகாா

கடனறி காடசி யவா. அ

இ-ள. இடன இல பருவததும ஒபபுாவிறகு ஒலகாா—செலவஞ சுருஙகி ய காலததும ஒபபுரவு செயதறகுத தளராா—கடன அறி காடசியவா—தா ஞசெயயததகுவனவறறையறிநத இயறகையறிவுடையாா. எ-று.

பிறவெலலாம ஒழியினும், இஃதொழியாரெனபதாம. (அ)

உககூ. நயனுடையா னல்கூர்ந்தா னாதல செயுநீர

செயயா தமைகலா வாறு. கூ

இ-ள. நயன உடையான நலகூாநதான் ஆதல—ஒபபுரவுசெய்தலையுடையா

ன நலகூாநதானாதலாவது—செயும நீர செயயாது அமைகலா ஆறு— தவி
கூஉ உ௩ ம அதி.— ஈகை.

ராது செயயுநீாமையையுடைய அவவொபபுரவுகளைச செயயபபெறாது வருந துகினறவியலபாம. எ-று.

தானுகர்வன நுகரபபெறாமையனறெனபதாம. இவையிரணடுபாடடானும வறுமையான ஒபபுரவொழிதறபாறறனறெனபது கூறபபடடது. (கூ)

உஉ0. ஒபபுரவி னாலவருங கேடெனி னஃதொருவன்
விறறுககோட டகக துடைதது. க0

இ-ள. ஒபபுரவினால கேடு வரும எனின—ஒபபுரவுசெயதலான ஒருவனுக குப பொருடகேடு வருமெனபாருளராயின,—அஃது ஒருவன விறறுக கோ டடககது உடைதது—அககேடு தனனை விறறாயினுங கொளளுநதகுதியையு டைதது. எ-று.

தனனை விறறுககொளளபபடுவதொருபொருளிலலையனறே இஃதாயின அது வுஞசெயயபபடுமெனற ரு, புகழபயததனோககி. இதனால ஒபபுரவினாற கெடு வது கேடனறெனபது கூறபபடடது. (க0)

உ௩ ம அதி.— ஈகை.

அஃதாவது வறியராயேறறாககு மாறறாதுகொடுததல. இது மறுமை நோககியதாகலின, இமமைநோககிய ஒபபுரவறிதலினபின வைககபபடடது.

உஉக. வறியாாககொன றீவதே யீகைமற றெலலாங
குறியெதிாபபை நீர துடைதது. க

இ-ள. வறியாாககு ஒனறு ஈவதே ஈகை—ஒருபொருளுமிலலாதாாககு அவ ாவேணடியதொனறைக கொடுபபதே பிறாககுக கொடுததலாவது,—மறறெ லலாம் குறியெதிாபபை நீரது உடைதது—அஃதொழிநத எலலாககொடையு ங குறியெதிாபபைகொடுககு நீாமையையுடைதது. எ-று.

ஒழிநத கொடைகளாவன வறியரலலாதாாககு ஒருபயனோககிக கொடுபப ன. குறியெதிாபபையாவது அளவு குறிததுவாஙகி அவவாஙகியவாறே எதா

கொடுப்பது. நீரதெனபுழி அதுவெனபது பதிப்பொருளவிகுதி. பினனுநத னபால வருதலின, குறியெதிரபபைகொடுக்கு நீரதுடைததெனறார. இதனான ஈகையதிலககணங கூறபபடடது. (க)

உஉஉ. நலலா றெனினுங கொளறீது மேலுலக
மிலலெனினு மீதலே நனறு. உ

இ-ள். கொளல நலலாறு எனினும தீது—ஏறறல வீடடுலகிறகு நலலநெறியெனபார உளராயினும அது தீது,—மேலுலகம இல எனினும ஈதலே நனறு—ஈநதாரககு அவவுலகெயதுதலிலலையெனபார உளராயினும ஈதலே நனறு.எ-று.

எனினுமெனபது இருவழியும அஙஙனஙகூறுவாரினமை விளககிநினறது. பிரிநிலையேகாரததால பிறவறஙகளின ஈதல சிறநததெனபது பெறறாம. நலலது கூறுவார தீயதுமுடனகூறினார. (உ)

உஉங. இலனெனனு மெவ்வ முரையாமை யீதல்
குலனுடையான் கண்ணே யுள. ங
உங ம அதி.— ஈகை கூங

இ-ள. இலன எனனும எவவம உரையாமை— யான் வறியனெனறு இரபபான சொலலுமிளிவரவைத தான பிறாகடசொலலாமையும,—ஈதல— அதனைத தனகடசொனனாககு மாறறாதீதலும,—உள குலனுடையானகணணே — இவையிரணடுமுளவாவன குடிபபிறநதானகணணே. எ-று.

மேறறீதெனறது ஒழிதறகும நனறெனறது செயதறகுமுரியவனை உணாததியவாறு. இனி இலனெனனுமெவவமுரையாமை யீதலெனபதறகு அவவிளிவரவை ஒருவனறனககுச சொலவதறகுமுனனே அவனகுறிபபறிநது கொடுததலெனவும, அதனைப பினனும பிறனொருவனபாறசெனறு அவனுரையாவகையாறகொடுததலெனவும, யான இதுபொழுது பொருளுடையேனலலேனெனக கரபபாசொலலும இளிவரவைசசொலலாதுகொடுததலெனவும, உரைபபாருமுளா. அவா ஈதலெனபதனைப பொருடபனமைபறறி வநதபனமையாகவுரைபபா.

உஉச. இனனா திரககப படுத லிரநதவ
. ரினமுகங காணு மளவு. ச

இ-ள. இரகபபடுதல இனனுது— இரதுதலேபனறி இரகபபடுதலும இனிதனறு,— இரநதவா இனமுகம காணும அளவு— ஒருபொருளேயிரநதவா அதுபெறறதலால இனிதாகிய அவாமுகநகாணுமளவும. எ-று.

எசசவுமமையும முறறுமமையும விகாரநதாறறெகன. இரகபபடுதல இரபபாககு ாவலெனறிருதகல. அதனை இனனுதெனறது "எலலா—மிரபபாககொன றீயாமை"* கூடுநகொலலோவெனனும அசசநோககி. எனவே, எலலாபபொருளும ாதலவேணடுமெனபது பெறபபடடது. (சு)

உஉரு. ஆறறுவா ாறறல பசியாறற லபபசியை
மாறறுவா ாறறலிற பின. ரு

இ-ள. ஆறறுவா ஆறறல பசி ஆறறல—தவததான வலியாககு வலியாவது தமமையுறற பசியைப பொறுததல. — அபபசியை மாறறுவா ஆறறலிறபின— அவவலிதான அநநனம பொறுததறகரிய பசியை ாகையாஞெழிபபாரது வலிகுபபின. எ-று.

தாமும பசிதது ப பிறரையும அது தீாகமாடடாதாராறறலின தாமும பசியாது பிறரையும அது தீாபபாராறறல நனறெனபதாம. (ரு)

உஉசு. அறரு ாழிபசி தீாதத லஂதொருவன
பெறருன பொருளவைப் புழி. சு

இ-ள. அறரு, அழி பசி தீாததல—வறியாரது மிகக பசியை அறநோகிதது தீாகக,— பொருள பெறருன ஒருவன வைபபுழி அஂது — பொருளபெறருெருவன அதனைத தனககுதவ வைகுமிடம அவவறமாகலான. எ-று.

எலலாநனமைகளும அழிய வருதலின, அழி பசிபெனரு. அறரெனகிகியெனபது எஞசினினறது. அறரு ாழிபசி தீாதத பொருள பினறனக்கே வநதுதவுமெனபதாம. (சு)

---

* நாலடியார, குடிபபிறபபு,—கலலாமை யசசஙு கயவா தொழிலசசஞு—சொலலாமை யுளளுமோ சோவசச—மெலலா— மிரபபாககொன றீயாமை பசச மாததாரிம—மாணக் குடிபபிறநு தா.

உஉஎ. பாத்துண மரீஇ யவனைப பசியெனனுந
தீபபிணி தீணட லரிது. எ

இ-ள. பாத்து ஊண் மரீஇயவனை— எஞஞானறும் பகுததுண்டலபயினற்
வனை— பசி எனனும தீபபிணி தீணடல அரிது— பசியெனறுசொலலபபடுந
தீயநோய தீணடுதலிலலை. எ-று.

இவ்வுடமபினினறு ஞானவொழுககஙகளை அழிதது அதனால வருமுடமபுக
ட்குந துனபஞசெயதலின, தீபபிணியெனபபடடது. தனககு மருததுவனறு
னாகலின, பசிபபிணி நணுகாதெனபதாம. இவையாறுபாடடானும ஈதலினசிற
பபுக கூறபபடடது. (எ)

உஉஅ. ஈததுவககு மினப மறியாாகொ றாமுடைமை
வைததிழககும வனக ணவா. அ

இ-ள. தாம உடைமை வைதது இழககும வனகணவா— தாமுடையபொ
ருளை ஈயாதுவைததுப பினனிழநநுபோம அருளிலாதார— ஈதது உவககும
இனபம அறியாாகொல—வறியாாககு வேணடியவறறைக கொடுதது அவருவ
ததலான அருளுடையாரெயதும இனபததினைக கணடறியாாகொலலோ'எ-று.

உவககுமெனபது காரணததினகணவநத பெயரெசசம, அஃது இனபமெ
னனுஙகாரியபபெயா கொணடது. அறிநதாராயின, தாமும அவவினபததை
யெயதுவதலலது வைததிழவாரெனபது கருதது. (அ)

உஉகூ. இரததலி னினனாது மனற நிரபபிய
தாமே தமிய ருணல. கூ

இ-ள. நிரபபிய தாமே தமியா உணல—பொருடகுறை நிரபபவேணடி வ
றியாாககீயாது தாமே தனிததுணடல—இரததலின இனனாது மனற— ஒரு
வாககுப பிறாபாறசெனறு இரததலினுமினனாது ஒருதலையாக. எ-று.

பொருடகுறைநிரபபலாவது ஒரோவெணகளைககுறிதது அததுணையீடடுது
மென ஈடடததையே மேறகொணடு இவறிக கூடடுதல. தனிததல பிறரையொ

ழிததல. இரததறகுளளது அபபொழுதையிளிவரவே பினனலகுரவிலலை தமியருணடறகு அவையிரணடுமுளவாமாகலின, இரததலினினனாதெனறார. நிரபபியவென்பதறகுத் தேடியவுணவுகளையெனறுரைபபாருமுளா. (௯)

உ௩0. சாதலி னினனாத திலலை யினிததூஉ
மீத லியையாக கடை. ௧0

இ-ள. சாதலின இனனாதது இல்லை—ஒருவறகுசசாதலபோல இனனாததொன்றிலலை,— அதூஉம ஈதல இயையாககடை இனிது — அததன்மைத்தாகிய சாதலும வறியார்க்கொனறீதன முடியாதவழி இனிது. எ-று.

பிறாக்குப பயனபடாத உடறபொறை நீஙகுதலான, இனிதென்றார. இவை மூனறுபாட்டானும ஈயாமையின குறறங கூறபபடடது. (௧௦)

உ௪ ம அதி.— புகழ். ௯௫

உ௪ ம அதி.— புகழ்.

அஃதாவது இலவாழககைமுதல ஈகையீறாகச சொலலபபட்ட இலலறததின வழுவாதாராககு இமமைபபயனாகி இவவுலகினகணிகழநது இறவாது நிறகுங்கீரததி. இது, பெருமபானமையும ஈதலபறறி வருதலின, அதன்பினவைக்கபபடடது.

உ௩௧. ஈத லிசைபட வாழத லதுவலல
தூதிய மிலலை யுயிரககு ௧

இ-ள். ஈதல்—வறியாரககீக, —இசை படவாழதல—அதனாறபுகழுணடாக வாழக,—அதுவலலது உயிரககு ஊதியம இலலை—அபபுகழலலது மககளுயிரககுப பயன பிறிதொனறிலலையாகலான. எ-று.

இசைபடவாழதறகுக கலவி, ஆணமை முதலிய பிறகாரணஙகளும் உளவேனும, "உணவின பணட முணடி முதறறு" ஆகலின, ஈதல சிறநததெனபதறகு ஞாபகமாக ஈதலெனறார. உயிரககெனபது, பொதுபபடககூறினாரேனும

விலங்குயிர்கடகேலாமையின, மக்களுயிர்மேனினறது. (க)

உ௩உ. உரைப்பா ருரைப்பவை யெல்லா மிரப்பார்க்கொன
றீவாரமே னிறகும புகழ உ

இ-ள. உரைப்பார உரைப்பவை எல்லாம — உலகத்து ஒன்றுரைப்பாருரை
ப்பனவெல்லாம் — இரப்பார்க்கு ஒன்று ஈவாரமேல நிறகும புகழ் — வறு
மையானிரப்பார்க்கு அவர்வேண்டியதொன்றையீவார்கணிறகும் புகழாம.எறு.

புகழதான உரையும பாட்டுமென இருவகைப்படும. அவற்றுள் உரைப
பாருரைப்பவையென எல்லார்க்குமுரிய வழக்கினையேயெடுத்தாராயினும், இ
னம்பற்றிப புலவர்க்கேயுரிய செய்யுளுங் கொள்ளப்படும, படவே, பாடுவார்
பாடுவனவெல்லாம் புகழாமென்பதுஉம பெற்றாம. ஈதற்காரணஞ் சிறந்தமை
இதனுள்ளுங்காணக. இதனைப பிறாமேலும நிறகுமென்பார தாமெல்லாஞ்
சொல்லுக புகழ ஈவாரமேனிறகுமென்றுரைப்பாருமுளர். அது புகழதுசிறப்பு
நோக்காமையறிக. (உ)

உ௩௩ ஒன்றா வுலகத துயர்ந்த புகழல்லாற
பொன்றாது நிறப்தொன் றில ௩

இ-ள. ஒன்றா உயர்ந்த புகழல்லால—தனக்கு இணையின்றாக வோங்கிய பு
கழல்லது—உலகத்துப பொன்றாது நிறப்து ஒன்று இல—உலகத்து இறவா
துநிறப்து பிறிதொன்றில்லை. எ-று

இணையின்றாகவோங்குதலாவது கொடுத்தற்கரிய உயிருறுப்புப்பொருள்க
ளைக் கொடுத்தமைபற்றி வருதலால தன்னோடொப்பதினறித தானேயுயாதல.
அத்தன்மைத்தாகிய புகழே செய்யப்படுவதென்பதாம. இனி ஒன்றாவென்பத
ற்கு ஒருவார்த்தையாகச் சொல்லினெனவும, ஒருதலையாகப பொன்றாதுநிறப
தெனவும உரைப்பாருமுளர். இவைமூன்றுபாட்டானும புகழதுசிறப்புக் கூற
ப்பட்டது. (௩)

உ௩௪. நிலவரை நீள்புக ழாற்றிற புலவரைப
போற்றாது புத்தே ளுலகு. ௪

இ-ள். நிலவரை நீள புகழ ஆறறினை—ஒருவன நிலவெலலைகளனனே பொன்றுதறிறகும் புகழைச செயயுமாயின,— புத்தேள உலகு புலவரைப் போறறுத— புத்தேளுலகம அவனேயலலது தனனேயெயதறினற ஞானிகளேப பேணுத. எ-று.

புகழுடமபான இவவுலகும புததேளுடமபான அவவுலகும ஒருஙகேயெயதாமையின, புலவரைபபோறறுதெனறா. அவன இரண்டுலகும ஒருஙகெயதுதல் "புலவா பாடிம புகழுடையோா விசுமபின—வலவ னேவா வான ஊர்தி —யெயதுப வெனபதனு செயயினே முடிதது" எனபபிறராலுனு சொல்லபபட்டது. (சு)

உசுடி. நததமபோற கேடு முளதாகுனு சாகக்காடிம
விததகாக கலலா லரிது டி

இ-ள. நத்தம (ஆகும்) கேடிம—புகழுடமபிறகு ஆகமாகுஙகேடிம,—உளது ஆகும சாககாடிம— புகழுடம்புளதாகுனுசாககாடிம,— விததகாகலலால அரிது— சதுரபபாடிடையாாகலலதிலலே. எ-று.

நதெனனுந தொழிறபெபா விகாரததான நதெனனறுய, பின அமமென்னும பகுதிபபொருள விகுதிபெறறு, நததமெனறுயிறறு. போலெனபது ரணடுனாயசை. ஆகுமெனபதனே முனனுஙகூடடி, அரிதெனபதனேத தனிததனிகூட்டியுரைக்க. ஆக்கமாகுஙகேடாவது புகழுடமபு செலவமெயதப பூதவுடமபு நல்கூாதல. உளதாகுனுசாககாடாவது புகழுடமபு நிறகப பூதவுடமபு இறததல். நிலையாதனவறறுன நிலையினவெயதுவா விததகராகலின, விததகாகலலாலரிதென்றா. இவையிரணடுபாடடாலும புகழுடையாொயதும மேனமை கூறபபடடது. (கு)

உசுசு. தோன்றிற புகழொடு தோன்றுக வம்திலாா
தோன்றலிற றோனறுமை நனறு. சு

இ-ள். தோனறின் புகழொடு தோனறுக— மககளாயப பிறககின புகழுக கேதுவாகிய குணததோடு பிறகக,— அஃது இலாா தோனறலின தோனறாமை நனறு— அககுணமிலலாதாா மககளாயப பிறததலின விலஙகாயப பிறத்தல நனறு. எ-று.

புகழ ஈணடு ஆகுபெயா. அஃதிலாரெனறமையின மக்களாயென்பதூஉம, மக்களாயப பிறவாமையெனற அருததாபததியான விலஙகாயப பிறததலெனபதூஉம, பெறறாம. இகழவாரினமையின, நனறெனறாா. (சு)

உ௩எ. புகழ்பட வாழாதார் தநநோவார் தமமை
யிகழ்வாரை நோவ தெவன். எ

இ-ள். புகழ் பட வாழாதாா— தமக்குப புகழுணடாக வாழமாட்டாதார் — தம் நோவாா— அதுபறறிப பிறரிகழநதவழி இவவிகழச்சி நமமாட்டாமையான வநததெனறு தமமை நோவாதே — தமமை இகழவாரை நோவது எவன — தமமையிகழவாரை நோவதென்கருதி எ-று.

புகழபட வாழலாயிருக்க அதுமாட்டாத குறறம்பறறிப பிறரிகழதல ஒரு தலையாகலின, இகழ்வாரையெனறாா. (எ)

உச ம அதி.— புகழ. ௬௭

உ௩அ. வசையென்ப வையத்தாாக கெலலா மிசையென்னு
மெசசம் பெறாஅ விடின். அ

இ-ள். இசை எனனும எசசம பெறாவிடின — புகழெனனுமெச்சம பெறலாயிருகக அது பெறாதொழிவராயின, — வையததாாககு எலலாம வசை எனப — வையகததோாககெலலாம அதுதானே வசையெனறு சொலலுவா நலலோா. எ-று.

எசசமெனறாா, செயதவரிறநதுபோகத தான இறவாது நிறறலின. இகழபபடுதறகுப பிறிதொருகுறறம வேணடாவெனபது கருதது. (அ)

உ௩௯ வசையிலா வணபயன குனறு மிசையிலா

யாககை பொறுதத நிலம. ௯

இ-ள. இசை இலா யாககை பொறுதத நிலம — புகழிலலாதவுடமபைச சுமநதநிலம— வசை இலா வணபயன குனறும— பழிபபிலலாத வளபபத தையுடைய விளையுள குனறும. எ-று.

உயிருணடாயினும அதனாறபயன கொளளாமையின யாககையெனவும, அது நிலத்திறகுப பொறையாகலிற பொறுததவெனவுஙகூறினா. விளையுள குனறுதறகேது பாவயாககையைப பொறுககினற வெறுபபு. குனறுமென இடததுநிகழபொருளினறொழில இடததினமேனினறது. இவைநானகுபாடடா னும புகழிலலாதாரது தாழவு கூறபபடடது. (௧)

உச0. வசையொழிய வாழவாரே வாழவா ரிசையொழிய வாழவாரே வாழா தவா. ௧0

இ-ள. வசை ஒழிய வாழவாரே வாழவாா — தமமாடடு வசையுணடாகா மல வாழவாரே உயிரவாழவாராவாா,—இசை ஒழிய வாழவாரே வாழாதவ ா— புகழுணடாகாமல வாழவாரே இறநதாராவாா. எ-று.

வசையொழிதலாவது இசையெனனுமெசசம பெறுதலாயினமையின, இ சையொழிதலாவது வசைபெறுதலாயிறறு. மேல இசையிலாயாககையெனற தனை விளககியவாறு. இதனால இவவிரணடும உடன கூறபபடடன. மறுமை பபயன வாறுறையுநதெயவததுள வைககபபடுமென மேலே கூறபபடடது,ப டவே, இலலறததிறகு இவவுலகிறபுகழும தேவருலகிறபோகமும பயனென் பது பெறறாம. (௧0)

இனி மனுமுதலிய அறநூலகளாற பொதுவாககூறபபடட இலலறஙக ளெலலாம இவா தொகுததுககூறிய இவறறுளளே அடஙகும. அஃதறிநதடக கிககொளக, யாமுரைபபிறபெருகும.

இலலறவியல முறறிறறு

துறவறவியல்.

இனி முறையானே துறவறங்கூறிய தொடங்கினார். துறவறமாவது மேற்கூறிய இல்லறத்தினை வழுவாதொழுகி அறிவுடையராயப பிறபபினையுஞசி வீடுபேற்றின்பொருட்டுத் துறந்தாககு உரிததாய அறம். அதுதான வினைமாசுதீர்நது அநதக்கரணஙகள தூயவாதற பொருடடு அவராறகாக்கபபடுமம விரதங்களும், அவறறுன் அலை தூயவாயவழி உதிபபதாய ஞானமுமென இருவகைபபடுமம.

விரதம்.

அவறறுள விரதஙகளாவன இனனவறஞசெயவலெனவும இனனபாவ மொழிவலெனவும தமமாறறலுககேறப வனாநதுகொளவன. அவைதாம வரம்பிலவாகலிற பெருகுமெனறஞசி, அவைதமமுளளே பலவறறையு மகபபடுத துறிறகுஞ சிறபபுடையன சிலவறறை ரணடிககூறுவானமுடஙகி, முதறகண அருளுடைமை கூறுகினறார.

உரை அதி.— அருளுடைமை.

அஃதாவது தொடாபுபறறுது இயல்பாக எலலாவுயிாகணமேலுஞ செல்வதாகிய கருணை. இலல்றதறகு அனபுடைமைபோல இது துறவறதறகு சிறநதமையின முறகூறபபடடது

உசக. அருடசெலவஞ செலவத்துட செலவம பொருடசெலவம
பூரியாா கண்ணு முள. க

இ-ள. செலவதளள செலவம அருடசெலவம—செலவஙகள பலவறறுளளும் ஆராயநதெடுகபபட்ட செலவமாவது அருளான வருஞசெலவம;—பொருடசெலவம பூரியாாகணணும உள—அஃதொழிநத பொருளான வருஞ் செல்வஙகள இழிநதாாகண்ணுமுளவாம ஆகலான. எ-று.

அருளான வருளுசெல்வமாவது உயிர்களெயோமபி அவவறததான மேமபடு தல. உயாநதாாகணணேயலலதிலலாத அருடசெலவமே சிறபபுடைய செலவ ம், ஏனைசோகணணுமுளவாம பொருடசெலவஙகள சிறபபிலவெனபதாம.(க)

உசஉ. நலலாற்ரு ஞடி யருளாளக பலலாறருற
றேரினு மஃதே துணை. உ

இ-ள. நலலாறருன நாடி அருள ஆளக—அளவைகளானும பொருநதுமாற ருனும நனருனநெறியிலே நினறு,நமகருத துணையாம அறம பாதெனருராயந து, அருளுடையராக,—பலலாறருல தேரினும துணை அஃதே—ஒனறையொ னறெவவாத சமயநெறிகளெலலாவறருனும ஆராயநதாலும் துணையாவது அவவருளே, பிறிதில்லை. எ-று.

அளவைகளாவன பொறிகளாற காணுங்காட்சியும், குறிகளாலுய்யத்துணரும் அனுமானமும, கருததாமொழியாகிய ஆகமமுமென மூனறு. ஒபபுபபறறியு ணரும உவமையும, இந்நனமனருயின இது கூடாதெனறுணரும அருததாப தத்தியும, உணமைகுமாருய இனமையுமென இவறறைக கூடடி ஆறெனபாரு

முளா. இவையும ஒருவாறருன அவறறுளளே அடஙகுதலின, மூனறெனற லே கருத்து. பொருநதுமாருவது இது கூடும இது கூடாதெனத தனகண ணே தோனறுவது : இதனை வடநூலா யுததியெனப. ஆறருனெனபது வேற றுமைமயககம. ஒனறையொனறெவவாமையாவது மதவேறுபாட்டான் அள வைகளும பொருளகளும தமமுணமாறுகோடல, அனனவாயினும அருடகுண யெனறறகண் ஒகுமெனபதாம. உயிரை விடடு நீங்காது இருமையினுமுத வலின, துணையெனறார. இவையிரணடுபாடடானும அருளினதுசிறபபுக கூற பபடடது. (உ)

உசங. அருளசோந்த நெஞசினாக கிலலை யிருளசோநத
வினனா வுலகம புகல. ங

இ-ள். இருள சோநத இனனா உலகம புகல—இருள செறிநத துனபவுலகத துடசெனறுபுகுதல—அருள சோநத நெஞசினாககு இலலை— அருளசெறிந த நெஞசினையுடையாககிலலை. எ-று.

இருளசெறிநத துனபவுலகமெனறது திணிநதவிருளையுடைததாயத தனக டபுககாககுத துனபஞசெயவதோாநரகததை, அது கீழுலகததுள ஓரிடமா கலின, உலகமெனபபடடது. (ங)

உசச. மன்னுயி ரோமபி யருளாள்வாற கிலலென்ப
தனனுயி ரஞசும் வினை. ச

இ-ள. மன உயிா ஓமபி அருள ஆளவாறகு — நிலைபேறுடைய உயிாகளைப பேணி அவறறினகண அருளுடையனாவானுககு— தன உயிா அஞசும வினை இல எனப—தனனுயிா அஞசுதறகேதுவாகிய தீவினைகள உளவாகாவெனறு சொலலுவா அறிநதோா. எ-று.

உயிாகளெலலாம நிததமாகலின, மனனுயிரெனறா. அஞசுதல துனபநோ ககியஞசுதல. அனனவறததினோன கொலைமுதலிய பாவஙகள செயயானென வே, மறுமைக்கண நரகம புகாமைககேது கூறியவாறாயிறறு. (ச)

உசரு. அலல லருளாளவாாக கிலலை வளிவழஙகு
மலலனமா ஞாலங கரி. ரு

இ-ள. அருள ஆளவாாக்கு அலலல இலலை— அருளுடையாாககு இமமை யினும ஒருதுனபமுணடாகாது,—வளி வழஙகும மலலல மா ஞாலம கரி— அதறகுக காறறியஙகுகினற வளபபததையுடைய பெரியஞாலதது வாழவாா சானறு. எ-று.

சானறாவாா தாஙகணடு தேறிய பொருளைக காணாதாாககுத தேறறுதறகுரி யவா. அருளாளவாாககு அலலலுணடாக ஒருகாலததும ஓரிடததும ஒருவ

ருஙகண்டறிவாரின்மையின, இன்மைமுகத்தான ஞாலத்தாராயாவருஞ்சான்றெனபார, வளிவழஙகுமல்லனமாஞாலஙகரியென்றார: எனவே, இமமைககணெனபது பெறறாம. ஞாலம ஆகுபெயா. இவைமூன்றுபாட்டானும அத்துணையுடையாக்கு இருமையினுந்துனபமில்லாமை கூறபபட்டது. (ரு)

உசசு. பொருணீஙகிப் பொசசாந்தா ரென்ப ரருணீஙகி
யலலவை செயதொழுகு வார். சு

எ0 உரு ம அதி.— அருளுடைமை.

இ-ள. அருள நீஙகி அல்லவை செயது ஒழுகுவார—உயிர்கணமாட்டுச செய்யபபடும அருளைத தவிர்ந்து தவிரபபடுஙகொடுமைகளைசசெயதொழுகுவாரை—பொருள நீஙகிப பொசசாந்தார எனபா—முன்னும உறுதிபபொருளைச செயயாது தாந்துனபுறுகின்றமையை மறந்தவரென்று சொல்லுவா நல்லோர். எ-று.

உறுதிபபொருள அறம. துனபுறுதல பிறவித்துனப மூன்றனையும அனுபவித்தல. மறந்திலராயின, அவவாறொழுகாரெனபது கருத்து. (சு)

உசஎ. அருளில்லாரக கவவுலக மில்லை பொருளில்லாரக
கிவவுலக மில்லா தியாஙகு. எ

இ-ள. அருள இல்லாரகத அவவுலகம இல்லை—உயிர்கணமேல அருளில்லாதாரககு வீடடுலகத்தினபமில்லை,—பொருள இல்லாரகத இவவுலகம இல்லாதியாஙகு —பொருளில்லாதாரகத இவவுலகத்தினபம இல்லையாயினாறபோல. எ-று.

அவ்வுலகம இவவுலகம எனபன ஆகுபெயா. இவவுலகத்தினபஙகடகுப பொருள காரணமானாறபோல, அவவுலகத்தினபஙகடகு அருள காரணமென பதர்யிறறு. (எ)

உசஅ. பொருளறறா பூபப ரொருகா லருளறறா
ரறறாமற றாத லரிது. அ

இ-ள. பொருள அறறா ஒருகால பூபபா—ஊழான வறியராயினா அது

நீங்கிப பின ஒருகாலததுச செலவததாறபொலிவா,—அருள அறறா அறறா மறறு ஆதல அரிது—அவவாறனறி அருளிலாதார பாவமறாமையின அழிந்தாரே, பினனொருகாலததும ஆதலிலலை. எ-று.

மறறு வினைமாறறினகணவநதது. மேறபொருளினமையோடு ஒருவாறறானொபபுமை கூறினாராகலின, அது மறுதது, பிறவாறறான அதனினுஙகொடிதெனபது கூறியவாறு. (அ)

உசகூ. தெருளாதான் மெயபபொருள கணடறறாற றேரி
னருளாதான செயயு மறம. கூ

இ-ள. அருளாதான செயயும அறம தேரின—உயிரகணமாடடு அருள்செயயாதவன செயயுமறததையாராயின,—தெருளாதான மெயபபொருள கணடறறு — ஞானமிலலாதவன ஒருகால மெயபபொருளை உணாநதாறபோலும. எ-று.

மெயபபொருள மெயநநூலிறசொல்லுமபொருள. நிலைபெறறஞானமிலலாதவன இடையே மெயபபொருளையுணாநதால அதனைத தனஞானமினமையால தானேயழிததுவிடும, அதுபோல அருளாதான இடையே அறஞசெயதால அதனைத் தனனருளாமையால தானேயழிததுவிடுமெனபதாயிறறு, ஆகவே, பிறவறஙகடகெலலாம அருளுடைமை மூலமெனபது பெறறாம. இவைநானகு பாடடானும அததுணையிலலாதாரககு வருங்குறறஙகூறபபடடது. (கூ)

உரு0. வலியாரமுற றனனை நினைககதான றன்னின்
மெலியாரமேற செலலு மிடதது. க0
உசூ ம அதி.— புலானமறுததல எக

இ-ள். வலியாரமுன தனனை நினைகக—தனனினவலியாரதனனை நலிய வருமபொழுது அவாமுன் றானஞசிநிறகுநிலையினை நினைகக—தான தனனின மெலியார்மேல செலலுமிடதது — அருளிலலாதவன் தன்னினெளியாரமேல் தான நலியசசெலலுமபொழுது. எ-று.

மெலியாரெனச சிறபபுடைய உயாதிணைமேறகூறினாராயினும, ஏனையஃறி ணையுங்கொளளபபடும். அதனைநினைககவே இவவுயிாககும அவவாறே அச்சமா மெனறறிநது, அதனமேல அருளுடையனாமெனபது கருதது. இதனால அரு ள பிறததறகுபாயஙகூறபபடடது. (க0)

உசு ம அதி.— புலான்மறுத்தல்.

அஃதாவது ஊனுணடலையொழிதல. கொலைபபாவததைப பினனுமுளதா க்கலின அதறகுக காரணமாதலையும முனனும அதனான வருதலின அதனகா ரியமாதலையும ஒருஙகுடைததாய ஊனுணடல அருளுடையாாககு இயைவத ன்றாகலின, அதனை விலககுதறகு,இஃதருளுடைமையினபினவைககபபடடது.

உருக. தன்னூன பெருககறகுத தானபிறி தூனுணபா
னெஙஙன மாளு மருள

இ-ள. தன ஊன பெருககறகுத தான பிறிது ஊன உண்பான— தனனு டம்பை வீககுதறபொருடடுத தான பிறிதோருயிரினுடமபைத தினபவன— எங்ஙனம ஆளும அருள— எவவகையான நடததும அருளினை! எ-று.

பயனிலாத ஊனபெருககலைப பயனெனககருதி இககொடுமை செயவானே அறிவிலாத கொடியோனெனறவாறாயிறறு. எஙஙனமாளுமருளெனபது ஆளா னெனபது பயபபநினற இகழசசிககுறிபபு. (க)

உருஉ. பொருளாடசி போறறாதாாக் கிலலை யருளாடசி
யாஙகிலலை யூனறின பவாககு உ

இ-ள. பொருளாடசி போறறாதாாககு இலலை— பொருளாறபயனகோடல அதனைப பாதுகாவாதாாக்கிலலை, — ஆஙகு அருளாடசி ஊன தினபவர்க்கு இலலை— அதுபோல அருளாறபயனகோடல ஊனறினபவாக்கிலலை. எ-று.

பொருடபயனிழததறகுக காாணம காவாமைபோல, அருடபயனிழததறகு ஊனறினல காரணமெனபதாயிறறு. ஊனறினறாராயினும உயிாகடகு ஒருதீ ஙகு நினையாதாாககு அருளாடறகிழுககிலலையெனபாரை மறுதது, அஃதுண

டெனபது இவையிரணடுபாடடானுங கூறபபடடது. (உ)

உருங. படைகொண்டாா நெஞசமபோ னனறூககா தொனற
னுடலசுவை யுண்டாா மனம. ங

இ-ள். படை கொண்டாா நெஞ்சம்போல— கொலைககருவியைத தங்கை யிறகொணடவாமனம் அதனாறசெயயுங கொலையையே நோககுவதல்லது அருளை நோக்காதவாறுபோல— ஒனறன் உடல சுவை உண்டாா மனம நன்று ஊக்காது— பிறிதோருயிரினுடலைச் சுவைபபடவுணடவா மனம அவவூனையே நோக்குவதலலது அருளை நோககாது. எ-று.

எஉ உசு ம அதி.— புலான்மறுததல

சுவைபபடவுணடல காயஙகளான இனியசுவைததாககியுணடல. இதனால ஊனறின்றாா மனம தீங்குநினைததல உவமவளவையாறசாதிதது, மேலது வலியுறுததபபடடது. (ங)

உருச. அருளலல தியாதெனிற கொல்லாமை கோறல
பொருளலல தவவூன றினல. ச

இ-ள. அருள யாதெனின கொலலாமை — அருள யாதெனின், கொலலாமை;— அலலது (யாதெனின) கோறல— அருளலலதியாதெனிற கோறல, —அவவூன தினல பொருளலலது—ஆகலான, அககோறலான வநத ஊனைத தினகை பாவம. எ-று.

உபசாரவழககாற கொலலாமை கோறலாகிய காரியஙகளை அருள அலலதெனக காரணஙகளாககியும, ஊனறினகையாகிய காரணததைப பாவமெனக காரியமாககியுங கூறினாா. அருளலலது கொடுமை. சிறபபுபபறறி அறமும பொருளெனபபடுதலின, பாவம பொருளலலதெனபபடடது. கோறலென முன்னினறமையின, அவவூனெனறாா. இனி இதனை இவவாறனறி அருளலலதெனபதனை ஒனறாககி, கொலலாமை கோறலெனபதறகுக கொலலாமையெனனும விரததைதயழிததலெனறுணைபபாருமுளா. (ச)

உருரு. உண்ணாமை யுளள துயிரநிலை யூனுண்ண

வணணாததல செயயா தளறு. ரு

இ-ள. உயிா நிலை ஊன உணணாமை உளளது— ஒருசாருயிா உடமபினக ணணே நிறறல ஊனுணணாமையெனகினற அறததினகணணது,—உணண அ ளறு அணணாததல் செயயாது—ஆகலான, அநநிலை குலைய ஒருவன அதனையு ண்ணுமாயின, அவனை விழுஙகிய நிரயம பின உமிழதறகு அஙகாவாது.எ-று.

உணணபபடும விலஙகுகள அதனாறறேயநது சிலவாக ஏனைய பலவாய வ ருதலின, உணணாமையுளளதுயிாநிலையெனறாா உணணினெனபது உணண வெனத திரிநதுநினறது. ஊனுணடவன அபபாவததான நெடுஙகாலம நிரய ததுளழுநதுமெனபதாம. கொலைபபாவம கொனறாமேனிறறலின பினனூனு ணபாாககுப பாவமிலலையெனபாரை மறுதது, அஃதுணடெனபது இவவிரண டுபாடடானுஙகூறபபடடது. (ரு)

உருசு. தினறபொருடடாற கொலலா துலகெனின் யாரும்
விலைபபொருடடா ஊனறருவா ரில. சு

இ-ள. தினறபொருடடு உலகு கொலலாது எனின—பேதைமை காரணமா கவலலது ஊனறினகை காரணமாக உலகஙகொலலாதாயின,— விலைபபொ ட்டு ஊன தருவாா யாரும இல—பொருள காரணமாக ஊன விறபாா யாவ ரும இலலை. எ-று.

உலகெனபது ரணடு உயிாபபன்மைமேனினறது. பினனிகழுநதினகை மு ன்னிகழுஙகொலைககுக் காரணமாகாமையின தினபாாககுக் காரணத்தான வ ரும் பாவமிலலையென்ற வாதியை நோக்கி, அருததாபத்தியளவையாற காரண மாதல சாதிததலின, இதனான மேலது வலியுறுததபபட்டது. (சு)

உருஎ. உண்ணாமை வேண்டும் புலாஅல் பிறிதொன்றன்
புண்ண துணாவாாப பெறின். எ

உஎ ம அதி.— தவம். எசு

இ-ள. புலால் பிறிதொனறன் புண—புலாலாவது பிறிதோருடம்பின் புண்,—அது உணர்வாப பெறின் உணணுமை வேணடுமை—அது துய்தனமை யறிவாளாப பெறின, அதனை உணணுதொழியல்வேணடும். எ-று.

அஃதென்னல் வேண்டுமாய்தம் விகாரத்தாறறெக்கது. அம்மெயம்மையுணராமையின, அதனையுண்கினறாரொனபதாம. பொருதுமாறறாலும் புலாலுணடல இழிநததெனபது இதனுற கூறபபடடது. (எ)

உரு அ. செயிறிற றலைப்பிறிநத காடசியா ருண்ணு
ருயிறிற றலைபபிறிநத வூன. அ

இ-ள. செயிறின தலைபபிறிநத காடசியாா—மயக்கமாகிய குறறத்தினீஙகிய அறிவினையுடையாா—உயிறின தலைப்பிறிநத வூன உணணுா— ஒருயிறினீஙகி வநத வூனையுணணுா. எ-று.

தலைபபிறிவெனபது ஒருசொல. பிணமென வூனினமெயமனமை தாமேயுணாதலின, உண்ணுாெனறுா. (அ)

உரு கூ. அவிசொறிந தாயிரம வேடடலி னென்ற
னுயிாசெகுத துண்ணுமை நனறு. கூ

இ-ள. அவி சொறிநது ஆயிரம வேடடலின—தீயினகண நெய முதலிய அவிகளைச சொறிநது ஆயிரமவேளவி வேடடலினுமை,—ஒன்றன உயிா செகுத்து உணணுமை நனறு—ஒருவிலஙகினுயிாைப போககி அது நினற வூனையுண்ணுமை நனறு. எ-று.

அவ்வேளவிகளான வரும பயனினும இவவிரதததான வரும் பயனே பெரிதெனபதாம. (கூ)

உகூ0. கொலலான புலாலை மறுததானைக கைகூப்பி
யெலலா வுயிருஞ தொழும. க0

இ-ள. கொலலான புலாலை மறுததானை— ஒருயிாையுங்கொலலாதவனுமாயப் புலாலையுமுணணுதவனை—எலலாவுயிரும கைகூபபித தொழும—எலலாவுயிருங கைகுவிததுத தொழும. எ-று.

இவவிரணடறமும ஒருங்குடையாாகலலது ஒனறேயுடையாாக்கு அதனுற பயனிலலையாகலின, கொலலாமையுமுடனகூறினுா. இபபேருளுடையான

மறுமைககடடேவரின மிககாணுமென அபபயனது பெருமை கூறியவாறு. இவைமூனறுபாடடானும ஊனுணணுமையதுயாசசி கூறபபடடது. (க0)

உஎ ம அதி.— தவம்.

அஃதாவது மனம பொறிவழி போகாது நிறறறபொருட்டு விரதஙகளான உணடிசுருககலும, கோடைககண வெயினிலை நிறறலும, மாரியினும் பனியினும் நீரநிலை நிறறலும முதலிய செயலகளை மேறகொணடு, அவறறாற றமமுயிாக்கு வருநதுன்பஙகளைப பொறுதது, பிறவுயிாகளையோமபுதல. புலானமறுதது உயிாகணமேல அருண முதிர்நதுழிச் செயயபபடுவதாகலின், இது புலான் மறுததலின்பின வைககபபட்டது.

க0

ஏச உஎ ம் அதி.—தவம்

உசுக. உற்றநோய நோன்ற லுயிாககுறுகண் செய்யாமை
யறறே தவத்திற குரு. க

இ-ள். தவத்திறகு உரு—தவததின வடிவு—உறற நோய நோனறல் உயிர்க்கு. உறுகண் செயயாமை அறறே— உணடிசுருககனமுதலியவறறால தமமுயிாக்கு வருநதுனபங்களைப பொறுததலும தாம பிறவுயிாகட்குத துனபஞசெயயாமையுமாகிய அவவளவிறறு. எ-று,

மறறுள்ளனவெலலாம இவறறுளளே அடஙகுதலின, அறறேயெனத தேறறேகாரஙகொடுததாா. தவததிறகுருவறறெனபது யானையதுகோடு கூரிதெனபதனை யானைக்குக கோடு கூரிதெனறாறபோல ஆறாவதனபொருடகண் நானகாவது வநத மயக்கம. இதனால தவததிலககணஙகூறபபடடது. (க)

உசுஉ. தவமுந் தவமுடையாாக காகு மவமதனை
யஃதிலாா மேறகொள வது. உ

இ-ள். தவமும தவமுடையாராகது ஆகும—பயனேயனறித் தவநதானும உண்டாவது மறறவமுடையாராக்கே,—அதனை அஃது இலா மேறகொளவ தூ அவம—ஆகலான, அததவததை அமமுறறவமிலலாதா முயலவது பயனி ன்முயறசியாம். எ-று.

பரிசயத்தால் அறிவுமாறறலுமுடையராய முடிவுபோகலின தவமுடை யார்காகுமென்றும், அஃதிலாதார்கது அவையினமையின முடிவுபோகாமை யின அவமாமெனறுங கூறினார். (உ)

உசுங. துறந்தாகதுத துபபுரவு வேண்டி மறந்தார்கொன்
மறறை யவாக டவம. ங

இ-ள். மறறையவாகள—இலலறததையே பறறி நிறபா—துறநதாகதுத் துபபுரவு வேணடித தவம மறநதாகொல—துறநதாகது உணடியும் மருநது ம் உறையுளுமுதவலி விருமபித தாநதவருசெயதலி மறநதாபோலுமா எ-று.

துபபுரவு அனுபவிகபபடுவன. "வேணடியவேணடியாஙகெயத" றபயதத தாகலின யாவராலுருசெயயபபடுவதாய தவதறைத தாருசெயயுந தானததின மேல விருபபமிகுதியான மறநதாபோலுமெனவே, தானததிறறவம மிகத தென்பது பெறறும. (ங)

உசுச. ஒன்னுர்த தெறலு முவநதாரை யாகலு
மெண்ணிற றவந்தான வரும. ச

இ-ள். ஒன்னுர்த் தெறலும—தம்மறததிறகுப பகையாய அழிவுசெயதா ரைக கெடுததலும—உவநதாரை ஆகலும—அதனையுவந்தாரை உயாததலுமா கிய இவவிரணடையும்—எணணின தவததான வரும— தவருசெயவாரினை பபராயின், அவா தவவலியான அவை அவாகதுளவாம. எ-று.

முறறததுறநதாரக்கு ஒனனரும் உவநதாரும உணமை கூடாமையின, தவ த்திற்கேறறியுரைக்கபபட்டது. எணணினெனறதனால, அவாக்கு அவையெண் ணுமை இயல்பென்பது பெறறும். ஒனனுர்பெரியராயினும் உவநதார் சிறியரா யினும், கேடுமாக்கமும நினைந்ததனையானே வருது நிறகுமெனற தவஞ்செய் வார்மேலிட்டுத தவத்தினதாறறல கூறியவாறு. (ச)

உசுடு. வேண்டிப் வேணடியாங கெயதலாற செப்தவ மீண்டு முயலப் படிம. டு

இ-ள். வேண்டிய வேணடியாங்கு எயதலால்—முயனமுல மற்மைக்கடடா ம் வேணடிய பயண்கள் வேண்டியவாறே பெறலாம் ஆதலால,—செயதவம் ணண்டு முயலபபடிம—செயயபபடுவதாய தவம் இமமைகண அறிவுடையோ ரான முயலபபடும். எ-று.

ஈண்டெனபதனை மறுமைகணெனபது பெறறும. மேறகதி, வீடுபேறுக ளதவததானனறி எயதபபடாவென்பதாம். இவை நானகுபாடடானும் தவதத தி சிறபபுக கூறபபடடது. (டு)

உசுசு. தீவஞசெயவா தஙகருமஞ செயவார்மற றலலா ரவஞசெயவா ராசையுட படடு. சு

இ-ள. தஙகருமம செயவா தவம செயவா—தஙகருமஞசெயவாராவா ஆறஙது தவததைச் செயவா, —மறறு அலலா ஆசையுள படடு அவம செயவா—அவரையொழிநத பொருளினபஙகளைச செயவா அவறறினகண சையாகிய வலியுடபடடித தமகருக கேடி செயவா. எ-று.

அநிததமாய மூவகைத தனபததாய உயிரினவேறுய உடறகு வருததம வ ருமெனறொழியாது தவததினைச செயய, பிறபபுப பிணி மூபபிறபபுகளான அநாதியாகத தனபமெயதிவருகினற உயிர ஞானம பிறநது வீடு பெறுமாகலி ன, தவஞசெயவாரைத தஙகருமஞசெயவாரொனறும, கணதளழிவதாய சி றறினபததினபொருடடுப பலபிறவியுந தனபுறததகக பாவஞசெயதுகோடலி ன, அலலாதாரை அவருசெயவாரொனறும, கூறினர. மறறு வினமாறறினக ணவநதது (சு)

உசுஎ. சுடசுடரும பொன்போ லொளிவிடுந தனபஞ

சுடசசுட நோறகிற பவாககு. எ

இ-ள. சுடச சுடரும பொன்போல—தீயினகணோடும பொனனுககு அது சுடசசுடத தனனொடு கலநத குற்றநீஙகி ஒளி மிகுமாறுபோல—நோறகிறப வாககுத துனபம சுடச சுட ஒளி விடும—தவஞசெயயவலலாாககு அதனான வருநதுனபம வருதத வருததத தமமொடு கலநத பாவநீஙகி ஞானமிகும.எ-று.

சுடசசுடரும பொனபோலெனறாராயினும, கருததுநோககி இவவாறுரைகக பபடடது. ஒளிபோலப பொருளகளை விளககலின, ஒளியெனறா. (எ)

உசுஅ. தன்னுயிர் தானறப பெறறானை யேனைய
மனனுயி ரெலலாந தொழும. அ

இ-ள. தன உயிர தான அறப பெறறானை—தனனுயிரைத தானறனககுரித் தாகப பெறறவனை—ஏனைய மன்னுயிரெலலாம தொழும—பெறாதனவாகிய ம னனுயிரகளெலலாநதொழும. எ-று.

தனக்குரித்தாதல் தவமாகிய தனகருமஞ்செயதல. அதனினூங்குப பெறு தற்கரியதின்மையின, பெற்றானையெனறா. அது பெறாதனவெனறது ஆசையுட பட்டு அவஞ்செயயமுயிரகளை. சாபமுமருளுமாகிய இரணடாறறலுமுடைமை யின, தொழுமென்றா. (அ)

எசு உஅ ம அதி.— கூடாவொழுக்கம.

உசுகூ. கூற்றங குதித்தலுங கைகூடு நோறறலி
னாற்ற றலைபபட டவர்க்கு. கூ

இ-ள். கூற்றம குதித்தலும் கைகூடும—கூறறத்தைக் கடத்தலும் உணடாவ தாம்—நோறறலின ஆறறல தலைபபடடவாககு—தவததான வரும ஆறறலை த் தலைப்படடாாககு. எ-று.

சிறபபும்மை அது கூடாமை விளககிறறு, மனனுயிரெல்லாநதொழுதலே யனறி இதுவுஙகைகூடுமென எசசவுமமையாகவுரைபபினுமமையும. ஆறறல சாபவருளகள. இவைநானகுபாடடானும் தவஞசெயவாரது உயாசசி கூறப்

உஎ0. இலர்பல ராகிய காரண நோறபா
சிலாபலர் நோலா தவா. க0

இ-ள். இலா பலராகிய காரணம்—உலகதது செலவாகள் சிலராக நல்கூ ராவா பலராதறகுக காரணம யாதெனின,—நோறபா சிலா நோலாதவா ப லா—அது தவஞசெயவா சிலராக அது செயயாதா பலராதல. எ-று.

செல்வநல்குரவெனபன ாணடறிவினது உணமையினமைகளெயுங குறிதது நின்றன, என்னை! "நுணணுணா வினமை வறுமை யஃதுடைமை—பணணப பணைத்த பெருஞ்செலவம" *எனறுராகலின. நோறபா சிலனெக் காரணங கூறினமையான, காரியம வருவிததுராகபபடடது. தவஞசெயயாதாககு இமையினபமுமிலலெயென இதனால அவரது தாழவு கூறபபடடது. (க0)

உஅ ம அதி.— கூடாவொழுக்கம்.

அஃதாவது தாம விடடகாமவினபததை உரனினமையிற பினனும் விருமபு மாறுதோனற அவவாறே கொணடு நினறு தவததோடு பொருநதாததாய தீய வொழுக்கம. அது விலகுதறகு, இது தவததினபின வைக்கபபடடது.

உஎக. வஞச மனததான படிறறெழுகுகம பூதஙக
ளாந்து மகதுதே நகும. க

இ-ள. வஞச மனத்தான் படிறறெழுக்கம—வஞ்சம பொருநதிய மனததை யுடையவனது மறைநதவொழுகுகதததை — பூதஙகள ஐநதும அகதுதே நகு ம— உடம்பாய அவனெடி கலநது நிறகினற பூதஙகளாநதஙகண்டி தமமுள ளே நகும். எ-று.

காமம தனகணனே தோனறி நலியாநிறகவும அதனதினமை கூறிப புறததா ரை வருநிததலின வஞசமனமெனறும, அநநலிவு பொறுகுகமாடடாதொழுகு ங் களவொழுக்கததைப் படிறறெழுகுகமெனறும, உலகத்துக்களவுடையா பிறரறியாமறசெயவனவறறிறகு ஐமபெருமபூதஙகள சானறுகலின, அவவொ ழுக்கததையும் அவனமறைகுகின்றவாற்றையுமறிநது அவனறியாமற றமமுள

* நாலடியார, அறிவினமை,— நுணணுணா வினமை வறுமை யஃதுடை

மை—பணண்ப பணேதத பெருஞசெலவ—மெணணுங்காற—பெணணவா யா
ணிழநத பேடி யணியாளோ— கணணவாத தகக கலம.

உஅ ம அதி.— கூடாவொழுகக்ம். எள

ளே நகுதலின, அகதநேநகுமென்றுங்கூறினர். செய்தகுறறம் மறையாதாகலி
ன், அவ்வொழுக்கம் ஆகாதெனபது கருதது. (க)

உளஉ. வாணுயா தோறற மெவன்செயயுந தன்னெஞசந
தானறி குறறப படின். உ

இ-ள. வான உயா தோறறம எவன செயயும— ஒருவனுகது வானபோலு
யர்ந்த தவவேடம எனன பயனச செயயும,—தான அறி குறறம தன நெஞ
சம் படின—தான குறறமெனறறிந்த அதனகணனே தனனெஞசு தாழுமா
யின. எ-று.

வாணுயாதோறறமென்பது "வானறேயகுடி" எனறுறபோல இலகணவ
ழக்கு. அறியாது செயத குறறமலலது அறிநதுவைதது செயத குறறங கழு
வபபடாமையின, நெஞசு குற்றததாயேவிடும, விடவே, நினற வேடமாதிர
தநிறகுப புறததாரை வெருடுதலேயலலது வேறுபயனிலலையெனபதாம.(உ)

உளங. வலியி னிலைமையான் வலலுருவம் பெறறம
புலியினறேல போாததுமேயந தறறு. ங

இ-ள. வலி இல நிலைமையான வலலுருவம— மனதனதத தனவழிபபடித
தும் வலியிலலாத இயலபினையுடையான வலியுடையா வேடதனதகொணடு
தான் அதன் வழிபபடுதல—பெறறம புலியினறேல போாதது மேயநதறறு
—பசு காவலா கடியாமற புலியினறேலப போாததுப பைஙகூழை மேயந
தாறபோலும. எ-று.

இலபொருளுவமை. வலியினிலைமையானென்ற அடையானும, மேயநதற

றெனனுந்தொழிலுவமையானும, வலலுருவததோடு மனவழிபபடுதலெனபது பெறறும. காவலா கடியாமை புலி புறறினலுதெனபதனுனும, அசசததானு மாம; ஆகவே, வலலுருவங்கோடறகுப பயன அனனகாரணங்களான உலகத தா அயிராமையாயிறறு. இவவாறு தனகுரிய இலலாஞையுந்துறந்து வலியுமி னறிப் பிறா அயிராத வலலுருவமுங்கொணடு நினறவன மனவழிபபடுதலா வது தன மனமோடியவழியே ஓடி மறைந்து பிறாகுரிய மகளிரை விழைத லாம. அவவாறுதல, பெறறம தனகுரிய புலலிவிடடுப பிறாக்குரிய பைங்கூ ழை மேய்ந்தாறபோலுமெனற உவமையான, அறிக. (ங)

உஎச. தவமறைந் தலலவை செயதல புதனமறைந்து
வேடடுவன் புடைசிமிழுக தறறு. ச

இ-ள. தவம மறைந்து அலலவை செயதல— அவவலியினிலமையான த வவேடதனினகணணே மறைந்துநினறு தவமலலவறறைச செயதல— வேட டுவன புதல மறைந்து புள சிமிழுததறறு—வேடடுவன புதலினகணணே ம றைந்துநினறு புட்களைப் பிணித்தாறபோலும. எ-று.

தவம ஆகுபெயா. தவமலலவறறைச செயதலாவது பிறாக்குரிய மகளிரை த தனவயததாகுதல. இதவும இததொழிலுவமையானறிக. (ச)

உஎடு. பற்றற்றே மென்பார் படிறறெழுக்க மெறறெறறென்
றேதம் பலவுந் தரும். டு

எஅ உஅம அதி.— கூடாவொழுக்கம.

இ-ள். பறறு அறறேம எனபார படிறறெழுகுகம— தம்மைப் பிறர் நன்கு மதிததறபொருடடு யாம பறறற்றேமெனறு சொலவாரது மறைந்தவொழுகுக ம்,—எறறு எறறு எனறு ஏதம் பலவும தரும—அபபொழுது இனிதுபோல த தோனறுமாயினும, பின எனசெயதேம எனசெயதேமெனறு தாமேயிரங குமவகை, அவாக்குப் பலதுனபஙகளையுங கொடுக்கும எ-று.

சொல்லளவலலது பறறறுமையின, பறறறறேமெனபாரொனறும, சிறிதாய க் கணதகுளளே அழிவதாய இனபததினபொருடடுப பெரிதாய நெடுங்கால

நிறபதாய பாவதைச் செயவாா அதனவிளைவினகண் அநதோ வினையேயென றழுஙகுவராகலின, எறறெறறெனறுஙகூறினா. இவையைநதுபாடடானும கூடாவொழுக்கததினிழுககம கூறபபட்டது. (௫)

உஎசு. நெஞசிற றுறவாா துறநதாாபோல வஞசிதது
வாழவாரின வனகணா ரில. சு

இ-ள். நெஞசின துறவாா— நெஞசாறபறறறாதுவைத்து— துறநதாாபோல் வஞ்சித்து வாழவாரின —பறறறறாபோனறு தானஞசெயவாரை வஞசிதது வாழுமவர்போல— வனகணா இல—வனகணமையையுடையாா உலகத்தில்லை. எ-று.

தானஞ்செய்வாரை வஞசிததலாவது யாம் மறுமைககடடேவராதறபொருட்டு இவ்வருநதவாககு இனனதீதுமெனறு அறியாதீநதாரை அறுகொணடு இழிபிறபபினராக்குதல. அவா இழிபிறபபினராதல "அடஙகலாக கீநத தானப பயததினா லலறு முநநீாத—தடஙகட னடுவுட டீவு பலவுள வவறறுட் டோனறி— யுடமபொடு முகஙக ளொவவா ரூழகனி மாநதி வாழவா — மடஙகலஞ சீறறத துபபின மானவேன் மனன ரேறே."* எனபதனானறிக. தமக்கு ஆவன செயதாாக்கு ஆகாதன விளைததலின, வன்கணாரிலலெனறா. (சு)

உஎஎ. புறஙகுன்றி கண்டனைய ரேனு மகஙகுன்றி
மூககிற கரியா ருடைதது. எ

இ-ள. குனறிபபுறம கணடு அனையரேனும— குனறியினபுறமபோல வேடததாற செமமையுடையராயினும,— குனறி மூககின அகம கரியாா உடைதது— அதனமூக்குபபோல மனமிருணடிருபபாரை உடைதது உலகம. எ-று.

குனறி ஆகுபெயா. செமமை கருமையெனபன பொருளினகணிறததை விட்டுச் செபபததினும அறியாமையினுஞ சென்றனவாயினும, பண்பாலொததலின, இவை பணபுவமை "கூழின மலிமனம் போனறிரு ளாநினற கோகிலமே."† என்பதுமது. (எ)

உஎஅ. மனததது மாசாக மாண்டாாநீ ராடி
மறைநதொழுகு மாந்தர் பலர். அ

* சீவகசிநதாமணி, முத்தியிலம்பகம, தானபபயன, கச.

† திருச்சிறறமபலக்கோவையாா, ௩௨௨.—வாழும் படியொன்றுங் கண்டில ம் வாழியிம் மாமபொழிறறேன— சூழு முகச்சுறறும பறறின வாறறொண் டை யஙகனிவா—யாழின மொழிமஙகை பங்கனசிற றமபல மாதரியாக்— கூழின மலிமனம போன்றிரு ளாநினற கோகிலமே.

உகூ ம் அதி.—கள்ளாமை. ௭௯

இ-ள. மாசு மனத்தது ஆக—மாசு தமமனததினகண்ணதாக—மாண்டா ா நீராடி — பிறாககுத தவததான மாடசிமையுடையராய நீரின்மூழ்கிக்காட் டி—மறைந்து ஒழுகும் மாநதர் பலர்—தாம் அதனகண்ணே மறைந்து செ ல்லும மாநதா உலகத்துப பலா. எ-று.

மாசு காம வெகுளி மயக்கங்கள. அவை போகற்கனறி மாண்டாரெனறு பிறா கருதுதறகு நீராடுதலான், அததொழிலை அவா மறைதறகிடனாக்கினா. இனி மாணடாாநீராடியெனபதறகு மாடசிமைபபடடாரது நீரமையையுடை யராயென உரைபபாருமுளா. இவைமூனறுபாட்டானும அவ்வொழுக்கமுடை யாரதுகுறறமும அவரையறிநது நீககலவேணடுமெனபதும கூறபபடடன.(அ)

உஎகூ. கணைகொடி தியாழகோடு செவவிதாங கனன
வினைபடு பாலாற கொளல. கூ

இ-ள. கணை கொடிது யாழ கோடு செவவிது—அம்பு வடிவாறசெவ்விதா யினும, செயலாறகொடிது, யாழ கோடடால வளைநததாயினும, செயலாறசெ வவிது,— ஆங்கு அன்ன வினைபடு பாலால கொளல— அவவகையே தவஞ செயவோரையுங கொடியா செவவியரெனபது, வடிவாறகொள்ளாது, அவா செயல்படட கூறறானே அறிநதுகொளக. எ-று.

கணைக்குச்செயல் கொலை. யாழுககுச்செயல இசையாலினபம் பயத்தல். அ வ்வகையே செயல் பாவமாயிற கொடியரெனவும, அறமாயிற செவவியரென வுங் கொளகவெனபதாம. இதனான அவரையறியுமாறு கூறபபடடது. (கூ)

உஅ0. மழிததலு நீடடலும் வேண்டா வுலகம

பழிதத தொழிதது விடின. க0

இ-ள. மழிததலும நீட்டலும வேணடா— தவஞசெயவாரககுத தலைமயிரை மழித்தலுஞ சடையாககலுமாகிய வேடமும வேணடா,—உலகம பழிததது ஒழிததுவிடின—உயாநதோா தவததிறகாகாதெனறு குறறஙகூறிய ஒழுககத்தைக் கடிநதுவிடின. எ-று.

பறிததலும மழிததலுளடஙகும. மழிததலெனபதே தலைமயிரை உணர்த்தலின, அது கூறாராயினா. இதனாற கூடாவொழுககமிலலாதாரககு வேடமும வேணடாவென அவரது சிறபபுக கூறபபடடது. (க0)

உகூ ம அதி—கள்ளாமை.

அஃதாவது பிறருடைமையாயிருபபதியாதொருபொருளையும் அவரை வஞ்சித்துககொள்ளக கருதாமை. கருதுதலும செயதலோடொததலின, கள்ளாமையெனறா. இலவாழவாரககாயின் தமரோடு விளையாட்டுவகையால அவரை வஞசித்துக கோடறகு இயைநத பொருளகளை அஙஙனங்கொளளினும் அமையும, துறநதாரககாயின அதனைக் கருதியவழியும் பெரியதோரிழுககாம ஆகலின, இது துறவறமாயிறறு. புறததுப் போகாது மடஙகி ஒருதலைபபட்டு உயிரையே நோக்கறபாலதாய அவாமனம் அஃதொழிநது புறததே போநது பஃறலைப்பட்டு உடம்பின்பொருட்டுப பொருளை நோக்குதலேயன்றி, அதுதன்னையும் வஞ்சித்துக்கொள்ளக்கருதுதல் அவாக்குப பெரியதோரிழு க்காதல அறிக

இவவாறு வாயமை முதற கொலலாமையீறாய நானகதிகாரத்திறகுமொககும. பொருளபறறி நிகழுங குற்றததை விலக்குகினறதாகலின, இது காமமபறறி நிகழவதாய கூடாவொழுககததினபின வைககபபட்டது.

உஅக. எளளாமை வேண்டுவா னென்பா னெனைததொனறுங
களளாமை காககதன னெஞசு. க

இ-ள் எளளாமை வேணடுவான எனபான— வீடடினையிகழாது விருமபுவான இவனெனறு தவததோரான நனகுமதிககபபடுவான— எனைததொன்றும் களளாமை தன நெஞசு காகக— யாதொருபொருளையும பிறரை வஞசித்துக்

கொளளக் ட்ருதாவகை தனனெஞரினேக காக்க. எ-று.

எள்ளாதெனனும எதிாமறைவினேயெசசம எளளாமையெனத திரிநது நின றது. வீடடினேயிகழதலாவது காடசியே அளவையாவதெனறும, நிலம, நீர, தீ, வளியெனப பூதம நானகேயெனறும, அவறறது புணாசசி விசேடததாறரே ன்றிப் பிரிவான மாயவதாய உடமபினகணனே அறிவு மதலினகடகளிபபு ப்போல வெளிப்பட்டழியுமெனறும, இறநதவுயிா பின பிறவாதெனறும, இ ன்பமும பொருளும் ஒருவனுற செயயபபடுவதெனறுரு சொலலும உலோகா யதமுதலிய மயகதனூலகளேத தெளிநது, அவறறிறகேறப ஒழுகுதல. ஞான த்திறகேதுவாய மெயநனூறபொருளேயேறும ஆசிரியனே வழிபட்டனறி அவ னவஞ்சிததுக கொளளின, அதுவுங்களவாமாகலின, எனேததொன்றுமெனரு ர். நெஞசுகளளாமற காகவெனவே, துறநதாகரு விலகபபட்ட களஞதல கள்ளகருதுதலெனபது பெறறும. (க)

உஅஉ. உளளததா லுளளலுங நீதே பிறன்பொருளேக்
களளததாற கொளவே மெனல. உ

இ-ள. உளளததால உளளலும நீதே— குறறங்களேத தன்னெஞசாறகருத தலும துறநதாகரு பாவம,— பிறன பொருளேக களளததால கொளவேம் எனல—ஆதலால, பிறனெருவனபொருளே அவன அறியாவகையால வஞசித துககொளவேமெனறு கருதறக. எ-று.

உளளததாலென வேணடாது கூறினா, அவருளளம ஏனேயாருளளம போ லாது சிறபபுடைததெனபது முடிததறகு. உளளலுமெனபது இழிவுசிறபபு ம்மை. அலலிருதி வியங்கோளெதிாமறைகளண வநதது. இவையிரணடுபாட டானும இருடைகரு களவாவது இதுவெனபதனேம அது கடியபபடுவதென பதனேம கூறபபடடன. (உ)

உஅங. களவிலை லாகிய வாக்க மளவிறந்
தாவது போலக கெடுமெ. ங

இ-ள. களவிலை ஆகிய ஆகமம— களவிலுளளதாகிய பொருள— ஆவ தபோல அளவிறநது கெடுமெ—வளாவதபோலத தோனறித் தனனெலலையை க் கடநது கெடுமெ. எ-று.

ஆகததிறகேதுவாகலின், ஆகமெனபபடடது. எலலையைக்கடநதுகெடுத லாவது தான போநகாற பாவததையும் பழியையும நிறுததிச செயதவறத்தை யும் உடனகொணடுபோதல். அளவறிநதெனறு பாடமோதி, அவர் பயன்கொ ள்ளுமளவறிநது அவவளவிறகு உதவாது கெடுமென்றுரைப்பாருமுளா. (ங)

உசூ ம அதி.—கள்ளாமை. அக

உஅச. களவினகட கனறிய காதல விளைவின்கண்
வீயா விழுமந் தரும. ச

இ-ள. களவினகண கனறிய காதல்—பிறாபொருளை வஞ்சித்துக்கோடற்க ணணே மிக்க வேட்கை—விளைவினகண வீயா விழுமம தரும—அபபொழுது இனிதுபோலத தோனறிந தான பயன கொடுகுமபொழுது தொலையாத இடுமபையைக கொடுகுகும. எறு.

கனறுதலான எஞ்ஞானறும அகளவையே பயிலவிதது அதனுற பாவமும பழியும் பயநதேவிடுதலின, வீயாவிழுமநதருமெனறார. இவையிரணடுபாட டானும அது கடியபபடுதறகு காரணங்கூறபபடடது. (ச)

உஅடு. அருளகருதி யனபுடைய ராதல பொருள்கருதிப
பொசசாபபுப பாபபாரக ணில. ஞ

இ-ள். அருள கருதி அனபு உடையராதல—அருளினது உயாசசியையறிந து அதனமேல அனபுடையராயொழுகுதல—பொருள கருதிப பொசசாபபு ப பாபபாரகண இல—பிறாபொருளை வஞ்சிதது்கொளளக கருதி அவரது சோவு பாபபாரமாடடு உணடாகாது. எ-று.

தமகுரிய பொருளையும அநனது குறறம நோகுகித துறநது போந்தவர பி ன பிறாகுரிய பொருளை நனகுமதிதது அதனை வஞ்சிததுகோடறகு அவர து சோவுபாகுகும மருடசியாலை, அவாமாடடு, உயிரகணமேலருளசெ

யநல நமகருறுதியெனறறிநது அவவருளினவழுவாதொழுகுநதெருடசி, கூடா
தெனபதாம (ரு)

உஅசு அளவினக ணினறெழுக லாறறுர் களவின்கட
கனறிய காத லவா. சு

இ-ள. அளவினகண ணினறு ஒழுகல ஆறறுா— உயிா முதலியவறறையள
ததலாகிய நெறியினகணினறு அகறகேறப ஒழுகமாடடாா—களவினகண க
னறிய காதலவா—களவினகணணே மிகக வேடகையையுடையா. எ-று.

உயிாமுதலியவறறையளததலாவது காடசி முதலாகச சொலலபபடட அள
வைகளான உயிாபபொருளையும, அதறகு அநாதியாய வருகினற நலவினை தீ
வினைக குறறவிளைவுகளையும, அவறறுன அது நாறகநியுட பிறநதிறநது வருத
லையும, அது செயயாமல அவறறைக கெடுததறகுபாயமாகிய யோக ஞானங்க
ளையும, அவறறுன அஃதெயதும வீடடினையும, அளநது உளளவாறறிதல. இ
தனை ஆருகதா தருமததியானமெனப. அதறகேறப ஒழுகுதலாவது அவவள
ககபபடடனவறறுள நீயனவறறினீஙகி நலலனவறறினவழி நிறறல. (சு)

உஅள. களவெனனுங காரறி வாணமை யளவென்னு
மாறறல புரிந்தாக ணில. எ

இ-ள. களவு எனனும கா அறிவாணமை—களவெனறு சொலலபபடுகின
ற இருண்டவறிவினையுடையராதல—அளவு எனனும ஆறறல புரிநதாகண
இல்—உயிா முதலியவறறை அளததலெனனும பெருமையை விரும்பினாக
ணிலலை. எ-று.

ககக

அஉ- உசு ம அதி.—கள்ளாமை.

இருள் மயககம். காரியததைக காரணமாகவுபசரிததுக் களவெனனுங் கா
ரறிவாணமையெனறும, காரணததைக காரியமாகஇ அளவெனனுமாறறலெ
னறுங்கூறினா. களவுசெயறவம இருளுமொளியும்போலத தம்முண்மாறுகலி

ன, ஒருஙகு நிலலாவெனபது இவை மூன்றுபாடடானுங கூறபபட்டது. (எ)

உஅஅ. அளவறிநதார நெஞசத தறமபோல நிறகுங
களவறிநதார் நெஞசிற கரவு. அ

இ-ள. அளவு அறிநதார நெஞசதது அறமபோல நிறகும— அவவளததலை யே பயினறவா நெஞசதது அறம நிலைபெறறாறபோல நிலைபெறும—களவு அறிநதார நெஞ்சில கரவு—களவையே பயினறவா நெஞசத து வஞ்சனை.எ-று.

உயிரமுதலியவறறை அளநதறிநதாரககுத் துறவறஞசலியாதுநிறகுமெனப து அவவுவமையாறபெறறாம. களவோடு மாறினறி நிறபது இதனாற கூறப பட்டது. (அ)

உஅகூ. அளவலல செயதாஙகே வீவா களவலல
மறறைய தேறறா தவா. கூ

இ-ள. அளவு அலல செயதாஙகே வீவா— அவவளவலலாத தீய நினைவுக ளை நினைததபொழுதே கெடுவா—களவு அலல மறறைய தேறறாதவா—களவ லலாத பிறவறறை அறியாதவா. எ-று.

தீயநினைவுகளாவன பொருளுடையாரை வஞசிககுமாறும, அவவஞசனையா ல் அது கொளளுமாறும், கொணடவதனால தாமபுலனகளை நுகருமாறும மு தலாயின. நினைததலுஞசெயதலாகலிற செயதெனறும, அஃது உளளவறஙக ளைப போககிக கரநத சொறசெயலகளைப புகுவிதது அபபொழுதே கெடுககு மாகலின ஆஙகே வீவரெனறுஙகூறினார. மறறையவாவன துறநதாரககு உண வாகவோதபபட்ட காய கனி கிழஙகு சருகு முதலாயினவும, இலவாழவார செயயுந தானஙகளுமாம. தேறறாமை அவறறையே நுகாநது அவவளவானி றைநதிருததலை அறியாமை. இதனாற களவார கெடுமாறு கூறபபடடது. (கூ)

உகூ0. கள்வாரககுத தளளு முயிரநிலை களளாரககுத
தளளாது புததே ளுலகு. க0

இ-ள. களவாரககு உயிரநிலை தளளும—களவினைப பயிலவாரககுத தமமி ன் வேறலலாத உடம்புந தவறும, —களளாரககுப புத்தேளுலகு தளளாது —அது செயயாதாரககு நெடுஞசேணதாகிய புததேளுலகுநதவறாது. எ-று.

உயிர நிறறறகிடனாகலின, உயிரநிலையெனபபட்டது. சிறபபுமமைகளிரணடும் விகாரததாறறொககன. இமமையினும அரசனாலொறுககபபடுதலின உயிரநிலையுந தளளுமெனறும, மறுமையினுந தேவராதல கூடுதலிற புததேளுலகுந தளளாதெனறுங கூறினார. "மறறது—தளளினுந தளளாமை நீரதது"* என புழியும தளளுதல இபபொருடடாதலறிக. இதறகுப பிறவாறுரைபபாருமுளா. இதனால இருவாபயனும ஒருஙகு கூறபபடடது. (க0)

---

* திருக்குறள் ௫௯௬.

௩0 ம அதி.— வாயமை. அ௩

௩0 ம அதி.— வாயமை.

அஃதாவது மெயயினது தனமை. பெருமபானமையுங காமமும பொருளுமபறறி நிகழவதாய பொய்மையை விலககலின, இது கூடாவொழுககங் களளாமைகளினபின வைககபபடடது.

உ௯க. வாயமை யெனபபடுவ தியாதெனின யாதொன்றுந்
தீமை யிலாத சொலல. க

இ-ள. வாயமை எனபபடுவது யாது எனின—மெயமையெனறு சிறபபிததுச சொலலபபடுவது யாதெனறு வினவின,—தீமை யாதொனறும இலாத சொலல—அது பிறிதோருயிரககுத தீஙகு சிறிதும பயவாத சொறகளைச சொலலுதல. எ-று.

தீமை யாதொனறுமிலாதவென இபையும, எனபபடுவதெனபது "ஊரென ப படுவ துறையூர" எனறாறபோல நினறது. இதனான நிகழநதது கூறலெனபது நீககபபடடது. அதுதானும, தீஙகு பயவாதாயின மெயமமையாம, பயபபிற பொயமமையாமெனபது கருதது. (க)

உ௯உ. பொயமமையும வாயமை யிடதத புரைதீரநத
நனமை பயககு மெனின உ

இ-ள. புரை தீரநத நனமை பயககும எனின—பிறாககுக குறறந தீரநத

நனமையைப பயககுமாயின,—பொயமமையும வாயமையிடதத— பொயம மைசசொறகளும மெயமமைசசொறகளின பாலவாம. எ-று.

குறறநதீரநதநனமை அறம, அதனைப பயததலாவது கேடாதல சாககா டாதல எயதநினறதோருபிர அசசொறகளின பொயமமையானே அதனினீங கி இன்புறுதல. நிகழாதது கூறலும, நனமை பயவாதாயிற பொயமமையா ம, பயபபின மெயமமையாமெனபது கருதது. இவையிரணடுபாடடானும தீ ஙகு பயவாத நிகழநதது கூறலும நனமை பயககும நிகழாதது கூறலும மெ யமமையெனவும, நனமை பயவாத நிகழாதது கூறலும தீஙகு பயககும நிகழ நதது கூறலும பொயமமையெனவும, அவறறதிலககணஙகூறபபடடது. (உ)

உகூஙூ. தனனெஞ சறிவது பொயயறக பொயததபின
றனனெஞசே தனனைச சுடும. ௩

இ-ள. தன நெஞசு அறிவது பொயயறக—ஒருவன தனனெஞசறிவதொன றனைப பிறரறிநதிலரெனறு பொயயாதொழிக, — பொயததபின தன நெஞ சே தனனைச சுடும—பொயததானாயின, அதனையறிநத தனனெஞசே அபபா வததிறகுக கரியாய நினறு, தனனை அதன பயனாய துனபததையெயதுவிக கும. எ-று.

நெஞசு கரியாதல "கணடவ ரிலலென வுலகதது ளுணராதார — தஙகாது தகைவின்றித தாஞசெயயும வினைகளு—ணெஞசறிநத கொடியவை மறைபப வு மறையாவா—நெஞசததிற குறுகிய கரியிலலை யாகலின" எனபதனானுமறி க. பொயமறையாமையின, அது கூறலாகாதெனபது இதனாற கூறபபடட து. (௩)

௰௪ ௩0 ம அதி.— வாயமை.

உகூச. உள்ளததாற பொயயா தொழுகி னுலகத்தா
ருள்ளதது ளெலலா முளன. ச

இ-ள். உள்ளத்தால பொயயாது ஒழுகின—ஒருவன தனனுளளதநிறகேற பப் பொய கூறுதொழுகுவனுயின,—உலகததா உளளதநுலெலலாம உள ன—அவன உயாநதோருளளதநினகணெலலாம உளலும. எ-று.

உளளதநதாலெனபது வேறறுமை மயககம. பொய கூறுதொழுகுதலாவது மெய கூறியொழுகுதல. அவனதறநதினதருமைநோகநி உடாநதோ எபபொ முதும அவனெயே நிணெபபொனபதாம.இதனுன இமமைபபயன கூறபபடடது.

உகூரு. மனத்தொடு வாயமை மொழியிற றவததொடு
தானஞசெய வாரிற றலை. ரு

இ-ள். மனததொடு வாயமை மொழியின—ஒருவன தனமனததோடு பொ ருநத வாயமையைச சொலவானுயின,—தவததொடு தானம செயவாரின த லை—அவன தவமுநதானமும ஒருநதுசெயவாரினுஞ சிறபபுடையன. எ-று.

மனத்தோடுபொருநதுதல மனத்திற்கேறுதல. புறமாகிய மெயயாற செயயு மவறறினும் அகமாகிய மனமொழிகளாறசெயயுமது பயனுடைதெனபதாம.

உகூசு. பொய்யாமை யனன புகழிலலை யெயயாமை
யெலலா வறமுநந தரும. சு

இ-ள். பொயயாமை அனன புகழ இலலை—ஒருவனுகது இமமைகபு பொ யயாமையையொதத புகழகாரணமிலலை,—எயயாமை எலலா அறமும தரு ம—மறுமைகது மெய வருநதாமல அவனுகது எலலாவறநகளையுந தானே கொடுகதும எ-று.

புகழ ரணடு ஆகுபெயா. இலலறததிறகுப பொருளகூடடல முதலியவறறு ணும துறவறததிறகு உணணமை முதலியவறறுணும வருநதலவேணடுமெனறே, அவவருததநகள புகுதாமல அவவிருவகைபபயனையுந தானே தருமெனபா, எபயாமையெலலாவறமுநதருமெனறா. (சு)

உகூஎ. பொயயாமை பொயயாமை யாறறி னறமபிற
செயயாமை செயயாமை நனறு. எ

இ-எ. பொயயாமை பொயயாமை ஆறறின—ஒருவன பொயயாமையை யே பொயயாமையையே செயயவலலனுயின,—பிற அறம செயயாமை செ

யாமை னனறு—அவன பிறவறங்களைச செயயாமையே செயயாமையே ன ன்று. எ–று.

அடுகதிரணடறுள முதலது இடைவிடாமை மேறறு, ஏனையது துணிவின மேறறு. பலவறங்களையும மேறகொணடு செயதறகருமையால சில தவறிற குறறபபடுதலின, அவையெலலாவறறின பயனையுந தானே தரவறறுய இத னையே மேறகொணடு தவறுமற செயதல னனறெனபா, செயயாமை செ யயாமை னனறெனறா. இதனை இவவாறனறிப பொயயாமையைப பொயயா மறசெயயிற பிறவறஞ்செயகை ன்றெனப பொழிபபாகதிப பொயகூறிற பி றவறஞசெயகை னனறுகாதெனபது அதனறு போனத பொருளாக்கி உரைபபா ருமுளா. பிறவறங்களெல்லாந தரும பயனைத தானே தருமாறறலுடைதென ன மறுமைபபயனது மிகுதி இவை மூனறுபாட்டானுங கூறபபடடது. (எ)

ஈகம அதி.— வெகுளாமை அடு

உகூஅ. புறந்தூயமை நீரா னமையு மகந்தூயமை
வாய்மையாற காணப படும. அ

இ–ள. புறம் தூயமை நீரான அமையும— ஒருவனுகது உடமபு தூயதாந தனமை நீரானேயுணடாம, — அகம தூயமை வாயமையான காணபபடும — அதுபோல மனந்தூயதாந்தனமை வாயமைபாலுணடாம. எ–று.

காணபபடுவதுளளதாகலின, உணடாமென்றுரைக்கபபடடது. உடமபு தூ யதாதல வாலாமை நீங்குதல. மனந்தூயதாதல மெயயுணாதல. புறந்தூயமை க்கு நீரலலது காரணமிலலாதாறபோல, அகந்தூயமைகது வாயமைபலலது காரணமிலலையெனறவாறுயிறறு. இதனானே தூறறுநாகது இரணடுதூயமை யும வேணடுமெனபதுஉம பெறறும. (அ)

உகூக. எலலா விளகதும விளகதலல சான்றோகதுப
பொயயா விளகதே விளகது. கூ

இ-ள. எல்லாவிளக்கும் விளக்கு அல்ல ;— புறத்திருள்கடியும் உலகத்தார் விளக்குக்களெல்லாம் விளக்காகா,—சான்றோர்க்குப் பொய்யா விளக்கே விளக்கு—துறவானமைந்தார்க்கு விளக்காவது மனத்திருள் கடியும் பொய்யாமையாகிய விளக்கே விளக்காவது. எ-று.

உலகத்தார் விளக்காவன ஞாயிறு, திங்கள், தீயென்பன. இவற்றிற்குப் போகாதவிருள் போகலின், பொய்யாவிளக்கே விளக்கென்றார். அவ்விருளாவது அறியாமை. பொய்யாதவிளக்கென்பது குறைந்துநின்றது. பொய்கூறாமையாகிய விளக்கென்றவாறு. இனி இதற்குக் கல்வி முதலியவற்றான் வரும் விளக்கமெல்லாம் விளக்கமல்ல, அமைந்தார்க்கு விளக்கமாவது பொய்யாமையான் வரும் விளக்கமே விளக்கமென்றுரைப்பாருமுளர். (௯)

௩00. யாமெய்யாக் கண்டவற்றுள்ளில்லை யெனைத்தொன்றும்
வாய்மையி னல்ல பிற. ௧0

இ-ள. யாம் மெய்யாக் கண்டவற்றுள்—யாம் மெய்ந்நூல்களாகக் கண்ட நூல்களுள்—எனைத்தொன்றும் வாய்மையின் நல்ல பிற இல்லை — யாதொரு தன்மையானும் வாய்மையின் மிக்கனவாகச் சொல்லப்பட்ட பிறவற்றங்களில்லை. எ-று.

மெய்யுணர்த்துவனவற்றை மெய்யென்றார். அவையாவன் தங்கண் மயக்கமின்மையின் பொருள்களையுள்ளவாறுணர்வல்லராய்க் காம் வெகுளிகளின்மையின் அவற்றையுணர்ந்தவாறே உரைக்கவும் வல்லராய், இறைவர் அருளான் உலகத்தார் உறுதியெய்துதற்பொருட்டுக் கூறியவாகமங்கள். அவையெல்லாவற்றினும் இஃதொப்பமுடிந்ததென்பதாம். இவைமூன்றுபாட்டானும் இவ்வறத்தலைமை கூறப்பட்டது. (௧0)

௩௧ ம் அதி. — வெகுளாமை.

அஃதாவது சினத்தைச் செய்தற்குக் காரணம் ஒருவன்மாட்டுள்ளதாய்விடத்தும் அதனைச் செய்யாமை. இது பொய்மமைப்பற்றி நிகழ்வதாய் வெகுளியை விலக்கலின், வாய்மையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

கூ0க. செலலிடததுக காபபான் சினஙகாபபா னலலிடததுக
காகஙினென காவாகககா லென். க

இ-ள். சினம செல இடததுக் காபபான காபபான—தன சினம பலிகு மிடதது அதனையொழாமறறடுபபானே அருளாறறடுபபானுவான;— அல இட ததுக காக்கின என காவாககால என—ஏனைபபலியாதவிடதது அதனைத தடு ததாலென தடாதொழிநதாலென! எ-று.

செலலிடம அலலிடமெனறது தவததாற றனனினமெலியாரையும வலியா ரையும. வலியாரமேற காவாவழியும அதனுன அவாககு வருவதோரதீஙகின மையிற காததவழியம அறனிலலெனபபா, காகஙினென காவாகககாலெனனெ னறார. இதனுன வெகுளாமைகஙிடங கூறபபடடது. (க)

கூ0உ. செலலா யிடததுச சினநதீது செலலிடதது
மிலலதனிற றீய பிற. உ

இ-ள. சினம செலலா இடததுத தீது— ஒருவன வெகுளி தன்னின வலி யாரமேலெழின் தனககே தீதாம,—செல இடததும அதனின தீய பிற இல —மறறையெளியாரமேலெழிறும அதனிறறீயன பிற இலலை. எ-று.

செலலாவிடததுச சினம பயபபது இமமைககண அவரான வருமேதமே, ஏனையது இம்மைககடபழியும மறுமைககடபாவமும பயததலின, அதனிறறீ யன பிறவிலலெனறார. ஒரிடகதுமாகாதெனபதாம. (உ)

கூ0ஊ. மறததல வெகுளியை யாமாடடுங நீய
பிறததல லதனுன வரும. ஊ

இ-ள யாமாடடும வெகுளியை மறததல— யாவாமாடடும வெகுளியை யொழிக;—தீய பிறததல அதனுன வரும — ஒருவாகதது தீயனவெலலாமு ளவாதல அதனுன வரும ஆகலான. எ-று.

வலியார, ஒபபார, எளிபாரெனறும மூவா மாடடும ஆகாமையின யாமா டடுமென றம, மனதகாறறுறுதாகது ஆகாதனவாகிய தீசசினஙதகளெலலா

வறறையும பிறபபிததலின தீயபிறததலதனான வருமெனறுஙகூறினார (௩)

௩0௪. நகையு முவகையுங கொலலுஞ சினததிற
பகையு முளவோ பிற. ௪

இ-ள. நகையும உவகையும கொலலும சினததின — துறநதாரககு அருளானுளவாய முகததினகணகையையும மனததினகணுவகையையுங கொனறு கொணடெழுகினற சினமேயலலது— பிற பகையும உளவோ— அதனிற பிறவாய பகைகளும உளவோ இலலை. எ-று.

துறவாற புறபபகையிலராயினும உடபகையாய நினறு அருணமுதலிய நட்பினையும பிரிததுப பிறவிததுனபமுமெயதுவிததலான, அவாககுச சினததின மிகக பகையில்லையாயிறறு. இவைமூனறுபாடடானும வெகுளியது தீஙகு கூறபபட்டது. (௪)

௩0௫. தன்னைத்தான் காககிற சினஙகாகக காவாககாற
றனனையே கொலலுஞ சினம. ௫

௩௧ம் அதி.— வெகுளாமை. அஎ

இ-ள. தனனைத தான காககின சினம் காகக—தனனைத தான துனபமெயதாமறகாக்க நினைததானாயின, தனமனததுச சினம வாராமறகாக்க,—காவாக்கால் சினம தனனையே கொல்லும — காவானாயின, அச்சினந தன்னையே கெடுககுங கடுநதுனபஙகளையெயதுவிககும். எ-று.

"வேணடிய வேணடியாங கெயதற"பயதததாய தவததைப பிறாமேற சாபம விடுதறகாக இழநது அததவததுனபததோடு பழையபிறவிததுனபமும ஒருஙகெயதுதலின, தனனையேகொலலுமெனறார. "கொலலச சுரபபதாங கீழ"* என்புழிபபோலக கொலைசசொல ரணடிததுனபமிகுதியுணாததிநினறது. (௫)

௩0௬ சினமெனனுஞ சேர்ந்தாரைக கொலலி யினமென்னு
மேமப புணையைச சுடும ௬

இ-ள. சினம எனனும சோநதாரைககொலலி—சினமெனனும நெருபபு—இனம் எனனும ஏமபபுணையைச சுடும — தனக்கு இடமானவரையேயனறி அவாககு இனமாகிய ஏமபபுணையையுஞ சுடும. எ-று.

சோநதாரைககொலலியெனபது ஏதுபபெயா, தான சோநதவிடததைக கொலலுநதொழிலதெனறவாறு. சோநதாரையென உயாதிணைபபனமைமேல வைதது ஏனைநானகுபாலும தஙகருததோடு கூடிய பொருளாறறலாறகொணடார, ரணடு உருவகஞசெயகினறது துறநதாரசினததையேயாகலின. சினமெனனுநெருபபெனற விதபபு, உலகததுநெருபபுச சுடுவது தானசோநதவிடததையே இநநெருபபுச சேராதவிடததையுஞ சுடுமெனனும வேறறுமை தோனற, நினறது. ரண்டினமெனறது முறறத துறநது தவஞானஙகளாறபெரியராயக கேடடாரககு உறுதிமொழிகளை இனியவாகச சொலலுவாரை. உருவகநோககிச சுடுமெனனுந தொழில கொடுததாராயினும, அகறறுமெனபது பொருளாககொள்க. ஏமபபுணை ஏமததையுபதேசிககும புணை. இனமெனனுமேமபபுணையென்ற ஏகதேசவுருவகததாற பிறவிககடலுளழுநதாமல வீடெனனுங கரையேறறுகினறவென வருவிததுரைகக. எசசவுமமை விகாரததாறறொககது. தனனையும் வீழதது எடுபபாரையுமகறறுமெனபதாம. (சு)

௩0எ. சினத்தைப் பொருளென்று கொண்டவன் கேடு
நிலததறைநதான் கைபிழையா தறறு. எ

இ-ள. சினததைப பொருள எனறு கொணடவன கேடு—சினததைத தனறறலுணாத்துவதோா குணமெனறு தனகடகொணடவன அவவாறறலிழததல— நிலதது அறைநதான கை பிழையாதறறு—நிலததினகண அறைநதவனகை அநநிலததையுறுதல தபபாதவாறுபோலத தபபாது. எ-று.

வைசேடிகா பொருள, பணபு, தொழில, சாதி, விசேடம, இயைபு என்பனவறறை அறுவகைபபொருளெனறறபோல, ரண்டுக குணம பொருளெனபபடடது. பிழையாதவற்றென்பது குறைநது நினறது. இவைமூனறுபாடடானும வெகுணட்டாக்கு வருந தீஙகு கூறபபடடது. (எ)

* நாலடியாா, ரயாமை,—இரவலா கனறாக வீவாரா வாக—விரகிற சுரபபதாம வணமை—விரகினறி—வலலவ ரூனற வடியாபோல வாயவைதது

க்—கொல்லச சுரபபதாங் கீழ.

அஅ ௩௨ ம அதி.— இன்னாசெய்யாமை

௩௦அ. இணரெரி தோயவன்ன வின்னா செயினும்
புணரின வெகுளாமை நன்று. அ

இ-ள. இணா எரி தோயவு அனன இனனா செயினும— பலசுடரையுடைத தாய பேரெரிவநது தோயநதாலொதத இனனாதவறறை ஒருவன செயதானா யினும,—வெகுளாமை புணரின நனறு— அவனை வெகுளாமை ஒருவறகுக் கூடுமாயின, அது நனறு. எ-று.

இனனாமையின மிகுதி தோனற இணரெரியெனறும, அதனை மேனமேலு ஞசெயதல தோனற இனனாவெனறும், அசசெயல முனிவரையும வெகுளவிக குமெனபது தோனறப புணரினெனறுங கூறினா. இதனான வெகுளாமையது நனமை கூறபபடடது. (அ)

௩௦௯. உளளிய வெலலா முடனெயது முளளததா
லுளளான் வெகுளி யெனின. ௯

இ-ள. உளளததால வெகுளி உளளான எனின— தவஞசெயயுமவன, தன மனததால வெகுளியை ஒருகாலும நினையானாயின,— உளளிய எலலாம் உ டன் எயதும— தானகருதிய பேறெலலாம ஒருஙகே பெறும எ-று.

உளளததாலென வேணடாது கூறியவதனான, அருளுடையுளளமெனபது மு டிநதது. அதனானுளளாமையாவது அவவருளாகிய பகையைவளாதது அதனா ன முறறக கடிதல. இமமை மறுமை விடெனபன வேறுவேறு திறத்தனவா யினும, அவையெலலாம இவவொனறானேயெயதுமெனபாா, உளளியவெல லாமுடனெயதுமெனறா. இதனான வெகுளாதாாககு வரும நனமை கூறபப டடது. (௯)

௩௧௦. இறந்தா ரிறநதா ரனையா சினததைத

துறந்தார் துறந்தார் துணை. க0

இ-ள. இறந்தார் இறந்தார் அனையா— சினத்தினகண்ணே மிக்கார், உயிருடையராயினும், செத்தாரோடொப்பர்,—சினத்தைத் துறந்தார் துறந்தார் துணை— சினத்தைத் துறந்தார், சாதற்றன்மையராயினும், அதனையொழிந்தாரளவினர். எ-று.

மிக்கசினத்தையுடையார்க்கு ஞானமெய்துதற்குரிய உயிர் நின்றதாயினும் கலக்கத்தான் அஃதெய்தாமை ஒருதலையாகலின், அவரை இறந்தாரனையரென்றும், சினத்தை விட்டார்க்குச் சாக்காடெய்துதற்குரிய யாக்கைநின்றதாயினும், ஞானத்தான் வீடுபெறுதல் ஒருதலையாகலின், அவரை வீடுபெற்றாரோடொப்பரென்றுங் கூறினார். துறந்தார்துணை பன்மையொருமைமயக்கம். இதனான் அவ்விருவர் பயனும் ஒருங்கு கூறப்பட்டது. (க0)

---

௩௨ ம அதி.— இன்னாசெய்யாமை.

அஃதாவது தனக்கு ஒருபயனோக்கியாதல், செற்றம்பற்றியாதல், சோர்வானாதல் ஒருயிர்க்கு இன்னாதவற்றைச் செய்யாமை. இன்னாசெய்தல் வெகுளியொழியவும் நிகழுமென்பது அறிவித்தற்கு, இது வெகுளாமையின்பின் வைக்கப்பட்டது.

௩௨ ம அதி.— இன்னாசெய்யாமை. அக

௩௧௧. சிறப்பீனுஞ் செல்வம் பெறினும் பிறர்க்கின்னா செய்யாமை மாசற்றார் கோள். க

இ-ள. சிறப்பு ஈனும் செல்வம் பெறினும்— யோகமாகிய சிறப்புத் தரும் அணிமா முதலிய செல்வங்களைப் பிறர்க்கின்னா செய்து பெறலாமாயினும்,— பிறர்க்கு இன்னா செய்யாமை மாசு அற்றார் கோள—அதனைச் செய்யாமை ஆகமங்கள் கூறியவாற்றான் மனந்தூயாரது துணிவு. எ-று.

உம்மை பெறாமைமேற்று. சிறப்புடையதனைச் சிறப்பென்றும், அதன்பயிற்சியான வாயுவை வென்றெய்தப்படுதலின் எட்டுச்சித்திகளையுஞ் சிறப்பீனுஞ்செ

ல்வமெனறும, காமம வெகுளி மயககமெனனுங் குறறஙகளறறமையான மாச ற்றாரெனறுங கூறினா. இதனால தமககொருபயனோககிச செயதல விலககப பட்டது. (க)

ஙகஉ. கறுத்தின்னா செய்தவக கண்ணு மறுத்தின்னா
செயயாமை மாசறறா கோள. உ

இ-ள. கறுத்து இனனா செயத அககணணும— தமமேறசெற்றஙகொணடு ஒருவன் இனனாதவறறைச செயதவிடததும—மறுதது இனனா செயயாமை மாசு அறறா கோள—மீணடு தாம அவனுககினனாதவறறைச செயயாமையும் அவரது துணிவு. எ-று.

இறந்தது தழீஇயவெசசவுமமை விகாரததாறறொககது. அவவினனாதவற றை உட்கொளளாதுவிடுதல செயறபாலதெனபதாம. (உ)

ஙகஙூ. செயயாமற செறறாககு மினனாத செய்தபி
னுயயா விழுமந தரும. ஙூ

இ-ள். செயயாமல செறறாககும இனனாத செயதபின— தான முனபோ ரினனாமை செயயாதிருககத தனமேற செறறஙகொணடவாககும இனனாதவ றறைத் துறநதவன செயயுமாயின,—உயயா விழுமம தரும—அசசெயல அ வனுககுக கடக்கமுடியாத இடுமபையைக கொடுககும. எ-று.

அவ்விடுமபையாவது தவமிழநது பழியும பாவமுமெயதுதல. (ஙூ)

ஙகச. இனனாசெய தாரை யொறுதத லவர்நாண
நன்னயஞ செயது விடல. ச

இ-ள். இனனா செயதாரை ஒறுததல— தமககினனாதவற்றைச் செயதாரை த் துறநதோரொறுததலாவது—அவா நாண நன்னயம செயது விடல—அவ ாதாமே நாணுமாறு அவாககு இனியவுவகைகளைசசெயது அவவிரணடனையும மறததல். எ-று.

மறவாவழிப பினனும வநது கிளைககுமாகலின, மறக்கறபாலவாயின. அவ

ரைவெல்லுமுபாயங கூறியவாறு. இவைமூனறுபாடடானுஞ செறறம பற்றிச் செயதல விலககபபட்டது. (௪)

௩௧௫. அறிவினா னாகுவ துண்டோ பிறிதினோய்
தநநோயபோற போறறாக கடை. ௫

௧௨

௬0 ௩௨ ம் அதி.— இன்னாசெய்யாமை.

இ-ள. அறிவினான ஆகுவது உணடோ— துறநதாரககு உயிரமுதலியவற றை உள்ளவாறறிநத அறிவினானாவதொரு பயனுணடோ,— பிறிதின் நோய தநநோயபோல் போறறாககடை—பிறிதோருயிரககு வரும இனனாதவறறைத தம்முயிரக்கு வநதனபோலக குறிககொண்டு காவாவிடதது. எ-று.

குறிககொண்டு காததலாவது நடததல, இருததல, கிடததல், நிறறல, உணட ல் முதலிய தநதொழிலகளானும பிறவாறறானும உயிரகளுறுவனவறறை முன னேயறிநது உறாமறகாததல. இது பெரும்பானமையும அஃறிணைககண நுண ணியவுடமபுடையவறறைப பறறிவருதலிற பொதுபபடப பிறிதினோயெனறு ம், மறபபான அது துனபுறினும நமககினனாசெயதலாமெனறறிநது காத்த ல் வேணடுமாகலின அது செயயாவழி அறிவாற பயனிலலையெனறுங கூறினா ா. இதனாற சோரவாறசெயதல விலககபபடடது. (௫)

௩௧௬. இன்னா வெனததா னுணாநதவை துனனாமை
வேண்டும பிறன்கட செயல ௬

இ-ள. இனனா எனத தான உணாநதவை — இவை மககடகினனாதனவெ ன அனுமானததாறறானறிநதவறறை—பிறனகண செயல துனனாமை வேண டும—பிறனமாடடுச செயதலை மேவாமை துறநதவனுககு வேணடும. எ-று.

இனபததுனபஙகள உயிரககுணமாகலின, அவை காடசியளவையான அ றியபபடாமையறிக. அறமும பாவமுமுளவாவது மனமுளனாயவழியாகலா ன், உணாநதவையெனறாா. (௬)

௩௧௭. எனைத்தானு மெஞ்ஞானறும யாாககு மனத்தானா
மாணாசெய யாமை தலை எ

இ-ள. மனத்தான ஆம மாணா—மனத்தோடு உளவாகினற இனனாத செயலகளை— எஞ்ஞானறும யாாககும எனைத்தானும செயயாமை தலை—எககாலததும் யாவாககுஞ சிறிதாயினுஞ செயயாமை தலையாயவறம. எ-று.

ஈண்டு மனத்தானாகாகவழிப பாவமிலலையெனபது பெறறாம. ஆறறலுண்டாயகாலததும ஆகாமையின எஞ்ஞானறுமெனறும, எளியாாககுமாகாமையின யாாககுமெனறும, செயல சிறிதாயினும பாவம பெரிதாகலின எனைததெனறுங கூறினார. (எ)

௩௧௮. தன்னுயிாக கினனாமை தானறிவா னெனகொலோ
மனனுயிாக கினனா செயல. அ

இ-ள. தன உயிாககு இனனாமை தான அறிவான — பிறா செயயுமினனா தன தனனுயிாககு இனனாவாநதனமையை அனுபவிததறிகினறவன — மன உயிாககு இனனா செயல எனகொல—நிலைபேறுடைய பிறவுயிாகடகுத தான வறறைச செயதல எனனகாரணததான! எ-று.

இவ்வாறே இவை பிறவுயிாககுமினனாவெனபது அனுமானததானறிநதுவைத்துச செயகினற இபபாவஙகழுவபபடாமையின, இனனாதன யான வருநதப் பினனே வநது வருததுமெனபது ஆகமததானுமறிநது ஒழியறபாலனென்பது தோனறத தானெனறும, அததனமையான ஒழியாமைக்குக காரணம

௩௩ ம அதி.— கொல்லாமை. ௬௧

மயககமெனபது தோனற எனகொலோவென்றுங கூறினார. இவைமூன்றுபாடடானும் பொதுவகையான விலககபபடடது. (அ)

௩௧௯. பிறாககினனு முறபகற செயயிற றமககினனு
பிறபகற றாமே வரும. ௯

இ-ள பிறாககு இனனு முறபகல செயயின—துறநதவா பிறாககினனுதன வறறை ஒருபகலது முறகூறறினகட செயவராயின, — தமககு இனனு பிறபகல தாமே வரும—தமககினனுதன அதனபிறகூறறினகண அவாசெயயா மறறாமேவரும. எ-று.

முறபகல பிறபகலெனபன பின முனனுகததொகக ஆறாமவேறறுமைததொகை. தவமழிதலின, அஙஙனங கடிதினும எளிதினும வரும; அதனால அவை செயயறகவெனபதாம. இனித தானேவருமெனபது பாடமாயின, அசசெயறானே தமககினனுதனவாய வருமென உபசாரவழககாககி, ஆககம வருவிததுரைகக. (௯)

௩௨0. நோயெலலா நோயசெயதாா மேலவா நோயசெயயாா
நோயினமை வேணடு பவா. ௧0

இ-ள. நோய எலலாம நோய செயதாா மேலவாம— இனனுதனவெலலாம் பிறிதோருயிாககு இனனுதன செயதாாமேலவாம, — நோய இனமை வேணடுபவா நோய செயயாா—அதனால தம்முயிாககு இனனுதன வேணடாதார் பிறிதோருயிாககு இனனுதன செயயாா. எ-று.

உவாநிலதது விளைவிததிடடாாககு விளைவும அதுவெயாகலின, நோயெலலாநோயசெயதாாமேலவாமெனறாா. இது சொறபொருடபினவருநிலை இவையிரணடுபாடடானும அது செயதாாககு வருநதீஙகு கூறபபடடது. (௧0)

௩௩ ம அதி. — கொல்லாமை.

அஃதாவது ஐயறிவுடையன முதல ஓரறிவுடையனவீறாய உயிாகளைச*சோாநதுஙகொலலுதலைச செயயாமை. இது, மேறகூறிய அறஙகளெலலாவறறினுஞ சிறபபுடைததாயக கூறாதவறஙகளையும அகபபடுததுநிறறலின, இறுதி

க்கண வைககபபடடது.

௩௨௧. அறவினை யாதெனிற கொலலாமை கோறல
பிறவினை யெலலாந தரும. ௧

இ-ள. அறவினை யாது எனின கொலலாமை— அறஙகளெலலாமாகிய செயகை யாதெனறு வினவின, அஃது ஒருயிரையுஙகொலலாமையாம,—கோற

* புலலும மரமும முதலியன பரிசததையறியும ஓரறிவுயிரகள. இபபியுஞ சங்கும முதலியன அதனோடு இரததையுமறியும ஈரறிவுயிரகள. கறையானும எறுமபும முதலியன அவவிரணடனோடு கநததையுமறியும மூவறிவுயிரகள. துமபியும வணடும முதலியன அமமூனறனோடு உருவததையுமறியும நாலறிவுயிரகள. வானவரும மககளும, நரகரும விலஙகும புள்ளும் முதலியன அநநானகனோடு சதததையுமறியும் ஐயறிவுயிரகள.

ல் பிறவினை எல்லாம் தரும— அவறறைக கொல்லுதல் பாவசசெயகைகளெல்லாவற்றையுந் தானே தரும் ஆதலான. எ-று.

அறம் சாதியொருமை. விலக்கியதொழிதலும அறஞசெயதலாமாகவின், கொல்லாமையை அறவினையெனறா. ஈண்டுப பிறவினையெனறது அவறறின விளைவை. கொலைபபாவம விளைககுநதுனபம ஏனைப்பாவஙகளெலலாங் கூடியும் விளைக்கமாடடாவெனறவாறு கொல்லாமைதானே பிறவறஙகளெல்லாவறறின் பயனையுநதருமெனறு மேறகோளகூறி, அதறகேது எதிரமறைமுகததாற் கூறியவாறாயிறறு. (க)

௩௨௨. பகுத்துண்டு பலலுயி ரோமபுத னூலோா
தொகுத்தவறறு ளெல்லாந தலை. ௨

இ:ள. பகுதது உணடு பலலுயிா ஓமபுதல— உணபதனைப பசிததவுயிாகட்குப பகுததுககொடுததுணடு ஐவகையுயிாகளையுமோமபுதல — நூலோா தொகுத்தவறறுள எலலாம தலை— அறநூலுடையாா துறநதாாககுத தொகுத்தவறங்களெலலாவறறினுந தலையாயவறம. எ-று.

பலலுயிருமெனனும முறறுமமை விகாரததாறறொககது. ஓமபுதல சோாந துங கொலை வாராமற குறிககொணடு காததல. அதறகுப பகுததுணடல இன றியமையாவுறுபபாகலின, அசசிறபபுததோனற, அதனை இறநதகாலவினையெ சசததாற கூறினா. எலலாநூலகளினும நலலனவெடுதது எலலாககும பொ துபபடக கூறுதல இவாககியலபாகலின, ஈணடும பொதுபபடநூலோரெனறு ம, அவரெலலாககும ஒபபமுடிதலான இது தலையாயவறமெனறுஙகூறினா.

௩௨௩. ஒன்றாக நலலது கொல்லாமை மறறதன
பினசாரப பொயயாமை நனறு. ௩

இ-ள. ஒனறாக நலலது கொலலாமை—நூலோா தொகுதத அறஙகளுள த னனோடிணையொபபதினறித தானேயாக நலலது கொலலாமை,—பொயயா மை அதன பினசார' நன்று—அஃதொழிநதால பொயயாமை அதனபினனே நிறக நனறு. எ-று.

நூலோா தொகுததவறஙகளெனபது அதிகாரததான வநதது. அதிகார ம் கொலலாமையாயினும, மேற பொயயாமைபொயயாமையாறறினெனவும யாமெயயாக கணடவறறுளிலலையெனவுங கூறினாராகலின, இரணடறத துள்ளும் யாது சிறநததெனறு ஐயநிகழுமனறே, அது நிகழாமைபபொருட டு, ஈணடு அதன்பினசாரபபொயயாமை நனறெனறா, முறகூறியதிற பிறகூறி யது வலியுடைததாகலின. அதனைப பினசாரநனறெனறது, நனமை பயக்கும வழிப் பொயயும மெயயாயும, தீமை பயககும வழி மெயயும பொயயாயும இதனைப பறற அது திரிநதுவருதலானெனவுணர்க. இவைமூனறுபாட்டானும இவவறத்தினது சிறபபுக கூறபபடடது. (௩)

௩௨௪. நல்லா றெனபபடுவ தியாதெனின் யாதொன்றுங
கொலலாமை சூழு நெறி. ௪

இ-ள. நலலாறு எனப்படுவது யாது எனின்—மேறகதி வீடுபேறுகடகு ந லலநெறியெனறு சொல்லபபடுவது யாதெனறு வினவின,— யாதொன்றும

௩௩ ம் அதி.— கொல்லாமை. ௬௩

கொல்லாமை சூழும நெறி—அஃது யாதோருயிரையுங் கொலலாமையாகிய அறத்தினைக் காக்கக் கருதும நெறி. எ-று.

யாதொனறுமெனறது, ஓரறிவுயிரையும அகபபடுததறகு. காததல வழுவா மறகாததல. இதனால இவவறததினையுடையதே நனனெறியெனபது கூறப படடது. (௪)

௩௨௫. நிலையஞசி நீததாரு ளெலலாங கொலையஞசிக கொலலாமை சூழவான றலை. ௫

இ-ள். நிலை அஞசி நீததாருள எலலாம—பிறபபுநினற நிலையை அஞசிப பிறவாமைபபொருடடு மனை வாழககையைத துறநதாரெலலாருளளும—கொலை அஞசிக கொலலாமை சூழவான தலை— கொலைபபாவததை அஞசிக கொல்லாமையாகிய அறததை மறவாதவன உயாநதவன. எ-று.

பிறபபு நின்றநிலையாவது இயஙகுவ நிறபவெனனுமிருவகைபபிறபபினும இனபமெனபதொனறினறி உளளனவெலலாந துனபமேயாய நிலைமை. துறவு ஒனறேயாயினும, சமயவேறுபாடடாற பலவாமாகலின, நீததாருளெலலாமெனறார. இதனான இவவறம மறவாதவனுயாசசி கூறபபடடது. (௫)

௩௨௬. கொலலாமை மேறகொண டொழுகுவான வாழநாணமேற செலலா துயிருணணுங கூறறு. ௬

இ-ள. கொலலாமை மேறகொணடு ஒழுகுவான வாழநாணமேல—கொலலாமையை விரதமாக மேறகொணடொழுகுவானது வாழநாளினமேல—உயிர உணணும கூறறுச செலலாது—உயிருணணுங கூறறுச செலலாது. எ-று.

மிகபபெரியவறஞசெயதாரும மிகபபெரிய பாவஞசெயதாரும முறையானனறி இமமைதனனுளளே அவறறினபயன அனுபவிபபரெனனும அறநூறறுணிபுபறறி, இபபேரறஞசெயதானறானுங கொலலபபடான, படானாகவே, அடியிறகட்டியவாழநாள இடையூறினறியெயதுமெனபார, வாழநாணமேற கூறறுச்செலலாதெனறார : செலலாதாகவே, கால நீடடிககும, நீட்டிததால ஞானம பிறநது உயிர வீடு பெறுமெனபது கருதது. இதனான அவாககு வருநனமை கூறபபடடது. (௬)

௩௨௭. தனனுயிர நீப்பினுஞ செயயறக தானபிறி

தின்னுயிர நீககும வினை. எ

இ-ள. தன உயிர நீபபினும—அது செயயாவழித தனனுயிர உடமபினீங கிபபோமாயினும,—தான பிறிது இனனுயிர நீககும வினை செயயறக—தான பிறிதோரினனுயிரை அதனுடமபினீககுநதொழிலைச செயயறக. எ-று.

தன்னை அது கொலலினுந தான அதனைக கொலலறகவெனறது, பாவம கொலையுணடவழித தேயதலும கொனறவழி வளாதலும நோககி. இனித தனனுயிர் நீபபினுமெனபதறகுச சாநதியாகச செயயாதவழித தனனுயிர போமாயினுமெனறுரைபபாருமுளா; பிறா செயதலுமாகாமையின, அஃதுரையனமையறிக. (எ)

௩௨அ. நன்றாகு மாக்கம் பெரிதெனினுஞ் சான்றோர்க்குக்
கொன்றாகு மாககங கடை. அ

௯௪ ௩௩ ம அதி.— கொலலாமை

இ-ள. நனறு ஆகும ஆககம பெரிது எனினும—தேவாபொருடடு வேளவிககட்கொனறால இனபமிகுஞசெலவம பெரிதாமெனறு இலவாழவாாககுக கூறப்பட்டதாயினும,—சானறோககுக கொனறு ஆகும ஆககம கடை—துறவானமைநதாாகத ஒருயிரைக கொலலவருஞ செலவஙகடை. எ-று.

இனபமிகுஞ செலவமாவது தாமுநதேவராயத துறககததுச செனறெயதுஞ செலவம. அது சிறிதாகலானும, பினனும பிறததறகேதுவாகலானும, வீடாகிய ஈறிலினபமெயதுவாாக்குக கடையெனபபட்டது. துறககமெயதுவாாககு ஆமாயினும வீடெயதுவாாககு ஆகாதெனறமையின, விதி விலககுககள தமமுணமலையாமை விளககியவாறாயிறறு. இஃதிலலறமனமைககுக் காரணம. இவையிரணடுபாடடானுங கொலையது குறறங கூறபபடடது. (அ)

௩௨௯. கொலைவினைய ராகிய மாககள புலைவினையா

இ-ள. கொலை வினையா ஆகிய மாககள— கொலைததொழிலையுடையராகிய மாநதா,—புனமை தெரிவாா அகததுப புலை வினையா—அததொழிலின கீழமையை அறியாத நெஞசததராயினும, அறிவாா நெஞசததுப புலைததொழிலினா. எ-று.

கொலைவினையரெனறதனான, வேளவிககடகொலையனமையறிக. புலைவினையரெனறது தொழிலாற புலையரெனறவாறு. இமமைககட கீழமையெயதுவரெனபதாம. (கூ)

ஙஙூ0. உயிருடமபி னீககியா ரென்ப செயிருடமபிற
செலலாததீ வாழககை யவா. க0

இ-ள. செயிா உடமபின செலலாத தீவாழககையவா—நோககலாகா நோயுடமபுடனே வறுமை கூாநத இழிதொழில வாழககையினையுடையாரை—உயிா உடமபின நீககியாா எனப — இவா முறபிறபபினகண உயிாகளை அவை நினறவுடமபினினறு நீககினவரெனறு சொலலுவா வினைவிளைவுகளையறிநதோா. எ-று.

செலலாவாழககை தீவாழககையெனககூடடுக. செயிருடமபினராதல "அககேபோ லஙகை யொழிய விரலழுகித — துககத தொழுநோ யெழுபவே"* எனபதனானுமறிக. மறுமைககண இவையுமெயதுவரெனபதாம. இவையிரணடுபாடடானுங கொலவாாககுவருந தீஙகு கூறபபடடது. (க0)

அருளுடைமை முதறகொலலாமையீறாகச சொலலபபடட இவறறுளளே சொலலபபடாத விரதஙகளுமடஙகும, அஃதறிநதடககிககொளக. ஈணடுரைபபிறபெருகும.

* நாலடியாா, தீவினையசசம,—அக்கேபோ லஙகை யொழிய விரலழுகித—துக்கத தொழுநோ யெழுபவே—யககா—லலவனைக காதலிததுக கானமுரிததுத தினற— பழவினை வநதடைநதக கால.

ஞானம்.

இனி அவற்றினபயனாகிய ஞானங்கூறியதொடங்கினார். ஞானமாவது வீடு பயக்குமுணாவு. அது நிலையாமைமுதல் அவாவறுத்தலிறுதியாக நானகதிகாரத்துளடக்கப்பட்டது.

௩௪ ம அதி — நிலையாமை.

அவற்றுள் நிலையாமையாவது தோற்றமுடையன யாவும் நிலையுதலிலவாந்தனமை. மயங்கியவழிப் பேய்த்தேரிற்புனல்போலத் தோன்றி மெய்யுணர்ந்தவழிக் கயிற்றிலரவுபோலக் கெடுதலிற் பொய்யென்பாரும், நிலை வேறுபட்டுவருதலாற் கணந்தோறும் பிறந்திறக்குமென்பாரும், ஒருவாற்றானவேறுபடுதலும் ஒருவாற்றான் வேறுபடாமையுமுடைமையின் நிலையுதலும் நிலையாமையும் ஒருங்கேயுடையவென்பாருமென்ப பொருட்பெற்றி கூறுவார் பல திறத்தராவர், எல்லாரக்கும் அவற்றது நிலையாமை உடம்பாடாகலின், ஈண்டு அதனையே கூறுகின்றார். இஃதுணர்ந்துழியல்லது பொருள்களிற்பற்றுவிடாதாகலின், இது முன் வைக்கப்பட்டது.

௩௩௧. நிலலா தவற்றை நிலையின வென்றுணரும்
புலலறி வாண்மை கடை. ௧

இ-ள். நிலலாதவற்றை நிலையின என்று உணரும் புலலறிவாண்மை—நிலையுதலிலவாகிய பொருள்களை நிலையுதலுடையவென்று கருதுகின்ற புலலியவறிவினையுடையராதல்— கடை— துறந்தாரக்கிழிபு. எ று.

தோற்றமுடையவற்றைக் கேடிலவென்று கருதும் புல்லறிவால் அவற்றின் மேற் பற்றுச்செய்தல் பிறவித்துன்பத்திற்கேதுவாகலின், அது வீடெய்துவார் ககிழுக்கென்பது இதனாற்கூறப்பட்டது. இனிப் புல்லறிவாளர் பெரும்பான்மையும் பற்றுச்செய்வது சிற்றின்பத்திற்கேதுவாகிய செல்வத்தின்கண்ணும் அதனையனுபவிக்கும் யாக்கையின்கண்ணுமாகலின், வருகின்ற பாட்டுக்களான் அவற்றது நிலையாமையை விதந்து கூறுப. (க)

௩௩௨. கூத்தாட் டவைக்குழாத் தற்றே பெருஞ்செல்வம்
போக்கு மதுவிளிந் தற்று. ௨

இ-ள். பெருஞ்செல்வம் கூத்தாட்டு அவைக் குழாத்தற்று— ஒருவன்மாட்டுப் பெரியசெல்வம் வருதல் கூத்தாடுதல் செய்கின்ற அரங்கின்கட்காண போர்குழாம் வந்தாற்போலும்,— போக்கும் அது விளிந்தற்று— அதனது போகலும் அக்கூத்தாட்டு முடிந்தவழி அக்குழாம் போயினாற்போலும். எ-று.

பெருஞ்செல்வமென்வே, துற்கக்சசெல்வமும்டங்கிற்று. போக்குமென்ற எச்சவும்மையான், வருதலென்பது பெற்றாம். அக்குழாங் கூத்தாட்டுக் காரணமாக அரங்கின்கட் பஃறிறத்தாற்றானே வந்து, அக்காரணம் போய்வழித் தானும் போமாறுபோல், செல்வமும் ஒருவன்லவினை காரணமாக அவன்மாட்டுப் பஃறிறத்தாற்றானே வந்து, அக்காரணம் போய்வழித் தானும் போமென்றதாயிற்று. (௨)

௩௩ ௩௪ம் அதி.— நிலையாமை.

௩௩௩. அறகா வியல்பிற்றுச் செல்வ மதுபெற்றா
லற்குப் வாங்கே செயல். ௩

இ-ள். அறகா இயல்பிற்றுச் செல்வம்—நில்லாதவியல்பினையுடைத்துச் செல்வம்,—அது பெற்றால் அற்குப் ஆங்கே செயல்—அதனைப் பெற்றால், அதனாற் செய்யப்படும் அறங்களை அப்பெற்றபொழுதே செய்க. எ-று.

அலகாவெனபது திரிந்துநினறது. ஊழுளவழியலலது குறந்தாராற பெற ப்படாமையின அது பெறறுலெனறும, அஃநிலவழி நிலலாமையின ஆங்கேயெ ன்றுங்கூறினார. அதனறசெயயபபடும அறஙகளாவன பயனெகாது செயய பபடுங கடவுடபூசையும, தானமும முதலாயின. அவை ஞானவேதுவாய வீடு பயதலின, அவறறை அறஙபவெனறும செயகவெனறுங்கூறினார. இவையி ரணடுபாடடானும செலவகிலையாமை கூறப்பட்டது. (கூ)

கூகூச. நாளென வொன்றுபோற காடடி யுயிரீரும
வாள துணாவாாப பெறின். ச

இ-ள. நாள என ஒனறுபோல காடடி ாரும வாளது உயிா—நாளெனறு அ றுக்கபபடுவதொருகாலவளையறைபோலத தனனெக காடடி ாாது செல்கின ற வாளினது வாபற உயிா,—உணாவாாப பெறின—அஃதுணாவாளாப பெ றின. எ-று.

காலமெனனும அருவபபொருள உலகியனடாததறபொருடடி ஆதிதன மு தலிய அளவைகளாற கூறுபடடதாக வழஙகபபடுவதலலது தானுகக கூறுப டாமையின நாளெனவொனறுபோலெனறும, அது தனனெ வாளெனறுணர மாட்டாதாாமகுப பொழுது போகாநினறதெனறு இனபுறுமாறு நாளாய ம யகலிற காடடியெனறும, இடைவிடாதீதலான'வாளின வாயதெனறும, அஃ தீகினறமையை உணாவாா அரியராகலின உணாவாாபபெறினெனறுங் கூறி னார. உயிரொனறுஞ்சாதியொருமைபபெயா ாணடு உடமபினமேனினறது, ாா பபடுவது அதுவேயாகலின. வாளெனபது ஆகுபெபா. இனி இதனெ நாளென பதொருபொருளபோலத தோனறி உயிளையீாவதொரு வாளாமெனறுளைபபா ருமுளா; எனவெனபது பெயரனறி இடைசசொலலாகலானும, ஒனறுபோறகா டடியெனபதறகு ஓாபொருடசிறபபினமையானும, அதுவெனபது குறறியது கரமனமையானும, அஃதுளையனமையறிக. (ச)

கூகூடு. நாசசெறறு விகுண்மேல் வாராமு னல்வினை
மேறசென்று செயயப படும. டு

இ-ள. நாச செறறு விககுள மேல் வாராமுன்— உரையாடாவண்ணம நா வையடககி விக்குளெழுவதறகுமுனனே—நலவினை மேறசெனறு செயயபப டும— வீட்டிறகேதுவாகிய அறம விரைநது செயயபபடும. எ-று.

மேனோககிவருதல் ஒருதலையாகலானும், வநதுழிச் செயதலேயனறிச் சொ ல்லலுமாகாமையானும் வாராமுனெனறும், அதுதான இனனபொழுது வருமெ ன்பதினமையின் மேறசென்றென்றுங் கூறினார். மேற்சேறல் மண்டுதல். நல் வினை செயயுமாறறினமேல் வைதது நிலையாமை கூறியவாறு. (ரு)

௩௪ ம அதி.— நிலையாமை. ௬௭

௩௩௬. நெருந லுளனொருவ னின்றிலலை யென்னும்
பெருமை யுடைத்திவ் வுலகு. ௬

இ-ள். ஒருவன நெருநல உளன இனறு இலலை எனனும் பெருமை உடை த்து — ஒருவன நெருநலுளனாயினான அவனே இன்றிலலையாயினானெனறு சொலலும நிலையாமை மிகுதியுடைதது—இவவுலகு— இவவுலகம. எ-று.

ஈணடு உணமை பிறததலையும, இன்மை இறததலையுமுணாததிநினறன. அ வை பெணபாறகுமுளவாயினும, சிறபபுபபறறி ஆணபாலையே கூறினார. இந நிலையாமையே உலகின மிககதெனபதாம. (௬)

௩௩௭. ஒருபொழுதும வாழவ தறியார் கருதுப
கோடியு மலல பல. ௭

இ-ள. ஒருபொழுதும வாழவது அறியார— ஒருபொழுதளவும் தம்முடம் புமுயிரும இயைநதிருத்தலைத தெளியமாடடார,— கோடியும அலல பல க ருதுப—மாடடர்துவைததும, கோடியளவுமனறி அதனினும பலவாய நினை வுகளை நினையாநிறபா அறிவிலாதார. எ-று.

இழிவுசிறபபுமமையாற பொழுதெனபது ஈணடுக கணத்தினமேனினறது. காரணமாகிய வினையினளவே வாழதறகும அளவாகலின, அஃதறியபபடா

தாயிறறு. பலவாய நினைவுகளாவன பொறிகளானுகரபபடும இனபஙகள த மககுரியவாமாறும, அதறகுப பொருள துணைககாரணமாமாறும, அது தமமு யறசிகளான வருமாறும, அவறறைத தாமுயலுமாறும, அவறறிறகு வருமி டையூறுகளும, அவறறை நீககுமாறும, நீககி அப்பொருள கடைககூடடுமாறு ம, அதனைப பிறாகொளளாமற காககுமாறும, அதனான நடடாரையாககுமாறு ம், நளளாரையழிககுமாறும, தாம அவவினபஙகள நுகருமாறும முதலாயின அறிவிலாரதியலபினமேல வைதது நிலைபாமை கூறியவாறு. இனிக கருதுப வெனபதனை அஃறிணைபபனமைபபெயராககி உரைபபாருமுளா. (எ)

௩௩அ. • குடமபை தனிததொழியப புடபறந தறறே
யுடமபோ டுயிரிடை நடபு. அ

இ-ள. குடமபை தனிதது ஒழியப புள பறநதறறு—முனறனியாத முட்டை தனிததுக் கிடபப அதனுளிருநத புளளுப பரு வமவநதுழிப பறநதுபோன தன்மைதது— உடமபோடு உயிரிடை நடபு— உடமபிறகும உயிாககுமுள தாய நடபு எ-று.

தனிததொழியவெனறதனான, முனறனியாமை பெறறாம அஃதாவது கருவு நதானும ஒனறாயபபிறநது வேறாந துணையும அதறகாதாரமாய நிறறல, அத னால அஃது உடமபிறகுவமையாயிறறு, அதனுள வேறறுமையினறிநினறே பின புகாமறபோகலின, புள உயிாககுவமையாயிறறு. முடடையுடபிறபபன பிறவு முளவேனும், புளளையே கூறினா, பறநதுபோதறறொழிலான உயிரோடொப புமையெயதுவது அதுவேயாகலின. நடபெனபது ஈணடுககுறிபபுமொழியாய நட்பினறிபபோதலுணாததிநினறது.* சேதனமாய அருவாய நிததமாய உயி

* இவ்வாறு பெயரடியாகத தோனறிய குறிபபை வடநூலாா அபிதாமூல த்தொனியெனறும, விருத்தலக்கணையெனறுங கூறுவா.

ரும், அசேதன்மாய் உருவாய் அறிதறமாய உடம்பும் தம்முண்மாறுகலின், வி னைவயத்தாற்கூடியதலலது கூடியிலவென்பதறிக. இனிக்குடம்பையெனபதற்கு க் கூடென்றுரைபபாருமுளர்: அது புள்ளுடனறேனுமுமையானும, அதனகண் அது மீணடு புகுதலுடைமையானும், உடம்பிறகு உவமையாகாமையறிக.(அ)

கூகூகூ. உறஙகுவது போலுஞ சாக்கா டெறங்கி
விழிப்பது போலும பிறபபு. கூ

இ-ள். சாக்காடு உறஙகுவதுபோலும — ஒருவனுககுச சாககாடு வருத ல் உறக்கம் வருதலோடொகுகும, — பிறபபு உறஙகி விழிபபதுபோலும— அதனபின பிறபபு வருதல உறஙகி விழிததல வருதலோடொக்கும. எ-று.

உறங்குதலும் விழிததலும உயிகடகு இயலபாயக் கடிதின மாறிமாறி வ ருகின்றுறபோலச சாககாடும பிறபபும இயலபாயக கடிதின மாறிமாறிவரு மென்பது கருதது. நிலையாமையே நிலபெறறவாறறிவிததறகுப பிறபபும உட ன்கூறப்பட்டது. (கு)

கூசo. புக்கி லமைநதின்று கொலலோ வுடமபினுட
டெசசி லிருந்த வுயிாககு. கo

இ-ள். உடமபினுள துசசில இருநத உயிாககு — வாதமுதலியவறறின் இ ல்லாயவுடம்புகளுள ஒதுககிருநதே போநத உயிாககு — புகில அமைநதி ன்றுகொல — எனுஞானறுமிருபபதோரில இதுகாறும அமைநததலலபோ லும! எ-று.

அநநோயகள இருககவமைநத ஞானறு இருநதும, வெகுணட ஞானறு போயும், ஒருடமபினும நிலபெறுது வருதலால, துசசிலிருநதவெனறார. பின புறபபடாது புககேவிடுமில் அமைநததாயின, பிறரிறகளுள ஒதுககிராதெனப தாம, ஆகவே, உயிரோடு கூடிநிறபதோருடமபுமிலலையெனபது பெறபபட்ட

து. இவையேழுபாட்டானும், முறையே யாககைக்கு வரைந்த நாள் கழிகின்றவாறும், கழிந்தால் உளதாநிலைமையும், அவை ஒரோவழிப் பிறந்தவளவிலே இறத்தலும், ஒருகணமாயினும் நிற்குமெனபது தெளியப்படாமையும், உயிர் நீங்கியவழிக் கிடக்குமாறும், அவற்றிற்கு இறப்பும் பிறப்பும் மாறிமாறி வருமாறும், அவைதாம் உயிர்க்குரியவன்மையுமென்று, இவ்வாற்றால் யாக்கை நிலையாமை கூறியவாறு கண்டுகொள்க. (க0)

௩௫ ம அதி.— துறவு.

அஃதாவது புறமாகிய செல்வத்தின்கண்ணும் அகமாகிய யாக்கையின் கண்ணும் உளதாய பற்றினை, அவற்றது நிலையாமை நோக்கி, விடுதல். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

௩௪௧. யாதனின் யாதனி னீங்கியா னோத
லதனி னதனி னிலன். ௧

இ-ள். யாதனின் யாதனின் நீங்கியான் — ஒருவன் யாதொருபொருளின் யாதொருபொருளின் நீங்கினான்—அதனின் அதனின் நோதல் இலன்—அவன் அப்பொருளால் அப்பொருளால் துன்பமெய்துதலிலன். எ-று.

௩௫ ம அதி.— துறவு. ௬௯

அடுக்குக்கள் பன்மை குறித்துநின்றன. நீங்குதல் துறத்தல். ஈண்டுத் துன்பமென்றது இம்மைக்கண் அவற்றைத் தேடுதலானும், காத்தலானும், இழத்தலானும் வருவனவும், மறுமைக்கட் பாவத்தான் வருவனவுமாய இருவகைத்துன்பங்களையுமாம். எல்லாப்பொருளையும் ஒருங்கே விடுதல் தலை, அஃதன்றி ஒரோவொன்றாக விடினும் அவற்றானவருந்துன்பமிலனாமென்பது கருத்து.

௩௪௨. வேண்டினுண் டாகத் துறக்க துறந்தபி
னீண்டியற் பால பல. ௨

இ-ள். துறநதபின ஈணடு இயறபால பல—எலலாபபொருளகளையுந துறத்தலால ஒருவாக்கு இமமைககணணே உ.ாம முறைமையையுடைய இனபங்கள பல;— வேணடின உணடாகத துறகக— அவவினபஙகளை வேணடின, அவறறைக காலம் பெறத துறகக. எ-று.

அவ்வினபஙகளாவன அபபொருளகள காரணமாக மனமொழிமெயகள அலையாது நிறறலானும, அவை நனனெறிககடசேறலானும, வருவன. இளைமைக கட்டுறநதான அவறறை நெடுஙகாலமெயதுமாகலின, உணடாகததுறககவெனறா. இனபஙகளெனபதும காலமெனபதும வருவிககபபடடன. இமமைக் கடடுனபஙகள இலவாதலேயனறி இனபஙகளுளவாதலுமுணடெனபதாம.(உ)

ஙசஙஉ. அடலவேணடு மைநதன புலததை விடலவேண்டும
வேண்டிய வெலலா மொருஙகு. ஙஉ

இ-ள. ஐநதன் புலததை அடலவேணடும— வீடெயதுவாாககுச செவி முதலிய ஐமபொறிகடகுரியவாய ஓசை முதலிய ஐமபுலனகளையுங கெடுததலவேண்டும,—வேணடிய எலலாம ஒருஙகு விடல வேணடும—கெடுககுஙகால அவறறை நுகர்தறபொருடடுத தாம படைதத பொருணமுழுதையும ஒருஙகே விடுதல்வேண்டும. எ-று.

புலமெனறது அவறறை நுகாதலை. அது மனததைத துனபததானும பாவததானுமனறி வாராத பொருளகணமேலலலது வீடடுநெறியாகிய யோகஞானங்களிற செலுததாமையின், அதனையடலவேணடுமெனறும, அஃது அபபொருளகணமேற்செலலின அநநுகாசசி விறகுபெறற தழலபோல முறுகுவதலலது அடபபடாமையின, வேணடியவெலலாமொருஙகுவிடலவேணடுமெனறுங கூறினா. (ஙஉ)

ஙசச, இயலபாகு நோன்பிறகொன் றின்மை யுடைமை
மயலாகு மறறும பெயாதது. ச

இ-ள். ஒனறு இனமை நோன்பிறகு இயல்பாகும்— பறறப்படிவதொருபொருளுமிலலாமை தவளுசெயவாக்கு இயலபாம,— உடைமை பெயாதது மறறும மயலாகும்— அஃதனறி, ஒனருயினுமுடைமை அதறவதறதைப போககுதலான, மீண்டிம மயங்குதறகேதுவாம். எ-று.

இழிவுசிறபபும்மை விகாரததாறறெக்கது. நோனபென்பதனுடம மயலென்பதனுட ஆருபெயர். பெயாததலானெனபது திரிநது நினறது. நோன்பைப பெயர்த்தலானென வேறறுமைபபடத்துக கூட்டுக. எலலாபபொருளகளையும் விட்டு ஒருபொருளை விடாதவழியும, அது சார்பாக விட்டனவெலலாம மீணடுவ

நது தவதறகிடையீடாய மனகலகளு செயயுமெனபது கருதது. இவைநானகுபாடடானும எனதென்னும புறபபறறு விடுதல கூறபபடடது. (ச)

கூசருடு. மறறுங தொடாபபா டெவன்கொல பிறப்பறுக
ஞறறாக குடமபு மிகை. டு

இ-ள். பிறபபு அறுகல உறறாககு உடமபும மிகை—பிறபபறுதறலை மேறகொண்டாககு அதறகுக கருவியாகிய உடமபும மிகையாம,— மறறும தொடாபபாடு எவன— ஆனபின அதறகு மேலே இயைபிலலனவுஞில தொடாபபாடிலவாதல எனறும் எ-று.

உடமபெனறபொதுமையான, உருவு—மபும அருவுடமபுங்கொளளபபடும.* அவறறுள, அருவுடமபாவது பதறதுவகையிருதிரியவுணாவோடும ஐவகைவாயுகளோடும காமவினைவினைவுகளோடுங கூடிய மனம, இது தூணணுடமபெனவுமபடும. இதனகடபறறு நிலையாமையுணாநத தனையான விடாமையின, விடுதறகுபாயம முனனாக கூறுப. இவவுடமபுகளால தூனபம இடையுருதுவருதலையுணாநது இவறறுளை கடடினை இறைபபொழுதும பொருது வீடடினகணணே விரைதலின, உடமபுமிகையெனறா. இனபதுதூனபங்களான உயிரோடு ஒறறுமையெயதுதலின, இவவுடமபுகளும யானெனபபடும. இதனால அக

பபறறுவிடுதல கூறபபடடது. (ரு)

௩௪௬. யானென தெனனுஞ செருககறுபபான வானோக
குயாநத வுலகம புகும. ௬

இ-ள. யான எனது எனனும செருககு அறுபபான — தானலலாதவுடம்பை யானெனறும தனனோடியைபிலலாத பொருளை எனதெனறுங கருதி அவறறினகட் பறறுசசெயதறகேதுவாகிய மயககததைக கெடுபபான — வானோககு உயாநத உலகம புகும— வானோககும எயதறகரிய வீடடுலகததையெயதும. எ-று.

மயககம அறியாமை அதனைக கெடுததலாவது தேசிகாபாறபெறற உறுதி மொழிகளானும் யோகபபயிறசியானும அவை யானெனதனமை தெளிநது, அவறறினகட்பறறை விடுதல. சிறபபுமமை விகாரததாறறொககது. இதனான் இவவிருவகைபபறறினையும விடடாாககே வீடுளதெனபது கூறபபடடது.(௬)

௩௪௭. பறறி விடாஅ விடுமபைகள பறறினைப
பறறி விடாஅ தவாககு. ௭

இ-ள். பறறினைப பறறி விடாதவாககு — இருவகைபபறறினையும இறுகப் பற்றி விடாதாரை— இடும்பைகள பறறி விடா— பிறவிததுனபஙகள் இறுகப் பறறி விடா. எ-று.

இறுகபபறறுதல காதலகூாதல. விடாதவாககென்பது வேறறுமைமயக்கம். இதனால இவை விடாதாாககு வீடிலலையெனபது கூறபபட்டது. (௭)

௩௪௮. தலைப்பட்டாா தீரத துறந்தார் மயஙகி
வலைப்படடாா மறறை யவா. ௮

---

* உருவுடமபு தூலசரீரம. அருவுடமபு சூககுமசரீரம.

இ-ள். தீரத் துறந்தார் தலைப்பட்டார்—முற்றத்துறந்தார் வீட்டினைத் தலைப்பட்டார்;—மற்றையவர் மயங்கி வலைப்பட்டார்—அங்ஙனந் துறவாதார் மயங்கிப் பிறப்பாகிய வலையுட்பட்டார். எ-று.*

முற்றத்துறத்தலாவது பொருளகளையும் இருவகையுடம்பினையும் உவாததுப் பற்றற விடுதல். அங்ஙனந் துறவாமையாவது அவற்றுள் யாதானுமொன்றின் கட் சிறிதாயினும் பற்றுச்செய்தல். துணிவுபற்றித் தலைப்பட்டாரென்றும், பொய்ந்நெறி கண்டே பிறப்புவலையுளகப்படுதலின், மயங்கியென்றுங் கூறினார். (அ)

௩௪௯. பற்றற்ற கண்ணே பிறப்பறுக்கு மற்று
நிலையாமை காணப் படும். ௯

இ-ள். பற்று அற்ற கண்ணே பிறப்பு அறுக்கும்— ஒருவன் இருவகைப்பற்றுமற்றபொழுதே, அப்பற்றறுதி அவன்பிறப்பையறுக்கும், — மற்று நிலையாமை காணப்படும்— அவையறாதபொழுது அவற்றாற் பிறந்திறந்துவருகின்ற நிலையாமை காணப்படும். எ-று.

காரணமற்றபொழுதே காரியமும் அற்றதாமுறைமைபற்றி, பற்றற்றகண்ணேயென்றார், "அற்றது பற்றெனி—ஆற்றது வீடு"† என்பதூஉம் அதுபற்றி வந்தது. இவையிரண்டுபாட்டானும் அவ்விருமையும் ஒருங்கு கூறப்பட்டன.

௩௫௦. பற்றுக பற்றற்றான் பற்றினை யப்பற்றைப்
பற்றுக பற்று விடற்கு. ௧௦

இ-ள். பற்று அற்றான் பற்றினைப் பற்றுக — எல்லாப்பொருளையும்பற்றிநின்றே பற்றற்ற இறைவன் ஓதிய வீட்டுநெறியை இதுவே நன்னெறியென்று மனத்துக் கொள்க,—அப்பற்றைப் பற்றுக பற்று விடற்கு—கொண்டு, அதன்கண்ணுபாயத்தை அம்மனத்தாற்செய்க, விடாது வந்த பற்று விடுதற்கு. எ-று.

கடவுள்வாழ்த்திற்கேற்ப ஈண்டும் பொதுவகையாற் பற்றற்றானென்றார். பற்றற்றான்பற்றெனப்புழி ஆறாவது செய்யுட்கிழமைக்கண்வந்தது. ஆண்டுப்பற்றென்றது பற்றப்படுவதனை. அதன்கண்ணுபாயமென்றது தியானசமாதிகளை. விடாதுவந்த பற்றென்றது அநாதியாய்வரும் உடம்பிற்பற்றினை. அப்பற்று

* இவவருமைததிருககுறளைச சநதானகுரவருளொருவராகிய கொறற வனகுடி உமாபதிசிவாசாரியா நெஞசுவிடுதூதில "தேருஙகா—லுனனை யொழிய வுறவிலலை யெனனுமது—தனனை யறிவைத தனியறிவை—முனனந—தலைபபடடாா தீரத துறநதாா மயஙகி—வலைபபடடாா மறறையவ ரெனறு—நிலைததமிழின—றெயவப புலமைத திருவள ளுவருரைதத—மெயவைதத சொலலை விருமபாம—லைவாககு—மாவதுவே செயதஙகவாவழியைத தபபாமற—பாவ மெனும பெளவப பரபபழுநதிப— பூவையாதஙக—கணவலையிற படடுக கலவிக் கலைபயினறஙக—குணமை நிலையுணாசசி யோராமற—றிணமையினா—னாவிற கொடுமை பலபிதறறி நாடோறுஞ—சாவிற பிறபபிற றலைபபடடிஙக—காவிநிலை—நிறகுமவகை பாராய நிலையான நெஞசமே—பொறபினுடன யானே புகலககேள" எனவெடுததருளிசசெயதாா. இநநெஞசுவிடுதூது சைவசிததாநதம் பதினானகினுளொனறு.

† திருவாயமொழி, உ ம திருபபதிகம, ரு.—அறறது பறறெனி—லுற்றது வீடுயிா— செறறது மன்னுறி—லறறிறை பறறெ.

௧௰உ ௩௬ ம் அதி.— மெயயுணர்தல்.

௩௬ ம அதி. — மெய்யுணர்தல்:

அஃதாவது பிறபபு வீடுகளையும அவறறின காரணஙகளையும் விபரீதவையஙகளானனறி உணமையானுணாதல. இதனை வடநூலாா தத்துவஞானமெனப. இதுவும பறறறறான பறறினைப பறறியவழி உளதாவதாகலின, அக்காரணவொறறுமைபறறித துறவினபின வைககபபடடது.

௩௫௧. பொ[illegible]ால லவறறைப பொருளென் றுணரு

[illegible] மாணாப பிறபபு. ௧

இ-ள. பொ[illegible]ப பொருள எனறு உணரும் மருளான் ஆம்

— மெயபபொருளல்லவ [illegible] மெய்பபொருளெனறுணரும விபரீதவுணாவா னே உளதாம — [illegible] பிறபபு— இனபமிலலாத பிறபபு. எ-று.

அவ[illegible] மறுபி[illegible], இருவினைபபயனும, கடவுளுமிலலை யெனவும, [illegible] மயக்க[illegible]ல்வழக்குக்களை மெய நூல்வழக்கெனத் துணிகல [illegible] மக்களெனறும [illegible] வெளளி யெனறும [illegible] அது. மருள, மயக்கம, விபரீதவுணாவு, அ[illegible] ஒருபொரு[illegible]வி. நரகர், வி லங்கு, மக்கள, தேவரெனறும [illegible] பிறபபி[illegible]முளளது துனபமேயா கலின, மாறுபபிறபபெனறா. [illegible] துனபமெனபதூஉம, அதற கு முதறகாரணம [illegible] கூறபபடடன. (க)

௩௫௨. இரு[illegible] பயக்கு மருணீஙகி
மாசறு காட[illegible]. ௨

இ-ள். மருள் நீஙகி மாசு அறு காட[illegible] — அவிசசையினீஙகி மெய யுணாவினையுடையராயினாக்கு—இருள நீஙகி இ[illegible]பம பயக்கும—அமமெய யுணர்வு பிறபபினை நீக்கி வீடடினைக கொடுக்கும. எ-று.

இருள நரகம, அஃது ஆகுபெயராய[illegible] காரணததினமேனினறது. நீஙகி[illegible] னத தொடைநோக்கி மெலிநது நி[illegible] நீஙகவெனபதன றிரிபெனினுமமை யும. மருணீஙகியெனனும வினை[illegible] காடசியவரெனனுங குறிபபுவினை ப்பெயா[illegible]. மாசறுகாடசியெனறது கேவலவுணாவினை. இதனால வீடாவது [illegible]மெனபதூஉம, அதறகு நிமிததகாரணம கேவலப பொருளெனபதூஉ[illegible]டன (௨)

௩௫௩. ஐயத்தி னீஙகித தெளிந்தார்க்கு வையததின்
வான நணிய துடைதது. ௩

இ-ள. ஐயத்தின நீங்கித தெளிந்தாரக்கு—ஐயத்தினின்று நீங்கி மெய்யுண ர்ந்தார்க்கு—வையத்தின வானம நணியது உடைத்து—எய்திநின்ற நிலவுல கத்தினும எய்தக்கடவதாய வீட்டுலகம நணித்தாதலுடைத்து. எ-று.

ஐயமாவது பலதலையாயவுணாவு. அஃதாவது மறுபிறப்பும, இருவினைப ப யனும, கடவுளும உளவோ இலவோவென ஒன்றிற்றுணிவு பிறவாது நிற்றல; பேயத்தேரோ புனலோ கயிறோ அரவோவெனத் துணியாது நிற்பதும அது. ஒருவாற்றாற பிறர்மதங களைந்து தமமதநிறுத்தல எல்லாச்சமயநூலகட்கும் இயல்பாகலின, அவை கூறுகின்ற பொருளகளுள யாது மெய்யென நிகழு

ங.சு ம அதி.— மெய்யுணர்தல. க0ங

மையத்தினை யோகமுசிரச்சியுடையார் [illegible] மெய்யுணர்வா ராகலின, அவனா ஐயத்தினீங்கித்தெளி[illegible] அவனாபவ வுணாவு அடிப்பட்டு [illegible] பண்டையுலகியலுணாவு [illegible] ருளாகலின அதனைப பயனமேலிட்டு [illegible] வானகனைப [illegible] கூறினார; கூறவே, ஐயவுணாவும பிறப்பிற்குக காரணமாதல கூறப்பட்டது. (ங)

ங.ருச. ஐயுணா வெய்தியக கண்ணும் பயமின்றே

மெய்யுணா வில்லா தவர்க்கு. ச

இ-ள. ஐயுணர்வு எய்தியக்கண்ணும பயம இன்றே—செல்லப்படுகின்ற பு லனகள வேறுபாட்டான ஐந்தாகியவுணாவு அவற்றை விட்டுத தமவயத்தாய வழியும, அதனாற பயனில்லையேயாம —மெய்யுணாவு இல்லாதவாக்கு—மெ யயினையுணாதலில்லாதாரக்கு. எ-று.

ஐந்தாகியவுணாவு மனம. அஃதெய்துதலாவ[illegible] ஒருதலைப்பட்டுத் தாரணைக்கணிற்றல். அங்ஙனநின்றவழியும வீ[illegible], பயமின்றெ ன்றார். சிறப்புமமை எய்துதற்கருமை விள[illegible] பிரணடுபாட் டானும் மெய்யுணாவுடையாரக்கே வீடுவதென மெய்யுண[illegible] பிறப்புக கூற ப்பட்டது. (ச)

ங.ருரு. எப்பொரு ளெந்தன்மைத் தாயினு மப்பொருண்

மெயபபொருள காணப [illegible]. ரு

இ-ள. எபபொருள எத[illegible]மை[illegible] [illegible] யாதொருபொருள யாதோரியலபிறறாயத தோனறி [illegible],—[illegible] மெயபபொருள காணபது அறிவு— அததோனறியவாறறைக கணடொழியா[illegible] பொருளினகணினறு மெயயாகிய பொருளைக காணபதே மெயயுணாவா[illegible]. எ-று.

பொருடோறும உலகததார கறபிததுககொ[illegible] வழஙகுகினற கறபனைகளைக கழிதது, நினறவுணமையைக காணபதெனறவாறாயிறறு. அஃதாவது கோச்சேரமான யானைககடசேஎய மாநதரஞசொலிருமபொறை எனறவழி அரசனெனபதோாசாதியும, சேரமானெனபதொருகுடியும, வேழநோக்கினையுடையானெனபதோாவடிவும, [illegible]யெனபதோரியறபெயரும, மாநதரஞசொலிருமபொறையெனபதோாசிறபபுபபெயரும, ஒருபொருளினகடகறபனையாகலின், அவ்வாறுணராது நிலமுதல உயிரீறாகிய தததுவஙகளினறொகுதியெனவுணாநது, அவறறை நிலமுதலாகத தததஙகாரணஙகளுளொடுககிககொணடுசெனறாற காரணகாரியஙகளிரணடுமினறி முடிவாய நிறபதனையுணாதலாம். எப்பொருளெனற பொதுமையான இயஙகுதிணையும நிலைததிணையுமாகிய பொருளகளெலலாம் இவ்வாறேயுணரபபடும. இதனான மெயயுணாவினதிலக்கணங்கூறபபட்டது. (ரு)

௩௫௬. கறறீண்டு மெயபபொருள் கண்டாா தலைபபடுவர்
மறறீண்டு வாரா நெறி. ௬

இ-ள். ஈண்டுக் கறறு மெயப்பொருள கண்டாா—இம்மக்கட்பிறப்பின்கண்ணே உபதேசமொழிகளை அனுபவமுடைய தேசிகாபாறகேட்டு அதனான் மெய்ப்பொருளையுணாநதவர்—மற்று ஈண்டு வாரா நெறி தலைப்படுவர்—மீண்டு இப்பிறப்பினகண வாராத நெறியையெய்துவர். எ-று.

௩௬ ம் அதி.—மெயயுணாதல.

கற்றென்றதனால் பலாபக்கலினும் பலகாலும பயிறலும, ஈண்டெனறதனால் வீடுபேறறிறகுரிய மககட்பிறபபினது பெறுதறகருமையும பெறறும். ஈண்டுவாராதெறி வீடடுதெறி. வீடடிறகு நிமித்தகாரணமாய முதறபொருளை உணராதறகு உபாயம் மூனறு, அவை கேள்வி, விமரிசம, பாவனையெனபன.* அவறறுட்கேளவி இதனுறை கூறபபட்டது. (சு)

கூறிள. ஓதாதுளள மூளள துணரி லெருதலியாப்
போதாதுளள வேணடா பிறபபு. ள

இ-ள. உளளம ஒருதலியா ஓதாது உளளது உணரின—அவ்வனங்கேட்ட உபதேசமொழிபபொருளை ஒருவறுளளம அளவைகளாலும பொருநதுமாறறினால தெளியவாராயாது, அதனால முதறபொருளையுணருமாயின, —பிறபபுப போதது உளளவேணடா— அவனுககு மாறிப பிறபபுளதாக நினைகவேணடா. எ-று.

ஒருதலியாவோாததென இயையும. அளவைகளும பொருநதுமாறும மேலெயுணாதாம. இதனால விமரிசம கூறபபடடது. (எ)

கூறிஅ. பிறபபெனனும பேதைமை நீஙகச சிறபபென்னுஞ
செமபொருள காண்ப தறிவு. அ

இ-ள். பிறபபு எனனும பேதைமை நீஙக—பிறபபிறகு முதறகாரணமாய அவிசசை கெட—சிறபபு எனனும செமபொருள காணபது அறிவு—வீடடிறகு நிமிததகாரணமாய செவவியபொருளாக காணபதே ஒருவாகுமெயயுணாவாவது. எ-று.

பிறபபெனனும பேதைமையெனவும, சிறப்பெனனுஞ செமபொருளெனவும, காரியதனைக காரணமாக உபசரிததா. ஐவகைகுறறஙகளுள அவிசசை ஏனையானகிறகுங காரணமாதலுடைமையின, அசசிறபபுபபறறி அதனையே

பிறபபிறகுக காரணமாகஙிக கூறினா. எலலாபபொருளினுஞ சிறநததாகலால், வீடு சிறபபெனபபடடது. தோறறககேடுகளினமையின நிததமாய நோனமை யாறறனனேயொனறுங கலததலினமையிறறாயதாயத தானெலலாவறறையுங கலநது நிறஙினற முதறபொருள விகாரமினறி எஞஞானறும் ஒருதனமைத் தாதலபறறி, அதனேச செமபொருளெனறா. மேல மெயபபொருளெனவும் உளளதெனவுங்கூறியனறுமம இதுபறறியெனவுணாக. அதனேக காணகையாவ து உயிா தனனவிசசைகெடடி அதனேடு ஒறறுமையுற இடைவிடாது பாவித் தல. இதனேச சமாதியெனவுஞ சுகஙிலதறியானமெனவுங்கூறுப. உயிா உடம் பினீங்குஙகாலதது அதனுல யாதொனறு பாவிகபபடடது அஃது அதுவா யத் தோனறுமெனபது எல்லாவாகமஙகடகுந துணிபாகலின, வீடெயதுவா க்கு அக்காலதது பிறபபிறகேதுவாய பாவனே கெடுதறபொருட்டுக் கேவ லபபொருளேயே பாவிததலவேணடுதலான, அதனே முனனே பயிறலாய இத னின மிக்கவுபாயமிலலெயெனபதறிக. இதனுற பாவனே கூறபபட்டது. (அ)

---

* கேளவியெனினுமம, சிரவணமெனினுமொகுமம. விமரிசமெனினும், சிநதி ததலெனினுமம, மனனமெனினுமொகுமம. பாவனேயெனினுமம, [illegible] மம, நிதிதநியாசனமெனினுமொகுமம.

கூடுகூ. சாபுணாதது சாபு கெடவொழுகின் மற்றழித்துச்
சாதரா சார்தரு நோய. கூ

இ-ள. சாபு உணாதது சாபு கெட ஒழுகின— ஒருவன எலலாபபொரு ட்குஞசாபாய அசசெமபொருளேயுணாதது இருவகைபபறறுமற ஒழுகவலல னுயின,— சாதருமம நோய அழிதது மறறுச சாதரா—அவனே முன சா ரகஙகடவனவாய நினற தனபஙகள அவவுணாவொழுகஙகளேயழித்துப பின சாரமாடடா. எ-று.*

ஆகுபெயராற சாருமிடததையுமம சாவனவறறையுஞ சாபெனறா. ஈண டொழுக்கமெனறது யோகநெறியொழுகுதலே. அஃது இயமமம, நியமமம, இரு பபுஉயிரிலே, மனவொருகமம, தாரணே, தியானம, சமாதியென எணவகைப

படும். அவற்றினபரபபெலலாம ஈண்டுரைபபிறபெருகும, யோகநூலகளுட்கா ணக. மறறுச சாாதராவெனவியையும. சாரககடவனவாய நினற துனபஙகளா வன பிறபபு அநாதியாய வருதலின உயிரான அளவினறியீட்டபபட்ட வினைக ளின பயனகளுள இறநத உடமபுகளான அனுபவிததனவும பிறநதவுடமபா ன முகநது நினறனவுமொழியப பினனுமனுபவிககககடவனவாயக கிடநதன. அவை விளககினமுனனிருளபோல ஞானயோகஙகளினமுனனாக கெடுதலான, அழிததுசசாாதராவெனறா. இதனை ஆருகதா உவாபபெனப. பிறபபிறகுக காரணமாகலான, நலவினைபபயனும நோயெனபபட்டது. மேனமூனறுபாய ததானும பரமபொருளையுணரப பிறபபறுமெனறா. அஃதறுமவழிக கிடநத துனபஙகளெலலாம எனசெயயுமெனனுஙகடாவையாசஙகிதது அவை ஞான யோகஙகளின முதிாசசியுடையவுயிரைச சாரமாட்டாமையானும வேறுசாா பினமையானுஙக கெடடுவிடுமெனபது இதனாறகூறபபட்டது. (௬)

௩௬0. காமம வெகுளி மயகக மிவைமூன்ற

னாமஙகெடககெடு நோய. ௧0

இ-ள். காமம வெகுளி மயககம இவை மூனறன நாமம கெட — ஞான யோகஙகளின முதிாசசியுடையாாககு விழைவு, வெறுபபு, அவிசசையெனனு

---

* இவவருமைததிருககுறளைத திருககடவூா உயயவநததேவநாயனாதிருகக ளிறறுபபடியாரிலே "சாாபுணாநது சாாபு கெடவொழுகி னெனறமையாற— சாாபுணாவு தானே தியானமுமாரு—சாாபு—கெடவொழுகி னலல சமாதியு மாங கேதப—படவருவ திலலைவினைப பறறு." எனவெடுததருளிசசெயதாா. இவவுயயவநததேவநாயனா பெருமபறறபபுலியூரில எழுநதருளியிருநதபொ ழுது தமமையடைநத ஓரதிபககுவாபொருடடு இநநூலைச செயது, இதனபெ ருமையை உலகததுளளாா உணாநதயயுமாறு திருவுளஙகொணடு, திருவமப லததிற செனறு வணஙகி, திருககளிறறுபபடியிலே இநநூலைவைககுமளவில அததிருககளிறறுககை நிமிாநது இதனைவாஙகிப பரமகருணாநிதியாகிய நடரா சரது திருவடியிலே கொடுததமையால, அததிருபபடைவீடடினுளள எழுநூறு திருமடதது முதலிகளும தில்லைவாழநதணா மூவாயிரவரும மாகேசுராநாறப ததெணணாயிரவரும திருககோயிறறிருததொணடு செயயும திருபபோ ஏழா யிரத்துததொளாயிரவரும பிறரும சநநிதியிலே கூடிநினறு வியபபுறறு, இந நூறகுத் திருககளிறறுபபடியாரெனத திருநாமஞசாததினாகளெனறறிக. இது சைவசிததாநதசாததிரம பதினான்கினுளொனறு.

மிக்குறறஙகணமூனறனுடைய பெயருஙகூடக்கெடுதலான, — நோய கெடும — அவறறின காரியமாய வினைபபயனகள் உளவாகா. எ-று.

அநாதியாய அவிசசையும, அதுபறறி யானென மதிககும அகஙகாரமும, அதுபற்றி எனக்கிதுவேணடுமெனனும அவாவும, அதுபறறி அபபொருடகடசெல்லுமாசையும், அதுபறறி அதனமறுதலைககட செலலுஙகோபமுமென வடநூலார் குறறமைநதெனறார, இவா அவறறுள அகஙகாரம' அவிசசைககணணும் அவாவுதல ஆசைககணணும—ஙகுதலான, மூனறெனறார. இடையறாத ஞானயோகஙகளின முனனா இககுறறஙகண் மூனறுஙகாடடுததீமுனனாப பஞ்சுததுயபோலுமாகலின, அமமிகுதி தோனற இவைமூனறனாமஙகெடவென்றார். இழிவுசிறபபுமமை விகாரததாறறொககது. கெடவெனபது எசசததிரிவு. நோயெனபது சாதியொருமை. காரணமாய அககுறறஙகளைக கெடுததாா காரியமாகிய இருவினைகளைச செயயாமையின, அவாககு வரககடவதுனபஙகளுமில்லையெனபது இதனாற கூறபபடடது. முனகிடநத துனபஙகளும மேல வரக்கடவதுனபஙகளுமிலவாதல மெயயுணாவின பயனாகலின, இவையிரணடு பாட்டும் இவவதிகாரததவாயின. இவவாறறானே மெயயுணாநதாாககு நிறபன எடுததவுடமபும அதுகொணட வினைபபயனகளுமேயெனபது பெறறாம.(௧௦)

௩௭ம அதி.— அவாவறுத்தல்.

அஃதாவது முனனும் பினனும வினைததொடாபறுததாாககு நடுவுநின்ற உடமபும அது கொணட வினைபபயனகளும நினறமையின, வேதனைபறறி ஓரோவழித துறககபபடட புலனகணமேற பழைய பயிறசிவயததான நினைவு செலலுமனறே, அநநினைவும அவிசசையெனப பிறவிககு விததாமாகலின, அதனை இடைவிடாத மெயபபொருளுணாவானறுததல. அதிகாரமுறைமையும இதனானே விளஙகும.

௩௬௧. அவாவெனப வெலலா வுயிாககுமெஞ ஞானறுந்
தவாஅப பிறபபீனும விதது. ௧

இ-ள. எலலாவுயிாககும எஞஞானறும தவாப பிறபபு ஈனும விதது—எல லாவுயிாகடகும எககாலததுங கெடாது வருகினற பிறபபினை விளைககும வி தது— அவா எனப— அவாவெனறு சொலலுவா நூலோா. எ-று.

உடமபு நீஙகிபபோஙகாலதது அடுதத வினையும, அது காட்டுஙகதிநிமிததஙகளும், அககதிககணவாவும உயிரினகண முறையே வநதுதிபப, அறிவை மோகம் மறைபப, அவவுயிரை அவவவா அககதிககடகொணடு செலலுமாகலான, அதனைப பிறபபீனும் விததெனறும, கதிவயததானுளதாய அவவுயிாவேறு பாட்டினும அவை தனமை திரியும உறசாபபிணி அவசாபபிணி*யெனனுஙகால வேறுபாட்டினும அது விததாதல வேறுபடாமையின எலலாவுயிாககுமெஞ ஞான்றுமெனறும, இஃது எல்லாச்சமயஙகடகுமொததலான எனபவென்று ங்கூறினா. இதனாற பிறப்பிறகு அவா விததாதல கூறபபட்டது. (க)

---

* உறசாபபிணியாவது உலகம வாழநாள போகமுதலியவறறான 'வளா பிறைபோலபபெருகுஙகாலம. அவசாபபிணியாவது அஃது அவறறாற றேயபி றைபோலச் சுருஙகுங்காலம்.

௩௬௨. வேண்டுங்கால வேண்டும் பிறவாமை மற்றது வேண்டாமை வேண்ட வரும. ௨

இ-ள. வேணடுங்கால பிறவாமை வேணடும—பிறபபுத் துன்பமாதலறிநத வன ஒன்றை வேணடிற பிறவாமையை வேணடும;—அது வேணடாமை வே ணட வரும—அபபிறவாமை தான ஒருபொருளையும அவாவாமையை வேணட அவனுககுத தானேயுணடாம. எ-று.*

அநாதியாகத தான பிறபபுப பிணி மூபபிறபபுககளாறறுனபமுறறு வருகி னறமையையுணாநதவனுககு ஆசை இனபததினகணணேயாகலிற பிறவாமை யை வேணடுமெனறும, ஈணடைசசிறறினபஙகருதி ஒருபொருளையவாவின அது பிறபபீனும விததாயப பினனும முடிவிலலாத துனபமே விளைததலின

அது வேண்டாமை வேண்டவருமென்றுங்கூறினார். பிறவாமையின் சிறப்புக் கூறிப் பின் அது வருமவழி கூறத் தொடங்குகின்றமையின், மற்று வினைமாற்றினகண் வந்தது. (உ)

௩௬௩. வேண்டாமை யன்ன விழுச்செலவ மீண்டிலலை
யாண்டு மஃதொப்ப தில். ௩

இ-ள். வேண்டாமை அன்ன விழுச்செலவம் ஈண்டு இல்லை — ஒருபொருளையும் அவாவாமையையொக்கும் விழுமிய செலவம் காண்பப்படுகின்ற இவ்வுலகின்கணில்லை, — ஆண்டும் அஃது ஒப்பது இல—இனி அவ்வளவேயன்று, கேடகப்படுகின்ற துறக்கத்தின்கண்ணும் அதனையொப்பதில்லை. எ-று.

மக்கள்செலவமும் தேவர்செலவமும் மேன்மேனோக்கக் கீழ்ந்தலுடைமையின், தனக்கு மேலில்லாத வேண்டாமையை விழுச்செலவமென்றும், அதற்கு இரண்டுலகினுமொப்பதில்லையென்றுங்கூறினார். ஆகம்வளவைபோலாது காட்சியளவை எல்லாரானுந் தெளியப்படுதலின், மக்கள்செலவம் வகுத்து முற்கூறப்பட்டது. பிறவாமைக்கு வழியாமென்றும், விழுச்செலவமாமென்றும், வேண்டாமையின் சிறப்பு இவ்விரண்டுபாட்டானுங் கூறப்பட்டது. (௩)

௩௬௪. தூஉயமை யெனப தவாவினமை மற்றது
வாஅயமை வேண்ட வரும். ௪

இ-ள். தூயமை எனபது அவாவினமை—ஒருவாக்கு வீடென்று சொல்லப்படுவது அவாவில்லாமை,— அது வாயமை வேண்ட வரும்—அவ்வவாவில்லாமைதான் மெய்மமையை வேண்டத் தானேயுண்டாம். எ-று.

வீடாவது உயிர் அவிச்சை முதலிய மாசு நீங்குதலாகலின், அதனைத் தூயமையென்றும், காரணத்தைக் காரியமாக உபசரித்துத் தூயமையெனபதவாவின்மையென்றும், மெய்மமையையுடைய பரத்தை ஆகுபெயரான மெய்மமையென்றுங்கூறினார். மற்று மேலையதுபோல வினைமாற்றினகண்வந்தது. வேண்டுதல் இடைவிடாது பாவித்தல். அவாவறுத்தல் வீட்டிற்குப் பரம்பரையானன்றி நேரேயேதுவெனபதூஉம் அது வருமவழியும் இதனாற்கூறப்பட்டன.(௪)

* இவவருமைததிருககுறள திருககளிறறுபபடியாரிலே "வேணடுஙகால வேணடும பிறவாமை யெனறமையால — வேணடு மஃதே யஃதொனறும—வேணடினது— வேணடாமை வேணடவரு மெனறமையால வேணடிடுக— வேணடாமை வேணடுமவன பால." எனவெடுததருளிசசெயப்பட்டது.

கம்அ ௩௭ம் அதி— அவாவறுத்தல்.

௩௬௫. அறறவ ரென்பா ரவாவறறா மறறையா
ரறறாக வறற திலா. ௫

இ-ள. அறறவர் என்பாா அவா அறறா — பிறவியறறவரெனறு சொலலப படுவார் அதறகு நேரேயேதுவாகிய அவாவறறவாகள, — மறறையாா அறறாக அறறதிலர் — பிறவேதுககளறறு அஃதொனறுமறாதவாகள, அவறறாற சிலதுனபஙகளறறதலலது, அவாபோற பிறவியறறிலா. எ று.

இதனால அவாவறுததாரது சிறபபு விதிமுகததானும எதிாமறைமுகததானுங் கூறபபட்டது (௫)

௩௬௬. அஞசுவ தோரு மறனே யொருவனை
வஞசிபப தோரு மவா. ௬

இ-ள. ஒருவனை வஞசிபபது அவா—மெயயுணாதலீறாகிய காரணஙகளெலலாமெயதி அவறறான வீடெயதறபாலனாய ஒருவனை மறவிவழியாற புகுநது பினனும பிறபபினகணணே வீழததுக கெடுகக வலலது அவா, — அஞசுவதே அறன—ஆகலான, அவவவாவை அஞசிககாபபதே துறவறமாவது. எ-று.

ஒருமெனபன அசைநிலை, அநாதியாயப போநத அவா, ஒரோவழி வாயமை வேணடலையொழிநது பராககாற காவானாயின, அஃதிடமாக அவனறியாமற புகுநது, பழையவியறகையாய நினறு பிறபபினையுணடாககுதலான, அதனை வஞசிபபதெனறா. காததலாவது வாயமை வேணடலை இடைவிடாது பயின

று அது செயயாமற பரிகரிததல. இதனால அவாவின குறறமும அதனைக காப பதே அறமெனபதூஉங கூறபபடடன. (சு)

௩௬௭. அவாவினை யாறற வறுபபிற றவாவினை
தானவேணடு மாறறான வரும. எ

இ-ள. அவாவினை ஆறற அறுபபின —ஒருவன அவாவினையஞரித துவரக கெடுககவலலனாயின,— தவா வினை தான வேணடும ஆறறான வரும—அவனுக்குக கெடாமைககேதுவாகிய வினை தான விருமபுநெறியானேயுணடாம .எ-று.

கெடாமை பிறவிததுனபஙகளானழியாமை. அதறகேதுவாகிய வினையென றது மேறசொலலிய துறவறஙகளை. வினை சாதியொருமை. தான விருமபுநெறி மெயவருநதாநெறி. அவாவினை முறறவறுததானுககு வேறறஞசெயய வேணடா, செயதனவெலலாம அறமாமெனபது கருதது. இதனால அவாவறுத்தறசிறபபுக கூறபபடடது. (எ)

௩௬௮. அவாவிலலார்க கிலலாகுந் துனபமஃ துண்டேற
றவாஅது மேனமேல வரும. அ

இ-ள. அவா இலலாாககுத் துனபம இலலாகும—அவாவிலலாதாாககு வரக்கடவதொருதுனபமுமிலலை,— அஃது உணடேல தவாது மேனமேல வரும்— ஒருவறகுப பிறகாரணஙகளெலலாமினறி அஃதொனறுமுணடாயின, அதனானே எலலாததுன்பஙகளும முடிவினறி இடைவிடாமல வரும். எ-று.

உடமபு முகநதுநின்ற துனபம முனபே செயதுகொணடதாகலின, ஈணடுத துனபமெனறது இதுபொழுது அவாவாற செயதுகொளவனவறறை. தவாது மேனமேல வருமெனறதனான, மூவகைததுனபஙகளுமெனபது பெறறாம. இதனால் அவாவே துனபததிறகுக காரணமெனபது கூறபபட்டது, (அ)

௩௭ ம அதி.— அவாவறுத்தல். ௪௦௯

௩௬௯. இனப மிடையறா தீண்டு மவாவென்னுந்
துனபததுட டுனபங கெடின. ௯

இ-ள். அவா என்னும் தனபததுடனபம கெடின்— அவாவெனறு சொல் லபபடுகினற மிகக தனபம ஒருவறகுக கெடுமாயின்,— ஈணடும இனபம இடையறாது — அவன வீடு பெறறவழியேயனறி உடமபோடு நினறவழியும இனபமிடையறாது. எ-று.

தனபததுடனபம ஏனைதனபஙகளெலலாம இனபமாக வருநதுன்பம. விளைவினகண்ணேயனறித தோறறததினகணனுந தனபமாகலின், இவ்வாறு கூறபபடடது. காரணதததைக் காரியமாக உபசரிதது அவாவென்னுந துன்ப ததுடனபமெனறும, அது கெடடாகத மனநதடுமாறாது நிரமபி நிறறலான ஈணடுமினபமிடையறாதெனறுங கூறினா. இனி ஈணடு மெனபதறகுப பெரு குமெனறுரைபுபாருமுளா. இதனால அவாவறுதலதா வீடினபம உடமபொடு நினறே எயதுவதெனபது கூறபபடடது. (கூ)

கூஎ0. ஆரா வியறகை யவாநீபபி னஙநிலையே
பேரா வியறகை தரும. க0

இ-ள். ஆரா இயறகை அவா நீபபின— ஒருகாலும நிரமபாதவியலபினையு டைய அவாவினை ஒருவன நீககுமாயின,—அஙநிலையே பேரா இயறகை தரும — அஙநீபபு அவனுககு அபபொழுதே எஞஞானறும் ஒருநிலைமையனுமியல பைக் கொடுககும. எ-று.

நிரமபாமையாவது தாமேயனறித தமபயனும நிலையாமையின வேணடாத னவாய பொருளகளை வேணடி மேனமேல வளாதல. அவவளாசசிககு அள வினமையின, நீததலே தககதெனபது கருதது. களிபபுக கவறசிகளும பிறப புபபிணி மூபபிறபபுகளும முதலாபினவினறி உயிா நிரதிசயவினபதததாய நிறறலின, வீட்டினைப பேராவியறகையெனறும, அஃது அவா நீததவழிப பெ றுதல ஒருதலையாகலின் அஙநிலையே தருமெனறுங கூறினா. "நனரு ஞாலங கடநதுபோய நலிந நிரிய மெலலாநீத—தொனரூயக கிடநத வருமபெரும பாழுலபபி லதனை யுணாநதுணாநது— சென்றுங கினபத தனபஙகளசெற றிக்களைநது பசையறறு—லனறே யபபோ தேவீடு மதுவே வீடு வீடாமே." எனபதும இககருததநேபறறி வநதது. இஙநிலைமையுடையவனை வடனூலா சிவனமுததனெனப. இதனால வீடாவது இதுவெனபதூஉம அஃதஅவாவறுத் தார்ககு அபபொழுதேயுளதாமெனபதூஉங கூறபபடடன. (க0)

இவ்வாறருள இமமை மறுமை வீடெனனுமூனறனையும பயனதறசிறபபு டைததாய அறங்கூறினார, இனிப பொருளுமினபமுங்கூறுவார, அவறறினமு தறகாரணமாகிய ஊழினவலி கூறுகினறார.

---

* திருவாயமொழி, எஅ ம திருபபதிகம, சு.

கூஅ ம அதி. — ஊழ்.

அஃதாவது இருவினைபபயன செபதவினையே சென்றடைதறகேதுவாகிய நியதி. ஊழ, பால, முறை, உணமை, தெயவம, நியந், விதியெனபன ஒரு பொருடகிளவி. இது பொருள்னபங்களிரணடறகும பொதுவாய ஒனறாுள வைகபபடாமையாலும மேறகூறிய அறததோடியைபுடைமையாலும, அத னதிறுதிகண வைகபபடட்து.

கூஎக. ஆகூழாற றேன்று மசைவின்மை கைபபொருள்
போகூழாற றேனறு மடி. க

இ-ள. கைபபொருள ஆகு ஊழால அசைவினமை தோனறும — ஒருவற குக கைபபொருளாதறகுக காரணமாகிய ஊழான முயறசியுண்டாம,—போ கு ஊழால மடி தோனறும—அஃதழிதறகுக காரணமாகிய ஊழான மடியு ணடாம. எ-று.

ஆகூழ போகூழெனனும வினைததொகைகள எதிகாலததான விரிக்கபபட நக சாரணபபொருளவாய நினறன. அசைவு மடி பொருளினுகவழிவுகடகு ததனைகாரணமாய முயறசி மடிகளையுந தானே தோனறுவிகுமெனபது கருதது. (க)

கூஎஉ பேதைப படுகரு மிழவு ழறிவகறறு
மாகலூ ழுறறக கடை. உ

இ-ள். இழவு ஊழ (உறறககடை) அறிவு பேதைபபடுககும — ஒருவனுக கு எலலாவறிவுமுளவாயினும, கைபபொருளிழததறகேதுவாகிய ஊழவநதுற றவிடதது அஃது அதனைப பேதையாககும,—ஆகல ஊழ உறறககடை அக றறும—இனி அவனறிவு சுருஙகியிருபபினும கைபபொருளாதறகேதுவாகிய ஊழவநதுறறவிடதது அஃததனை விரிககும. எ-று.

கைபபொருளெனபது அதிகாரததான வநதது. இழவூழ ஆகலூழெனபனவி ரணடும வேறறுமைததொகை. உறறககடையெனபது முனனுஙகூடடபபடட து. இயறகையானாயவறிவையும வேறுபடுககுமெனபதாம. (உ)

௩௭௩. நுண்ணிய நூலபல கறபினு மறறுநதன
னுணமை யறிவே மிகும. ௩

இ-ள். நுணணிய நூல பல கறபினும — பேதைபபடுககுமூழுடையானொ ருவன நுணணியபொருள்களையுணாததும நூலபலவறறையுங கறறானாயினும, — மறறும தன உணமையறிவே மிகும— அவனுககுப பினனுந தனனூழா னாகிய பேதைமையுணாவே மேறபடும. எ-று.

பொருளினுணமை நூலினமேலேறறபபடடது. மேறபடுதல கலவியறிவைப பினனிரஙகுதறகாககிச செயலுக்குத தான முறபடுதல. "காதன மிககுழிக கறறவுங் கைகொடா— வாதல கணணகத தஞசனம் போலுமால"*எனப துமது. செயறகையானாயவறிவையுங கீழபபடுததுமெனபதாம. (௩)

---

*சீவகசிநதாமணி, கனகமாலையாரிலமபகம, எசு.—காதன மிக்குழிக் கற றவுங கைகொடா— வாதல கணணகத தஞசனம் போலுமாற— றாது துற றுபு தஙகிய வணடனாக — கேத மிறறென வெணணுமென னெஞசோ.

௩அம அதி.— ஊழ. ககக

௩௭௪. இருவே றுலகத தியறகை திருவேறு
தெள்ளிய ராதலும வேறு. ௪

இ-ள். உலகதது இயறகை இருவேறு — உலகதது ஊழினானாயவியறகை இரணடுகூறு,— திருவேறு தெளளியராதலும வேறு— ஆதலாற செலவமு

டையராதலும வேறு அறிவுடையராதலும வேறு. எ-று.

செல்வததினைபபடைததலுங் காததலும பயனகோடலும அறிவுடையாாக் கலலதியலாவனறே, அவவாறனறி அறிவுடையாா வறியராகவும ஏனையாா செலவராகவுங காணடலான, அறிவுடையராதறகாகுமூழ செலவமுடையராதற காகாது, செலவமுடையராதறகாகுமூழ அறிவுடையராதறகாகாதெனறதாயிறறு. ஆகவே செலவஞசெயயஙகால அறிவாகிய துணைககாரணமும வேணடாவெனபது பெறறும. (௪)

௩௭௫. நலலவை யெலலாஅந தீயவாந தீயவு
நலலவாஞ செலவஞ செயறகு. ௫

இ-ள. செலவம செயறகு—செலவததையாககுதறகு—நலலவை எலலாம தீயவாம— நலலவையெலலாநதீயவாய அழிககும,— தீயவும நலலவாம— அதுவேயனறித தீயவைநாமும நலலவாய ஆககும ஊழவயததான.எ-று.

நலலவை தீயவையெனபன காலமும, இடனும, கருவியும, தொழிலுமமுதலாயவறறை. ஊழானெனபது அதிகாரததாறபெறறும.* அழிககுமூழுறறவழிக் காலமுதலிய நலலவாயினும அழியும, ஆககுமுழுறறவழி அவை தீயவாயினும ஆகுமெனபதாயிறறு. ஆகவே காலமுதலிய துணைககாரணஙகளையும வேறுபடுககுமெனபது பெறறும. (௫)

௩௭௬. பரியினு மாகாவாம பாலலல வுயததுச
சொரியுனும போகா தம. ௬

இ-ள. பால அலல பரியினும ஆகாவாம—தமககூழலலாதபொருள்கள வருநதிககாபபினும், தமமிடதது நிலலாவாம,—தம உயததுச சொரியினும போகா—ஊழாறறமவாயபொருளகள, புறததே கொணடுபோயச சொரிநதாலும, தமமைவிடடுப போகா. எ-று

பொருளகளினிலையும போககும ஊழினானாவதலலது காபபிகழசசிகளானாகாவெனபதாம. இவையாறுபாடடானும பொருடகுககாரணமாய ஊழினவலி கூறபபடடது. (௬)

௩௭௭. வகுத்தான் வகுதத வகையலலாற கோடி
தொகுததாாககுந துயதத லரிது. ௭

இ-ள். கோடி தொகுததாாககும— ஐமபொறிகளான நுகரபபடும பொருளகள கோடியை முயனறு தொகுததாாக்கும—வகுததான வகுததவகையலலால் துயத்தல அரிது— தெயவம வகுததவகையானலலது நுகாதலுண்டாகாது. எ-று.

---

* இவவாறு அதிகாரததால வருவித்துமுடிபபதனை வடநூலாா அநுஷங்கமெனபா.

கஙஉ. ௩௮ ம அதி.—ஊழ.

ஒருயிா செயதவினையின பயன பிறிதோருயிரின்கட்செல்லாமல் அவ்வுயிர்க்கே வகுததலின, வகுத்தானென்றாா. "இசைத்தலு முரிய வேறிடத தான." எனபதனான உயாதிணையாயிறறு. படையாதாாக்கேயனறிப படைத்தாாககுமென்றமையான, உமமை எசசவுமமை. வேறுமுயறசிகளாற பொருள்களைப படைத்தலலலது நுகாதலாகாது அதறகு ஊழ் வேணடுமெனபதாயிறறு.(எ)

௩௭அ. துறபபாாமற றுபபுர விலலா ருறறபால
ஊடடா கழியு மெனின. அ

இ-ள். துபபுரவு இலலாா துறபபாா— வறுமையானுகாசசியில்லாதாா துறக்குஙகருததுடையராவா,— உறறபால ஊடடா கழியுமெனின— ஊழகள உறுதறபாலவாய துனபஙகளை உறுவியாதொழியுமாயின. எ-று.

துறபபாரெனபது ஆரீறறெதிாகாலமுறறுசசொல. தமமால விடபபெறுவனதாமே விடபபெறறுவைததுங் கருததுவேறுபாடடாறறுனபமுறுகினறது ஊழினவலியானெனபது எஞசிநிறறலின, மன ஒழியிசைககண்வநதது. (அ)

௩௭௯. நனறாஙகா னலலவாக காண்பவ ரன்றாஙகா
லலலற படுவ தெவன. ௯

இ-ள. நனறு ஆஙகால நலலவாக காணபவா—நலவினை விளையுஙகால் அதன்விளைவாய இனபஙகளைத துடைககுநதிறன நாடாது இவை நலலவெனறு

இயைநதனுபவிபபாா— அனறு ஆஙகால அலலறபடுவது எவன— ஏனைத்தீவினை விளையுஙகால அதனவிளைவாயதுனபஙகளையும அவவாறனுபவியாது துடைககுநதிறன நாடி அலலலுழபபது எனகருதி! எ-று.

தாமே முனசெயதுகொணடமையானும, ஊடடாது கழியாமையானும, இரணடுமியைநதனுபவிககறபால, அவறறுள ஒனறறகு இயைநதனுபவிதது ஏனையதறகு அது செயயாது வருநதுதல அறிவனறெனபதாம. இவைமூனறு பாட்டானும இனபததுனபஙகடகுக காரணமாய ஊழினவலி கூறபபடடது.

ந-அ0. ஊழிற பெருவலி யாவுள மறறொனறு
சூழினுந தான்முந துறும. க0

இ-ள. மறறொனறு சூழினும தான முநதுறும—தனனை விலககுதறபொருட்டுத தனக்கு மறுதலையாவதோருபாயததைச சூழினும, தான அவவுபாயமேயானும பிறிதொனறானும வழியாக வநது அசசூழ்சசியினமுறபடடு நிறகும்,—ஊழிற பெருவலி யா உள — அதனால் ஊழபோல மிககவலியுடையன யாவையுள ! எ-று.

பெருவலி ஆகுபெயா. சூழதல பலருடனும பழுதறவெணணுதல. செயதற கேயன்றிச் சூழதறகும அவதி கொடாதெனறமையின, உமமை எசசவுமமை. எல்லாம் வழியாக வருதலுடைமையின, ஊழே வலியதென்பதாம். இதனான் அவ்விருவகையூழின வலியும பொதுவாககூறபபடடது. (க0)

அறத்துப்பால் முற்றிற்று.

பொருட்பால்.

அரசியல்.

இனி இலலறத்தின வழிபபடுவனவாய பொருளினபஙகளுள இருமையும் பயபபதாய பொருள கூறுவானெடுததுககொணடாா. அது தனறுணைக்காரணமாய அரசனீதி கூறவேயடஙகும. அரசனீதியாவது காவலைநடாததுமுறைமை. அதனை அரசியல, அஙகவியல, ஒழிபியலென மூவகைபபடுத்து, மலாதலையுலகிறகுயிரெனசசிறநத அரசனதியலபு இருபத்தைநததிகாரததாற கூறுவானறொடஙகி, முதறகண இறைமாடசி கூறுகினறாா.

௩௯ம அதி. — இறைமாட்சி.

அஃதாவது அவனறன நறகுண நறசெயகைகள. உலகபாலருருவாய நினறு உலகஙகாததலின, இறையெனறாா, "திருவுடை மனனரைக காணிற றிருமாலைக் கணடேனே யெனனும"* எனறு பெரியாரும பணிததாா.

௩அக. படைகுடி கூழமைசசு நடபரணாறு
முடையா னரசரு ளேறு. க

இ-ள. படை குடி கூழ அமைசசு நடபு அரண ஆறும உடையான—படையுங குடியுங கூழும அமைசசும நடபும அரணுமென்று சொலலபபட்ட ஆறஙகஙகளையுமுடையவன—அரசருள ஏறு—அரசருள ஏறுபோலவான். எ.று.

ஈணடுக குடியெனறது அதனையுடைய நாடடினை. கூழெனறது அதறகேதுவாய பொருளை. அமைசசு, நாடு, அரண, பொருள, படை, நடபெனபதே முறையாயினும, ஈணடுச செயயுணோககிப பிறழ வைததாா. ஆறுமுடையானெனறதனால, அவறறுள ஒனறிலவழியும அரசனீதி செலலாதெனபது பெறறாம; வடநூலாா இவறறிறகு அஙகமெனப பெயாகொடுததாஉம அது நோககி. ஏறெனபது உபசாரவழக்கு. இதனால அரசறகஙகமாவன இவையென்பதூஉம இவை முறறுமுடைமையே அவனவெறறிககேதுவெனபதூஉஙகூறபபடடன.

௩அஉ. அஞசாமை யீகை யறிவூகக மிநநான்கு
மெஞசாமை வேநதற கியலபு. உ

இ-ள். வேநதறகு இயலபு—அரசறுககியலபாவது—அஞசாமை ஈகை அறிவு ஊககம இநநானகும எஞசாமை—திணமையும கொடையும அறிவும் ஊக்கமுமெனறும இநநானகு குணமும இடைவிடாது நிறறல. எ-று.

ஊக்கம வினைசெயதறகண மனவெழுசசி. இவறறுள அறிவு ஆறங்கத்திற குமுரித்து, ஈகை படைக்குரிதது, ஏனைய வினைககுரிய. உயிாககுணஙகளுள

---

* திருவாயமொழி, ௩௪ ம திருபபதிகம், அ.—திருவுடை மனனாக காணிற றிருமாலைக் கண்டேனே யெனனு—முருவுடை வணணங்கள காணினுலகளந தானென்று துளளுங—கருவுடைத் தேவிறக ளெலலாங கடல்வணணன கோயிலே யென்னும—வெருவிலும் நீழவிலு மோவாள கணணன கழல்கள விருமபுமே.

கரு

ஒன்று தோனற ஏனையவடங்கிவரும, அவறறுள் இவையடஙகின, அரசறகுக் கெடுவன பலவாமாகலின், இவை எப்பொழுதுநதோனறி நிறறல இயலபாக வேண்டுமெனபார், எஞசாமை வேநதறகியலபெனறார். (உ)

௩௮௩. தூஙகாமை கலவி துணிவுடைமை யிமமூன்று
நீஙகா நிலனாள பவறகு. ௩

இ-ள். நிலன ஆளபவறகு — நிலததினையாளுநதிருவுடையாற்கு—தூங்காமை கல்வி துணிவுடைமை இமமூனறும நீஙகா—அககாரியஙகளில விரைவுடைமையும் அவையறிதறகேறற கலவியுடைமையும ஆணமையுடைமையுமாகிய இம்மூன்றுகுணமும ஒருகாலும் நீஙகா. எ-று.

கலவியது கூறுபாடு முன்னாககூறபபடும. ஆணமையாவது ஒனறனையும பாராது கடிதிறசெயவதாகலின, அஃது ஈணடு உபசாரவழக்காற றுணிவெனபபட்டது. உமமை இறநததுதழீஇயவெசசவுமமை. இவறறுடகலவி ஆறஙகததிற குமுரித்து, ஏனைய வினைககுரிய. நீஙகாவெனபதறகு மேலெஞசாமைககுரைத் தாஙகுரைகக. (௩)

௩௮௪. அறனிழுககா தலலவை நீககி மறனிழுககா

மான முடைய தரசு. ௪

இ-ள். அறன இழுககாது — தனககோசிய அறததின வழுவாதொழுகி— அலலவை நீககி — அறனலலவை தனனாடடினகணணும நிகழாமறகடிநது— மறன இழுககா மானம உடையது அரசு—வீரததின வழுவாத தாழவினமை யினையுடையான அரசன. எ-று.

அவவறமாவது ஓதல, வேடடல, ஈதலெனனும பொதுதகொழிலினும, படை க்கலம பயிறல, பலலுயிரோமபல, பகைததிறநதெறுதலெனனுஞ சிறபபுததொ ழிலினும, வழுவாது நிறறல. "மாணட—வறநெறி முதறறே யரசின கொறறம" என்பதனால இவவறம பொருடகுக காரணமாதலறிக. அலலவை கொலை, களவு முதலாயின. குறறமாய மானததினீககுதறகு, மறனிழுககாமானமெனறார, அஃதாவது "வீறினமையின விலஙகாமென மதவேழமு மெறியா—னேறுண டவர் நிகராயினும பிறாமிசசிலென றெறியான— மாறனமையின மறமவாடு மென றிளையாரையு மெறியா—னாறனமையின முரியாரையு மெறியானயி லுழ வன."* எனவும "அழியுநா புறககொடை யயிலவே லோசசான" எனவுஞசொ லலபபடுவது. அரசு அரசனது தனமை, அஃது உபசாரவழககால அவனறன மேனினறது. (௪)

௩௮௫. இயறறலு மீட்டலுங காததலுங காதத

வகுததலும வலல தரசு. ௫ *

இ-ள. இயறறலும—தனககுப பொருளகள வருமவழிகளை மேனமேலுள வாககலும—ஈட்டலும—அஙஙனம வநதவறறை ஒருவழிததொகுததலும— காததலும—தொகுததவறறைப பிறாகொளளாமற காததலும—காதத வகு த்தலும—காததவறறை அறமபொருளினபஙகளினபொருடடு விடுததலும்— வல்லது அரசு—வல்லவனே அரசன. எ-று.

---

* சீவகசிநதாமணி, மனமகளிலம்பகம, கருக.

நட்டலை, காதலை, வருத்தலெனறவற்றிறகேறப இயறறலெனபதற்குச் செயபபடுபொருள் வருவிகக்பபட்டது. பொருளகளாவன மணி, பொன, நெல் முதலாயின. அவை வரும் வழிகளாவன பகைவலாயழித்தலும, திறைகோடலும, தனனுடி தலியளிததலும முதலாயின. பிறனொன்றது பகைவா, கள்வர், சுறறததா, வினைசெயவா முதலாயினா. கடவுளா, அநதணா, வறியோனெனறிவாகதும புகழிறகுங்கொடிததலி அறபபொருட்டாகவும, பாணா, குதிரா, படை, நாடு, அரணெனறிவறறிறகும பகையொடுகூடலிற பிரிகக்பபடுவார்க்குந தனனிற பிரிதலிற கூட்டபபடுவாகதுங கொடுததலிப பொருட்பொருட்டாகவும, மணடபம, வாவி, செயகுனறு, இளமாகா முதலிய செய்தறகும் ஐமபுலனகளானுகர்வனவறறிறகுங கொடுததலி இனபபபொருட்டாகவுங்கொளக. இயறறனமுதலிய தவறுமறசெயதல அரிதாகலின, வலலதெனறார். இவை நான்குபாட்டானும மாடசியே கூறபபட்டது. (நு)

கூஅசு. · காட்சிக கெளியன கடுஞசொலல னலலனேன்
மீகக்கூறு மனன வினிலம. சு

இ-ள். காட்சிககு எளியன — முறைவேணடினாகதுங குறைவேணடினாகதுங காணடறகெளியனாய —கடுஞசொலலன அலலனேல— யாவாமாடதுங கடுஞசொலலன்னலலனுமாயின,— மனனன நிலம மீகக்கூறும—அமமனனனது நிலததை எலலாநிலங்களினும உயாதறகுகக்கூறும உலகம. எ-று.

முறைவேணடினா வலியரானலிவெயகினா, குறைவேணடினா வறுமையுறறிரநதா. காணடறகெளிமையாவது பேரறநாணிக்கண அநதணா சானறோருளளிட்டாரோடு செவவியுடையனாயிருததல. கடுஞசொல கேளவியினும வினையினுங கடியவாய சொல. நிலததை மீகக்கூறுமெனறலி, மனனனை மீகக்கூறுதல சொலலவேணடாவாயிறறு. மீகக்கூறுதல இவன் காகினற நாடு பசிபிணி பகை முதலியவினறி யாவாகதும பேரினபமதருதலிற தேவருலகினும நனறெனறல. உலகமெனனுமெழுவாய வருவிகக்பபட்டது. (சு)

• கூஅள. இனசொலா லீததளிகக வலலாறகுத தன்சொலாற்
முனகண் டனறதறிவ வுலகு. எ

இ-ள இனசொலால ஈதது அளிகக வலலாறகு—இனியசொலலுடனே ஈத லைச்செய்து அளிககவலல அரசனுககு— இவவுலகு தனசொலால தான கண் டனைத்து—இவவுலகந தனபுகழோடு மேவித தான கருதியவளவிறறாம. எ-று.

இனசொல கேளவியினும வினையினும இனியவாய சொல. ஈதல வேணடு வாாககுவேணடுவன கொடுததல. அளிததல தனபரிவாரததானும பகைவரானும நலிவுபடாமறகாததல. இவை அரியவாகலின வலலாறகெனறும, அவனமண முழுதுமாளுமாகலின இவவுலகென்றுஙு கூறினா. கருதியவளவிறறாதல கரு தியபொருளெலலாஞசுரததல. (எ)

ங-அஅ. முறைசெயது காபபாறறு மன்னவன் மககட
கிறையென்று வைககப படும். அ

இ-ள. முறைசெயது காப்பாறறும மனனவன—தான முறைசெயது பிறா நலியாமற காததலையுஞ செயயுமரசன,—மககடகு இறை எனறு வைககப

படும்—பிறபபான் மகனேயாயினும, செயலான மக்கடகுக் கடவுளெனறு வே று வைக்கப்படும. எ-று.

முறை அறநூலும் நீதிநூலுஞ சொல்லும நெறி. பிறரெனறது மேறசொ ல்லியாரை. வேறுவைததல மககளிறபிரிதது உயாததுவைததல. (அ)

ங-அகூ. செவிகைபபச சொறபொறுக்கும பண்புடை வேந்தன்
கவிகைககீழத தஙகு முலகு. கூ

இ-ள. சொல செவி கைபபப பொறுககும பணபு உடை வேநதன—இடி க்குநதுணையாயினா சொறகளைத தனசெவி பொறாதாகவும விளைவுநோக்கிப பொறுககும பணபுடைய அரசனது—கவிகைககீழத தஙகும உலகு—குடை நிழறகணணே தஙகும உலகம. எ-று.

செவிகைபபவெனறதறகேறப இடிக்குநதுணையெனபது வருவிககபபட்டது. நாவினபுலததைச செவிமேலேறறிக கைபபவெனறார. பணபுடைமை விசேட வுணாவினனாதல. அறநீதிகளிறறவறாமையின, மணமுழுதுந தானேயாளுமெனபதாம. (௯)

௩௯0. கொடையளி செஙகோல குடியோமப னான்கு
முடையானாம வேநதாக கொளி. ௧0

இ-ள. கொடை—வேணடுவாரககு வேணடுவன கொடுததலும— அளி—யாவாககுந தலையளி செயதலும—செஙகோல— முறை செயதலும—குடி ஓம்பல—தளாநத குடிகளைப பேணலுமாகிய— நானகும உடையான—இந நானகுசெயலையுமுடையவன — வேநதாககு ஒளியாம— வேநதாககெலலாம விளக்காம. எ-று.

தலையளி முகமலாநதினியகூறல. செவவியகோலபோறலின, செஙகோலெனபபட்டது. குடியோமபலெனவெடுததுக கூறினமையால, தளாசசி பெறறாம. அஃதாவது ஆறிலொனறாய பொருடனனையம வறுமை நீஙகியவழிக கொளளல்வேணடின அவவாறுகோடலும, இழததலவேணடின இழததலுமாம சாதிமுழுதும் விளக்கலின, விளககெனறார. ஒளி ஆகுபெயா. இவையைநதுபாட்டானும் மாடசியும பயனும உடனகூறபபடடன. (௧0)

௪0 ம் அதி.— கல்வி.

அஃதாவது அவவரசன தான கறறறகுரிய நூலகளைக கறறல. அவையாவன அறநூலும, நீதிநூலும, யானை, குதிரை, தோ, படைககலமெனறிவறறினூல்களும முதலாயின. அரசன அறிவுடையனாயககால தனனுயிாககேயனறி மன்னுயிாககும பயனபடுதனோககி, இஃதரசியலுள வைககபபடடதாயினும, யாவாக்கும உறுதி பயததறசிறபபுடைமையிற பொதுபபடக கூறுகினறார. மேல தூஙகாமைகலவியெனத தோறறுவாயசெயத மாடசியை விரிததுககூறுகின்றமையின, இஃதிறைமாட்சியினபின வைக்கபபடடது.

௩௯௧. கறக கசடறக கறபவை கற்றபி

இ-ள். கறபவை கசடு அறக் கற்க—ஒருவன் கறகபபடுநூல்களைப பழுதறக் கறக;—கறறபின அதறகுத தக நிறக—அஙஙனங்கறறால அககல்விக்குத்தக அவை சொலலுகினற நெறிககணணே நிறக. எ-று.

கறபவையெனறதனான, அறமபொருளினபம வீடெனனுமுறுதிபபொருளுணாததுவனவனறிப பிறபொருளுணாததுவன சினனாடபலபிணிச் சிறறறிவினாக்கு ஆகாவெனபது பெறறாம. கசடறககறறலாவது விபரீதவையஙகளை நீக்கி மெயபபொருளை நலலோா பலருடனும பலகாலும் பயிறல. நிறறலாவது இல வாழவுழிக் "கருமமு முளபடாப போகமுந துவவாத—தருமமுந தககாாக கே செய"*தலினும, துறநதுழித தவததான மெயயுணாநது அவாவறுததலினும, வழுவாமை. சிறபபுடை மகறகாயிற கறறலவேணடுமெனபதூஉம, அவனாற கறகபபடுநூலகளும, அவறறைக கறகுமாறும, கறறதனாற பயனும இதனாறகூறபபட்டன. (க)

௩௯௨. . எண்ணென்ப வேனை யெழுத்தென்ப விவவிரண்டுங
கண்ணெனப வாழு முயிாககு. உ

இ-ள. எண எனப ஏனை எழுதது எனப இவவிரணடும—அறியாதாா எணணெனறு சொலலுவனவும மறறையெழுததெனறு சொலலுவனவுமாகிய கலைகளிரணடனையும—வாழும உயிாக்குக கண எனப—அறிநதாா சிறபபுடையுயிாகடகுக கணணெனறு சொலலுவா. எ-று.

எணணெனபது கணிதம அது கருவியுஞ செயகையுமென இருவகைபபடும, அவை ஏரமபமுதலிய நூலகளுடகாணக. எழுததெனவே, அதனோடொறறுமையுடைய சொலலுமடஙகிறறு. இவவிருதிறமும, அறமுதறபொருளகளைக் காண்டறகுக கருவியாகலின, கணணெனபபடடன. அவை கருவியாதல "ஆதி

முதலொழிய வலலா தனவெணணி—னீ தி வழுவா நிலைமையவான—மாதே—யறமாரா பொருளினபம வீடென றிவறறின—றிறமாமோ வெணணிறநதா ற செபபு." "எழுத்தறியத தீரு மிழிதகைமை தீநதான—மொழிதகிறநதின முடடறுபபா ஞகு—மொழிதகிறதகின — முடடறுதத நலலோன முதனூற பொருளுணாநது—கடடறுதது வீடு பெறும." இவறறுனறிக. எனபவெனபவு றறுள, முனனேயவிரணடும அஃறிணைப பனமைபபெயா, பினனது உயாதிணை பபனமைவினை. அறியாதாா அறிநதாானெபன வருவிகபபட்டன. சிறபபுடை யுயிரொனறது மகளுயிருளளும உணாவுமிகுதியுடையதனை.இதனுறை கறகபபடி நூலகடகுக கருவியாவனவும அவறறதினறியமை பாமையுங கூறப்பட்டன.(உ)

நகூஙந கண்ணுடைய ரென்பவா கறறோா முகததிரண்டு
புண்ணுடையா கலலா தவா. ந

இ-ள். கண் உடையர் எனபவா கறறோா— கணணுடையரொனறு உயாத் துச் சொல்லபபடுவாா கறறவரோ,— கலலாதவா முகத்து இரண்டு புண் உடையா—மறறைக் கல்லாதவர் முகததினகண இரணடுபுணணுடையர், கண் ணிலா. எ-று.

---

* நாலடியாா, அறிவுடைமை,— கருமமு முளபடாப போகமுங துவவா த்—தருமமுந் தக்காகதே செயயா—வொருநிலையே—முட்டினறி மூனறு முடியுமே லஃதெனப—படடினம பெறற கலம.

நகஅ சம அதிகாரம் கல்வி

தெயவிடையிட்டவற்றையுங காலவிடையிட்டவறறையுங் கர்ணும் ஞானக் ண்ணுடைமையிற கறறுாைக கணணுடையரொனறும, அஃதினறி நோய மு தலியவறறுற றுனபஞ்செயயும ஊனகணணேயுடைமையிற கல்லாதவரைப புணணுடையரொனறுங கூறினா. மேறகணணனமையுணரதினற ஊனகண ணின மெயமமை கூறியவாறறுன, பொருணூலகளையுங கருவிநூலகளையுங் கற றாரதுயாவும கலலாதாரதிறிவும இதனுறறெருதலுக் கூறபபட்டன. (ங)

௩௯௪. உவபபத தலைககூடி யுளளப பிரித
லனைததே புலவா தொழில. ௪

இ-ள. உவபபத தலைககூடி உளளப பிரிதல அனைததே—பாவனையும அவருவககுமாறு தலைபபெயது இனி இவரை யாமெஙஙனஙு கூடுதுமென நினையுமாறு நீஙகுதலாகிய அததனமைதது— புலவா தொழில— கறறறிநதாரது தொழில. எ-று.

தாம நலவழியொழுகல பிறாககுறுதிகூறலெனபன இரணடுந தொழிலென ஒன்றாய—ஙகுதலின, அததனமைததெனறா. அததனமை அபபயனைததருநதன்மை. நல்லொழுககஙகாணடலானும, தமககு மதுரமுமுறுதியுமாய கூறறுக்கள் நிகழவெதிரவுகளின இனபம பயததலானும, கறறாமாடடு எலலாருமனபுடையராவரெனபதாம. இதனாற கறறாரதுயாவு வகுததுககூறபபடடது.

௩௯௫. உடையாரமு னிலலாரபோ லேககறறுங கறறா
கடையரே கலலா தவா. ௫

இ-ள. உடையாரமுன இலலாரபோல ஏககறறும கறறா — பிறறை நிலைமுனியாது கறறல நனறாதலான, செலவாமுன நலகூாநதாரநிறகுமாறுபோலததாமும் ஆசிரியாமுன ஏககறறுநினறுஙகறறா தலையாயினா,—கலலாதவா கடையரே—அநநிலைககுநாணிககலலாதவா எஞஞானறுமிழிநதாரேயாவா.எ-று.

உடையாா இலலாரெனபன உலகவழககு. ஏககறுதல் ஆசையாறறாழதல. கடையரெனறதனான அதனமறுதலைபபெயா வருவிககபபடடது. பொயயாயமானநோக்கி மெயயாய கலவியிழநதாா பினனொருஞானறும அறிவுடையராகாமையின, கடையரேயெனறா. இதனாற கறறாரதுயர்வுங கலலாதாரதிழிவுங் கூறப்படடன. (௫)

௩௯௬. தொடடனைத தூறு மணறகேணி மாநதாககுக
கறறனைத தூறு மறிவு. ௬

இ-ள. மணறகேணி தொடடனைதது ஊறும—மணலினகடகேணி தோண

டியவளவிறறாகவூறும,—மாநதாகரு அறிவு கறறனைத்து ஊறும—அதுபோல மக்கட்கறிவு கறறவளவிறறாகவூறும். எ-று.

ஈண்டுக் கேணியென்றது அதனகணீரை. அளவிறறாகவெனறது அதனளவுஞ்செலலவெனறவாறு. சிறிது கறறதுணையான் அமையாது மேனமேற கறறலவேணடுமெனபதாம். இஃது ஊழ மாறுகொளளாவழியாகலின, மேலுணமையறிவே மிகுமெனறதனோடு மலையாமையறிக. (சு)

௩௯௭. யாதானு நாடாமா லூராமா லென்னொருவன்
சாநதுணையுங கலலாத வாறு. எ

௪௦ ம் அதி—கலவி. ௧௧௯

இ-ள். யாதானும நாடாம ஊராம்—கறறவனுககுத் தன்னாடுந் தன்னூருமேயன்றி யாதானுமொருநாடும் நாடாம, யாதானுமோரூரும் ஊராம்;—ஒருவன் சாநதுணையும கலலாதவாறு என—இஙஙனமாயின ஒருவன் தானிறக்குமளவுங் கலலாது கழிகினறது எனகருதி எ-று.

உயிரோடுசேறலிற சாநதுணையுமென்றார. பிறாநாடுகளும ஊாகளுந தம போல உறறுப பொருட்கொடையும் பூசையும உவநது செயதறகேதுவாகலிற கலவிபோலச சிறநதது பிறிதிலலை, அதனையே எபபொழுதுஞ செயகவெனபதாம. (எ)

௩௯௮. ஒருமைககட டானகறற கலவி யொருவற
கெழுமையு மேமாப புடைதது. அ

இ-ள். ஒருவறகு— ஒருவனுககு— தான ஒருமைக்கண் கறற கல்வி—தானொருபிறபபினகட்கறற கலவி— எழுமையும ஏமாபபு உடைத்து — எழுபிறபபினுஞசெனறு உதவுதலையுடைதது. எ-று.

வினைகள்போல உயிரினகடகிடநது அது புககுழிப புகுமாகலின, எழுமையுமேமாப்புடைததெனறார. எழுமை மேலேகூறபபடடது. உதவுதலநனனெறிக கணுயததல. (அ)

௩௯௯. தாமின் புறுவ துலகின் புறககண்டு
காமுறுவா கறறறிந தார. ௯

இ-ள. தாம் இனபுறுவது உலகு இனபுறக கணடு—தாமினபுறுதறகு ஏது வாகிய கலவிககு உலகமினபுறுதலால அசசிறபபு நோககி—கறறறிநதார காமுறுவா—கறறறிநதார பினனும அதனையே விருமபுவா. எ-று.

தாமினபுறுதலாவது நிகழவினகடசொற்பொருளகளின சுவைநுகாவானும், புகழ பொருள பூசை பெறுதலானும, எதிரவினகண அறம வீடு பயததலானும், அதனான இடையறாதவினபமெயதுதல. உலகினபுறுதலாவது இமமிக்காரோடு தலைபபெயது அறியாதனவெலலாம அறியபபெறறேமெனறும, யாணடு பலவாக நரையிலமாயினேமெனறுமுவததல. செலவமாயின், ஈட்டல காத்தல் இழததலெனறிவறறாறறுனபுறுதலும பலரையும பகையாககலுமுடைத்தென அறிநது அதனைக காமுறாமையிற கறறறிநதாரெனறும, கருமபயிறறகுக் கூலிபோலத தாமினபுறுதறகு உலகினபுறுதல பிறவாறறானினமையின் அதனையே காமுறுவரெனறுஙகூறினார. (௯)

௪00. கேடில விழுசசெலவஙகலவி யொருவற்கு
மாடலல மறறை யவை. ௧0

இ-ள. ஒருவறகுக கேடு இல விழுசசெலவம கலவி— ஒருவனுக்கு அழிவிலலாத சீரியசெலவமாவது கலவி,—மறறையவை மாடு அலல—அஃதொழிநத மணியும் பொனனுமுதலாயின செலவமலல. எ-று.

அழிவினமையாவது தாயத்தார், களவா, வலியர், அரசரென்றிவராற கொளளப்படாமையும், வழிபட்டாரககுக கொடுததுழிக குறையாமையுமாம். சீர்மை தக்கார்கண்ணே நிற்றல். மணி பொன முதலியவறறிறகு இவவிரணடுமின்மையின், அவற்றை மாடலலவென்றார். இவையைநதுபாட்டானுங் கல்வியது சிறபபுக் கூறபபடடது. (௧0)

௪௧ ம அதி. — கல்லாமை.

அஃதாவது கறறலீசசெயயாமை, எனறது அதனினுயவிழிபினை. கலவிச சிறபபு மேல விதிமுகத்தாற் கூறியதனினையான முறறுபபெறுமைநோக்கி, எதிர மறைமுகததானுங கூறுகின்றதாகலின், இது கலவியினபின வைக்கபபட்டது.

சூ0க. அரஙகின்றி வடடாடி யறறே நிரமபிய
நூலினறிக கோடடி கொளல. க

இ-ள. அரஙகு இனறி வடடி ஆடியறறு—அரஙகினையிழையாது வடடாடினு றபோலும—நிரமபிய நூல இனறிக கோடடி கொளல—நானிரமபுதறகேது வாகிய நூலகளைககலலாதவொருவன அவையினகணைனறனைசசொலலுதல. எ-று.

அரஙகு வகுதததானம. வடடாடல உணடையுருடடல. இவை "கடடளை யனை வடடரங கிழைததுக—கலலாச சிறுஆ நெலலிவட டாடும" எனபதனு னறிக. நிரமபுதல அறியவேணடுவனவெலலாமறிதல. கோடடியெனபது ஈண டாகுபெயா, "புலலா வெழுதகிற பொருளில வறுங்கோடடி"*எனபுழிபபோல. சொலலுமபொருளும தெறிபபடாவெனபதாம. (க)

சூ0உ. கலலாதான சொறகா முறுதன மூலையிரண்டி
லிலலாதாள பெணகாமுற றறறு. உ

இ-ள. கலலாதான சொற காமுறுதல— கலவியிலலாதானொருவன அவை யின்கணைனறுசொலலுதலை அவாவுதல—மூலையிரணடுமி லிலலாதாள பெண காமுறறறறு—இயலபாகவே மூலையிரணடிலலாதாளொருதகி பெணமையை அவாவினறபோலும. எ-று.

இனைததெனவறிநத சினைபாகலின, தொகையொடு முறறுமமை கொடுததா ர சிறபபிலலாதாளெனபதாம. அவாவியவழிக கடைபோகாது, போகினும நகை விளைகுமெனபதாயிறறு. (உ)

சூ0ஊ. கலலா தவரு நனிநலலா கறறூமுற
சொலலா திருகக பெறின. ஊ

இ-ள். கலலாதவரும நனி நலலா — கலலாதாரும மிக நலலராவர்,—கற றூமுன சொலலாது இருககபபெறின — நாமே தமமையறிநது கறறூரவை

யினகண ஒனறனையுஞசொலலாதிருததல கூடுமாயின. எ-று.

உமமை இழிவுசிறபபுமமை. தமமைத தாமறியாமையின அது கூடாதென பார் பெறினெனறும, கூடின ஆணடுத தமமை வெளிபபடுத்தாமையானும, பின கலவியைவிருமபுவராகலானும நனிநலலரெனறுஙகூறினா. இவைமூனறு பாட்டானுஙகலலாதாா அவைககடசொலலுநறகுரியரனமை கூறபபட்டது.(ங)

ச0ச. கலலாதா னொடபங கழியநன் றாயினுங
கொளளா ரறிவுடை யாா ச

---

* நாலடியாா — மேனமககள, — புலலா வெழுததிற் பொருளில வறுங் கோட்டி— கலலா வொருவ னுரைபபவுங கண்ணோடி— நல்லாா வருநதியுங் கேட்பரே மறறவன்—பலலாரு ணாணல பரிநது.

சக ம் அதி.— கல்லாமை. கஉக

இ-ள். கல்லாதான் ஒட்பம கழிய நனறாயினும—கல்லாதவனதொண்மை ஒரோவழி மிக நன்றாயிருப்பினும்,— அறிவுடையாா கொளளாா—அறிவுடையாா் அதனையொணமையாகக கொளளாா. எ-று.

ஒணமை அறிவுடைமை. அது நன்றாகாது, ஆயிறறாயினும் நீர்மேலெழுத்துப் போல்வதோர் விழுககாடாகலின, நிலைபெறற நூலறிவுடையாா அதனை மதி யாரெனபதாம. (ச)

ச0ரு. கலலா வொருவன் றகைமை தலைப்பெய்து
சொல்லாடச சோாவு படும. ரு

இ-ள். கல்லா ஒருவன தகைமை—நூலகளைக் கல்லாதவொருவன் யான றிவுடையேனெனத தனனை மதிககு மதிபபு — தலைபபெயது சொலலாடச் சோாவுபடும—அவறறைக் கறறவன கணடு உரையாடக் கெடும எ-று.

கறறவனெனபது வருவிககபபட்டது. யாதானுமோாவாாததைசொலலுநது ணையுமே நிறபது, சொலலியவழி வழுபபடுதலின, அழிநதுவிடுமென்பதாம. இவையிரணடுபாடடானுங கலலாதாரதியறகையறிவினகுறறங கூறபபடடது.

ச0சு. உளரென்னு மாததிரைய ரலலாற பயவாக

களரனையா கலலா தவா. சு

இ-ள. கலலாதவா— கலலாதவா— 'உளா எனனும் மாத்திரையர் அல்லா ல்—காணபபடுதலான இலரலலா உளொனறு சிலாசொலலுமளவினராதலன றி—பயவாக களா அனையா—தமகுமபிறாகுமப பயனபடாமையால் விளை யாத களாநிலததோடொபபா. எ-று.

களா தானும பேணறபாடழிநது உயிாகடகும உணவு முதலிய உதவாத தபோலத தாமும ஙனருமதிகறபாடழிநது பிறாகுமப அறிவு முதலிய உத வாொன்பதாம். இதனால கலலாதாரது பயனபடாமை கூறபபட்டது. (சு)

சoள. நுண்மா னுழைபுல மிலலா னெழினல
மண்மாண் புனைபாவை யறறு. எ

இ-ள. நுண மாண நுழை புலம இலலான எழில நலம—நுண்ணிதாய் மாட்சிமைபபட்டுப பலநூலகளினுளுசெனற அறிவு இலாதவனுடைய எழுச்சி யும அழகும— மண மாண புனை பாவையறறு— சுதையான மாட்சிமைப் படப புனைநத பாவையுடைய எழுசசியும அழகுமபோலும. எ-று.

அறிவிறகு மாடசிமையாவது பொருளகளைக கடிதிறகாணடலும மறவாமை யும் முதலாயின. பாவை ஆகுபெயா. "உருவினமிகதோ ருடமபது பெறுதலு மரிது"* ஆகலான எழினலஙகளுமபாபயனேயெனினும, நூலறிவிலவழிசிற பபிலவெனபதாம. இதனால அவா வடிவழகாற பயனினமை கூறபபட்டது.(எ)

சoஅ. நலலார்கட படட வறுமையி னின்னுதே
கல்லார்கட படட திரு. அ

---

* சீவகசிநதாமணி, மூததியிலமபகம, பெறுதறகருமை, கo.—கருவி மா மழைகணபெயல பொழிநதென வழிநா—ளருவி போறருடாந தலுதன வரு ம்பினி யழலுட—கருவிற் காய்ததிய கட்டளைப படிமையிற பிழையா—வரு வின் மிக்கதோ ருடமபது பெறுதலு மரிதே.

சுசு

சஉ ம் அதி.— கேள்வி.

இ-ள். கல்லாகண் பட்ட வறுமையின் இன்னது—கற்றார்மாட்டுநின்ற வறுமையினுமினனுது— கலலார்கண படட திரு—கலலாதாமாட்டுநின்ற செலவம். எ-று.

இழிவுசிறபபும்மை விகாரததாறறொகதது. ததததங்கியினனறி மாறிநிறறலால தாமிடக்கட்படுதலும உலகிறருத தனபஞசெயதலும இரணடறகுமொகுமாயினும், திருக கலலாைாகெடிகக, வறுமை நலலாைாக கெடாது நிறறலான, வறுமையினுநதிருவினனுதெனறூ. இதனால அவா திருவின குறறம கூறபபட்டது. (அ)

சஅ0கூ. மேறபிறநதா ராயினுங கலலாதார் கீழபபிறநதுங
கறறூ ரனைததிலா பாடு. கூ

இ-ள். கலலாதா மேறபிறநதா ஆயினும— கலலாதா உயாநதசாதிகளபிறநதாராயினும—கீழபபிறநதும கறறூ அனைததுப பாடு இலா—தாழநதசாதிகளட்பிறநதுவைதது கறறூரது பெருமையளவிறறுய பெருமையிலா.எ-று.

உடலோடொழியுஞ சாதியுயாசசியினும உயிரோடு செலலுங கலவியுயாசசி சிறபபுடைததெனபதாம. இதனால அவாசாதியுயாசசியாற பயனினமை கூறபபட்டது. (கூ)

சஅ0. விலஙகொடு மக்க ளனைய நிலஙகுநூல்
கற்றுரோ டேனை யவர். அ0

இ-ள். விலஙகொடு மகள அனையா—விலஙகோடு நோகக மக்கள எதது னைனனமையுடையா அததுனைததிமையுடையா— இலஙகு நூல கறறுரோடு ஏனையவா — விளஙகியநூலக கறறு ரோடு நோகக கலலாதவா. எ-று.

இலஙகு நூலெனபது சாஙிபபெயா. விளஙகுதல மேமபடடதல. விலஙகின மகடகேறறமாய உணாவுமிகுதி காணபபடுவது கறறாகணனேயாகலின, கலலாதாரும அவரும ஒததபிறபபினரலலனெபதாம. மயகநிரனிறை. இதனால அவா மகட்பிறபபாற படனெபசாமை கூறபபடடது. (அ0)

சஉ ம அதி.—கேள்வி.

அஃதாவது கேட்கபபடு நூறபொருளகளைக கறறறிநதாகூறக்கேடடல. கறறவழி அதனினுயவறிவை வலியுறுததலாறும, கலலாதவழியும அதனையுண டாகுதலாறும, இது கலவி கலலாமைகளினபின வைகபபடடது.

சகக. செலவதறுட செலவஞ செவிசசெலவ மசசெலவஞ
செலவதது ளெலலாந தலை. க

இ-ள. செலவதறுடசெலவம செவிசசெலவம — ஒருவறகுச சிறபபுடைய செலவமாவது செவியினவருஞசெலவம,—அசசெலவம செலவதறுள எல லாம தலை—அசசெலவம பிறசெலவஙகளெலலாவறறினுந தலையாகலான.எ-று.

செவியானவருஞசெலவம கேளவியான எலலாபபொருளையுமறிதல, பிறசெ ல்வஙகள் பொருளான வருவன. அவை நிலையாவாகலானும, தனபவினை வாகலானும், இது தலையாயிறறு. அவறறையொழிதது இதனையே செயகவெ ன்பது குறிபபெச்சம். (க)

சஉ ம் அதி.— கேள்வி. ஙஉக

சகஉ. செவிக்குண வில்லாத போழ்து சிறிது
வயிறறுககு மீயப் படும. உ

இ-ள. செவிககு உணவு இலலாதபோழது—செவிக்குணவாகிய கேள்வியில் லாதபொழுது—வயிறறுககும சிறிது ஈயபபடும—வயிறறுக்குஞ சிறிதனவு இடப்படும. எ-று.

சுவையிகுதியும பிறபயததலுமுடைய கேள்வியுளளபொழுது வெறுக்கப்ப டுதலான இலலாதபோழதெனறும, பெரிதாயவழித தேடறறுனபமேயனறி நோயுங காமமும பெருகுதலாற சிறிதெனறும, அதுதானும பினனிருநது கே ட்டறபொருடடாகலான ஈயபபடுமெனறுங கூறினா. ஈதல வயிறறநிழிவு தோனற நினறது. இவையிரணடு பாடடானும கேளவியது சிறபபுக கூறபப ட்டது. (உ)

சகஈ. செவியுணவிற் கேள்வி யுடையா ரவியுணவி
னானுறோ டொப்பர் நிலத்து. ஈ

இ-ள். செவியுணவிற கேளவி உடையார்—செவியுணவாகிய கேளவியினையு டையார்,—நிலத்து அவியுண்வின ஆனுறோடு ஒப்பர்—நிலத்தினகணனரா யினும, அவியுணவினையுடைய நேவரோடொப்பர். எ-று.

செவியுணவு செவியாலுணணுமுணவு. அலவழிகணவந்த இன்சாரியையது னகரம் வலிந்து நினறது. அவியாகியவுணவு நேவாக்கு வேளவிததீயிறகொடு ப்பன. அறிவானிறைநதமையான ஆனுறொனறும, தனபமறியாமையாற நே வரோடொப்பனென்று கூறினார். இதனால அதனையுடையாரது சிறபபுக,கூற பபட்டது. (ஈ)

சகச. கற்றில ரெயினுங கேடக வஃதொருவற்
கொறகநதி னூறறுந துணை. ச

இ-ள். கறறிலன ஆயினும கேட்க—உறுதி நூலகளைத்தான கறறிலரெயினும், அவறறின பொருளகளைக கறறறிநதா சொலலக கேடக,—அஃது ஒருவறகு ஒறகநதின ஊறறும துணை — அகனேளவி ஒருவனுககுத தளாச்சிவநதழிப பறறுககோடாநதுணையாகலான. எ-று.

உம்மை கறகவேணடுமென்பது பட நினறது. தளாசசி வறுமையாலுதல அறிவினமையாலுதல இடிகடபடடுழி மனநதளாதல. அதனைக கேளவியினை ய அறிவு நீகுமாகலின, ஊறறுநதுணையெனறார். ஊனறெனனுமாகுபெயரின் னகரம திரிநது நினறது. (ச)

சகடு. இழுகக லுடையுழி யூறறுககோ லறறே
யொழுகக முடையாரவாயச சொல. ஙு

இ-ள. இழுக்கல உடை உழி ஊறறுககோல அறறு— வழுக்குதலையுடைய சேறறுநிலத்து இயகருவாககு ஊனறுகோலபோலுதவும்—ஒழுக்கம உடை யார வாயசசொல — காவறசாகாடுகைபபாரக்கு ஒழுககமுடையார வாயிற் சொறகள. எ-று.

அவாயநிலையான வநத உவமையடையாற் பொருளடை வருவிக்கப்பட்டது. ஊற்றாகியகோலபோலுதவுதல தளாநதுழி அதனை நீககுதல. கல்வியுடையரே

னும் ஒழுக்கமில்லாதார அறிவிலராகலின், அவர்வாய்ச்சொற் கேட்கப்படாதெ ன்பது தோனற ஒழுக்கமுடையார்வாயசசொல்லெனறார். வாயென்பது தீச சொலறிமையாகிய சிறபபுணர நினறது. அவற்றைக் கேடகவென்பது குறிப பெச்சம். (௫)

௪௧௬. எனைத்தானு நலலவை கேடக வனைததானு
மான்ற பெருமை தரும. ௬

இ-ள். எனைத்தானும் நல்லவை கேடக—ஒருவன சிறிதாயினும உறுதிபபொ ருள்களைக் கேட்க,—அனைததானும ஆனற பெருமை தரும—அககேளவி அத் துணையாயினும் நிறைநத பெருமையைத தரும ஆகலான. எ-று.

எனைதது அனைதது எனபன கேட்குமபொருணமேலுங காலத்தின்மேலும் நின்றன. அக்கேளவி மழைததுளிபோல வநதீணடி எல்லாவறிவுகளையுமுள வாக்கலின், சிறிதெனறிகழறகவெனபதாம. (௬)

௪௧௭. பிழைததுணாநதும பேதைமை சொலலா ரிழைத்துணாந்
தீண்டிய கேளவி யவா. ௭

இ-ள். பிழைதது உணாநதும பேதைமை சொலலாா — பிறழவுணாநதவ ழியும, தமககுப் பேதைமை பயககுஞ சொறகளைச சொலலாா—இழைதது உணாநது ஈணடிய கேளவியவா—பொருளகளைத தாமும நுணணிதாகவாரா யநதறிநது அதனமேலும ஈணடிய கேளவியினையுடையாா. எ-று.

பிழைபபவெனபது திரிநதுநினறது. பேதைமை ஆகுபெயா. ஈணடுதல பல வாறறான் வநது நிறைதல. பொருளகளின மெயமமையைத தாமுமறிநது அறிநதாரோடொபபிபபதுஞசெயதாா தாமதகுணததான மயஙகினராயினும, அவவாறல்லது சொலலாரெனபதாம. இவைநானகுபாடடானுங கேட்டாாக

கு வருநனமை கூறபபட்டது. (எ)

சகஅ. கேடபினுங கேளாத தகையவே கேளவியாற
றோடகப படாத செவி அ

இ-ள. கேட்பினும கேளாத தகையவே— தமபுலமாய ஓசைமாததிரததைக் கேட்குமாயினுஞ செவிடாந தனமையவேயாம — கேளவியால தோட்கபபடாத செவி— கேளவியாறறுளைககபபடாத செவிகள. எ-று.

ஏகாரம தேறறததினகணவநதது. ஓசைமாததிரததான உறுதியெயதாமையிற கேளாததகையவெனறும, மனததினகண நூறபொருள நுழைதறகு வழியாககலிற கேளவியைக் கருவியாககியுங கூறினா. பழையதுளை துளையனறெனபதாம் (அ)

சககூ. நுணஙகிய கேள்விய ரல்லாா வணஙகிய
வாயின ராத லரிது. கூ

இ-ள். நுணஙகிய கேளவியா அலலார்—நுண்ணிதாகிய கேளவியுடையரலலாதாா— வணங்கிய வாயினா ஆதல அரிது— பணிநத மொழியினையுடையராதல் கூடாது. எ-று.

கேட்கபபடுகினற பொருளினது நுண்மை கேளவிமே லேறறபபட்டது. வாய ஆகுபெயா. பணிநதமொழி பணிவைப புலபபடுத்திய மொழி. கேளாதாா

உணாவின்மையாற றம்மைவியநது கூறுவரெனபதாம். அலலாலென்பதுஉம் பாடம். (க)

சஉ0. செவியிற் சுவையுணரா வாயுணர்வின் மாகக
ளவியினும வாழினு மென். க0

இ-ள. செவியிற சுவை உணரா வாய உணாவின மாககள்— செவியானுக ரபபடுஞசுவைகளேயுணராத வாயுணாவினேயுடைய மாநதா— அவியினும் வா ழினும் என— சாவினும வாழினும உலகிறகு வருவதெனனே! எ-று.

செவியானுகரபபடுஞ சுவைகளாவன சொறசுவையும, பொருட்சுவையும்: அவறறுட்சொறசுவை குணம, அலஙகாரமென இருவகைதது. பொருட்சுவை காமம, நகை, கருணை, வீரம், உருததிரம, அசசம, இழிபபு, வியபபு, சாநத மென ஒனபதுவகைதது. அவையெலலாம ாணடிரைபபிறபெருகும. வாயுணர வெனபது இடைபபதஙகடொகுனிறற மூனறுமவேறறுமைததொகை: அது வாயானுகரபபடுஞசுவைகளேயுணரும உணாவெனவிரியும. அவை கைபபு, கா ழபபு, புளிப்பு, உவாபபு, துவாப்பு, இததிபபென ஆறும. செததாலிழபபதும வாழநதாற பெறுவதுமினமையின, இரணடுமொக்குமெனபதாம. வாயுணவி னெனறுபாடமோதுவாருமுளா. இவைமூனறுபாடடானுஙகேளாதவழிபபடிங குற்றம கூறபபட்டது. (கo)

சஙகம் அதி. — அறிவுடைமை.

அஃதாவது கலவி கேளவிகளினுய அறிவோடு உணமையறிவுடையனு தல. அதிகாரமுறைமையும இதனுனே விளஙகும.

சஉக. அறிவறறஙு காககுங கருவி செறுவாககு
முளளழிகக லாகா வரண. க

இ-ள. அறிவு அறறம காககும கருவி — அரசாககு அறிவெனபது இறநதி வாராமறகாககுஙகருவியாம, — செறுவாககு அழிககலாகா உளளரணும— அதுவேயுமனறிப பகைவாககு அழிககலாகாத உளளரணுமாம. எ-று.

காததல முனனறிநது பரிகரிததல. உளளரண உளளாயவரண, உளபுக்க ழிக்கலாகா அரணெனறுமாம. இதனுல அறிவினது சிறபபுக கூறபபடடது.

சஉஉ. சென்ற விடததாற செலவிடா தியொரீஇ

நனறின்பா லுயபப தறிவு. உ

இ-ள். சென்ற இடததால செல விடா— மனத்தை அது சென்ற புலததி னகடசெல்ல விடாது— தீது ஓரீஇ நனறினபால உயபபது அறிவு—அபபுல ததின நனமை தீமைகளையாராயநது தீயதனினீககி நலலதனகடசெலுத்துவது அறிவு. எ-று.

வினைக்கேறற செயபபடுபொருள் வருவிக்கபபடடது. ஓசை, ஊறு, ஒளி, சுவை, நாறறமெனப் புலம ஐநதாயினும,ஒருகாலதது ஓனறினகணல்லது செல்லாமையின், இடததாலெனறார். விடாதெனபது கடைககுறைநது நின்றது. குதிரையை நிலமறிநதுசெலுததும் வாதுவன்போல வேறாக்கி மனத்தைப புலமறிநதுசெலுத்துவது அறிவெனறார், அஃது உயிரக்குணமாகலின. (உ)

கஉசு சஙூ ம் அதி.— அறிவுடைமை.

சஉஙூ. எப்பொருள் யாரயார்வாய்க் கேட்பினு மப்பொருண்
மெயபபொருள காண்ப தறிவு. ஙூ

இ-ள். எபபொருள் யார யாரவாயக் கேட்பினும்— யாதொருபொருளையாவர் யாவா சொலலககேடபினும,—அபபொருள மெயபபொருள காணபது அறிவு— அபபொருளின மெயயாய பயனைக் காணவல்லது அறிவு. எ-று.

குணங்கணமூனறும மாறி மாறி வருதல யாவாக்குமுணமையின, உயாநத பொருள இழிநதாரவாயினும, இழிநதபொருள உயாநதாரவாயினும, உறுதிப பொருள பகைவாவாயினும, கெடுபொருள நடடாரவாயினும ஒரோவழிக கேடகபபடுதலான, எபபொருள யாரயாரவாய்க்கேடபினுமெனறார். அடுககுப பனமைபறறிவநதது. வாயெனபது அவா அபபொருளினகடபயிலாமையுணாததிநினறது. மெயயாதல நிலைபெறுதல. சொலவாரதியலபு நோககாது அபபொருளினபயனோககிக கொளளுதல ஒழிதல செயவதறிவெனபதாம. (ஙூ)

சஉச. எணபொருள வாகச செலச்சொலலித தானபிறாவாய
நுணபொருள காணப தறிவு. ச

இ-ள். தான எணபொருளவாகச செலச சொலலி—தான சொலலுஞசொ றகனை அரியபொருளவாயினும கேட்பாககு எளிய பொருளவாமாறு மனற கொளச சொலலி—பிறாவாய நுணபொருள காணபது அறிவு—பிறாவாயக் கேடகுஞசொறகளின நுணணியபொருள காணவரிதாயினும அதனைக காண வலலது அறிவு. எ-று.

உடையவனறெழில அறிவினமேலேறறபபட்டது. சொலலுவன வழுவின்றி இனிது விளஙகச சொலலுகவெனபா சொனமேலவைததும, கேடபன வழுவினும் இனிதுவிளஙகாவாயினும பயனைக கொணடொழிகவெனபா பொருணமேலவைததுங்கூறினார். (ச)

சஉடு. உலகந தழீஇய தொடப மலாதலுங்
கூமபலு மிலல தறிவு. டு

இ-ள. உலகம தழீஇயது ஒட்பம—உலகததை நடபாககுவது ஒருவனுக்கு ஒட்பமாம,—மலாதலும கூமபலும இலலது அறிவு—அநநடபினகண முன மலாதலும பின கூமபுதலுமினறி ஒருநிலையனறவது அறிவாம். எ-று.

தழீஇயது இலலதெனபன அவவதறதொழினமேனினறன. உலகமெனபது ஈணடியாநதோனை. அவரோடு கயபபூபபோல வேறுபடாது கோட்டுபபூப போல ஒருநிலையே நடபாயினுன எலலாவினபமுமெயதுமாகலின, அதனை அறி வென்றார்.* காரியஙகள காரணஙகளாக உபசரிகபபடடன. இதனைச் செல வத்தினமலாதலும கலகுரவிறகூமபலுமிலலதெனறு உளைபபாருமுளர். (டு)

சஉசு. எவ்வ துறைவ துலக முலகதனோ
டவ்வ துறைவ தறிவு. சு

---

* காலடியார, நடபாராய்தல, —கோட்டுப்பூப் போல மலாதபிற கூம்பா து— வேட்டதே வேட்டதா நட்பாடசி— தோட்ட—கயப்பூப்போன் முன்ம லாத பிறகூமபு வானை— நயபபாரு நட்பாரு மில.

இ-ள. உலகம் எவ்வது உறைவது — உலகம் யாதொருவாறறானொழுகுவதாயிறறு,—உலகததோடு அவ்வது உறைவது அறிவு—அவ்வுலகத்தோடு மேவித் தானும அவவாறறானொழுகுவது அரசனுக்கறிவு. எ-று.

உலகததையெல்லாம யானியமிததலான எனனை நியமிபபாரிலலையெனக் கருதித் தானினைததவாறே ஒழுகிற பாவமும் பழியுமாமாகலான, அவவாறொழுகுதல அறிவன்றென விலககியவாறாயிறறு. இவையைநதுபாடடானும அதனதிலக்கணஙகூறபபடடது. (சு)

சஉஎ. அறிவுடையா ராவ தறிவா ரறிவிலா
ரஃதறி கல்லா தவா. எ

இ-ள. அறிவுடையாா ஆவது அறிவாா—அறிவுடையராவாா வரககடவதனை முனனறியவலலாா,—அறிவிலாா அஃது அறிகலலாதவா — அறிவிலராவாா அதனை முன்னறியமாடடாதாா. எ-று.

முன்னறிதல முனனேயெணணியறிதல. அஃதறிகலலாமையாவது வநதாலறிதல். இனி ஆவதறிவாரென்பதறகுத தமககு நனமையறிவாரெனறுரைபபாருமுளா. (எ)

சஉஅ. அஞசுவ தஞசாமை பேதைமை யஞசுவ
தஞச லறிவாா தொழில. அ

இ-ள். அஞ்சுவது அஞசாமை பேதைமை—அஞசபபடுவதனை அஞசாமை பேதைமையாம,—அஞசுவது அஞசல அறிவாா தொழில—அவவஞசப்படுவதனை அஞசுதல் அறிவாாதொழிலாம. எ-று

பாவமும பழியுங கேடும முதலாக அஞசபபடுவன பலவாயினும, சாதிபற்றி அஞசுவதெனறாா. அஞசாமை எணணாதுசெயதுநிறறல. அஞசுதல எணணித தவிாதல. அது காரியமனறெனறு இகழபபடாதெனபாா அறிவாாதொழிலெனறாா. அஞசாமை இறைமாட்சியாகச சொலலபபடடமையின, ஈணடஞசவேணடுமிடஙகூறியவாறு. இவையிரணடுபாடடானும அதனையுடையாரதிலக்கணங கூறபபட்டது. (அ)

சஉகூ. எதிரதாக காககு மறிவினாா்க கிலலை
யதிர வருவதோா நோய. கூ

இ-ள். எதிரதாக காககும அறிவினாககு—வரககடவதாகியவதனை முனன றிநது காககவலல அறிவினையுடையாாககு—அதிர வருவது ஓர நோய இல லை—அவா நடுஙக வருவதொருதுனபமுமிலலை. எ-று.

நோயென வருகினறமையின, வாளா எதிரதாவெனறா. இதனாற காக்கலா ங்காலம உணாததபபட்டது. காததல அதன்காரணததை விலககுதல. அவர் க்குத் துன்பமினமை இதனாறகூறபபட்டது. (௬)

சஙூ0. அறிவுடையா ரெல்லா முடையா ரறிவிலா
ரெனனுடைய ரேனு மிலர். க0

இ-ள். அறிவுடையாா எலலாம உடையார்—அறிவுடையார் பிறிதொன்று மிலராயினும் எலலாமுடையராவர்,—அறிவிலாா என உடையரேனும் இலர்—அறிவிலாதார் எலலாமுடையராயினும் ஒன்றுமிலராவர். எ-று.

௬௨௮ சச ம் அதி.— குற்றங்கடிதல்.

செல்வஙகளெல்லாம் அறிவாறபடைக்கவுங் காக்கவுமபடுதலின அஃதுடை யாரை எல்லாமுடையரெனறும், அவையெலலாம முனனேயமைநது கிடபு பினும் அழியாமற காததறகுந தெய்வததானழிநதுழிப படைத்தறகுங கருவி யுடையரனமையின் அஃதிலலாதாரை எனறுடையரேனுமிலரென்றுங கூறினா. எனனுமெனபுழி உமமை விகாரததாறறொககது. இதனான அவரதுடைமையும் ஏனையாரதினமையுங கூறபபடடன. (க0)

சச ம அதி.— குற்றங்கடிதல்.

அஃதாவது காமம, வெகுளி, கடுமபறறுளளம, மானம, உவகை, மதமெ னப்படட குறறஙகளாறனையும அரசன தனகணிகழாமற கடிதல. இவறறை வ டநூலாா பகைவாககமெனப. இவை குறறமெனறறிதலும கடிதலும அறிவு டையாாககலலது கூடாமையின, அதனபின வைககப்படடது.

சஙூக. செருககுஞ சினமுஞ சிறுமையு மிலலாா
பெருககம பெருமித நீாதது. க

இ-ள. செருககும சினமும சிறுமையும் இலலாா பெருககம் — மதமும்

வெகுளியுங காமமுமாகிய குறறஙகளிலலாதவரசரது செலவம— பெருமித நீாத்து— மேமபாடுநீாமையினையுடைதது. எ-று.

மதம் செலவக்களிபபு. சிறியோாசெயலாகலின, அளவிறநதகாமஞ சிறுமை யெனபபடடது. இவை நீகியலலன செயவிதலான, இவறறைக கடிநதாசெ ல்வம நலவழிபபாடடிம நிலலபேறுமுடைமையின, மதிபபுடைதெனபதாம. மி குதிபறறி இவை முறகூறபபடடன. (க)

சஙஉ. இவறலு மாண்பிறந்த மானமு மாணு
வுவகையு மேத மிறைக்கு. உ

இ-ள. இவறலும — வேணடுமவழிப பொருளகொடாமையும் — மாண்பு இறநத மானமும—நனமையினீஙகிய மானமும—மாணு உவகையும்— அள விறநதவுவகையும— இறைககு ஏதம— அரசனுககுக குறறம. எ-று.

மாடசியான மானததினீககுதறகு மாணபிறநத மானமெனறார: அஃதா வது அநதணா சானறோ ஆருநதவததோ தமமுனனோ தநதை தாயென நிவனா வணஙகாமையும, முடிகபபடாதாயினும கருதியது முடிததேவிடுத லும முதலாயின. அளவிறநதவுவகையாவது கறிகணணேடடம. பிறருஞசின னேகாமஙகழிகண்ணேடட மெனறிவறறையறநதருநிகிரிககு வழியடையாகு ந்தீதெனறார. இவையிரணடுபோடடானுங குறறஙகளாவன இவையெனபது கூ றபபடடது. (உ)

சஙக. தினைத்துணையாங் குற்றம் வரினும் பனைத்துணையாக்
கொள்வா பழிநாணு வார். ங

இ-ள. பழி நாணுவார— பழியையஞ்சுவார,—தினைத்துணையாம் குற்றம் வரினும் பனைத்துணையாக் கொளவா—தங்கட்டினையளவாங் குறறம் வநததா யினும அதனை அவ்வளவாகவனறிப பனையினளவாகக் கொள்வர். எ-று.

சச ம் அதி.— குற்றங்கடிதல்: ஙஉஃ

குறறம் சாதிப்பெயா. தமக்கேலாமையிற ஒறிதென்று பொரூர் பெரிதாக க் கொண்டி வருந்திப் பின் அது வாராமற காபபதொனபதாம். (ங)

சஙசு. குறறமே காகக பொருளாகக குறறமே
யறறந் தருூம பகை. சு

இ-ள. அறறம் தருூம் பகை குறறமே—தனக்கிறுதி பயக்கும் பகை குறற மே,— குறறமே பொருளாகக காகக — ஆகலான, அக்குறறம தனகணவா ராமையே பயனுகக கொணடி காசுகவேணடிம. எ-று.

இவைபறறியலலது பகைவா அறறநதாராமையின இவையே பகையாவன வெனனும வடனூலா மதிம பறறிக குறறமேயறறநதருூம பகையெனறும், இவறறநினமையே குணஙகளதுணலுமயாகககொணடெனபார் பொருளாக வெனறுங கூறினா. குறறமேகாகவெனபது "அருமபணபிறற நீமைகாக்க" எனபதுபோல நினறது. (சு)

சஙடு. 'வருமுனனாக காவாதான் வாழகைக யெரிமுன்னர்
வைததூறு போலக கெடும. டு

இ ள. வருமுனனாக காவாதான வாழக்கை—குறறம் வரகடவதாகினற மூற்காலதிலே அதனைக காவாத அரசன் வாழக்கை—எரிமுனனா வைத்த றுபோலக கெடிம—அது வநதால எரிமுகததுநினற வைகுவைபோல அழிந தவிடிம. எ-று.

குறறமெனபது அகிகாரதநான வநதது. முனனனொனறதனீறறது பருகிப பொருளவிகுதி. வருமெனனுமபெயரொசசம முனனனொனனுங்காலடபெடாகொ ணடது, அதனுறை காககலாய காலம பெறபப—டது. குறறஞசிநிதாயினும அத னுறை பெரியசெலவம அழிநதேவிடிமெனபது உவமையாற பெறறும. (ஙு)

சஙசூ. தன்குறற நீகஙிப பிறாகுறறங காண்கிறபி
னெனகுறற மாகு மிறைககு. சூ

இ-ள. தன்குறறம நீகஙிப பிறா குறறம காணகிறபின— முனனர்த தனகு றறத்தைக கணடி கடிநது பினனாப பிறாகுறறங காணவலலனாயின,—இறை ககு ஆகும குறறம என—அரசனுககு ஆகககடவ குறறம யாது. எ-று.

அரசனுககுத தனகுறறஙகடியாவழியே பிறாகுறறஙகடிதல குறறமாம் அது கடிநதவழி முறைசெயதலாமெனபாா, எனகுறறமாகுமெனறா: எனவே, தன் குறறஙகடிநதவனே முறைசெயதறகுரியவனெனபதாயிறறு. இவைநான்குபாடடானும அவறறது கடிதறபாடு பொதுவகையாற கூறபபடடது. இனிச சிறப்புவகையாற கூறுப. (௬)

சஙஎ. செயறபால செயயா திவறியான் செல்வ
முயறபால தனறிக கெடும். எ

இ-ள. செயறபால செயயாது இவறியான செலவம்—பொருளாற் றனக்குச செயதுகொளளபபடுமவறறைச செயது கொளளாது அதனகட் பற்றுள்ளஞ செயதானது செலவம— உயறபாலதன்றிக கெடும—பின் உளதாமபான்மைத்தனறி வறிதே கெடும் எ-று.

செயறபாலவாவன அறம் பொருளின்பங்கள். பொருளாற பொருள்செயதலாவது பெருக்குதல், அது "பொன்னி னாகும் பொருபடை யப்படை— தன்

கஎ

கஙஎ சச ம் அதி.— குற்றங்கடிதல்.

னி னாகுந தரணி தரணியிற— பின்னை யாகும பெரும்பொரு ளப்பொரு— டென்னுங் காலைத் துனனாதன வில்லையே."* எனபதனானறிக. அறஞசெயயாமையானும பொருளபெருக்காமையானும உயறபாலதன்றியெனறும, இனபப பயன்கொளளாமையிற கெடுமெனறுஙகூறினா. உயறபாலதினறியெனறு பாடமோதுவாருமுளா. (எ)

சஙஅ. பறறுளள மென்னு மிவறன்மை யெறறுள்ளு
மெணணப படுவதொன றனறு. அ

இ-ள. பறறுளளம எனனும இவறனமை— பொருளை விடத்தகுமிடதது விடாது பறறுதலைச் செயயுமுளளமாகிய உலோபததினது தனமை— எறறுள்ளும எணணப்படுவது ஒனறு அனறு—குறறததனமைகளெலலாவறறுளளும்

வைததெண்ணபபடுவதொன்றனறு, மிககது. எ-று.

இவறலது தனமையாவது குணஙகளெலலாம ஒருஙகுளவாயினும் அவறறைக் கீழ்பபடுததுத தான மேறபட வலலவியலபு. ஒழிநதன அதுமாட்டாமையின, எறறுளளுமெணணபபடுவதொனறனறெனறார. எவறறுளளுமெனபது இடைககுறைநதுநினறது. இவையிரணடுபாடடானும உலோபததினறீமை கூறபபட்டது. (அ)

சஙகூ. வியவற்க வெஞஞான்றுந தன்னை நயவற்க
நன்றி பயவா வினை. கூ

இ-ள. எஞஞானறும தனனை வியவற்க—தான இறபபவுயாநதஞானறும் மதத்தாற் றனனை நனகுமதியாதொழிக,— நனறி பயவா வினை நயவறக— தனக்கு நனமை பயவா வினைகளை மானததால விருமபாதொழிக. எ-று.

தனனைவியநதுழி இடமுங காலமும வலியும அறியபபடாமையானும, அறனும் பொருளும இகழபபடுதலானும, எஞஞானறுமவியவறகவெனறும, கருதியது முடிததேவிடுவலெனறு அறம பொருளினபஙகள பயவா வினைகளை நயபபின் அவறறாற பாவமும பழியுங கேடும வருமாகலின, அவறறைநயவறகவெனறுங்கூறினார. இதனான மதமானஙகளினறீமை கூறபபட்டது. (கூ)

சச0. காதல காத லறியாமை யுயககிறபி
னேதில வேதிலாா நூல. க0

இ-ள். காதல காதல அறியாமை உயககிறபின— தான காதலிதத பொருள்களை அவா அக்காதலறியாமல அனுபவிககவலலனாயின,— ஏதிலாா நூல ஏதில— பகைவா தனனை வஞசிததறகெணணுமெணணம பழுதாம. எ-று.

அறிநதவழி அவை வாயிலாகப புகுநது வஞசிபபராகலின, அறியாமலுயத்தால் வாயிலினமையின வஞசிககபப ானெனபதாம. காமம, வெகுளி, உவகையென்பன முறறக்கடியுங குறறமனமையின, இதனாறபெருமபானமைததாகிய காமநுகருமாறு கூறி, ஏனைச்சிறுபானமையவறறிறகுப பொதுவகை விலக்கினையே கொணடொழிநதார. (க0)

* வேகசிநதாமணி, விமலையாரிலம்பகம், ௩௫.

சரு ம் அதி. — பெரியாரைத்துணைக்கோடல்.

அஃதாவது மூவிருகுறறமும் முறைமையிற் கடிதலிற காவற்சாகாடுகைத் தற்குரியனாய அரசன தீநெறிவிலககி நனனெறிச செலுததும பேரறிவுடையாரைத் தனக்குத துணையாகக கோடல. அதிகாரமுறைமையும இதனானே விளங்கும. பேரறிவுடையராவார அரசாககும அஙகஙகட்கும மானுடததெயவக்குற்றஙகள் வாராமற காத்தறகுரிய அமைசசா, புரோகிதா.

சசக. அறனறிந்து மூதத வறிவுடையார கேண்மை
திறனறிநது தோநது கொளல. ௧

இ-ள. அறன் அறிநது மூதத அறிவுடையார கேணமை— அறததது நுண்மையையறிநது தனனின மூதத அறிவுடையாரது கேணமையை— தோநது திறன் அறிநது கொளல— அரசன அதனதருமையையோாநது, கொளளுநதிறமறிநது கொள்க. எ-று.

அறநுணமை நூலானேயனறி உயததுணாவானும அறியவேணடுதலின், அறனறிநதென்றார். மூத்தல அறிவானும, சீலததானும, காலததானும முதிாதல. அறிவுடையார நீதியையும உலகியலையுமறிதலையுடையார. திறனறிதலாவது நனகுமதிததல, உயரசசெயதல, அவாவனாநிறறலெனபன முதலாக அவா பிணிப புணணுநதிறனறிநது செயதல. (௧)

சசஉ. உறறநோய நீககி யுறாஅமை முறகாககும
பெற்றியாாப பேணிக கொளல. ௨

இ-ள. உறற நோய நீககி— தெயவததானாக மககளானாகத தனககு வநத துனபஙகளை நீக தமாறறிநது நீககி—உறாமை முறகாககும பெறறியார—பின அபபெறறியன வாராவணணம முனனறிநது காககவலல தனமையினையுடையாரை—பேணிக கொளல— அரசன அவா உவபபன செயது துணையாகக் கொளக. எ-று.

தெயவததானவருந துனபஙகளாவன மழையினதினமை மிகுதிகளானும, காறறுத தீப பிணியெனறிவறறானும, வருவன. அவை கடவுளாயுந தக்கோரையும நோககிச செயயுஞ சாநதிகளானீககபபடும. மககளானவருந துனபஙகளாவன பகைவா, களவா, சுறறததா, வினைசெயவாரெனறிவர்களான வருவன. அவை சாம பேத தான தணடஙகளாகிய நாலவகையுபாயததுள ஏறறதனானீக்கபபடும முறகாததலாவது தெயவததான வருவனவறறை உறபாதஙகளானறிநது, அசசாநதிகளாறகாததலும, மககளான வருவனவறறை அவாகுணம, இங்கிதம, ஆகாரம, செயலெனபனவறறானறிநது அவவுபாயஙகளுளொனறாறகாத்தலுமாம. ஆகவே, புரோகிதனாயும அமைசசனாயுங கூறியவாறாயிறறு. இங்கிதம குறிபபானிகழும உறுபபினறொழில. ஆகாரம குறிபபினறி நிகழும வேறுபாடு. உவபபன நனகுமதிததனமுதலியன. இவையிரண்டுபாட்டானும பெரியாரதிலககணமும, அவரைத துணையாகக கோடலவேணடுமெனபதுஉம, கொளளுமாறுங கூறபபடடன. (உ)

சசஙூ. அரியவற்று ளெல்லா மரிதே பெரியாரைப்
பேணித் தமராக கொளல். ஙூ

கஙூஉ. சரு ம் அதி.—பெரியாரைத்துணைக்கோடல்.

இ-ள். பெரியாரைப் பேணித் தமராக் கொளல் — அபபெரியவர்களை அவர் உவபபனவறிநது செயது தமககுச சிறநதாராகக் கொளளுதல— அரியவறறுள் எல்லாம அரிது—அரசாககு அரியபேறுகளெலலாவறறுளளும அரிது.எ-று.

உலகததரியனவெலலாம பெறுதறகுரிய அரசாககு இபபேறு சிறநததெனறது, இதனால அவையெலலாம உளவாதனோககி. (ஙூ)

சசச. தமமிற பெரியார் தமரா வொழுகுதல
வன்மையு ளெலலாந தலை. ச

இ-ள். தம்மிற் பெரியாா தமரா ஒழுகுதல—அறிவு முதலியவறறால தமமினமிக்கார தமககுச் சிறநதாராகத தாம அவாவழி நினறொழுகுதல— வனமை

யுள் எல்லாம் தலை— அரசாககு எலலாவலியுடைமையினுநதலை. எ-று.

பொருள, படை, அரண்களானாய வலியினும இததுணைவலி சிறநததெனறது, இவா அவறறானீக்கபபடாத தெயவததுனபமுதலியனவும நீககுதறகு உரியரா கலின. (ச)

சசரு. சூழ்வாாகண் ணாக வொழுகலான் மன்னவன்
சூழவாரைச சூழநது கொளல. ரு

இ-ள். சூழ்வாா கணணாக ஒழுகலால—தனபாரம அமைசசரைக கணணாகக் கொணடுநடததலான,— மனனவன சூழவாரைச சூழநது கொளல—அரசன அததன்மையராய அமைசசரையாராயநது தனககுத துணையாகக கொளக.எ-று

இரணடாவது விகாரததாறறொககது. தானே சூழவலலனாயினும அளவிறந த தொழிலகளான ஆகுலமெயதுமரசனபாரம அதுவே தொழிலாய அமைசச ரானலலது இனிது நடவாமைபறறி, அவரைக கணணாகக் கூறினா. ஆராயதல அமைசசியலுடசொலலபபடும இலககணததினரெனபதனையாராயதல. இவை மூனறுபாடடானும பெரியாரைத துணைககோடலின சிறபபுக கூறபபட்டது.

சசசா. தககா ரினததனாயத தானொழுக வலலானைச
செறறா செயககிடநத தில. சா

இ-ள். தககாா இனததனாயத தான ஒழுக வலலானை — தககாராகியவினத தையுடையனாயத தானுமறிநதொழுகவலலவரசனை — செறறா செயக கிடந தது இல— பகைவா செயயக கிடநததொருதுனபமுமிலலை. எ-று.

தக்காா அறிவொழுககஙகளாற றகுதியுடையாா. ஒழுகுதல அறநீதிகளின நெறிவழுவாமனடததல. வஞசிததல, கூடினரைபபிரிததல, வேறுபகைவிளைத்த லென்றிவறறானும, வலியானும, பகைவாசெயயுந துன்பஙகள பலதிறததவாயி னும, தானுமறிநது அறிவாாசொலலுஙகொணடொழுகுவானகண அவறறு ளொனறும வாராதெனபாா, செறறா செயககிடநததிலலெனறா. (சா)

சசஎ. இடிககுந் துணையாரை யாளவாரை யாரே
கெடுககுந தகைமை யவா. எ

இ-ள். இடிககும துணையாரை ஆளவாரை—தீயன கண்டால நெருஙகிசசொல்லுங துணையாநதனமையையுடையாரை இவா நமககுச் சிறநதாரெனறாளும ரசரை—கெடுககும தகைமையவா யாா—கெடுககும பெருமையுடைய பகைவா உலகததியாவா' எ-று.

சஇ ம் அதி.— பெரியாரைததுணைக்கோடல. ௯௩

தீயன பாவங்களும நீதியல்லனவும். துணையாந்தன்மையாவது தமக்கு அவையின்மையும் அரசன்கணனபுடைமையுமாம. அத்தனமையுடையாா நெறியினீங்கவிடாமையின், அவரையாளுமரசா ஒருவரானுங்கெடுக்கபபடாரென்பதாம். நெருஙகிச்சொலலுமளவினோரையெனறுரைபபாருமுளா. இவையிரண்டு பாட்டானும் அதன்பயன கூறபபட்டது. (எ)

சசஅ. இடிபபாரை யில்லாத வேமரா மன்னன்
கெடுபபா ரிலானுங கெடும. அ

இ-ள். இடிப்பாரை இலலாத ஏமரா மனனன—கழறுதறகுரியாரைத தனக்குத துணையாகக்கொளளாமையிற காவலறற அரசன— கெடுபபாா இலானும் கெடும— பகையாயக கெடுபபாா இலலையாயினும தானே கெடும. எ-று.

இலலாத ஏமராவெனபன பெயரெசச்வடுககு.கெடுபபாா உளராவரெனபது தோனற, இலானுமெனறாா. தானே கெடுதலாவது பாகனிலலாத யானைபோல நெறியலலாநெறிச செனறு கெடுதல. (அ)

சசகூ. முதலிலாாக கூதிய மிலலை மதலையாஞ
சாாபிலாாக கிலலை நிலை. கூ

இ-ள. முதல் இலாாக்கு ஊதியம இலலை — முதறபொருளிலலாத வணிகாக்கு அதனாலவருமூதியமிலலையாம,— மதலையாம சாாபு இலாாககு நிலை இலலை— அதுபோலத தமமைத தாஙகுவதாநதுணையிலலாத அரசாககு அதனானவரும் நிலையிலலை. எ-று.

முதலியபெறறே இலாபம பெறவேணடுமாறுபோலத தாஙகுவாரைப் பெற றே நிலிபெறவேணடுமெனபதாம. நிலி அரசா பாரததோடு சலியாது நிற றல. (க)

சறு0. பல்லா பகைகொளலிற பததடுதத நிமைத்தே
நலலா தொடாகை விடல. க0

இ-ள. பலலா பகை கொளலின பதது அடுதத நிமைதது— தானறனிய னுயவைத்துப பலோடுமு பகைகொளளுதலிற பதிறறுமடஙகு நிமையுடைத தது— நலலா தொடா கைவிடல— அரசன பெரியாரோடு நடபினைக கொள ளாதொழிதல. எ-று.

பலர் பகையாயக்கால "மோதி முளளொடு முட்பகை கணடிடல — பேது செயது பிளநதிடல"* எனபவையலலது ஒருஙகுவினையாக்குதல நிது, செயதா லும ஒருவாற்றானுயதலகூடும, நலலாதொடாகைவிட்டால ஒருவாறறானுமுய தல் கூடாமையின, இது செயதல அதனினுங நிதெனபதாம. இவைமூனறுபாட் டானும அது செய்யாதவழிபபடுஙகுறறமகூறபபடடது. (க0)

* சிவகசிநதாமணி, விமலையாரிலம்பகம, கூஉ.— நீதி யாலறுத தநநிதி யீட் டுத— லாதி யாய வரும்பகை நாட்டுதன—மோதி முளளொடு முட்பகை கண டிடல— பேது செயது பிளநதிடல பெடடதே.

சசு ம அதி.—சிற்றினஞ்சேராமை.

அஃதாவது சிறியவினத்தைப பொருநதாமை. சிறியவினமாவது நல்லத னினும நியதன்நிமையுமிலலென்போரும விடரும தாத்தரும நடரும்ள ளிட்ட குழு. அறிவைத் திரித்து இருமையுமகெடகுமியலபிறறாய அதனைப் பொருநதிற பெரியாரைதது்ணைககோடல பயனினறெனபதுணாததறகு இஃத தனபின வைகபபடடது.

சரு௧. சிறறின மஞசும பெருமை சிறுமைதான்
சுறறமாச சூழநது விடும. ௧

இ-ள. பெருமை சிறறினம் அஞசும— பெரியோரியலபு சிறியவினதலதையஞ் சாநிறகும,— சிறுமை தான சுறறமாச சூழநது விடும— ஏனைசசிறியோரிய ல்பு அது சேர்நதபொழுதே அதனைத தனககுச சுறறமாகவெண்ணித் துணியும். எ-று.

தத்தமறிவு திரியுமாறும அதனாறறமககுவருநதுனபமும நோககலின அறிவு டையாரஞசுவரெனறும, அறிவொறறுமையாற பிறிதுநோககாமையின அறிவி லாதார தமககுச சுறறமாகத துணிவரெனறுஙகூறினார. பொருளினறொழில கள பணபினமேனினறன. இதனாற சிறியவினம பெரியோாககாகாதெனபது கூறபபட்டது. (௧)

சரு௨. நிலததியலபா னீாதிரிந தறறாகு மாநதாக
கினததியலப தாகு மறிவு. ௨

இ-ள. நிலதது இயலபான நீா திரிநது அறறாகும— தான சோநத நிலததி னதியலபானே நீா தனறனமை திரிநது அநநிலததினறனமைததாம,— மாந தர்ககு இனததியலபு அறிவு (திரிநது) அதாகும— அதுபோல மாநதாககுத் தாஞசோநத இனததினதியலபானே அறிவுந தனறன்மை திரிநது அவவினத தினறனமைததாம. எ-று.

எடுததுககாடடுவமை. விசுமபினகடடனறனமைததாய நீா நிலததோடு சே ர்நதவழி நிறமு,சுவை முதலிய பணபுகள திரிநதாறபோலத தனிநிலைககடடன றனமைததாயவறிவு பிறவினததோடு சோநதவழிக காடசி முதலிய தொழில் கள் திரியுமென இதனால அதனது காரணங கூறபபடடது. (௨)

சரு௩. மனததானா மாந்தாக குணர்சசி யினத்தானா
மின்னா னெனபபடுஞ சொல. ௩

இ-ள். மாநதாககு உணாசசி மனததான ஆம — மாநதாக்குப பொதுவுண ர்வு தம் மனஙகாரணமாகவுணடாம,— இனனான் எனப்படும சொல இனத தான் ஆம் — இவன இததனமையனெனறு உலகததாராற சொல்லப்படும்

சொல் இனங்காரணமாகவுண்டாம். எ-று.

இயற்கையாய புலனுணாவுமாததிரத்திற்கு இனம வேண்டாமையின அதனை மனததானாமெனறும, செயற்கையாய விசேடவுணாவுபற்றி நலலனென்றாகத தீயனென்றாக நிதழுஞ்சொற்கு இனம் வேணடுதலின அதனை இனததானாடுமன் றுங்கூறினார். உவமையளவை கொளளாது அததிரிபும மனத்தானாமெனபாரை நோக்கி இதனான் அது மறுத்துக கூறப்பட்டது. (௩)

சசு ம் அதி.— சிறறினஞ்சேராமை. கசு.ரு

சருச. மனதது ளதுபோலக காடடி யொருவற்
கினததுள தாகு மறிவு.

இ-ள். அறிவு— அவவிசேடவுணர்வு — ஒருவற்கு மனத்து உளதுபோலக காட்டி— ஒருவற்கு மனத்தினகணணேயுளதாவதுபோலத தனனைப புலப்படு ததி— இனதது உளதாகும்—அவனசோநதவினததினகணணேயுளதாம.எ.று.

மெயமமை நோக்காமுன மனததுளதுபோனறு காடடியும பினனோககியவ ழிப பயினறவினததுளதாயுமிருததலின, காடடியென இறநதகாலததாறகூறி னார். விசேடவுணாவுதானும மனததினகணணே அனறேயுளதாவதெனபாரை நோககி, ஆணடுப புலபபடுநதுணையேயுளளது அதற்குமூலம இனமெனபது இதனாறகூறபபட்டது. (௪)

சருரு. மனநதூயமை செயவினை தூயமை யிரண்டு
மினநதூயமை தூவா வரும. ரு

இ-ள. மனம் தூயமை செயவினை தூயமை இரணடும— அவவிசேடவுணா வு புலப்படுதறகிடனாய மனநதூயனாதறறனமையும செயயுமவினைதூயனாதறற ன்மையுமாகியவிரணடும— இனம தூயமை தூவா வரும—ஒருவற்கு இனந தூயனாதறறன்மை பறறுககோடாக உளவாம. எ-று.

மனநதூயனாதலாவது விசேடவுணாவுபுலபபடுமாறு இயற்கையாய அறியா மையினீஙகுதல. செயவினைதூயனாதலாவது மொழிமெயகளாறசெயயும நல

வினையுடையனாதல். தூவெனபது அபபொருடடாதல "தூவறத துறநதாரை" எனபதனானுமறிக. ஒருவன இனநதூயனாகவே அதனோடு பயிறசிவயத்தான் மனநதூயனாய அதனகண விசேடவுணாவு புலபபடடு அதனாறசொலலுஞ செயலுநதூயனாமென, இதனால இனததுளளவாமாறு கூறபபடடது. (ரு)

சரு௬. மனநதூயாாக கெசசநன் றாகு மினநதூயாாக
கிலலைநன றாகா வினை. ௬

இ-ள. மனம் தூயாாககு எசசம நனறாகும —மனநதூயராயினாககு மக்கட் பேறு நனறாகும,— இனம தூயாாககு நனறு ஆகா வினை இலலை— இனநதூயராயினாககு நனறாகாத வினை யாதுமிலலை. எ-று.

காரியங காரணததின வேறுபடாமையின எசசநனறாகுமெனறும, நலலினத்தோடெணணிச செயயபபடுதலின எலலாவினையு நலலவாமெனறுங கூறினா.

சரு௭. மனநல மனனுயிாக காகக மினநல
மெலலாப புகழுந தரும. ௭

இ-ள். மன உயிாக்குமனநலம ஆககம (தரும)—நிலைபெறறவுயிாகட்கு மனத்தது நன்மை செல்வததைக கொடுககும;—இனநலம எலலாபபுகழும தரும—இனததது நனமை அதனோடு எலலாபபுகழையுங்கொடுககும். எ-று.

மனனுயிரென்றது ஈணடு உயாதிணைமேனினறது. தருமெனறும இடவழுவமைதிச்சொல முனனுங்கூடடபபடடது. உமமை இறநதது தழீஇயவெச்சவும்மை. மனநனறாதறானே அறமாகலின அதனை ஆக்கநதருமெனறும், புகழ கொடுததறகுரிய நலலோாதாமே இனமாகலின் இனநலமெலலாப்புகழுந்தருமென்றுங் கூறினா. மேல மனநனமை இனநன்மைபறறிவருமென்பதனை உட்கொ

ண்டு அஃதியல்பாகவேயுடையார்க்கு அவவினநன்மை வேண்டாவென்பாரை நோக்கி, அதுவேயனறி அததன்மைய பலவறறையுநதருமென அவாக்கும அது வேண்டுமெனபது இவவிரண்டுபாட்டானுங கூறபபட்டது. (எ)

சரு௮. மனநல நன்குடைய ராயினுஞ சான்றோர்க
கினநல மேமாப புடைத்து. ௮

இ-ள. மனநலம நனகு உடையராயினும—மனநன்மையை முன்னைநலவினை யாற றாமேயுடையராயினும்,—சானறோக்கு இனநலம் ஏமாப்பு உடைத்து— அமைநதார்க்கு இனநனமை அதறகு வலியாதலையுடைத்து. எ-று.

நன்காலென்னும மூனறனுருபு விகாரத்தாறறொக்கது. அநநலவினையுளவழி யும் மனநலததை வளாத்துவருதலின, அதறகேமாபபுடைத்தாயிறறு. (அ)

சரு௯. மனநலததி னாகு மறுமைமற் றஃது
மினநலததி னேமாப புடைதது. ௯

இ-ள. மனநலததின மறுமை ஆகும — ஒருவறகு மனநன்மையானே மறு மையின்பமுணடாம,— மறறஃதும இனநலததின் ஏமாபபு உடைதது— அத றகு அச்சிறபபுததானும இனநனமையான வலிபெறுதலையுடைத்து. எ-று.

மனநலததினாகு மறுமையெனறது மறுமை பயபபது மனநன்மைதானே பிறிதொன்றனறெனனும மததனையுடமபடடுக கூறியவாறு. மறறு வினைமாற் று. உம்மை இறநததுதழீஇயவெசசவுமமை. ஒரோவழிததாமதகுணததான் ம னநலநதிரியினும நலலினம் ஒபபநிறுததி மறுமைபயபபிககுமென நிலைபெறச் செயயுமாறு கூறப்பட்டது. இவையைநதுபாட்டானும சிறறினஞசேராமைய து சிறபபு நலலினஞசோதலாகிய எதிரமறைமுகததாற கூறியவாறறிக. (௯)

சகூ0. நலலினததி னூஙகுந துணையிலலை தீயினததி
னலலற படுப்பதூஉ மில. ௧0

இ ள். நலலினததின ஊஙகு துணையம இலலை—ஒருவறகு நலலினத்தின மி க்க துணையுமிலலை,— தீயினததின (ஊஙகு) அலலறபடுபபதூஉம இல— தீய வினத்தின மிக்க பகையுமிலலை. எ-று.

ஐநதனுருபுகள் உறழபொருளினகணவநதன. ஊஙகெனபது பினனுஙகூட்டி உம்மை மாறறியுரைககபபடடது. நலலினம அறியாமையினீக்கித் துயருறாமற் காத்தலின அதனைத துணையெனறும, தீயினம அறிவினீக்கித் துயருறுவிததலி ன் அதனைப் பகையெனறுங கூறினார். அலலறபடுபபதெனபது ஏதுபபெயா. இதனால விதியெதிரமறைகள உடனகூறபபட்டன. (௧0)

சஎ ம அதி.—தெரிந்துசெயல்வகை.

அஃதாவது அரசன தானசெயயும் வினைகளையாராய்நது செயயுந்திறம். அச்செயல் பெரியாரைததுணைககோடல பயனுடைத்தாய வழி அவரோடுஞ்செய்யபபடுவதாகலின, இது சிறறினஞ்சேராமையின்பின் வைக்கபபட்டது.

சகூக. அழிவதூஉ மாவதூஉ மாகி வழிபயக்கு
மூதியமுஞ் சூழந்து செயல. க

சஎ ம அதி.— தெரிநதுசெயலவகை. கஙஎ

இ-ள. அழிவதூஉம — வினைசெயயுஙகால் அபபொழுது அதனாலழிவதனையும— ஆவதூஉம— அழிநதாறபினனாவதனையும— ஆகி வழி பயக்கும ஊதியமும— ஆயநினறு பிறபொழுது தருமூதியததையும — சூழநது செயல— சீரதூக்கி உறுவதாயிற செயக. எ-று.

உறுவதாவது நிகழவினகண் அழிவதனில ஆவது மிககு எதிரவினும் அது வளாநதுவருதல. அழிவதினமையின, எதிரவினகண வருமாககத்தை ஊதியமெனறா. எனவே, அவவூதியம பெறின நிகழவினகண அழிவதும ஆவதுந தம்முளொததாலும ஒழிதறபாறறனறெனபது பெறறாம. இரணடுகாலத்தும பயனுடைமை தெரிநது செயகவெனபதாம. (க)

சகூஉ. தெரிநத வினததொடு தேர்நதெண்ணிச செய்வாரக
கருமபொருள யாதொனறு மில. உ

இ-ள. தெரிநத இனததொடு தோநது எணணிச செயவாரககு— தாநதெரிநதுகொணட இனததுடனே செயயததகும வினையை ஆராயநது பின தாமேயுமெண்ணிச் செயது முடிககவலல அரசாககு—அருமபொருள யாதொனறும இல— எய்துதறகரிப பொருள யாதொனறுமிலலை. எ-று.

ஆராயபபடுவனவெலலாம ஆராயநதுபோநத இனமெனறுமாம. செயவாரககெனறதனால, வினையென்றுஞ செயபபடுபொருள வருவிககபபடட்து. வினையாவது மேறசேறனமுதல வேறலீறாய தொழில. பொருளகடகேதுவாய அதனிறறவறாமையின, அரியபொருளகளெலலாம எளிதினெயதுவரெனபதாம.

இவையிரண்டுபாட்டானுஞ் செய்யத்தகும் வினையும் அது செய்யுமாறுங் கூறப்பட்டன. (உ)

சசுங. ஆக்கங் கருதி முதலிழக்குஞ் செய்வினை
யூக்கா ரறிவுடை யார். ங

இ-ள. ஆக்கம் கருதி முதல் இழக்கும் செய்வினை — மேலெய்தக்கடவவூதியத்தினை நோக்கி முன்னெய்திநின்ற முதற்னனையும் இழத்தற்கேதுவாய செய்வினையை — அறிவுடையார் ஊக்கார் — அறிவுடையார் மேற்கொள்ளார். எ-று.

கருதியென்னும் வினையெச்சம் இழக்குமென்னும் பெயரெச்சவினை கொண்டது. எச்சவும்மை விகாரத்தாற்றொக்கது. ஆக்கமேயன்றி முதலையுமிழக்கும் வினைகளாவன வலியுங் காலமும் இடனுமறியாது பிறாமண் கொள்வானசென்று தம்மண்ணுமிழத்தல்போலவன. முன்செய்து போந்த வினையாயினுமென்பார், செய்வினையென்றார். (ங)

சசுச. தெளிவி லதனைத் தொடங்கா ரிளிவென்னு
மேதப்பா டஞ்சு பவர். ச

இ-ள. தெளிவு இலதனைத் தொடங்கார் — இனத்தோடுந் தனித்தும் ஆராய்ந்து துணிதலில்லாத வினையைத் தொடங்கார் — இளிவு என்னும் ஏதப்பாடு அஞ்சுபவர் — தமக்கு இளிவரவென்னுங்குற்றமுண்டாதலை அஞ்சுவார். எ-று.

தொடங்கின் இடையின் மடங்கலாகாமையின், தொடங்காரென்றார். இளிவரவு அவ்வினையாற் பின்னழிவெய்தியவழி அதன் மேலும் அறிவும் மானமுமிலரென்று உலகத்தாரிகழுமிகழ்ச்சி. அஃதுண்டாதல் ஒருதலையாகலின், தெளிவுள்வழித் தொடங்குக்வென்பதாம். (ச)

கஅ

கங்அ சஎ ம் அதி — தெரிந்துசெய்லவகை.

சசுரு. வகையறச் சூழா தெழுதல் பகைவரைப்
பாத்திப் படுப்பதோ ராறு. ரு

இ-ள. வகை அறச் சூழாது எழுதல் — சென்றால் நிகழுந்திறங்களையெல்லாம் முற்றவெண்ணாது சிலவெண்ணிய துணையானே அரசன் பகைவர்மேற்செல்லுதல் — பகைவரைப் பாத்திப்படுப்பது ஓராறு — அவரை வளருநிலத்தி

லே நிலைபெறச் செயவதொரு நெறியாம். எ-று.

அத்திறங்களாவன வலி, காலம், இடனென்றிவற்றால் தனக்கும் பகைவாக்குமுளவாம் நிலைமைகளும், வினை தொடங்குமாறும், அதற்கு வருமிடையூறுகளும், அவற்றை நீக்குமாறும், வெல்லுமாறும், அதனாற் பெறும் பயனும் முதலாயின. அவற்றுட்சிலவெஞ்சினும் பகைவாக்கு இடனாமாகலான், முற்றுப்பெறவெண்ணவேண்டுமென்பதாம். இவைமூன்றுபாட்டானும் ஒழியத்தக்கும் வினையும் ஒழியாவழிப்படுமிழுக்குங்கூறப்பட்டன. (௫)

௪௬௬. செயத்தக்க வல்ல செய்கெடுஞ் செயத்தக்க
செய்யாமை யானுங் கெடும் ௬

இ-ள். செயத்தக்க அல்ல செய்க கெடும்— அரசன் தன்வினைகளு— செய்யத்தக்கனவல்லவற்றைச் செய்தலாற்கெடும்,—செயத்தக்க செய்யாமையானும் கெடும் — இனி அதனானேயன்றிச் செய்யத்தக்கனவற்றைச் செய்யாமைதன்னானுங்கெடும். எ-று.

செய்யத்தக்கனவல்லவாவன பெரிய முயற்சியினவும், செய்தாற்பயனில்லனவும், அது சிறிதாயினவும், ஐயமாயினவும், பின்றுயாவினைப்பனவுமென்னவை. செய்யத்தக்கனவாவன அவற்றின் மறுதலையாயின. இச்செய்தல் செய்யாமைகளான அறிவு ஆண்மை பெருமையென்னும் மூவகையாற்றலுட் பொருள் படையென இருவகைத்தாய்ப் பெருமை சுருங்கிப் பகைவாக்கு எளியனாமாகலான், இரண்டுங் கேட்டிற்கே துவாயின. இதனாற் செய்வன செய்து ஒழிவன வொழிகவென இருவகையனவும் உடன் கூறப்பட்டன. (௬)

௪௬௭ எண்ணித் துணிக கருமந் துணிந்தபி
னெண்ணுவ மென்ப திழுக்கு ௭

இ-ள். கருமம் எண்ணித் துணிக—செய்யத்தக்க கருமமும் முடிக்குமுபாயத்தையெண்ணித் தொடங்குக,— துணிந்தபின் எண்ணுவம் என்பது இழுக்கு —தொடங்கிவைத்துப் பின்னெண்ணக்கடவேமென்றொழிதல் குற்றமாதலான். எ-று.

துணிவுபற்றி நிகழ்தலின், துணிவென்பப்பட்டது. சிறப்புமாமை விகாரத்தாற்றொக்கது. உபாயமென்பது அவாய்நிலையான வந்தது. அது கொடுத்தல், இன்சொற்சொல்லல், வேறுபடுத்தல், ஒறுத்தலென நால்வகைப்படும். இவற்றை

வடநூலார் தானசாம பேதரண்டமெனப. அவற்றுண் முன்னையவிரண்டும் ஐவகைய, ஏனைய மூவகைய, அவ்வகைகளெல்லாம் ரண்டுரைப்பிற்பெருகும். இவ்வுபாயமெல்லாமெண்ணாது தொடங்கின் அவ்வினை மாற்றானால் விலக்கப்பட்டு முடியாமையானும், இடையினொழிதலாகாமையானும், அரசன்றுயருறுதலின், அவ்வெண்ணாமையை இழுக்கென்றார். செய்வன்வற்றையும் உபாயமறிந்தே தொடங்குகவென்பதாம். (எ)

சஎ ம் அதி.— தெரிந்துசெய்ல்வகை. ௧௩௯

சகூஅ. ஆற்றின் வருந்தா வருத்தம் பலாநின்று
போற்றினும் பொத்துப் படும். அ

இ-ள. ஆற்றின் வருந்தா வருத்தம் — முடியுமுபாயத்தாற் கருமத்தை முயலாத முயற்சி— பலா நின்று போற்றினும் பொத்துப்படும்— துணைவாபலா நின்றாபுரைபடாமற் காப்பினும்புரைபடும். எ-று.

முடியுமுபாயத்தான் முயற்லாவது கொடுத்தலைப் பொருண்சையாளனகண்ணும், இன்சொல்லைச் செப்பமுடையான், மடியாளன், முன்னேபிறரோடு பொருது நொந்தவனென் இவர்கண்ணும், வேறுபடுத்தலைத் துணைப்படையாளன், தன் பகுதியோடு பொருந்தாதானென் இவர்கண்ணும், ஒறுத்தலை இவற்றின் வாராதவழி இவர்கண்ணுந் தேற்பபடாத கீழ்மக்களகண்ணுஞ்செய்து, வெல்லு மாற்றான் முயற்ல. புரைபடுதல் கருதிய நன்மையன்றிக் கருதாத தீமை பயத்தல். உபாயத்தது சிற்பபுக் கூறியவாறு. (அ)

சகூக நன்றாற்ற லுள்ளுந் தவறுண் டவரவா
பண்பறிந் தாற்றாக் கடை கூ

இ-ள. நன்று ஆற்றலுள்ளும் தவறு உண்டு— வேற்றுவேந்தாமாட்டு நன்றானவுபாயஞ்செய்தற்கண்ணுங் குற்றமுண்டாம், — அவரவர் பண்பு அறிந்து ஆற்றாக்கடை— அவரவர்குணங்களையாராய்ந்தறிந்து அவற்றிற்கியையச் செய்யாவிடின். எ-று.

நன்றானவுபாயமாவது கொடுத்தலும் இனசொற்சொல்லுதலுமாம். அவை யாவாகண்ணும் இனியவாதற்சிறப்புடைமையின், உமமை சிறப்புமமை. அவற்றை அவரவா பண்பறிந்தாற்றாமையாவது அவற்றிற்கு உரியரல்லாதாரகண்ணே செய்தல். தவறு அவவினைமுடியாமை. (௬)

சஎ0. எள்ளாத வெண்ணிச் செயலவேண்டுந் தம்மொடு
கொள்ளாத கொள்ளா துலகு. க0

இ-ள். தம்மொடு கொள்ளாத உலகு கொள்ளாது—அரசா வினைமுடித்தற் பொருட்டுத் தந்நிலைமையோடு பொருந்தாத உபாயங்களைச் செய்வராயின் உலகந் தம்மையிகழாநிற்கும், —எள்ளாத எண்ணிச் செயலவேண்டும்—ஆகலான அஃது இகழாவுபாயங்களை நாடிச் செய்க. எ-று.

தம்மென்பது ஆகுபெயர் தந்நிலைமையோடு பொருந்தாத உபாயங்களைச் செய்தலாவது தாம் வலியராய வைத்து மெலியாரக்குரிய கொடுத்தனமுதலிய மூன்றனைச் செய்தலும், மெலியராயவைத்து வலியாரக்குரிய ஒறுத்தலைச் செய்தலுமாம். இவையிரண்டும் அறிவிலார் செய்வனவாகலின், உலகங்கொள்ளாதென்றார். அஃதெள்ளாதனசெய்தலாவது அவற்றைத் தத்தம் வன்மை மென்மைகட்கேற்பச் செய்தல். மேல் இடவகையானுரிமை கூறிய உபாயங்கட்கு வினைமுதலவகையான உரிமை கூறியவாறு. இவைநானகுபாட்டானுஞ் செய்வன வற்றிற்கு உபாயமும் அதனதுரிமையுங் கூறப்பட்டன. (க0)

சஅம் அதி.—வலியறிதல்.

அஃதாவது அவவுபாயங்களுள் ஒறுத்தல் குறித்தவரசன் நாலவகை வலியையும் அளந்தறிதல். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

சஎக. வினைவலியுந் தன்வலியு மாறறான் வலியுந
துணைவலியுந தூககிச செயல. க

இ-ள. வினை வலியும்—தான செயககருதிய வினைவலியையும—தனவலியும்—அதனைச செயது முடிககுந தனவலியையும—மாறறான வலியும — அதனை விலககலுறும மாறறானவலியையும—துணை வலியும—இருவாககுந துணையாவார வலியையும—தூககிச செயல—சீர்தூககித தனவலிமிகுமாயின அவ வினையைச் செயக. எ-று.

இநநாலவகைவலியுள வினைவலி அரணமுறறலும கோடலும முதலிய தொழிலானும, ஏனைய மூவகையாறறலானுஙகூறுபடுததுத தூககபபடும. தனவலி மிகவினகட செயகவெனற விதியாலு தோறறல ஒருதலையாய குறைவினகணணும வேறல ஐயமாய ஒபபினகணணும ஒழிகவெனபது பெறறாம. (க)

சஎஉ. ஒலவ தறிவ தறிநததன் கடடஙகிச
செலவாாககுச செலலாத தில. உ

இ-ள. ஒலவது அறிவது அறிநது—தமககியலும வினையையும அதறகறிய வேணடுவதாய வலியையும அறிநது—அதனகண தஙகிச செலவாாககு—எப பொழுதும மனமொழிமெயகளை அதனகணவைததுப பகைமேறசெலலும அரசாககு—செலலாதது இல—முடியாதபொருளிலலை. எ-று.

ஒலவதெனவே வினைவலி முதலாய மூனறுமடஙகுதலின, ஈணடறிவதெனறது துணைவலியேயாயிறறு. எலலாபபொருளுமெயதுவரெனபதாம. இவையிரணடுபாடடானும வலியினபகுதியும அஃதறிநது மேறசெலவாரெயதும பயனுஙகூறபபட்டன. (உ)

சஎங. உடைததம வலியறியா ரூககததி னூககி
யிடைககண் முரிநதாா பலா. ங

இ-ள. உடைத தம வலி அறியாா — கருததாவாதலையுடைய தமவலியினளவறியாதே—ஊககததின ஊககி—மனவெழுசசியாற றம்மின்வலியாரோடு வினைசெயதலைத தொடஙகி—இடைக்கண முரிநதாா பலா— அவா அடாததலான அது செயது முடிககபபெறாது இடையேகெடடவரசா உலகததுப பலா.

எ-று.

உடையவெனபது அவாயநின்றமையின், செயபபடுபொருள வருவிக்கபபட்டது. மூவகையாறறலுளளுஞ சிறபபுடைய அறிவுடையா சிலராதலின, முரிந்தா பலரொனறூ. அதனால தமவலியறிநதே தொடஙகுகவெனபது எஞ்சி நினறது. (கூ)

சளசு. அமைந்தாங கொழுகா னளவறியான் றன்னை
வியந்தான் விளைநது கெடும். சு

சுஅ ம் அதி.— வலியறிதல. கசக

இ-ள. ஆஙகு அமைநது ஒழுகான—அயலவேநதரோடு பொருநதியொழுகுவதனுசெயயாது — அளவு அறியான — தன வலியளவறிவதனுசெயயாது —தனனை வியநதான—தனனை வியநது அவரோடு பகைததவரசன்—விளைநது கெடுமை—விளையக கெடுமை. எ-று.

காரியததைக காரணமாக உபசரிதது, வியநதானெனறூ. விளையவெனபது திரிநதுநினறது. நடபாயொழுகுதல, வலியறிநது பகைததலெனனுமிரணடனுள ஒனறனறே அயலவேநதரோடு செயறபாலது, இவையனறித தான மெலியனுயலவைதது அவரோடு பகைகொணடானுககு ஒருபொழுதும நிலையினமையின, விளைநதுகெடுமெனறூ. இவையிரணடுபாடடானுந தனவலியறியாவழிபபடுமை இழுகதுக கூறபபடடது. (சு)

சளடு. பீலி பெய சாகாடு மசசிறு மபபணடஞ
சால மிகுதது பெயின. டு

இ-ள. பீலி பெய சாகாடுமை அசசு இறுமை — பீலியேறறிய சகடமுமை அசசு முறியுமை,—அபபணடமை சால மிகுதது பெயின—அபபீலியை அது பொறுககுமளவனறி மிகுதறேறறின. எ-று.

உமமை சாகாடடது வலிசசிறபபேயனறிப பீலியது நொயமைசசிறபபுந தோனற நினறது. இறுமெனனுஞசினைவினை முதனமேனினறது. எளியொனறு பலரோடு பகைகொளவான தான வலியனேயாயினுமை அவா தொககவழி

வலியழியுமெனனும பொருடோனற நினறமையின, இது பிறிதுமொழிதலென னுமலஙகாரம: இதனை நுவலாநுவறசியெனபாரும ஒடடெனபாருமுளா. ஒரு வன தொகுவாாபலரோடு பகைகொளளறகவெனறமையின, இதனான மாற றான் வலியும அவனறுணைவலியும அறியாவழிபபடும இழுககுக கூறபபடடது.

சஎசு. நுனிககொமப ரேறினா ரஃதிறந தூககி
னுயிாககிறுதி யாகி விடும. சு

இ-ள. கொமபா நுனி ஏறினா அஃது இறநது ஊககின—ஒருமரககோடடி னது நுனிக்கணணேயேறிநினறா தமமூககததால அவவளவினைக கடநது மே லுமேறவூககுவராயின,—உயிாககு இறுதியாகி விடும—அவவூககம அவருயி ாககு இறுதியாய முடியும. எ-று.

நுனிககொமபரெனபது கடைககணெனபதுபோலப பினமுனனாகததொகக ஆறாம வேறறுமைததொகை. பனமை அறிவினமைபறறி இழிததறகண வந தது. இறுதிககேதுவாவதனை இறுதியெனறா. பகைமேறசெலவானறொடங கித் தனனாற செலலலாமளவுஞ சென்று நினறான பின அவவளவினிலலாது மனவெழுசசியான மேலுஞசெலலுமாயின, அவவெழுசசி வினைமுடிவிறகேது வாகாது அவனுயிாமுடிவிறகேதுவாமெனனும பொருடோனற நின்றமையின, இதுவும மேலையலஙகாரம. அளவறிநதுநிறறலவேணடுமெனறமையின், இத னால வினைவலியறியாவழிபபடும இழுககுக் கூறப்படடது. (சு)

சஎஎ. ஆறறி னளவறிந் தீக வதுபொருள
போறறி வழஙகு நெறி. எ

கசஉ சஅ ம அதி.— வலியறிதல.

இ-ள. ஆறறின அளவு அறிநது ஈக—ஈயுநெறியாலே தமக்குள்ள பொருளி னெலலையையறிநது அதறகேறபவீக,— அது பொருள போறறி வழஙகும நெறி—அஙஙனமீதல பொருளைப பேணிககொணடொழுகும நெறியாம.எ-று.

ஈயுநெறி மேல இறைமாடசியுள வகுததலும வலலதரசு எனபுழி உரைத தாம. எலலைககேறபவீதலாவது ஒனறானவெலலையை நானகுகூறாககி, அவறறுள இரணடனைத தனசெலவாககி, ஒனறனை மேல இடாவநதுழி அது நீககுதறபொ ருட்டு வைபபாககி, நினறவொனறனையீதல பிறரும "வருவாயுட காலவழங

கி வாழ்தல்" * எனறார். பேணிக்கொண்டொழுகுதல் ஒருவரோடு நடபிலாத அதனைத் தமமோடு நடபுண்டாக்கிக்கொண்டொழுகுதல். முதலிற்செலவு சுருங்கிற பொருள் ஒருகாலும் நீங்காதென்பதாம். (எ)

சஎஅ. ஆகா றளவிட்டி தாயினுங் கேடிலலை
போகா றகலாக கடை. அ

இ-ள். ஆகு ஆறு அளவு இட்டிதாயினும் கேடு இல்லை—அரசாக்குப் பொருள் வருகின்ற நெறியளவு சிறிதாயிற்றாயினும் அதனாற்கேடிலலையாம்,— போகு ஆறு அகலாக்கடை—போகின்ற நெறியளவு அதனிற்பெருகாதாயின். எ-று

இட்டிதெனவும் அகலாதெனவும் வந்தபண்பினறொழிலகள் பொருண்மேனின்றன. பொருளென்பது அதிகாரத்தான் வருவித்து, அளவென்பது பின்னுங் கூட்டி உரைக்கப்பட்டன. முதலுக்கு செலவுந் தமமுளொப்பினுங் கேடிலலையென்பதாம். (அ)

சஎகூ அளவறிந்து வாழாதான் வாழ்க்கை யுளபோல
விலலாகித் தோன்றாக் கெடும் கூ

இ-ள். அளவு அறிந்து வாழாதான் வாழ்க்கை—தனக்குள்ள பொருளினெல்லையையறிந்து அதற்கேற்ப வாழமாட்டாதான் வாழ்க்கைகள்—உளபோல இல்லாகித் தோன்றாக் கெடும்—உள்ளன்போலத் தோன்றி மெய்மமையான் இல்லையாய்ப் பின்பு அத்தோற்றமுமின்றிக் கெட்டுவிடும். எ-று.

அவ்வெல்லைக்கேற்ப வாழ்தலாவது அதனிற்சுருங்கக் கூடாதாயின் ஒக்கவாயினும் ஈதுங் ஆயத்தும் வாழ்தல். தொடக்கத்திற் கேடு வெளிப்படாமையின், உள்போலத்தோன்றியென்றார். முதலிற்செலவு மிக்கால் வருமேதங் கூறியவாறு. (கூ)

சஅ0. உளவரை தூக்காத வொப்புர வாண்மை
வளவரை வல்லைக் கெடும். க0

இ-ள். உள வரை தூக்காத ஒப்புரவு ஆண்மை—தனக்குள்ளவளவு தூக்காமைக்கேதுவாய ஒப்புரவாண்மையால் — வள வரை வல்லைக் கெடும் — ஒருவன் செலவத்தினெல்லை விரையக் கெடும். எ-று.

ஒப்புரவேயாயினும் மிகலாகாதென்றமையான, இதுவுமது. இவைநானகு பாட்டானும் மூவகையாற்றலுட பெருமையின் பகுதியாய பொருளவலியறிதல சிறப்பு நோக்கி வகுத்துக்கூறப்பட்டது. (க0)

---

* திரிகடுகம், உக.—வருவாயுட காலவழுங்கி வாழ்தல் செருவாய்ப்பச—செய்தவை நாடாச சிறப்புடைமை—பெய்தப—பலநாடி நல்லவை கற்றலிம மூன்று—நலமாடசி நல்லவா கோள்.

சகூ ம அதி. —காலமறிதல்.

அஃதாவது வலியான மிகுதியுடையனாய்ப் பகைமேற்சேறலுற்ற அரசன அச்செலவிற்கேற்ற காலத்தினையறிதல். அதிகாரமுறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

சஅக. பகலவெல்லுங் கூகையைக் காக்கை யிகலவெல்லும்
வேந்தாக்கு வேண்டும் பொழுது. க

இ-ள. கூகையைக் காக்கை பகல வெல்லும்—தன்னிரு வலியாய கூகையைக் காக்கை பகற்பொழுதினகண் வெல்லாநிற்கும்,—இகல வெல்லும் வேந்தாக்குப் பொழுது வேண்டும்—ஆதலால் பகைவரதிகலை வெல்லக் கருதுமரசாக்கு அதற்கேற்ற காலம் இன்றியமையாது. எ-று.

எடுத்துக்காட்டுவமை காலமல்லாவழி வலியாற்பயனில்லையென்பது விளக்கி நின்றது. இனிக காலமாவது வெம்மையுங் குளிர்ச்சியுங் கம்முளொத்து நோய் செய்யாது தண்ணீரும் உணவும் முதலியவுடைத்தாய்த் தானை வருந்தாது செல்லுமியல்பினதாம். இதனாற் காலத்தது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (க)

சஅஉ. பருவத்தோ டொட்ட வொழுக்கு நிருவினைத்
தீராமை யாக்கும் கயிறு. உ

இ-ள. பருவத்தோடு ஒட்ட ஒழுதல்—அரசன காலத்தோடு பொருந்தவினை

செயதொழுந்தல்— ஒருவினைத் தீராமை ஆர்ந்தும் கயிறு—ஒருவாகண்ணும் நிலலாது நீங்குஞ்செலவத்தாத தனகணீங்காமற் பிணிக்குங்கயிறாம். எ-று.

காலத்தோடுபொருந்துதல் காலத்தப்பாமற் செய்தல். ஆமையென்றத்தால், தீர்தனமாலையெனபது பெற்றாம் வினை வாயத்துவருதலான, அதனினாகுஞ் செலவம் எஞ்ஞானறும் நீங்காதெனபதாம். (உ)

சஅங. அருவினை யெனப வுளவோ கருவியாற
கால மறிந்து செயின. ங

இ-ள. அருவினை எனப உளவோ—அரசராற செயதற்கரிய வினைசளெனறு சொலலபபடுவன உளவோ,— கருவியான காலம அறிந்து செயின— அவற்றை முடித்தற்காங கருவிகளுடனே செயதற்காங்காலம அறிந்து செயவராயின. எ-று.

கருவிகளாவன மூவகையாற்றலும நாலவகையுபாயங்களுமாம். அவை உள வாயவழியுங காலம வேணடுமெனபதறிவித்தற்கு, கருவியானெனறார். எலலா வினையும எளிதினமுடியுமெனபதாம். (ங)

சஅச. ஞாலங கருதினுங கைகூடுங காலங
கருதி யிடத்தாற செயின ச

இ-ள. ஞாலம கருதினும கைகூடும—ஒருவன ஞாலமுழுதுந தானேயாளக கருதினானாயினும அஃது. அவனகையகத்ததாம, — காலம கருதி இடத்தான செயின—அதற்குச செயயும வினையைக காலமறிந்து இடத்தோடு பொருந்தச் செயவனாயின. எ-று.

தசச சகூ ம அதி.— காலமறிதல.

இடத்தானெனபதற்கு மேற்கருவியானெனபதற்கு உரைத்தாங்குரைக்க. கைகூடாதனவும கைகூடுமெனபதாம. இவைமூன்றுபாட்டானுங காலமறிதற பயன கூறபபட்டது. (ச)

சஅடு. காலஅ கருதி யிருபபா கலஅகாது
ஞாலஅ கருது பவா. டு

இ-ள. கலஅகாது ஞாலம கருதபவா—தப்பாது ஞாலமெலலாஅகொளளக் கருதுமரசா—காலம கருதி இருபபா—சம வலிமிகுமாயினும அது கருதாது அதறகேறற காலததையே கருதி அதுவருதுணையும பகைமேற செலலா. எ-று.

தபபாமை கருதியவழியே கொளளுதல. வலிமிகுதி காலஅகருதியெனறத னுற பெறறும. அது கருதாது செலலின இருவகைபபெருமையுஅ தேயஅது வருததமுமுறுவராகலின, இருபபனெனறூ. இருதகலாவது கடபாககல,பகை யாககல, மேறசேறல, இருதகல, பிரிததல, கூட்டலெனனும அறுவகைககு ணஅகளுள மேறசெலலறகு மாறுயது. இதனுற காலம வாராவழிச செய வது கூறபபடடது. (டு)

சஅசு. ஊகக முடையா னெடுகிகம பொருதகா
தாகிகறகுப பேருஅ தகைதது. சு

இ-ள. ஊகிகம உடையான ஒடுகிகம—வலிமிகுதியுடையவரசன பகைமேற செலலாது காலம பாரததிருகினற இருபபு—பொரு தகா தாகிகறகுப பே ரும் தகைதது—பொருகினற தகா தனபகை கெடப பாயதறபொருடடுபபி னனே காலவாஅகுஅதனமைதது. எ-று.

உவமைகடடாகிகறகெனறதனுல, பொருளினும வெனறியெயதறபொரு டெனபது கொளக. இதனுல அவவிருபபின சிறபபுக கூறபபடடது. (சு)

சஅள. பொளளென வாஅகே புறமவோரா காலமபாரத்
துளவோபப ரொளளி யவா. எ

இ-ள். ஒளளியவா— அறிவுடையவரசா — ஆஅகே பொளளெனப புறம வோரா—பகைவா மிகைசெயத பொழுதே அவரறியப புறதது வெகுளா,— காலம பாரதது உள வோபபா—தாம அவனை வெலலுதறகேறற காலதனினை யறிநது அது வருததுணையும உளளே வெகுளவா. எ-று.

பொளளெனவெனபது குறிபபுமொழி. வோரா வோபபனெனக காரணத தைக் காரியமாகவுபசரிததா. அறிய வெகுணடழிதத தமமைக காபபராகலிற

புறமவேராரொனறும, வெகுளியொழிநதுழிப பினனும மிகை செயயாமல டக்குதல கூடாமையின உளவோபபரொனறுஙகூறினா. (எ)

சஅஅ. செறுநரைக காணிற சுமகக விறுவரை
காணிற கிழககாந தலை. அ

இ-ள. செறுநரைக காணின சுமக்க— தாம வெலலக் கருதியவரசா பகை வாக்கு இறுதிககாலம வருநதுணையும அவரைக கணடாறபணிக;—இறுவரை காணின தலை கிழககாம்—பணியவே அககாலம வநதிறுமவழி அவா தகைவி ன்றியிறுவா. எ-று.

௫௰ம் அதி.— இடனறிதல். கசஇ

பகைமையொழியும்வகை மிகவுந்தாழ்கவென்பார சுமக்கவென்றும், அங்ஙனந்தாழவே அவா தம்மைக் காத்தலிகழ்வராகலிற றப்பாமற் கெடுவரென்பார் அவாதலை கீழாமெனறுங்கூறினார். தலைமேறகொணடதொருபொருளைத் தள்ளுஙகால அது தனறலை கீழாக விழுமாகலின, அவவியல்பு பெறபபடடது. இவையிரணடுபாடடானும இருககுமவழிப பகைமை தோனறாமலிருககவென பது கூறபபடடது. (அ)

சஅகூ. எயதற கரிய தியைநதககா லநநிலையே
செயதற கரிய செயல. கூ

இ-ள. எயதறகு அரியது இயைநதககால—பகையை வெலலககருதுமரசர் தம்மாலெயதுதறகரிய காலம வநதுகூடியககால், — அநநிலையே செய்தறகு அரிய செயல—அதுகழிவதறகு முனபே அது கூடாவழித தமமாற செயதறக ரிய வினைகளைச் செயக. எ-று.

ஆறறனமுதலியவறறாற செயதுகொளளபபடாமையின எயதறகரியதென றும், அது தானேவநதியைதல அரிதாகலின இயைநதககாலெனறும, இயைநத வழிப பினனிலலாதோடுதலின அநநிலையேயெனறும, அது பெறாவழிச் செய யபபடாமையிற செயதறகரியவெனறுஙகூறினா. இதனாற காலம் வநதுழி

விளைந்து செயகவெனபது கூறபபடடது. (௯)

௪௯0. கொககொகக கூமபும பருவத்து மற்றதன்
குததொகக சீாதத விடதது. க0

இ-ள். கூமபும பருவததுக கொககு ஒகக — வினைமேற செலலாதிருக்குங காலத்துக கொககிருககுமாறுபோல இருகக, — மறறுச சீாதத இடத்து அதன குதது ஒகக — மறறைச செலலுங்காலம வாயததவழி அது செயதுமுடிக்குமாறுபோலத தபபாமறசெயது முடிகக. எ-று.

மீன்கோடறகிருககுமவழி அது வநதெயதுந்துணையும முனனறிநது தபபாமறபொருட்டு உயிரிலலதுபோனறிருககுமாகலானும, எயதியவழிப் பினறபபுவதறகுமுனபே விளைநது குததுமாகலானும, இருபபிறகுஞ செயலிறகுங கொக்கே உவமையாயிறறு. கொககொககவெனறாராயினும அது கூமபுமாறுபோலக் கூமபுகவெனறும, குததொககவெனறாராயினும அது குததுமாறுபோலக குததுகவெனறுமுரைககபபடும, இது தொழிலுவமமாகலின. உவமைமுகததால இருபபிறகுஞ செயலிறகும இலககணங்கூறியவாறாயிறறு. (க0)

ரு0 ம அதி. — இடனறிதல்.

அஃதாவது வலியுங்காலமுமறிநது பகைமேற செலவான தான் வெலலுதறகேறற நிலததினையறிதல. அதிகாரமுறைமையும இதனானே விளங்கும.

௪௯௧. தொடங்கறக வெவ்வினையு மெளளறக முற்று
மிடங்கண்ட பினனல லது. க

இ-ள். முறறும இடம கணடபினனலலது — பகைவரை முறறுதற்காவதோரிடம் பெறறபினனலலது — எவவினையும தொடங்கறக — அவர்மாட்டியாதொருவினையையுந்தொடங்காதொழிக, — எளளறக — அவரைச் சிறியரென்றிகழாதொழிக. எ-று.

முற்றுதல் வளைத்தல. அதற்காமிடமாவது வாயிலகளானும் நூழைகளானும் அவா புகலொடு போககொழியமவகை அரணினைச சூழநது ஒனறறகொனறு துணையாயத தமமுணலிவிலாத பலபடையிருபபிறகும மதிலும் அகழுமுதலிய வரண செயயபபட்ட அரசிருப்பிறகுமேறற நிலககிடககையும நீருமுடையது. அது பெறறால இரணடுஞசெயகவெனபதாம. (க)

சகூஉ. முரண்சோந்த மொயமபி னவாககு மரண்சோந்தா
மாககம பலவுந தரும. உ

இ-ள். முரண் சோநத மொயமபினவாககும — மாறுபாடடோடு கூடிய வலியினையுடையாாககும்—அரண சோநது ஆம ஆக்கம பலவும தரும—அரணைசசோநதாகின்றவாககம பலபயனகளையுஙகொடுககும. எ-று.

மாறுபாடாவது ஞாலம பொதுவெனப பொறாவரசா மனததினகணிகழவதாகலானும, வலியுடைமை கூறியவதனானும, இது பகைமேறசெனறவரசா மேறறாயிறறு. உமமை சிறபபுமமை. அரணசேராதாமாககமுமுணமையின், ஈணடாக்கம விசேடிககபபடடது. ஆககமெனறது அதறகேதுவாய முறறினை. அது கொடுககும பயனகளாவன பகைவராறறமக்கு நலிவினமையும, தாம் நிலைபெறறுநினறு அவரை நலிதலும முதலாயின. (உ)

சகூங. ஆறறாரு மாறறி யடுப விடனறிநது
போறறாகட போறறிச செயின். ங

இ-ள். ஆறறாரும ஆறறி அடுப—வலியரலலாதாரும வலியராய வெல்வா, —இடன் அறிநது போறறிப போறறாகண செயின—அதறகேறறவிடததினை யறிநது தமமைக காததுப பகைவாமாடடு வினை செயவராயின. எ-று.

வினையெனபதூஉம தமமையெனபதூஉம அவாயநிலையான வநதன. காததல் பகைவரான் நலிவு வாராமல அரணாலும படையானுஙகாததல. இவவாறறான் வினைசெயவராயின மேறசொலலிய வலியினறியும வெலவரெனபதாம.

சகூச. எணணியா ரெண்ண மிழபப ரிடனறிநது
துனனியாா துனனிச செயின. ச

இ-ள். இடன அறிந்து துணையா— நாம வினைசெயதறகேறறவிடத்தினை யறிந்து சென்றவரசா—துணைச செயின —அரணை பொருந்தினறு அதனை செயவராயின,—எணணியா எணணம இழபபா—அவனை வெலவதாக வெணணியிருந்த பகைவா அவவெணணததினையிழபபா. எ-று.

அரணெனபது அவாயநிலையானவந்தது. எணணமெனறது எண்ணபபட்ட தம்வெறறியை. அதனையிழபபொனறா, அவா வினைசெயயாமற றமமைககா ததமையின். இதலால அவா பகைவா தோறபொனபதாயிறறு. இவைகானகு பாட்டாலும பகைவரரணினபுறததிறுபபா அநதகாமிடமறிதல கூறபபட்டது.

சகூடு நெடுமபுனலுள வெலலு முதலில யடுமபுனலி
னீயுநி னதனைப பிற. டு

இ-ள. முதலில நெடுமபுனலுள (பிற) வெலலும்—முதலில ஆழமுடைய நீரின துயிற பிறவறறையெலலாந தான வெலலாநிறகும,—புனலின நீங்கின் அத

டு0 ம் அதி.— இடனறிதல். சகூள

னைப் பிற அடும் — அபபுனலினிங்குமாயின அதனைப பிறவெல்லாம் வெல்லா நிறகும. எ-று.

ஈனவே, எலலாருந தங்கிலதது வலியனெபது கூறப்பட்டது. பிறவென் பது முன்னுற கூட்டபபட்டது. நிலைபபடா நீரினகட பிறகெலலாம நிற்றலாற் றமையின அவையெலலாம முதலிக்கெளியவாம அவையியங்குதறகுரிய நில தினகண அஃதியலகலாறறுமையின அஃதவறறிறகெலலாமெளிதாமெனறது, மேறசெலலும அரசா பகைவா நிறறலாறறுமிடனறிந்த செலவராயின அவா தமகெளியராவரனறித தாநிறகலாறறுமிடதது செலவராயின அவாகெளி யராவனெனறும பொருடோனற வினறமையின, இது பிறிதுமொழிதலெனனு மலஙகாரம. அவனை அவா நிறறலாறறுமிடகதுச சென று வெலகவெனபதாம்.

சகூசு. கடலோடா காலவ னெடுநதோ கடலோடி

இ-ள. கால்வல நெடுந்தோ கடல ஓடா—நிலதினகணேடுங கால் வலிய நெடிய தோகள கடலினகணேடமாடடா,—கடல ஓடும நாவாயம நிலதது ஓடா — இனி அககடலினகணேடும நாவாயகடாமும நிலதினகணேடமாட டா. எ-று.

கடலோடாவெனற மறுதலையடையான நிலததோடுமெனபது வருவிகபப டடது. காலவனெடுந்தேரெனபது ஓடுகறகேறறகாலும பெருமையுமுடைய வாயினுமெனபது பட நினறது. மேறசெனறா பகைவரிடஙகளையறிநது அவ றறிறகேறற கருவிகளான வினைசெயகவெனபது தானறினறமையின, இது வும மேலையலஙகாரமாயிற று. (சு)

சகூஎ. அருஞசாமை யலலாற றுணைவேண்டா வெஞசாமை யெணணி யிடததாற செயின. எ

இ-ள. எஞசாமை எணணி யிடததான செயின — பகையிடதது வினைசெய யுந திறஙகளையெலலாம ஒழியாதெணணி அவறறை அரசா இடததோடு பொ ருநதச செயவராயின,—அருஞசாமை அலலால துணை வேணடா—அசசெயற குந தநதிணமையலலது பிறிதொருதுணை வேணடுவதலலை. எ-று.

துணையராய நினறு செயது முடிதததலே வேணடுவதலலது துணைவேண டாவெனறா, அவனை தவறுதறகேதுவினமையின. இல்வழுமனறுபாடடாலும வினைசெயநதறகாமிடனறிசல கூறபபடடது. (எ)

சகூஅ. சிறுபடையான் செலவிடஞ சேரி னுறுபடையா னூகக மழிநது விடும. அ

இ-ள. உறுபடையான — பெருமபடையுடையவரசன — சிறுபடையான செல இடம சேரின—ஏனைசசிறுபடையுடையானையழிததல கருதி அவன புக லிசசெனறு சாருமாயின,—ஊகக மழிநதுவிடும—அவனுற றனபெருமை யழியும. எ-று.

செலலிடம அவனுகருச் செலலுமிடம. அழிநதுவிடுமெனபது எழுநதிருக்கு மென்றுறபோல ஒருசொல். ஊக்கத்தினழிவு உடையான் மேலேறறப்பட்டது. தன்படைபபெருமைநோககி இடநோக்காது செலவனுயின் அஃது அப்படை

க்கொருங்குசென்று வினைசெயலாகாமையானாகப் பயிறசியின்மையானாக அப் பெருமையாற் பயனினறித தானழிநதுவிடுமெனபதாம. (அ)

௪௯௯. சிறைநலனுஞ் சீரு மிலரெனினு மாநத
ருறைநிலததோ டொடட லரிது. ௯

இ-ள். சிறை நலனும சீரும இலா எனினும—அரணழிததறகருமையும பெருமையாகியவாறறலுமுடையரலலராயினும,—மாநதா உறை நிலததோடு ஒட்டல அரிது—வினைககுரிய மாநதரை அவருறைகினற நிலததினகட்சென்று தாககுதலரிது. எ-று.

நிலததோடெனபது வேறறுமைமயககம. ஆணமையுடையாரைச சிறுமை நோக்கி இருபபினகடசெனறு தாககின அவா அது விடடுப்போதறறுணிவினரனறிச் சாதறறுணிவினராவா, ஆகவே, அவாககுப பெருமபடையுடையுமென்பதாம. (௯)

௫00. காலாழ் களரி னரியடுங கண்ணஞசா
வேலாண் முகதத களிறு. ௧0

இ-ள. கண் அஞசா வேலாள முகதத களிறு — பாகாககடஙகாவுமாய வேலாடகளைக கோதத கோடடவுமாய களிறுகளை — கால ஆழ களரின நரி அடும — அவை காலாழுமியலபிறறாய சேறறுநிலததுபபடடுழி நரி கொலலும. எ-று.

முகம ஆகுபெயா. ஆணமையும பெருமையுமுடையாரும தமககேலாநிலததுச செலலின அவறறாற பயனினறி மிகவுமெளியரால அழிவரெனபது தோனற நினறமையின, இதுவும அவவலஙகாரம. வேலாழமுகததவெனறு பாடமோதுவாருமுளா: வேறபடைகுளிததமுகததவாயின அதுவும நரியடுதறகேதுவாயமுடிதலின, அது பாடமனமையறிக. இவைமூனறுபாடடானும பகைவரைசசாாதலாகாவிடனும சாாநதுழிப படுமிழுககுங கூறபபடடன. (௧0)

௫௧ ம அதி. — தெரிந்துதெளிதல்.

அஃதாவது அமைசசா முதலாயினாரைப பிறபபுக குணம அறிவெனப னவறறையுஞ செயலையுங காடசி கருதது ஆகமமெனனும அளவைகளானாராய நது தெளிதல. வலிமுதனமூனறுமறிநது பகைமேறசெலவானுககுத தானை வினை யுறறுசசெயதறபொருடடும அறைபோகாமறபொருடடும இது வேணடுதலின, அவறறினபின வைககபபடடது.

௫௦௧. அறமபொரு ளின்ப முயிரசச நானகின
றிறந்தெரிந்து தேறப படும. ௧

இ-ள். அறம் பொருள இனபம உயிரசசம— அரசனாறறெளியபபடுவானொ ருவன, அறமும பொருளும இனபமும உயிாபபொருடடானவருமசசமுமென் னும— நானகின திறம் தெரிநது தேறபபடும — உபதைநானகினறிறததான மனவியல்பாராயநதால் பின்பு தெளியபபடும. எ-று.

அவறறுள, அறவுபதையாவது புரோகிதரையும் அறவோரையும் விட்டு, அவ ரால இவவரசன அறவோனனமையின இவனைப் போககி அறனுமுரிமையுமுடை

௫௧ ம அதி.— தெரிந்துதெளிதல. ௧௪௧

யானொருவனை வைததறகெணணினம இதுதான யாவாககுமியைநதது நினக ருத்தெனனையெனச சூளுறவோடு சொலலுவிததல். பொருளுபதையாவது சேனைததலைவனையும அவனொடியைநதாரையும விடடு, அவரான இவ்வரசன் இவறனமாலையனாகலின இவனைப போககிக கொடையுமுரிமையுமுடையானொ ருவனை வைததறகெணணினம இதுதான யாவாக்குமியைநதது நினகருத்தெ னனையெனச சூளுறவோடுசொலலுவிததல. இனபவுபதையாவது தொனறு தொட்டு உரிமையோடு பயினறாளோாதவமுதுமகளைவிடடு, அவளால உரிமை யுள இனனாள நினனைக்கணடு வருததமுறறுக கூடுவிககவேணடுமெனறு என்னை விடுததாள அவளைக கூடுவையாயின நினககுப பேரினபமேயனறிப பெரும பொருளுஙகைகூடுமெனச சூளுறவோடு சொலலுவிததல. அசசவுபதையாவது ஒருநிமிததததினமேலிடடு ஓரமைசசனால ஏனையோரை அவனிலலினகணழைப பிதது, இவா அறைபோவானெணணறகுக குழீஇயினாரெனறு தான காவலசெ

யது, ஒருவனால் இவவரசன நமமைக கொலவானசூழகினறமையின அதனை நாமுறபடசசெயது நமக்கினியவரசனொருவனை வைததல ஈணடை யாவாககு மியைநதது நினகருத்தெனனையெனச சூளுறவோடு சொலலுவிததல. இநநா னகினுநதிரிபிலனாயவழி எதிரகாலததுநதிரிபிலனெனக கருததளவையாறறெளி யபபடுமெனபதாம. இவவடநூறபொருணமையையுடகொணடு இவரோதியத றியாது பிறரெலலாம இதனை உயிரெசசமெனப பாடநதிரிததுத தத்தமககுத் தோன்றியவாறேயுரைததார. (க)

ரு0உ. குடிபபிறநது குறறததி னீஙகி வடுபபரியு
நாணுடையான கடடே தெளிவு. உ

இ-ள. குடிப பிறநது—உயாநத குடியிறபிறநது—குறறததின நீஙகி—குற றஙகளினினறு நீஙகி— வடுப பரியும நாண உடையானகடடே தெளிவு—நம ககு வடு வருஙகொலெனறஞசாநிறகும நாணுடையவனகணணதே அரசனது தெளிவு. எ-று.

குறறஙகளாவன மேலரசனுககுச சொலலிய வகையாறும, மடி, மறபபு, பிழைபபெனறிவைமுதலாயவுமாம. நாண இழிதொழிலகளின மனஞசெலலா மை. இவை பெரும்பானமையும தககோாவாயக கேடடலாகிய ஆகமவளவை யாறறெரிவன. இநநானகுமுடையவனையே தெளிகவெனபதாம. (உ)

ரு0ங. அரியகற றாசறறார் கணணுந தெரியுஙகா
லினமை யரிதே வெளிறு. ங

இ-ள. அரிய கறறு ஆசு அறறாகணணும — கறறறகரிய நூலகளைக கறறு மேறசொல்லிய குறறஙகளறறாமாட்டும — தெரியுஙகால் வெளிறு இனமை அரிது— நுண்ணிதாகவாராயுமிடதது வெணமையிலலாமை அரிது. எ-று.

வெணமை அறியாமை, அஃது இவாமாடடுளதாவது மனததது நிலையாமை யான ஒரோவழியாகலின, தெரியுஙகாலெனறார. காடசியளவையாறறெரிநதால் அதுவுமிலலாதாரே தெளியபபடுவரெனபது குறிபபெசசம. இவ்வளவைகளா ன் இக்குணமுங் குறறமுநதெரிந்து குணமுடையாரைத தெளிகவென்பது இவை மூனறுபாட்டானுங கூறப்பட்டது. (ங)

ரு0ச. குணநாடிக குறறமு நாடி யவறறுண்
மிகைநாடி மிக்க கொளல. ச

இ-ள். குணம் நாடி — குணங்குறறஙகளுள ஒனறேயுடையார் உலகத்தின் மையின் ஒருவன குணஙகளையாராயநது,— குறறமும நாடி —ஏனைக்குறறஙகளையுமாராயநது,— மிகை நாடி— பின அவவிருபகுதியுளளும மிககவறறை யாராயநது,— மிக்க கொளல்— அவனை அமமிககவறறானேயறிக. எ-று.

மிகையுடையவறறை மிகையெனறார. அவையாவன தலைமையானாகப பனமை யானாக உயாரதன. அவறறானறிதலாவது குணமிககதாயின வினைக்குரியனெனறும, குறறமிககதாயின அலலனெனறுமறிதல. குணமேயுடையார உலகத் தரியராகலின, இவவகை யாவரையுநதெளிகவெனபது இதனாறகூறபபடடது.

ரு0ரு. பெருமைககு மேனைச சிறுமைககுந தததங
கருமமே கடடளைக கல. ரு

இ-ள. பெருமைககும ஏனைசசிறுமைககும கட்டளைககல— பிறப்புக குணம் அறிவெனபனவறறான மககளெய்தும பெருமைககும மறறைசசிறுமைககும உரைகலலாவது—தததம கருமமே—தாநதாஞசெயயுஙகருமமே, பிறிதிலலை. எ-று.

இஃதேகதேசவுருவகம. மககளதுபெருமையுஞ சிறுமையுந தபபாமலறிய லுறுவாரககுப பிறகருவிகளுமுளவாயினும, முடிநதகருவி செயலெனபது தேறறேகாரததாறபெறறாம. இதனாற குணஙகுறறஙகள நாடறகுக கருவி கூறப பட்டது. (ரு)

ரு0சு. அறறாரைத தேறுத லோமபுக மறறவா
பறறிலர் நாணார பழி. சு

இ-ள். அறறாரைத தேறுதல ஓமபுக— சுறறமிலலாதாரைத தெளிதலையொழிக,—அவா மறறுப பறறு இலா — அவா உலகததோடு தொடாபிலா,— பழிநாணார்—ஆகலாற பழிககஞசார. எ-று.

பறறிலரெனபதனால சுறறமெனபது வருவிககபபடடது. உலகததார பழிப்பனவொழிதறகும புகழவன செயதறகுமேதுவாகிய உலகநடையியலபு சுற

றமில்லாதாரக்கு இனமையின, அவா தெளியபபடாரெனபதாம. (சு)

ரு0எ. காதனமை கநதா வறிவறியாாத தேறுதல
பேதைமை யெலலாந தரும. எ

இ-ள. காதனமை கநதா அறிவு அறியாாத தேறுதல— அனபுடைமை பற றுக்கோடாகத தமககறியவேணடுவன அறியாதாரைத தெளிதல — பேதை மை எலலாம தரும—அரசனுககு எலலாவறியாமையையுங கொடுககும.எ-று.

தனனோடு அவரிடைநினறவனபுபறறி அரசன அறிவிலாாமேல வினையை வைப்பின, அஃது அவரறிவினமையாற கெடும, கெடடால அவாகருளதேய னறி வினைக்குரியாரை அறியாமை, மேலவிளைவறியாமை முதலாக அவனுக்கு அறியாமை பலவுமுளவாமெனபதாம. (எ)

ரு0அ. தேரான் பிறனைத் தெளிந்தான் வழிமுறை
தீரா விடும்பை தரும். அ

ரு உ, ம் அதி:— தெரிந்துவினையாடல். கரு க.

இ-ள். பிறனைத் தேரான் தெளிநதான் — தனனோடியைபுடையனல்லாதா னைப்பிறப்புமுதலியவறறானும்செயலானும் ஆராயாது தெளிநத அரசனுக்கு— வழிமுறை தீரா இடுமபை தரும—அததெளிவு தனவழிமுறையினும நீங்காத துனபத்தைக் கொடுககும். எ-று.

இயைபு தன குடியொடு கோடாமரபு. இதனானே அதுவும் வேணடுமென் பது பெறறாம. தெளிதல் அவனகணணே வினையை வைததல. அவவினை கெடு தலால தனகுலததுப பிறநதாரும பகைவாகைபபடடுக கீழாய் விடுவரெனப தாம. நானகனுருபு விகாரததாறறொககது. (அ)

ரு0கூ. தேறறக யாரையுந தேராது தோநதபிற
றேறுக தேறும பொருள். கூ

இ-ள. யாரையும தேராது தேறறக—யாவரையும ஆராயாது தெளியாதொ ழிக,—தோநதபின தேறும பொருள தேறுக—ஆராயநதபின தெளியுமபொ ருடகளை ஐயுறாதொழிக. எ-று.

தேறறகவெனற பொதுமையான ஒருவினைககணணுநதெளியலாகாதென்பது பெறறாம. ஈணடுத தேறுகவென்றது தாறபரியததால ஐயுறவினது விலக்கின மேனினறது. தேறுமபொருளெனறது அவரவராறறறகேறற வினைகளை. பொருள் ஆகுபெயா. (௯)

ருக0. தேரான் றெளிவுந தெளிந்தானக ணையுறவுந
தீரா விடுமபை தரும. க0

இ-ள. தேரானதெளிவும—அரசன ஒருவனையாராயாது தெளிதலும—தெளிநதானகண ஐயுறவும— ஆராய·து தெளிநதவனமாடடு ஐயபபடுதலும இவ விரணடும—தீரா இடுமபை தரும—அவனுககு நீஙகாத துனபததைக் கொடுக்கும. எ-று.

வினை வைததபின் ஒருதவறு காணாதுவைத்து ஐயுறுமாயின, அதனை அவனறிநது இனி இது நிலலாதெனனுஙகருததான அவவினையை நெகிழதது விடும், அதுவேயன்றிப் பகைவரால எளிதிறபிரிக்கவும்படும், ஆகலாறறெளிநதான்கண் ஐயுறவுமாகாதாயிறறு. தெளிவிறகெலலை கூறியவாறு. இவையைநதுபாட்டானும, தெளியபபடாதாா இவரெனபதூஉம, அவரைத் தெளிநதாறபடுமிழுககும், தெளிவிறகெலலையும், கூறபபட்டன. (க0)

ருஉ ம் அதி.— தெரிந்துவினையாடல்.

அஃதாவது அததெளியபபடடாரை அவா செயயவலல வினைகளையறிநது அவறறினகணணேயாளுநதிறம. அதிகாரமுறைமையும இதனானே விளஙகும.

ருகக. நன்மையுந தீமையு நாடி நலமபுரிநத
தன்மையா னாளப படும. க

இ-ள. நனமையும தீமையும நாடி — அரசன் முதறகண ஒருவினையைத் தனகணவைததால, அதனகணாவனவும ஆகாதனவுமாய செயலகளையாராய்ந் தறிநது—நலம் புரிநததனமையான்—அவறறுள ஆவனவறறையே விருமபிய

[illegible] ருஉ ம்: அதி— தெரிந்துவினையாடல்.

வியல்பினையுடையான்—ஆளப்படும்—பின அவனாற சிறநதவினைகளிலேயாள ப்படும். எ-று.

தனனையுரிமையறிதறபொருட்டு அகம்புறஙகடகு நடுவாயதோாவினையை அர சன்றனகணவைததவழி அதனகணாஞசெயலகளையே செய்தவன பின்னும அவ் வியல்பினனாதலபறறி அகமாய வினைககணணேயாளபபடுவனெனபதாயிற்று. புரிநதவெனற இறநதகாலததான, முனனுரிமையறிதறபொருட்டு வைத்த வினை யாதல் பெறறாம. (க)

ருகஉ. வாரி பெருககி வளமபடுத துறறவை
யாராயவான செயக வினை. உ

இ-ள. வாரி பெருககி—பொருள வருவாயிலகளை விரியசசெயது— வளம படுத்து—அபபொருளாற செலவஙகளை வளாதது — உறறவை ஆராயவான —அவ்வாயிலகடகும பொருடகுஞ செலவஙகடகுமுறற இடையூறுகளை நா டோறுமாராயநது நீககவலலவன — வினை செயக — அரசனுககு வினை செ யக. எ-று.

வாயில்களாவன மேல இறைமாடசியுள இயறறலும எனபுழியுரைத்தனவும், உழவு, பசுககாவல, வாணிகமெனனும வாாததையுமாம. செலவஙகளாவன ஆணடுப்பொருளுமின்பமுமாக உரைககபபடடன. இடையூறுகளாவன அரசன வினைசெயவாா, சுறறததாா, பகைவா, கள்வரெனறிவரான வருநலிவுகள. (உ)

ருகஙூ. அனபறிவு தேறற மவாவின்மை யிநநான்கு
நன்குடையான கடடே தெளிவு. ஙூ

இ-ள். அன்பு— அரசனமாடடனபும — அறிவு— அவனுககாவனவறியும றிவும்— தேறறம— அவை செயதறகடகலஙகாமையும — அவாவினமை—

அவற்றுற பொருள கையுறறவழி அதனமேலவாவினமையுமாகிய — இநநா
ன்கும் நனகு உடையானகடடே தெளிவு — இநநானகுகுணஙகளையும நிலை
பெறவுடையானமேலதே வினையைவிடடிருககுந தெளிவு. எ-று.

இநநானகு நனகுடைமை இவன செயகினற வினைகளண யாதுமாராயவே
ண்டுவதிலலையெனறு அரசனறெளிதறகேதுவாகலின, அவனை அதன பிறப்பிட
ஙக்கிக் கூறினார. இவைமூனறுபாட்டானும ஆடறகுரியானதிலகணங்கூறப்
பட்டது. (ஈ)

நுகச. எனைவகையாற றேறியக கணணும வினைவகையான்
வேறுகு மாநதா பலா. ச

இ-ள். எனைவகையான தேறியகணணும — எலலாவகையானுமாராயநது
தெளிநத வினை வைததபினனும— வினைவகையான வேறுகும மாந்தர் பலர்
—அவ்வினையினியலபானே வேறுபடுமாநதா உலகதது பல. எ-று.

கட்டியஙகாரனபோல அரசவினபதறகினை வெஃகி விகாரபபடுவதல்லது அத
னைக் குற்றமெனறொழிநது தமமியலபினிறபா அரியராகலின, வேறுகுமாநதர்
பலரெனறார. வினை வைபபதறகுமுன எலலாகுணஙகளுமுடையராய் வைத்த
பின் விகாரபபடுவாரை இடையாயதொருவினையை வைத்தறிந்து ஒழிக்கவென்ப
தாம. இதனனைஒருவகையாலொழிக்கப்படுவார இவரெனபது கூறப்பட்டது.

யுஉ ம் அறிந்தெரிநதவினையாடடல். கஞ்ச

நுகஞ. அறிந்தாறறிச செயகிற்பாற கலலால் வினைதான்
சிறந்தானென றேவறபாற றன்று. ஞ

இ-ள. அறிநது ஆறறிச செயகிறபாறகு அலலால—செயயுமுபாயஙகளைய
றிநது செயலானும இடையூறுகளாலும வருநதனபங்களைபபொறுதது முடி
வுசெய்யவலலானையலலது — வினைதான சிறநதான எனறு ஏவறபாறறனறு
—வினைதான இவன நமமாடடி அனபுடையனெனறு பிறரொருவனையேவுதி
யலபுடைததனறு. எ-று.

செயகிறபாறகெனபது வேறறுமைமயககம. அறிவாறறலகளானலலது அன

பான முடியாதென இதனால வினையினதியலபு கூறபபட்டது. (நி)

நிகசு. செயவானே நாடி வினைநாடிக காலததோ
டெயத வுணாநது செயல. சு

இ-ள. செயவுனே நாடி— முதறகண்ணே செயவானதிலகணைதையாரா யநது,—வினை நாடி—பின செயயபபடிம வினையினதியலபையாராயநது,— காலததோடு எயத உணாநது செயல—பின அவனையும அதனையுங காலதோ டெபடிதபப பொருநதவறிநது அவனை அதனகணடலைச்செயக. எ-று.

செயவானதிலகணமும வினையினதியலபும மேலே கூறபபடடன. காலத தோடெயதவுணாதலாவது இககாலதது இவவிலகணமுடையான செயயின இவவியலபிறகுய வினை முடியுமெனறு கூட்டியுணாதல. (சு)

நிகள இதனை யிதனு லிவனமுடிககு மென்றுயந
ததனை யவன்கண விடல. எ

இ-ள. இதனை இதனால் இவன முடிககும் எனறு ஆயநது — இவவினையை இககருவியால இவன முடிககவலலனெனக கூறுபடிததாராயநது,—அதனை அவனகண விடல—மூனறுநதமமுளியைநதவழி அவவினையை அவனகணனே விடுக. எ-று.

கருவி துணைவருமம, பொருளும முதலாயின. வினைமுதலும கருவியும வினை யுந தமமுள்ளையதலாவது ஒரொனறிறகு ஏனையவிரணடாறகும பொருததமுணை டாதல. விடுதல அதறகு அவனையுரியனாககுதல. (எ)

நிகஅ. வினைகருரிமை நாடிய பினறை யவனை
யதறகுரிய னாகச செயல. அ

இ-ள. வினைககு உரிமை நாடிய பினறை—ஒருவனை அரசன தனவினைசெ யதறகுரியனாகவாராயநது துணிநதால,—அவனை அதறகு உரியனாக்ச செயல. —பினனவனை அதறகுரியனுமாறு உயரசசெயக. எ-று.

உயரசசெயதலாவது அதனைத தானே செயதுமுடிகுமாறறலுடையானாக் குதல. அது செயயாககாலுங கெடுமெனபது கருதது. (அ)

நிகக. வினைககண வினையுடையான் கேண்மைவே ருக

நினைப்பானை நீங்குந திரு. ௯

இ-ள். வினைக்கண வினை உடையான கேண்மை—எபபொழுதுந தன்வினை யின்கண்ணே முயறலையுடையான அவவுரிமையாறறனக்குக கேளாயொழுகு

உ0

கின்ற தன்மையை—வேறாக நினைப்பானைத் திரு நீங்கும —அது பொறாதார சொற்கேட்டு அரசன் மாறுபடக் கருதுமாயின், திருமகள் அவனை விட்டுநீங் கும். எ-று.

கேளாயொழுகுகினறதனமையாவது தான பிறனாய நிலலாது கேளிரசெய யுமுரிமையெலலாஞ செயதொழுகுதல. அவனை அவமதிபபாகக கொணடு செற க்கருதுமாயிற பினனொருவருமுடபடடு முயல்வாரிலலையாம, ஆகவே, தனசெ ல்வஙகெடுமெனபது கருதது. இநநானகுபாடடானும ஆடறகுரியானையாளுந திறஙகூறப்பட்டது. (௯)

௫உ0. நாடோறு நாடுக மன்னன் வினைசெயவான
கோடாமை கோடா துலகு. ௧0

இ-ள. வினை செயவான கோடாமை உலகு கோடாது —வினைசெய்வான கோடாதொழிய உலகு கோடாது,—மனனன நாடோறும நாடுக—ஆதலான அரசன் அவனசெயலை நாடோறுமாராயக. எ-று.

அஃதொனறனையுமாராயவே அதனவழிததாய உலகமெலலாமாராயநதா னாம், அதனால அவனுரிமை அழியாமறறனனுளளேயாராயநது போதுகவென பதாம். இதனான ஆணடவழிசசெயவது கூறபபட்டது. (௧0)

௫௩ ம அதி.—சுற்றந்தழால்.

அஃகாவது அரசன தனகிளைஞரைத தனனினீஙகாமல அணைததல. வினை செய்வாரைக் கூறி ஏனைசசுறறஙகூறுகினறாராகலின், இது தெரிநதுவினையாட லின்பின் வைககபபடடது.

ருஉக. பறறறற கண்ணும பழைமைபா ராடடுதல
சுறறததாா கணணே யுள க

இ-ள. பறறு அறற கணணும பழைமை பாராடடுதல—ஒருவன செலவநதொ லைநது வறியனாயவழியும விடாது தமமோடு அவனிடைப பழைமையை எடு த்துக்கொணடாடுமியலபுகள—சுறறததாாகணணே உள — சுறறததாாமாட டே உளவாவன. எ-று.

சிறபபுமமை வறியனாயவழிப பாராட்டபபடாமை விளககி நினறது. பழை மை பறறறாககாலததுத தமககுச செயத உபகாரம. பிறரெலலாம அவன பறறற்றபொழுதே தாமும அவனோடு பறறறுவராகலின, ஏகாரநதேறறததின கண வநதது. இதனாற சுறறததது சிறபபுக கூறபபடடது. (க)

ருஉஉ. விருப்பறாச சுறற மியையி னருப்பறா
வாககம பலவுந் தரும். உ

இ-ள். விருப்பு அறாச சுற்றம இயையின—அனபறாத சுறறம ஒருவறகெய துமாயின்,— அருப்பு அறா ஆக்கம பலவும் தரும—அஃது அவறகுக கிளைத தலறாத செலவஙகள்பலவறறையுங கொடுககும. எ-று.

உட்பகையினீககுதற்கு விருபபறாச்சுற்றமெனறும, தானேவளர்க்குமொரு தலையாய செலவததினீககுதறகு அருபபறாவாககமெனறும், விசேடிததார்.

ருங ம் அதி.— சுற்றந்தழால. கருரு

தொடைநோககி விகாரமாயிறறு. இயையினெனபது அதனதருமை விளக்கி நினறது. ஆககமெனபது ஆகுபெயர். பலவுமெனறது அங்கங்களாறனையுநோ க்கி: பலாகூடி வளர்ததலின, அவை மேனமேற கிளைககுமெனபது கருத்து.(உ)

ருஉங. அளவளா விலலாதான வாழககை குளவளாக்
கோடின்றி நீர்நிறைந் தறறு. ங

இ-ள. அளவளாவு இல்லாதான் வாழக்கை—அச்சுறறத்தோடு நெஞசுகல த்தலில்லாதவன் வாழககை—குள வளாக் கோடு இனறி நீா நிறைந்தறறு—குளபபரபபுக கரையினறி நீாநிறைநதாறபோலும. எ-று.

சுற்றத்தோடெனபது அதிகாரத்தான வநதது. நெஞசுகலபபுத தனனளவும் அதனளவுமுசாவுதலான வருவதாகலின, அளவளாவெனபது ஆகுபெயர். வாழககையெனறதூஉம அதறகேதுவாய செலவஙகளை. நிறைதலெனனும இடத துநிகழபொருளினறொழில இடததினமேனினறது. சுறறமிலலாதான செலவஙகள் தாஙகுவாரினமையிற புறததுப போமெனபதாம. (௩)

ரு௨௪. சுறறததாற சுறறப படவொழுகல செலவநதான்
பெறறததாற பெறற பயன. ௪

இ-ள. செலவம பெறறததால பெறற பயன — செலவம பெறறவதனால் ஒருவன பெறற பயனாவது—சுறறததால தான சுறறபபட ஒழுகல—தனசுறறததால தான சூழபபடுமவகை அதனைத தழீஇயொழுகுதல. எ-று.

பெறறவெனபதனுள அகரமும அதனானெனபதனுள அனசாரியையும தொடைநோககி விகாரததாறறொக்கன. இவவொழுககுப பகையினறி அரசாடற கேதுவாகலின, இதனைச செலவததிறகுப பயனெனறாா. இவைமூனறுபாடடானும சுறறநதழால செலவததிறகேதுவும அரணும பயனுமாமெனபது கூறபபடடது. (௪)

ரு௨௫. கொடுததலு மினசொலு மாறறி னடுககிய
சுறறததாற சுறறப் படும. ௫

இ-ள. கொடுததலும இனசொலும ஆறறின—ஒருவன சுறறததிறகு வேண்டுவன கொடுததலையும இனசொறசொலலுதலையும வலலனாயின,—அடுககிய சுறறததால சூழபபடும—தமமிறறொடாநத பலவகைச சுறறததானே சூழபபடும. எ-று.

இரணடும அளவறிநதாறறுதலரிதெனபது தோனற, ஆறறினெனறாா. தமமிறறொடாதலாவது சுறறததது சுறறமும அதனதுசுறறமுமாய அவறறாற பிணிபபுணடு வருதல. இவவுபாயங்களை வடநூலாா தானமுஞ சாமமுமெனப. (௫)

ரு௨௬. பெருங்கொடையான பேணான் வெகுளி யவனின

மருங்குடையார் மாநிலத் தில. ௬.

இ-ள. பெருங்கொடையான வெகுளி பேணான — ஒருவன மிககொடை யையுடையனுமாய வெகுளியை விருமபானுமாயின, — அவனின மருங்கு உடையார மாநிலதது இல — அவனபோலக கிளையுடையார இவவுலகத்தி ல்லை. எ-று.

௧௫௬ ௫௩.ம் அதி.— சுறறந்தழால.

மிக்ககொடை ஒனறானும வறுமையெயதாமற கொடுத்தல. விருமபாமை இஃதரசறகுவேணடுவதொனறென்று அளவிறநது செய்யாமை. (௬)

௫௨௭. காககை கரவா கரைந்துண்ணு மாககமு
மனனநீ ராாககே யுள. ௭

இ-ள. காக்கை கரவா கரைநது உணணும—காககைகள தமக்கிரையாயின கண்டவழி மறையாது இனததையழைதது அதனோடுஙகூடவுண்ணாநிறகும்,— ஆக்கமும் அனன நீராாககே உள— சுறறததானெயதுமஆக்கங்களும அபபெ றறிததாய இயலபினையுடையாாககே உளவாவன. எ-று.

அவ்வாககங்களாவன பகைபினமையும, பெருஞ்செலவமுடைமையும முதலா யின. எசசவும்மையான அறமுமினபமுமேயனறிப பொருளுமெயதுமெனபது பெறுதும். அபபெறறிததாயவியலபெனறது தாம நுகாவனவெல..ாம அவ ரும் நுகருமாறு வைததல. (௭)

௫௨௮. பொதுநோககான வேநதன வரிசையா நோககி
னதுநோககி வாழவாா பலா. ௮

இ-ள். பொது நோககான வேநதன வரிசையா நோக்கின— எலலாரையும ஒருதனமையராக நோக்காது அரசன தததநதகுதிககேறப நோககுமாயின, — அது நோககி வாழவாா பலா—அசசிறபபுநோககி அவனை விடாது வாழு ஞசுறறததாா பலர். எ-று.

உயாநதாா நீஙகுதனோககிப பொதுநோககை விலககி, எலலாரும விடாதொ ழுகுதனோக்கி வரிசைநோககை விதிததாா. இநநானகுபாடடானுஞ சுறறநத ழுவுமுபாயஙக கூறபபடடது. (அ)

ருஉகூ. தமராகித் தறறுறநதாா சுறற மமராமைக
காரண மினறி வரும. கூ

இ-ள. தமராகித் தறறுறநதாா சுறறம—முனறமராயவைததுத தனனோடு அமராது யாதானுமொருகாரணததாற றனனைப பிரிநதுபோயவா பினனும வநது சுற்றமாதல— அமராமைக காரணம இனறி வரும— அவவமராமை க்காரணம தனமாடடிலலையாகத தானேயுளதாம. எ-று.

அமராமைககாரணமினறியெனறதனான, முன அஃதுணடாயத துறத்தல பெறறாம்: அஃதாவது அரசனறானெறிகெடவொழுகல வெறுபபனசெயதலெ னறிவை முதலியவறறான வருவது. ஆககம வருவிககபபடடது. இயறகை யாகவே அன்புடையராய சுறறததாாககுச செயறகையான வநத நீககம அத னையொழிய ஒழியும, ஒழிநதால அவாககனபுசெயதுகொளளவேணடா, பழை யவியலபாயநிறகுமெனபாா, வருமெனறாா. (கூ)

ருஙூ0. உழைபபிரிந்து காரணததின் வந்தானை வேநத
னிழைத்திருந தெண்ணிக கொளல. க0

இ-ள. உழைப பிரிநது காரணததின வநதானை — காரணமினறித தனனி டததுநின்றும பிரிநதுபோயப பினகாரணததான் வநத சுறறததானை— வே ந்தன இழைதது இருநது எணணிக கொளல — அரசன அக்காரணத்தைச் செயதுவைதது ஆராயநது தழீஇககொளக. எ-று.

ருசு ம அதி.— பொசசாவாமை. க௫எ

வாளர உழைப்பிரிநதெனறமையின, பிரிதறகுக காரணமினமை பெறறாம.

வருதற்காரணத்தைச் செயயாதவழிப் பினனும் பிரிந்துபோயப் பகையோடு கூடுமாகலின் இழைத்திருந்தெனறும், அனபினறிப் போயப பினனுங்காரணத தான வந்தமையின் எண்ணிக்கொளலெனறுங்கூறினார். பிரிந்துபோய சுறற நதாருள தீமை செயயப்போய அதனைப்பொழிய வருவானும அது செயயாம றபோயப பினனன்மை செயயவருவானும தழுவப்படுமாகலின, தழுவுமாறு முறையே இவவிரணடுபோட்டானுங் கூறப்பட்டது. (கo)

நிசம அதி.— பொச்சாவாமை.

அஃதாவது உருவும திருவும ஆறறலும முதலாயவற்றினமகிழ்ந்து தற காததலினும பகையழித்தனமுதலிய காரியங்களினுமசோதலிலசெயயாமை. மேறசொலலிய சுறறதநதாராற பயனுளளது இசசோவிலவழியாகலின, இது சுறறந்தழாலினபின வைக்கப்பட்டது.

நிகக. இறந்த வெகுளியிற நீதே சிறநத
வுவகை மகிழசசியிற சோவு க

இ-ள. சிறநத உவகை மகிழசசியிற சோவு — மிகவுவகைக களிப்பான வரும் மறவி—இறநத வெகுளியிற நீது—அரசனுக்கு அளவிறநத வெகுளியி னுநதீது. எ-று.

மிக்கவுவகை பெருஞசெலவம, பேரினபம, பெருமிதமெனறிவற்றின வரு வது. அளவு பகைவனையடாதநதறகும கொடியோனையொறுதறகும வேண்டி வது இறநதவெகுளி ஒரோவழிப் பகைவனையுங்கொலலும, இஃதனனதனறித தனனையே கோறலின, அதனினுநதீதாயிறறு. (க)

நிகஉ. பொசசாபபுக கொலலும புகழை யறிவினை
நிசச நிரபபுககொன றுங்கு. உ

இ-ள. புகழைப பொசசாபபுக கொலலும—ஒருவன் புகழினை அவன மறவி கெடுக்கும,—அறிவினை நிசசநிரபபுக கொனறுங்கு—அறிவினை நிசசநிரபபுக கெடுக்குமாறுபோல. எ-று.

நிசசநிரபபு நாடோறும இரவான வருந்தித தனவயிறு நிறைததல. அஃது அறிவுடையானகணுணடாயின அவறகு இளிவரவானும பாவததானும எளளறபாடடினை விளைதது அவனனகுமதிபபினையழிககும, அதுபோல மறவியும புகழுடையானகணுணடாயின அவறகுத தறகாவாமையானும காரியககேடடானும எளளறபாடடினை விளைதது அவனனகுமதிபபினை அழிககுமெனபதாயிறறு. இவையிரணடுபாட்டானும பொசசாபபினது குறறங கூறபபடடது. (உ)

ருகூ. பொசசாபபாாக கிலலை புகழமை யதுவுலகத
தெபபானூ லோர்ககுந துணிவு. ௩

இ-ள. பொச்சாபபாாககுப புகழமை இல்லை — பொச்சாநதொழுகுவார்க்குப புகழுடைமையிலலை;— அது உலகத்து எபபால நூலோாக்கும் துணிவு —அவ்வின்மை இநநீதிநூலுடையார்க்கேயனறி உலகத்து எவவகைப்பட்ட நூலுடையார்க்கும ஒப்ப முடிநதது. எ-று.

௧௫அ ருச ம அதி.— பொச்சாவாமை.

அரசாக்கேயன்றி அறமுதலிய நானகினும முயலவாா யாவாக்கும அவை கைகூடாமையிற புகழிலலையெனபது தோனற, எபபானூலோாககுநதுணிவெனறாா. (௩)

ருகூச. அசச முடையாாக கரணிலலை யாஙகிலலை
பொசசாப புடையாாககு நனகு. ச

இ-ள. அரண அசசம உடையாாககு இலலை— காடு மலை முதலிய அரணகளுளளே நிறபினும், மனததினகணச்சமுடையாாககு அவறறாறபயனிலலை,— ஆஙகு நனகு பொசசாபபு உடையாாககு இலலை — அதுபோலச செலவமெலலாமுடையராயினும், மனததினகண மறவியையுடையாாக்கு அவறறாறபயனிலலை. எ-று.

நனமைக்கேதுவாகலின, நனகெனறா. அசசமுடையாரினற அரணழியுமா றுபோல மறவியுடையாருடைய செலவங்களும அழியுமெனபதாயிறறு. (ச)

நாகூ. முன்னுறக காவா திழுகியான் றன்பிழை
பின்னூ றிரங்கி விடும. ந

இ-ள. முனனுறக காவாது இழுகியான— தனனுறகாக்கபபடுகதனபங்களை அவை வருதறகுமுனனே அறிநது காவாது மறநதிருநதான—பின ஊறு தனபிழை இரங்கிவிடும — பினவருதறகாலததுக காககலாகாமையின அபபிழைப்பினை நினைநதிரங்கிவிடும. எ-று.

காகபபடுகதனபங்களாவன சோவுபாதது பகைவா செய்வன. ஊற றின்கணெனபுழி உருபுஞசாரியையும உடனறொகன. உறறகாலததுக காககலாகாமையின, இரங்கிவிடுமெனறா. இவைமூனறுபாடடானும பொசசாபபுடையாககு வருமேதங்கூறபபடடது. (ந)

நாகூ. இழுகாமை யாமாடடு மென்றும வழுகாமை
வாயி னதுவொபப நில. சு

இ-ள. இழுகாமை யாமாடடும எனறும வழுகாமை வாயின—அரசாககு மறவாமைகதணம யாவாமாடடும எகாலததும ஒழிவினறி வாயகுமாயின,— அது ஒபபது இல— அதனைபொகதும நனமை பிறிதிலலை. எ-று.

வினைசெபவா சுறறததானொனறு தம பாலாகணணும ஒபபவேணடுதலின யாமாடடுமெனறும, தாம பெருகியஞானறும சுருங்கியஞானறும ஒப்பவேணடுதலின எனறுமெனறும, எலலாகாரியங்களினும ஒபபவேணடுதலின வழுகாமையெனறுங் கூறினா. வாயினெனபது மூதனிலதொழிறபெயரடியாக வநத வினையெசசம. வாயததல நோபடுதல. (சு)

நாகூ. அரியவென் றுகாத விலலைபொச சாவாக
கருவியாற் போறறிச செயின். எ

இ-ள. அரிய எனறு ஆகாத இலலை—இவை செயதறகரியனவென்று சொலலபபடடு ஒருவற்கு முடியாத காரியங்களிலலை, —பொச்சாவாக் கருவியால் போறறிச செயின—மறவாத மனததானே எணணிச் செயயப்பெறின். எ-று.

பொச்சாவாத எனபதனிறுதிநிலை விகாரததாறறெகக்கது. அதறக்காரணமாகலிற கருவியென்றார். இடைவிடாதநினைவும தபபாதசூழ்சசியுமுடையார்க்கு எல்லாம எளிதினமுடியுமென்பதாம. இவையிரணடுபொடடானும பொச்சாவாமையது சிறபபுக் கூறபபட்டது. (எ)

நிகூஅ. புகழ்ந்தவை போறறிச செயலவேண்டுஞ செய்யாதிகழ்ந்தாரை கெழுமையு மில. அ

இ-ள. புகழ்ந்தவை போறறிச செயலவேணடும—நீதிநூலுடையார இவை அரசாக்குரியனவெனறு உயாததுகூறிய செயலகளைக் கடைபபிடிததுச செய்க,— செயயாது இகழ்ந்தாரைகு எழுமையும இல — அவ்வனஞசெயயாது மறந்தவரைகு எழுமையினும நனமையிலலையாகலான. எ-று.

அசசெயலகளாவன மூவகையாறறலும, நாலவகையுபாயமும, ஐவகைததொழிலும, அறுவகைக்குணமும முதலாய செயலகள சாதிநருமமாகிய இவறறின வழீஇயோர்கதும உளளது நிரயததனபமேயாகலின; எழுமையுமிலலெனறார. எழுமை ஆகுபெயர். இதனால பொசசாவாது செயயவேணடுவன கூறபபட்டன. (அ)

நிகூக. இகழசசியிற கெடடாரை யுளளுக தாநதம
மகிழசசியின் மைநதுறும போழது. க

இ-ள். தம் மகிழசசியின தாம மைநது உறும போழது—அரசா தமமகிழ்ச்சிக்கடடாமவலியுறுமபொழுது,— இகழசசியின கெடடாரை உளளுக— முறகாலத்து அதனினுய சோவாற கெட்டவாகளை நினைக்க எ-று.

காரணங்களோடு அவாக்குளதாய உரிமையை மகிழசசிமேலேறறித தமமகிழ்ச்சியினென்றும, இகழசசியுங கேடும உடனேனறுமாகலின மகிழசசியின மைநதுறுமபோழதெனறுங்கூறினார. கெட்டாரை உளளவே, நாமும அவ்வாறே கெடுதுமெனறு அதனகண மைநதுரைனபது கருதது. எணணுகவென்று பாடமோதுவாருமுளா. (க)

ருசo. உளளிய தெய்த லெளிதுமன் மறறுந்தா
னுளளிய துளளப் பெறின். கo

இ-ள். தான உளளியது எயதல எளிது மன — அரசனுக்குத தானெயத நினைதத பொருளை அநநினைதத பெறறியே எயதுதல எளிதாம,—மறறும உளளியது உள்ளப பெறின— பினனும அதனையே நினைககககூடுமாயின. எ-று.

அது கூடாதெனபது ஒழிநதுநினறமையின, மன ஒழிபிசைககண்வநதது. அதனையே நினைததலாவது மறவியினறி அதனகணணே முயறல. இவையிரணடுபாட்டானும பொசசாவாமைக்கு உபாயங கூறபபடடது. (கo)

---

* பொசசாவாககருவி எனபதறகுப பொசசாவாமையாகிய கருவியெனப் பொருளகோடலே சிறபபு. அது தொலகாபபியதது வினையியலுள "நிலனும பொருளும" எனனும முபபததேழாஞசூததிரததுரையிலே சேனாவரையா "நினமுகஙகாணுமருநதினேன எனபுழிக காடசியை மருநதெனறாராகலிற காணுமருநதெனபது வினைப்பெயா கொணடதாம. பொசசாவாக கருவியாற போறறிச செயின் எனபுழிப பொசசாவாககருவி எனபதும அது." எனக கூறுமாறறானுணாக. இலககணவிளக்கநூலாரககும இலக்கணவிளக்கசசூறாவளியாரக்கும இதுவே கருததெனக.

ருரு ம அதி.— செஙகோன்மை.

ருரு ம அதி.— செங்கோன்மை.

அஃதாவது அரசனாற செயயப்படும முறையினது தனமை. அமமுறை ஒருபாறகோடாது செவவியகோலபோறலிற செஙகோலெனபபட்டது. வடநூலாரும் தண்டமென்றார. அது சோாவிலலாத அரசனாற செயறபாலதாகலின, இது பொச்சாவாமையினபின வைககபபடடது.

ருசக. ஓாநதுகண ணோடா திறைபுரிந் தியாாமாட்டுந
தோநதுசெய வஃதே முறை க

இ-ள. ஓாநது— தனகீழ வாழவாா குறறஞசெய்தால அககுறறததை நாடி

— யாாமாட்டும கணணோடாது — யாவாமாட்டுங்கணணோடாது — இறை புரிநது—நடுவநிலைமையைப பொருநதி—தோநது— அககுறறததிறகுச சொலலிய தணடததை நூலோரோடுமாராயநது — செயவஃதே முறை— அவவளவிறறாகச் செயவதே முறையாம. எ-று.

நடுவுநிறறல் இறைக்கியலபாகலின அதனையிறையென்றும, உயிரினுஞசிறநதாாகண்ணுமெனபாா யாாமாட்டுமெனறுங கூறினாா. இறைமை இறையெனவும, செயவது செயவஃதெனவும, நினறன. இதனாற செஙகோனமையதிலக்கணங கூறப்பட்டது. (க)

ருசஉ. வானோககி வாழு முலகெலலா மன்னவன்.
கோனோககி வாழுங குடி. உ

இ-ள. உலகு எலலாம வான நோககி வாழும—உலகதநுயிரெலலாம மழையுளதாயின உளவாகாநிறகுமேயெனினும,—குடி மனனவன கோல நோக்கி வாழும—குடிகள அரசனசெஙகோலுளதாயின உளவாகாநிறகும. எ-று.

நோககிவாழதல இனறியமையாமை. வானினாயவுணவை வானெனறும, கோலினாயவேமததைக கோலெனறுங கூறினாா. அவவேமமிலவழி உணவுளதாயினுங குடிகடகு அதனாறபயனிலலையெனபகாம. (உ)

ருசஙூ அநதணா நூறகு மறததிறகு மாதியாய
நினறது மன்னவன கோல. ஙூ

இ-ள. அநதணா நூறகும அறததிறகும ஆகியாய நினறது — அநதணாககுரிததாய வேதததிறகும அதனாறசொலலபபட்ட அறததிறகுஙகாரணமாய நிலைபெறறது — மனனவன கோல — அரசனாற செலுததபபடுகினற செஙகோல. எ-று.

அரசா வணிகரெனனுமேனையோாககுமுரிததாயினும, தலைமைபறறி அநதணர்நூலென்றாா "மாதவா நோனபு மடவாா கறபுங— காவலன காவ லன்றித் தங்கா" *ஆகலின, ஈணடறமெனறது அவையொழிநதவறறை வேதமும் அறனும அநாதியாயினுஞ செஙகோலிலவழி நடவாவாகலின, அதனை அவறறிறகாதியெனறும, அபபெறறியே தனககாதியாவது பிறிதிலலையெனபார் நினற

தெனறுங் கூறினா. இவையிரணடுபாடடானுஞ செஙகோல்து சிறப்புக கூறப பட்டது. (௩)

---

* மணிமேகலை, இருபததிரணடாவது சிறைசெயதகாதை.

ருரு ம் அதி.— செங்கோன்மை. ககூக

ருசச. குடி தழீஇக கோலோசசு மாநில மன்ன
னடிதழீஇ நிறகு முலகு. ச

இ-ள. குடி தழீஇக கோல் ஓசசும மாநிலமனனன அடி — தன்குடிகளையு மணைததுச செஙகோலையுஞசெலுததும பெருநிலவேநதனடியை — தழீஇ நிறகும உலகு—பொருநதி விடாா உலகததாா. எ-று.

அணைததல இனசொறசொலலுதலும, தளாநதுழி வேணடுவன கொடுத்த லும முதலாயின. இவவிரணடனையும வழுவாமறசெயவான நிலமுழுதுமாளு மாகலின அவனை மாநிலமனனனெனறும, அவனமாடடியாவரும நீஙகாவன பினராவராகலின அடிதழீஇநிறகுமுலகெனறும, கூறினா. (ச)

ருசரு. இயலபுளிக கோலோசசு மனனவ னாட்ட
பெயலும விளையுளுந தொககு. ரு

இ-ள. பெயலும விளையுளும தொககு— பருவமழையுங குனறாதவிளைவும் ஒருங்கு கூடி—இயலபுளிக கோல ஓசசும மனனவன நாடட—நூலகள சொ லலியவியலபாற செஙகோலைச செலுததுமாசனது நாடடினகணணவாம.எ-று.

உளியெனபது மூனறாவதனபொருளபடுவதோரிடைசசொல. வானும நிலனு ஞ் சேரத தொழிறபடடு வளஞ சுரககுமெனபதாம. (ரு)

ருசசு. வேலன்று வென்றி தருவது மனனவன்
கோலதூஉங கோடா தெனின. சு

இ-ள. மனனவன வெனறி தருவது வேல அனறு கோல—மனனவனுக்குப போரினகண வெனறியைக கொடுபபது அவனெறியும வேலனறு கோல,— அதூஉம கோடாது எனின— அஃதும அபபெறறிததாவது தான கோடாதா யின. எ-று.

கோல செவவிதாயவழியே வேல வாயபபதெனபாா வேலனறெனறாா:

"மாண்ட—வறநெறி முதறறே யரசின கொறறம" எனறா பிறரும. கோடா னெனபது பாடமாயின, கருவியினறெழில வினைமுதனமேனினறதாகவுளாகக.

ருசஎ. இறைகாககும வையக மெலலா மவனை
முறைகாககும முடடாச செயின எ

இ-ள. வையகம எலலாம இறை காககும—வையகததையெலலாம் அரசன காககும,—அவனை முறை காககும— அவனறனனை அவனது செஙகோலே காககும,—முடடாச செயின—அதனை முடடவநதழியும முடடாமறசெலுததுவனாயின. எ-று.

முடடாமறசெலுததியவாறு மகனை முறைசெயதானகணணும தனகை குறைததானகணணுங காணக. முடடாதெனபதன இறுதிநிலை விகாரததாறறொககது. இவைநானகுபாடடானும அதனைச செலுததினானெயதும பயன கூறப்படடது. (எ)

ருசஅ. எணபதததா னோரா முறைசெயயா மன்னவன்
றணபதததாற றானே கெடும அ

இ-ள. எணபதததான ஓரா முறை செயயா மனனவன— முறைவேணடினாக்கு எளிய செவவியையுடையனாய அவா சொலலியவறறை நூலோா பலரோ

உக்

கசுஉ ருசு ம அதி.— கொடுஙகோன்மை.

டுமாராயநது நினறவுணமைக்கொபப முறை செயயாதவரசன— தணபதததான் தானே கெடும— தாழநத பதததிலே நினறு தானே கெடும. எ-று.

எணபதத்தானெனனும முறறுவினையெச்சமும, ஓராவெனனும வினையெசசமும, செயயாவெனனும பெயரெசசவெதிரமறையுட செயதலவினை கொணடன. தாழநதபதம் பாவமும, பழியுமெயதிநிறகும நிலை "அலலவை செயதாாக

கறஙகூறறம்" ஆகலின, பகைவரினறியுஙகெடுமெனறார். இதனான முறை செலுத்தாதானது கேடு கூறபபட்டது. (அ)

ருசகூ. குடிபுறங காததோமபிக் குறறங கடிதல
வடுவன்று வேநதன றொழில. கூ

இ-ள. குடி புறஙகாதது ஓமபிக குறறம கடிதல— குடிகளைப பிறா நலியாமற காததுத தானும நலியாது பேணி, அவாமாடடுக குறறநிகழின அதனை யொறுபபானொழிததல— வேநதன வடு அனறு தொழில — வேநதனுககுப பழியனறு, தொழிலாகலான. எ-று.

துனபஞசெயதல, பொருடகோடல, கோறலென ஒறுபபு மூனறு, அவறறுள ஈணடைககெயதுவன முனனையவெனபது குறறஙகடிதலெனபதனாற பெறறாம. தனகீழ வாழவாரையொறுததல அறனனமையின வடுவாமெனபதனையா சஙகித்து, அஃதாகாது, அரசனுககு அவரை அககுறறததினீககித தூயராககுதலுஞ சாதிதருமமெனறார். (கூ)

ருரு0. கொலையிற கொடியாரை வேநதொறுததல பைஙகூழ
களைகட டதனொடு நோ. க0

இ-ள. வேநது கொடியாரைக கொலையின ஒறுததல—அரசன கொடியவாகளைக் கொலையானொறுததுத தககோரைக காததல— பைஙகூழ களை கட்டதனொடு நோ — உழவன களையைக களைநது பைஙகூழைக காததததனொடொககும. எ-று.

கொடியவரெனறது தீககொளுவுவாா, நஞசிடுவாா, கருவியிறகொலவாா, கள்வா, ஆறலைபபாா, சூறைகொளவாா, பிறனிலவிழைவாரெனறிவா முதலாயினாரை. இவரை வடநூலாா ஆததாயிகளெனப. இபபெறறியாரைக கணணொடிக கொலலாவழிப் புறகளைககு அஞசாநினற பைஙகூழபோனறு நலிவுபல வெயதி உலகு இடாபபடுதலின, கோறலும அரசறகுச சாதிதருமமெனபதாயிறறு. இவையிரணடுபாடடானுஞ செஙகோலசெலுததும வெணகுடை வேநதறகுத் தீயாாமாடடு மூவகையொறுபபும ஒழியறபாலவலலவெனபது கூறபபட்டது. (க0)

ருசூ ம அதி.— கொடுங்கோன்மை.

அஃதாவது அமமுறையினது கோடுதறறனமை. ரணடும உவமையின பெயா பொருணமேலாயிறறு. செஙகோனமைககு மாறாகலின, இஃததனபின வைககப்பட்டது.

ருருக. கொலைமேறகொண் டாரிற கொடிதே யலைமேறகொண்
டலலவை செயதொழுகும வேநது. க

ருசு ம அதி.— கொடுங்கோன்மை. கசுஙூ

இ-ள. கொலை மேறகொணடாரிற கொடிது—பகைமைபற்றிக் கொலலுத ற்றொழிலைத தமமேறகொணடொழுகுவாரினுங கொடியன — அலை மேறகொ ண்டு அலலவை செயது ஒழுகும வேநது—பொருள வெஃகிக் குடிகளையலைத தற்றொழிலைத தனமேறகொணடு முறையலலவறறைச செயதொழுகும வேந தன. எ.று.

அவா செயவது ஒருபொழுதைததுனபம, இவன செயவது எபபொழுதுந துனபமாமெனபதுபறறி, அவரினுஙகொடியனெனறா. பானமயககுறழசசி. வேநதெனபது உயாதிணைபபொருட்கணவநத அஃறிணைசசொல. அலை கொலை யினுங கொடிதெனபதாயிறறு. (க)

ருருஉ. வேலொடு நினறா னிடுவென் றதுபோலுங
கோலொடு நினறா னிரவு. உ

இ-ள. வேலொடு நினறான — ஆறலைககுமிடததுத தனியே வேலகொணடு நினற களவன— இடு எனறது போலும — ஆறுசெலவானை நினகைபபொ ருடாவெனறு வேணடுதலோடொககும— கோலொடு நினறான இரவு—ஒறு ததறறொழிலோடு நினறவரசன குடிகளைப பொருள வேணடுதல். எ-று.

வேலொடு நினறானெனறதனாற பிறரொடு நிலலாமையும, இரவெனறதனால இறைபபொருளன்மையும, பெறறாம. தாராக்கால ஒறுபபலெனனுஙகுறிபபின னாகலின, இரவாறகோடலும கொடுஙகோனமையாயிறறு. இவை பிரணடுபா டடானுங கொடுஙகோனமையது குறறங கூறபபடடது. (உ)

ருருங. நாடொறு நாடி முறைசெயயா மன்னவ

ஞடொறு நாடு கெடும். ௩

இ-ள. நாடொறும நாடி முறை செயயா மனனவன— தனனாடடு நிகழுந தீமைகளை நாடோறுமாராயநது அதறகொகக முறைமையைச செயயாதவர சன— நாடொறும நாடு கெடும— நாடோறும நாடிழககும. எ-று.

அரசனுககு நாடு உறுபபாகலின, அதனவினை அவனமேனினறது. இழததல பயனெயதாமை. மனனவனாடு நாடொறுஙகெடுமெனறுரைபபாருமுளா. (௩)

ருருச. கூழுங குடியு மொருஙகிழககுங கோலகோடிச
சூழாது செயயு மரசு. ச

இ-ள. சூழாது கோல கோடிச செயயும அரசு— மேல விளைவதெணணாது முறை தபபசசெயயுமரசன—கூழும குடியும ஒருஙகு இழககும— அசசெய லான முனனீடடியபொருளையும பினனீடடுதறகேதுவாகிய குடிகளையுஞ சேர விழககும. எ-று.

கோடவெனபது திரிநதுநினறது. முனனீடடியபொருள இழததறகேது வரு கினறபாடடாறகூறுப. (ச)

ருருரு. அலலறபட டாறறா தழுதகண ணீரனறே
செலவததைத தேயககும படை. ரு

இ-ள. அலலறபடடு ஆறறாது அழுத கணணீர அனறே— அரசன முறை செயயாமையாற குடிகள துனபமுறறு அதனைப பொறுககமாட்டாது அழுத

கண்ணீரன்றே — செலவததைத தேயககும படை — அவன செலவத்தைக் குறைக்குங்கருவி. எ-று.

அழுதகணணீர அழுதலான வநத கணணீர செலவமாகிய மரததையென னாமையின, இஃதேகதேசவுருவகம. அலலறபடுததிய பாவததது தொழில அத

றகேதுவாகிய கணணீரமேனினறது. அககணணீரிறகொடிது பிறிதினமையின, செலவஙகடிதிறறேயுமெனபது கருதது. (ரு)

ருருசு. மன்னாககு மனனுதல செஙகோனமை யஃதின்றேன்
மன்னாவா மனனாக கொளி சு

இ-ள. மனனாககு மனனுதல செஙகோனமை— அரசாககுப புகழகடாம நிலைபெறுதல செஙகோனமையானாம,— அஃது இனறேல மனனாககு ஒளி மனனாவாம — அசசெஙகோனமையிலலையாயின, அவாககு அபபுகழகடாம உளவாகா. எ-று.

விகாரததாறறொகக மூனறாவது விரிதது ஆககம வருவிததுளாககபபடடது. மனனுதறகேது புகழாதல "இநிலதது மனனுதல வேணடி னிசைநடுக" என பதனானுமறிக. மன்னாமை ஒருகாலுநிலையாமை. பழிககபபடடால ஒளி மனனாவாம, ஆகவே, தாமுமனனாரெனபதாயிறறு. வெனறி கொடை முதலியவே துககளாற புகழ பகுதிபபடுதலின, பனமையாறகூறினார். அவையெலலாம செஙகோனமையிலவழி இலவாமெனபதாம. இவைநானகுபாடடானுங கொடுங கோலனாயினான எயதுஙகுறறங கூறபபடடது. (சு)

ருருஎ. துளியின்மை ஞாலததிற கெறறறறே வேந்த
னளியின்மை வாழு முயிாககு எ

இ-ள. துளியினமை ஞாலததிறகு எறறு—மழையிலலாமை வையதது வாழு முயிாகடகு எவவகைத துனபம பயககும,— அறறே வேநதன அளியினமை வாழும உயிாககு— அவவகைத துனபம பயககும அரசன்றணணளியிலலாமை அவனாடடுவாழுஙகுடிகடகு எ-று.

சிறபபுபபறறித துளியெனபது மழைமேனினறது. உயிரெனபது குடிகண மேனினறது. மேல வானோககிவாழுமெனறதனை எதிரமறைமுகததாற கூறிய வாறு. (எ)

ருருஅ. இன்மையி னினனா துடைமை முறைசெயயா
மன்னவன கோறகீழப படின. அ

இ-ள். முறை செயயா மனனவன கோறகீழப படின — முறைசெயயாத அரசனது கொடுஙகோலினகீழ வாழின,—இனமையின உடைமை இனனது —யாவாகுகும பொருளினதினமையினும உடைமை இனனது. எ-று.

தனகுரிய பொருளோடு அமையாது மேலும வெம்குவோனது நாட்டுக கைருநோவ யாபபுணடல முதலிய வருவது பொருளுடையாாகுகேயாகலின' அவவுடைமை இனமையினுமினனுதாயிறறு. இவையிரணடுபாட்டானும அவ ணடிவாழவாாககு வருஙகுறறஙகூறபபடடது. (ஏ)

நிருகூ. முறைகோடி மனனவன் செயயி னுறைகோடி
யொலலாது வானம் பெயல. கூ

நிள ம் அதி.— வெருவந்தசெய்யாமை. கசுடி

இ-ள. மனனவன முறை கோடிச செயயின— மனனவன தான செயயும பொருளை முறை தபபச செயயுமாயின,—உறை கோடி வானம பெயல ஒல லாது— அவணடிப பருவமழை இனறுமவகை மேகம பொழிதலிலசசெயயா து. எ-று.

இரணடிடதது கோடவெனபன திரிநதுநினறன. உறைகோடுதலாவது பெ யயுஙகாலதது பெயயாமை. அதறகேது வருகின்ற பாடடாற கூறுப. (கூ)

நிகூ0. ஆபயன குன்று மறுதொழிலோ நூனமறபபா
காவலன காவா னெனின. க0

இ-ள. காவலன காவான எனின— காததறகுரியவாசன உயிாகளைக காவா னையின, — ஆ பயன குனறும—அறனிலலாத அவணடிப பசுகளும பால குனறும,— அறுதொழிலோ நூல மறபபா —அதனைனும தூலகளை மற நது விடுவா. எ-று.

ஆபயன ஆவ்ாறகொளளும பயன அறுதொழிலாவன ஓதல, ஓதுவிததல, வேடடல, வேடபிததல, ாதல, ஏறறலெனபவாம. பாகளை பாலதுனறியவழி அவியினமையாறும, அது கொடுதது நிறுரியாா மநதிரஙகறபமென்பன ஒறறுமை யாறும, வேளவி நடவாாம, ஆகவே, வானம பெயலொலலாதெனபதாயிறறு. இவையிரணடுபாடடாறும அவணடினகணிகழுகுறறஙகூறபபடடது. (க0)

௫௭ ம அதி.— வெருவந்தசெய்யாமை.

அஃதாவது குடிகளஞ்சுவதும பகுதியஞ்சுவதும தானஞ்சுவதுமாய தொழிலகளைச செயயாமை. அவை செயதல கொடுங்கோனமைபபாறபடுதலின, இஃதனபின வைககபபடடது.

௫௬௧. தககாஙகு நாடித தலைசசெலலா வணணததா
லொததாங கொறுபபது வேநது. ௧

இ-ள. தககாஙகு நாடி—ஒருவன தனனினமெலியாரமேற செனறவழி அதனை நடுவாக நினறாராயநது — தலைசசெலலாவணணததால ஒததாஙகு ஒறுபபது வேநது— பினனும அது செயயாமறபொருடடு அவனை அக்குறறததிற கொபப ஒறுபபானே அரசனாவான. எ-று.

தககாஙகு ஒததாஙகெனபன ஒருசொல. தகுதியெனபது நடுவுநிலைமையாதல "தகுதி யெனவொனறு நனறே" எனபதனாலுமறிக. இதனானே தககாஙகு நாடாமையும, பிறிதோரகாரணமபறறி மிகவொறுததலும, குடிகளஞ்சுமவினையாதல பெறறாம. (௧)

௫௬௨. கடிதோசசி மெலல வெறிக நெடிதாகக
நீஙகாமை வேணடு பவா. ௨

இ-ள. கடிது ஓசசி— அவவொததாஙகொறுததல தொடஙகுஙகால அளவிறபபச செயவாரபோற்றொடஙகி,—மெலல எறிக—செயயுஙகால அளவிறவாமறசெயக—ஆககம் நெடிது நீஙகாமை வேண்டுபவா—ஆககந தஙகணெடுங காலநிறறலை வேணடுவாா. எ-று.

கடிதோச்சல குறறஞ்செயவார் அதனையஞசுதற்பொருட்டும், மெலலவெறி தல் யாவரும வெருவாமைபபொருட்டுமாம. தொடஙகினவளவிறகுறைதல பறறி மெனமை கூறபபட்டது. ஓசசுதல எறிதலென்பனவிரணடும உவமை பறறி வநதன. இவையிரணடுபாடடானும குடிகள வெருவநத செயயாமைய தியலபு கூறபபட்டது. (உ)

நிசூஉ. வெருவநத செய்தொழுகும் வெஙகோல னுயி
னெருவநத மொலலைக கெடுமை. ஊ

இ-ள். வெருவநத செயது ஒழுகுதம வெஙகோலன ஆயின— குடிகள வெரு விய செயலகளைச் செயது நடகுதம வெஙகோலனுமாயின,— ஒருவநதம ஒல லைக் கெடுமை— அரசன ஒருதலையாகக் கடிதிறகெடுமை. எ-று.

வெங்கோலனெனபது ரணடு வாளா பெயராய நினறது. ஒருவநதம, ஒரு தலை, ஏகாநதமெனபன ஒருபொருட கிளவி. அசசெயலகளுஙு கேடுகளும முனனாக கூறபபடுமை. (ஙு)

நிசூச. இறைகடிய னெனறுணாககு மினனுசசொல வேநத
னுறைகடுகி யொலலைக கெடுமை. ச

இ-ள. இறை கடியன எனறு உணாகுமை இனனுசசொல வேநதன—குடி களான நமமிறைவன கடியனெனறு சொலலபபடுமை இனனுதசொலலையுடைய வேநதன— உறை கடுகி ஒலலைக கெடுமை— ஆயுளுங்குறைநது செலவமுஙு கடிதினிழகுமை. எ-று.

நெனசு நொநது சொலலுதலான, இனனுமை பயபபதாய சொலலை இனனுச சொலலெனறார. உறையெனபது முதனிலைதொழிறபெயர. அஃது ரணடா குபெயராய உறைதலைசசெயயும நாணமேனினறது. அது குறைதலாவது அச சொலலிலலாதாககு உளளதிற சுருஙகுதல. (ச)

நிசூநி. அருளுசெவவி யினனு முகததான் பெருளுசெலவம
பேயகண் டனன துடைதது. ந

இ-ள. அருளுசெவவி இனனுமுகதது நான பெருளுசெலவம— தனனைக காண வேணடுவாகுக காலமரியனுபக கணடால இனனுதமுகததினையுடையாள

து பெரியசெலவம— பேய கண்டனன ஏ உடைத்து—பேயாற காணபபட டாறபோலவதொருகுறறமுடைதது. எ-று.

எனவே, இவையிரண்டும வெருவநத செயதலாயின. இவைசெயவானைச சாரவாரினமையின, அவன துசெலவந தனககும பிறாககும பயனபடாதென பதுபறறிபபேயகண்டனன துடைததெனறா. காணுதல தனவயமாககுதல.(ரு)

ருகூகூ. கடுஞசொலலன கணணில னாயி னெடுஞசெலவ
நீடினறி யாஙகே கெடும. கூ

இ-ள. கடுஞசொலலன கண இலன ஆயின—அரசன கடியசொலலையமு டையனாயக் கணணோடடமுமிலனாமாயின,—நெடுஞசெலவம நீடு இனறி ஆங கே கெடும—அவனது பெரியசெலவம நீடுதலினறி அபபொழுதே கெடும.எ-று.

"வேட்டங கடுஞசொன மிகுதணடஞ சூதுபொரு— ளீட்டங்கட காமமோ டேழு." எனபபடட விதனஙகளுட் கடுஞசொலலையும மிகுதணடைததையும

ருஎ ம அதி.— வெருவந்தசெயயாமை. ககூஎ

இவா இவவெருவநதசெயதலுளடககினா. கண ஆகுபெயா. இவை செயத பொழுதே கெடுஞசிறுமைததனறாயினுமெனபாா, நெடுஞசெலவமெனறா. நீடு தல•நீடடிததல. (கூ)

ருகூஎ. கடுமொழியுங கையிகநத தண்டமும வேநத
னடுமுரண டேயககு மரம. எ

இ-ள. கடுமொழியும கை இகநத தணடமும— கடியசொலலுங குறறத தினமிக்க தணடமும—வேநதன அடு முரண தேயககும அரம— அரசனது பகை வெலலுதறகேறற மாறுபாடாகியவிருமபினைத தேயககுமரமாம. எ-று.

கடுமொழியாறறானையுங கையிகநததணடததாறறேசமுங கெட்டு முரண சுரு ங்கிவருதலின அவறறை அரமாககி, திணணிதாயினுநதேயுமெனறறகு அடுமுர ணை இருமபாககினா. ஏகதேசவுருவகம அரமெனபதனைத தனிததனி கூடடுக.* இவையைநதுபாடடானும, செவவியின்மை, இனனாமுகமுடைமை, கணணோ

ட்டமினமை, கடுஞசொறசொலலல, கையிகநததணடமெனறிவைகள குடிகள ஞசும் வினையெனபதூஉம், இவைசெயதான ஆயுளும அடுமுரணுஞ செலவமு மிழககுமெனபதூஉங கூறபபடடன. (எ)

ருசுஅ. இனததாறறி யெண்ணாத வேந்தன சினததாறறிச
சீறிற சிறுகுந திரு. அ

இ-ள். இனதது ஆறறி எணணாத வேநதன — காரியததைபபறறி வநதவெ ணணததை அமைசசாமேலவைதது அவரோடு தானுமெணணிச செயயாதவ ரசன— சினதது ஆறறிச சீறின—அபபிழைபபாற றனகாரியநதபபியவழித் தனனைச சினமாகிய குறறததினகணணே செலுததி அவனாவெகுளுமாயின,— திருச சிறுகும— அவனசெலவம நாடோறுஞ சுருஙகும. எ-று.

அரசாபாரம பொறுததுயததலொபபுமையான அமைசசரை இனமெனறு ம, தான பின பிழைபபாதலறிநது அமையாது அதனை அவாமேலேறறி வெ குளின அவா வெரீஇநீஙகுவா, நீஙகவே, அபபிழைபபுத தீருமாறும அபபார மினிதுயக்குமாறும இலனாமெனபது நோககித திருசசிறுகுமெனறுங கூறி னார. இதனாற பகுதியஞசுமவினையும அது செயதானெயதுஙகுறறமுங கூறப படடன (அ)

ருசுகூ. செருவந்த போழதிற சிறைசெயயா வேந்தன்
வெருவநது வெயது கெடும். கூ

இ-ள். சிறை செயயா வேநதன— செரு வருதறகுமுனனே தனககுப புக லாவதோரரண் செயதுகொளளாதவரசன — செரு வநத போழதில் வெரு வநது வெயது கெடும—அது வநதகாலதது ஏமமினமையான வெருவிக கடி திறகெடும. எ-று.

* இவவாறு ஒருமைபபெயரை வாககியபேதமாகத தனிததனி கூட்டி முடி ப்பதனைத தோவடமிழுபபாரபோலப பிரத்தியேகபநதாநநுவயமெனபா வட நூலார.

ககூஅ ருஅ ம அதி.— கண்ணோடடம.

பகையை வெருவிச சேர்ந்தார் நீங்குதலிற றமியனாயத தானும் வெருவி அப்பகைவயததனாமெனபதாம. இதனால தானஞசும வினையும் அது செயத்தானெயதும பயனுங கூறபபடடன. (௯)

ரு௭0. கலலாாப பிணிககுங கடுஙகோ லதுவலல
திலலை நிலககுப பொறை. க0

இ-ள. கடுஙகோல கலலாாப பிணிககும — கடுஙகோலனாயவரச னநீதிநூனமுதலிய கலலாதாரைத தனககுப பகுதியாகக கூடடாநிறகும, — அதுவலலது நிலககுப பொறை இலலை— அககூடடமலலது நிலததிறகு மிகையாய பாரம் பிறிதிலலை. எ-று.

கடுஙகோலெனபது ஈணடு மிககதணடததினமேறறனறி அதனைச செயவானமேறறாயிறறு. அவன அது செயதறகியைவாரையலலது கூட்டாமையிற கலலாாபபிணிககுமெனறும,ஏனையவறறையெலலாம பொறுககினறதியலபாகலின நிலததிறகுப பொறை அதுவலலநிலலையெனறுங கூறினார. நிலககெனபது செயயுளவிகாரம. இதனால வெருவநத செயதலினகுறறங கூறபபடடது. (க0)

ரு௮ ம அதி.— கண்ணோட்டம்.

அஃதாவது தனனொடு பயினறாரைக கணடால அவா கூறியன மறுக்கமாடடாமை. இஃது அவாமேற கணசெனறவழி நிகழவதாகலின, அபபெயாததாயிறறு. மேல வெருவநதசெயயாமையுட கூறியவதனையே சிறபபுபபறறி விரிததுககூறுகினறமையின, இஃதுரனபின வைககபபடடது.

ரு௭க. கணணோடட மெனனுங கழிபெருங காரிகை
யுணமையா னுணடிவ வுலகு. க

இ-ள. கணணோடடம எனனும கழி பெருஙகாரிகை உணமையான—கணணோட்டமெனறு சொலலபபடுகினற சிறபபுடையவழகு அரசாமாடடு உணடாகலான,— இவவுலகு உணடு— இவவுலகமுணடாகாநினறது. எ-று.

கழிபெருஙகாரிகையெனபுழி ஒருபொருடபனமொழி இவவுயிரழகது சிறபபுணர நினறது. இவவழகு அதறகுறுபபாகலின, உணமையானென நிலைபேறு

ங்கூறினார். இனமை வெருவந்தசெய்தலாகலின அவர்நாட்டுவாழ்வார் புலியை யடைந்த புலவாயினம்போன்று ஏம்ஞ்சாராமைபற்றி, இவ்வுலகுண்டென்றார்.

ருஎஉ. கண்ணோட்டத் துள்ள துலகிய லஃதிலா
ருண்மை நிலக்குப் பொறை. உ

இ-ள். உலகியல் கண்ணோட்டத்து உள்ளது—உலகநடை கண்ணோட்டத்தின்கண்ணே நிகழ்வது— அஃது இலார் உண்மை நிலக்குப் பொறை — ஆகலான, அக்கண்ணோட்டமில்லாதார் உளராதல் இந்நிலத்திற்குப் பாரமாதற்கே, பிறிதொன்றற்கன்று. எ-று.

உலகநடையாவது ஒப்புரவுசெய்தல், புறந்தருதல், பிழைத்தன பொறுத்தலென்றிவைமுதலாயின. அவைநிகழாமையால் தமக்கும் பிறாக்கும் பயன்படாரென்பதுபற்றி, நிலக்குப்பொறையென்றார். ஆதற்கென்பது சொல்லெச்சம். இவையிரண்டுபாட்டானுங் கண்ணோட்டத்தது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (உ)

ருஅ ம அதி.— கண்ணோட்டம். கசுசு

ருஎக. பண்ணென்னாம் பாடற் கியைபின்றேற் கண்ணென்னாங்
கண்ணோட்ட மில்லாத கண். க

இ-ள். பண் என்னாம் பாடற்கு இயைபு இன்றேல்—பண் என்னபயத்ததாம் பாடற்றொழிலோடு பொருத்தமின்றாயின்!—கண் என்னாம் கண்ணோட்டம் இல்லாதகண் — அதுபோலக் கண் என்னபயத்ததாங் கண்ணோட்டமில்லாதவிடத்து! எ-று.

பண் கண்ணென்பன சாதிப்பெயர். பண்களாவன பாலையாழ் முதலிய நூற்றுமூன்று. பாடற்றொழில்களாவன யாழின்கண் வார்தல் முதலியவெட்டும்,* பண்ணல் முதலியவெட்டும்,† மிடற்றின்கண் எடுத்தல், படுத்தல், நலிதல், கம்பிதம், குடிலமென்னுமைந்தும், பெருவண்ணம், இடைவண்ணம், வன்பபுவண்ணமுதலிய வண்ணங்களெழுபத்தாறுமாம். இவற்றோடியையாதவழிப் பண்ணாறபயனில்லாதவாறுபோலக் கண்ணோட்டத்தியையாதவழிக் கண்ணாறபயனி

லலையெனபதாம, கண சென்றவழி நிகழ்தலபற்றி அதனையிடமாக்கினா. இறு திககட்கணணெனபதனைக் "கணணகனஞாலம்" எனபுழிப்போலக கொளக.

. ௫௭௪. உளபோன் முகததெவன் செயயு மளவினாற்
கண்ணோடட மிலலாத கண். ௪

இ-ள. முகதது உளபோல எவன செயயும — கணடாரககு முகத்தினகண் உளபோறறோனறலலலது வேறெனன பயனைச செயயும—அளவினான் கண ணோடடம இல்லாத கண — அளவிறவாத கணணோடுதலையுடையவலலாத கணகள. எ-று.

தோனறலலலதெனனுஞசொறகள அவாயநிலையான வநதன. கழிகணணோ டடததினீககுதறகு, அளவினானெனறா. ஒருபயனையுஞ செயயாவெனபது குறிபபெசசம.' (௪)

. . ௫௭௫. கணணிற கணிகலங கணணோடட மஃதின்றேற்
புண்ணென் றுணரப படும. ௫

இ-ள். கணணிறகு அணி கலம கணணோடடம—ஒருவனகணணிற்கு அணி யுஙகலமாவது கணணோடடம,— அஃது இனறேல புண எனறு உணரபபடும் —அக்கலமிலலையாயின அஃதறிவுடையாராற புணணெனறறியபபடும். எ-று.

வேறணிகலமினமையிற கணணிறகணிகலமெனறும, கண்ணாயததோன்றி னும நோயகளானும புலனபறறலானுநதுயாவிளைததனோககிப புணணெனறு ணரபபடுமெனறுங கூறினா. இவை மூனறுபாடடானும ஓடாது நின்ற கண ணினகுற்றங கூறபபடடது. (௫)

௫௭௬. மணணோ டியைநத மரததனையா கண்ணோ
டியைந்துகண் ணோடா தவா. ௬

---

* வார்தல் முதலிய இசைககரணஙகளெடடாவன வாாதல், வடிததல், உந்தல், உறழ்தல், உருட்டல, தெருட்டல, எள்ளல, படடடை எனவிவை.

† பண்ணல் முதலியகலைததொழிலகளெட்டாவன பண்ணல், பரிவட் டணை, ஆராய்தல், தைவரல, செலவு, விளையாடடு, கைபூழ, குறும்போக்கு எனவிவை.

இ-ள். கண்ணோடு இயைந்து கணணோடாதவர் —ஓடுதறகுரிய கண்ணோடு பொருநதிவைத்து அஃதோடாதவா—மண்ணோடு இயைந்த மரத்து அனையர் —இயங்காநினறாராயினும் மணணோடுபொருநதிநிறகினற மரததினையொபபா. எ-று.

ஓடாதவரெனபுழிச சினைவினை முதனமேனினறது. மரமுஙகணணோடியை நது கண்ணோடாமையின, இது தொழிலுவமம். இதனைச சுதைமணணோடு கூடிய மரபபாவையெனறுரைபபாருமுளா. அஃதுரையனமை காணபபடுஙகணணினறி அதனுண மறைநதுநிறகினற ஒருசாருளளீடடாற கூறினமையானும், "மரககணணோ மணணாளவாா கணணென றிரககணடாய" எனபதனானுமறிக. (௬)

௫௭௭. கண்ணோடட மிலலவா கண்ணிலர் கண்ணுடையாா
கணணோடட மினமையு மில. ௭

இ-ள். கண்ணோட்டம இலலவா கண இலா — கணணோடடமிலலாதவா கணணுடையருமலலா, — கண உடையாா கணணோடடம இனமையும இல —கண்ணுடையவா கணணோடடமிலாாதலுமிலலை. எ-று.

கணணுடையராயிற காட்சிககணணே அஃதோடுமெனபதுபறறிக் கணணோட்டமிலலவா கணணிலரெனக கூறிப பின அதனையெதிாமறைமுகததான விளக்கினா. உமமை இறநததுதழீஇயவெசசவுமமை. இவையிரணடுபாட்டானுங கண்ணோடாதாரதிழிபு கூறபபடடது. (௭)

௫௭௮. கருமஞ சிதையாமற கண்ணோட வலலார்க
குரிமை யுடைததிவ வுலகு. ௮

இ-ள். கருமம சிதையாமல கணணோட வலலாாககு—முறைசெயதலாகிய தநதொழிலழியாமற கணணோட வல்ல வேநதாககு—உரிமை உடைதது இவ

வுலகு—உரிததாநதனமையுடைதது இவவுலகம. எ-று.

தமமொடு பயினறா பிறரையிடுக்கணசெயதுழி அவரைக கணணோடியொறாதாரககு முறை சிதைதல மேல "ஓரநதுகண ணோடாது" எனற முறையிலக் கணததானும பெறறாம. முறை சிதையவருமவழிக கணணோடாமையும வாரா வழிக் கணணோடலும ஒருவறகியலபாதலருமையிற கணணோடவலலாரககெனறும், அவவியலபுடையாரககு உலகமுழுதும நெடுங்காலஞசேறலின உரிமையுடைததெனறுங கூறினா. இதனாற கணணோடுமாறு கூறபபடடது. (அ)

ருஎகூ. ஒறுத்தாற்றும பண்பினார் கண்ணுஙகண் ணோடிப
பொறுததாறறும் பணபே தலை. கூ

இ-ள். ஒறுததாறறும பணபினாகணணும— தமமையொறுககுமியலபுடையாரிடததும்— கண்ணோடிப பொறுததாறறும பணபே தலை— கணணோட்டமுடையராயக குறறததைப பொறுககுமியலபே அரசாககுத தலையாயவியலபாவது. எ-று.

பணபினாரென்றதனால அவாபயிறசி பெறறாம. ஒறுத்தாறறும, பொறுததாற்றுமெனபன ரணடொருசொனனீர. (க்)

ருஅ0. பெயக்கண்டு நஞசுண் டமைவர் நயத்தக்க
நாகரிகம் வேண்டு பவர். க0

ருகூ ம அதி.— ஒறறாடல. கஎக

இ-ள். நஞ்சு பெயக கணடும உணடு அமைவா—பயினறார் தமக்கு நஞசிடக கண்டுவைததும கண் மறுககமாட்டாமையின அதனையுணடு பினனுமவரோடு மேவுவா— நயததக்க நாகரிகம வேணடுபவா— யாவரானும விரும்பததகக கணணோடடததினை வேணடுமவா. எ-று.

நாகரிகமெனபது கணணோடடமாதல "முநதை யிருநது நடடோா கொடுபபி—னஞசு முணபா நனிநா கரிகா." எனபதனானுமறிக. அரசா அவரையொறாது கணணோடறபாலது தமமாடடுக குறறஞசெயதுழியெனபது இவவிரணடுபாட்டானுங கூறபபடடது. (க0)

௫௯ம அதி — ஒற்றாடல.

அஃதாவது பகை, நொதுமல, நடபெனனும மூனறுதிறததாரமாடடும் நிகழநதனவறிதறகு ஒறறரையாளுதல. மேறசொலலியவிலககணததனாய அரசனுக்குத தனனாடு செலுததுஙகாலும பிற்ாநாடு கொளளுஙகாலும வேணடுவன கூறுகினறாராகலின, அவவிருமைககும இனறியமையாதாய இது முனவைக்கபபடடது.

௫அக. ஒறறு முரைசான்ற நூலு மிவையிரணடுந
தெறறெனக மன்னவன கண. க

இ-ள. ஒறறும உரை சானற நூலும இவை இரணடும — ஒறறும் புகழமைநத நீதிநூலுமாகிய இவையிரணடனையும — மனனவன கண தெறறெனக— அரசன தனனிரணடுகணணுமாகத தெளிக. எ-று.

ஒறறுத தனகண செலலமாடடாத பரபபெலாஞசெனறு கணடு ஆணடு நிகழநதனவெலலாமுணாததலானும, நூல அநநிகழநதவறறிறகுத தனனுணாவு செலலமாடடாத வினைகளையெலலாஞசொலலியுணாததலானும, இவவிரண்டனையுமே தனககூனககணணும ஞானககணணுமாகத துணிநதுகொணடொழுகுகவெனபதாம. ஒறறனை ஒறறெனறார, வேநதனை வேநதெனறாறபோல. தெறறெனகவெனபது தெறறெனெனபது முதனிலையாக வநத வியஙகோள. அது தெறறெனவெனனுஞ செயவெனெசசததானறிக. இதனால ஒறறினது சிறபபுக கூறபபடடது. (க)

௫அஉ. எலலாரககு மெலலா நிகழபவை யெஞஞான்றும
வலலறிதல வேநதன றொழில. உ

இ-ள. எலலாரககும நிகழபவை எலலாம எஞஞானறும வல அறிதல— எலலாரகணணும நிகழவனவெலலாவறறையும நாடோறும ஒறறான விரைநதறிதல— வேநதன தொழில— அரசனுககுரிய தொழில. எ-று.

எலலாரககுமெனறது மூனறுதிறததாரையும. நானகாவது ஏழாவதனபொருட்கண வநதது. நிகழவனவெலலாமெனறது நலலவுநதீயவுமாய சொறகளையுஞ செயலகளையும. அவை நிகழநதபொழுதே அவறறிறகுத தககவழியாகத்

தேறுதலாகச செயயவேணடுதலின வலலறிதலெனறும, அவவிருதொழிறகும் அறிதல காரணமாகலின அதனையேயுபசாரவழககாறறொழிலெனறுங கூறினார். ஒறறானென்பது அதிகாரததான வநதது. இதனால ஒறறினாய பயனகூறப் பட்டது. (உ)

௧௭௨ ௫௬ ம அதி.— ஒற்றாடல்.

௫௮௩. ஒற்றினா னொறறிப பொருடெரியா மன்னவன
கொற்றங கொளககிடந்த தில. ௩

இ-ள். ஒறறினான் ஒறறிப பொருள தெரியா மனனவன—ஒற்றினானே எல்லார்கண்ணும நிகழநதவறறை ஒறறுவிதது அவறறானெயதும பயனையாராயா தவரசன்—கொறறம கொளக் கிடநதது இல—வெனறியடையக் கிடநதது வேறொருநெறியிலலை. எ-று.

அநநிகழநதனவும் பயனும அறியாது பகைக்கெளியனாதல பிறிதிறறீராமையின், கொறறஙகொளககிடநததிலலெனறார. இதறகுக் கொளககிடநததொரு வென்றியிலலையெனறுரைபபினுமமையும.இதனால அததொழில செயயாதவழி வருஙகுறறங கூறபபட்டது. (௩)

௫௮௪. வினைசெயவாா தஞசுறறம வேண்டாதா ரென்றாங
கனைவரையு மாராயவ தொறறு. ௪

இ-ள். தம் வினை செயவாா சுறறம வேணடாதாா எனற அனைவரையும் ஆராயவது—தஙகாரியஞசெயவாா, சுறறததாா, பகைவரெனறு சொலலபபட்ட அனைவரையும சொறசெயலகளானாராயவானே— ஒறறு— ஒறறனாவான. எ-று.

தமமெனறது அரசனோடுளபபடுததி. அவனுககுக காரியஞசெயவாா செயவனவும், சுறறததாா தனனிடததும நாடடிடததுஞசெயவனவும், பகைவா தன

னறறமாராயதலும மேறறேறபபடிதலும முனனிடடித தனனிடததுச செயவ னவுமறிநது, அவறறிறகேறறன செயயவேணடுதலின, இமமூவகையாரையும எஞ்சாமலாராயவேணடுமெனபா, அனைவரையுமாராயவதொறறெனறார். (சு)

நிஅநி. கடாஅ வுருவொடு கணணஞசா தியாணடு
மூகாஅமை வலலதே யொறறு. நி

இ-ள. கடா உருவொடு — ஒறறபபடடார கணடால ஐயுறுத வடிவோடு பொருநதி— கண அஞசாது—அவர ஐயுறறறியலுறற செயிறத்து நோகசெயு அவாகணணிறகஞ்சாது நினறு—யாணடுமெ உகாமை வலலதே ஒறறு—நான குபாயமுஞசெயதாலும மனததுககொணடவறறை உமிழாமை வலலவரே ஒறறனுவான். எ-று.

கடாவெனபது கடிக்கும பெயரொசசததெதிரமறை. ஐயுறுத வடிவாவன பாரபபார, வணிகர முதலாயினர வடிவு. (நி)

நிஅசு. துறந்தார படிவதத ராகி யிறந்தாராயந
தென்செயினுஞ சோவில தொறறு. சு

இ-ள. துறநதார படிவததர ஆகி இறநத ஆராயநது—முறறததுறநதாரா யும விரதவொழுக்கினராயும உளபுகுதறகரியவிடஙகளெலலாமுளபுக்கு ஆரா யவேணடுவனவாராயநதறிநது—என செயினும சோவு இலது ஒறறு—ஆண வடையார ஐயுறுப பிடித்து எலலாதனபமுஞசெயது கேட்டாலும தனனை வெளிபபடுததாதவனே ஒறறனுவான. எ-று.

விரதவொழுகஙகம தீரத்தயாதநினை முதலாயின. செயினுமென்பது அறவோ ரெனறு செயவாரினமை விளகி நினறது. மேல காலவகையுபாயத்தினுஞ்சோ

நிசு ம அநி.— ஒற்றுடஸ். ஸ்ஸ்ஸ

ர்வினமை சொலலிவைதது ரண்டு தண்டததைப பிரிதறுக்கறியது தனது பொறுதததறகருமைசசிறபபு நோகசி. இதனைப படிவமென்றதனை வேடமாக் கித் துறநதாவேடததாராகியெனறுரைப்பாருமுளர. (சு)

நிஅள. மறைந்தவை கேடகவற றுகி யறிந்தவை

பையபபா டிலலதே யொறறு. எ

இ-ள. மறைநதவை கேட்க வறறு ஆகி— ஒறறபபட்டார் மறையச்செய்த செயலகளை அவாகருள்ளாயினாறற கேட்க வலலனுய் —— அறிநதவை ஐயப பாடு இலலதே ஒறறு—கேடடறிநத செயலகளிற பினனேயப்படாது தனிய வலலவனே ஒற்றறனுவான். எ-று.

மறைநதவை சொலலுவாரையறிநது, அவரயிராமறசெனறுடடித் தாமே சொலலும்வகை அதறகேறற சொலலாகச செயலக முனனே விளைத்து, அத் தொடாபாறகேடகுங்காலும உறுதாபோனறுநினறு கேடகவேணடுதலிற கேட்கவறறுகியெனறும, கேடடறிநதவறறைத தானேயையுறறுவநது சொல வின அரசனுல அவறறிறகேறற விளை செய்யலாகாமையின ஐயபபாடிலலதே யெனறுங்கூறினா.இவைநானகுபாடடானும ஒறறினதிலகணங்கூறப்பட்டது.

நிஅஅ. ஒறறுறறித நநத பொருளையு மறறுமோ
ரொறறினு லொறறிக கொளல. அ

இ-ள. ஒறறு ஒறறித நநத பொருளையும—ஒரொறறன ஒறறி வநதறிவித்த காரியநதனனையும்— மறறும ஒரொறறினுல ஒறறிக கொளல— பிறனுரொ றறனுலும ஒறறுவிதது ஒபபுமை கணடுகொளக. எ-று.

ஒறறபபட்டாரோடொதது நினறு மாறுபடக்கூறலுங்கூடுமாகலின, ஒருவன மாறறர தேறபபடாதெனபதாம. (அ)

நிஅசு. ஒறறுறற றுணராமை யாள்க வுடன்மூவா
சொறறுறுக தேறப படும. சு

இ-ள. ஒறறு ஒறறு உணராமை ஆளக—ஒறறரையாளுமிடதது ஒருவனையொ ருவனறியாமலாளக,— ,உடன மூவா சொல தொகக தேறபபடும—அங்ங னமாணடவொறறாமூவரை ஒருபொருணமேல வேறுவேறுவிடடால அமமூவா சொலலும் பயனுலொததனவாயின, அது மெயயெனறு தெளியபபடும். எ-று.

ஆயினெனபது வருவிகபபடடது. ஒருவனையொருவனறியிற றமமுளியை நது ஒபபகூறுவராகலின உணராமையாளகவென்றும, மூவாகது நெருசொ

றறுமைபபடுதலும பட்டால நீடுநிறறலுஙகூடாமையிற றேறபபடுமெனறுஙகூறினார். இதனானே அஃதொததிலவாயிற பினனுமாராயகவெனபதூஉம பெறறாம. (௧)

௫௬0. சிறப்பறிய வொறறின்கட செயயற்க செயயிற
புறபபடுத்தா னாகு மறை. ௧0

இ-ள். ஒறறினகண சிறப்பு அறியச செயயற்க—மறைநதவையறிநது கூறிய ஒறறின்கட்செயயுஞ்சிறப்பினை அரசன பிறரறியச செயயாதொழிக;—செய்யின் மறை புறபபடுத்தான ஆகும்— செயதானாயிற றனனகததடக்கப்படும மறையைத தானே புறததிடடானாம். எ-று.

௬௰ ம அதி.— ஊக்கமுடைமை.

மறையாவது அவனொறறனாயதூஉம, அவன கூறியதூஉமாம். சிறபபுபபெறறவிவன யாவனெனறும இது பெறுதறகுக காரணம யாதெனறும வினவுவாரும இறுப்பாரும் அயலாராகலின, புறபபடுததானாகுமெனறார். இவைமூனறு பாட்டானும ஒறறனாயாளுமாறும, அவரானிகழநதனவறியுமாறும, அறிநதாற சிறபபுச் செய்யுமாறுங கூறபபடடன. (௧0)

௬0 ம அதி. — ஊக்கமுடைமை.

அஃதாவது மனமமெலிதலினறி வினைசெயதறகட கிளாசசியுடைத்தாதல. ஒறறரான நிகழநதனவறிநது அவறறிறகேறற வினை செயவானுக்கு இஃதினறியமையாமையின, ஒறறாடலினபின வைககபபடடது.

௫௬௧. உடைய ரெனபபடுவ தூககமஃ திலலா
ருடைய துடையரோ மறறு. ௧

இ-ள். உடையா எனபபடுவது ஊககம—ஒருவரை உடையரெனறுசொலலச சிறநதது ஊககம, — அஃது இலலாா மறறு உடையது உடையரோ— அவ்வூககமிலலாதார் வேறுடையதுதானும உடையராவரோ, ஆகாா. எ-று.

வேறுடையதெனறது முனனெயதிநினற பொருளை உமமை விகாரததாற

ரொக்கது. காக்குமாற்றலிலராகலின, அதுவுமிழப்பரென்பதாம். (க)

ருகூஉ. உள்ள முடைமை யுடைமை பொருளுடைமை
நிலலாது நீங்கி விடும். உ

இ-ள். உள்ளம் உடைமை உடைமை — ஊக்கமுடைமையே ஒருவனுக்கு நிலைநின்ற உடைமையாவது,— பொருள் உடைமை நிலலாது நீங்கிவிடும்— மற்றைப் பொருளுடைமை நிலைநில்லாது நீங்கிப்போம். எ-று.

உள்ளம் ஆகுபெயர். ஊக்கம் உள்ளத்துப் பண்பாகலின, அதற்கு நிலைநிற்றலும், பொருள் உடம்பினும் வேறாய அழிதனமாலைத்தாகலின அதற்கு நிலை நிலலாமையுங்கூறினார். கூறவே, அஃது உடைமையன்றென்பது பெறப்பட்டது.

ருகூங. ஆக்க மிழந்தேமென் றலலாவா ரூக்க
மொருவந்தங் கைத்துடை யார் ங

இ-ள். ஆக்கம் இழந்தேம் என்று அலலாவார்—இழந்தாராயினும் யாங்கைப்பொருளையிழந்தேமென்றலமரார்—ஒருவந்தம் ஊக்கம் கைத்து உடையார் —நிலைபெற்றவூக்கத்தைக் கைப்பொருளாகவுடையார். எ-று.

ஆக்கம் ஆகுபெயர். ஒருவந்தமாயவூக்கமென்க. கைத்துக் கையகத்தாய்ப்பொருள். "கைத்துண்டாம் போழ்தே கரவா தறஞ்செயம்மின்"* என்றார் பிறரும். அலலாவாமைக்கேது வருகின்ற பாட்டாற் கூறுப. (ங)

ருகூச. ஆக்க மதாவினாயச் செல்லு மசைவிலா
வூக்க முடையா னுழை. ச

---

* நாலடியார், இளமை நிலையாமை,—மற்றறிவா நல்வினை யாமிளைய மென்னாது — கைத்துண்டாம் போழ்தே கரவா தறஞ்செயம்மின்—முற்றி யிருந்த கணியொழியத் தீவளியா—னற்கா யுதிர்தலு முண்டு.

இ-ள். அசைவு இலா ஊக்கம உடையானுழை—அசைவிலலாத ஊக்கததை யுடையானமாட்டு—ஆக்கம அதா வினாயச செலலும—பொருள் தானே வழி வினவிக்கொணடு செலலும.எ-று.

அசைவினமை இடுக்கண முதலியவறறாறறளராமை. வழிவினவிச் சென்று சாரவாரபோலத தானே செனறு சாருமெனபாா, அதாவினாயசசெலலுமெனறா. எயதிநினற பொருளினும் அதறகுககாரணமாயவூககஞசிறநததென்பது இவைநானகுபாடடானுங கூறபபட்டது. (ச)

ருகூரு. வெளளத தனைய மலாநீடட மாநதாதம
முளளத தனைய துயாவு. ரு

இ-ள. வெளளத்து அனைய மலா நீடடம— நினற நீரினளவினவாம நீாப பூககளினறாளினது நீளஙகள,—மாநதாதம உளளதது அனையது உயாவு— அதுபோல மககடமமூககததளவினதாம அவருயாசசி. எ-று.

மலா ஆகுபெயா. நீா மிககதுணையும மலாததாள நீளுமெனபது பட, வெ ளளததனையவெனறா. இவவுவமையாறறலான ஊககமிககதுணையும மககளு யாவரெனபது பெறபபடடது. உயாதல பொருள படைகளான மிகுதல (ரு)

ருகூசு. உள்ளுவ தெலலா முயர்வுளளன் மறறது
தள்ளினுந் தள்ளாமை நீாதது. சு

இ-ள. உளளுவது எலலாம உயாவு உளளல — அரசராயினா கருதுவதெ லலாம தம்முயாசசியையே கருதுக,—அது தளளினும தள்ளாமை நீாத்து —அவவுயாசசி பாலவகையாறகூடிறறிலலையாயினும,அககருததுத தளளாமை நீாமையுடைதது. எ-று.

உமமை தளளாமை பெருமபானமையாதல விளககிறறு. தளளியவழியுந தாளாணமையிற றவறினறி நலலோராறபழிககபபடாமையின, தளளாவியற கைததெனபதாம. மேல உளளததனையதுயாவு எனறதனையே வறபுறுத்தி யவாறு. (சு)

ருகூஎ. சிதைவிடத் தொல்கா ருரவோா புதையமபிற
படடுபபா னேறுங களிறு எ

இ-ள். களிறு புதை அம்பின படடுப பாடு ஊனறும—களிறு புதையாகிய

அம்பாற புணபட்டவிடததுத தளராது தனபெருமையை நிலைநிறுததும,— உரவோா சிதைவிடதது ஒலகாா— அதுபோல ஊக்கமுடையாா தாங்கருதிய உயர்சசிக்குச சிதைவு வநதவிடததுத தளராது தமபெருமையை நிலைநிறுத்துவா. எ-று.

புதை அமபுககடடு. பனமை கூறியவாறு. பட்டாலெனபது பட்டெனத திரிநதுநினறது. ஒலகாமை களிறறுடனும, பாடூனறுதல உரவோருடனும, சென்றியைநதன. தளளினுநதவறாதுளளியது முடிபபரெனபதாம. இவைமூன்றுப்பாட்டானும ஊககமுடையாரதுயாசசி கூறபபடடது. (எ)

ருகூஅ. உள்ள மிலாதவ ரெய்தா ருலகத்து
வள்ளிய மென்னுஞ செருககு. அ
கஎசு சுக ம் அதி.— மடியின்மை.

இ-ள். உளளம் இலாதவர்— ஊக்கமில்லாதவரசா—உலகத்து வள்ளியம் என்னும் செருககு எயதார்— இவ்வுலகததாருள் யாம வணமையுடையேமெனறு தம்மைத தாமதித்தலைப பெறாா. எ-று.

ஊககமிலலையாகவே, முயறசி, பொருள், கொடை, செருககிவை முறையே இலவாமாகலின, செருக்கெயதாரென்றாா. கொடை வெனறியினாயவினபம் தமக்கலலது பிறாககுப புலனாகாமையின, தனமையாற கூறபபட்டது. (அ)

ருகூகூ. பரியது கூாஙகோடட தாயினும யானை
வெரூஉம புலிதாக குறின. கூ

இ-ள. பரியது கூாஙகோடடது ஆயினும—எலலாவிலஙகினுந தான பேருடமபினது அதுவேயுமனறிக கூரியகோடடையுமுடையதாயினும, — யானை புலி தாககுறின வெரூஉம—யானை தன்னைப புலியெதிாபபடின அதறகஞசும. எ-று.

பேருடமபான வலிமிகுதி கூறபபடடது. புலியின்மிகக மெயவலியுங் கரு

விச்சிறப்புமுடைததாயினும யானை ஊககமினமையான அஃதுடைய அதறக ஞசுமெனற இது, பகைவரின மிகக மெயவலியுங கருவிசசிறபபுமுடையராயி னும் அரசா ஊககமிலராயின அஃதுடையவரசாககஞசுவரெனபது தோனற நின்றமையின, பிறிதுமொழிதல. (௬)

௬00. உரமொருவற குளள வெறுககையஃ திலலாா
மரமகக ளாதலே வேறு. ௧0

இ-ள். ஒருவறகு உரம உளள வெறுககை— ஒருவறகுத திணணியவறிவா வது ஊக்கமிகுதி,— அஃது இலலாா மரம—அவவூககமிகுதியிலலாதாா மக களாகாா, மரஙகளாவாா,— மககளாதலே வேறு — சாதிமரஙகளோடு இம மரஙகளிடை வேறறுமைவடிவு மககளவடிவே, பிறிதிலலை. எ-று.

உரமென்பது அறிவாதல "உரனெனனுந தோடடியான" எனபதனானும றிக. மரமெனபது சாதியொருமை. மககடகுளள நலலறிவுங காரியமுயறசி யுமினமைபறறி மரமெனறும, மரததிறகுளள பயனபாடினமைபறறி மககளா தலே வேறெனறுங் கூறினாா. பயன பழமுதலியவும, தேவாகோடடம, இல லம், தோ, நாவாயகடகு உறுபபாதலும முதலிய. இவைமூனறுபாட்டானும ஊககமிலலாதாரதிழிபு கூறபபடடது. (௧0)

௬௧ ம அதி.— மடியின்மை.

அஃதாவது கருதியன செயயுஙகாற சோமபுதலிலலாமை. ஊக்கமுடை யார்க்கு ஒரோவழிக குணவயததான மடி வருதனோககி, இஃதூககமுடைமை யின்பின் வைக்கபபட்டது.

௬0௧. குடியென்னுங் குன்றா விளக்க மடியென்னு
மாசூர மாய்ந்து கெடும். ௧

இ-ள். குடி எனனும் குன்றா விளக்கம்— தான் பிறநத குடியாகிய நந்தாவி ளக்கு— மடி என்னும் மாசு ஊர மாய்நது கெடும்— ஒருவன்மடியாகிய இருளடர நநதிபபோம். எ-று.

உலகநடையுள்ளதனையும் இடையறாது தன்னுட்பிறந்தாரை விளக்குதலிற் குடியைக் குன்றுவிளக்கமென்றும், தாமதகுணத்தான் வருதலின் மடியையா சென்றுமு, அஃது ஏனையிருளபோலாது அவ்விளக்கதனைத தானடாஅது மாய்க்கும வலியுடைமையின மாசூரமாயதுகெடுமெனறுங் கூறினர். கெடுதல் பெயர்வழகமுமிலக்கியாதல. (க)

கூ0உ. மடியை மடியா வொழுகல் குடியைக
குடியாக வேண்டு பவா. உ

இ-ள. குடியைக குடியாக வேண்டுபவா— தாம் பிறந்த குடியை மேன மேலுயரும நறகுடியாக வேண்டுவா— மடியை மடியா ஒழுகல்— மடியை மடியாகவே கருதி முயறசியோடொழுகுக. எ-று.

முயறசியோடெனபது அவாயநிலையானவநதது. நெருபபிறகொடியது பிறிதின்மைபறறி நெருபபை நெருபபாகவே கருதுகவெனறாறபோல மடியிறறீயது பிறிதின்மைபற்றிப பினனும அபபெயாதனனனே கூறினர. அஙஙனஙகருதியதனைக் கடிநது முயனறொழுகவே தாமுயாவா, உயரவே, குடியுயருமெனபார், குடியைகுடியாகவேணடுபவனெனறா. அஙஙனமொழுகாகாற குடியழியுமெனபது கருதது. இனி மடியாவெனபதனை வினையெசசமாகஙக கெடிததொழுகுகவெனறு உரைபபாருமுளா. (உ)

கூ0ஊ. மடிமடிக கொண்டொழுகும பேதை பிறந்த
குடிமடியுந் தன்னினு முநது. ஊ

இ-ள. மடி மடிககொணடு ஒழுகும பேதை பிறநத குடி — விடத்தகுவ தாய மடியைத தனவுளளே கொணடொழுகும அறிவிலலாதான பிறநத குடி —தனனினும முநது மடியும —அவனறனனினும முநதுறவழியும. எ-று.

அழிவு தருவதனை அகதது கொணடொழுகுதலிற பேதையெனறும, அவனுற புறநதாரபபடுவதாகலிற குடிதனனினுமுநதுறவழியுமெனறுங கூறினர. ஆகநதறற பிறபடினும அழிவின முறபடுமெனபதாம. (ஊ)

கூ0எ. குடிமடிநது குறறம பெருகு மடிமடிநது

மாண்ட வுஞ்றறி லவாகது. ௪

இ-ள, மடி மடிநது மாண்ட உஞ்றறு இலவாகது—மடியினகணணே வீழ தலாற் றிருநதிய முயறசியிலராயினாகது—குடி மடிநது குறறம பெருகும —குடியும மடிநது குறறமும பலகும. எ-று.

மடிநதெனத திரிநதுநினற வினையெசசம இலவரெனனுஙகுறிபபுவினைபபெ யா கொணடது. குறறஙகள முனனாக கூறுப. இவைநானகுபாட்டானும மடி யினறீமை கூறபபடடது. (௪)

௬௦௫. நெடுநீர மறவி மடிதுயி னான்குங

கெடுநீரார் காமக கலன். * ௫

இ-ள். மடி நெடுநீர மறவி துயில நானகும—மடியும விரைநதுசெய்வதனை நீட்டிததுச் செயயுமியலபும் மறபபும துயிலுமாகிய இநநானகும— கெடுமெ நீரார காமக் கலன — இறககுமியலபினையுடையார விருமபியேறும் மரக் கலம். எ-று.

உ௩

[illegible] ௬௧ ம் அதி— மடியின்மை.

முன்னிற்கறபாலதாய மடி செயயுணோக்கி இடைநின்றது. நெடுமையாகிய காலபபண்பு அதனகணிகழவதாயசெயனமேனினறது. காலநீட்டத்தையுடைய செயல முதனமூனறும தாமதகுணததிறறோனறி உடனிகழவனவாகலின், மடி யோடு ஒருஙகெணணபபடடன. இறககுமியலபு நாளுலததல. இவை துனபு றுநீரார்க்கு இன்புறுததுவபோனறு காடடி அவா விருமபிக கொணடவழித் துனபத்திடை வீழததலின, நாளுலாதார்க்கு ஆககம் பயபபதுபோன்று காடடி அவா விருமபியேறியவழிக கடலிடை வீழககுஙகலததினையொககுமெனனும உவமைககுறிபபுக காமககலனெனனுஞசொலலாற பெறபபடடது. இதறகு விருமபிபபூணுமாபரணமென்றுரைபபாருமுளா. (௫)

௬௦௬. படியுடையார் பறறமைந்தக கண்ணு மடியுடையார்

மாணபய னெயத லரிது. ௬

இ-ள. படி உடையாாபறறு அமைநதகனனணும—நிலமுழுதுமாண்டாரது செலவுந தானே வநதெயகியவிடததும— மடி உடையாா மர்ண பயன எய தல அரிது— மடியுடையாா அதனுன் மாணட பயனெயெயதுதலிலலே. எ-று.

உம்மை எயதாமை விளக்கிநினறது. மாண்பயன பேரினபம. அசசெல்வம அழியாமறகாக்குமமுயறசியினமையின அழியுமம, அழியவே, தந்தனபநீஙகா தெனபதாம. இதறகு நிலமுழுதுமுடைய வேநதா தனெயாதல கூடியவிடத் துமெனறுரைபபாருமுளா. (சு)

சுoஎ. இடிபுரிந் தெள்ளுஞசொற கேட்பா மடிபுரிந்து
மாணட வுளுறறி லவா. எ

இ-ள. மடி புரிநது மாணட உளுறறு இலவா — மடியை விரும்புதலான மாணட முயறசியிலலாதாா— இடி புரிந்து எளளும சொறகேடபர்— தநந ட்டாாமுன கழறுநலே மிகசசெயது அதனுற பயன காணுமையிற பின இகழ நதுசொலலுஞசொலலுக கேடபா. எ-று.

இடியெனனும முதனிலேததொழிறபெயரான, நட்டாரெனபது பெறறும. அவரிகழசசி சொலலலே, பிறரிகழசசி சொலலாமையே முடிநதது. அவறறிற கெலலாம மாறு சொலலுமாறறலினமையின, கேடபரெனறா. (எ)

சுoஅ. மடிமை குடிமைகடட டஙகிறறன் னென்னுர்க
கடிமை புகுதறி விடும. அ

இ-ள. மடிமை குடிமைகடன தஙகின—மடியினது தனமை குடிமையுடை யானகண்ணே தஙகுமாயின, — தன ஒனனுாககு அடிமை புகுதறிவிடும— அஃதவனெத தனபகைவாககு அடியனுந்தன்மையையடைவிதறவிடும. எ-று.

மடியினதுதனமை காரியககேடு. குடிமை குடிசெயதறறனமை. அஃது அத னையுடையவரசனமேறறுதல, தனனெனனுாகெனறதனை, அறிக. அடியனு ந்தன்மை தாழநதுநினறேவலகேடடல. இவைநானகுபா—டானும மடிமைக் குறறமாகவே கூறபபடடன. (அ)

சுoக. குடியாண்மை புள்வந்த குற்ற மொருவன்
மடியாண்மை மாற்றக் கெடும. சு

இ-ள. ஒருவன மடி ஆணமை மாறற—ஒருவன தனமடியாளுந்தன்மையை யொழிக்கவே, —குடி ஆணமையுள வநத குறறம கெடும— அவனகுடியுள்ளும ஆணமையுளளும் வநத குறறஙகள கெடும. எ-று.

மடியாளுநதனமை மடியுடைமைககேதுவாய தாமதகுணம. குடியாண்மையெனபது உமமைததொகை. அவறறினகண வநத குறறமெனறது மடியானன்றி முனனே பிறகாரணஙகளான நிகழநதவறறை. அவையும் மடியாணமையை மாறறி முயறசியுடையனாக நீஙகுமெனபதாம. (௬)

௬௧0. மடியிலா மனனவ னெயது மடியளந்தான்
றாஅய தெலலா மொருஙகு. ௧0

இ-ள. அடி அளநதான தாயது எலலாம—தனனடியளவானே எலலாவுலகையுமளநத இறைவன கடநத பரபபுமுழுதையும— மடி இலா மனனவன ஒருங்கு எயதும—மடியிலாதவரசன முறையானனறி ஒருஙகேயெயதும. எறு.

அடியளநதானெனறது வாளா பெயராய நினறது. தாவியதெனபது இடைக்குறைநதுநினறது. எபபொழுதும வினையினகணணே முயறலின, இடையீடினறியெயதுமெனபதாம. இவையிரணடுபாடடாலும மடியிலாதான எயதும பயன கூறபபடடது. (௧0)

---

௬௨ ம அதி.— ஆள்வினையுடைமை.

அஃதாவது இடைவிடாத மெயமமுயறசியுடையனாதல. அஃது ஆளும் வினையெனக காரியததாற கூறபபடடது. மடிகெடுததாலும வினை முயறசியானனறியாளபபடாமையின, இது மடியினமையினபின வைககபபடடது.

௬௧௧. அருமை யுடைததென றசாவாமை வேணடும
பெருமை முயறசி தரும. ௧

இ-ள். அருமை உடைதது எனறு அசாவாமை வேணடும — தஞ்சிறுமை நோககி நாமிவ வினைமுடிததலருமையுடைததெனறு கருதித தளராதொழிக, —பெருமை முயறசி தரும—அது முடிததறகேறற பெருமையைத தமககு முயறசியணடாககும. எ-று.

சிறுமைநோககியெனபது பெருமை தருமெனறதனானும, வினைமுடிததலெ ன்பது அதிகாரததானும, வருவிககபபடடன. விடாது முயலத தாம பெரிய ராவா, ஆகவே, அரியனவும எளிதின முடியுமெனபதாம. (க)

சுகஉ. வினைககண் வினைகெட லோமபல வினைககுறை

தீாநதாரிற றீாநதன றுலகு. உ

இ-ள். வினைக்குறை தீாநதாரின உலகு தீாநதனறு— வினையாகிய குறை யைச செய்யாதுவிடடாரை உலகம விட்டது,— வினைக்கண வினைகெடல் ஓமபல— அதனாற செயயபபடும வினைககடடவிாநதிருததலையொழிக. எ-று.

குறை இனறியமையாபபொருள. அது "பயககுறை யிலலைத்தாம் வாழு நாளே" எனபதனானுமறிக. இதறகு வினைசெயயவேணடுங குறையை நீங்கினா ரினீங்கிறறெனறுரைபபாருமுளா. (உ)

சுஎ. சுஉ ம் அதி.— ஆள்வினையுடைமை.

சுகங. தாளாண்மை யென்னுந் தகைமைக்கட் டங்கிற்றே

வேளாண்மை யென்னுஞ் செருககு. ங

இ-ள். தாளாண்மை எனனும் தகைமைககண தஙகிறறு— முயறசியென்று சொல்லபபடுகின்ற உயாநதகுணததினகண்ணே நிலைபெறறது — வெளாண மை எனனும் செருககு—எலலாாககுமுபகாரஞ்செயதலென்னும மேமபாடு. எ-று.

பொருள் கைகூடுதலான உபகரித்தறகுரியாா முயறசியுடையாரென்பாா அவ்வககுணஙகணமேலவைததும, அது பிறாமாடடிலலையெனபாா தஙகிற்றே யெனறுங்கூறினார். இவை மூனறுபாட்டானும முயறசியது சிறபபுக கூறபப டடது. (ங)

சுகச. தாளாண்மை யிலலாதான் வேளாண்மை பேடிகை
வாளாண்மை போலக கெடும். ச

இ-ள. தாளாணமை இல்லாதான் வேளாணமை—முயற்சியில்லாதவன் உப காரியாநதன்மை—பேடி கை வாள ஆணமைபோலக் கெடும்—படைகண்டா லஞ்சும் பேடி அதனிடைத தனகையில வாளை ஆளுதறறனமைபோல இலலை யாம். எ-று.

ஆளென்பது முதனிலைததொழிறபெயா. பேடி வாளைப பணிகோடறகருத துடையளாயினும அது தனனசசததான முடியாதவாறுபோல முயறசியிலலா தான பலாக்குமுபகரிததறகருததுடையனாயினும அது தனவறுமையானமுடி யாதெனபதாம். வாளாணமையெனபதறகு வாளாறசெயயுமாணமையெனறு ரைபபாருமுளா. இதனான அஃதிலலாதானது குறறங கூறபபடடது. (ச)

சுகரு. இனபம் விழையான வினைவிழைவான் றனகேளிர்
துன்பந் துடைததூனறுந் தூண. ரு

இ-ள. இனபம் விழையான வினை விழைவான — தனக்கினபததை விரும பானாகி வினைமுடிததலையே விருமபுவான—தனகேளிர துனபம துடைதது ஊனறும தூண—தனகேளிராகிய பாரததினறுனபததினை நீககி அதனைத் தாங் குநதூணாம. எ-று.

இஃதேகதேசவுருவகம். ஊனறுமெனறது அபபொருட்டாதல "மதலையாய மறறதன வீழுனறி யாஙகு"* எனபதனானுமறிக. சுறறததாா நடடாரதுவறு ம யுநதீாதது அவாக்கேமஞ்செயயுமாறறலையுடையனாமெனவே, தனனைககூ ய ணடாவாயிறறு. காரியததை விழையாது காரணததை விழைவா ஏலலாபப யனுமெயதுமெனறதனால, காரணததை விழையாது காரியத ழைவான் யாதுமெயதானெனபது பெறறாம. இதனால அஃதுடையானது மை கூறப படடது. (ரு)

சுககூ. முயற்சி திருவினை யாககு முயற்றின்மை
யின்மை புகுத்தி விடும். சூ

* நாலடியார், தாளாண்மை,—சிதலை தினபபட்ட வால மரத்தை—மத லையாய மறறதன வீழுன்றி யாஙகுக்—குதலைமை தநதைகட் டோனறிற்றான பெறற—புதலவன மறைபபக கெடும்.

௬௨ ம் அதி.—ஆள்வினையுடைமை.. ௧௮௧

இ-ள். முயறசி திருவினை ஆககும்—அரசாமாட்டுளதாய முயற்சி அவரது செல்வத்தினை வளாககும்,—முயற்று இனமை இனமை புகுத்திவிடும—அஃ திலலாமை வறுமையையடைவிததுவிடும. எ-று.

செலவம அறுவகையஙகஙகள. வறுமை அவறறான வறியராதல். அதனை யடைவிககவே, பகைவரானழிவரெனபது கருதது. (௬)

௬௧௭. மடியுளாண் மாமுகடி யென்ப மடியிலான்
றாளுளா டாமரையி னாள. ௭

இ-ள். மா முகடி மடி உளாள— கரியசேட்டை ஒருவனமடியினகண்ணே யுறையும,— தாமரையினாள மடி இலான் தாள உளாள எனப — திருமகள மடியிலாதானது முயறசிக்கணணேயுறையுமெனறு சொலலுவா அறிநதோா. எ-று.

பாவததின கருமை அதனபயனாய முகடிமேலேறறபபடடது. மடியும முய றசியுமுடையாரமாடடு நிலையை அவைதமமேல வைததுக கூறினாா. இவையிர ணடுபாடடானும அவ்விருமைககுமேது கூறபபடடது. (௭)

௬௧௮. பொறியின்மை யாாககும பழியன் றறிவறிந
தாளவினை யினமை பழி. ௮

இ-ள். பொறி இனமை யாாககும பழியனறு— பயனைத தருவதாய விதி யிலலாமை ஒருவறகும பழியாகாது,— அறிவு அறிநது ஆளவினை இனமை பழி—அறியவேணடுமவறறையறிநது வினைசெயயாமையே பழியாவது. எ-று.

அறியவேணடுவன வலி முதலாயின. தெயவமியையாவழி ஆளவினையுடை மையாற பயனிலலையெனபாரை நோககி, உலகம பழவினைபறறிப பழியாது ஈணடைககுறறமுடைமைபறறியே பழிபபதெனறாா. அதனால விடாதுமுயலக

வெனபது குறிபபெசசம. (அ)

சுககூ. தெயவததா னாகா தெனினு முயறசிதன
மெயவருததக கூலி தரும. கூ

இ-ள். தெயவத்தான ஆகாது எனினும—முயனற வினை பாலவகையாற கருதிய பயனைத தாராதாயினும,—முயறசி தன மெய வருததக கூலி தரும—முயறசி தனககிடமாய உடமபு வருநதிய வருதததின கூலியளவு தரும, பாழாகாது. எ-று.

தெயவததானாயவழித தன்னளவின மிகக பயனைத் தருமெனபது உம்மையாற பெறறாம. இருவழியும பாழாகலினமையின, தெயவநோககியிராது முயலகவென்பது கருதது. (கூ)

சுஉ0. ஊழையு முபபக்கங காண்ப ருலைவின்றித்
தாழா துஞறறு பவர். க0

இ-ள். ஊழையும உபபக்கம் காண்பர்— பயனை விலக்குவதாயவூழினையும் புறஙகாண்பா— உலைவு இனறித தாழாது உஞறறுபவா — அவவிலக்கிறகினையாது வினையைத் தாழவற முயல்வார். எ-று.

தாழ்வறுதல் சூழச்சியினும், வலி முதலியவறிதலினும், செயலினுங் குறறமறுதல். ஊழ ஒருகாலாக இருகாலாகவலலது விலக்கலாகாமையிற பலகான [illegible] சுஙூ ம் அதி.— இடுக்கணழியாமை.

முயல்வார பயனெயதுவரெனபார, உபபக்கஙகாணபரெனறார. தெயவததானிடுககண்வரினும முயறசி விடறபாலதனறெனபது இவை மூன்றுபாடடானுஙகூறபபடடது. (க0)

சுஙூ ம அதி.— இடுக்கணழியாமை.

அஃதாவது வினையினகண முயலவான, தெயவததானாக, பொருளின்மையானாக, மெயவருததததானாகத தனககிடுக்கண வநதுழி, அதற்கு மனஙகல

ங்காமை. அதிகாரமுறைமையும இதனானே விளங்கும.

சுஉக. இடுகக்கண வருங்கா னகுக வதனை
யடுத்தூாவ தஃதொபப தில. க

இ-ள. இடுகக்கண வருங்கால நகுக—ஒருவன வினையாற றனககிடுகக்கண வருமிடத்து அதறகழியாது உணமகிழக, — அதனை அடுத்து ஊாவது அஃது ஒபபது இல—அவவிடுகக்கணை மேனமேலடரவலலது அமமகிழசசிபோலவது பிறிதிலலையாகலான. எ-று.

வினை இனிதுமுடிநதுழி நிகழறபாலதாய மகிழசசியை அதறகிடையே இடுக்கண வருவழிச செயயவே, அவன் அழிவினறி மனவெழுசசியான அதனைத தளளி அககுறை முடிககுமாறறலுடையனாமாகலின, அதனையடுத்தூாவதஃதொபபதிலலெனறாா. (க)

சுஉஉ. வெளளத தனைய விடுமபை யறிவுடையா
னுளளததி னுளளக கெடும. உ

இ-ள. வெளளத்து அனைய இடுமபை — வெளளமபோலக கரையிலவாய இடுமபைகளெலலாம,— அறிவுடையான உளளததின உளளக கெடும—அறிவுடையவன தனனுளளததான ஒனறனை நினைகக, அததுணையானே கெடும. எ-று.

இடுமபையாவது உளளதது ஓரகோடபாடேயனறிபு பிறிதிலலையென்பதூஉம அது மாறுபடககொளள நீஙகுமெனபதூஉம அறிதலவேண்டுதலின, அறிவுடையானெனறும, அவவுபாயததெணமை தோனற உளளததினுள்ளவென்றுங கூறினாா. இவையிரணடுபாடடானும ஊழினானாய இடுககணால அழியாமைககு உபாயங கூறபபடடது. (உ)

சுஉங. இடும்பைக கிடும்பை படுபப ரிடும்பைக்
கிடும்பை படாஅ தவா. ங

இ-ள். இடுமபைக்கு இடுமபை படாதவா—வினைசெயயுஙகால அதறகிடை யேவநத துனபததிறகு வருநதாதவா— இடுமபைக்கு இடுமபை படுப்பா— அத்துனபநதனக்குத் தாநதுன்பம் விளைபபா. எ-று.

வருநதுதல் இளைத்து விடநினைத்தல. மனததிடபமுடையராய விடாது முய லவே வினை முறறுபபெறறுப பயனபடும், படவே, எலலாவிடுமபையுமிலவா மாகலின், இடுமபைக்கிடும்பை படுப்பரென்றார். வருகின்றபாட்டிரண்டினும் இதறகிவ்வாறேகொளக. சொறபொருடபினவருநிலை. (௩)

சுஙட ம் அதி— இடுக்கணழியாமை. கஷ௩

சுஉச. மடுத்தவா யெலலாம் பகடனனா னுறற
விடுகக ணிடர்பபா டுடைதது. ச

இ-ள். மடுத்த வாய எலலாம பகடு அனனான—விலங்கியவிடங்களெல்லா வறறினுஞ சகடமீாககும பகடுபோல வினையெடுததுககொண்டு உய்க்க வலலானை — உறற இடுககண இடாபபாடு உடைதது—வநதுறற இடுககண தானே இடாபபடுதலையுடைதது. எ-று.

மடுத்தவாயெலலாமெனபது பொதுபபட நின்றமையின, சகடத்திறகு அள ற்றுநிலமுதலியவாகவும, வினைககு இடையூறுகளாகவுங் கொளக. பகடு மரு ங்கொறறியும மூககூனறியும தாடவழநதும அரிதினுயககுமாறுபோலத் தன் மெயவருத்த நோக்காது முயனறுபபபானெனபார, பகடனனானெனறார.(ச)

சுஉரு. அடுககி வரினு மழிவிலா னுறற
விடுகக ணிடுககட படும. ரு

இ-ள். அடுக்கி வரினும—இடை விடாது மேனமேல வநதனவாயினும்,— அழிவிலான் உறற இடுக்கண இடுககடபடும்— தனனுளளககோடபாடு விடா தான உறறவிடுக்கணடாம இடுககணிலே படடுபபோம. எ-று.

ஒன்றே பலகால வருதலும வேறுபடடன விராயவருதலுமடஙக, அடுக்கி வரினுமென்றார. அழிவெனனுஙகாரணபபெயா காரியததினமேனினறது. இவை மூனறுபாடடானும தெயவததானாயதறகழியாமை கூறபபடடது. (ரு)

சுஉசு. அறறேமென றலலற படுபவோ பெறறேமென
றோமபுத றேறறா தவா. சு

இ-ள. அறறேம எனறு அலலறபடுபவோ—வறுமைக்காலதது யாம வறிய மாயினேமெனறு மனத்தாற றுயருழபபரோ— பெறறேம எனறு ஓமபுதல தேறறாதவா—செலவககாலதது இது பெறறேமெனறு இவறுதலையறியாதரா. எ-று.

பெறறவழி இவறாமை நோககி அறறவழியும அபபகுதி விடாதாகலின, அல லறபாடிலலையாயிறறு. இதனாற பொருளினமையானாயதறகு அழியாமையும் அதறகுபாயமுங கூறபபடடன. (சு)

சுஉஎ. இலகக முடமபிடும்பைக கென்று கலககததைக
கையாறாக கொளளாதா மேல. எ

இ-ள. உடமபு இடுமபைககு இலககம எனறு—நாறகதியினுமுளளவுடம்பு கள் இடுமபையெனனும் வாளுக்கிலககெனறு தெளிநது, — கலககததைக கையாறாக் கொளளாதாம மேல—தமமேல வநத இடுமபையை இடுமபையா கக் கொளளாா அறிவுடையாா. எ-று.

ஏகதேசவுருவகம. உடமபு சாதிபபெயா. கலககமெனனுங்காரியபபெயர் காரணததினமேனினறது. கையாறெனபது ஒருசொல இதறகு ஒழுககநெறி யெனறுரைபபாருமுளா. இயலபாகக கொளவரெனபது குறிபபெச்சம். (எ)

சுஉஅ. இன்பம் விழையா னிடுமபை யியலபென்பான்
றுன்ப முறுத லிலன. அ

சுஅச சுச ம அதி.— அமைசசு.

இ-ள். இனபம் விழையான இடுமபை இயலபு எனபான்—தனனுடமபிறகு இனபமாயவறறை விருமபாதே வினையாலிடுமபையெயதுதல் இயலபெனறு தெளிநதிருபபான— துனபம உறுதல இலன — தனமுயறசியாற றுனபமு றான. எ-று.

இனபததை விழையினும, இடுமபையையியலபெனனாது காககக்கருதினும, துனபம விளைதலின,இவவிரணடுஞசெயயாதானைத துனபமுறுதலிலனெனறா.

௬௨௯. இனபதது ளினபம் விழையாதான றுன்பததுட
டுன்ப முறுத லிலன். ௯

இ-ள். இன்பத்துள இனபம விழையாதான—வினையாற றனக்கினபம வந துழி அதனையனுபவியாநினறே மனததான விருமபாதான — துனபத்துள துனபம உறுதல இலன — துனபம வநதுழியும அதனையனுபவியாநின்றே மனததான வருநதான. எ-று.

துனபம் முயற்சியான வருமிடுககண. இரணடையும ஒருதனமையாகக கோடலின, பயனகளுமிலவாயின. (௯)

௬௩0. இன்னாமை யின்ப மெனககொளி னாகுந்தன்
னொன்னா விழையுஞ சிறபபு. ௧0

இ-ள். இனனாமை இனபம எனக கொளின—ஒருவன வினைசெயயுமிடதது முயறசியான வருந்துனபநதனனையே தனககினபமாகக கறபிததுக்கொளவனாயின,— தன ஒனனா விழையும சிறபபு ஆகும—அதனாற றனபகைவா நன குமதிததறகேதுவாய உயாசசியுணடாம. எ-று.

துனபநதானும உயிாககியலபனறிக கணிகமாய மனததிடை நிகழவதோா கோட்பாடாகலின, அதனை மாறுபடககொளளவே, அதறகழிவினறி மனமகிழ ச்சியுடையனாய அதனாற றொடஙகிய வினை முடிததேவிடுமாறறலுடையனாமெ ன்பது கருதது. இவைநானகுபாட்டானும மெயவருததததானாயதறகு அழி யாமையும அதறகுபாயமுங கூறபபடடன. (௧0)

அரசியல முறறிறறு.

அங்கவியல்.

இனி முறையானே அரசியனடாததுதறகண ஒனறறகொனறு துணையாய

அங்கங்களாறனநியலபு முபபததிரணடதிகாரததாற கூறுவானெடுதது்கொ
ணடு, அவ்வயாறனுளளும காவறசாகாடுகைததறகண அவவாசறதினையாய
அமைசசனதியலபு பதததிகாரததாற கூறுவானெடுதது்கி,முதறகண அமைச்சை
கூறுகினறார.

சூசு ம அதி.— அமைச்சு.

அஃதாவது அமைசசனது தனமை: எனறது அவன்றன குணங்களையுஞ்
செயலகளையும.

சூஙக. கருவியுங் காலமுஞ் செய்கையுஞ் செய்யு
மருவினையு மாண்ட தமைசசு. க

சூசு ம அதி.— அமைசசு. கஅ

இ-ள. கருவியும் — வினைசெய்யுங்கால அதறகு வேண்டுங்கருவிகளும்
காலமும்—அதறகேறற காலமும—செயகையும — அது செய்யுமாறும்—
செய்யும அருவினையும—அவவாறறிறசெயயபபடுமி அவவரியவினைதானும்—
மாணடது அமைசசு—வாயபபவெணணவலலவனே அமைச்சனுவான். எ-று.

கருவிகள தானையும பொருளும. காலம அது தொடஙகுங்காலம. செய
கையெனவே, அது தொடஙகுமுபாயமும இடையூறுநீகி முடிவுபோகுமா
றும அடஙகின. சிறிய முயறசியாற பெரிய பயன றருவதெனபார், அருவினை
யெனறார. இவையைநதனையும வடநூலா மநதிரதிறகங்கமெனப. (க)

சூஙஉ வினகண குடிகாதலை கறறறிந லாள்வினையோ
டைநதுடன மாண்ட தமைசசு. உ

இ-ள. வினகண—வினைசெயதறகண அசைவினமையும—குடி காதலை—
குடிகளைக காதலிலும—கறறு அறிதல—நீதிநூலகளைக கறறுச செயவன தவி
வனவறிதலும—ஆளவினை—முயறசியும— ஐநதுடன மாண்டது அமைசசு
—மேறசொலலிய அவவஙகங்களைநதுடனே திருநதவுடையானே அமைசச

ஞவான. எ-று.

எணணொடு நீணடது. அவவைநதெனச சுடடு வருவிகக. இநநானகனையும் மேறகூறியவறறோடு தொகுததுக கூறியது, அவையுமிவறறோடு கூடியே மாடசிமைபபடவேணடுதலானும, அவறறிறகு ஐநதெனனுநதொகை பெறுதறகும். இனி இதனை ஈணடெணணியவறறிறகே தொகையாககிக குடிகாததலென்பதனைக குடிபபிறபபும அதனையொழுககததாறகாததலுமெனப் பகுப்பாரும, கறறறிதலெனபதனைக கறறலும அறிதலுமெனப பகுபபாருமுளா. அவா உடனெனபதனை முறறுமமைபபொருடடாககியும, குடியெனபதனை ஆகுபெயராக்கியும இடாபபடுப. (உ)

சுஙஙு. பிரிததலும பேணிக கொளலும பிரிந்தார்ப
பொருததலும வலல தமைசசு. ஙு

இ-ள. பிரிததலும—வினை வநதுழிப பகைவாககுத துணையாயினாரை அவரிறபிரிககவேணடிற பிரிததலும— பேணிககொளலும— தமபாலாரை அவா பிரியாமற கொடை இனசொறகளாற பேணிககொளளுதலும— பிரிநதவாப பொருததலும—முனனே தமமினுந தமபாலாரினும பிரிநதாரை மீணடுப பொருததவேணடிற பொருததலும— வலலது அமைசசு— வலலவனே அமைசசனாவான. எ-று.

இவறறுள அபபொழுதைநிலைககேறற செயலறிதலும அதனை அவரறியாமல ஏறறவுபாயததாற் கடைபபிடிததலும அரியவாதனோககி, வலலதெனறார. வடநூலார இவறறுட பொருததலைச சநதியெனறும, பிரிததலை விககிரகமெனறுங கூறுப. (ஙு)

சுஙுச. தெரிதலுந தோநது செயலு மொருதலையாச்
சொலலலும வலல தமைசசு ச

இ-ள். தெரிதலும்—ஒருகாரியசசெயகை பலவாறறாற்றோனறின் அவறறுள் ஆவதாராயநதறிதலும— தேர்நது செயலும — அது செயயுஙகால வாயக

குந்திறனாடிச் செயதலும்— ஒருதலையாச் சொல்லலும்— சிலரைப பிரித்தல பொருத்தல்செயற்கண் அவர்க்கு இதுவே செயற்பாலதெனறு துணிவுபிறக்கும்வகை சொல்லுதலும— வல்லது அமைச்சு — வல்லவனே அமைச்சனாவான, எ-று.

தெரிதல் செயனமேலதாயிறறு, வருகினறது அதுவாகலின. (ச)

சுஙூ. அறனறிந தான்றமைநத சொலலானெஞ ஞானறுந்
திறனறிநதான் றோசசித துணை. ரு

இ-ள. அறன் அறிநது ஆன்று அமைநத சொலலான — அரசனாற செயயபபடும அறஙகளையறிநது தனககேறற கலவியானிறைநதமைநத சொலலையுடையனாய — எஞ்ஞானறும திறன அறிநதான— எக்காலத்தும வினை செயயுநதிறங்களையறிநதான— தோசசித துணை— அவறகுச சூழசசிததுணையாம. எ-று.

தனனரசன சுருஙகியகாலததும பெருகியகாலத்தும இடைநிகராயகாலத்துமெனபாா, எஞஞானறுமெனறாா. சொலலானெனபதனை ஒடுவுருபினபொருடடாய ஆனுருபாககியுரைபபாருமுளா. இவையைநதுபாடடானும அமைச்சரது குணததனமை கூறபபடடது. (ரு)

சுஙசு. மதிநுடப நூலோ டுடையார்க கதிநுடபம்
யாவுள முன்னிற பவை. சு

இ-ள. மதிநுட்பம் நூலோடு உடையாாககு— இயறகையாகிய நுணணறிவைச் செயறகையாகிய நூலறிவோடு உடையராய அமைசசாககு— அதிநுட்பம் முன நிறபவை யா உள—மிககநுடபததையுடைய சூழச்சிகளாய முனனிறபன யாவையுள! எ-று.

மதிநுட்பமெனபது பினமொழிநிலையல. அது தெயவநதரவேணடுதலின முறகூறப்படடது. நூலெனபதூஉம மதிநுடபமெனபதூஉம ஆகுபெயா. அதியெனபது வடசொலலுள மிகுதிபபொருளதோரிடைசசொல; அது திரிநது

நுட்பமெனபதனோடு தொக்கது. முனனிறறல மாறறூசூழசசியாயின தஞசூழ்சசியால் அழியாதுநிறறல. இனி அதினுடபமெனறு பாடமோதி, அதனினுடபம் யாவென்றுணாபபாருமுளா, அவா சூழசசிகளினமாய முனசுட்டபபடி வதொன்றிலலாமையும, சுட்டுப்பெயா ஐநதாமுருபேறறவழி அவவாறு நிலலாமையுமறிநதிலா. பகைவா சூழவனவறறைத தாமறிநது அழிதது அவரறிநத ழியாதன தாஞ்சூழவனெனபது கருதது. இதனால அவரது சிறபபுக் கூறபபட்டது. (சு)

சுகூ.எ. செயறகை யறிந்தக் கடைத்து மூலகத்
தியறகை யறிந்து செயல. எ

இ-ள். செயற்கை அறிநதக்கடைத்தும் — நூனெறியான வினைசெய்யுநதிறங்களையறிநதவிடத்தும்,— உலகதது இயற்கை அறிநது செயல்—அப்பொழுது நடக்கின்ற உலகவியறகையையறிநது அதனோடு . பொருநதச் செயக. எ-று.

சுச ம அதி.— அமைச்சு: கஎஅ

கண்டதனமெனபுழித து பகுதிபபொருள்விகுதி. நூனெறியேயாயினும் உலகநெறியோடு பொருநதாதன செயயற்க, செயின அது பழிகருமென இயற்கையறிவாற் பயன கூறியவாறு. (எ)

சுகூ.அ. அறிகொன் றறியா னெனினு முறுதி
யுழையிருந்தான் கூறல கடன். அ

இ-ள. அறி கொனறு அறியான எனினும—அறிநதுசொலலியாரது அறிவையுமழிதது அரசன தானுமறியானெயாயினும,—உறுதிகூறல உழையிருநதான கடன — அகுறறம நோகியொழியாது அவனுகு உறுதியாயின கூறுதல அமைசசனுகு முறைமை. எ-று.

அறியெனபது முதனிலைதொழிறபெயா. கோறல தானகொளளாமமே லும இகழநதகூறுதல உழையிருநதானெனப பெயா கொடுததா, அமாத்திய னெனனும வடமொழிபபெயாகரும பொருணமை .அதுவாகலின.* உறுதிகூறு

ககால அவனதிறுதியெயதறகுறறததை உலகந தனமேலேறறுமெனபாா,கூறல கடனெனறாா. இவையிரணடுபாடடாறும அவாசெயல கூறபபடடது. (அ)

சுஙகூ. பழுதெண்ணு மநதிரியிற பககததுட டெவவோ
ரெழுபது கோடி யுறும. கூ

இ-ள. பககததுள பழுது எணணும மநதிரியின— பக்கததிருநது பிழைப பவெணணும் அமைசசனொருவனில— ஒரெழுபதுகோடி தெவ உறும—அர சனுககு எதிரநிறபாா ஒரெழுபதுகோடி பகைவருறுவா. எ-று.

எழுபதுகோடியெனறது மிகபபலவாயவெணணிறகொனறு காடடியவாறு. வெளிபபடநிறறலான அவா காககபபடுவா, இவன உடபகையாய நிறறலாற காககப்படானெனபதுபறறி, இவவாறு கூறினாா. எழுபதுகோடிமடஙகு நல லரெனறுரைபபாரும, எழுபதுகூறு தலையெனறு பாடமோதுவாருமுளா.(க)

சுசo. முறைபபடச சூழநது முடிவிலவே செயவா
திறபபா டிலாஅ தவா. கo

இ-ள. முறைபபடச சூமநதும முடிவிலவே செயவா—செயயபபடும வினை களை முன அடைவுபடவெணணிவைததும, செயயுஙகால அவை முடிவிலவா கவே செயயாநிறபா—திறபபாடு இலாதவா—முடிததறகேறற கூறுபாடில லாதாா. எ-று.

அக்கூறுபாடாவன வநத வநதவிடையூறுகடகு ஏறறவேறற பரிகாரமறி நது செயதலும, தாநதிணணியராதலுமாம. பிழையாமலெணண வலலராய வைததும செயதுமுடிககமாடடாருமுளரெனபதாம. இவையிரணடுபாட்டா னும் அமைசசருள விடப்படுவாரது குறறஙகூறபபடடது. (கo)

*அமாததியரெனபதனுள அமா எனபதறகுபபொருள அணமை.

சூத்திரம் அதி.— சொல்வன்மை

அஃதாவது தான் கருதிய வினை முடியுமாறுமுல அமைச்சியனடதற் கேதுவாய சொறகளினச சொலல வலலனுதல. மேல ஒருதலியாச சொலல லும் வலலதெனறதனினயே சிறபபுபபறறி விரிததுனாக்கினறமையின, இஃது அமைச்சினபின வைகபபடடது.

சூசக. நாநல மெனனு நலனுடைமை யந்நலம
யாநலத துளளதூஉ மனறு. க

இ-ள. நாநலம எனனும நலன உடைமை — அமைசசாககு இனறியமை யாத குணமாவது சானறோரான நாநலமெனறு சிறபபிதது சொலலபபடும நலததினையுடையராதல,—அநநலம யாநலதது உளளதூஉம அனறு—அந்நலம பிறாக்கும பிறநலமெலலாவறறுளளும அடஙகுவதனறி மிகததாகலான. எ-று.

நாவாலுளதாய நலமென விரியும. இந்நலம உலகததைத தமவயததாகும் அமைசசாககு வேறுகவேண்டுமெனனும நீதிநூலவழகபபறறி நாநல மென்னுநலனெனறும, பிறாகும் இதுபோறசிறநதது பிறிதினமையான அந்நலம யாநலததுளளதூஉமனறெனறுங கூறினர. பிரிததல பொருததல முதலிய தொழிலிலலாதாராகும இஃதினறியமையாதாயபின அததொழிலாராகுக கூறவேணடுமோவெனபது கருதது. (க)

சூசஉ. ஆக்கமும் கேடு மதனுல வருதலாற
காததோமபல சொலலினகட சோரவு. உ

இ-ள. ஆகமும கேடும அதனுல வருதலால—தமமாசறகும அநகஙகடகும ஆகவழிவுகள் தஞசொலலான வருமாகலான,—சொலலினகண சோரவு காதது ஓமபல — அபபெறறிதாய சொலலினகடசோராதலி அமைசசாதஙகணிகழாமற போறறிக காகக. எ-று.

ஆகததிறகேதுவாய நறசொலலியும கேடடிறகேதுவாய தீசெ[illegible]லியும சொலலாதலொபபுமைபறறி அதனுலெனறார. செயயுளாகலின, சுடடு[illegible]பா முனவநதது. பிறா சோவுபோலாது உயிராகடகெலலாம ஒருஙகுவரு[illegible]ஞரி, காததோமபலெனறார. இவையிரணடுபாடடானும இஃது இவாக்கினறியமை

யாதெனபது கூறபபட்டது. (உ)

சுசங. கேட்டாாப பிணிககுந் தகையவாயக கேளாரும
வேடப மொழிவதாஞ சொல. ௩

இ-ள. கேட்டாாப பிணிககும தகை அவாய — நடபாயேறறுககொணடாரைப பின வேறுபடாமற பிணிககுங குணஙகளை அவாவி — கேளாரும வேடப மொழிவது—மறறைப பகையாய ஏறறுககொளளாதாரும பின அப பகைமையொழிநது நடபினை விருமபுமவணணஞசொலலப்படுவதே—சொல்லாம—அமைச்சாககுச் சொலலாவது. எ-று.

அககுணஙகளாவன வழுவினமை, சுருஙகுதல, விளங்குதல, இனிதாதல், விழுபபயனறருதலெனறிவை முதலாயின. அவறறையவாவுதலாவது சொலலுவான குறிததனவேயனறி வேறு நுணணுணாவுடையோா கொளபவற

சுரு ம அதி— சொலவன்மை. கஅசு

றினமேலும நோககுடைததாதல. அவாயெனனுஞசெய்தெனெச்சம மொழிவதெனனுஞசெயபபாடடுவினை கொணடது. இனிக கேட்டாா கேளாரெனபதறகு நூலகேட்டாா கேளாதாரெனவும, வினவியாா வினவாதாரெனவுமுரைப பாருமுளா. தகையவாயெனபதறகு எலலாருந தகுதியையுடையவாயென்றுரைத்தாா, அவா அபபனமை மொழிவதெனனும் ஒருமையோடு இயையாமை நோககிறறிலா. இதனாற சொலலினதிலக்கணங் கூறபபட்டது (௩)

சுசச. திறனறிந்து சொலலுக சொலலை யறனும
பொருளு மதனினூஉங கில. ௪

இ-ள. சொலலைத திறன அறிநது சொலலுக — அப்பெறறிததாய சொலலை அமைசசா தமமுடையவுங கேட்பாருடையவுமாய திறஙகளையறிநது சொலலுக,—அதனின ஊஙகு அறனும பொருளும இல—அஙஙனஞ சொலலுதறகு மேறபடட அறனும பொருளுமிலலையாகலான. எ-று.

அத்திறஙகளாவன குடிபபிறபபு, கலவி, ஒழுக்கம, செலவம, உருவம், பருவமெனபனவறறான வருநதகுதிவேறுபாடுகள. அவறறையறிநது சொலலுதலாவது அவறறாற றமககும அவாககுமுளவாய ஏறறததாழவுகளையறிநது அவ்

வமமரபாற சொலலுதல. அஃது உலகததோடொட்டவொழுகலையும இனிமை யையும பயததலின அறனாயிறறு, தஙகாரியமுடிததலிற பொருளாயிறறு. அற னுமபொருளுமெனக காரணததைக காரியமாககிக கூறினா. (ச)

'சுசரு. சொலலுக சொலலைப பிறிதோாசொ லசசொலலை
வெலலுஞசொ லினமை யறிநது. ரு

இ-ள. சொலலைப பிறிது ஓாசொல வெலலும சொல இனமை அறிநது— தாஞசொலலக கருதிய சொலலைப பிறிதோாசொலலாய வெலலவல்லதொரு சொல இலலாமையறிநது,— அசசொலலைச சொலலுக — பின அசசொல லைச சொலலுக. எ-று.

பிறிதோாசொல மாறறாரது மறுதலைசசொல. வெலலுதல குணஙகளானமிகு தல. அதுவே வெலலச சொலலுகவெனபதாம. இனிப பிறிதோாசொல வெல லுஞசொலலெனச செவவெணணாககி, ஒததசொலலும மிககசொலலுமுளவா காமற சொலலுகவெனறுரைபபாருமுளா. இது சொறபொருடபினவருநிலை.

சுசசு. வேடபததாஞ சொலலிப பிறாசொற பயன்கோடன்
மாடசியின மாசறறா கோள. சு

இ-ள. வேடபத தாம சொலலிப பிறா சொறபயன கோடல்— பிறாக்குத தாஞசொலலுஙகால அவா பினனுஙகேடடலை விருமபுமாறு சொலலி, அவா தமககுச சொலலுஙகால அசசொலலினபயனைக கொணடொழிதல— மாடசி யின் மாசு அறறா கோள— அமைசசியலுடகுறறமறறாரது துணிபு. எ-று.

பிறாசொறகளுட் குறறமுளவாயினும அவை நோககியிகழாரெனபதாம். வலலாரையிகழதல வலலுநாககுத தகுதியனமையின, இதுவுமுடனகூறினார். இவைமூனறுபாடடானும அதனைச சொலலுமாறு கூறபபடடது. (சு)

சுசஎ. சொலல்வல்லன் சோர்வில னஞ்சா னவனை
யிகலவெலலல யாரககு மரிது. எ

இ-ள. சொலல வலலன — தானெணணியகாரியஙகளைப பிறாக்கேறபச் சொலலுதலவலலனாய— சோர்வு இலன—அவை மிகப் பலவாயவழி ஒனறி னுஞ்சோாவிலனாய— அஞசான—அவைக்கஞசானாயினான யாவன்—அவனை இகல் வெல்லல யார்ககும அரிது — அவனை மாறுபாடடினகண் வெல்லுதல யாவாககுமரிது. எ-று.

ஏறபசசொலலுதல அவாகத அவை காரியமலலவாயினும ஆமெனத துணி யுமவகை சொலலுதல. சோாவு சொலலவேணடுவதனை மறபபானொழிதல். இம்மூனறுகுணமுமுடையானை மாறறாராயப பிரித்தல பொருததலசெயது வெலவாரிலலையெனபதாம. (எ)

சுசஅ. விரைநது தொழிலகேடகு ஞால நிரநதினிது
சொலலுதல வலலாாப பெறின. அ

இ-ள. தொழில நிரநது இனிது சொலலுதல வலலார்ப் பெறின — சொல லபபடுஙகாரியஙகளை நிரலபடக கோதது இனிதாகச சொலலுதலவலலாரைப பெறின,— ஞாலம விரைநது கேடகும—உலகம அவறறை விரைநதேறறுக கொளளும். எ-று.

தொழில சாதியொருமை. நிரலபடக கோததல முனசொலவனவும பின சொலவனவுமறிநது அமமுறையே வைததல. இனிதாதல கேடபாாககினபம பயத்தல். சொலலுதலவலலான நூறாபிரவருளொருவன எனற வடமொழி பறறிப் பெறினெனறாா. ரணடுங் கேடடல ஏறறுககோடல. இவையிரணடுபா டடானும அவவாறறாற சொலலுதலவலலாரது சிறபபுக் கூறபபட்டது. (அ)

சுசகூ. பலசொலலக காமுறுவர் மன்றமா சறற
சிலசொலல றேறறா தவா. கூ

இ-ள. மாசு அறற சில சொலலல தேறறாதவா—குறறமறறனவாயச சில வாய வாாததைகளை அவவாறறாற சொலலுதலையறியாதாா—பல சொலலக காமுறுவா—பலவாய வாாததைகளைத தொடுததுசசொலல விருமபுவா. எ-று.

குறறம மேறசொலலிய குணஙகடகு மறுதலையாயின. இடைவிடாது பல சொலலுதலையுஞ சொலவனமையெனறு விருமபுவாருளா, அவா இவவாறு சொலலமாடடாதாரே, வலலாா அதுசெயயாரென யாபபுறுபபாா, மனறவெ

னறா. (௬)

௬௫0. இணரூழதது நாறா மலரனையர் கறற

துணர விரிததுரையா தார. க0

இ-ள. கறறது உணர விரிதது உரையாதார்—கறறுவைதத நூலைப பிறரறி யுமவணணம விரிததுரைககமாட்டாதவா — இணா ஊழததும நாறா மலா அனையா — கொததினகணணே மலாநதுவைததும நாறாத பூவையொபபா. எ-று.

செவ்விபெற மலாநதுவைததும நாற்றமிலலாத பூச சூடபப்டாதவாறுபோல நூலைக கறறுவைத்துஞ சொலலமாடடாதார நனகுமதிக்கபபடாரெனறமை யின், இது தொழிலுவமையாயிறறு. இவையிரண்டுபாட்டானும அது மாட்டா தாரதிழிபு கூறப்பட்டது. (க0)

---

௬ ம் அதி.— வினைததூயமை. ககக

அதி.— வினைத்தூய்மை.

அஃதாவது [illegible]ம வினைகள பொருளேயனறி அறமும் புகழும் பயநது நல்லவாதல. [illegible]யனறிச செயலும நனறாகவேணடுமென்கின றமையின, இது சொல்[illegible]மையின்பின வைககபபடடது.

௬௫க. துணைநல மாககந் தரூஉம வினைநலம

வேண்டிய வெலலாந தரும. க

இ-ள. துணை நலம் ஆக்கம தரூஉம—ஒருவனுககுததுணையது நனமை செ ல்வமொனறனையுஙகொடுககும,— வினை நலம வேணடிய எலலாம தரும— அவவளவனறி வினையது நனமை அவன வேண்டியன யாவறறையுஙகொடுக் கும். எ-று.

வேணடியவெல்லாமெனறது இமமைககன் அறம பொருளினபமுதலாயவ

றறையும மறுமைககடடானவிருமபிய பதக்களையும. இதனாற காணபபடுந துணைநனமையினுங கருதபபடும வினைநனமைசிறபுதென வினைதஞயமையது சிறபபுக கூறபபடடது. (க)

சுருஉ. ஏன்று மொருவுதல வேண்டும் புகழொடு
நனறி பயவா வினை உ

இ-ள. புகழொடு நனறி பயவா வினை—தமமரசனுக்கு இமமைககட புகழும் மறுமைககண அறமும பயவாத வினைகளை — எனறும ஒருவுதலவேண்டும —அமைசசாககு எககாலததுமொழிதலவேணடும. எ-று.

பெருகல, சுருஙகல, இடைநிறறலெனனும நிலைவேறுபாடு காலததான வருதலின, எனறுமெனறார. வேணடுமெனபது ரணடு இனறியமையாதெனனும பொருடடு. (உ)

சுருஙூ. ஓஒதல வேண்டு மொளிமாழகுஞ செயவினை
யாஅது மெனனு மவா. ஙூ

இ-ள. ஆதும எனனுமவா— மேலாகககடவேமெனறு கருதுவார — ஒளி மாழகும வினை செய ஓதலவேணடும— தமமொளி கெடுதறகுக காரணமாய வினையைச செயதலைத தவிரக. எ-று.

ஓதலவேணடுமெனபது ஒருசொனனீரமைதது. ஓவுதலெனபது குறைநது நினறது. ஒளி தாமுளகாலதது எலலாரானும நனகுமதிககபபடுதல. செயயெனனும முதனிலைததொழிறபெயா மாறறபபடடது. அனறிச செயவினையென வினைததொகையாககியவழிப பொருளினமையறிக. ஒளி கெடவருவது ஆக்கமனறெனபதாம். (ஙூ)

சுருசு. இடுகெகட் படினு மிளிவந்த செய்யார்

நடுக்கற்ற காட்சி யவா. ௪

இ-ள். இடுக்கட்படினும இளிவந்த செய்யார—தாமிடுக்கணிலேபடவரினும், அது தீர்தற்பொருட்டு முன செயதாரக்கு இளிவந்த வினைகளைச செய்யார்—நடுக்கு அற்ற காட்சியவா— துளக்கமற்ற தெளிவினையுடையார். எ-று.

௬௯௨ ௬௬ ம அதி.—வினைத்தூயமை

சிறிதுபோழதிற கழிவதாய இடுக்கணோக்கி எஞ்ஞான்றுங்கழியாதவிழிவு எயதற்பாலதன்றெனபதூஉம அஃதெயதினாலும வருவது வருமெனபதூஉம தெளிவராகலால, செயயாரெனறார். (௪)

௬௫௫. எற்றென் றிரங்குவ செயயற்க செயவானேன
மற்றன்ன செயயாமை நன்று. ௫

இ-ள். எற்று என்று இரங்குவ செயயற்க—யான் செயத்து எத்தன்மைத்தென்று பின றானேயிரங்கும வினைகளை ஒருகாலுஞ்செயயாதொழிக,—செயவானேல மற்று அன்ன செயயாமை நன்று — அன்றி ஒருகாலமயங்கி அவற்றைச்செயயுந்தன்மையனாயினானாயின, பின்னிருந்து அவ்விரங்கலகளைச செயயாதொழிதல நன்று. எ-று.

இரங்குவவென முன்வந்தமையிற பின அன்னவெனச சுட்டியொழிந்தார. அவ்வினைகளது பன்மையான, ஓரக்கமும பலவாயின. அச்செயற்குப பின்னிருந்திரங்குவனாயின, அது தீரும் வாயிலறிந்திலனெனவும, திட்பமிலனெனவும, பயனில்லன செய்கின்றானெனவும், தன்பழியைத் தானே தூற்றுகின்றானெனவும, எல்லாருமிழுத்தலிற பின்னிரங்காமை நன்றெனறார். இதுவும, வினைத்தூயார் செ[illegible]லின, உடன்கூறப்பட்டது. பிறறொடாதற்குச செயவானாடன அவைபோலவனவுஞ்செயயாமை நன்றெனப பிறரெல்லாம இயைபற்றுவாத்தார். (௫)

௬௫௬. ஈன்றாள பசிகாணபா னாயினுஞ் செயயற்க
சான்றோர் பழிக்கும் வினை. ௬

இ-ள். ஈனருள பசி காண்பான ஆயினும—தனனை பயந்தாளது பழியை வறுமையாறகண்டிரஙகுந தனமையனுயினுனெனினும, — சானரோ ப்ழிக கும வினை செயயறக—அது சுடடி அறிவுடையா பழிககும வினைகளை ஒரு வன செயயாதொழிக. எ-று.

இறந்த மூபபினராய இருமூதகுரவருங கறபுடைமனைவியுங குழவியும் பசி யான வருந்துமெலலைகணை நீயனபலவுஞசெயதாயினும புறந்தருகவெனனும அறனுறபொதுவிதி பொருளலவழியொழுந்துலும அரசாதொழிறகுரியராத லும நனகுமநிகறபாடுமுடைய அமைசசாகெயதாமைபறறி, இவவாறு கூறினர். இவையைந்துபாட்டானும பாவமும பழியும பயகுகும வினை செய யறகவெனபது கூறபபடடது. (சு)

சுருள. பழிமலந தெயதிய வாகததிற சானரோ

கழிநல குரவே தலை. எ

இ-ள். பழி மலந்த எயதிய ஆகததினை—சாலாதா தீயவினைகளைச செயது அதனுறபழியைத தமமேறகொணடு பெறற செலவதனை—சானரோ கழி நலகுரவே தலை—அது மேறகொளளாத சானரோரனுபவிகுகும மிகக நலகு ரவே உயாந்தது. எ-று.

நிலையாத செலவதனைபொருட்டு நிலையின பழியை மேறகோடல் சால போடியையாமையின, சானரோகழிநலகுரவே தலையென்றார். (எ)

சுள ம அதி.—வினைத்திட்பம்.

'சுருஅ. கடிந்த கடிந்தோரார் செயதார்க கலைதா

முடிந்தாலும் பீழை தரும. அ

இ-ள. கடிந்த கடிந்த ஒரா செயதாககு—நூலோர் கடிந்த வினைகளை

தாமுங்கடிநதொழியாது பொருணோக்கிச் செயத அமைச்சர்க்கு — அவை தாம முடிநதாலும பீழை தரும—அவை தூயவனமையின முடியா, ஒருவா றறான முடியினும பினறுனபததையே கொடுக்கும. எ-று.

முடிதல கருதியபொருடருதல. பீழைதருதலாகிய பொருளினறொழில அத றகுக காரணமாய வினைகணமேலேறறப்பட்டது. (அ)

சுருகூ. அழககொண்ட வெலலா மழபபோ மிழப்பினும்
பிறபயககு நறபா லவை. கூ

இ-ள. அழக் கொண்ட எலலாம அழப போம — ஒருவன் தீயவினைகளைச் செய்து பிறரிரங்கக கொணட பொருளெலலாம இமமையிலே அவன்றானிரங் கப போகாநிறகும்,—நறபாலவை இழபபினும பிறபயககும—மறறைத் தூய வினையான வநத பொருளகள முனனிழநதானாயினும் அவனுககுப பினனா வநது பயன கொடுககும. எ-று.

பினனெனவே, மறுமையுமடஙகிறறு. பொருளகளான அவறறிறகுக் கார ணமாய வினைகளதியலபு கூறியவாறு. (கூ)

சுசு0. சலத்தாற பொருளசெயதே மார்ததல பசுமட்
கலததுணீா பெயதிரீஇ யறறு. க0

இ-ள. சலத்தால பொருள செயது ஏமாாததல— அமைசசன் தீயவினைக ளாற பொருள்படைதது அதனால அரசனுககேமஞசெயதல— பசுமட்கலததுள நீா பெய்து இரீஇயறறு— பசியமட்கலததுளளே நீரைபபெயது அதற்கேமஞ செயததனோடொககும. எ-று.

முன ஆக்கம பயபபனபோறறோன்றிப பின்னழிவே பயததலால், அவை சல மெனபபட்டன. ஏமமாாததலெனபது ஏமாாததலெனறாயிறறு; ஏமத்தைய டையபபண்ணுதலெனறவாறு. இருததுதல நெடுஙகாலமிருப்பச்செயதல். அர சனும பொருளும சேரபபோமெனபதாம. பிறரெலலாம ஏமாததலெனறு பாட மோதி, அதறகு மகிழதலெனறும, இரீஇயறறெனபதறகு வைத்தாறபோலு மெனறுமுரைததாா, அவா அவை தனவினையும பிறிதின்வினையுமாய் உவமை யிலக்கணததோடு மாறுகோடல நோக்கிறறிலா. இவைநானகுபாட்டானும அதற்குக காரணங கூறபபட்டது. (க0)

சுள ம அதி. — வினைத்திட்பம்.

அஃதாவது அதனய வினை முடிபபானுககு வேணடுவதாய மனத்திணமை. அதிகாரமுறைமையும இதனுனே விளஙகும.

சுசுக. வினைததிடப மெனப தொருவன் மனத்திட்ப
மறறைய வெலலாம பிற. க

இ-ன். வினைத்திட்பம எனபது ஒருவன மனததிட்பம— வினைசெய்தற்கட் டின்மையெனறு சொல்லப்படுவது அதனை முடிதததறகுரியாரெருவன் மன

உடு

சுள ம அதி.— வினைத்திடபம்

த்தினது திண்மை,— மற்றைய எலலாம பிற— அஃதொழிநதனவெல்லாம அதறகுத திண்மையெனது சொலலபபடா. எ-று.

ஒழிநதனவாவன படை, அரண, நட்பு முதலியவறறினநிணமைகள. அவை யும அதறகு வேணடுவனவாய இனமாகலின மறறையவெனறும, வேண்டினும அஃதிலவழிப பயனிலவாகலிற பிறவெனறுங கூறினார. இதனால வினைததிட் பமாவது இனனதெனபது கூறபபட்டது. (க)

சுசுஉ. ஊறெரா லுறறபி னெல்காமை யிவ்விரண்டி
னுறெனப ராயநதவா கோள. உ

இ-ள். ஆயநதவா கோள— முன நீதியாராயநத அமைசசரது துணிபு— ஊறு ஒரால் உற்றபின ஒல்காமை இவவிரணடின ஆறு எனபா—பழுதுபடும வினைகளைச் செயயாமையும செயயுமவினை தெயவதகாறபழுதுபடடவழி அத ற்குத் தளராமையுமாகிய இவவிரணடன வழியெனபா நூலோர. எ-று.

தேவாகுமம அசுராகுமம அமைசசுப பூணட வியாழ வெளளிகளது துணிபு தொகுததுப பின நீதிநூலுடையார கூறியவாறு கூறுதினறமையின, ரணடு வினைதனயமையும் உடனகூறினார. உறுதலுடையதனை முன ஊறெனறமை யின உறறபினெனறும, இவவிரணடினகணனே படடதெனபா இரணடினு

றெனறுங கூறினா. ஊறொராரெனறு பாடமோதுவாருமுளா, அஃது ஒலகா மையென்னுமெணணோடும இரணடெனனுந தொகையோடும இயையாமை அவரறிநதிலா. (உ)

சுசுங. கடைககொடகச செயதகக தாணமை யிடைககொடகி
னெறறா விழுமந தரும ங

இ-ள். கடைக் கொட்கச செயதககது ஆண்மை — செயபபடும வினையை முடிவினகட் புலபபடுமவகை முனனெலலாம மறைததுச செயவதே திடப மாவது,— இடைக கொட்கின எறறா விழுமம தரும—அஙஙனமனறி இடை யே புலபபடுமாயின் அபபுலபபாடு செயவானுககு நீஙகாத இடுமபையைக கொடுக்கும. எ-று.

மறைததுச செயவதாவது அஙகமைநதுமெணணியவாறு பிறரறியாமலும, தானறிநததூஉம், தனனிஙகிதம, வடிவு, செயல, சொறகளான அவருயதது ணராமலும அடககிச செயதல. அததிடபம, ஆணடனமையான வருதலின், ஆணமையெனபபட்டது. எறறாவிழுமமாவன பகைவா முனனறிநது அவவி னையை விலககுதல, செயவானை விலககுதல செய்வராகலின, அவற்றான வருவன. விழுமம சாதிப்பெயா. இவையிரணடுபாடடானும அதனது பகுதி கூறப்பட்டது. (ங)

சுசுச. சொல்லுதல யார்ககு மெளிய வரியவாஞ
சொலலிய வண்ணஞ செயல. ச

இ-ள். சொல்லுதல யாாககும எளிய — யாம் இவவினையை இவ்வாறறாற செயதுமென நிரலபடச் சொலலுதல யாவாககுமெளிய,— சொலலியவண ணம செயல் அரியவாம் — அதனை அவவாறறானே செயதல யாவர்க்குமரிய வாம். எ-று.

சுஎ ம் அதி.— வினைத்திட்பம். [illegible]

சொலலுதல், செபலென்பன சாதிபபெயா. அரியவறறையெண்ணிச்சொ லலுதல திட்பமில்லாதார்ககுமியறலின, எளியவெனறார். இதனால் அதனதரு

மை கூறப்பட்டது. (௪)

சுசுரு. வீறெயதி மாண்டார் வினைத்திட்பம் வேந்தன்க
ணூறெயதி யுளளப் படும். ரு

இ-ள. வீறு எயதி மாண்டார வினைததிடபம—எணணததாற சிறப்பெய்திப் பிறவிலககணஙகளானும மாட்சிமைபபட்ட அமைசசாறு வினைத்திட்பம,— வேநதனகண் ஊறு எயதி உளளபபடும— வேநதனகண்ணே உறுதலையெய தலான, எலலாரானும நனகுமதிககபபடும. எ-று.

வேநதனகணூறெயதல எடுததவினை அதனான முறறுபபெறறுச செலவமும் புகழும அவனகணணவாதல. எயதலானெனபது திரிநது நினறது. உளளல் மதிபபான மறவாமை. இதனால அதனசிறபபுக கூறபபட்டது. (ரு)

சுசுசு. எண்ணிய வெண்ணியாங கெயதுப வெண்ணியார்
திண்ணிய ராகப பெறின். சு

இ-ள. எண்ணிய எணணியாஙகு எயதுப— தாமெயத எண்ணிய பொருள் களெலலாவறறையும அவவெணணியவாறே எயதுவா,— எணணியார் திண ணியராகப பெறின்— எணணியவா அவறறிறகு வாயிலாகிய வினைககட டிண் மையுடையராகப பெறின. எ-று.

எளிநினெயதுபவெனபார, எணணியாஙகெயதுபவெனறார. அவா அவ்வா றலலதெணணாமையிற றிணணியராகவே வினைமுடியும, அது முடிய அவை யாவையுஙகைகூடுமெனபது கருதது. இதனால அஃதுடையாரெயதும பயன கூறபபட்டது. (சு)

சுசுஎ. உருவுகண் டெள்ளாமை வேண்டு முருள்பெருந்தோக
கசசாணி யனனா ருடைதது. எ

இ-ள. உருள பெருநதோககு அசசு ஆணி அனனா உடைத்து— உருளா நினற பெரிய தோககு அசசினகணணிபோல வினைககட டிணணியாரையுடை தது உலகம,— உருவு கணடு எளளாமைவேணடும—அதனால அவரை வடி வின சிறுமை நோககி இகழதலையொழிக. எ-று.

சிறுமை, எளளாமைவேணடுமெனபதனாலும, உவமையாலும, பெறறாம். அச்சு உருளகோதத மாம. ஆணி உருள கழலாது அதனகடைககட செருகுமது. அது வடிவாற சிறிதாயிருநதே பெரியபாரததைக கொணடுயககுநதிட்பமுடைதது அதுபோல, வடிவாறசிறியராயிருநதே பெரிய வினைகளைக கொணடுயககுநதிடபமுடைய அமைசசருமுளா, அவரை அததிடபநோககி அறிநது கொளகவெனபதாம. இதனால அவரையறியுமாறு கூறபபடடது. (எ)

சுசுஅ. கலங்காது கண்ட வினைககட டுளஙகாது
தூககஙு கடிநது செயல. அ

இ-ள. கலஙகாது கணட வினைககண—மனந்தெளிநது செயவதாகத துணிநத வினையினகண்—துளஙகாது தூககம கடிநது செயல — பினனசைதலினறி நீடடிததலையொழிநது செயக. எ-று.

[illegible] சுஅ ம் அதி.— வினைசெயல்வகை

கலங்கியவழி ஒழிவதும் செய்வதுபோற்றோன்றுமாகலின், தெளிந்து பலகாலாராய்ந்து தாஞ்செய்வதாக ஓர்த்த வினையைக் கலங்காது கண்டவினையென்றார். துளங்காமை திட்பமுடைமை. (அ)

சுசுசு. துன்ப முறவரினுஞ செயக துணிவாற்றி
யின்பம் பயக்கும் வினை. கூ

இ-ள். துன்பம் உற வரினும — முதறகண மெயம்முயறசியாற றமக்குத் துன்பம் மிக வருமாயினும்,—இனபம பயககும் வினை, துணிவு ஆறறிச் செயக —அது நோக்கித் தளராது முடிவினகண இனபம பயககும வினையைத் திட்பமுடையராயச செயக. எ-று.

துணிவு கலஙகாமை. அஃதுடையாாககலலது கணிகமாய முயற்சித்துன்ப நோக்காது நிலையுதலுடைய பரிணாமவினபத்தை நோக்கிச செயதல் கூடாமையின, துணிவாறறிசசெயகவெனறார. இவையிரண்டுபாட்டானும் அவா வினைசெயயுமாறு கூறப்பட்டது. (கூ)

சுஎ0. எனைத்திடப மெயதியக கணணும வினைத்திடபம்
வேண்டாரை வேண்டா துலகு. க0

இ-ள். வினைத்திட்பம வேணடாரை—வினைததிட்பததை இது நமக்குச் சிறந்ததெனறு கொளளாத அமைசசரை,—எனைததிடபம எயதியககணணும—ஒழிநததிட்பங்களெலலாமுடையராயவிடததும,—வேணடாது உலகு — நனகுமதியார உயாநதோர. எ-று.

மனததினகட் டிடபமிலலாதாரககுப படை, அரண, நடபு முதலியவறறினறிட்பஙகளெல்லாம உளவாயினும, வினை முடியாதாம, ஆகவே, அவையெலலாங் கெடுமெனபதுபறறி உலகு வேணடாதெனறார. இதனால வினைததிடபமில்லாதாரதிழிபு கூறபபட்டது. (க0)

சுஅ ம் அதி.—வினைசெயல்வகை.

அஃதாவது அததிடபமுடையவமைசசன அவவினையைச செயயுநதிறம. அதிகாரமுறைமையும இதனானே விளஙகும.

சுஎக. சூழ்சசி முடிவு துணிவெய்த லத்துணிவு
தாழ்சசியுட் டஙகுத றீது. க

இ-ள. சூழசசி முடிவு துணிவு எயதல—விசாரததிறகெலலையாவது விசாரிக்கினறான இனி இது தபபாதெனனுநதுணிவினைப் பெறுதல, — அததுணிவு தாழசசியுள தஙகுதல தீது— அஙஙனநதுணிவுபெறற வினை பின நீடடிபபின கடடஙகுமாயின, அது குற்றமுடைதது. எ-று.

சூழசசிமுடிவு துணிவெயதலெனவே, துணிவெயதுமளவுஞ சூழவேணடுமெனபது பெறறாம. பினனாத துணிவு ஆகுபெயா. நீட்டிபபு செயயுங்காலததுச செயயாமை. அஃதுளவழிக காலக்கழிவாகலானும, பகைவா அறிநதழிததலானும முடியாமையின, அதனைத தீதெனறார். (க)

சுஎஉ. தூங்குக தூஙகிச செயறபால தூங்கற்க
தூங்காது செய்யும் வினை. உ

சுஅ ம் அதி.—வினைசெயலவகை. ககுஎ

இ-ள். தூங்கிச் செயற்பால தூங்குக—நீட்டித்துச் செய்யும் பகுதியவாய வினைகளுள் நீட்டிக்க;— தூங்காது செய்யும் வினை தூங்கறக — நீட்டியாது செய்யும் வினைகளுள நீட்டியாதொழிக. எ-று.

இருவழியும் இறுதிக்கட்டொக்க ஏழாவது விரிக்கப்பட்டது. இருவகைவினைகளும் வலியானுங்காலத்தானும அறியப்படும். மாறிச்செய்யின், அவை வாயாவென்பது கருத்து. மேற்றூஙகாமையென்றார், ஈண்டதனைப் பகுத்துக்கூறினார். இவையிரண்டுபாட்டானும் பொதுவகையால் வினைசெய்யுந்திறங கூறப பட்டது. (உ)

சுஎஙூ. ஒல்லும்வா யெல்லாம் வினைநன்றே யொல்லாக்காற
செலலுமவாய் நோககிச செயல. ௩

இ-ள். ஒலலும வாய எல்லாம் வினை நனறு — வினைசெய்யுங்கால இயலுமிடததெல்லாம போராறசெயதல நனறு, — ஒலலாக்கால செலலுமவாய நோக்கிச் செயல—அஃதியலாவிடதது ஏனைமூனறுபாயததுளளும அது முடிவதோருபாயநோககிச செயக. எ-று.

இயலுமிடம பகையிறறான வலியனாய காலம. அக்காலத்துத் தண்டமே நனறென்றார், அஞ்சுவது அதறகேயாகலின. இயலாவிடம ஒததகாலமும மெலிய காலமும். அவவிரண்டுகாலததுஞ சாம பேத தானஙகளுள அது முடியுமுபாயத்தாற செயகவெனறார், அவை ஒனறறகொனறு வேறுபாடுடையவேனும உடமபடுத்தற்பயததாற றமமுளொககுமாகலின. இதனான வலியான, ஒபபான, மெலியானென நிலை மூவகைததெனபதூஉம அவறறுள வலியது சிறப்பும, கூறபபட்டன. (௩)

சுஎச. வினைபகை யென்றிரண்டி னெசச நினையுஙகாற்
றீயெசசம போலத் தெறும். ச

இ-ள். வினை பகை எனற இரணடின எசசம—செயயத தொடங்கிய வினையும களையத தொடஙகிய பகையுமெனறு சொலலபபட்ட இரணடனதொழிவும— நினையுஙகால தீயெச்சமபோலத தெறும்— ஆராயுஙகாற றீயினதொழிவுபோலப பின வளாநது கெடுக்கும. எ-று.

இனி இககுறை எனசெயவதெனறு இகழநதொழியறக, முடியசசெயகவெ ன்பதாம. பின வளாதலொபபுமைபறறிப பகையெசசமும உடன கூறினா. இதனான வலியான செயயுநதிறங கூறபபடடது. (ச)

கூஎரு. பொருள்கருவி காலம வினையிடனொ டைந்து
மிருடீர வெண்ணிச செயல. ரு

இ-ள். பொருள் கருவி காலம் வினை இடனொடு ஐநதும் — வினைசெயயுமி டத்துப் பொருளுங் கருவியுங் காலமும வினையும் இடனுமாகிய இவவைநத னையும்—இருள் தீர எண்ணிச் செயல—மயககமறவெண்ணிச் செய்க. எ-று.

எணணொடு பிறவழியுஙகூட்டப்பட்டது. பொருள் அழியும்பொருளும் ஆகும் பொருளும். கருவி தன்றானையும் மாறறாதானையும. காலம் தனக்காஙகால மும அவாக்காங்காலமும். வினை தான் வல்லவினையும அவா வல்லவினையும். இடம் தான் வெலலுமிடமும் அவா வெலலுமிடமும். இவறறைத தான் வென றியெயதுநதிறததிற பிழையாமலெண்ணிச செயகவென்பதாம். (ரு)

கூஅ கூஅ ம அதி,— வினைசெயலவகை.

கூஎசு. முடிவு மிடையூறு முற்றியாங் கெய்தும்
படுபயனும பார்த்துச செயல. சு

இ-ள். முடிவும் — வினைசெயயுஙகால அது முடிதறகுளதாம் முயற்சியும — இடையூறும— அதறகு வருமிடையூறும — முறறியாங்கு எய்தும் படு பயனும— அது நீஙகி முடிநதாற றானெயதும பெருமபயனும— பார்த்துச் செயல்— சீரதூக்கிச செயக. எ-று.

முடிவு ஆகுபெயா. முயறசியிடையூறுகளதளவிற பயனதளவு பெரிதாயிற செயகவெனபதாம. (சு)

கூஎஎ. செயவினை செய்வான் செயன்முறை யவ்வினை
யுளளறிவா னுளளங கொளல. எ

இ-ள். செயவினை செயவான செயனமுறை— அவவாறறாற செயயபபடும வினையைத தொடஙகினான செயயுமுறைமையாவது — அவவினை உள அறி

வான் உளளம கொளல—அதனதுளபபாடடினையறிவான கருததினைத தான றிதல. எ-று.

அவவாறெனறது பொருணமுதலியவெணணலையம முடிவுமுதலியதூக்கலை யும. உளளறிவான் முனசெயது போநதவன. அவனகருதது அவன செயது போந்த உபாயம. அதனையறியவே, தானும அதனறசெயது பயனெயதுமெ னபதாம். இவைமூனறுபாடடானும ஒபபான செயயுநதிறங் கூறபபட்டது.

சுஎஅ. வினையான் வினையாககிக கோட னனைகவுள
யானையால யானையாத தறறு. அ

இ-ள். வினையான வினை ஆககிககோடல — செய்கினற வினையாலே அன னது பிறிதுமோாவினையை முடிததுககொளக, — நனை கவுள யானையால யானை யாததறறு—அது மதததானனைநத கபோலததினையுடைய யானையாலே அனனது பிறிதுமோாயானையைப பிணிததததனோடொககும. எ-று.

பிணிததற்கருமை தோனற நனைகவுளெனபது பினனுஙகூடடப்பட்டது. தொடஙகிய வினையானே பிறிதுமோாவினையை முடிததறருபாயமாமாறு எண ணிசசெயக, செயயவே, அமமுறையான எலலாவினையும எளிதின முடியுமெ னபதாம. (அ)

சுஎகூ. நடடார்ககு நலல செயலின் விரைநததே
யொடடாரை யொடடிக கொளல. கூ

இ-ள. நட்டாரககு நலல செயலின விரைநததே— வினைசெயவானறற றன் னட்டாரககு இனியவறறை செயதலினும விரைநது செயயபபடும— ஒட டாரை ஒடடிக கொளல—தனபகைவரோடு ஒடடாரைத தனககு நட்பாககிக் கோடல். எ-று.

அவவினை வாயத்தறபயததவாய இவவிரண்டும பகைவர்ககுத் தன்மெலிவு புலனாவதனமுனனே செயகவெனபாா, விரைநததெனறாா. விரைநது செயய பபடுவதென்றவாறு. வினைசெயயுநதிறமாகலிற பகைவரோடொட்டாராயிறறு. தன்னொடடாா பிறருடகூடாமல மாறறி வைத்தலெனினுமமையும். (கூ)

கூகூ ம் அதி.— தூது. ககூகூ

சூ௮0. உறைசிறியா ருண்ணடுங்க லஞ்சிக குறைபெறிற
கொள்வர் பெரியார்ப பணிநது. க0

இ-ள். உறை சிறியாா — ஆளுமிடஞசிறியராய அமைச்சா, — உள் நடுங்கல அஞசி — தம்மின்வலியாா எதிாநதவழித தம்பகுதி நடுஙகலையஞ்சி,— குறை பெறின பெரியாாப பணிநது கொள்வா— அநநிலைககு வேணடுவதாய, சநது கூடுமாயின், அவரைத் தாழநது அதனையேற்றுககொளவா. எ-று.

இடம நாடும அரணும. அவறறது சிறுமை ஆள்வாாமேலேற்றப்பட்டது. மெலியாரோடு சநதிககு வலியாா இயைதலரிதாகலின, பெறினெனறார். அடியிலே மெலியராயினாா தமபகுதியுமஞசி நீஙகின முதலொடுங கெடுவராகலின, அது வாராமறசிறிது கொடுததுஞ சநதினையேறறுககொளகவெனபதாம. பணிதல மானமுடையாாககுக் கருததனமையின், கொளவரென உலகியலாற கூறினார். இவைமூனறுபாடடானும மெலியான செயபுகிறங கூறபபடடது.(க0)

சூக ம அதி.— தூது.

அஃதாவது சநதி விககிரகஙகடகு வேறறுவேநதரிடைச செலவாரது தனமை. அவவிரணடனையும மேல வினைசெயலவகையெனறமையின, இஃதகனபின வைககபபடடது. தான வகுததுக கூறுவான, கூறியது கூறுவானெனத தூது இருவகைபபடும. அவருள முனனோன அமைசசனோடொபபானாகலானும, பினனோன அவனிற காறகூறு குணங குறைநதோனாகலானும, இஃதமைச்சியலாயிற்று.

சூ௮க. அன்புடைமை யான்ற குடிபபிறததல வேந்தவாம்
பண்புடைமை தூதுரைபபான் பண்பு. க

இ-ள். அன்பு உடைமை — தனசுறறததாாமாடடு அனபுடையனாதலும்— ஆனற குடிபபிறததல — அமைசசுப் பூணறகமைநத குடியினகடபிறததலும் —வேநது அவாம பணபு உடைமை — அரசாசாதி விருமபும பண்புடையனாதலும—தூது உரைபபான் பணபு—தூதுவாாததை சொலலுவானுக்கில ககணம. எ-று.

முனனையவிரண்டனாலும, முறையே சுறறத்தாாககுத தீஙகு வாராமற றான் பேணியொழுகலும், தனமுனனோா தூதியல கேடடறிதலும, பெறறாம. வேந தவாமபணபுடைமை முனனா மன்னனாசசோநதொழுகறகட் பெறபபடும. அதனால வேற்றரசரும அவன வயததராதல பெறுதும. (க)

சுஅஉ. அன்பறி வாராயநத சொலவனமை தூதுரைபபார்க்
கின்றி யமையாத மூன்று. உ

இ-ள். அன்பு —தமமரசனமாட்டனபுடைமையும — அறிவு —அவனுக்கு ஆவனவறியுமறிவுடைமையும—ஆராயநத சொலவனமை—அவறறை வேற்ற ரசரிடைச சொலலுங்கால ஆராயநது சொல்லுதல வனமையுமென— தூது உரைப்பாாக்கு இனறியமையாத மூனறு — தூதுரைக்கவுரியாாக்கு இனறிய மையாத குணஙகள மூனறு. எ-று.

[illegible] சுஙம் அஇ— தூது

ஆராய்தல் அவற்றிற்குடம்படுஞ்சொற்களைத் தெரிதல். இனறியமையாத மூனறெனவே, அமைசசர்க்குச் சொல்லிய பிற குணங்களும் வேணடுமென்பது பெறறாம். இவையிரண்டு பாட்டானும் இருவகையாாக்கும் பொதுவிலக்கணங் கூறபபட்டது. (உ)

சுஅங. நூலாரு ணூல்வல்ல னாகுதல் வேலாருள்
வென்றி வினையுரைப்பான் பண்பு. ங

இ-ள். வேலாருள் வெனறி வினை உரைப்பான் பண்பு—வேலையுடைய வேற் றரசரிடைச் சென்று தன்னரசனுக்கு வெனறிதரும் வினையைச சொல்லுவா னுக்கு இலககணமாவது— நூலாருள் நூல வல்லன ஆகுதல்— நீதிநூலையுண ர்நத அமைசசரிடைத் தான அநநூலை வலலனாதல. எ-று.

கோறன்மாலையரெனபது தோனற வேலாரெனறும், தூதுவினையிரண்டுமெ டங்க வெனறிவினையென்றுங கூறினா. வலலனாதல உணாவுமாததிரமுடைய ராய அவாமுன வகுக்குமாறறலுடையனாதல. (ங)

சூஅச. அறிவுரு வாராயந்த கலவிமிம மூன்றன்
செறிவுடையான செலக வினைகசு. ச

இ-ள். அறிவு—இயற்கையாகியவறிவும— உரு—கண்டாவிருமபுந் தோற்றப்பொலிவும— ஆராய்ந்த கலவி—பலரோடுமி பலகாலுமாராயபபட்ட கல்வியுமென—இமமூனறன செறிவு உடையான—நனகுமதிததறகேதுவாய இம் மூன்றனது கூட்டதததையுடையான—வினைகசுச செலக—வேறறுவேநதரிடைத் தானதுவினைக்குச செலக. எ-று.

இம்மூனறுமி ஒருவனபாறகூடுதலரிதாகலின, செறிவுடையானென்றார். இவறறுள நன்குமதிபபுடையனுகவே, வினை இனிதமுடியுமெனபது கருதது. (ச)

சூஅசு. தொகசசொல்லித் தூவாத நீகறி நகசசொலலி
னன்றி பயப்பதாந தாது. ரு

இ-ள். தொகச் சொலலி—வேறறரசாக்குப பலகாரியங்களைச் சொல்லும் வழிக காரணவகையாற றொகுதததுசசொலலியும—தூவாத நீக்கி நகச சொல்லி—இனனுதகாரியஙகளைச சொலலுமவழி வெயயசொறகளை நீகறி இனிய சொறகளான மனமகிழசசொலலியும—நனறி பயபபது தானாம—தன்னரசனுக்கு நனமையைப் பயபபவனே தானுவான. எ-று.

பலகாரியஙகட்குடமபடாதார பரமபரையான அவறறிறகுக காரணமாயதொனனறைச் சொலல அதனுல அவை வினையுமாறுயதனாரவருமையாலுஞ் சுருககத்தானுமுடமபடுவா, இனனுதவறறிறகுடமபடாதார தமமனமகிழசசொலல அவவினனுமை காணுது உடமபடுவராதலின, அவவிருவாறறுமம தனகாரியநதவறுமல் முடிகறகவலலானெனபதாம. எனனுமமைகள விகாரத்தாறறொக்கன.

சூஅசு. கறறுக்கண் ணுசான செலசசொலலிக காலததாற்
றகக தறிவதாந தாது. சு

இ-ள். கற்று— நீதிநூலகளைக் கற்று—செலச் சொல்லி— தான் சென்ற கருமததைப் பகைவேந்தர் மனக்கொளச் சொல்லி—கண் அஞ்சான்—அவர் செயிறறுநோக்கின் அநநோக்கிறகஞ்சாது— காலத்தால் தக்கது அறிவது

சுசு ம் அறி— தாது. உ0க

தூதாம்—காலத்தோடு பொருந்த அது முடிக்கத்தக்கவுபாயமறிவானே தூத னாவான். எ-று.

அவ்வுபாயமறிதற்பொருட்டு நீதிநூற்கல்வியும், அதனானன்றிப் பிறிதொன்றான் முடியுங்காலமவரின அவ்வாறு முடிக்கவேண்டுதலிற காலத்தாற்றக்கதறிதலும், இலக்கணமாயின. (சு)

சுஅஎ. கடனறிந்து காலங் கருதி யிடனறிந்
தெண்ணி யுரைப்பான றலை. எ

இ-ள. கடன அறிந்து— வேற்றரசரிடத்துத் தான செய்யுமுறைமையறிந்து — காலம் கருதி—அவாசெவவி பார்த்து—இடன அறிந்து—சென்ற கரும ஞசொல்லுதற்கேற்ற இடமறிந்து— எண்ணி— சொல்லுமாற்றை முன்னே விசாரித்து—உரைப்பான தலை—அவ்வாறு சொல்லுவான் தூதரினமிக்கான். எ-று.

செய்யுமுறைமையாவது அவாநிலையும் தன்னரசனிலையும் தன்னிலையும் தூக்கி அவற்றிற்கேற்பக காணுமுறைமையும் சொல்லுமுறைமையும் முதலாயின. செவ்வி தன்சொல்லையேற்றுக்கொள்ளும் மனநிகழ்ச்சி. அது காலவயத்ததாக லிற காலமென்றார். இடம் தனக்குத் துணையாவாருடனாயவிடம். எண்ணுதல் தான அது சொல்லுமாறும் அதற்கு அவாசொல்லுமுத்தரமும் அதற்குப் பின் றானசொல்லுவனவுமாக இவ்வாற்றான மேன்மேற்றானே கற்பித்தல். வடநூலார் இவ்விருவகையாருடன் ஓலைகொடுத்து நிற்பாரையுங்கூட்டித் தூதரைத் தலை, இடை, கடையென்று வகுத்துக்கூறினாராகலின, அவாமதமுந்தோன்றத் தலை யென்றார். தூதென்பது அதிகாரத்தான வந்தது. இவையைந்துபாட்டானும் தான வகுத்துக்கூறுவானதிலக்கணங் கூறப்பட்டது. (எ)

சுஅஅ. தூய்மை துணைமை துணிவுடைமை யிம்மூன்றின்
வாய்மை வழியுரைப்பான பண்பு. அ

இ-ள. வழி உரைப்பான பண்பு— தன்னரசன் வார்த்தையை அவன்சொ லலியவாறே வேற்றரசாக்குச் சென்றுசொல்லுவானதிலக்கணமாவது — தூய்மை— பொருள் காமங்களாற்றூயனாதலும்— துணைமை— தனக்கு அவ ரமைச்சா துணையாந்தன்மையும்— துணிவுடைமை— துணிதலுடைமையும்—

இமமூனறினவாயமை— இமமூனறோடுகூடியமெயமமையுமெனவிவை. எ-று.

பொருள காமஙகளபறறி வேறுபடக கூறாமைபபொருட்டுத தூய்மையும, தன்னரசனுககு உயாசசிகூறியவழி எமமனோாககஃதியலபெனக்கூறி அவா வெகுளிநீககுதறபொருடடுத துணைமையும, இது சொலலின இவரேதஞ்செய வரெனறொழியாமறபொருடடுத துணிவுடைமையும, யாவரானுநதேறப்படுதற பொருட்டுமெயமையும, வேணடபபடடன. இன ஒடுவினபொருட்கணவநதது.

சுஅசு. விடுமாற்றம் வேந்தர்க் குரைப்பான் வடுமாற்றம்
வாய்சோரா வன்க ணவன. சு

இ-ள். விடு மாறறம் வேநதாக்கு உரைபபான்—தனனரசன் சொல்லிவிட்ட வார்த்தையை வேறறரசாக்குச் சென்று சொல்லவுரியான— வடு மாற்றம் வாய்சோரா வன்கணவன— தனக்கு வருமேதததிறகஞ்சி அவனுக்குத தாழ

உசு

உ0உ எ0 ம் அதி— மன்னரைசசேர்ந்தொழுகல்.

வான வார்த்தையை வாயசோாநதுஞ்சொலலாத திண்மையையுடையன. எ-று.

தாழ்வு சாதிதருமமனமையின், வடுவெனறா. வாயசோராவெனக காரியங காரணததுளடக்கபபட்டது. (சு)

சுசு0. இறுதி பயபபினு மெஞசா திறைவற
குறுதி பயபபதாந தூது. க0

இ-ள். இறுதி பயபபினும எஞசாது—அவவாாததை தனனுயிாக்கிறுதி தரு மாயினும் அதறகஞசியொழியாது— இறைவறகு உறுதி பயபபது தூதாம— தன்னரசன் சொலலியவாறே அவனுககு மிருதியை வேறறரசரிடைச் சொல லுவானே தூதனாவான. எ-று.

இறுதிபயபபினுமெனறதனால, ஏனைய பயததல் சொல்லவேணடாவாயிறறு. இவைமூனறுபாடடானுங கூறியது கூறுவானதிலக்கணங கூறபபடடது. (க0)

எ0ம் அதி. — மன்னரைச்சேர்ந்தொழுகல்.

அஃதாவது அமைசசா அரசனைப பொருந்தியொழுகுமாறு. இது, வேந்தவாமபண்புடைமையென மேலே வேணடபபடடமையின, அதினபினவைக் கபபடடது.

கூகூக. அகலா தணுகாது தீகாயவார் போல்க
விகலவேநதாச சோநதொழுகு வா. க

இ-ள். இகல வேநதாச சோநது ஒழுகுவா — மாறுபடதலையுடைய அரசனைச் சோநதொழுகும அமைசசா—அகலாது அணுகாது தீகாயவா போல்க—அவனை மிகநீஙகுவதும மிகசசெறிவதுஞசெயயாது தீக்காயவாபோல இடைநிலததிலே நிறக. எ-று.

கடிதின வெகுளுநதனமையனெபது தோனற, இகலவேநதனெறா. மிக வகலிற பயன கொடாது மிகவணுகின அவமதிபறறித தெறும வேநதாகலு, மிகவகலிற குளிர நீகாது மிகவணுகிறசுடுவதாயதீயோனெதாயதொழிலுவமம பெறபபடடது. (க)

கூகூஉ. மன்னர் விழைப விழையாமை மன்னரான்
மனனிய வாகுகந் தரும. உ

இ-ள். மனனா வினழப விழையாமை— தமமாற சேரபபடட மன்னர் விரும்புவனவறறைத தாம விருமபாதொழிதல—மனனரான மனனிய ஆகுகம தரும் — அமைசசாககு அவரானே நிகலபெறற செலவதனைக கொடுக்கும. எ-று.

ஈணடு விழைபவெனறது அவாகுசசிறபபாகவுரியவறறை. அவை நுகரப்படுவன, ஒபபனை, மேனமையெனறிவை முதலாயின. இவறறை ஒபபிறகுஞசித தாம விழையாதொழியவே, அவவசசநோககியுவநது அவாதாமே எலலாச்செலவமும நலகுவனெபது கருதது. எனவே, அவற்றை விரும்பிற கேடு தருமெனபதாம. (உ)

கூகூங. போற்றி னரியவை போற்றல் கடித்தபின்
றேற்றுதல யார்க்கு மரிது. ங

இ-ள. போறறின் அரியவை போறறல—அமைசசா தமமைக காக்கக் கருதின அரியபிழைகள தங்கணவாராமற காக்க,—கடிததபின தேறறுதல யாரககும அரிது—அவறறை வநதனவாகக கேட்டு அவவரசா ஐயுறறால அவரைப பினறெளிவிததல யாவாககுமரிதாகலான. எ-று.

அரியபிழைகளாவன அவராறபொறுததறகரிய அறைபோதல, உரிமையொடு மருவல, அருமபொருள வெளவலெனறிவை முதலாயின. அவறறைக காததலாவது ஒருவன சொலலியககால தகுமோவெனறையுறாது தகாதெனறே அவர் துணியவொழுகல. ஒருவாறறாறறெளிவிததாலும கடனகொணடானறோனறப பொருடோனறுமாறுபோலக கணடுழியெலலாம அவை நினைககபபடுதலின, யாரககுமரிதெனறா. இவைமூனறுபாடடானும அது பொதுவகையாற கூறப பட்டது. (௩)

௬௯௪. செவிசசொலலுஞ சோந்த நகையு மவிததொழுக லானற பெரியா ரகதது. ௪

இ-ள. ஆனற பெரியாரகதது— அமைநதவரசரருநிருநதால,— செவிச சொலலும சோநத நகையும அவிதது ஒழுகல—அவாகாண ஒருவனசெவிகக டசொலலுதலையும ஒருவனமுகநோககி நகுதலையுநதவிரநதொழுதுக. எ-று.

சோதல பிறனோடு சோதல. செயதொழுகின, தஙகுறறங கணடு செயதன வாகக கொளவரெனபது கருதது. (௪)

௬௯௫. எபபொருளு மோராா தொடரராமற றபபொருளை விடடககாற கேடக மறை. ௫

இ-ள. மறை—அரசனுககுப பிறரோடு மறை நிகழவுழி— எபபொருளும ஓராா—யாதொருபொருளையுஞ செவிகொடுததுக கேளாது,— தொடராா— அவனை முடுகி வினவுவதுஞ செயயாது,—அபபொருளை விடடககால கேடக —அமமறைபபொருளை அவனறானே அடககாது சொலலியககாற கேடக. எறு.

ஓாதறகேறகுமபொருளாயினுமெனபாா, எபபொருளுமெனறா. மறறு வினை

சுகூசு. குறிபபறிந்து காலங கருதி வெறுபபில
வேணடுப வேடபச சொலல. சு

இ-ள. குறிபபு அறிந்து— அரசனுகருக காரியருசொலலுங்கால அபபொ முது நிகழகினற அவனகுறிபபினையறிந்து,— காலம கருதி— சொலலுதற கேறற காலதததையும நோககி,—வெறுபபு இல வேணடுப வேடபசு சொலல — வெறுபபிலவுமாய வேணடுவனவுமாய காரியஙகளை அவனமனம விரும்பு மவகை சொலலுக. எ-று.

குறிபபுக் காரியதறினகணனறிக காம வெகுளியுளளிடடவறறினிகழ்வுழியும் அதறகேலாக்காலததுரு சொல்லுதல பயனினருகலிற குறிபபறிந்துகாலங்கரு தியெனறும, அவனுடமபடாதன முடிவுபோகாமையின வெறுபபிலவெனறும, பயனில்லவும பயனசுருகுகியவருஞ செயதலவேணடாமையின வேணடுபவென் றும, அவறறை இனியவாயச சுருங்கி விளங்கிய பொருளவாய சொறகளாற சொலலுகவெனபா வேடபசசொலலெனறுங்கூறினா. (சு)

உ0ச எ0 ம் அதி.— மன்னனைச்சேர்ந்தொழுகல்.

சுகூஎ. வேட்பன சொல்லி வினையில வெஞ்ஞான்றுங
கேடபினுரு சொல்லா விடல. எ

இ-ள். வேட்பன சொலலி— பயன பெரியனவுமாய அரசன விரும்புவன வுமாய காரியங்களை அவன கேட்டிலனுயினுரு சொலலி, — எஞ்ஞானறும வினை இல கேட்பினும் சொலலாவிடல்—எஞ்ஞானறும பயனிலவாயவறறைத

தானே கேட்டாலுஞ் சொல்லாதுவிடுக. எ-று.

வினையிலவெனவுங் கேட்பினுமெனவும வந்த சொறகளான, அவற்றின மறு தலைச்சொற்கள வருவிக்கபபட்டன. வினையானவருகலின வினையெனறும,வறு மைக்காலமுமடங்க எஞஞானறுமென்றுங கூறினா. சொலலுவனவுஞ சொல் லாதனவும் வகுத்துக்கூறியவாறு. இவைநானகுபாட்டானுஞ சிறபபுவகையாற கூறப்பட்டது. (எ)

சுசுஅ. இனைய னினமுறைய னென்றிகழார் நின்ற
வொளியோ டொழுகப படும். அ

இ-ள. இனையா இன முறையா எனறு இகழார— இவா எமமினினையனென றும் எமக்கினன முறையினையுடையனெனறும அரசனாயவமதியாது,—நினற ஒளியோடு ஒழுகப்படுமம—அவாமாட்டு நினறவொளியோடு பொருந்த ஒழுகு தலசெயப்படும். எ-று.

ஒளி உறங்காநிறகவுந தாமுலகங்காக்கினற அவா கடவுட்டனமை. அதனோடு பொருந்தவொழுகலாலது அவா கடவுளருந நாம மக்களுமாயொழுகுதல. அவவொளியாற போகபபட்டவிளமையும முறையுமபறறி இகழவராயின, தாமும் போக்கபபடுவனெபது கருதது. (அ)

சுசுசு. கொளப்பட்டே மென்றெண்ணிக் கொள்ளாத செயயா
துளக்கறற காடசி யவர். சு

இ-ள். கொளபபட்டேம எனறுஎணணிக்கொளளாத செயயா—அரசனுல யாம் நனகுமதிகபபடடேமெனறு கருதி அவன விருமபாதவறறைச செய யார்— துளககு அறற காடசியவா— நிலபெறறவறிவினையுடையார. எ-று.

கொளளாதன செயதழிவெயதுவா கொளபபாடடிறகுப பினறமமை வே றொருவராகக கருதுவராகலின,முனனெயராகவே கருதியஞசியொழுகுவாரைத துளககறறகாட்சியவனெனறா. (சு)

எ00. பழைய மெனககருதிப பண்பல்ல செயயுங
கெழுதகைமை கேடு தரும. க0

இ-ள். பழையம எனக் கருதிப பணபு அலல செயயும கெழுதகைமை— அரசனுககு யாம பழையமெனக கருதித் தமகஇயல்பலலாதவறறைச் செய யுமரிமை— கேடி தரும்— அமைசசாககுக் கேடடிஇனப பயககும. எ-று.

அவன் பொருது செறுமபொழுதின அபபழைமை நோகஇக் கணணோடாது உயிரை வெளவுதலான, அவனவேணடாதன செயதறகேதுவாய கெழுதகைமை கேடுதருமெனறு. இவைமூனறுபாடடானும பொறுபபனொனறு அரசா வெறு பபன செயயறகவெனபது கூறபபடடது. (60)

எக ம் அதி.— குறிப்பறிதல்.

அஃதாவது அரசா கருதியவதனை அவா கூருமலறிதல். இது, மனனாச சேர்நதொழுகற்கு இனறியமையாதாகலின, அதனபின் வைகபபட்டது.

எ0க. கூருமை நோகஇக் குறிப்பறிவா னெஞஞான்று
மாருநீ ரவையக கணி. க

இ-ள். குறிபபுக கூருமை நோக்கி அறிவான்—அரசனுற் குறிதத கருமத்தை அவன கூறவேண்டாவகை அவனமுகமாலுங கண்ணாலுநோகஇ அறியுமமை ச்சன— எஞ்ஞானறும மாரு நீ ரவையககு அணி— எஞஞான்றும வறறுத நீராறசூழப்பட்ட வையதத்துளளாராககு ஓராபரணமாம. எ-று.

ஒட்பமுடையரைய எலலாராக்கும அழகுசெயதலான, வையககணியென்றார். குறிபபும வையமும ஆகுபெயா. வையததிறகெனபது விகாரபபடடுநின்றது.

எ0உ. ஐயப் படாஅ தகறத துணாவானெத
தெயவததோ டொபபக கொளல. உ

இ-ள. அகத்தது ஐயபபடாது உணாவானை—ஒருவனமனத்தினகணிகழவ தனை ஐயபபடாது ஒருதலையாகவுணரவலலானை — தெயவததோடு ஒப்பக் கொளல்— மகனேயாயினும், தெயவததோடொபப நனகுமதிகக. எ-று.

உடம்புமுதலியவறறான ஒவவானாயினும பிறாநினைதததுணருநதெயவததன் மையுடைமையின, தெயவததோடொபபவெனறார். (உ)

எ0௩. குறிப்பிற குறிபபுணா வாரை யுறுப்பினுள
யாது கொடுததுங கொளல. ௩

இ-ள. குறிபபின குறிபபு உணாவாரை—தஙகுறிபபு நிகழுமாறறிநது அத னாற பிறாகுறிபபறியுநதனமையாரை, — உறுபபினுள யாது கொடுத்தும கொளல—அரசா தமமுறுபபுககளுள அவா வேணடுவதொனறனைக கொடுத தாயினும், தமககுத் துணையாகக் கொளக. எ-று.

உணணிகழுநெறி யாவாக்குமொததலின, பிறாகுறிபபறிதறகுத தஙகுறிப்புக் கருவியாயிறறு. உறுபபுககளாவன பொருளும நாடும யானைகுதிரைகளும முதலிய புறததுறுபபுககள. இதறகுப பிறா முககுறிபபானே அவர்மனககு றிபபுணாவாரையெனறுரைபபாருமுளா. இவைமூனறுபாடடானுங் குறிபபறி வாரது சிறபபுக கூறபபட்டது. (௩)

எ0௪. குறித்தது கூறாமைக கொள்வாரோ டேனை
யுறுபபோ ரனையரால வேறு. ௪

இ-ள். குறித்தது கூறாமைக் கொளவாரோடு—ஒருவன் மனததுக கருதிய வதனை அவனகூறவேண்டாமல அறியவலலாரோடு — ஏனை உறுப்பு ஓரனை யா—மறறைமாடடாதார உறுபபாலொருதனமையராகவொபபாராயினும,— வேறு— அறிவான் வேறு. எ-று.

கொளளாதாரெனபதுஉம் ஆயினுமெனபதுஉம அவாயநிலையான வநதன. சிறநதவறிவினமையின, விலங்கெனனுஙகருததான வேறெனறார். (௪)

எ0௫. குறிப்பிற் குறிப்புணரா வாயி னுறுப்பினு
ளென்ன பயத்தவோ கண். ௫

இ-ள. குறிபபின குறிபபு உணராவாயின்— குறித்தது காணவல்ல தங்கா டசியாற பிறாகுறிபபினையுணரமாடடாவாயின,— உறுபபினுள் கண என்ன பயததவோ—ஒருவனுறுபபுககளுட சிறநதகணகள வேறெனனபயனைச் செய் வன! எ-று.

முதறகட் குறிபபு ஆகுபெயா. குறிபபறிதறகட் டுணையாதறசிறபபுப்பற்றி உயிரதுணாவு கணமேலேறறபபடடது. அககணகளாற பயனிலலையெனபதாம. இவையிரணடுபாடடானுங குறிபபறியாரதிழிபு கூறபபடடது. (௫)

எ௦௬. அடுததது காடடும பளிஙகுபோ னெஞசங
கடுததது காடடு முகம. ௬

இ-ள. அடுத்தது காடடும பளிஙகுபோல—தனனையடுத்தபொருளது நிறத தைத தானே கொணடுகாடடும பளிஙகுபோல— நெஞசங கடுததது முகம காடடும—ஒருவனெஞசதது மிககதனை அவனமுகந தானேகொணடு காடடும. எ-று.

அடுததெனபது ஆகுபெயா. கடுததெனபது கடியெனனுமுரிச்சொலடி யாயவநத தொழிறபெயா. உவமை ஒருபொருள பிறிதொருபொருளினபண பைக கொணடு தோறறுதலாகிய தொழிலபறறி வநதது. (௬)

எ௦எ. முகததின முதுககுறைநத துணடோ வுவபபினுங
காயினுந தானமுந துறும. எ

இ-ள. உவபபினும காயினும தான முநதுறும—உயிா ஒருவனையுவததலானுங காயதலானுமுறின, தானறிநது அவறறினகண அதனினமுறபடடுநிறகுமாக லான,— முகததின முதுககுறைநதது உணடோ—முகமபோல அறிவுமிக்கது பிறிதுணடோ இலலை. எ-று.

உயிாககே அறிவுளளது ஐமபூதஙகளானியனற முகததிறகிலலையெனபாரை நோககி, உயிரது கருததறிநது அஃதுவககுறின மலாநதுங காயவுறிறகருகி யும வரலான, உணடென மறுபபாரபோனறு, குறிபபறிதறகுக கருவி கூறிய வாறு. (எ)

எ௦அ. முகநோக்கி நிறக வமையு மகநோககி

யுறற துணாவாாப பெறின. அ

இ-ள். அகம நோககி உறறது உணாவாாப பெறின — குறையுறுவானும தனமனததைக குறிபபானறிநது தானுறறவதனைத தீர்பபாரைப பெறின,— முகம நோககி நிறக அமையும—அவா தனமுகம நோககுமவகை தானும அவ ாமுகநோககி அவவெலலைககணிறகவமையும. எ-று.

உணாவாரெனக காரியநதைக காரணமாக்கிக கூறினா. அவவெலலையைக் கடநது சொலலுமாயின இருவாககுஞ சிறுமையாமாகலின, அது வேணடாவெ னபதாம. குறையுறுவானியலபு கூறுவாாபோனறு கருவி கூறியவாறு. இவை மூன்றுபாடடானுங குறிப்பறிதறகருவி முகமெனபது கூறபபடடது. (அ)

எ0கூ. பகைமையுங கேண்மையுங கண்ணுரைககுங கண்ணின் வகைமை யுணாவாாப பெறின். கூ

இ-ள. கணணின வகைமை உணாவாாப பெறின — வேநதர் தநநோக்கு வேறுபாடடினறனமையை அறியவல்ல அமைச்சரைபபெறின், — பகைமை

யும் கேண்மையும் கண் உரைக்கும் — அவர்ககு மனததுககிடநத பகைமை யையும் ஏனைக்கேணமையையும வேறறுவேநதா சொலலிறறிலராயினும அவா கணகளே சொலலும. எ-று.

இறுதிககடகண ஆகுபெயா. நோக்குவேறுபாடாவன வெறுததநோககமும் உவநதநோக்கமும். உணாதல அவறறை அவவககுறிகளானறிதல. (கூ)

எக0. நுண்ணிய மென்பா ரளககுஙகோல காணுஙகாற கணணலல திலலை பிற. க0

இ-ள. நுண்ணியம எனபாா அளககும கோல—யாம நுணணறிவுடையே மெனறிருககும அமைசசா அரசாகருததினையளககுங கோலாவது—காணுங கால் கண்ணலலது பிற இலலை — ஆராயுமிடதது அவாகணணலலது பிறவி ல்லை. எ-று.

அறிவினுண்மை அஃதுடையாரமேலேறறபபடடது. இஙகிதம, வடிவு, தொழில, சொலலெனபன முதலாகப பிறாகருததளககுமளவைகள பல, அவையெலலாம முனனறிநதவழி அவரான மறைககபபடும, நோககம மனததொடு கலததலான ஆணடு மறைககபபடாதெனபதுபறறி, அதனையே பிரிததுக கூறினா. இனி அலைககுஙகோலெனறு பாடமோதி, நுணணியமெனறிருககும அமைசசரை அரசரலைககுஙகோலாவது கணணெனவுரைதது, தனவெகுளிநோககால் அவா வெகுடறகுறிபபறிகவெனபது கருததாககுவாருமுளா. இவையிரண்டுபாட்டானும நுணகருவி நோக்கெனபது கூறபபடடது. (க0)

எஉ ம அதி.— அவையறிதல்.

அஃதாவது அரசனோடிருநத அவையினதியலபையறிதல. காரியஞசொலலுஙகால அவனகுறிபபறிதலேயனறி இதுவும வேணடுதலின, இஃததனபின வைக்கபபட்டது.

எகக. அவையறிந் தாராய்ந்து சொலலுக சொலலின்
றொகையறிந்த தூயமை யவா. க

இ-ள. சொலலின தொகை அறிநத தூயமையவா — சொலலின குழுவினையறிநத தூயமையினையுடையாா — அவை அறிநது ஆராயநது சொலலுக— தாமொனறுசொலலுஙகால அபபொழுதையவையினையறிநது ஆராயநது சொலலுக. எ-று.

சொலலினகுழுவெனவே, செஞசொல, இலககணசசொல, குறிபபுசசொலலென்னும மூவகைசசொலலுமடஙகின.* தூயமை அவறறுள தமககாகாதனவொழிதது ஆவன கோடல. அவையெனறது ஈணடதனளவை. அது மிகுதி, ஒபபு, தாழவென மூவகைதது. அறிதல தமமொடு தூககியறிதல. ஆராயதல இவவவைககடசொலலுங்காரியம இது, சொலலுமாறிது, சொனனால அதன் முடிவிதுவெனறு இவையுளளிட்டனவாராயதல. (க)

---

* செஞ்சொல் இலக்கணச்சொல, குறிப்புச்சொலலெனபனவறறை முறையே வடநூலாா அபிதை, இலககணை, வியஞசனாவிருததியெனபா.

எகஉ. இடைதெரிந்து நன்குணர்ந்து சொல்லுக சொலற்கி
னடைதெரிநத நனமை யவா.

இ-ள். சொலலின நடை தெரிநத நனமையவா — சொறகளினடையினை ஆராயநதறிநத நனமையினையுடையார்—இடைத் தெரிநது நன்கு உணர்நது சொலலுக — அவைகணை ஒனறுசொலலுங்கால அதனசெவவியையாராயநதறிநது வழுபபடாமல மிகவுந்தெளிநதுசொலலுக. எ-று.

சொறகளினடையாவது அமமூவகைச சொலலும செமபொருள், இலக்கணபொருள, குறிபபுபபொருளெனனும் பொருளகளைப பயகுமாறு. செவவி கேட்டறகண விருபபுடைமை. வழு சொலவழுவும பொருளவழுவும. இவையிரண்டுபாட்டானும ஒனறுசொலலுங்கால அவையறிநதே சொலலவேண்டுமெனபது கூறபபடடது. (உ)

எகஊ. அவையறியார் சொல்லனமேற கொள்பவா சொலலின
வகையறியா வலலதூஉ மில. ஊ

இ-ள. அவை அறியா சொலலல மேறகொளபவா சொலலின வகை அறியா—அவையினதளவையறியாது ஒனறு சொலலுதலைத தமமேறகோளவா அசசொலலுதலினகூறுபாடும அறியா,— வலலதூஉம இல— கறறு வலல நலியும அவாகலலை. எ-று.

அமமூவகைசசொறகளால வருஞ சொலலுதலவகைமை கேட்பாரதுணாவு வகைமைபறறி வருதலாற சொலலினவகையறியாெனறும, இஃதறியா யாது மறியாெனறு எலலாராலுமிகழபபடுதலின வலலதூஉமிலலெனறுங கூறினார. இதனால அவையறியாகால வருங்குறறமு கூறபபட்டது. (ஊ)

எகசு. ஒளியாமுன் ளெளளிய ராதல வெளியார்முன
வான்சுதை வண்ணங கொளல. சு

இ-ள. ஒளியாமுன .ஒளளியா ஆதல— அறிவாலொளளியா அவைக்கடாமுமொளளியராக, — வெளியாமுன வானசுதை வணணம கொளல—

ஏனைவெளளைகளவைககட் டாமும வாலியசுதையினிறத்தைக கொளக. எ-று.

ஒளளியாரெனறது மிககாரையும ஒததாரையும. அது விகாரத்தால ஒளியாரென நின்றது. ஒள்ளியராதல தநநூலறிவுஞ சொலவனமையுநதோனற விரித்தல. அவையறியாத புலலரை வெளியாரெனறது, வயிரமினமரததை வெளிறென்னும வழககுபபறறி. அவா மதிக்குமவகை அவரினும வெணமையுடையராகவென்பாா, வானசுதைவணணஙகொளலெனறாா. அவையளவறிநதாா செய்யுநதிறம இதனாறறொகுததுககூறபபடடது. முனனா விரிததுக் கூறுப.

எகரு. நன்றென்ற வறறுளளு நன்றே முதுவருண்
முந்து கிளவாச செறிவு. ரு

இ-ள். நன்று எனறவற்றுள்ளும் நன்றே—ஒருவற்கு இது நன்றென்று சிறப்பிததுச் சொல்லபபட்டகுணஙகளெலலாவறறுள்ளும் நனறே—முதுவருள் முநது கிளவாச செறிவு—தமமின் மிக்காரவைக்கண அவரின் முற்பட்டு ஒன்றனைச சொலலாதவடககம். எ-று.

எஉ ம அதி.—அவையறிதல். உ௦௬

தஙகுறைவும் அவாமிகுதியும முநதுகிளநதாறபடுமிழுக்கும் கிளவாக்காலெயது நன்மையும அறிநதேயடங்கினமையின, அவ்வடக்கத்தினை நன்றென்றவறறுள்ளுநனறெனறாா. முனகிளததலையே விலககினமையின், உடனகிளத்தலும் பினகிளததலுமாமென்பது பெறறாம. இதனான மிககாரவைக்கடசெய்யுநதிறங் கூறபபட்டது. (ரு).

எகசு. ஆறறி னிலைதளாந தறறே வியன்புல
மேறறுணாவாா முனன ரிழுககு. சு

இ-ள். ஆறறின நிலை தளாநதறறு—வீடெயதறபொருட்டு நனனெறிக்கணினறானொருவன அநநெறியினினறும நிலை தளாநது வீழநதாலொக்கும— வியன்புலம ஏறறு உணாவாாமுன்னா இழுககு—அகனற நூறபொருளகளையுட்கொணடு அவறறினமெயமமையுணரவலலாரவைக்கண வலலானொருவன் சொலலிழுக்குபபடுதல. எ-று.

நிலைதளாநது வீழ்தல உரனென்னுந தோட்டியானோரைநதுஙகாத்தொழுகி யான பினனிழுககிககூடாவொழுககததனாதல. பயனிழததலேயனறி இகழவும படுமெனபதாம. இதனான அதனகணிழுககிடவழிபபடுஙகுறறங கூறபபட்டது.

எகஎ கறறறிநதாா கலவி விளஙகுங கசடறச

சொறறெரிதல வலலா ரகதது. எ

இ-ள. கசடு அறச சொறறெரிதல வலலாரகதது — வழுபபடாமற சொறக ளையாராயதலவலலாரவைககடசொலலின,— கறறு அறிநதாா கலவி விளங் கும — பலநூலகளையுஙகறறு அவறறினாய பயனையறிநதாரது கலவி யாவாக கும விளஙகிததோன்றும. எ-று.

சொலலினெனபது அவாயநிலையான வநதது. ஆணடே சொலகவென்பதாம.

எகஅ. உணாவ துடையாாமுற சொலலல வளாவதன்

பாததியு ணீாசொரிந தறறு. அ

இ-ள. உணாவது உடையாாமுன சொலலல—பிறருணாததலினறிப பொரு ளகளைத தாமேயுணரவலல அறிவினையுடையாரவைககட கறறா ஒனறனைச சொலலுதல—வளாவதன பாததியுள நீா சொரிநதறறு—தானே வளாவதொரு பயிா நினற பாததிககண நீரினைச சொரிநதாறபோலும. எ-று.

தானேயும வளாதறகுரிய கலவி மிக வளருமெனபதாம. இவையிரணடுபா டடானும ஒததாரவைக்கண் எவவழியுஞசொலலுகவெனபது கூறபபட்டது.

எககூ. புலலவையுட பொசசாந்துஞ சொலலற்க நலலவையு ணன்கு செலசசொல்லு வாா. கூ

இ-ள. நலலவையுள் நனகு செலச சொலலுவாா—நல்லாரிருந்தவவைக்கண் நலலபொருளகளை அவாமனஙகொளளச சொலலுதறகுரியாா — புலலவை யுள பொச்சாநதும் சொலலறக—அவையறியாத புலலரிருநதவவைககண அவ றறை மறநதுஞ்சொலலாதொழிக. எ-று.

சொல்லின, தம்மவையறியாமையை நோக்கி நலலவையும், பொருளறியா மையாற புல்லவைதானும் இகழதலின, இரணடவைக்குமாகாரெனபது கருதிப பொச்சாந்துஞ்சொல்லறகவென்றாா. (கூ)

எஉ0. அங்கணத்து ளுக்க வமிழ்தற்றாற் றங்கணத்த
ரல்லார்முற் கோட்டி கொளல். க0

இ-ள். தம் கணத்தர் அல்லார்முன் கோட்டி கொளல்— நல்லார் தம்மினத்தரல்லாதாரவைககண் ஒன்றனையுஞசொல்லற்க,—அஙகணத்துள உக்க அமிழ்தறறு—சொலலின, அது தூயதலலாத முறறத்தினகணுக்க அமிழ்தினையொக்கும். எ-று.

கொள்ளென்னும் முதனிலைததொழிறபெயா முனனினறு பின்னெதிாமறையல்விகுதியோடு கூடி "மகனெனல" எனபதுபோனினறது. சொலலின அது வெனபன அவாய்நிலையான வநதன. பிறரெலலாங் கொளலெனபதனைத தொழிறபெயராக்கியுரைத்தார, அவா அத்தொழில அமிழ்தெனனும பொருளுவமையோடு இயையாமை நோக்கிறறிலா. சாவாமருநதாதலறிநது நுகாவாாகையினும்படாது அவவங்கணததுக்குமியைபினறிககெட்டவாறு தோனற, உக்க வமிழதெனறாா. அசசொறபயனில்சொல்லாமென்பதாயிறறு. இவையிரணடு பாட்டானும் தாழநதாரவைக்கண் ஒருவழியுஞசொலலறகவெனபது கூறப்பட்டது. (க0)

எ௩ ம அதி.— அவையஞ்சாமை.

அஃதாவது சொலலுதறகுரிய அவையினையறிநது சொலலுஙகால அதற கஞ்சாமை. அதிகாரமுறைமையும இதனானே விளஙகும.

எஉக. வகையறிந்து வல்லவை வாய்சோராா சொலலின்
றொகையறிநத தூய்மை யவர். க

இ-ள். வகை அறிநது வலலவை வாயசோரார்—கறறுவலலவவை, அலலா வவையெனனும் அவைவகையினையறிநது வலலவவைக்கண ஒனறுசொல்லுங் கால் அச்சத்தான் வழுபபடசசொலலாா—சொலலின தொகை அறிநத தூய் மையவர்—சொல்லினறொகையெலலாமறிநத தூயமையினையுடையாா. எ-று.

இருநதாரது வனமை அவைமேலேறறபபட்டது. வலலவையென்பதறகுத் தாஙகறறுவலல நூற்பொருளகளையெனறுரைபபாருமுளா. அசசததானென பது அதிகாரத்தான வநதது. சொலலினறொகை, தூயமையெனபனவறறிறகு மேலுரைத்தாஙகுரைக்க. (க)

எஉஉ. கற்றாருட் கற்றா ரெனப்படுவர் கற்றார்முற
கற்ற செலசசொல்லு வார். உ

இ-ள். கறறாருள கறறா எனபபடுவா—கறறாரெலலாரினும இவா நன்குகற் றாரெனறு உலகததாராற சொலலபபடுவாா—கறறாமுன கறற செலச சொல் லுவார்—கற்றாரவைக்கண் அஞசாதே தாஙகற்றவற்றை அவாமனங்கொள்ளும் வகை சொல்லவல்லார். எ-று.

உலகமறிவது அவரையேயாகலின், அதனாற் புகழபபடுவாரும் அவரென் பதாம். (உ)

எஙூ ம அதி.— அவையஞ்சாமை. உகக

எஉஙூ. பகையகத்துச சாவா ளெளிய ரரிய
ரவையகத் தஞசா தவர். ஙூ

இ-ள். பகையகத்துச் சாவாா எளியா—பகையிடையஞ்சாது புக்குச் சாவ வலலாா உலகததுப பலா,—அவையகதது அஞசாதவா அரியா — அவையி டையஞசாது புககுச சொலலவலலாா சிலா. எ-று.

அஞசாமை சாவாரெனபதனோடுஙகூடடி, அதனாற சொலலவலலாரெனபது வருவிததுரைககபபட்டது. இவைமூனறுபாடடானும் அவையஞசாரது சிறப் புககூறபபட்டது. (ஙூ)

எஉச. கறறார்முற் கற்ற செலசசொலலித் தாஙகறற

இ-ள. கறறூமுன் கறற செலச சொலலி—பலநூலகளினுயுகற்றூரவைக்கட் டாங்கறறவறறை அவாமனங்கொளளுமாறறூற சொலலி—நாம கறற மிகக மிகவாருள கொ்ளல—அவறறின் மிகபொருளகளை அமமிகவகறறூரிடதததறிந துகொளக. எ-று.

எலலாம ஒருவாகருக் கறறல கூடாமையின வேறுவேறூய கலவியுடையார் பலரிருநத அவைகளட டாங்கறறவறறை அவாகளேறபச சொலலுக, சொல லலவே, அவரும அவையெலலாஞசொலலுவராகலான, ஏனைகவகபபெறுதன கேடடறியலாமெனபதாயிறறு. இதனால அதனதொருசாபயனகூறபபடடது.

எஉரு. ஆறறி னளவறிநது கறக வலையஞசா
மாறறங கொடிதறற பொருடடி. ரு

இ-ள். ஆறறின அளவு அறிநது கறக—சொலலிலகணநெறியானே அள வைநூலி அமைசசா உடபடடுக கறக,—அவை அஞசா மாறறம கொடிதற றபொருடடி—வேறறுவோதரவையிடையஞசாது அவா சொலலிய சொறகு உதரஞசொலலுதறபொருடடி. எ-று.

அளவைநூல சொனனூல கற்றே கறகவேணடுதலின, அதறகஃதாறெனப் படடது. அளகருங கருவியை அளவெனறூ, ஆருபெயரான. அவாசொலலிய வெலவதொருசொற சொலலலாவது நியாயதது வாத செறப விதணடைகளும் சல சாதிகளும முதலிய கறறூகளேயாகலின, அவறறைப பிழபபாமற கறக வெனபதாம. இதனால அதனகாரணம கூறபபடடது. (ரு)

எஉசு. வாளொடென் வனகண்ண ரலலாகது நூலொடெ
னுணணவை யஞசு பவாகது. சு

இ-ள. வனகணணரல்லாகது வாளொடு என—வனகணணமையுடையரலலா தாகுவாளோடெனனவியைபுணடு,—நூணணவை அஞசுபவாகது நூலொடு என—அதுபோல நூணணியாரதவையையஞசுவாகது நூலோடெனனவிய புணடி எ-று.

இருநதாரது நூணமை அவைமேலேறறபபடடது. நூறகுரியரலலரென்ப தாம. (சு)

எஉஎ. பகையகத்துப பேடிகை யொள்வா ளவையகத
தஞசு மவன்கறற நூல். எ

உகஉ. எஙூ ம் அதி.— அவையஞ்சாமை.

இ-ள். பகையகத்துப் பேடி கை ஔவாள்— எறியபபடும பகைநடுவண அதனையஞசும பேடி பிடிதத கூர்வாளையொக்கும்— அவையகத்து அஞசும வன் கற்ற நூல்—சொல்லப்படும் அவைநடுவண அதனையஞ்சுமவன கறறநூல். எ-று.

பேடி பெணணியலபுமிக்கு ஆணியலபுமுடையவள. களமும் வாய்ததுத தானும நனறாயிருநததேயாயினும் பிடிததவள்குறறததால் வாள சிறபபினறா யினாறபோல, அவையும வாயததுத தானும நன்றாயிருநததேயாயினுங கறற வனகுற்றத்தால் நூல் சிறபபின்றாயிறறு. (எ)

எஉ்அ. பலலவை கறறும் பயமிலரே நலலவையு
ணன்கு செலசசொலலா தாா. அ

இ-ள். நல்லவையுள் நனகு செலச சொலலாதாா—நல்லாரிருநதவவைக்கண நல்லசொறபொருளகளைத தமமசசததான அவாக்கேறகச சொலலமாட்டாதாா — பலலவை கறறும பயம இலரே— பலநூலகளைக கறறாராயினும உலகி ற்குப பயன்படுதலிலா. எ-று.

அறிவாாமுறசொலலாமையிற கலவியினுணமையறிவாரிலலையெனபதாம். இனிப் பயமிலரெனபதறகுக கலவிப்பயனுடையரலலரெனறுரைபபாருமுளா.

எஉகூ. கலலா தவரிற கடையெனப கறறறிநது
நலலா ரவையஞசு வாா. கூ

இ-ள. கறறு அறிநதும நலலாா அவை அஞசுவாா—நூலகளைக் கறறுவை ததும அவறறாறபயனறிநதுவைத்தும நலலாரிருநத அவையினையஞசி ஆணடுச சொலலாதாரை—கலலாதவரின கடை எனப—உலகததாா கலலாதவரினுங கடையரெனறு சொலலுவா. எ-று.

அகலவியறிவுகளாற பயனருமுமெயதாது பிறனாயெயது விபதுஞசெய யாது கலவிதனபமேயெயதிநிறறலின, கலலாதவரிறகடையென உலகமபழி கருமென்பதாம. (கூ)

எகூ0. உளளொனினு மிலலாொ டொபபர் களனஞசிக்
கறற செலசசொலலா தார். க0

இ-ள். களன அஞசிக கறற செலச சொலலாதாரா— அவைகளத்தையஞ் சித் தாங்கறறவறறை அதறகேறகச சொலலமாடடாதாரா,— உளா எனினும இல்லாரொடு ஒபபா — உயிா வாழஙினருராயினும, உலகதாராலெணணபப டாமையின இறநதாரோடொபபா. எ-று.

ஈணடுக களனெனறது ஆணடிருநதாரா. இவையைநதுபாடடானும் அவை யஞசுவாரநிழிபு கூறபபடடது. (க0)

அங்கவியலில அமைசசியல் முற்றிறறு.

எச ம் அதி.— நாடு. உகக

எச ம அதி. — நாடு.

இனி அவ்வரசனலும அமைச்சனலுங் கொண்டியக்கப்படுவதாய ஏனைய ரண்முதலிய அங்கஙகடகு இனறியமையாச சிறபபிற்றுய நாடு ஓதுகாரத்தாற் கூறுகினறார்.

எகூக. தள்ளா விளையுளும் தக்காரும் தாழ்விலாச
செலவருஞ சோவது நாடு. க

இ-ள். தளளா விளையுளும— குனறாத விளையுளைச் செயவோரும் — தக் காரும— அறவோரும் — தாழவு இலாச செலவரும—கேடிலலாத செலவ முடையோரும— சோவது நாடு— ஒருஙகு வாழவதே நாடாவது. எ-று.

மறறையுயாதினபபொருளகளோடினு சோதறறொழிலோடும் இயையாமை யின, விளையுளெனபது உழவாமேனினறது. குனறுமை எலலாவுணவுகளும

நிறையவுளவாதல. இதனான வாழவாரககு வறுமையினமை பெறபபடடது. அறவோா துறநதோா, அநதணாமுதலாயினா. நறறவஞசெயவாரககிடநதவ ஞசெயவாரககுமஃதிடமெனறா பிறரும. இதனால அழிவினமை பெறபபட டது. கேடிலலாமை வழஙகததொலையாமை செலவா கலததினுங காலினு அருமபொருடரும வணிகா. இதனால அரசனுககும வாழவாரககும பொ வாயததல பெறபபட்டது. (க)

எ௩௨. பெருமபொருளாற் பெட்டகக தாகி யருஙகேடடா லாறற விளைவது நாடு. ௨

இ-ள. பெருமபொருளால பெட்டககது ஆகி — அளவிறநத பொருளுடை மையாற பிறதேயததாராலும விரும்பததககதாய — அருஙகேடடால ஆறற விளைவது நாடு—கேடினமையோடு கூடி மிகவிளைவதே நாடாவது. எ-று.

அளவிறபபுப பொருளகளது பனமைமேலும தனிததனி அவறறின மிகுதி மேலும் நினறது. கேடாவது மிககபெயல, பெயலினமை, எலி, விட்டில, கிளி, அரசணமையெனறிவறறான வருவது. "மிககபெய லோடுபெய லினமையெலி விட்டிலகிளி— யககணர சணமையோ டாறு." இவறறை வடநூலாா ஈதிக ளெனப. இவறறுண முன்னையவறறதினமை அரசனறததானும, பினனையதின மை அவனமறததானும, வரும. இவவினமைகளான மிகவிளைவதாயிறறு.(௨)

எ௩௩. பொறையொருங்கு மேலவருஙகாற றாஙகி யிறைவற கிறையொருஙகு நோவது நாடு. ௩

இ-ள. பொறை ஒருஙகு மேலவருஙகால தாஙகி—பிறநாடுகள பொறுத்த பாரமெலலாம ஒருஙகே தனகணவருஙகால அவறறைத தாங்கி — இறைவ றகு இறை ஒருஙகு நோவது நாடு—அதனமேறறனனரசனுககு இறைபபொ ருண்முழுதையும உடம்படடுக கொடுபபதே நாடாவது. எ-று.

பாரஙகள மககடடொகுதியும் ஆனெருமைமுதலிய விலஙகுத்தொகுதியும். தாஙகுதல் அவை தததநதேயத்துப பகை வநதிறுதததாக, அரசுகோல் கோடி யதாக, உணவினமையானாகத தனகண வநதால் அவவததேயஙகளைப்போல இனிதிருபபச் செயதல். அசசெயலால் இறையைக குறைபடுததாது தானே கொடுபபதென்பாா, இறையொருஙகுநோ்வதெனறா. (௩)

எ௩ச. உறுபசியு மோவாப பிணியுஞ் செறுபகையுஞ
சேரா தியலவது நாடு. ச

இ-ள். உறு பசியும— மிகக பசியும—ஓவாப பிணியும—நீங்காத நோயும்—செறு பகையும் சேராது—புறததுநினறுவநதழிவுசெயயும பகையுமினறி—இயல்வது நாடு— இனிது நடபபதே நாடாவது. எ-று.

உறுபசி உழவருடைமையானும ஆறறவிளைதலானும சேராதாயிறறு. ஓவாபபிணி தீக காற்று மிககுளிா வெபபங்களும நுகரபபடுமவறறது தீமையுமினமையிற சேராதாயிறறு. செறுபகை அரசனாறறலும நிலைபபடையும அடவியும அரணுமுடைமையிற சேராதாயிறறு. (ச)

எ௩௫. பலகுழுவும் பாழ்செயயு முட்பகையும் வேந்தலைக்குங
கொலகுறுமபு மிலலது நாடு. ௫

இ-ள். பல குழுவும் — சஙகேதவயத்தான மாறுபடடுக் கூடும பலகூடடமும்—பாழ செயயும உடபகையும—உடனுறையாநினறே பாழாகச செய்யு முட்பகையும—வேநது அலைககும கொல குறும்பும இலலது நாடு—அளவுவநதால் வேநதனையலைக்குங்கொலவினைக்குறுமபருமிலலாததே நாடாவது. எ-று.

இன் சஙகேதம சாதிபறறியும கடவுளபறறியும பலாககுளதாமொருமை. உடபகை ஆறலைப்பாா, களவா, குறளைகூறுவாா முதலிய மககளும பனறி, புலி, கரடி முதலிய விலங்குகளும. உடபகை குறுமபெனபன ஆகுபெயா. இமமூனறும அரசனாலும வாழ்வாராலுங கடியபபட்டு நடபபதே நாடெனபதாம.

எ௩௬. கேடறியாக் கெட்ட விடததும வளஙகுனறா
நாடென்ப நாடடிற றலை. ௬

இ-ள. கேடு அறியா— பகைவராற கெடுதலறியாததாய— கெட்டவிடத

தும வளம குன்றா நாடு— அரிதிறகெட்டதாயினும அபபொழுதுநதனவளங குனறாத நாடடினை— நாட்டின தலை எனப— எலலாநாடடினுநதலையெனறு சொலலுவர் நூலோா. எ-று.

அறியாத குனறாதவெனனும பெயரெசசஙகளினிறுதிநிலைகள விகாரததாற றொககன. கேடறியாமை அரசனாறறலானுங கடவுடபூசையறஙகளெனறிவற றது செயலானும வரும. வளம ஆகரஙகளிறபடுவனவும வயலினுநதணடலை யினும் விளைவனவுமாம. குனறாமை அவை செயயவேணடாமல இயலபாகவே யுளவாயும முனனீட்டபபடடுஙகுறைவறுதல. இவையாறுபாடடானும நாடட திலக்கணஙகூறபபடடது. (சு)

எ௩எ. இருபுனலும் வாயந்த மலையும வருபுனலும்

வலலரணு நாடடிற குறுபபு. எ

இ-ள். இருபுனலும— கீழநீா மேனீரெனபபடட தனகணீரும்—வாயநத மலையும்—வாயப்புடைத்தாய மலையும்—வருபுனலும—அதனினினறும வருவ தாய நீரும்— வலலரணும — அழியாத நகரியும — நாட்டிறகு உறுபபு— நாட்டிறகவயவமாம். எ-று.

ஈணடுப் புனலெனறது துரவு கேணிகளும் ஏரிகளும் ஆறுகளுமாகிய ஆதா ரங்களை, அவயவமாதறகுரியன அவையேயாகலின. அவறறான் வானம வறப்

பினும் வளனுடைமை பெறபபட்டது. இடையதன்றியொருபுடையதாகலும் தனவளநதருதலும் மாரிக்கணுண்டநீர் கோடைக்கணுமிழதலுமுடைமைபறறி வாய்நத மலையென்றார். அரண் ஆகுபெயா. இதனான அதனவயவங கூறப்ப ட்டது. (எ)

எ௩அ. பிணியின்மை செலவம விளைவின்ப மேம

மணியென்ப நாடடிற்கிவ் வைந்து. அ

இ-ள. பிணியினமை செலவம விளைவு இனபம ஏமம இவவைநது—நோயி னமையுஞ செலவம விளைதல இனபம காவலெனறிவையுடைமையுமாகிய இவ வைநதினையும— நாடடிறகு அணி எனப — நாடடிறகழகெனறுசொலலுவா ரலோர. எ-று.

பிணியினமை நிலநலத்நான வருவது. செலவம மேறசொலலியன. இனபம் விழவும வேளவியுஞ சானறோருமுடைமையானும, நகாவனவுடைமையானும, நிலநோகளது நனமையானும, வாழவாகசு உணணிகழவது. காவலெனவே அர சனகாவலும் வாழவோாகாவலும அரணகாவலுமடஙகின. பிறதேயஙகளினுள் ளாரும விழைநது பின அவையுளளாமைககேதுவாய அதனழகு இதனுறசூற பபட்டது. (அ)

எசுசு. நாடென்ப நாடா வளத்தன நாடல்ல
நாட வளந்தரு நாடு. கூ

இ-ள். நாடா வளதகன நாடு எனப—தங்கணவாழவா தேடி வருநதாமல அவாபாறறுனேயடையுஞ செலவதததையுடையவறறை ரலோர நாடெனறு சொலலுவா,—நாட வளம தரும நாடு நாடி அலல—ஆதலாற றேடிவருநதச செலவமடைவிகசும நாடுகள நாடாகா! எ-று.

நாடுதல இருவழியும வருத்ததனமேனினறது. பொருளசெயவாக்குமஃ திடமெனரா பிறரும. ரலோவிதிபறறி எதிமறைமுகததாறகுறறஙகூறிய வாறு. இவவாறனறி எனபவெனபதனைப பினனுஙகூடடி இருபொருளபடவுரை பபின, அனுவாதமாம. (கூ)

எசo. ஆஙகமை வெய்நியக் கண்ணும் பயமின்றே
வேந்தமை விலலாத நாடு. கo

இ-ள. வேநது அமைவு இல்லாத நாடு—வேநதனறெடு மேவுதலிலலாத நாடு —ஆஙகு அமைவு எயநியக் கணணும பயம் இனறே— மேறசொலலியகுண ங்களெலலாவறறுணும நிறைநதிருநததாயினும அவறறுற பயனுடைத்தன்று. எ-று.

வேநதமைவெனவே, குடிகள் அவன்மாட்டனபுடையராதலும் அவன்றான் இவாமாட்டருளுடையனாதலும அடஙகின. அவையிலவழி வாழவோரினமையின், அவறறாறபயனினறாயிறறு. இவையிரணடுபாடடானும் அதனகுறறங் கூறபபட்டது. (௧௦)

---

௨௧௬. எடு ம் அதி.— அரண்.

எடு ம் அதி.— அரண்.

இனி அந்நாட்டிற்குறுபபாயடஙகுமாயினும் பகைவராற்றொலைவுவந்துழி அதுதனக்கும அரசனறனக்கும ஏமமாதறசிறபபுப்பறறிப பிறிதோரஙகமாக வோதபபட்ட அரண இவவதிகாரததாறகூறுகின்றார.

எசக. ஆற்று பவாக்கு மரண்பொரு ளஞசிததற
போற்று பவர்ககும் பொருள். க

இ-ள. ஆறறுபவாக்கும அரண் பொருள—மூவகையாறறலுமுடையராயப பிறர்மேறசெலவாாக்கும் அரண சிறநதது,—அஞசித தறபோற்றுபவாககும (அரண) பொருள — அவையினறித தமமேலவருவாாககஞசித தனனையேயடைவாாக்கும அரண சிறநதது. எ-று.

பிறாமேறசெலலுஙகால உரிமை பொருணமுதலியவறறைப பிறனொருவன வெளவாமல வைததுச செலலவேணடுமாகலானும, அபபெருமை தொலைநதிறுதிவநதுழிக கடனடுவணுடைகலத்தாாபோனறு ஏமஙகாணாதிறுவராகலானும், ஆறறுபவாககும போறறுபவாககும அரண பொருளாயிறறு. அரணிலவழி அழியுமபாலராகலின, அவரை முறகூறினார. இதனால அரணினது சிறபபுக்கூறபபடடது. (௧)

எசஉ. மணிநீரு மண்ணு மலையு மணிநிழற
காடு முடைய தரண். உ

இ-ள. மணி நீரும மணணும மலையும அணிநிழறகாடும உடையது அரண —மணிபோலுநிறததினையுடைய நீரும வெளளிடைநிலமும மலையுங குளிரநத நிழலையுடைய காடுமுடையதே அரணாவது. எ-று.

எஞஞானறும வறறாத நீரெனபாா மணிநீரெனறும, நீருநிழலுமிலலா மரு நிலமெனபாா மணணெனறும், செறிநத காடெனபாா அணிநிழறகாடெனறுங் கூறினார். மதிறபுறததுமருநிலமபகைவா அரணபறறாமைபபொருட்டு. நீரரண, நிலவரண, மலையரண, காடடரணென இயறகையுஞ செயறகையுமாய இநநா னகரணுஞசூழபபடுவது அரணெனபதாம. (உ)

எசங. உயர்வகலந் திண்மை யருமையிந் நான்கி
னமைவர ணென்றுரைககு நூல. ங

இ-ள. உயர்வு அகலம திணமை அருமை இநநானகின அமைவு—உயர்ச்சி யும் அகலமுந திணமையும் அருமையுமெனறு சொலலபபடட இநநானகின மிகுதியையுடைய மதிலை— அரண எனறு உரைககும நூல — அரணெனறு சொலலுவா நூலோா. எ-று.

அமைவு நூலெனபன ஆகுபெயர். உயாவு ஏணியெயதாதது. அகலம் புறத தோாக்கு அகழலாகா அடியகலமும, அகததோாககு நினறு வினைசெயயலாந தலையகலமும். திண்மை கலலிடடிகைகளாறசெயதலிற குததபபடாமை. அரு மை பொறிகளான அணுகறகருமை. பொறிகளாவன "வளைவிற பொறியு மயிற செறி நிலையுங்—கருவிர லூகமுங கல்லுமிழ கவணும—பரிவுறு வெநநெயும் பாகடு குழிசியுங்— காய்பொன னுலையுங கலலிடு கூடையுந்— தூணடிலுந துடககு மாணடலை யடுபபுங—கவையுங கழுவும் புதையும் புழையு—மைய

வித தலாமுங கைபெய்ருசியுஞ—சென்றெறி சிரலும் பன்றியும் பினையு—மெழுவுஞ சிபபு முழுவிறற கணையமுங— கோலுங குரலும் வேலுஞ் சூலமும"* எனறிவை முதலாயின. (க)

எசச. சிறுகாபபிற பேரிடதத தாகி யுறுபகை
யூகக மழிப்ப தரண. ச

இ-ள. சிறுகாபபிற போ இடததது ஆகி — காக்கவேண்டியிடஞ்சிறிதாய் அகனறவிடததையுடைத்தாய—உறு பகை ஊக்கம அழிபபது அரண்—தன னவரது முறறிய பகைவரது மனவெழுசசியைக கெடுபபதே அரணவது. எ-று.

வாயிலும வழியுமொழிநதவிடஙகள மலை, காடு, நீரநிலையெனறிவற்றுள் ஏற பனவுடைததாதலபறறிச சிறுகாபபினெனறும, அகததோ ரலினறியிருத் தலபறறிப பேரிடதததாகியெனறும, தம்வலி நோகஙி இதுபொழுதேயழித்த மெனறு வருமபகைவா வநதுகணடால அவவூகமொழிதலபறறி ஊகமழி பபதெனறுங கூறினா. (ச)

எசஞ. கொளறகரிதாயக கொண்டகூறுத் தாகி யகத்தார்
நிலைகெளிதா நீர தரண. ஞ

இ-ள. கொளறகு அரிதாய— புறததாராற கோடறகரிதாய — கொணட கூறுததாகி— உடகொணட பலவகையுணவிறருய,— அகததா நிலைக்கு எளி தாம நீரது அரண—அகததாரது போநிலைகெளிதாய நீமையையுடையதே அரணவது. எ-று.

கோடறகருமை இனை இடஙகுகளாலும பொறிகளாலும இடஙகொள்ளுதற கருமை. உணவு தலைமைபறறிக கூறினமையின, மறறுளள ஙகரபபடுவன வுமடஙகின. நிலைகெளிதாநீமையாவது அகததா விடடவாயுதமுதலிய புறத தாமேலெளிதிறசேறலும, அவாவிடடன அகததாமேறசெலலாமையும், பத ணபபரபபும முதலாயின. (ஞ)

எசசு. எலலாப பொருளு முடைததா யிடதுதவு
நலலா ருடைய தரண. சு

இ-ள. எலலாபபொருளும உடைததாய—அகததோாகது வேண்டுமபொருள

களெலலாவற்றையும உளளேயுடைததாய—இடத்து உதவும நலலாள உடை யது அரண— புறததோரால அழிவெயதுமெல்லைகண அஃதெயதாவ கையு தவிக்காக்கும நலலவீரரையுமுடையதே அரணவது. எ-று.

அரசனமாடடனபும மானமும மறமுமசோவினமையும முதலிய நறகுண ஙகளுடைமைபறறி நலலாளெனறார. (சு)

எசஎ. மூறறியு முறறு தெறிஙது மறைபபடித்தும்
பற்றற் கரிய தரண். எ

இ-ள். மூறறியும—புகலொடு போககொழியும்வகை நெருஙகிச்சூழ்ந்தும— மூற்றது எறிஙதும— அஙஙனஞசூழாது நெகிழநதவிடஙகேக்கி ஒருமுசமாகப்

---

* சிலபபதிகாரம், அடைக்கலக்காதை.

உகஅ எடு ம் அதி.— அரண்.

பொருதும;— அறைப்படித்தும,—அகத்தோரை அவாதெளிஙதோவிட்டுக் கேறுத்தத திறப்பிதும—பறறறகு அரியது அரண— புறததோராறகொள ளுதற்கரியதே அரணவது. எ-று.

இமமூனறுபாயததுளளும முதலது எல்லாப்பொருளுமுடைமையானும, ஏனைய நலலாளுடைமையானும், வாயாவாயின. (எ)

எசஅ. மூறறூறறி மூற்றி யவனையும பறறூறறிப
பற்றியா வெலவ தரண. அ

இ-ள். முறறு ஆறறி மூறறியவனையும—தானேபபெருமையாற சூழதலவல லராய வநது சூழநத புறததோனையும — பறறியார் பறறு ஆறறி வெலவது அரண—தனனேபபறறியவகததோ தாம பறறியவிடம விடாதே நினறு பொ ருது வெலவதே அரணவது. எ-று.

உமமை சிறபபுமமை பறறின்கணணேயாறறியெனவிரியும. பறறு ஆகுபெ யா. வெலவதென உடையாதொழில அரணமேனினறது. பெருமபடையா

னைச சிறுபடையான பொறுதது நிறகுநதுணையேயனறி வெலலுமியலபினதென்பதாம. இதறகுப பிறிதுரைபபாருமுளா. இவையேழுபாடடானும அதனதிலக்கணஙகூறப்பட்டது. (அ)

எசகூ. முனைமுகதது மாறறலர் சாய வினைமுகதது
வீறெயதி மாணட தரண். கூ

இ-ள. முனைமுகதது மாறறலா சாய வினைமுகதது வீறு எயதி—போாதொடஙகினவளவிலே பகைவா கெடுமவணணம அகததோாசெயயும வினைவேறுபாடுகளான வீறுபெறறு—மாணடது அரண—மறறும வேணடுமாடசியையுடையதே அரணாவது. எ-று.

தொடககததிற கெடடாா பினனுஙகூடிபபொருதல கூடாமையின, முனைமுகததுசசாயவெனறாா. வினைவேறுபாடுகளாவன பகைவா தொடஙகியபோரினையறிநது எயதல, எறிதல, குததுதல, வெடடுதலெனறிவை முதலாயின வினைகளுள அதனைச சாயபபன செயதல. மறறுமவேணடுமாடசியெனறது புறததோரறியாமற புகுதல போதல செயதறகுக கணட சுருஙகைவழி முதலாயினவுடைமை. (கூ)

எரு0. எனைமாடசித் தாகியக கண்ணும வினைமாட்சி
யிலலாாக ணிலல தரண. க0

இ-ள. அரண—அரண,—எனைமாடசிதது ஆகியககணணும— மேறசொலலப்பட்ட மாட்சியெலலாமுடைததாயவிடததும,—வினைமாடசி இலலாாகண இலலது—வினைசெயதறகண் மாடசியிலலாதாாமாடடு அவையிலதாம. எ-று.

வாளாவிருததலும அளவறியாது செயதலும் ஏலாதது செயதலுமெலலாம் அடஙக வினைமாடசியிலலாரெனறும, ஏறறவினையையளவறிநதுசெயது காவாக்கால அமமாட்சிகளாற பயனினறியழியுமெனபாா அவையுடைததனறெனறுங கூறினாா. இவையிரண்டுபாடடானுங காபபாரையினறியமையாதென்பது கூறபபட்டது. (க0)

எசு ம் அதி.— பொருள்செயல்வகை. உககூ

எசு ம் அதி.—பொருள்செயல்வகை.

இனிப பெரும்பான்மையும் நாட்டானும அரணனும் ஆக்கவுங் காக்கவும் படுவதாய பொருளைச செயதலினறிறம இவவதிகாரததாற கூறுகின்றார.

எறுக. சீபொருளல லவனைப பொருளாகச செயயும
பொருளலல திலலை பொருள். க

இ-ள. பொருள அலலவனைப பொருளாகச செயயும பொருளலலது—ஒரு பொருளாக மதிகkபபடாதானையும பிறவாராகச செயயவலல பொருளையொழிய—பொருள இலலை—ஒருவனுகருப பொருளாவதிலலை. எ-று.

மதிகkபபடாதா அறிவிலாதா, இழிகுலததா. இழிவுசிறபபுமமை விகாரததாறறொகkது. மதிகkபபடுவாராகச செயதல அறிவுடையாரும் உயாகுலததாரும அவாபாறசெனறு நிறகப பணணுதல. அதனால நீடடபபடுவது அதுவே பிறிதிலலையெனபதாம. (க)

எறுஉ. இலலானை யெலலாரு மெளளுவா செலவனை
யெலலாருஞ செயவா சிறபபு. உ

இ-ள். இலலானை எலலாரும எளளுவா—எலலாருணமையுமுடையாராயினும பொருளிலலானை யாவருமிகழவா,— செலவனை எலலாரும சிறபபுச செயவா— எலலாததிமையுமுடையாராயினும அஃதுடையானை யாவருமுயரசசெயவா. எ-று.

உயரசசெயதல தாழதாழாதல நிறறல. இகழதறகணணும தாழதறகண்ணும் பகைவா, நடடா, நொதுமலெனறும மூவகையாருமொததலின, யாவருமெனறா. பினனுமகூறியது அதனைவலியுறுதததறபொருடடு. (உ)

எறுஊ. பொருளெனனும பொயயா விளகக மிருளறுககு
மெண்ணிய தேயததுச சென்று. ஊ

இ-ள. பொருள எனனும பொயயா விளகkகம—பொருளெனறு எலலாராலுஞசிறபபிகkபபடும நநதாவிளகkகு—எணணிய தேயததுச சென்று இருள அறுகkகும—தனனைச செயதவாகkகு அவா நினைதத தேயததுச சென்று பகை யெனனுமிருளைக கெடுக்கும. எ-று.

எல்லாரக்கும் எருஞானறும் இன்றியமையாததாய வருதலபற்றிப பொய யாவிளக்கமென்றும், ஏனைவிளக்கோடு இதனிடை வேற்றுமைதோன்ற எண்ணி யதேயத்துச்சென்றென்றுங் கூறினார். ஏகதேசவுருவகம். இவைமூன்றுபாட் டானும் பொருளது சிறப்புக் கூறப்பட்டது. (௩)

எ௫௪. அறனீனு மின்பமு மீனுந் திறனறிந்து
தீதின்றி வந்த பொருள். ௪

இ-ள். திறன் அறிந்து தீது இன்றி வந்த பொருள்— செய்யுந் திறத்தினை யறிந்து அரசன் கொடுங்கோன்மையிலனாக உள்ளதாய பொருள்— அறன் ஈனும் இன்பமும் ஈனும்— அவனுக்கு அறத்தையுங்கொடுக்கும், இன்பத்தையுங்கொ டுக்கும். எ-று.

செய்யுந்திறம் தான் பொருள்செய்தற்குரிய நெறி. இலனாகவென்பது இன் றியென்த திரிந்துநின்றது. செங்கோலனென்று புகழப்படுதலானும் கடவுட்

பூசை தானங்களாற பயனெய்தலானும் அறனீனுமென்றும், நெடுங்காலநின்று துய்க்கப்படுதலான இன்பமுமீனுமென்றுங்கூறினார். அதனான் அத்திறத்தானீ ட்டுக்கவென்பதாம். (௪)

எ௫௫. அருளொடு மன்பொடும் வாராப பொருளாக்கம்
புல்லார் புரள விடல். ௫

இ-ள். அருளொடும் அன்பொடும் வாராப பொருள் ஆக்கம்— தாங்குடி கணமாட்டுச் செய்யுமருளோடும் அவர் தமமாட்டுச் செய்யுமன்போடுங்கூடி வாராத பொருளீட்டத்தை— புல்லார் புரள விடல்— அரசர் பொருந்தாது கழியவிடுக. எ-று.

அவற்றோடு கூடிவருதலாவது ஆறிலொன்றாய் வருதல். அவ்வாறு 'வாராத

பொருளீட்டம் பசுமட்கலததுணீாபோலச செயதானையுஙகொணடிறததலின, அதனைப் புலலாரெனறொழியாது புரளவிடலெனறுஙகூறினா. (ரு)

எருசு. உறுபொருளு முலகு பொருளுநதன் னொன்னார்த
தெறுபொருளும வேந்தன பொருள. சு

இ-ள். உறு பொருளும—உடையாரினனமபிற றானேவநதுறற பொருளும — உலகு பொருளும— சுஙகமாகிய பொருளும — தன ஒனனாத தெறு பொருளும — தனபகைவரைத திறையாககொளளும பொருளும—வேநதன பொருள்— அரசனுக்குரிய பொருளகள. எ-று.

உறுபொருள வைததாரிறநதுபோக நெடுஙகாலம நிலததினகடகிடநது பின கணடெடுதததூஉம், தாயததாா பெறாததூஉமாம. சுஙகம கலததினுஙகாலி னும் வரும பணடஙகடகிறையாயது. தெறுபொருள தெறுதலான வரும பொருளென விரியும. ஆறிலொனறொழியவும உரியன கூறியவாறு. இவைமூ னறுபாட்டானும் அஃதீட்டுநெறி கூறபபடடது. (சு)

எருஎ. அருளெனனு மன்பீன குழவி பொருளென்னுஞ
செலவச செவிலியா லுணடு. எ

இ-ள. அனபு ரன அருள எனனும குழவி—அனபினாலீனப்பட்ட அருளெ னனுஙகுழவி— பொருள எனனும செலவச செவிலியால உணடு — பொரு ளெனறு உயாததுசசொலலபபடுஞசெலவததையுடைய செவிலியான வளரும. எ-று.

தொடாபுபறறாதே வருததமுறறாமேற செலவதாய அருள தொடாபுபறறிச் செல்லுமனபு முதிாநதுழி உளதாவதாகலின அதனை அனபீனகுழவியெனறும, அது வறியாாமேறசெலவது அவவறுமை களையவலலாாககாதலிற பொருளை அதறகுச செவிலியெனறும, அஃது உலகிறசெவிலியாபோலாது தானேயெல லாபபொருளுமுதவி வளாத்தலிற செலவசசெவிலியெனறுஙகூறினா. (எ)

எருஅ. குன்றேறி யானைபபோா கண்டறறாற றன்கைததொன்
றுண்டாகச செய்வான் வினை. அ

இ-ள். தன கைதது உணடாக ஒனறு செயவான வினை—தன கையதாகிய பொருளுணடாக ஒருவினையையெடுததுக்கொணடான அதனைச் செயதல—குனறு ஏறி யானைப்போர் கண்டறறு—ஒருவன் மலைமேலேறிநின்று யானைப போரைக் கணடாலொக்கும். எ-று.

எஎ ம் அதி.— படைமாட்சி. ௨௨௧

ஒன்றென்பது வினையாதலசெயவானெனறதனாறபெறறாம். குன்றேறியான அச்சமும வருததமுமினறி நிலததிடை யானையும யானையும பொருபோரைத தானினிதிருநது காணுமதுபோலக கைததுணடாக வினையை மேறகொண்டானும அசசமும் வருததமுமினறி வலலாரையேவித தானினிதிருநது முடிககுமெனபதாம. (அ)

எ௫௯. செய்க பொருளைச செறுநா செருககறுக்கு
மெஃகதனிற கூரிய தில. ௯

இ-ள. பொருளைச செயக—தமககொனறுணடாகக் கருதுவார பொருளையுணடாககுக,— செறுநா செருககு அறுக்கும எஃகு— தமபகைவாதருககினையறுககும் படைக்கலம அதுவாம,— அதனிற கூரியது இல— அதறகது போலக கூரிய படைக்கலம் பிறிதிலலை. எ-று.

அதுவாம அதறகெனபன அவாயநிலையான வநதன. பொருளைச செயயவே பெரும்படையும நடபுமுடையராவா, ஆகவே, பகைவா தருககொழிநது தாமே யடஙகுவரெனபார செறுநாசெருககறுககுமெஃகாமெனறும, ஏனையெஃகுகள அதுபோல அருவபபொருளையறுககமாடடாமையின அதனிறகூரியதிலலெனறுங கூறினார. (௯)

எ௬0. ஒண்பொருள காழ்பப வியறறியார்க கெண்பொரு
ளேனை யிரணடு மொருஙகு. ௧0

இ-ள. ஒண்பொருள காழபப இயறறியாாகு—நெறியான வரும் பொருளை இறபப மிகபபடைதத்தாககு—ஏனை இரணடுமை ஒருஙகு எணபொருள்—மற றையறனுமின்பமும ஒருஙகேயெளியபொருளகளாம. எ-று.

காழததல முதிதல. பயனகொடிததலலது போகாமையின ஒணபொருளை னறும, ஏனையிரணடுமை அதனவினைவாகலிற முமேயொருகாலததிலேயுளவா மெனபா எணபொருளெனறுங கூறினார. இவை நான்குபாடடானும அதனை வரும பயன கூறபபடடது. (க0)

எ ம் அதி.—படைமாட்சி.

இனி அபபொருளினைனுவதாய வெலவதாய படை இணடதிகாரத்தாற கூறுவானமுடஙகி, முதறகட படைமாட்சி கூறுகினறார. அஃதாவது படை யினது நனமை.

எசுக. உறுபபமைந் தூறஞசா வெலபடை வேந்தன்
வெறுகைகயு ளெலலாந் தலை. க

இ-ள் உறுபபு அமைநது ஊறு அஞசா வெலபடை—யாதை முதலிய நான குறுபபானும நிறைநதுபோரினகணூறுபடிதறகஞசாது நினறு பகையை வெல வதாய படை— வேநதன் வெறுக்கையுள எலலாம தலை— அரசனசெல்வ ங்களெலலாவறறுளளுந தலையாய செலவம. எ-று.

ஈணடுப படையெனறது அநநான்கனமுகுதியை. ஊறஞசியவழி வேறல கூடாமையின ஊறஞ்சாவெனறும, ஒழிநதவறகறகடகும் அரசன்றனக்குங் காவலாகலின வெறுகைகயுளெலலாநதலையென்றுங கூறினர். (க)

உஉஉ எ ம் அதி.— படைமாடசி.

எசுஉ. உலைவிடத் தூறஞசா வன்கண் டொலைவிடத்துத்
தொலபடைக கலலா லரிது. உ

இ-ள. தொலைவிடதது உலைவிடதது ஊறு அஞசா வன்கண—தான சிறிதா

யவழியும அரசறகுப போரினகணுலைவுவநதால தனமேலுறுவதறகஞசாது நினறு தாஙகும வனகணமை— தொலபடைககலலால அரிது— அவனமு னனோரைத தொடஙகி வரும படைககலலது உளதாகாது. எ-று.

இழிவுசிறபபுமமை விகாரத்தாறறொககது. மூலபபடை, கூலிபபடை, நாடடு ப்படை, காடடுபபடை, துணைபபடை, கைபபடையெனனும அறுவகைபபடை யுளளுஞசிறபபுடையது மூலபபடையாகலான, அதனை அரசன "வெலபொறியு நாடும விழுபபொருளுந தணணடையுங — கொலகளிறு மாவுங கொடுததளி கக"* எனபது குறிபபெசசம. இபபடையை வடநூலார மௌலமெனப. (உ)

எ௬௩. ஒலிததககா லெனனா முவரி யெலிப்பகை
நாக முயிாபபக கெடும ௩

இ-ள. எலிபபகை உவரி ஒலிததககால எனனாம— எலியாய பகைதிரணடு கடலபோலவொலிததால நாகததிறகு எனனவேதம வரும! — நாகம உயிாப பக கெடும—அநநாகமுயிாதததுணையானெ அதுதானே கெடும. எ-று.

உவமைச்சொற றொககுநினறது. இத்தொழிலுவமததாற றிரட்சிபெறறாம். வீரரலலாதார பலா திரணடாாததால அதறகு வீரனஞசான அவன கிளாநத துணையானே அவாதாஙகெடுவரெனபது தோனற நினறமையின, இது பிறிது மொழிதலெனனுமலஙகாரம. வீரரலலாதாாபலரினும வீரனொருவனையாடல் நனறெனபதாம. இவைமூன்றுபாடடானும முறையே அரசனுக்குபபடை ஏனைய ஙகஙகளுடசிறநததெனபதூஉம், அதுதனனுளளும மூலபபடை சிறநததென பதூஉம், அதுதனனுளளும் வீரன சிறநதானெனபதூஉங கூறபபடடன. (௩)

எ௬௪. அழிவின றறைபோகா தாகி வழிவநத
வனக ணதுவே படை. ௪

இ-ள். அழிவு இனறு— போரினகட்கெடுதலினறி— அறைபோகாதாகி— பகைவராற கீழறுக்கபபடாததாய—வழிவநத வனகணதுவே படை—தொன றுதொடடுவநத தறுகணமையையுடையதே அரசனுககுப படையாவது. எ-று.

அழிவினமையான மறமானஙகளுடைமையும, அறைபோகாமையான அரச னமாடடன்புடைமையும, பெறபபடடன. வழிவநத வனகணமை "கனனினறா

னெநந்தகணவன் களபபடடான—முனனினறு மொயயவிநதாரெனனையா—பினனின்று—கைபோயக கணையுதைபபக் காவலன மேலோடி—யெயபோற கிடநதானென னேறு."† எனபதனானறிக. குறறியலுகரததின்முன்னா உடம படுமெயவிகாரததானவநதது. இது வருகினறபாடடுளளுமொககும். (ச)

---

* வெணபாமாலை, துமபைபபடலம,உ.—வெலபொறியு நாடும் விழுப்பொருளுந் தணணடையுங—கொல்களிறு மாவுங கொடுததளிததான—பலபுரவி—நனமணித திண்டோ நயவாா தலைபனிபபப்—பனமணிப பூணான படைககு.

† வெண்பாமாலை, வாகைபபடலம், உஉ.

எஎ ம் அதி.—படைமாட்சி. உஉக

எசுரு. கூறறுடன்று மேல்வரினுங கூடி யெதிர்நிற்கு
மாறற லதுவே படை. ரு

இ-ள. கூறறு உடனறு மேலவரினும—கூறறுவனறானே வெகுணடு மேல் வநதாலும— கூடி எதிாநிறகும ஆறறலதுவே படை—நெஞசொதது எதிர் நின்று தாஙகுமாறறலையுடையதே படையாவது. எ-று.

மருநதிலகூறறாகலின, உமமை சிறபபுமமை. மிகபபலா நெஞசொததறகுக் காரணம அரசனமேலனபு. ஆறறல மனவலி. (ரு)

எசுசு. மறமான மாணட வழிசசெலவு தேறற
மெனநானகே யேமம படைககு சு

இ-ள. மறம் மானம மாணட வழிசசெலவு தேறறம என நானகே—தறு கண்மையும மானமும் முனவீரராயினா செனற நனனெறிக்கட்சேறலும அரசனாறறேறபபடுதலுமென இநநானகுகுணமுமே— படைககு ஏமம—படைககு அரணாவது எ-று.

இவறறான முறையே பகைவரைக கடிதிறகொனறுநிறறலும, அரசனுககுத் தாழவுவாராமறகாததலும, அழியுநாபுறககொடையயிலவாளோசசாமை முத

லியவும, அறைபோகாமையுமாகிய செயகைகள பெறபபடடன. இசசெயகை யாகருப் பகைவா நனுகாராகலின, வேறரண வேணடாவெனபதாம. (சு)

எசுஎ. தாதாஙகிச செலவது தானை தலைவநத
போதாஙகுந தன்மை யறிநது. எ

இ-ள. தலைவந்த போ தாஙகும் தனமை அறிநது — மாறறூரால வகுகக பபடடித தனமேலவநத படையினபோரை விலக்கும வகுபபறிநது வகுத்துக் கொணடு—தா தாஙகிச செலவது தானை—அவாதனசியைக தனமேல வாரா மறறடிதது தான அதனமேறசெலவதே படையாவது. எ-று.

படைவகுபபாவது வியூகம; அஃது எழுவகையுறுபபிறறூய, வகையாலுன் காய, விரியானமுபபதாம. உறுபபேழாவன அரமுதறறூடடியீறாயின. வகை நானகாவன தணடம், மணடலம், சஙகதம, போகமெனவிவை. விரி முபப தாவன தணடவிரி பதினேழும, மணடலவிரி இரணடும, சஙகதவிரியாறும், போகவிரியைநதுமெனவிவை. இவறறின பெயாகளும இலகணமும ஈணடி நைபபிறபெருகும, அவையெலலாம் வடநூலகளுடகணடுகொளக. இவைதா னகுபாட்டாறும படையினநிலகணஙகூறபபடடது. (எ)

எசுஅ. அடறறகையு மாறறலு மிலலெனினுந் தானை
படைததகையாற பாடு பெறும. அ

இ-ள. தானை— தானை,— அடறறகையும ஆறறலும இல எனினும—பகை மேற் முனசெனறடிநதறுகணமையும அது தனமேலவநதாற பொறுகுமாற றலும் இலலையாயினும,— படைததகையால பாடு பெறும — தனறூறறப பொலிவானே பெருமையெயதும. எ-று.

இலலெனினுமெனவே, அவறறதினறியமையாமை பெறபபட்டது. படைத் தகையெனறது ஒருபொபாமாதிரமாய நின்றது. தோறறபபொலிவாவது அல ங்கரிக்கப்பட்ட தோ, யானை, குதிரைகளுடனும பதாகை, கொடி, குடை, பல

லியம், காகளமுசலியவறறுடனும் அணிநது தோன்றுமழகு. பாடி கணடவன விலே பகைவரஞசும பெருமை. (அ)

எசுசு. சிறுமையுஞ செலலாத் துனியும் வறுமையு
மிலலாயின வெலலும படை. சூ

இ-ள. சிறுமையும செலலாத துனியும வறுமையும இலலாயின் — தான றேயாத சிறிதாகலும மனதநினைறு நீஙகாத வெறுபபும நலகுரவும தன ககிலலையாயின,— படை வெலலும— படை பகையை வெலலும. எ-று.

விட்டுபபோதலும நினறது நலகூர்தலும அரசன் பொருளகொடாமையான வருவன. செலலாததுனியாவது மகளிரா வெளவல, இளிவரவாயின செயதன முதலியவறறுன வருவது. இவையுளவழி அவன்மாடடனபினறி உறறுபபொ ராமையின, இலலாயின வெலலுமெனறார. (கூ)

எஎ0. நிலமகளை சால வுடைததெனினுங் தானை
தலைமகக ளிலவழி யில. க0

இ-ள. நிலமகளை சால உடைதது எனினும — போரினகணநிலையுடைய வீரரை மிகவுடைததேயாயினும,—தலைமகளை இலவழித தானை இல—தனக் குத தலைவராகிய வீரரிலலாதவழித தானை நிலலாது. எ-று.

படைததலைவா நிலையுடையரனறிப போவாராயிற காணபோரிலலெனப பொராது தானும போமெனபா, தலைமகளிலவழியிலலெனறார. இவைமூ னறுபாடடானும முறையே படைததகையினமையானும, அரசனகொடைத தாழவுகளானும, தலைவரினமையானும, தாழவு கூறபபடடது. (க0)

எஅ ம அதி.— படைச்செருக்கு.

அஃதாவது அபபடையது மறமிகுதி. அதிகாரமுறைமையும இதனுனே விளஙகும.

எஎக. என்னைமுன் னிலலன்மின் றெவ்விர பலரென்னை

முனனினறு கன்னின றவா. க

இ-ள். தெவவீா என ஐமுன நினறு கல நினறவா பலா—பகைவீா, இன நிங்கெனறலிவனெதிா போறேறறு நினறு அவனவேலவாய வீழாது பினகல வினகணனே நினறவீரா பலா,— என ஐமுன நிலலனமின— கீவிா அதன கணினறி றமமுட்றகணிறறலவேணடின, எனறலிவனெதிா போறேறறநிறற லியொழிமின. எ-று.

எனனெனெத தனெனெடி தொடாபுபடிதறகுக் கூறினமையின, அவனவேல வாயவீழதலபெறறும. கல நடுகல. "நமபன சிலிவாய நடக்குங்கணை மிச்சி லலலா—லமபொன முடிபபூ ணரசுமமிலி"* எனப் பதமுகனகூறினறற்போல

---

* சீவகசிநதாமணி, காநதருவதததையாரிலமபகம, 5கள.—பைம்பொற புள கப் பருமக்களி யானை யீட்டஞ்ஞ— செமபொ னெடுநதேர்த் தொகைமாகடற றானை வெளள—நமபன் சிலிவாய நடகுங்கணை மிச்சி லல்லா — லமபொன மணிபபூ ணரசுமமிலி யென்று நக்கான.

எஅ ம அநி.— படைசசெருக்கு. உஉடு

ஒருவீரன தனமறம அரசனமேலவைதறக கூறியவாறு. இப்பாட்டு நெடுமொ ழி வஞ்சி.* (க)

எஎஉ. கான முயலெயத வமபினில் யானை
பிழைததவே லேந்த லினிது. உ

இ-ள். கான முயல எயத அமபினில—கானததினகணணேடும் முயலைப பிழை யாமலெயத அமபையேநதலினும்—யானை பிழைதத வேல ஏநதல இனிது— வெளளிடைநினற யானையையெறிநது பிழைதத வேலையேநதுதல நன்று.எ-று.

கானமுயலெனறதனால வெளளிடைநினறவெனபதும, பிழைத்தவெனறத னால பிழையாமலெனபதும,முபறஞ்சத் தக எயதவெனறதனால் யானைகுத்தக எறிதலும், வருவிகபபடடன. இது வேறறரசனபடையொடு பொருதாலோ வீரன அதுபுறங்கொடிதததாக நாணிப பினனவனறனமேறசெலலலுறறுனது கூறறு. (உ)

எஎங. பேராண்மை யென்ப தறுகணொன் றுற்றக்கா
லூராணமை மறறத னெஃகு. ௩

இ-ள். [illegible]றுகண போ ஆணமை எனப—பகைவாமேற கணணோடாது செயயும் மறததை நூலோா மிககவாணடனமையெனறு சொல்லுவா,—ஒனறு உறற க்கால ஊராணமை அதன எஃகு(எனப)—அவாககு ஒருதாழவு வநததாயிற கணணோடி அது தீாததுககோடறபொருடடு ஊராணமைசெயதலை நூலோர் அதறகுக கூாமையெனறு சொலலுவா. எ-று.

எனபவெனபது பினனுமியைநதது.ஊராணமை உபகாரியாநதனமை. அஃதா வது இலஙகையாவேநதன போரிடைத தனறானைமுழுதுமபடத் தமியனாயகப் பட்டானது நிலைமை நோககி, அயோததியரிறை மேறசெலலாது இனறுபோய நாளை நினறானையோடு வாவென விடடாறபோலவது. இவையிரணடுபாட்டுந தழிஞசி.† (௩)

எஎச. கைவேல களிறறொடு போககி வருபவன்
மெயவேல பறியா நகும ச

இ-ள. கைவேல களிறறொடு போககி வருபவன — தனகைபபடையாய வேலைத தனமேலவநத களிறறொடு போககி வருகின்ற களிறறுககு வேனாடித திரிவான—மெய வேல பறியா நகும— தனமாாபினகணினற வேலைககணடு பறிதது மகிழும. எ-று.

களிறறொடு போககல களிறறினதுயினாக கொடுபோமாறு விடுதல. மகிழ் ச்சி தேடியதெயதலான. இதனுட களிறறையலலதெறியானெனபதூஉம, சின மிகுதியான வேலிடைபோழநததறிநதிலனெனபதூஉம, பினனும் போாமேல் விருபபினனெனபதூஉம, பெறபபடடன. நூழிலாடடு.‡ (ச)

---

* நெடுமொழிவஞசியெனபது ஒனனாதாா படைகெழுமித்—தனனாணமை யெடுததுரைததனறு.

† தழிஞசியெனபது அழிபவா புறககொடை யயிலவா ளோச்சாக்— கழிதறு கணமை காதலித துரைததனறு.

‡ நூழிலாட்டெனபது களஙகழுமிய படையிரிய — வுளங்கழிநதவேல் பறித்தோசசினறு.

எஎரு. விழிததகண் வேலகொண டெறிய வழித்திமைபபி
னோடடன்றோ வன்க ணவர்ககு. ரு

இ-ள். விழித்த கண—பகைவரை வெகுண்டுநோககிய கண — வேலகொ ணடு எறிய அழிதது இமைபபின—அவா வேலைககொணடெறிய அஃதாறறாது அநநோககையழிதது இமைககுமாயின,— வனகணவாககு ஓடடு அனறோ— அது வீராககுப புறஙகொடுதகலாம. எ-று.

அவவெகுளிநோக்கமீடடலும போரினகணமீடசியெனககருதி அதுவுஞசெ யயாரெனபதாம். (ரு)

எஎசு. விழுப்புண படாதநா ளெலலாம வழுககினுள
வைககுநதன னாளை யெடுதது. சு

இ-ள். தன நாளை எடுதது—தனககுச செனற நாளகளையெடுததெணணி, —விழுபபுண படாத நாளெலலாம வழுககினுள வைககும—அவறறுள விழு பபுணபடாத நாளகளையெலலாம பயனபடாது கழிநதநாளுளளே வைககும வீரன. எ-று.

விழுபபுண முகத்தினும மாாபினும பட்டபுண. போாபெறறிருககவும அது பெறாத நாளகளோடுஙகூடடுமெனபதாம. இவைமூனறுபாடடானும ஊறஞ சாமை கூறபபடடது. (சு)

எஎஎ. சுழலு மிசைவேண்டி வேணடா வுயிராா
கழலயாபபுக காரிகை நீாதது எ

இ-ள். சுழலும இசைவேணடி வேணடா உயிராா—துறககததுந தமமொடு செலலாது வையததைச சூழநது நிறகும புகழை வேணடி உயிாவாழதலை வேணடாத வீரா—கழல யாபபுக காரிகை நீாதது—கழலகடடுதல அலஙகார நீாமையையுடைதது. எ-று.

வையததைச சூழுமெனவே, அதன பெருமை பெறறாம. செயபபடுபொருள வருவிககபபடடது. சூழதல அகநதிடல துறககமும புகழும எளிதினெயதுவ ராகலின, ஆபரணமாவது அதுவேயெனபதாம. (எ)

எஎஅ. உறினுயி ரஞசா மறவ ரிறைவன்
செறினுஞசீா குன்ற லிலா அ

இ-ள. உறின உயிர அஞசா மறவா—போாபெறிற றமமுயிாபபொருடடஞ சாது அதன மேறசெலலும வீரா—இறைவன செறினும சீா குனறல இலா—தம்மிறைவன அது வேணடாவென றுமுனியினும அவவீரமிகுதி குனறாா.எ-று.

போாபெறறறியாமையின, அது பெறறால அரசனறடுபபினும நிலலாரென பதாம. பிறரும "போரெனிற புகலும புனைகழன மறவா" எனறும "புடப கத—தேவ னாகலிற சாவேம யாமென— நீஙகா மறவா வீஙகுதோள் புடை ப்ப" எனறுஙகூறினாா. (அ)

எஎகூ. இழைத்த திகவாமைச் சாவாரை யாரே
பிழைத்த தொறுககிற பவர். கூ

எகூ ம் அதி.— நடபு. உஉஎ

இ-ள். இழைததது இகவாமைச் சாவாரை— தாஙகூறின வஞ்சினந்தபபா மறபொருடடுச சென்று சாவவலல வீரரை — பிழைததது ஒறுக்கிறபவா யாா— அது தப்பியவாறு சொலலியெளளுதறகுரியாா யாவா' எ-று.

இழைததல இனனது செயயேனாயின இனனனாகுகவெனத தான வகுததல். சொலலியெனபது அவாயநிலையான வநதது. வஞசினமுடிபபானபுககு முன் னே சாவினுந தொலைவனமையின, அது முடிததாராவரெனச சாதறசிறபபுக் கூறியவாறு. (கூ)

எஅ0. புரந்தாகணை னீமலகச சாகறபிற சாககா
டிரந்நுகோட டகக துடைகது. க0

இ-ள. புரந்தா கணைனீ மலகச சாகறபின—தமகருச செயத நனறிகளை நினைநது ஆணடவரசாடணைகள நீ மலருமவகைபோரிணடச சாவபபெறின,—சாகநாடி இரந்நுகோட்டகக்நு உடைதது—அசசாகநாடி இரநதாயிறுவகொளளநது நுதநிக்கயுடைதது. எ-று.

மலநுதலாரிப இடந்த நிகழபொருளினைமுழுதி நிடந்தினைமேனினறது. நினையழ இலலிடைநாடால வினிவார பழபிரோபப பனெபெதபின, அது தநவினையாற றாகமெபறுசாரலி நிரந்நுகோட்டகக்நுடைதநெனறார. இவைநானருபாடானும உயிரோபபாமை கூறபபட்ட து (க0)

எகம அதி.— நட்பு.

இனி நடபடைபோல ஏரச ஏம ந வினைபிடந்நுதவுதாப நடபினை ஐந்நு நிகாரம விரிமுகநதாரலும பணபினாலை நுகாரம எனிமமறைமுகநதாறுகூற வானறொடஙகி, பி முகவநிகாரமும நிநுளளருமமுறைகளைநடபுகள கூறுகினறார. அஃநாவது நினனிருனபநதாய எனபநி முறை அமபத நிறுவள விளஙகும.

எஅக. செயறகரிய யாவுள நடபி னறுபோல
வினைகரிய யாவள காபபு க

இ-ள நடபினை செயறகரிய யா உள—நடபுப்போலச செயறகோடறகரிய பொருளகள யாவையுள?— ஆறுபோல வினைகநு ரரிய காபபு யா உள— செயறகொணடால அநுப்போலப பகைவா செயயுந வினைகரப புகறகரிய காவலாவன யாவையுள? எ-று.

நடபுசசெயறகாவானாப பெறுநநுமபெறறாற செயயுமுபாயமுமசெயதா றறிரிபின நிநறாறழுதலிப உரியவாகலின நடபிறசெயறகரியனவிலலிபெனறுமம, செயதாறப கைவரரு வினைநொடஙகாராகலின அநறபோல வினைவாராமைகநு அரியகாவலிலலிபெனறுப கூறினார. நடபுரானது இயறகை செயறகை யென இருவகைபபடிமம. அவறறுள இயறகை பிறபபுமுறைநாபாரய நூலுமம தேய முறையானுயநாலுமெனவிருவகைபபடிமம. அவறறுள முனனிபயது சிறநமாக

லின அது சுற்றநதழாலினடங்கிறறு, ஏனையது பகையிடையிட்டதேயதததாக லின, அது துணைவலியென வலியறிதலுளடங்கிறறு. இனி ஈண்டுச் சொல்லப படுவது முனசெயதவுதவிபற்றி வருஞ்செயற்கையேயாகலின, அதனசிறபபு இதனாற கூறபபட்டது. (க)

உஉஅ எக ம அதி.— நடபு.

எஅஉ. நிறைநீர நீரவர் கேணமை பிறைமதிப
பின்னீர பேதையார நடபு. உ

இ-ள். நீரவர் கேண்மை பிறை நிறை நீர — அறிவுடையார நட்புக்கள் பிறை நிறையுநதனமைபோல நாடோறுநிறையுநதனமையவாம,—பேதையார நட்பு மதிப பின நீர — மறறைபபேதைமையுடையாரநடபுககள நிறைநத மதி பின் குறையுநதனமைபோல நாடோறுஙகுறையுநதனமையவாம. எ-று.

நீரவரெனறா, இனிமைபற்றி. கேணமை, நடபெனபன ஒருபொருட்கிளவி. செயதாரது பன்மையான நடபும பலவாயின. அறிவுடையாரும அறிவுடை யாருஞ்செயதன முனசுருஙகிப பினபெருகறகும,பேதையாருமபேதையாருஞ செயதன முனபெருகிப பினசுருஙகறகுஙகாரணம தமமுணமுனனறியாமை யும பினனறிதலுமாம. (உ)

எஅங. நவிறொறு நூனயம போலும் பயிறொறும
பண்புடை யாளா தொடாபு. ங

இ-ள். பணபு உடையாளா தொடாபு பயிறொறும—நறகுணமுடையமக்கள தம்முடசெயத நடபுப பயிலுநதோறும அவாககினபஞசெயதல—நூல நவி றொறும நயமபோலும— நூறபொருள கறகுநதோறுங கறறாககினபஞசெ யதலையொக்கும். எ-று.

நயததினைச செயதலான, நயமெனபபட்டது. இருமையினும் ஒருகாலைக் கொருகால மிகுமெனபதாம. இவையிரணடுபாடடானும அசசிறபபிறகேது கூறபபட்டது. (ங)

எஅச. நகுதற பொருட்டனறு நட்டன் மிகுதிககண்
மேறசென றிடிததற பொருட்டு. ச

இ-ள. நட்டல நகுதறபொருட்டனறு— ஒருவனோடொருவன நட்புசசெய தல தமமுணகுதறகியைநதன சொலலி நகையாடறபொருட்டனறு,—மிகுதி ககண மேறசெனறு இடிததறபொருட்டு—அவாககு வேணடாதசெயகையுள தாயவழி முறபட்டுக கழறுதறபொருட்டு. எ-று.

பழியும பாவமுநதருஞசெயகை துனபமே பயததலான வேணடபபடுவதன மையின அதனை மிகுதியெனறும, அ நசெயதறகு முனனே மீட்டலவேணடுத லின மேறசெனறெனறும, இனசொறகு மீளாமையின இடிததறபொருட்டெ னறுஙகூறினார. இதனான நட்பினபயன கூறபபட்டது. (ச)

எஅரு. புணாசசி பழகுதல வேண்டா வுணாசசிதா
னடபாங கிழமை தரும. ரு

இ-ள. புணாசசி பழகுதல வேணடா—ஒருவனோடொருவன நட்பாதறகுப புணாசசியும பழகுதலுமாகிய காரணஙகள வேணடுவதிலலை,—உணாசசிதான நட்பாம் கிழமை தரும— இருவாக்குமொததவுணாசசிதானே நட்பாமுரிமை யைக கொடுக்கும். எ-று.

புணாசசி ஒருதேயததாராதல, "இனறே போலகநும் புணாசசி தானே." எனறதும் அதனை. பழகுதல் பலகாறகண்டுஞ் சொல்லாடியும மருவுதல. இவவி ரணடுமினறிக் கோபபெருஞசோழனுக்கும பிசிராநதையாாககும்போல உண

ாசசியொபபின், அதுவே உடனுயிரீஙகுமுரிமைததாய நட்பினைப பயக்குமெ னபதாம. நட்பிறகுப புணாசசி,பழகுதல், உணாசசியொததலெனனுஙகாரண மூனறனுளளும பினனது சிறபபுடைததெனபது இதனாற கூறபபட்டது.(ரு)

எஅகூ. முகநக நட்பது நட்பனறு நெஞசத்
தகநக நட்பது நட்பு. கூ

இ-ள. முகம நக நட்பது நடபு அனறு—கண்டவழி அகமொழிய முகமாத்திரமே மலருமவகை நட்குமது நடபாகாது,—நெஞசததகம நக நடபது நட்பு— அனபால அகமுமலர நடகுமதே நடபாவது. எ-று.

நெஞசினகணிகழவதனை நெஞசெனறா. இறநததுதழீஇயவெச்சவும்மை விகாரத்தாறறொககது. அதனால் இரணடும் ஒருஙகே மலரவேணடுமெனபது பெறறாம். (சு)

எஅஎ. அழிவி னவைநீககி யாறுயத தழிவின்க
ணலல லுழபபதா நடபு. எ

இ-ள். அழிவினவை நீககி ஆறு உயதது — கேடடினைததருநதீநெறிகளைச செலலுஙகால விலககி ஏனைநனனெறிகளைச செலலாககாற செலுததி— அழிவினகண அலலல உழபபது நடபாம—தெயவததாறகேடுவந துழி அது விலக்கபபடாமையின அததுனபததை உடனனுபவிபபதே ஒருவனுககு நடபாவது. எ-று.

ஆறென வருகினறமையின, அழிவினைததருமவையெனறொழிநதார. "நெருணடவறிவினவா" எனபுழிபபோல இனசாரியை நிறக இரணடனுருபு தொககது. இனி நவையெனறு பாடமோதி, அதறகுப போரழிவினுரு செலவவழிவினுமவநத துனபஙகளெனறும, அழிவினகணெனபதறகு யாககையழிவினகணெனறும உரைபபாருமுளா. (எ)

எஅஅ. உடுககை யிழந்தவன் கைபோல வாஙகே
யிடுககண் களைவதா நடபு அ

இ-ள. உடுககை இழநதவன கைபோல—அவையிடையாடைகுலைநதவனுககு அபபொழுதே கைசெனறுதவி அவவிளிவரல களையுமாறுபோல, — ஆஙகே இடுக்கண களைவது நடபாம — நடடவனுககு இடுககண வநதுழி அபபொழுதே செனறுதவி அதனைக களைவதே நடபாவது. எ-று.

அற்றஙகாததறகட கை தனமனததினுமுறபடுதலின, அவவிரைவு இடுககண களைவுழியம அதறகொதத தொழிலுவமையினும வருவிகக. உடையவனறொழில நடபினமேலேறறபபடடது. (அ)

எஅகூ. நடபிறகு வீறறிருக்கை யாதெனிற கொட்பின்றி

யொலலுமவா யூன்று நிலை. ௯

இ-ள. நட்பிறகு வீறறிருககை யாதெனின — நடபினுககு அரசிருக்கை யாதெனின,—கொட்பு இனறி ஒலலுமவாய ஊனறும நிலை—அஃது எஞஞான்றுநதிரிபினறி இயலுமெலலையெலலாம அறமபொருளகளிறறளராமைத தாஙகுந திணமை. எ-று.

உ௩0 அ0 ம அதி.— நடபாராய்தல்.

ஒருஞான்றும வேறுபடாது மறுமைபிமமைகடகு உறுதியாய அறமபொருளகளிறறளாநதுழி அததளாசசி நீககி அவறறினகணிறுததுதறகுமேல ஒரு செயலுமினமையின, அதனை நடபிறகு முடிநதவெலலையெனறா. (௯)

எ௯0. இனைய ரிவரெமக கினனமயா மெனறு
புனையினும புலலெனனு நடபு. க0

இ-ள. இவா எமகது இனையா யாம இனனம எனறு புனையினும — இவா நமககிததுனையனபினா யாமிவாககிததனமையமெனறு ஒருவரையொருவா புனைநதுசொலலினும,— நடபுப புலலெனனும—நடபுப புலலிதாயத தோனறும. எ-று.

இவாககெனபது வருவிககபபடடது. தாம அவரெனனும வேறறுமையினறிவைததுப புனைநதுரைபபினும வேறறுமையுணடாமாகலின, நடபுப புலலெனனுமெனறா. இவையைநதுபாடடானும நடபினதிலககணஙகூறபபடடது.

அ0 ம அதி.— நட்பாராயதல்.

அஃதாவது மேறசொலலியவிலககணததாரையாராயநதறிநதே நடகவேணடுதலின, அவரையாராயுநதிறம. அதிகாரமுறைமையும இதனானே விளஙகும.

எ௯க. நாடாது நடடலிற கேடிலலை நடடபின
வீடிலலை நடபாள பவாககு க

இ-ள். நடபு ஆளபவாகத நடடபின வீடு இலலை—நடபினைவிருமபி அதனக ணணே நிறபாாககு ஒருவனோடு நடபுசசெயதபின அவனை விடுதலுணடா காது,—நாடாது நடடலிற கேடு இலலை—ஆகலான, ஆராயாது நடபுசசெ யதலபோலக கேடு தருவது பிறிதிலலை. எ-று.

ஆராயதல குணசசெயகைகளது நனமையையாராயதல. கேடு ஆகுபெயா. நடகிறறாமவரெனறும வேறறுமையினமையின வீடிலலையெனறும, அவவேற றுமையினமையான அவனக—பழிபாவஙகள தமவாமாகலின இருமையுஙகெடு வரெனபது நோககி நாடாது நடடலிறகேடிலலையெனறுஙகூறினார். (க)

எகூஉ. ஆயநதாயநது கொளளாதான கேணமை கடைமுறை

தானசாந துயரந தரும. உ

இ-ள். ஆயநது ஆயநது கேணமை கொளளாதான — குணமுஞசெயகை யும் நலலனெனபதும அலலனெனபதும் பலதாலாராயநதும பலவாறறானாரா ய்நதும் ஒருவனோடு நடபுககொளளாதவன—கடைமுறை தான சாம துயரம தரும— முடிவிற றானசாதறகேதுவாய துனபததினைத தனமாறறா விளைகக வேணடாமற றானே விளைககும. எ-று.

கடைமுறைககணணென இறுதிககடடொகக ஏழாவது விரிகக. குணமுஞ செயலுந தீயானோடு கொளளின அவறகு வரும பகைமையெலலாந தனமே லவாய்ப பின அவறறானிறநதுவிடுமெனபதாம. இவையிரணடுபாடடானும ஆராயாவழிப்படுமிழுககுக கூறபபடடது. (உ)

எகூஙூ. குணனுங் குடிமையுங் குறறமுங குன்றா

வினனு மறிநதியாகக நடபு. ஙூ

அ0 ம அதி.—நடபாராயதல. உஙூக

இ-ள். குணனும குடிமையும் குறறமும குனறா இனனும் அறிநது—ஒருவன குணததினையும குடிபபிறபபினையும குறறததினையும குறைவறற சுறறததினையு மாராயநதறிநது,—நடபு யாகக—அவனோடு நடபுசசெயக. எ-று.

குறறமிலலாதார உலகததினமையின உளளது பொறுக்கபபடுவதாபின அவாநடபு விடறபாறறனறெனபார குறறமுமெனறும, சுறறபபிணிபபுடையார

நட்டாரோடும பிணிபபுணடுவருதலிற குனறுவினனுமெனறும, விடபபடிற றங குறையாமெனபார அறிநதியாககவெனறுஙகூறினா. (௩)

எகூச. குடிபபிறநது தன்கட பழிநாணு வானைக
கொடுததுங கொளலவேணடு நடபு. ச

இ-ள். குடிபபிறநது தனகட பழி நாணுவானை — உயாநதகுடியினகடபிற நது தனமாடடு உலகாசொலலும பழிககஞசுவானை — கொடுததும நடபுக கொளல வேணடும—சில கொடுததாயினும நடபுககோடல சிறநதது. எ-று.

குடிபபிறபபாற றான பிழைசெயயாமையும, பழிககஞசலாற பிழைததன பொறுததலும, பெறறும. இவையிரணடுமுடையானைப பெறுதலருமையின, அவனடபை விலைகொடுததுஙகொளகவெனபதாம. (ச)

எகூரு. அழசசொலலி யலல திடிதது வழககறிய
வலலாாநட பாயநது கொளல. ரு

இ-ள. அலலது அழச சொலலி—தாம உலகவழககலலது செயயக கருதிற சோகமபிறககுமவகை சொலலி விலககியும—இடிதது—செயதககாற பினறு ஞசெயயாவகை நெருஙகியும—வழககு அறியவலலாா—அவவழககுச செய யாவழிச செயவிககவும வலலாரை—ஆயநது நடபுக கொளல—ஆராயநது நட்புககொளக. எ-று.

அழசசொலலிபிடிததெனவநத பரிகாரவினைகளான அவறறிறகேறற குறற வினைகள வருவிககபபட்டன. வழககு உலகததாா அடிபபடச செயதுபோ நத செயல. தமமொடு நட்டாரும அறியுமவகை அறிவிததலரிதாகலின, அறி யவலலாரெனறாா. இரணடாவது இறுதிககடடொககது. (ரு)

எகூசு. கேடடினு முண்டோ ருறுதி கிளைஞரை
நீடடி யளபபதோா கோல. சு

இ-ள. கிளைஞரை நீடடி அளபபது ஓாகோல—ஒருவனுக்குக கேடெனபது தனனடடாராகிய புலஙகளையெஞசாமலளபபதோாகோல, — கேடடினும ஒருறுதி உணடு— ஆகலின அதனகணணும அவனாற பெறபபடுவதோாநலல றிவுணடு. எ-று.

தததநடபெலலைகள சுருஙகியிருக்கவும செலவககாலததுப புறத்துத்தோ

ன்றாமறபோநதாா பினகேடு வநதுழிச செயலவேறுபடுதலின அககேடடால் அவை வரையறுககபபடுமெனபதுபறறிக கேடடினைககோலாககியும, அதனால் அவரையளநதறிநதால ஆவாரையே கோடலின அவவறிவை உறுதியெனறுங் கூறினாா. கிளைஞா ஆகுபெயா. இஃதேகதேசவுருவகம. இவைநானகுபாட்டா னும் ஆராயுமாறும ஆராயநதால நடகபபடுவாா இவரெனபதூஉங்கூறபபட்டன.

எகூஎ. ஊதிய மென்ப தொருவற்குப பேதையாா
கேண்மை யொரீஇ விடல. எ

உகூஉ அ0 ம் அதி.—நடபாராயதல.

இ-ள. ஒருவறகு ஊதியமெனபது—ஒருவனுககுப பேறெனறு சொலலபப டுவது— பேதையாா கேணமை ஒரீஇ விடல—அறிவிலாரோடு நடபுககொ ணடானாயின அதனையொழிநது அவரினீஙகுதல. எ-று.

நடபொழிநதாலும நீஙகாககால் வெறிகமழ சநதனமும வேஙகையும வேமாறுபோலத தீஙகு வருதலின விடலெனறும, நீஙகியவழிததீஙகொழிதலே யனறி இருமையினபததிறகுரிமையெயதலு முடைமையின் அதனையூதியமெ னறுஙகூறினாா. (எ)

எகூஅ. உளளறக வுளளஞ சிறுகுவ கொளளறக
வலலறக ணாறறறுபபாா நடபு. அ

இ-ள. உளளம சிறுகுவ உளளறக — தமமூககஞசுருஙகுதறகுக் காரண மாய வினைகளைச செயயநினையாதொழிக,— அலலறகண ஆறறு அறுபபாா நடபுக கொளளறக — அதுபோலத தமக்கொருதுனபம வநதுழிக கைவிடு வாா நடபினைக கொளளாதொழிக. எ-று.

உள்ளஞ்சிறுகுவவாவன தமமினவலியாரோடு தொடஙகியனவும பயனில்ல னவுமாம. ஆறறெனபது முதனிலைததொழிறபெயா. முனனெலலாம வலியரா வாாபோனறு ஒழிதலின, வலியறுபபாரெனறாா. எடுததுககாடடுவமை. கொள ளின அழிநதேவிடுமெனபதாம. (அ)

எகூகூ. கெடுஙகாலைக கைவிடுவாா கேண்மை யடுஙகாலை

இ-ள். கெடுஙகாலைக கைவிடுவார கேணமை — ஒருவன கெடுஙகாலத்து அவனைவிட்டு நீஙகுவார் முனனவனோடுசெயத நடபு,—அடுஙகாலை உளளினும உளளம சுடும—தனனைக கூற்றடுஙகாலதது ஒருவனினைபபினும,அநநினைததவு ளளததைச சுடும. எ-று.

நினைததது ணையானே இயைபிலலாத பிறனுககுஙக கூறறினுஙகொடிதாமெ னக கைவீடெணணிச செயத நடபின கொடுமை கூறியவாறு. இனி அவனறு னே ஆககியகேடு தனனையடுஙகாலையுளளினும அககேடடினுஞசுடுமெனறுரை பபாருமுளா. இவைமூனறுபாடடானும ஆராயநதால நடகபபடாதாா இவரெ னபது கூறபபடடது. (கூ)

அ00. மருவுக மாசறறா கேணமையொன றீதது
மொருவுக வொபபிலாா நடபு. க0

இ-ள. மாசு அறறா கேணமை மருவுக—உலகோடொததுக குறறமற்றார் நடபினையே பயிலக,—ஒபபு இலாா நடபு ஒனறு ாததும ஒருவுக— உலகோ டொததலிலலாா நடபினை அறியாது கொணடாராயின,அவாவேணடியதொன றனைக கொடுததாயினும விடுக. எ-று.

உலகோடொததாா நடபு இருமையின்பமும் பயததலின மருவுகவெனறும், அதனோடு மாறாயினாநடபுத துனபமே பயததலின அதனொழிவை விலைகொடு ததுஙகொள்கவெனறுஙகூறினா. இதனால அவவிருமையுந தொகுததுக்கூறப் படடன. (க0)

அக ம் அதி.— பழைமை. உ௩௩

அக ம் அதி.— பழைமை.

அஃதாவது நடனாரது பழையராதன்மைபற்றி அவர் பிழைத்தனபொ
றுத்தல். காரணபபெயா காரியத்திறகாயிறறு. ஓராயநது நட்கப்பட்டாபொ
னினும பொறுக்தபபடிஇகுறறமுடையராகலானும ஊழவகையானும் நடடாரா
மாட்டுப்பிழையுளதாமெனபது அறிவிததறகு,இது நடபாராயதலின்பினவைக்
கபபட்டது.

அ0க. பழைமை பெனபபடுவ தியாதெனின் யாதுங்
கிழமையைக கிழநதிடா நடபு. க

இ-ள. பழைமை எனபபடுவது யாதெனின— பழைமையெனறு சொலலப
படுவதியாதெனறு வினவின,— கிழமையை யாதும கிழநதிடா நடபு— அது
பழைமையோா உரிமையாறசெயவனவறறைச சிறிதுஞசிதையாது அவறறிற
குடமபடிம நடபு. எ-று.

கிழமை ஆருபெயா. கெழுதகைமையென வருவனவுமது. உரிமையாறசெ
யவனவாவன கருமமாயின செயயுஙகாற கேளாது செயதல, கெடும்வகை
செயதல, தமககு வேணடியன தாமே கோடல, பணிவசசஙகளினமையெனறி
வை முதலாயின. சிதைததல விலககல. இதனுற பழைமையாவது காலஞசெ
னறதனறு இபபெறறிததாய நடபெனபது கூறபபடடது (க)

அ0உ. நடபிற குறுபபுக கெழுதகைமை மறறதற்
குபபாதல சானறோா கடன உ

இ-ள. நடபிறகு உறுபபுக கெழுதகைமை— நடபிறகவயவமாவன நடடாரா
உரிமையாறசெயவன,— அதறகு உபபாதல சானறோா கடன — அதனால
அவவுரிமைககு இனியராதல அமைநதாககு முறைமை. எ-று.

வேறனமைதோனற உறுபபெனறா. உறுபபெனபது ஈணடிலகக்ணியடியாக
வநத குறிபபுசசொல. அவயவமாதலறிநதே இனியவராவனெபது தோனறச
சானறோமேல வைததா. (உ)

அ0ஊ. பழகிய நடபெவன செயபுங கெழுதகைமை
செயதாஙகமையாக கடை. ஊ

இ-ள. கெழுதகைமை செயதாஙகு அமையாககடை— தாமுடமபடாதன
வேனும நடடாரா உரிமையாறசெயதனவறறிறகுத தாஞசெயதாறபோல உடம

படாராயின,— பழகிய நட்பு எவன செயயும—அவரோடு பழையதாயவரத நடபு எனனபயனசசெயயும. எ-று.

செயதாறபோலவுடமபடிதலாவது தாமும அவரிடதகுரிமையாலுடம்படிதல. இவையிரணடுபாடடானும பழைமையான வருமுரிமையது சிறபபுக கூறப் பட்டது. (கூ)

அ0ச. விழைதகையான் வேண்டி யிருபபர் கெழுதகையாற் கேளாது நட்டார் செயின். ச

இ-ள். நட்டார கெழுதகையால கேளாது செயின—தங்கருமத்தை நட்டார உரிமையாறகேளாது செய்தாராயின,—விழைதகையான வேண்டி இருபபா

கூ0

உங.ச அக ம அநி.— பழைமை.

—அசசெயலது விழையபபடுநதனமைபறறி அதனை விருமபுவா அறிவுடை யார. எ-று.

ஒருவாக்குத தங்கருமநதாமறியாமன முடிநதிருததலினூஉங்கு நனமையின மையின, அசசெயல விழையததகாகதாயிறறு. அதனை அவவாறறிநது விருமபு தல அறிவுடையாராகலலதினமையின, அவாமேலவைதததுகூறினார. வேண டியிருபபனெபது எழுநதிருபபனெபதுபோல ஒருசொனனீரமைதது. இத னறை கேளாது செயதுழி அதனைவிருமபுகவெனபது கூறபபடடது. (ச)

அ0ரு. பேதைமை யொன்றே பெருங்கிழமை யென்றுணாக நோதகக நடடார செயின. ரு

இ-ள. நோதகக நடடார செயின—தாம வெறுகக்ததகனவறறை நடடார செயதாராயின, —பேதைமை ஒனறே பெருங்கிழமை எனறு உணாக—அத றகுக காரணம ஒனறிறபேதைமையெனறுதல ஒனறினமிக்கவுரிமையெனறு தல கொளக. எ-று.

ஒனறேவெனபது எணணிடைசசொல. செயினெனவே, தமமியலபாறசெ யயாமை பெறறும. இது வருஙனறவறறுளளுமொகும. இழவுழான வரும பேதைமை யாவாகுமுணமையிற றமகதேதங்கொணடானெனறுதல ஊழுவ கையான எமமினவரறபாலது ஒறறுமைமிகுதிபறறி அவரினவநதெனறுதல

கொளவதலலது அனபினமையெனறு கொளளபபடாதெனபதாம. கெடுமவகை செயயின அதறகுக காரணம இதனறகூறபபடடது. (ரு)

அ0சு. எலலைகக ணின்றா துறவாா தொலைவிடததுந
தொலலைகக ணின்றா தொடாபு. சு

இ-ள. எலலைககண நினறா—நடபுவரமபிகவாது அதனகணணே நினறவா—தொலலைககண நினறா தொடாபு தொலைவிடததும துறவாா—தமமொடு பழைமையிறறிரியாது நினறாரது நட்பினை அவராறறொலைவுவநதவிடததும விடாா. எ-று.

பழைமையிறறிரியாமை உரிமையொழியாமை. தொலைவு பொரு—கேடும போாககேடும. (சு)

அ0எ. அழிவநத செயயினு மன்பறா ரன்பின
வழிவநத கேணமை யவா. எ

இ-ள. அழிவநத செயயினும அனபு அறா— நடடாா தமககழிவுவநதவற றைச செயதாராயினும அவாமாடடனபொழியாா — அனபின வழி வநத கேணமையவா— அனபுடனே பழையதாயவநத நட்பினையுடையாா. எ.று.

அழியெனபது முதனிலைததொழிறபெயா. அழிவு மேறசொலலிய கேடுகள. இவையிரணடுபாடடானுங கேடுசெயதககணணும நடபு விடறபாறறனறென பது கூறபபடடது. (எ)

அ0அ. கேளிழுக்கங கேளாக கெழுதகைமை வல்லாாககு
நாளிழுகக நடடாா செயின். அ

இ-ள. கேள இழுககம கேளாக கெழுதகைமை வல்லாா்க்கு — நடடாா செயதபிழையைத தாமாகவேயனறிப பிறாசொனனாலுங் கொளளாத உரிமை

அஉ ம அதி.— தீநடபு. உஙரு

யறியவலலாாககு— நட்டாா இழுக்கம செயின நாள— அவா பிழை செய் வாராயின, அது பயனபடட நாளாம எ-று.

பிழைபாவன சொலலாது நறபொருளவெளவல, பணியாமை, அஞசாமை முதலாயின. கேடடல உடகோடல. கெழுதகைமைவலலாரெனபது ஒருபெய

ராயக கேளாதவெனனுமெசசததிறகு முடிபாயிறறு. செயதுபோநதுழியலலது அவவனமை வெளிபபடாமையின, செயயாதன நாளலலவாயின. இதனாற பிழைபொறுததறசிறபபுக கூறபபடடது. (அ)

அ0கூ. கெடாஅ வழிவநத கேணமையாா கேணமை
விடாஅா விழையு முலகு. கூ

இ-ள. கெடா வழி வநத கேணமையாா கேணமை—உரிமையறாது பழைய தாய வநத நடபினையுடையாரது நடபினை — விடாா உலகு விழையும—அவா பிழைநோககி விடுதலசெயயாதாரை உலகம நடபுககுறிதது விரும்பும.எ-று.

கெடாதென்பதனிறுதிநிலை விகாரததாறறொககது. விடாதாரையெனவே, விடுதறகாரணங்கூறபபடடது. நமமாடடும இவரிததனமையராவரெனறு யா வருநதாமே வநது நடபாவரெனபதாம. கெடாரெனறு பாடமோதி, நடபுதத னமையிற கெடாராகியெனறுரைபபாருமுளா. (கூ)

அக0. விழையாா விழையப படுப பழையாாகட
பணபிற றலைபபிரியா தாா. க0

இ-ள. பழையாாகண பணபின தலைபபிரியாதாா—பழைய நடடாா பிழை செயதாராயினும அவாமாடடுத தமபணபினீஙகாதாா— விழையாா விழைய பபடுப— பகைவராலும விரும்பபபடுவா. எ-று.

தமபணபாவது செயயாதமுனபோல அனபுடையராதல. மூனறனுருபுஞ சிறபபுமமையும விகாரததாறறொககன. அதகிரிபினமை நோககிப பகைவரும நடடாராவரெனபதாம. இவையிரணடுபாடடானும பழைமையறிவாா எயதும பயன கூறபபடடது. (க0)

அஉ ம அதி. — தீநட்பு.

இனிப பொறுககபபடாத குறறமுடைமையின விடறபாலதாய நடபு நடபாராயதறகடசுருஙகசசொலலிய துணையானடஙகாமையின அதனையிரு வகைபபடுதது இரணடதிகாரததாற கூறுவானறொடஙகி, முதறகடஉநடபுக கூறுகினறாா. அஃதாவது தீககுணததாரோடு உளதாய நடபு. குணததினறீமை

ஒறறுமைபறறி உடையாரமேறறாயது, பின அவரோடு செயத நடபினமேறறாயிறறு. அதிகாரமுறைமை கூறாமையே விளங்கும்.

அகக. பருகுவாா போலினும பணபிலாா கேணமை
பெருகலிற குனற லினிது க

இ-ள. பருகுவாாபோலினும பணபு இலாா கேணமை—காதனமிகுதியாற பருகுவாாபோனறாராயினுந தீககுணமுடையாாநடபு— பெருகலின குனறல இனிது— வளாதலிறறேயதனனறு. எ-று.

"பருகு வனன வருகா நோககமொடு" எனறாா பிறரும. நறகுணமிலலாரெனவே, தீககுணமுடையாரெனபது அருததாபததியான வநதது. பெருகி

உ௩௬ அஉ ம் அதி.— தீநடபு.

னால் வருங்கேடு குனறினால வாராமையின, குனறலினிதெனறாா. இதனாற றீநட்பினது ஆகாமை பொதுவகையாற கூறபபடடது. இனிச சிறபபுவகையாற கூறுப. (க)

அகஉ. உறினட டறினொரூஉ மொப்பிலாா கேண்மை
பெறினு மிழபபினு மென. உ

இ-ள். உறின நடடு அறின ஒரூஉம் ஒபபு இலாா கேணமை — தமக்குப பயனுளவழி நட்புசசெயது அஃதிலவழியொழியும ஒபபிலாரது நடபினை— பெறினும இழப்பினும் என— பெறறால ஆககமியாது! இழநதாற கேடியாது! எ-று.

தமக்குறறனபாாபபாா பிறரோடு பொருததமிலராகலின, அவரை ஒபபிலாரெனறாா. அவர்மாடடு நொதுமறறனமையே அமையுமெனபதாம. (உ)

அகங. உறுவது சீாதூககு நடபும பெறுவது
கொள்வாருங் களவரு நோ. ங

இ-ள. உறுவது சீாதூககும நட்பும— நடபளவு பாராது அதனால வரும பயனளவு பாாககும் நடடாரும— பெறுவது கொளவாரும — கொடுபபா

ரைக கொளளாது விலையைககொளளும பொதுமகளிரும—களவரும—பிற ரகேடு நோககாது அவாசோரவு நோககுஙகளவரும—நோ—தமமுளொபபா. எ-று.

நடபு ஆகுபெயா. பொருளையேகுறிதது வருசிததொழுகலின, கணிகையா களவரெனறிவரோடொபபரெனபதாயிறறு. இவையிரணடுபாடடானுந தமக குறுவது பாரபபாா நடபினறீமை கூறபபடடது. (௩)

அகச. அமரகத தாறறறுககுங கலலாமா வன்னா
தமரிற றனிமை தலை. ச

இ-ள. அமரகதது ஆறறு அறுககும கலலா மா அனனா தமரின— அமா வாராதமுனனெலலாந தாஙகுவதுபோனறு வநதுழிக களததிடை வீழததுப போஙகலவியிலலாத புரவிபோலவாரது தமாமையில — தனிமை தலை— தனிமை சிறபபுடைதது. எ-று.

கலலாமை கதியைநதும சாரிபதினெடுமபொருமுரணறறலும அறியாமை. துனபம வாராதமுனனெலலாந துணையாவாரபோனறு வநதுழி விடடுநீஙகுவ ரெனபது உவமையாற பெறறும. அவா தமரானால வருமிறுதி தனியானால வாராமையின், தனிமையைத தலையெனறா எனவே, அதுவுநதீதாதல பெறு தும. (ச)

அகரு. செய்தேமஞ சாராச சிறியவா புனகேணமை
யெயதலி னெயதாமை நன்று. ரு

இ-ள. செயது ஏமம சாராச சிறியவா புனகேணமை— செயதுவைததா லும அரணாகாத கீழமக்களது தீநடபு— எயதலின் எயதாமை நனறு—ஒருவ றகுண்டாதலின இலலையாதல நனறு. எ-று.

சிறபபும்மை விகாரத்தாறறொக்கது. அரணாகாமை தொலைவினகண விட்டு நீங்குதல. எயதலினெய்தாமை நனறெனபதறகு மேலுளாத்தாஙகுரைகக.

அஉ ம் அதி.—தீநடபு. உ௩௭

சாராதவெனனுமபெயரெச்சம கேண்மையெனனுமபெயா கொணடது; சிறிய வரெனபதனைக கொளளின, செயதெனபது நினறு வறறும. இவையிரணடுபா டடானுந தொலைவிறறுணையாகாத நடபினறீமை கூறபபடடது. (ரு)

அகசு. பேதை பெருஙகெழீஇ நடபி னறிவுடையா
ரேதின்மை கோடி யுறும. சு

இ-ள. பேதை பெருஙகெழீஇ நடபின—அறிவிலானது மிகசசெறிநதநட்பின — அறிவுடையாா ஏதினமை கோடி உறும—அறிவுடையானது பகைமை கோடிமடஙகு நனறு. எ-று.

கேழீஇடவெனபதனிறுதிநிலை விகாரததாறறொககது. பனமை உயாததறகண வநதது. அறிவுடையானபகைமை ஒருதீஙகும பயவாமையானும,பேதைநடபு எலலாததீஙகும பயததலானும, கோடியுறுமெனறாா. பெருஙகழிநடபெனறு பாடமோதுவாருமுளா. (சு)

அகஎ. நகைவகைய ராகிய நடபிற பகைவராற
பததடுதத கோடி யுறும. எ

இ-ள. நகை வகையா ஆகிய நடபின— தாமறிதலவகையராகாது நகுதல வகையராதறகேதுவாகிய நடபான வருவனவறறின — பகைவரால பதது அடுதத கோடி உறும— பகைவரான வருவன பததுககோடிமடஙகு நலல. எ-று.

நடபு ஆகுபெயா. அநநடபாவது விடமருந தூாத்தரும வேழமபருமபோ னறு பலவகையானகுவிததுத தாம பயனகொணடொழிவாரோடு உளதாயது. பகைவராலெனபது அவாயநிறறலின, வருவனவெனபது வருவிககபபட்டது. பததடுததகோடி பததாகததொகுததகோடி. அநநடபான வருமினபஙகளின அபபகைவரானவருநதுனபஙகள இறபபநலலவெனபதாம. இதறகுப பிறரெல லாஞசொலலிலககணததோடு மாறுகொளவுாைததாா. (எ)

அகஅ. ஒலலுங கரும முடறறு பவாகேண்மை
சொலலாடாா சோர விடல. அ

இ-ள. ஒலலும கருமம உடறறுபவா கேணமை— தமமான முடியுஙகரும ததை முடியாதாககிச செயயாதாரோடு கொண்ட நடபினை —சொலலாடாா சோரவிடல—அது கணடால அவரறியசசொலலாதே சோரவிடுக. எ-று.

முடியாதாகுதல முடியாதாகமடிததல.சோரவிடல விடுகினறவாறு தோன றுமல ஒருகாலகொருகாலோயவிடுதல. அறியசசொலலினும விடுகினறவாறு தோனறினும அதுபொழுது பரிகரிதது பினனுடபாயொழுகககருதுவராக வின, சொலலாடாொனறுஞ சோரவிடலெனறுங கூறினார. இவைமூனறுபாட் டானும் முறையே பேதையா, நகுவிபபா, இயலவதுசெயயாதாொனறிவாக ணடபினறீமை கூறபபடடது. (அ)

அகக. கனவினு மின்னாது மன்னே வினவேறு
சொலவேறு படடார் தொடாபு. கூ

இ-ள. வினை வேறு சொல வேறு படடார தொடாபு — வினையுஞ்சொலலு மொவவாது வேறுவேறுயிருபபாாநட்பு—கனவினும இனனாது — நனவினக ணனேயனறிக கனவினகணணுமினனாது. எ-று.

உகூஅ அங ம அதி.—கூடாநடபு.

வினை சொறகளதொவவாலம மூனறனமேலேறறபபடடது. அஃதாவது வினை யிற பகைவராயச சொலலின நடடாராயிருததல். நிகழவின்கண உளதாயிரு ததலால, கனவினுமினனாதெனறார. உமமை எசசவுமமை, இழிவுசிறபபுமமை யுமாம. மனனும ஒவும அசைநிலை. (கூ)

அஉ0. எனைததுங குறுகுத லோமபன மனைகெழீஇ
மனறிற பழிபபா தொடாபு. க0

இ-ள. மனைக கெழீஇ மனறிற பழிபபா தொடாபு — தனியே மனைகக ணிருநதுழி நடபாடிய பலர்ோடு மனறினகணிருநதுழிப பழிகூறுவாாநடபு —எனைததும குறுகுதல ஓமபல — நிறைதாயிருந தமமை நணுகுதலிய பரிக ரிகக. எ-று.

மனைகடகெழுமலும மனறினகடபழிததலுந தீதாகலின, அவா ஒருகாலுந தமமை நணுகாவகை குறிகொணடி காகவெனபா, அவா நடபினமேல வைததுக கூறினார. இவையிரணடுபாடடானும வருசாநடபினறீமை கூறபப டடது. (க0)

அங ம அதி.—கூடாநட்பு.

இனியேனைககூடாநடபுக கூறுகினறா. அஃதாவது பகைமையான் அகத தாறகூடாதிருநதே தமககு வாயககுமிடம பெறுநதுணையும புறததாற கூடி யொழுகுவாா நடபு.

அஉக. சீரிடங காணி னெறிதறகுப படடடை
நேரா நிரநதவா நடபு க

இ-ள. நேரா நிரநதவா நடபு—கூடாதிருநதே தமககுவாயக்குமிடம பெறு நதுணையுஙகூடியொழுகுவாாநடபு,— சீரிடம காணின எறிதறகுப படடடை —அது பெறறால, அறவெறிதறகுத துணையாய படடடையாம. எ-று.

எறியுமெலலை வாராமுனெலலாந தாஙகுவதுபோனறிருநது வநதுழி அற வெறிவிபபதாய பட்டடைககும அததனமைததாய நடபிறகுந தொழிலொபபு மையுணமையான, அதுபறறி அநநடபினைப படடடையாகவுபசரிததாா. தீாவி டமெனறு பாடமோதி முடிவிடமெனறுரைபபாருமுளா. (க)

அஉஉ. இனம்போன றினமலலாா கேணமை மகளிா
மனமபோல வேறுபடும உ

இ-ள. இனம்போனறு இனமலலாா கேணமை—தமககுறறாபோனறு உறு தாரோடு உளதாய நடபு—மகளிா மனமபோல வேறுபடும—இடமபெறறாற பெணபாலாாமனம போல வேறுபடும. எ-று,

அவாமனம் வேறுபடுதல "பெணமனம பேதின றொருபபடுப பேனெனனு மெண்ணி லொருவன" எனபதனானுமறிக. நட்பு வேறுபடுதலாவது பழையப கையேயாதல. இவையிரண்டுபாடடானுங கூடாநடபினது குறறங கூறபபட டது. (உ)

அஉங. பலநலல கறறக கடைதது மனநலல
ராகுதன் மாணார்க கரிது. ங

இ-ள. நலல பல கறறககடைததும — நலலன பலநூலகளைக கறறவிடத தும— மனம நலலா ஆகுதல மாணாககு அரிது— அதனான மனநதிருநதி நடபாதல பகைவாககிலலை. எ-று.

நலலன மனக்குறறஙகெடுபபன. மனநலலரெனச சினைவினை முதனமேனி ன்றது. நலலராகுதல செறறம விடுதல. உளளே செறறமுடையாரைக கலவி யுடைமைபறறி நட்பெனறு கருதறகவெனபதாம. (ங)

அஉச. முகததி னினிய நகாஅ வகததினனா
வஞசரை யஞசப படும. ச

இ-ள. முகததின இனிய நகாஅ அகதது இனனா வஞசரை — கணடபொ ழுது முகததால இனியவாகச சிரிதது எபபொழுதும மனததாலினனாராய வஞசரை— அஞசபபடும— அஞசலவேணடும. எ-று.

நகையது வகைபறறி இனியவெனறும, அகததுச செறறம நிகழவும அதறகு மறுதலையாய நகையைப புறததுவினைததலின வஞசரெனறும, அசசெறறங குறிபபறிதறகருவியாய முகததானுநதோனறாமையின அஞசுதலசெயயபபடு மெனறுங கூறினா. இவையிரணடுபாடடானுங குறறததிறகேதுவாய அவா கொடுமை கூறபபடடது. (ச)

அஉரு. மனததி னமையா தவரை யெனைததொன்றுஞ
சொலலினாற றேறறபாற றனறு. ரு

இ-ள. மனததின அமையாதவரை — மனததாற றமமொடு மேவாதாரை — எனைததொனறும சொலலினால தேறறபாறறு அனறு — யாதொருகரு ததினுஞ சொலலாற றெளிதனமுறைமைததனறெனறு சொலலும நீதிநூல. எ-று.

நீதிநூலெனபது அவாயநிலையான வநதது. பகைமைமறைததறபொருடடுச சொலலுகினற வஞசனைசசொலலைச செவவியசொலலெனக கருதி அவரைக் கருமஙகளிறறெளிதல நீதிநூனமுறைமையனறெனபதாம. (ரு)

அஉசு. நடடாாபோ னலலவை சொலலினு மொடடாாசொ
லொலலை யுணரப படும. சு

இ-ள. நடடாரபோல நலலவை சொலலினும— நடடாரபோனறு நனமை பயககுஞசொறகளைச சொனனாராயினும,— ஒடடாா சொல ஒலலை உணரபபடும — பகைவாசொறகள அது பயவாமை அசசொலலியபொழுதேயறியபபடும. எ-று.

சொலலினுமெனவே, சொலலாமையே பெறறும. ஒடடாராதலாற றீமை பயததல ஒருதலையெனபாா, ஒலலையுணரபபடுமெனறாா. (சு)

அஉஎ. சொலவணகக மொன்னார்கட கொளளறக வில்வணககந் தீஙகு குறித்தமை யான. எ

இ-ள. விலவணககம தீஙகு குறிததமையான—விலலினது வணக்கம் ஏற்றவாககுத தீமைசெயதலைக குறிததமையால,— ஒனனாகண சொலவணக்கம் கொளளறக—பகைவாமாடடுப பிறக்குஞசொலலினது வணககததையும் தமக்கு நனமைசெயதலைக குறிததெனறு கருதறக. எ-று.

உ௪0 அஙூ ம் அதி.— கூடாநட்பு.

தம்வணக்கமனறெனபது தோனறச சொலவணககமெனறும, விலவணககம வேறாயினும 'வணஙகுதலொபபுமைபறறி அதனகுறிபபையேதுவாககியுங கூறினாா. விலலியதுகுறிபபு அவனினாய வில்வணககததினமேனிறறலான, ஒனனாரதுகுறிபபும அவரினாய சொலவணககததின்மேலதாயிறறு. இதுவுநதீஙகுகுறிதத வணககமெனறே கொணடஞசிக் காககவெனபதாம. இவைமூனறு பாடடானும அவரைச சொலலாறறெளியறகவெனபது கூறபபட்டது. (எ)

அஉஅ. தொழுதகை யுளளும படையொடுஙகு மொன்னா ரழுதகண ணீரு மனைதது. அ

இ-ள. ஒனனாா தொழுத கையுள்ளும படை ஒடுஙகும—ஒனனார் குறிபபையுணரவலலாாககு அவா தொழுத கையகததும படைககலம மறைநதிருக்கும்,— அழுத கணணீரும அனைதது—அவரழுதகணணீரும அவவாறே அது மறைநதிருகதறகிடனாம. எ-று.

தாநடபெனபதனைத தஙகையானுங கணணானுநதேறறிப பின் கோறறகு வாஙகவிருககினறபடைககலம உயததுணாவுழித தேறறுகினறபொழுதே அவறறுளளே தோனறுமெனபார, ஒடுஙகுமெனறார. பகைவா தமமெனமை காடடித் தொழினுமழினும, அவாகுறிபபையே நோககிக காக்கவெனபதாம. இதனால அவரைச செயலாறறெளியறகவெனபது கூறபபடடது. (அ)

அஉகூ. மிகசசெயது தமமெளளு வாரை நகசசெய்து
நடபினுட சாபபுலலற பாறறு. கூ

இ-ள. மிகச செயது தம எளளுவாரை—பகைமை தோனறாமற புறததின கண நடபினை மிகசசெயது அகததினகடடமமையிகழும பகைவரை,—நகச செயது நடபினுள சாப புலலறபாறறு—தாமும அநநடபினகணணே நினறு புறததினகண அவாமகிழுமவணணஞசெயது அகததினகண அதுசாமவணணம, பொருநதறபானமையுடைதது அரசநீதி. எ-று.

நினறெனபதூஉம அரசநீதியெனபதூஉம அவாயநிலையான வநதன. அகனொனறு புறனொனறாதல ஒருவறகுத தகாதெனினும பகைவாமாட்டாயிறறகுமெனபது நீதிநூறறுணிபெனபார், அதனமேலவைததுக கூறினார. சாவவென்பதனிறுதிநிலை விகாரததாறறொககது, "கோடடினவாயசசாககுததி" என்புழிப்போல. எளளுவாரைப புலலலெனககூடடுக. (கூ)

அஙூ0. பகைநடபாங காலம வருஙகான் முகநட
டகநட பொரீஇ விடல. க0

இ-ள். பகை நடபாம காலம வருங்கால—தம்பகைவா தமககு நட்டாரா யொழுகுஙகாலம வநதால,—முகம நடடு அகம நடபு ஒரீஇ விடல—தாமும அவரோடு முகததால நடபுசசெயது அகததால அதனைவிடடுப பின்னதுவுநதவிாக. எ-று.

அக்காலமாவது தம்மானும் பகையெனறு வெளிபபடநீககலாகாதவளவு. இதனானே ஆமளவெலலாம நீக்குகவெனபது பெறறாம. இவையிரணடுபாட்டானும அநநட்பிடையொழுகுமாறு கூறப்படடது. (க0)

அசம் அதி.— பேதைமை.

இனி அந்நடபினையெதிர்மறுததுப் பகைமுகத்தாறகூறிய தொடங்கினர். அபபகைதான் முறறக்கடியுங்குறறமன்மையினுளவாய வெகுளியானுங் காமத்தானுமவருவதாம. அவறறுளவெகுளியான்வருவன ஐநதிகாரத்தானும்காமதானவருவன ஐநதிகாரத்தானுகூறுவா, அவவிரண்டற்கும் அடிவாயமயகத்தை இருவகைபபடுத்து, இரணடதிகாரததாறகூறுவானறொடங்கி, முதறகட்பேதைமை கூறுகினரூ. அஃதாவது யாதுமறியாமை.

அகக. பேதைமை யென்பதொன் றியாதெனி னேதங்கொண் டேதியம் போக விடல. க

இ-ள. பேதைமை எனபது ஒனறு— பேதைமையெனறு சொலலப்படுவது ஒருவனுக்கு ஏனைக்குறறநகளெலலாவறறினுமமிகதொனறு,—யாது எனின ஏதமகொணடுஉதியமபோகவிடல—அதுதான யாதெனறு வினவின், தனக்குக்கேடு பயபபனவறறைக கைககொணடு ஆகமம பயபபனவற்றைக் கைவிடுதல. எ-று.

கேடு வறுமை, பழி, பாவங்கள. ஆகமம் செலவம, புகழ், அறங்கள். தானே தனனிருமையுநகெடுதலுக்கோடலெனபதாம. (க)

அகஉ. பேதைமையு ளெலலாம பேதைமை காதன்மை கையலல தனகட் செயல. உ

இ-ள. பேதைமையுள எலலாம பேதைமை—ஒருவனுக்குப பேதைமையெலலாவறறுளளுமம மிக பேதைமையாவது— கையல்லதன்கண காதனமை செயல— தனகாகாத ஒழுகுகதினகட்காதனமை செயதல. எ-று.

இருமைக்கும ஆகாவெனறு நூலோர கடிநத செயலகளை விரும்பிச் செயதலெனபதாம. இவையிரணடுபாட்டானும பேதைமையதிலக்கணங்கூறப்படடது. (உ)

அகங. நாணுமை நாடாமை நாரின்மை யாதொன்றும்

பேணாமை பேதை தொழில. ௩

இ-ள. நாணாமை—நாணவேண்டுமவற்றுககு நாணாமையும்— நாடாமை—நாடவேண்டுமவற்றை நாடாமையும்—நாா இனமை—யாவாமாட்டும் முறிந்தசொறசெயலுடைமையும்—யாதொனறும பேணாமை—பேணவேண்டுமவற்றுள யாதொனறனையும பேணாமையும்—பேதை தொழில—பேதையது தொழில. எ-று.

நாணவேண்டுமவை பழி பாவஙகள. நாடவேணடுமவை கருமஙகளிற்செயவன தவிாவன. முறிதல் கணணறுதல. பேணவேணடுமவை குடிபபிறபபு, கல்வி, ஒழுககமுதலாயின. இவை பேதைககு எஞஞானறுமியல்பாய வருதலின, தொழிலெனறாா. (௩)

அ௩௪. ஓதி யுணாந்தும் பிறர்க்குரைத்துந் தானடங்காப்
பேதையிற பேதையா ரில. ௪

இ-ள். ஓதி—மனமொழிமெயகளடங்குதற்கேதுவாய நூல்களையோதியும், —உணர்நதும் — அவவடக்கத்தான் வரும் பயனையுணாநதும,— பிறர்க்கு

௩௧

உ௪௨ அ௪ ம் அதி.— பேதைமை.

உரைததும் — அதனையறியலுறப பிறாககுரைததும், — தான் அடங்காப் பேதையின— தான அவையடஙகியொழுகாத பேதைபோல— பேதையாா இல— பேதையாா உலகததிலலை. எ-று.

உம்மை முனனுஙகூடடபபடடது. இபபேதைமை தனககு மருநதாய இவற்றாறறீராமையானும, வேறறுமருநதினமையானும், பேதையிறபேதையாரிலலெனறாா. இவையிரணடுபாடடானும பேதையது தொழில பொதுவகையாற கூறபபட்டது. இனிச சிறபபுவகையாறகூறுப. (௪)

அ௩௫. ஒருமைச செயலாறறும பேதை யெழுமையுந்
தான்புக கழுந்து மளறு. ௫

இ-ள். பேதை — பேதையாயினான்— எழுமையும தான புககு அழுநதும அளறு—வருமபிறவிகளெலலாந தானபுககழுநதும நிரயத்தினை — ஒருமைச

செயல! ஆறறும—இவவொருபிறபபுளளே செயதுகொளள வலலனாம. எ-று.

எலலாபபிறபபும ஏழாயடஙகுதல அறியபபட்டமையின, முறறுமமை கொடுத்தார். அழுநதுதறகிடனாய நிரயம. ஈணடைபபிறபபுக்களினுங கொடுவினைவயததால அநநிரயததுனபமேயுழநதுவருதலின, எழுமையுநதான புககழுநதுமளறென்றார. முடிவிலகாலமெலலாம தான நிரயததுனபமுழததறகேதுவாஙகொடுவினைகளையேயறிநது சிலகாலததுளளே செயதுகோடல பிறாககரிதாகலின, ஆறறுமெனறார. இதனான அவனமறுமைசசெயல கூறபபடடது. (ரு)

அஙகூ. பொயபடு மொன்றோ புனைபூணுங கையறியாப
பேதை வினைமேற கொளின். கூ

இ-ள். கை அறியாப பேதை வினைமேறகொளின—செயயுமுறைமையறியாதபேதை ஒருகருமததை மேறகொளவனாயின,—பொயபடும ஒனறோ புனைபூணும— அதுவும புரைபடடுத தானுநதளைபூணும. எ-று.

புரைபடுதல பின ஆகாவகை உளளழிதல. ஒனறோவெனபது எணணிடைசசொல். அதனையுஙகெடுததுத தானுஙகெடுமெனபதாம. இதனால அவன செலவம் படைககுமாறு கூறபபடடது. (கூ)

அஙஎ. ஏதிலா ராரத தமாபசிபபர் பேதை
பெருஞசெலவ முறறக கடை. எ

இ-ள. பேதை பெருஞ்செலவம உறறககடை — பேதையாயினான பெரிய செலவததைத தெயவததானெயதியவழி,— ஏதிலாா ஆரத தமா பசிபபா— தனனோடு ஓரியைபுமிலலாதாா நிறைய, எலலாவியைபுமுடைய தமராயினாா பசியாநிறபா. எ-று.

எலலாநன்மையுஞசெயதுகோடறகருவியெனபது தோனறப பெருஞசெலவமெனறும, அதனைப படைககுமாறறலிலலாமை தோனற உறறக்கடையெனறும், எலலாம பெறுதறோனற ஆரவெனறும, உணவும பெறாமை தோனறப் பசிபபரெனறுஙகூறினாா. (எ)

அஙஅ. மைய லொருவன் களித்தற்றாற் பேதைதன்

இ-ள. பேதை தனகை ஒன்று உடைமை பெறின—பேதையாயினான் தன் கைககணணே ஒனறனையுடைமையாகப பெறறானாயின, — மையல ஒருவன களிததறறு—அவன மயஙகுதல முனனே பிததினையுடையானொருவன் அம்ம யக்கததினமேலே மதுவுணடு மயஙகினாறபோலும. எ-று.

பெறினெனவே, தெயவததானனறித தனனாறபெறாமை பெறறாம. பேதை மையுஞ செல்வக்களிபபும ஒருஙகுடைமையால அவன செயவன மையலும மதுககளிபபும ஒருஙகுடையான செயவனபோற றலைதடுமாறுமெனபதாம். இவையிரணடுபாடடானும அவன செலவமெயதியவழிபபயனகொளளுமாறு கூறபபடடது. (அ)

அ௩௯. பெரிதினிது பேதையாா கேணமை பிரிவின்கட
பீழை தருவதொன றில. ௯

இ-ள. பிரிவினகண தருவது பீழை ஒனறு இல—பின பிரிவுவநதுழி அஃதி ருவாககுநதருவதொருதுனபமிலலை,—பேதையாா கேணமை பெரிது இனிது —ஆகலாற பேதையாயினாா தமமுடகொணட நடபு மிகவினிது. எ-று.

நாடோறுநதேயநது வருதலின, துனபநதாராதாயிறறு. புகழவாாபோனறு பழிததவாறு. இதனால அவரது நடபினகுறறஙகூறபபடடது. (௯)

அ௪0. கழாஅககால பளளியுள வைததறறாற சான்றோர்
குழாஅததுப பேதை புகல. ௧0

இ-ள. சானறோா குழாததுப பேதை புகல—சானறோரவையினகட பேதை யாயினான புகுதல—கழாககால பளளியுள வைததறறு—தூயவலல மிதிதத காலை இனபநதரும அமளிககணணே வைததாறபோலும. எ-று.

கழுவாககாலெனபது இடககரடககு. அதனால அவவமளியும இழிககபபடு மாறுபோல இவனால அவவவையும இழிககபபடுமெனபதாம. இதனால அவன் அவையிடையிருககுமாறு கூறபபடடது (௧0)

அரு ம அதி. — புல்லறிவாண்மை.

இனி ஏனைபபுலலறிவாணமை கூறுகினறார. அ ர புலலியவறிவினையாடற றனமையென விரியும. அஃதாவது தான சிறறறிவினனாயிருநதே நனனைப பேரறிவினனாக மதிநது உயாநதோா கூறும உறுதிசசொறகொளளாமை.

அசக. அறிவினமை யினமையு ளினமை பிறிதினமை
யினமையா வையா துலகு. க

இ-ள. இனமையுள இனமை அறிவினமை — ஒருவனுககு இலலாமை பல வறறுளளும மிககவிலலாமையாவது அறிவிலலாமை, — பிறிதினமை இன மையா வையாது உலகு — மறறைபபொருளிலலாமையோவெனின, அதனை அபபெறறிததாய இலலாமையாகக கொளளாா உலகததாா. எ-று.

அறிவெனபது ஈணடுத தலைமைபறறி நலலறிவினமேனினறது. புலலறிவா ளா செலவமெயதியவழியும இமமை மறுமைபபயனெயதாமையின அதனை இனமையுளினமையெனறும், நலலறிவாளா வறுமையெயதியவழியும அஃதி

ழவாமையின் அதனை இனமையாவையாதெனறுஙகூறினாா. இதனாற புலலறி வினது குற்றங்கூறபபட்டது. (க)

அசஉ. அறிவிலா னெஞ்சுவந் தீதல பிறிதியாது
மிலலை பெறுவான் றவம. உ

இ-ள். அறிவிலான நெஞசு உவநது ஈதல — புலலறிவுடையான் ஒருவனு க்கு மனமுவநது ஒன்று கொடுததல் கூடிறறாயின,—பெறுவான் தவம் பிறிது யாதும இல்லை— அதறகுக காரணம பெறுகினறவனலவினையே, வேறொன்று மில்லை. எ-று.

ஒரோவழி நெஞசுவநதீதலகூடலிற புலலறிவாளரும நல்வினைசெயப என

பாக்குப பெறுவான வீழபொருளெயதியானபோலவதலலது இம்மை நோக கியாக மறுமை நோககியாக ராகினரூரலலனெக் கூறியவாறு. கூடிறருயின அதறகுக்காரணமெனனுளுசொறகள அவாயநிலையான வநதன. இதனால அஃ துடையாா தமமாடடு நலலன செயதலறியாமை கூறபபடடது. (உ)

அசஙூ. அறிவிலாா தாந்தமமைப பீழிககும் பீழை
செறுவாாகருஞ செயத லரிது. ஙூ

இ-ள். அறிவிலாா தாம் தமமைப பீழிககும பீழை — புலலறிவுடையாா தாமே நம்மை வருததும வருததம—செறுவாாககும செயதல அரிது—அது செயதறகுரியராய தமபகைவாகருஞ செயதலரிது. எ-று.

பகைவா தாம் அறிநததொனறனக காலமபாாததிருநது செயவதல்லது வறுமை, பழி, பாவமுதலிய பலவறறையும எகாலததுஞ செயயமாட்டாமை யின, அவாகருஞசெயதலரிதெனரூா. இதனால அவாதமமாடநி தீயன செய தலறிவொனபது கூறபபடடது. (ஙூ)

அசச. வெண்மை யெனபபடுவ தியாதெனி னெண்மை
புடையமமா மென்னுஞ செருககு. ச

இ-ள். வெணமை எனபபடுவது யாது எனின— புலலறிவுடைமையெனறு சொலலபபடுவது யாதென்று வினவின,—யாம ஒணமை உடையம எனனும செருககு—அது தம்மைததாமே யாம நலலறிவுடையமென்று நனகுமதிக்கும மயக்கம. எ-று.

வெணமையாவது அறிவுமுதிராமை. ஒண்மையெனக காரியபபெய காரண த்திறகாயிறறு. உலகத்தாரிகழதல அறிநதுவைததும அவவாறு மதி தலான, மயக்கமெனரூர். (ச)

அசஞ. கல்லாத மேறகொண் டொழுகல் கசடற
வல்லதூஉ மையந் தரும். ஞ

இ-ள். கல்லாத மேறகொண்டு ஒழுகல்—புலலறிவாளா தாஙகல்லாததூலக ளையுங் கறறாாகத் தாம் மேலிட்டுக்கொணடு ஒழுகுதல், — கசடு அற வல லனஉம் ஐயம் தரும்—கசடறக் கறறதொருறூஉணடாயின், அதனகண்ணும் பிறர்க்கையதனை விளைக்கும். எ-று.

வலலதென ஏழாவது இறுதிக்கட்டொககது. உணடாயினென்பது அவாய்நி லையானவாநதது. ஐயம் அதுவல்லரென்பதுஉம் இவவாறுகொலலோவென்பது.

அரு ம் அதி— புல்லறிவாண்மை. உசரு

அசசு. அற்ற மறைத்தலோ புலலறிவு தம்வயிற்
குறற மறையா வழி. சு

இ-ள. தம வயின குறறம மறையாவழி — புலலறிவாளர் தஙகணிகழுங குறறஙகளையறிநது கடியாராயின,—அறறம மறைததலோ புலலறிவு— ஆடை யால அறறமறைததாராகத தம்மைக் கருதுதலும புலலறிவாம. எ-று.

குறறமறைததலாவது அவறறை இலவாககுதல. மறைக்கபபடுவன பலவ றறுளளும உயாநதவறறையெலலாம மறையாது தாழநததொனறனையே மறை தது அவவளவாற றமமையுமுலகவொழுக்கினராக மதிததலும புலலறிவென பதாம. இவைமூன்றுபாடடானும அவா தமமை வியததறகுறறங் கூறபபட டது. (சு)

அசஎ. அருமறை சோரு மறிவிலான் செய்யும
பெருமிறை தானே தனககு. எ

இ-ள். அருமறை சோரும அறிவிலான — பெறுதறகரிய உபதேசபபொரு ளைப பெறறாலும் உடகொளளாது போககும புலலறிவாளன—தானே தனக குப பெருமிறை செயயும—அவ்வுறுதியறியாமையாற றானே தனககு மிக்க வருத்ததைச செயதுகொளளும. எ-று.

சோருமென இடதது நிகழபொருளினறொழில இடததினமேனினறது. மிக கவருததம பொறுததறகரிய துனபஙகள. இனி அருமறைசோருமெனபதற குப பிறரெலலாம உளளததடககபபடும எணணததை வாயசோாநது பிறாக குரைககுமென்றுரைததார. அது பேணாமையெனனும பேதைமையாவதனறிப புலலறிவாணமையனமையறிக. (எ)

அசஅ. ஏவவுஞ செய்கலான் றான்றேறா னவ்வுயிா

போஒ மளவுமோ நோய. அ

இ-ள. ஏவவும் செயகலான—புலலறிவாளன தனக்குறுதியாயவறறை அறி வுடையா சொலலாநிறகவுஞ செயயான,— தான தேறுன— அதுவனறித தானுகவும் இவை செயவனவெனறறியான, — அவவுயிா போமளவும் ஓா நோய — அவவுயிா யாகையினீஙகுமளவும நிலததிறகுப பொறுததறகரிய தொருநோயாம. எ-று.

உயிா தான உணாதறறனமைததாயிருஙதும நினற யாகைகவயததான மரு டறறனமைததாய வேறுபடதலின அவவுயிொனறும, அதனினீஙகியபொழுதே அதறகு இரணடனுளொனறுகூடுதலிற போமளவுமெனறும, குலமலி முதலிய பொறுகனற நிலததிறகுப பாவயாகைக பெருமபொறையாயத தனபஞசெ யதலின ஒருநோயெனறுஙகூறினா. (அ)

அசசு. காணுதாற காடடுவான் முன்காணுன் காணுதான்
கணடானுந் தானகண்ட வாறு. கூ

இ-ள. காணுதாற காடடுவான தான காணுன—தனனை எலலாமறிஙதானுக மறிததலாற பிறரால ஒனறறியுஙதன்மையிலாதானை அறிவிகபபுகுவான் அவ றைபபழிக்கபபட்டித தான அறியானுய முடியும; — காணுதான் தான கண்ட வாறு கண்டானும—இனி அவ்வறியுஙதனமையிலலாதான கொணடது விடாமை யாறறுனறிஙதவாற்றுல அதனை அறிஙதானுய முடியும. எ-று.

உசசு அசு ம அதி.— இகல.

புல்லறிவாளாக்கு நல்லறிவு கொளுவுதல் ஒருவாறறுனும் இயைவதனறெ னபதாம. (க)

*அரு0. உலகததா ருண்டெனப திலலென்பான் வையத்
தலகையா வைகபப படும. க0

இ-ள. உலகததா உணடி எனபது இல எனபான — உயாஙதோபலரும உணடென்பதோபொருளாத தன புலலறிவானிலலையெனறு சொல்லுவான —வையதது அலகையா வைகபபடும—மகனெனறு கருதபபடான, வைய

ததுக காணபபடுவதோா பேயெனறு கருதபபடும. எ-று.

கடவுளும மறுபிறபபும இருவினைபபயனும முதலாக அவா உளவெனபன பலவேனுஞ சாதிபறறி உணடெனபதெனறும, தானே வேணடியகூறலால ஒப பும வடிவால ஒவவாமையுமுடைமையிற றனயாக்கை கரநது மககளயாககை யுடடோனறுதலவலல அலகையெனறுஙகூறினாா. இவைநானகுபாடடானும உறுதிசசொறகொளளாமையது குறறஙகூறபபடடது. (க0)

அகூ ம அதி.—இகல்.

இனி அவறறான வரும வெகுளி காமஙகளுள அரசாககு வெகுளி பெரும பானமைததாகலின, அதனான வருவன கூறுவானறொடஙகி, முதறகண இகல கூறுகினறாா. அஃதாவது இருவா தமமுடபொருது வலிதொலைதறகேதுவாய மாறுபாடு.

அருக. இகலென்ப வெலலா வுயிாககும பகலெனனும
பணபினமை பாரிககு நோய. க

இ-ள. எலலா உயிாககும பகலெனனும பணபு இனமை பாரிககும நோய — எலலாவுயிாகடகும பிறவுயிாகளோடு கூடாமையெனனுந தீககுணததை வளாககுஙகுறறம — இகல எனப — இகலெனறு சொலலுவா நூலோா. எ-று.

மககளையும விலஙகுகளோடொபபிபபதெனபது தோனற எலலாவுயிாககு மெனறும, பகுதிககுணததை இடைநினறு விளைததலிற பகலெனனும பணபின மையெனறுஙகூறினாா. நறகுணமினமை அருததாபததியாறறீககுணமாயிறறு. இதனால இகலதுகுறறஙகூறபபடடது. (க)

அருஉ. பகலகருதிப பறறா செயினு மிகலகருதி
யினனாசெய யாமை தலை. உ

இ-ள. பகல கருதிப பறறா செயினும — தமமோடுகூடாமையைக கருதி ஒருவன வெறுபபன செயதானாயினும, — இகல கருதி இனனா செயயாமை தலை — அவனோடு மாறுபடுதலைக குறிததுத தாமவனுககு இனனாதவறறைச

செயயாமை உயாநதது. எ-று.

செய்யிறபகைமைவளரத தாநதாழநதுவரலானும, ஒழியின அப்பறறுதன தாமேயோயநதுபோகத தாம ஓஙகிவரலானும, செயயாமை தலையெனறா. பறறுதவெனபது விகாரமாயிறறு. (உ)

அசு ம் அதி.— இகல. உசஎ

அருஙூ. இகலென்னு மெவ்வநோய நீககிற றவலிலலாத
தாவில விளக்கந தரும. ஙூ

இ-ள். இகல எனனும எவவ நோய நீக்கின— மாறுபாடெனறு சொல்லப படுகினற துனபததைசசெயயு நோயை ஒருவன தனமனததினினறு நீககுமா யின,— தவல இலலாத தாவில விளக்கம தரும — அவனுககு அநநீககுதல எஞ்ஞானறும உளனாதறகேதுவாய புகழைக கொடுககும. எ-று.

தவலிலலாமை அருததாபததியான அபபொருடடாயிறறு. தாவிலவிளக்கம வெளிபபடை. யாவருநணபராவா, ஆகவே எலலாசசெலவமுமெயதிக கொடை முதலியகாரணஙகளாற புகழபெறுமெனபதாம. (ஙூ)

அருச. இன்பதது ளினபம பயககு மிகலென்னுந
துன்பததுட டுனபங கெடின. ச

இ-ள. இகல எனனும துனபததுள துனபம கெடின — மாறுபாடென்று சொலலபபடுகினற துனபஙகளெலலாவறறினும மிககதுனபம ஒருவனுககில லையாயின,—இனபததுள இனபம பயககும —அவவினமை அவனுககு இன பஙகளெலலாவறறினும மிக்கவினபததினைக கொடுககும எ-று.

துனபததுட்டுனபம் பலரோடு பொருது வலிதொலைதலான யாவாககுமெளி யனாயுறுவது. அதனை இடையினறியே பயததலின, இகலெனனுமெனறா. இன பத்துளினபம யாவருநடபாகலின எலலாபபயனுமெயதியுறுவது. (ச)

அருரு. இகலெதிா சாயநதொழுக வலலாரை யாரே
மிகலூககுந தனமை யவா. ரு

இ-ள. இகல எதிா சாயநது ஒழுக வலலாரை — தமமுளளதது மாறுபாடு தோன்றியவழி அதனையேறறுககொளளாது சாயநதொழுகவலலாரை—மிகல ஊககும தனமையவா யாா—வெலலக கருதுநதனமையுடையாா யாவா! எ-று.

இகலையொழிநதொழுகல வேநதாககு எவவாறறானும அரிதாகலின வலலா ரையென்றும, அவா யாவாககும நணபாகலின அவரை வெலலககருதுவார யாவருமிலலையென்றுஙகூறினா. இவைநானகுபாடடானும இகலாதாரககு வரும நனமை கூறபபடடது. (ரு)

அருசு. இகலின் மிகலினி தென்பவன் வாழககை
தவலுங கெடலு நணிதது. சு

இ-ள. இகலின மிகல இனிது எனபவன வாழககை — பிறரோடுமாறுபடு தறகண மிகுதல எனககு இனிதெனறு அதனைச செயவானது உயிரவாழ்ககை —தவலும கெடலும நணிதது—பிழைததலும முறறககெடுதலுஞ சிறிதுபொ ழுதுள உளவாம. எ-று.

மிகுதல மேனமேலூககுதல. இனிதெனபது தானவேறலகுறிததல. பிழை த்தல வறுமையானினனாதாதல. முறறககெடுதல இறததல. இவறறோடு நணி ததெனபதனைத தனிததனிகூடடி, உமமைகளை எசிரதும இறநததுநதழீஇய வெசவும்மையாகவுரைகக. பொருடகேடும உயிரககேடும் அப்பொழுதேயுள வாமெனபதாம். (சு)

உ.ஆ.அ அசு ம் அதி.— இகல.

அருஎ. மிகன்மேவன் மெய்ப்பொருள் காணா ரிகன்மேவ
லின்னா வறிவி னவா. எ

இ-ள். இகல் மேவல இனனா அறிவினவா — இகலோடு மேவுதலையுடைய இனனாதவறிவினையுடையார—மிகல மேவல மெயப்பொருள் காணார—வெற றிபொருநதுதலையுடைய நீதிநூறபொருளையறியமாட்டார. எ-று.

இனனாவறிவு தமக்கும பிறாககுநதீஙகு பயககுமறிவு. வெறறி வழிநின்றார் க்கு உளதாவது. காணபபடுமபயதததாகலின், மெயநநூலெனபபட்டது. இக லால அறிவு கலஙகுதலின, காணாரெனறார. இவையிரணடுபாடடானும இகலி னாக்கு வருநதீங்கு கூறபபடடது. (எ)

அருஅ. இகலிற கெதிரசாயத லாகக மதனை

மிகலூககி னூககுமாங் கேடு. அ

இ-ள. இகலிற்கு எதிா சாயதல ஆககம—தன்னுளளதது மாறுபாடு தோன றியவழி அதனையெதிாதலையொழிதல ஒருவனுககு ஆககமாம்,—அதனை மிகல ஊக்கின கேடு ஊக்குமாம — அதுசெயயாது அதனகணமிகுதலை மேறகொ ளவானாயிற கேடுநதனகணவருதலை மேறகொளளும. எ-று.

எதிாதல ஏறறுககோடல. சாயநதபொழுதே வருதலின, சாயதல் ஆக்கமெ னறாா. இகலிறகெனவும அதனையெனவும வநதன வேறறுமைமயக்கம. (அ)

அருகூ. இகல்காணா னாககம வருங்கா லதனை

மிகலகாணுங் கேடு தரறகு. கூ

இ-ள். ஆககம வருஙகால இகல காணான—ஒருவன றனகணாக்கம வரும் வழிக காரணமுணடாயினும் இகலை நினையான,—கேடு தரறகு அதனை மிகல காணும—தனககுக கேடுசெயதுகோடற்கட் காரணமினறியும அதனகண மிகு தலை நினைககும. எ-று.

இகலான் வருஙகேடு பிறரானன்றெனபது தோனறத தரறகெனறார். நான் காவதும் இரண்டாவதும ஏழாவதனகண வநதன. ஆக்ககேடுகட்கு முனன டபபன இகலினது இனமை உணமைகளெனபதாம. (கூ)

அகூ0. இகலானா மின்னாத வெலலா நகலானா

நன்னய மென்னுஞ செருககு. க0

இ-ள. இகலான இனனாத எலலாம் ஆம — ஒருவனுககு மாறுபாடொன றானே இனனாதனவெலலாம உளவாம்,— நகலான நன்னயம எனனும் செரு க்கு ஆம்—நடபொனறானே நலலநீதியெனனும பெருஞசெலவம உளதாம். எ-று.

இன்னாதன வறுமை, பழி, பாவமுதலாயின. நகல் மகிழ்தல். நகலெனப தூஉஞ் செருக்கெனபதூஉம தததஙகாரணஙகடகாயின. நயமெனனுஞ்செருக் கெனக் காரியததைக் காரணமாகவுபசரித்தாா. இவைமூன்றுபாட்டானும் அவ் விருமையுங்கூறபபட்டன. (க0)

அஎ ம அதி.—பகைமாட்சி.

அஃதாவது அறிவினமை முதலிய குறறஙகளுடைமையாற பகையை மாட்சிபபடுததல. அரசாககு எவவாறறானும பகையினமை கூடாமையின் மேற்பொதுவகையான விலக்கப்பட்ட இகலை ஈணடுச் சிறபபுவகையான விதிக்கின்றாராகலின, இஃததனபின வைககபபடடது.

அசுக. வலியார்ககு மாறேற்ற லோம்புக வோம்பா
மெலியாாமேன மேக பகை. க

இ-ள். வலியாாககு மாறு ஏறறல ஓமபுக — தமமினவலியாாககுப் பகையாயெதிர்தலை ஒழிக,— மெலியாாமேல பகை ஓம்பா மேக—ஏனை மெலியாாககுப பகையாதலை ஒழியாது விருமபுக. எ-று.

வலியாரெனபுழித துணைவலியுமடஙகலின, மெலியாரெனபுழித துணைவலியினமையுங்கொளளபபடும. அததுணைதான படை பொருணமுதலிய வேற்றுமைததுணையும நலலறிவுடைமை நீதிநூலவழியொழுகனமுதலிய ஒறறுமைததுணையுமெனவிரணடாம. அவவிரணடுமிலலாரை வெலவாாககு வலிதொலையாமையின அவரோடு பகைததல விதிககபபடடது. சிஙகநோக்காகிய இதனுட் பகைமாடசி பொதுவகையாற கூறபபடடது. (க)

அசுஉ. அனபில னான்ற துணையிலன் றான்றுவ்வா
னென்பரியு மேதிலான றுபபு. உ

இ-ள. அனபு இலன — ஒருவன தனசுறறததினமேலனபிலன, — ஆனற துணை இலன—அதுவேயனறி வலிய துணையிலன,—தான துவவான்—அதனமேற றானவலியிலன,— ஏதிலான துபபு என பரியும — அபபெறறியான மேலவநத பகைவன வலியினை யாஙஙனநதொலைககும் எ-று.

சுறறமும இருவகைததுணையும தனவலியுமிலனாகலின, அவனமேற செலவாாககு வலி வளாவதனறித தொலையாதெனபதாம. துவவான துவவினைசசெயயான. (உ)

அசுங. அஞசு மறியா னமைவில னீகலான
றஞச மெளியன பகைககு ங

இ-ள. அஞசும — ஒருவன அஞசவேணடாதவறறிறகு அஞசாநிறகும,— அறியான— அறியவேணடுமவறறையறியான, —அமைவு இலன—பிறரோடு பொருததமிலன,—ாகலான—இவறறினமேலும யாவாமாடடும இவறனமாலையன்,—பகைக்குத தஞசமெளியன—இபபெறறியான பகைவாககு மிகவெளியன. எ-று.

தஞசமெளியனெனபன ஒருபொருடபனமொழி. இநநானகுகுறறமுமுடையான பகையினறியுமழியுமாகலின, தஞசமெளியனெனறா. (ங)

அசுச. நீஙகான் வெகுளி நிறையில னெஞஞான்றும்
யாஙகணும் யார்ககு மெளிது. ச

இ-ள். வெகுளி நீங்கான—ஒருவன வெகுளியினீஙகான,—நிறை இலன்—அதுவேயன்றித தான் நிறையுடையனல்லன, — எஞ்ஞானறும் யாங்கணும்

ங உ

உ௫0 அஎ ம் அதி.— பகைமாடசி.

யார்க்கும் எளிது—அவனமேறசேறல எககாலததும் எவவிடத்தும் யாாக்கு மெளிது. எ-று.

நிறை மறைபிறரறியாமை. வெகுடனமாலையனாகலானும, மறைவெளிபபடுததலானும், மேறசெலவாாககுக காலமும இடனும வலியுமறிநது சேறலவேணடாதாயிறறு. இனி இனிதெனறுபாடமோதி அவனபகைமை இனிதெனறுரைபபாருமுளா. (ச)

அசுரு. வழிநோக்கான் வாயபபன செயயான பழிநோககான்
பண்பிலன் பறறாக கினிது. ரு

இ-ள. வழி நோககான—ஒருவன தீதிறலியோதான,— வாயபபன செய யான—அது விதிதததொழிகளைச செயயான,—பழி நோககான—தனகு வருமபழியைப பாரான,—பணபு இலன—தானபணபுடையனலலன,—பற றாக்கு இனிது—அவனபகைவாககு அபபகைமையினிது. எ-று.

தொலலோரடிபபடடி வழஙகிவநததாகலான வழியெனறும, தபபாது பய ன்பதிதலின வாயபபனவெனறும, இகழுறறஙகளுடையான றனேயழிதலிற பற்றாக்கினிதெனறுஙகூறினா. (நு)

அசுசு. காணுச சினத்தான் கழிபெருங காமததான
பேணுமை பேணப படும. சு

இ-ள். காணுச சினததான— தனனையும பிறையுந தானறியாமைககேது வாகிய வெகுளியையுடையான் யாவன,— கழி பெருங்காமததான—மேன மேல வளராநினற மிக்க காமத்தையுடையான யாவன,—பேணுமை பேணப படும— அவரது பகைமை விரும்பிக கொளளபபடும. எ-று.

காணுதசினமெனபது விகாரமாயிறறு. முனனேனுககு யாவரும் பகையா கலானும், ஏனேனுககுக காரியஙதோனறுமையானும, தாமேயழிவனெனபது பறறி, இவாபேணுமை பேணபபடுமெனறா. (சு)

அசுள. கொடுதநுங கொளலவேண்டி மன்ற வடுத்திருந்து
மாணுத செயவான் பகை. எ

இ-ள. அடுதது இருநது மாணுத செயவான பகை— வினையைத தொட ங்கியிருநது அதற்கேலாதனசெயவான பகைமையை—கொடுதது மகொளல மனற வேணடும — சிலபொருளழியக கொடுததாயினுங கோடல ஒருதலை யாகவேணடும. எ-று.

ஏலாதன மெலியனுயவைதது துணிதலும, வலியனுயவைதது தணிதலும, முதலாயின. அபபொழுது அதனுறசிலபொருளழியினும பின பலபொருளை தறகுஐயமின்மையின, கொளலவேணடுமனறவெனறா. இவையாறுபாடடா னும அது சிறபபுவகையாற கூறபபடடது. (எ)

அசுஅ. குணனிலனுயக குறறம் பலவாயின் மாற்றார்க
கினனிலனு மேமாப புடைதது. அ

இ-ள். குணன இலனாயக குறறம் பலவாயின இனன் இலனாம்— ஒருவன் குணனொனறுமிலனாய உடைய குறறம் பலவாயவழி, அவன துணையிலனாம,

அஅ ம அதி.— பகைத்திறந்தெரிதல. உ௫க

— மர்றறாககு ஏமாபபு உடைதது — அவவிலனாதறானே அவனபகைவாக குத துணையாதலையுடைதது. எ-று.

குணம இறைமாடசியுடசொலலியன. குறறம இவவதிகாரததுச சொல்லி யனவும மறறுமததனமையனவும. துணை சுற்றம, நடபு, பொருள, படை முதலாயின. பகைவாககு இவறறானுளதாம பயனறானேயுளதாமாகலின, ஏமா பபுடைததெனறா. இலனாயெனனுஞ செயதெனெசசம உடையவென வநத பெயரெசசககுறிபபுக கொணடது. (அ)

அ௬௯. செறுவாாககுச சேணிகவா வினப மறிவிலா
வஞசும் பகைவாப பெறின. ௯

இ-ள. அறிவு இலா அஞசும பகைவாப பெறின—நீதியையறிதலிலலாத அஞ சும பகைவரைப பெறறால,—செறுவாாக்குச சேண இனபம இகவா —அவ ரைச செறுவாாககு உயாநதவினபஙகள நீஙகா. எ-று.

உபாயமறிதலும அறிநதாற செயதுமுடிககுந திணமையுமிலலாதாரே பகை வராதல கூடாமையிறபெறினெனறும, அவரையறிநது மேறசெனறபொழுதே பகையினமையுஞ செலவமும ஒருஙகேயெயதலிற சேணுடையினபஙகள இக வாவெனறுங்கூறினா. (௯)

அ௭0 கலலான் வெகுளுஞ சிறுபொரு ளெஞஞான்று
மொலலானை யொலலா தொளி ௧0

இ-ள. கலலான வெகுளும சிறுபொருள ஒலலானை—நீதிநூலைக கலலாதா னோடு பகைததலான வரும எளியபொருளை மேவாதானை — எஞஞானறும ஒளி ஒலலாது—எஞஞானறும புகழ மேவாது. எ-று.

சிறுபொருள முயறசி சிறிதாய பொருள நீதியறியாதானை வேறல எளிதா யிருககவும அது மாடடாதானை வெறறியான வரும புகழ கூடாதெனபதாம; ஆகவே, இசசிறிய முயறசியாற பெரிய பயனெயதுகவெனறவாறாயிறறு. இத

றகுப பிறரெலலாம அதிகாரததோடு மாறுதனமேலும ஓரபொருடடொடாபு படாமலுரைததாா.இவைமூனறுபாடடானும அதனினாய பயன கூறபபடடது.

அஅ ம அதி.— பகைத்திறந்தெரிதல்.

அஃதாவது மாணாத பகையை ஆககுதறகுறறமும, முன ஆகிநினற பகையுள நட்பாககறபாலதும, நொதுமலாககறபாலதும, அவறறினகடசெயவதும, ஏனைக்களைதறபாலதனகடசெயவனவும, களையும பருவமும, களையாககாறபடு மிழுககும எனறு இததிறஙகளை ஆராயதல. இரடடுறமொழிதலெனபதனாற பகையது திறமும பகையிடததாககுந திறமுமென விரிககபபடடது. இவையெலலாம மாணாப பகையவாகலின, இது பகைமாட்சியினபின வைககபபடடது.

அஎக. பகையென்னும பண்பி லதனை யொருவ
னகையேயும வேண்டறபாற றனறு. க

இ-ள. பகை என்னும பணபு இலதனை — பகையெனறு சொலலபபடுந தீமைபயபபதனை —ஒருவன நகையேயும வேணடறபாறறு அனறு — ஒரு

வன் விளையாட்டினகணணேயாயினும விருமபுதலியறகைததனறெனறு கூறும் நீதிநூல். எ-று.

மாணாதபகையையாக்கிக்கோடல எவவாறறானுநதீமையேபயததலிற பணபிலதெனறும, அதனை விளையாடடினகண வேணடினுஞ செறறமே விளைநதுமெயயாமாகலின நகையேயுமென்றும, வேணடாமை தொலலையோரது துணிவெனபாரநீதிநூனமேலவைததுங்கூறினாா.அப்பெயாஅவாய்நிலையானவநதது.

அஎஉ. விலலே ருழவா பகைகொளினுங கொளளறக
சொலலே ருழவா பகை. உ

இ-ள். வில் ஏர் உழவா பகை கொளினும—ஒருவன விலலை ஏராகவுடைய உழவரோடு பகை கொணடானாயினும,— சொல ஏர் உழவா பகை கொளள ற்க — சொலலை ஏராகவுடைய உழவரோடு பகை கொளளாதொழிக. எ-று.

சொல ஆகுபெயரான நீதிநூன்மேனினறது. வீரம சூழசசியெனனும ஆறற ல்களுள வீரமேயுடையாரோடு பகைகொணடாற கேடுவருதல ஒருதலையனறு, வநததாயினுந தனக்கேயாம, ஏனைசசூழச்சியுடையாரோடாயிற றனவழியினு ளளார்க்குந தபபாது வருதலின, அது கொளளினும இது கொளளறகவெனறா. உமமையான அதுவுமாகாமை பெறுதும. இரணடுமுடையாரோடு கொள ளலாகாமை சொலலவேணடாவாயிறறு. உருவகவிசேடம. (உ)

அஎங. ஏமுற றவரினு மேழை தமியனாயப
பலலாா பகைகொள பவன. ங

இ-ள. தமியனாயப பலலாா பகை கொளபவன — தான தனியனாயவைத துப பலரோடு பகைகொளவான—ஏமுறறவரினும ஏழை— பிததுறறாரினும் அறிவிலன. எ-று.

தனிமை சுறறம் நட்புப படைமுதலியவின்மை. மயக்கத்தால ஒபபாராயி னும் ஏமுறறவா அதனாறறீஙகெயதாமையின, தீஙகெயதுதலுமுடைய இவனை அவரினும் ஏழையெனறா. தீஙகாவது துணையுளவழியும வேறல ஐயமாயிருக்க அஃதின்றியும பலரோடு பகைகொணடு அவரால வேறுவேறு பொருதறகண ணும ஒருஙகுபொருதறகணணும அழிநதேவிடுதல. இவைமூனறுபாடடானும் பகைகோடறகுறறம பொதுவினுஞ சிறபபினுஙகூறபபடடது. (ங)

அஎச. பகைநட்பாக கொண்டொழுகும பண்புடை யாளன
றகைமைககட டஙகிற றுலகு. ச

இ-ள். பகை நட்பாக கொணடு ஒழுகும் பண்புடையாளன தகைமைககண — வேணடியவழிப பகையை வேறுபடுததுத தனககு நடபாகசசெயதுகொ ணடொழுகும இயலபினையுடைய அரசனது பெருமையுளளே — தஙகிறறு உலகு— அடஙகிறறு இவவுலகு. எ-று.

வேணடியவழியெனபது ஆககததானவநதது. வேறுபடுததல பகைநிலைமை

யினீககுதல. ஒழுகல நீதிவழியொழுகல. பெருமை பொருள, படையென இரு வகைததாய ஆறறல. அதனவழிததாதறகு எஞஞானறுநதிரிபின்மையின, அத துணிவுபறறித தஙகிறறெனறா. (ச)

அஅ ம அதி.— பகைத்திறந்தெரிதல. உ௫௩.

அஎ௫. தன்றுணை யின்றாற் பகையிரண்டாற் றானொருவ
னின்றுணையாக கொள்கவறறி னொன்று. ௫

இ-ள. தன்றுணை இன்று — தனககுதவுந துணையோவெனின இல்லை,— பகை இரணடு—நலிவுசெயயும் பகையோவெனின இரண்டு,— ஒருவன் தான் அவறறின ஒனறு இனறுணையாக கொளக— அஙஙனமாயநினறவழி ஒருவனாகிய தான அபபகையிரணடனுடபொருநதியதொனறை அபபொழுதைக்கு இனிய துணையாகச செயதுகொளக. எ-று.

பொருநதியது ஏனையதனை வேறறகு ஏறறது. அபபொழுது அவவெலலும பொழுது. திரிபினறாகச செயதுகொளகவெனபாா, இனறுணையாவெனறா. ஆலகள அசை. இவையிரணடுபாடடானும் நடபாககறபாலது கூறபபடடது.

அஎசு. தேறினுந தேறா விடினு மழிவின்கட
டேறான பகாஅன விடல. சு

இ-ள. தேறினும் தேறாவிடினும—பகைவனை முன தெளிநதானாயினுந தெளிநதிலனாயினும—அழிவினகண தேறான பகான விடல—தனககுப புறததொருவினையாறறாழவு வநதுழிக் கூடாது நீககாது இடையேவிடடு வைகக.எ-று.

முனறெளிநதானாயினும அபபொழுது கூடாதொழிகவெனறது, உளளாய நினறு கெடுததனோக்கி. தெளிநதிலனாயினும அபபொழுது நீககாதொழிகவெனறது, அவவழிவிறகுத துணையாதனோககி. இதனான நொதுமலாக்கறபாலது கூறபபடடது. (சு)

அஎஎ. நோவற்க நொந்த தறியாாககு மேவறக
மென்மை பகைவ ரகதது. எ

இ-ள. நொநதது அறியாாககு நோவறக—நொநததனைத தாமாகவறியாத

நட்டாகுத தனலேவு சொலலறக,—மென்மை பகைவரகதது மேவறக—வலியினமை பாததிருகரும பகைவாமாடடு அவவலியினமையை மேலிடடுக் கொள்ளறக. எ-று.

நோவெனனும முதனிலதொழிறபெயா ஈணடு அதுசொல்லுதறகணுயி றறு. பகைவாகடடவிாவது கூறுவாா, நடடாாகடடவிாவதும உடனகூறினாா. இதனால அவவிருபகுதிகளணணுஞ செயவது கூறபபடடது (எ)

அனஅ. வகையறிநது தறசெயது தறகாபப மாயும
பகைவாகட படட செருககு. அ

இ-ள. வகை அறிநது தறசெயது தறகாபப—தான வினைசெயயுமவகையை அறிநது அது முடிதத்தறகேறபத் தனனைப பெருகவி மறவி புகாமறறனனைக காகவே,— பகைவாகண படட செருககு மாயும் — தனபகைவாமாடடுள தாயகளிபபுக கெடும. எ-று.

வகை வலியனுயத தானெதிரே பொருமாறும, மெலியனுயவ்ளவிற போா விலக்குமாறும முதலாயின. பெருகவல பொருள படைகளாற பெருகச்செய தல. களிபபு இவறறுன் வேறுமெனறெணணி மகிழாநிருததல. இவவிறுகுத லறிநது தாமே அடஙகுவனெபதாம. இதனுற கூறதறபாலதனகட்செய்வன கூறபபட்டது. (அ)

உரிசை அசு ம அதி.— உடபகை.

அனசு. இளைதாக முணமரங கொலக களையுநர்
கைகொலலுங காறதத விடதது. சு

இ-ள. முள மரம் இளைதாகக கொலக — களையவேணடுவதாய முண்மர நதை இளைதாய நிலைமைக்கடகளை, — காறததவிடததாக களையுநா கை கொலலும—அனறியே முதிாநத நிலைமைகடகளையலுறற களைவாாகையினை அதுதான களையும. எ-று.

களையபபடுவதாய தமபகையை அது மெலிதாயகாலததே களைக அனறியே வலிதாயகாலததுக களையலுறிறறமமை அதுதான களையுமெனபது தோனற நினறமையின, இது பிறிதுமொழிதல. இதனாற களையுமபருவஙகூறபபடடது.

அஅ0. உயிாபப வுளரலலா மனற செயிாபபவா
செமமல சிதைககலா தாா. க0

இ-ள செயிாபபவா செமமல சிதைககலாதாா— தமமொடு பகைபபாரது தருககினைக கெடுககலாயிருகக இகழசசியான அது செயயாதவரசா — உயிாபப உளரலலா மனற—பின உயிாககுமாததிரததிறகும உளரலலா ஒருதலையாக. எ-று.

அவா வலியராயத தமமைக களைதல் ஒருதலையாகலின, இறநதாரேயாவரெனபதாம. அவருயிாதத துணையானே தாமிறபபரெனினுமமையும. இதனாற களையாவழிபபடுமிழுககுக கூறபபடடது. (க0)

அகூ ம அதி.—உட்பகை.

அஃதாவது புறபபகைககு இடனாககிக கொடுதது அது வெலலுந துணையும உளளாயநிறகும பகை. இதுவும, களையபபடுவதனபாலதாகலின, பகைததிறந தெரிதலினபின வைககபபடடது.

அஅக. நிழனீரு மினனாத வினனா தமாநீரு
மினனாவா மினனா செயின. க

இ-ள. நிழல நீரும இனனாத இனனா— ஒருவனுககு அனுபவிககவேணடுவனவாய நிழலும நீரும முன இனியவேனும பின நோயசெயவன இன[illegible] — தமா நீரும இனனாசெயின இனனாவாம— அதுபோலத தழுவவே[illegible]னவாய தமரியலபுகளும முன இனியவேனும பின இனனாசெயவன [illegible]னாவாம். எ-று.

நோய பெருகுகால, பெருவயிறு முதலாயின. தமனெனறதனுல உடபகை யாதறகுரியராய ஞாதியனெபதறிக. இனனுசெயல முனவெளிப்படாமைநி ன்று துணைபெறறவழிக கெடுததல. (க)

அஅஉ. வாள்போல பகைவனை யஞசறக வஞசுக
கேளபோல பகைவா தொடாபு. உ

இ-ள. வாளபோல பகைவனை அஞசறக—வாளபோல எறிதுமெனறு வெளி ப்படநிறகும பகைவனை அஞசாதொழிக,—கேளபோல பகைவா தொடாபு அஞசுக—அகனமம நிலலாது கேளபோல மறைநதுநிறகும பகைவாகடபினை அஞசுக. எ-று.

அகூ ம அந்தி.— உடபகை. உருரு

முனனேயறிநது காகபபடுதலான அஞசறகவெனறும, அங்னனம் அறிய வும காக்கவுமபடாமையிற கெடுதல ஒருதலையெனபதுபறறி அஞ்சுகவென றுகூறினார. பினசெயயும பகையினுங்கொடிதாகலானும, காகுங்காலம அதுவாகலானும், அஞசபபடுவது முனசெயத அவாதொடாபாயிறறு. இவையி ரணடுபாடடானும உடபகை ஆகாதெனபது கூறபபடடது. (உ)

அஅக. உடபகை யஞசித்தற காகக வுலலவிடதது
மடபகையின் மாணத் தெறும. ங

இ-ள. உடபகை அஞசித தறகாகக—உடபகையாயினுளையஞசித தனனைக காதறகுகொணடொழுகுக,—உலலவிடதது மடபகையின மாணத தெறும—அகனனமொழுகாதவழித தனகேகாதளாசசி வநதவிடதறகுக குயவன மடக லதனதையறுகுகுங்கருவிபோல அவா தபபாமறகெடிபப. எ-று.

காதறல அவரினையாமலும அவாகதடமபடாமலும பரிகரிதறல. மணனை பபருகுகுங்கருவி மடபகையெனபபடடது. பகைமை தோனறுமல உளளாயி ருநதே கீழறுததலின, கெடுதல தபபாதெனபதாம. (ங)

அஅச. மனமாணு வுடபகை தோனறி னினமாலும
வேதம பலவுங தரும. ச

இ-ள. மனம மாணு உடபகை தோனறின— புறநதிருநதியதுபோனறு அக

நதிருந்தாத உடபகை அரசனுககு உணடாவதாயின,— இனம மாணு ஏதம பலவும தரும—அஃது அவனுககுச சுறறம வயமாகாமைககேதுவாகிய குற றமபலவறறையுஙகொடுககும. எ-று.

அவை சுறறததாரை உளளாயநினறு வேறுபடுததலும, அதனால அவா வேறுபடடவழித தானறேறாமையும, பின அவறறான விளைவனவுமாம. (ச)

அஅரு. உறனமுறையா னுடபகை தோனறி னிறனமுறையா
னேதம பலவுந தரும. ரு

இ-ள. உறல முறையான உடபகை தோனறின—புறதது உறவுமுறைதத னமையோடு கூடிய உட்பகை அரசனுக்கு உணடாவதாயின,—இறல முறை யான ஏதம பலவும தரும—அஃது அவனுககு இறததனமுறையோடு கூடிய குறறமபலவறறையுஙகொடுககும. எ-று.

அவை புறபபகைத துணையாய நினறே அது தோனறாமற கோறனமுதலிய வஞசனை செயதலும, அமைசசாமுதலிய உறுபபுககளைத தேயததலும முதலா யின. (ரு)

அஅசு. ஒன்றாமை யொன்றியார் கடபடி னெஞஞான்றும்
பொன்றாமை யொனற லரிது. சு

இ-ள. ஒனறாமை ஒனறியாாகண படின — பகைமை தனககுள்ளாயினா மாட்டே பிறககுமாயின, — பொனறாமை ஒனறல எஞஞானறும அரிது— அரசனுககு இறவாமை கூடுதல எஞஞானறுமரிது. எ-று.

பொருள படை முதலிய உறுபபுககளாற பெரியனாயகாலத்துமென்பார், எஞ் ஞானறுமென்றா. இவைநானகுபாடடானும அதனாறறனககு வருநதீங்கு கூறப பட்டது. (சு)

உருசு அசு ம் அதி.— உட்பகை.

அஅஎ. செப்பின் புணாசசிபோற கூடினுங் கூடாதே
யுடபகை யுறற குடி. எ

இ-ள். செபபின் புணாசசிபோல கூடினும்—செபபினது புணாச்சிபோலப புறதது வேறறுமை தெரியாமற கூடினாராயினும, — உடபகை உறற குடி கூடாது—உட்பகை உணடாயகுடியிலுளளார அகததுத தமமுடகூடார. எ-று.

செபபினதுபுணாசசி செபபு மூடியோடு புணாநத புணாச்சி. உட்பகையான மனம வேறுபட்டமையிற புறபபகை பெறறுழி வீறறுவீறறாவரெனபதாம. குடிகூடாதெனபதனை நாடு வநததெனபதுபோலக கொளக. உடபகை தானு றறகுடியோடு கூடாதெனறும உடபகையுணடாயகுடி அபபகையோடு கூடா தெனறும உரைபபாருமுளர. (எ)

அஅஅ. அரமபொருத பொன்போலத தேயு முரம்பொரு

துடபகை யுறற குடி. அ

இ-ள உடபகை உறற குடி—முன வளாநதுவநததாயினும உடபகையுண டாய குடி—அரம பொருத பொன போலப பொருது உரம தேயும—அரத தாறபொரபபடட இருமபுபோல அதனாறபொரபபடடு வலிதேயும. எ-று.

பொருதெனனுஞசெயபபாடடுவினையெசசம தேயுமெனனும வினைகொண டது. அஃது, உரததினறொழிலாயினுஙகுடிமேலேறறுதலின, வினைமுதல்வினை யாயிறறு. காரியஞசெயவதுபோனறு பொருநதி மெலலமெல்லப பிரிவிதத லான, வலி தேயநதுவிடுமெனபதாம. இவையிரணடுபாடடானும அவனகுடி ககு வருநதீஙகு கூறபபடடது. (அ)

அஅகூ. எடபக வன்ன சிறுமைததே யாயினு

முடபகை யுளளதாங கேடு. கூ

இ-ள. உடபகை எடபகவு அனன சிறுமைததே ஆயினும— அரசனது உட பகை அவனபெருமையை நோகக எளளினபிளவையொதத சிறுமையுடைத தேயாயினும,—கேடு உளளதாம—பெருமையெலலாம அழியவருஙகேடு அத னகதததாம. எ-று.

எததுணையுமபெரிதாயகேடு தனககெலலைவருநதுணையும எததுணையுஞசிறி தாய உடபகையுளளேயடஙகியிருநது வநதால வெளிபபட்டுநிறகுமெனபதாம். இதனால அது சிறிதெனறு இகழபபடாதெனபது கூறபபடடது. (கூ)

அகூ0. உடம்பா டிலாதவா வாழககை குடஙகருட

இ-ள். உடம்பாடு இலாதவா வாழககை— மனப்பொருததமிலலாதாரோடு கூட ஒருவன வாழுமவாழககை— குடஙகருள பாம்போடு உடன உறைநத றறு— ஒருகுடிலுளளே பாம்போடுகூட உறைநதாறபோலும. எ-று.

குடஙகமெனனும வடசொறறிரிநதுநினறது. இடசசிறுமையானும் பயிற் சியானும பாம்பாறகோடபடல ஒருதலையாம், ஆகவே, அவவுவமையால அவ னுயிாக்கு இறுதி வருதல ஒருதலையெனபது பெறறும். இதனாற கண்ணோடா தவரைக கடிகவெனபது கூறபபட்டது. (௧௦)

---

௯௦ ம அதி.— பெரியாரைபபிழையாமை. உ௫௭

௯௦ ம அதி.— பெரியாரைப்பிழையாமை.

அஃதாவது பெரியராயினாரை அவமதிதது ஒழுகாமை. இரட்டுறமொழி தலென்பதனாற பெரியாரெனபது ஆறறலாறபெரியாராய வேநதாமேலும் தவ ததாறபெரியாராய முனிவாமேலும நினறது. மேறசொலலாது எஞசிநினறதா கலின, இது வெகுளியான வருவனவறறதிறுதிக்கண வைககபபட்டது.

அகூக. ஆறறுவா ராற்ற லிகழாமை போறறுவார்
போறறலு ளெலலாந தலை. ௧

இ-ள. ஆறறுவாா ஆறறல இகழாமை—எடுததுககொண்டன யாவும் முடிக கவலலாருடைய ஆறறலகளை அவமதியாமை — போறறுவாா போறறலுள் எலலாம தலை— தஙகடஙகுவாராமறகாபபாா செயயுஙகாவலகளெலலாவற றினும மிககது. எ-று.

ஆறறலெனபது பெருமை, அறிவு, முயறசியெனனும மூனறனமேலும நிற றலிற சாதியொருமை. இகழநதவழிக களையவல்லாரெனபது தோனற ஆறறு

வாரெனறும, அரண, படை, பொருள், நடபு முதலிய பிறகாவலகள அவரானழியுமாகலின அவவிகழாமையைத தலையாயகாவலெனறுஙகூறினா. பொது வகையால அவவிருதிறததாரையும பிழையாமையது சிறபபு இதனாறகூறபபடடது. (க)

அகூஉ. பெரியாரைப பேணா தொழுகிற பெரியாராற்
பேரா விடுமபை தரும. உ

இ-ள. பெரியாரைப பேணாது ஒழுகின— ஆறறலகளாறபெரியாராயினாரை வேநதா நனகுமதியாது அவமதிதது ஒழுகுவாராயின,—பெரியாரால பேரா இடுமபை தரும—அவவொழுககம அபபெரியாரால அவாககு எஞஞானறும நீஙகாத துனபஙகளைக் கொடுககும. எ-று.

அததுனபஙகளாவன இருமையினும இடையறாது வரும மூவகைத்துனபஙகளுமாம. அவையெலலாந தாமே செயதுகொளகினறனரெனபது தோனற, ஒழுககததை வினைமுதலாககியும பெரியாரைக கருவியாககியுஙகூறினார். பொது வகையால அவரைப பிழைததறகுறறம இதனாற கூறபபட்டது. இனிசசிறபபு வகையாறகூறுப. (உ)

அகூஙூ. கெடலவேண்டிற் கேளாது செய்க வடல்வேண்டி
னாறறு பவாக ணிழுககு. ஙூ

இ-ள. அடல வேணடின ஆறறுபவாகண இழுககு— வேறறுவேநதரைக் கோறலவேணடியவழி அதனை அபபொழுதே செயயவலல வேநதாமாடடுப பிழையினை— கெடல வேணடின கேளாது செயக— தான கெடுதலவேணடினானாயின ஒருவன நீதிநூலைக கடநதுசெயக. எ-று.

அபபெரியாரைக "காலனுஙு காலம பாாககும பாராது — வேலி ன்டுதானை விழுமியோா தொலைய—வேணடிடத தடூஉம வெலபோா வேநதா" எனறாா பிறரும. நீதிநூல செயலாகாதெனறுகூறலின, கேளாதெனறார். (ஙூ)

அகூசு. கூற்றததைக கையால விளிததறறா லாற்றுவார்க்
காறறாதா ரின்னா செயல. சு

ஙூஙூ

உ௫அ கூ0 ம் அதி.—பெரியாரைப்பிழையாமை.

இ-ள். ஆற்றுவாராக்கு ஆறறாதார் இன்னா செயல—மூவகையாறறலுமுடையாராககு அவையிலலாதார் தாம முறபடடு இனனாதவற்றைச் செய்தல்—கூறறத்தைக் கையால் விளித்தறறு—தானேயும வரறபாலனாய கூறறுவனை அதற்கு முனனே கைகாடடி அழைத்தாலொக்கும். எ-று.

கையால் விளித்தல இகழசசிக்குறிபபிறறு. தாமேயும உயிாமுதலிய கோடற்குரியாரை அதறகுமுனனே விரைநது தமமேல வருவிததுககொளவாா இறபபினது உண்மையும அணமையுஙகூறியவாறு. இவையிரணடுபாட்டானும வேநதரைபபிழைத்தலின்குறறஙகூறபபடடது. (ச)

அகூரு. யாண்டுசசென றியாண்டு முளராகாா வெந்துபபின்
வேந்து செறபபட டவா. ரு

இ-ள். வெநதுபபின வேநது செறபபடடவா—பகைவாககு வெயதாய வலியினையுடைய வேநதனாறசெறபபடட அரசா — யாணடுச செனறு யாணடும உளராகாா — அவனைத தப்பி ஙகேபோயுளராவா, ஓரிடததும உளராகாா.

எ-று.

இடைவநத சொறகள அவாயநிலையான வநதன. வெநதுபபின வேநதாகலால் தநநிலம விடடுபபோயவாககு இடஙகொடுபபாரிலலை, உளராயின இவா இனியாகாரெனபது நோக்கி அவனோடு நடபுககோடறபொருடடும தாமே வநதெயதிய அவருடைமையை வெளவுதறபொருட்டுஙகொலவா, அனறெனின உடனேயழிவரெனபன நோககி, யாணடுசசெனறியாணடுமுளராகாரெனறா. இதனால அக்குறறமுடையாா அருமையுடைய அரண சோநதும உயயாரெனபது கூறபபடடது. (ரு)

அகூசு. எரியாற் சுடபபடினு முயவுண்டா முயயாா
பெரியாாப பிழைததொழுகு வாா. சு

இ-ள். எரியால சுடப்படினும உயவு உண்டாம—காடடிடைச சென்றானொருவன் ஆணடைத'தீயாறசுடபபடடானாயினும ஒருவாறறான உயிருயதலகூடும, —பெரியாாப பிழைத்து ஒழுகுவாா உயயாா—தவததாற பெரியாரைபபிழை

த்து ஒழுகுவார எவவாறறானும உயிருயயார. எ-று.

தீ முன் உடம்பினைக கதுவி அதுவழியாக உயிரமேறசேறலின இடையே உய்யவுஙகூடும், அருநதவாவெகுளி அனனதனறித தானிறபது கணமாய அதற்குள்ளே யாவர்க்குங காததலரிதாகலின, அது கூடாதாகலான அதறகேதுவாய பிழை செயயறகவெனபதாம. (சு)

அகூஎ. வகைமாண்ட வாழககையும் வான்பொருளு மென்னாந்
தகைமாண்ட தககாா செறின். எ

இ-ள. தகை மாணட தககாா செறின — சாபவருள்கடகேதுவாய பெருமை மாட்சிமைப்பட்ட அருநதவா அரசனை வெகுள்வராயின,—வகை மாணடவாழககையும் வான பொருளும் எனனாம—உறுபபழகுபெறற அவனரசாட்சியும் ஈட்டிவைதத பெருமபொருளும எனபடடுவிடும! எ-று.

உறுபபு அமைசசு, நாடு, அரண, படையெனவிவை. செறினெனபது அவர் செறாமை தோனற நினறது. இவவெசசததான முன் வருவனவறறிறகும்

கூக ம் அதி.— பெண்வழிசசேறல். உ[illegible]

இஃதொக்கும். அரசா தஞ்செல்வக்களிப்பான் அருநதவாம்ாட்டுப் பிழை செயவராயின, அசசெலவம அவர் வெகுளிததீயான ஒருகணத்துளளே வெந்துவிடுமெனபதாம். (எ)

அகூஅ. குன்றன்னார் குன்ற மதிபபிற குடியொடு
நினறனனா மாயவா நிலதது. அ

இ-ள. குனறு அனனா குனற மதிபபின்— குனறததையொககும அருநதவா கெடநினைபபாராயின,—நிலதது நினறு அனனா குடியொடு மாயவா— அபபொழுதே இநநிலதது நிலைபெறறாறபோலுஞசெலவா தஙகுடியொடும் மாயவா. எ-று.

வெயில மழை முதலிய பொறுததலுஞ சலியாமையும உளளிட்ட குணஙக ளுடைமையின, குனறனனாரெனறா "மலலன மலையனைய மாதவா" எனறா பிறரும. நிலைபெறறாறபோறலாவது இறபபபபெரியராகலின இவாககு எஞஞா னறும அழிவிலலையெனறு கணடாராறகருதபபடுசல. (அ)

அகூகூ. ஏநதிய கொளகையாா சீறி னிடைமுரிநது
வேநதனும வேநது கெடும. கூ

இ-ள. ஏந்திய கொளகையாா சீறின—காததறகருமையான உயாநத விரத ஙகளை உடையாா வெகுளவராயின, — வேநதனும இடை வேநது முரிநது கெடும்—அவராறறலான இநதிரனும இடையே தனபதம இழநதுகெடும.எ-று.

"வேநதன மேய தீமபுன லுலகமும" எனறா பிறரும. நகுடனென்பான் இநதிரனபதமபெறறுச செலகினற காலததுப பெறற களிபபுமிகுதியான அக ததியன வெகுளவதோாபிழைசெய அதனாறசாபமெயதி அபபதம இடையே இழநதானெனபதனையுடகொணடு, இவவாறு கூறினா. இவைநானகுபாடடா னும முனிவனாப பிழைததலினகுறறஙகூறபபடடது. (கூ)

கூ00. இறநதமைநத சாாபுடைய ராயினு முயயாா
சிறநதமைநத சீராா செறின. க0

இ-ள. சிறநது அமைநத சீராா கெறின—கழியமிகக தவததினையுடையாா வெகுளவராயின,—இறநது அமைநத சாாபு உடையராயினும உயயாா—அவ ரானவெகுளபபடடாா கழியபபெரியசாாபு உடையராயினும, அதுபறறி உயய மாடடாா. எ-று.

சாாபு அரண, படை, பொருள, நடபெனவிவை. அவையெலலாம் வெகு ணடவரது ஆறறலாறறிரிபுரமபோல அழிநதுவிடுமாகலின, உயயாரெனறா. சீருடையது சீரெனபபடடது. இதனால அககுறறமுடையாா சாாபுபறறியும உயயாரெனபது கூறபபடடது. (க0)

கூக ம அதி.— பெண்வழிச்சேறல்.

இனிக காமததான வருவன நேரே பகையலலவாயினும ஆககஞ்சிதைத

தல அழிவுதலைத்தருதலென்னுந தொழிலகளாற பகையோடொததலிற பகை பபாறபடிவனவாமாகலான, அவறறைப பகைப்பகுதியதிறுதிகடகூறுவான் றொடங்கி, முதறகட்பெண்வழிச்சேறல கூறுகினறார். அஃதாவது தன்வழி யொழுகற்பாலளாய இலலாளவழியே தான் ஒழுகுதல.

கூக ம அதி.— பெண்வழிசசேறல்.

கூ0க. மனைவிழைவா மாண்பய னெயதார் வினைவிழைவார்
வேண்டாப பொருளு மது. க

இ-ள். மனை விழைவா மாண் பயன எயதா— இன்பங்காரணமாகத் தம் மனையாளை விழைநது அவடன்மையராய ஒழுகுவா தமகு இனறுணையாய அறத்தினெயெயதா, — வினை விழைவா வேண்டாப பொருளும் அது— இனிப பொருளசெயதலுமுயலவா அதறகிடையீடெனறு இகழுமபொருளும அவ்வினபம். எ-று.

மனையும் விழைதலும பயனும ஆகுபெயா. அவவினபம அவடனமையரா தறகு ஏதுவாயவினபம. அஃது அவளாறபயனுயவறறதறகும அவவறத்திறகுந தனககும ஏதுவாய பொருள்னுளுசெலலவிடாமையின, விடறபாறறெனபதாம.

கூ0உ. பேணுது பெண்விழைவா னகமம பெரியதோ
நாணுக நாணுத் தரும். உ

இ-ள பேணுது பெண விழைவான ஆகமம்—தன்னுணமையை விடடு மனை யாளது பெணமையை விழைவான எயதினினற செலவம— பெரியது ஓ நாண ஆக நாணுத் தரும— இவவுலகதது ஆணபாலாகெலலாம் பெரிய தோநாணுணடாகத தனககும நாணுதலக கொடுககும. எ-று.

எயதினினறதாயிறறு, படைககும் ஆறறலிலனுகலின. அசசெலவததால ஈத லுந தயதலும முதலிய பயனகொளவாள அவளாகலின, அவவாணமைசெ செயகை அவளகணணதாயிறறெனறு ஆணபாலாயாவரும நாண அதனுறற

னஞ்ணமையினமை அறிந்து பின தானும நாணுமெனபதுநோகிப பெரிய தோநாணுக நாணுதகருமெனறார. இவைபிரணடுபாடடானும மனவிழைதற குறறஙகூறபபடடது. (உ)

கூ0ஙு. இலலாள்கட டாழநத வியலபின்மை யெஞஞான்று
நல்லாரு ணஞ்ணுத நரும. ஙு

இ-ள். இல்லாளகண் தாழநத இயலபு இனமை—ஒருவன இலலாணமாட் டுத தாழுதறகு ஏதுவாய அசசம — நலலாருள நாணு எஞஞானறும தரும —அஃதிலராய நலலாரிடைச செலலுஙகால நாணுதலி அவனுககு எககாலத துங்கொடுககும. எ-று.

அவடான அஞசி ஒழுகுதல இயலபாகலின, அவளையஞசுதல இயலபினமை யாயிறறு. அஙஙனமஞசியொழுகுதலின, அவள நியமிபபாரிலலையாம், ஆகவே, எல்லாக்குறறமும விளையுமெனபது நோக்கி, எஞஞானறும நாணுதறருமெ ன்றார. (ஙு)

கூ0ச. மனையாளை யஞ்சு மறுமைபி லாளன்
வினையாண்மை வீறெய்த லின்று. ச

இ-ள. மனையாளை அஞ்சும மறுமை இலாளன—தனமனையாளையஞ்சி ஒழு குனெற மறுமைபபயனிலலாதாணுககு— வினை ஆணமை வீறு எயதல் இனறு —வினையை ஆளுநதன்மை உணடாயவழியும் நலலோராறகொணடாடபப டாது. எ-று.

கூக ம அதி:— பெண்வழிசசேறல் உஙக

உணடாயவழியுமெனபது அவாயநிலையான வநதது. இலலாளுசெயதறகுரி யாளனமையினமையின மறுமையிலாளனெனறும, வினையையாளுநதனமை தனறனமையிலலாத அவளுன முடிவுபோகாமையின வீறெயதலினெனறு ஙகூறினார. (ச)

கூ0ரு. இலலாளை யஞசுவா னஞசுமற றெஞஞான்று
நலலாககு நலல செயல. ரு

இ-ள். இலலாளை அஞசுவான—தனமனையாளையஞசுவான — நலலாக்கு

நலல செயல் எஞ்ஞானறும அஞ்சும— தானறேடிய பொருளேயாயினும அத னால நலலாகத நலலனசெயதலே எஞ்ஞானறும அஞ்சாநிறகும. எ-று.

நலலா தேவா, அருநதவா, சானறோ, இருமுதுகுரவா முதலாயினருமே நலவிருநதினரும. நலலனசெயதல அவாவிருமபுவன கொடுததல. அது செய யவேணடும் நாளகளினுமெனபா, எஞ்ஞானறுமெனறா. "இலலாளே யஞ்சி விருநதினமுக்க கொனற நெஞ்சிற—புலலாளஞ்க"* எனறா பிறரும. (நி)

கூ0சு. இமையாரின் வாழினும பாடிலரோ யிலலா
ளமையாதோ ளஞ்சு பவா. சு

இ-ள. இலலாள அமை ஆ தோள அஞ்சுபவா—தமமிலலாளுடைய வேய போலுநதோளினே அஞ்சுவா,—இமையாரின வாழினும பாடு இலா— வீரத தானறுறகமெயதிய அமராபோல இவவுலகதது வாழநதாராயினும, ஆணமை யிலா. எ-று.

அமராபோலவாழதலாவது பகைதத வீரா தோளகளெயெலலாம வேறலான னகுமநிகபபடடி வாழதல. அது கூடாமையின, வாழினுமெனறா. அமை யாதோளெனவே, அஞ்சுதறகாரணதது எணமை கூறியவாறு. வீராதோள களே வெனறுராயினும இலலாடோளகளே அஞ்சுவா ஆணமையிலெனபதாம. இவைநானகுபாடடானும அவளெயஞ்சுதறகுறறங கூறபபடடது. (சு)

கூ0எ. பெண்ணேவல செயதொழுகு மாண்மையி னுணுடைப
பெணணே பெருமை யுடைதது. எ

இ-ள். பெண ஏவல செயது ஒழுகும ஆணமையின—நாணினறித தனனி லலாளது ஏவறறொழிலெச செயது திரிகினறவனது ஆணடனமையின—நாண உடைப பெணணே பெருமை உடைதது—நாணினேயுடைய அவள பெணடன மையே மேமபாடடைத்து. எ-று.†

நாணுடைபபெணனென வேணடாது கூறியது அவளேவலசெபவானது நாணினமை முடிதறகாதலின, அமமறுதலேதொழில வருவிகபபடடது.

* சீவகசிநதாமணி, மணமகளிலமபகம, உகஎ.— இலலாளை யஞசி விருந தினமுகங கொனற நெஞ்சிற—புலலாள ஞக மறநதோறகி லெனபபு கைநது —விலலா ளழுவம பிளநதிடடு வெகுணடு நோககிக— கொலயானை யுநதிக் குடைமேலுமோா கோறொ டுததான.

† பெண்மை ஆண்மைகட்குப பொருள கட்புலனாகிய அமைதிததனமை ஆளுநதனமை எனபா நசசினாாககினியா.

உ௯உ கூஉ ம அதி.— வரைவின்மகளிர்.

ஏவல் ஆகுபெயர். இறுதிக்கட்பெண்ணென்பதூஉம அது. ஏவல்செயவிததுக் கோடறசிறபபுததோனறப பெணணேயெனப பிரிததார். (எ)

கூ0அ. நட்டார் குறைமுடியாா நன்றாறறா நன்னுதலாள்
பெடடாங கொழுகு பவா. அ

இ-ள. நனனுதலாள் பெடடாஙகு ஒழுகுபவா—தாம வேணடியவாறனறித தமமனையாள வேணடியவாறு ஒழுகுவாா —நடடாா குறை முடியாா— தம் மொடு நட்புசசெயதாா உறற குறை முடிககமாடடாா, —நனறு ஆறறார்— அதுவேயனறி மறுமைககுத, துணையாய அறஞசெயயவுமாடடாா. எ-று.

நனனுதலாளெனபதனை "அமையாாதோள" எனபுழிபபோலக் கொளக. அவடானே அறிநது ஏவலும பொருளகொடுததலுஙகூடாமையின, இருமை க்கும வேண்டுவன செயயமாடடாரெனபதாம. (அ)

கூ0கூ. அறவினையு மான்ற பொருளும் பிறவினையும
பெணணேவல செயவாாக ணில. கூ

இ-ள். அறவினையும—அறசசெயலும—ஆனற பொருளும—அது முடித்த றகு ஏதுவாய பொருடசெயலும—பிற வினையும — அவவிரணடின வேறாய இன்பசசெயலகளும—பெண ஏவல செயவாாகண இல—தமமனையாள ஏவல செயவாாமாடடு உளவாகா. எ-று.

புலனகளைநதாகலின, பிறவினையெனப பனமையாயிறறு. அவைநோக்கி அறச்செயல் பொருடசெயலகள முனனேயொழிநதாரககுத தலைமை அவள கண்ணதாகலின, பின அவைதாமும இலவாயினவெனபது தோனற, அவற்றைப பிரிததுககூறினா. இவைமூனறுபாடடானும அவளேவலசெயதறகுறறங்கூறபபடடது. (கூ)

கூக0. எண்சேர்ந்த நெஞசத திடனுடையார்க கெஞஞான்றும
பெண்சோநதாம பேதைமை யில. க0

இ-ள. எண சோநத நெஞசதது இடன உடையாரககு— கருமசசூழசசிக்கட்செனற நெஞசத்தினையும அதனினாய செலவததினையும உடையராய வேநதாககு—பெண சோநது ஆம பேதைமை எஞஞானறும இல—மனையாளைச சேர்தலான விளையும பேதைமை எககாலததும உணடாகாது. எ-று.

"இடனிலபருவததும" எனவும "இடனினறியிரநதோரககு" எனவும் வநதமையான், இடனெனபது அபபொருடடாதலறிக. இளைமைககாலததுமெனபாா, எஞஞானறுமெனறா. அபபேதைமையாவது மேறசொலலிய விழைதல, அஞசல, ஏவலசெயதலெனனும் மூனறறகுஙகாரணமாயது. எதிாமறை முகத்தான அமமூனறும இதனாறறொகுததுக கூறபபடடன. (க0)

கூஉ ம அதி.—வரைவின்மகளிர்.

அஃதாவது தநநலம் விலைகொடுபபார் யாவாக்கும் விறபதல்லது அதறகு ஆவார் ஆகாதாரென்னும வரைவிலாத மகளிரது இயலபு, ஆதலால் தமககுரிய மகளிரான வருஙகுறறததினபின வைக்கபபடடது.

கூஉ ம் அதி.— வரைவின்மகளிர. உகூஙு

கூகக. அன்பின் விழையார் பொருளவிழையு மாய்தொடியா

ரின்சொ லிழுககுத தரும. க

இ-ள். அன்பின விழையார பொருள விழையும ஆய தொடியார—ஒருவனை அன்புபறறி விழையாது பொருள்பறறி விழையும மகளிர—இன சொல இழுக்குத் தரும—அது கையுறுநதுணையும தாம அனபுபறறி விழைநதாராகச் சொல்லும் இனியசொல அவனுக்குப பின இனனாமையைப பயக்கும. எ-று.

பொருளெனபுழி இன விகாரததாறறொககது. ஆயநததொடியினையுடையாரெனறதனானும, இனியசொல்லெனறதனானும, அவாகருவி கூறபபடடது. அச்சொல் அபபொழுதைககு இனிதுபோனறு பின வறுமை பயததலின, அது கொளளறகவெனபதாம. (க)

கூகஉ. பயனறூககிப பண்புரைககும பணபின மகளிர
நயன்றூககி நள்ளா விடல. உ

இ-ள. பய்ன தூககிப பணபு உரைககும பணபு இல மகளிர—ஒருவனுககு உள்ளபொருளை அளநதறிநது அஃதெயதுநதுணையும தமபண்புடைமை சொல்லும் பணபிலலாத மகளிரது—நயன தூககி நளளா விடல—ஒழுகலாறறினை ஆராயநதறிநது அவரைப பொருநதாது விடுக. எ-று.

பண்பு சொலலினகணலலது தங்கடகிடவாமை தோனறப பணபினமகளிரெனறும, அவாககு அது சாதிதருமமாதல நூலானேயனறி அவாசெயலானுமறிநதென்பார நயனறூககியெனறும, அவவறிவு அவரை விடுதறகு உபாயமெனபது தோனறப பின நளளாவிடலெனறுஙகூறினார. (உ)

கூகங. பொருடபெண்டிா பொயமமை முயகக மிருடடறையி
லேதில பிணநதழீஇ யறறு. ங

இ-ள. பொருட்பெணடிா பொயமமை முயககம— கொடுபபாரை விரும பாது பொருளையே விருமபும பொதுமகளிரது பொயமமையையுடைய முயககம—இருடடு அறையில ஏதில பிணம தழீஇயறறு—பிணமெடுபபார இருடடறைககணணே முனனறியாத பிணததைத தழுவினாறபோலும். எ-று.

பொருடகுமுயஙகும மகளிர கருததுஞசெயலும ஆராயாது சாதியும பருவமும ஒவவாதானை முயஙகுஙகால அவாகுறிபபுக கூலிககுப பிணமெடுபபார காணபபடாததோரிடததினகண இயைபிலலாததோாபிணததை எடுககுஙகால்

அவாகுறிபபோடொககுமெனவே, அகததால அருவராநினறும பொருணோக கிப புறததாறறழுவுவா அதனையொழிகவெனபதாம. இவைமூனறுபாட்டானும் அவாசொலலும செயலும பொயயெனபது கூறபபடடது. (௩)

௯௧௪. பொருடபொருளாா புனனலந தோயா ரருடபொரு
ளாயு மறிவி னவா. ௪

இ-ள. பொருட்பொருளார் புனனலம—இன்பமாகிய பொருளை இகழநது பொருளாகிய பொருளையே விருமபும மகளிரது புலலியநலததை— அருட் பொருள் ஆயும் அறிவினவர் தோயார்— அருளோடு கூடியபொருளை ஆராய நதுசெயயும அறிவினையுடையார் தீண்டார். எ-று.

௨௯௪. ௯௨ ம அதி.— வரைவின்மகளிர்.

அறமுதலியநானகும பொருளெனபபடுதலின், பொருடபொருள் அருட் பொருளென விசேடிததாா. புனமை இழிநதாாககே உரிததாதல. தாம விரு மபுகினற அறததிறகு அவாமெயநநலம மறுதலையாகலின, தோயாரெனப தாம். (௪)

௯௧௫. பொதுநலத்தாா புன்னலந தோயாா மதிநலததின்
மாணட வறிவி னவா. ௫

இ-ள. மதி நலததின மாணட அறிவினவா— இயறகையாகிய மதிநனமை யான மாடசிமைபபடட செயறகையறிவினையுடையாா— பொது நலததாா புனனலம தோயாா— பொருளகொடுபபாாககெலலாம பொதுவாய ஆசையி னையுடைய மகளிரது புலலியநலததைத தீணடாா. எ-று.

மதிநனமை முறபிறபபுககளிறசெயத நலவினைகளான மனநதெளிவுடைத தாதல. அதனானறிக கலவியறிவு மாடசிமைபபடாமையின மதிநலததின மாணடவறிவினவரெனறும, அவவறிவுடையாாககு அவராசையது பொயம மையும மெயநநலததது பொதுமையும விளஙகித தோனறலின தோயாரெ னறுஙகூறினாா. (௫)

௯௧௬. தநநலம பாரிபபாா தோயாா தகைசெருககிப
புன்னலம பாரிபபாா தோள. ௬

இ-ள. தகை செருககிப புனனலம பாரிபபாா தோள — ஆடல, பாடல், அழகெனபனவறறாற களிததுத தமபுலலிப நலததை விலைகொடுபபாா யாவா மாடடும பரபபும மகளிாதோளினை—தம நலம பாரிபபாா தோயாா—அறி வொழுககஙகளானாய தமபுகழை உலகததுப பரபபுதறகுரிய உயாநதோா தீணடாா. எ-று.

ஆடனமுதலிய மூனறுமுடைமை அவாககு மேம்பாடாகலின தகையென றும, தோயின அறிவொழுககங்கள அழியுமாகலின அவறறாறபுகழபரபபுவாா தோயாரெனறுஙகூறினாா. தநநலமெனபுழி நலம ஆகுபெயா. இவைமூனறுபா ட்டானும அவரை உயாநதோா தீணடாரெனபது கூறபபடடது. (சு)

கூகஎ. நிறைநெஞச மிலலவா தோயவா பிறநெஞசிற
பேணிப புணாபவா தோள. எ

இ-ள. நெஞசின பிற பேணிப புணாபவா தோள—நெஞசினாறபிறவற்றை ஆசைபபடடு அவை காரணமாகக கொடுபபாரை மெயயாறபுணரும மகளிா தோளகளை— நிறை நெஞசம இலலவா தோயவா — நிறையாறறிருநதிய நெஞசமிலலாதாா தோயவா. எ-று.

பொருளும அதனாறபடைககபபடுவனவும விருமபும் நெஞசு அவறறினமே லதாகலின, புணாவது உடமபுமாததிரமெனபதறிநது அதுவழி ஓடாதுநிறகும நெஞசினையுடையாா தோயாமையின, அஃதிலாா தோயவரென்றாா. (எ)

கூகஅ. ஆயு மறிவின ரலலாாக கணஙகென்ப
மாய மகளிா முயககு. அ

இ-ள. மாய மகளிா முயககு—உருவுசொறசெயலகளான் வஞ்சித்தலைவல்ல மகளிரது முயக்கததை —ஆயும அறிவினர் அல்லாாக்கு அணங்கு என்ப—

கூஉ ம அதி.— களளுண்ணாமை. உசுஇ

அவவஞசனை ஆராயநதறியுமறிவுடையரலலாாககு அணஙகுதாக்கென்றுசொல லுவா நூலோா. எ-று.

அணஙகு காமநெறியான உயிாகொளளும தெயவமகள. தாக்குத் தீணடல். இவவுருவகததான அமமுயககம முன இனிதுபோனறு பின உயிாகோடல்

பெறறும். இது நூலோர் துணிவெனபது தோனற அவாமேலவைததுக கூறி னார். அபபெயர் அவாயநிலையான வநதது. (அ)

கூககூ. வரைவிலா மாணிழையார் மெனறோள் புரையிலாப
பூரியாக ளாழு மளறு. கூ

இ-ள. வரைவு இலா மாண இழையார் மெனறோள— உயாநதோர் இழிந தோரெனனாது விலைகொடுபபார் யாவரையும முயஙகும மகளிரமெலலிய தோளகள—புரை இலாப பூரியாகள ஆழும அளறு—அககுறறததையறியும அறிவிலலாத கீழமககள புககழுநதுநிரயம. எ-று.

உயாதறகேதுவாகலின, புரையெனபபடடது. சாதியானிழிநதாரினிக்குத றகுப புரையிலாபபூரியாகளெனறும, அவர் ஆழதறகேது உருவமுதலியமூன றுமெனபது தோனற மாணிழையார் மெனறோளெனறும, அவாககு அளறறி னையிடையினறிப பயககுமெனபது தோனற உருவகமாககியுஙகூறினார். (கூ)

கூஉ0. இருமனப பெணடிருங களளுங கவறுந்
திருநீககப படடார தொடாபு. க0

இ-ள. இருமனப பெணடிரும களளும கவறும — கவாதத மனததினையு டைய மகளிரும களளும சூறுமென இமமூனறும— திரு நீககபபடடார தொடாபு— திருமகளாறறுறககபபடடாரகரு நடபு. எ-று.

இருமனம ஒருவனோடு புணாதலும புணராமையும ஒருகாலததேயுடைய மனம. கவறு ஆருபெயர். ஒநததுறறநதவாகலின, களளும சூறும உடனகூ றபபடடன. வடநூலாரும இககருததான விதனமென உடனகூறினார். வரு கினற அதிகாரமுறைமையும இதனானறிக. திணைவிராயெணணியவழிப பன மைபறறி முடிபுகோடலின, ஈணடு அஃறிணையாறகொணடது. திருநீககபபட் டமை இக்குறிகளான அறியபபடுமெனபதாம. இவைநானகுபாட்டானும் சோ வார இழிநதோரெனபது கூறபபடடது. (க0)

கூஙம அதி.—களளுணணாமை.

இனி ஒழுககமும உணாவுமழிததறகண அவவரைவின்மகளிரோடொபப

தாய களளினேயுணணுமையது சிறபபு எதிமறைமுகததாறகூறுகினறார.

கூஉக. உடகப படாஅ ரொளியிழபப ரொருஞான்றுங
கடகாதல கொணடொழுகு வார. க

இ-ள. கடகாதல கொணடு ஒழுகுவார — களளினமேறகாதலசெய்தொழு குமரசா — எருஞானறும உடகபபடார — எஞ்ஞான்றும பகைவரானஞ சபபடார், — ஒளி இழபபா—அதுவேயனறி முனனெயதிநின்ற ஒளியினேயு மிழபபா. எ-று.

கூச

உக்க கூகூ மு அதி.— கள்ஞண்ணுமை.

அறிவின்மையால பொருள் படை முதலியவறறுற பெரியராயகாலததும பகைவர் அஞ்சார், தமமுனனோரானெயதிநினற ஒளியினேயும் இகழறபாட்டான் இழப்பனெபதாம். இவையிரணடானும அரசு இனிதசெலலாதென பது இதனுறகூறபபட்டது. (க)

கூஉஉ. உண்ணறக களளே யுணிலுண்க சான்ரோரா
னெண்ணப படவேண்டா தார. உ

இ-ள். கள்ளே உணணறக—அறிவுடையராயினும அஃதிலராதறகு ஏதுவாய கள்ளினே உணணுதொழிக,— உணில சானரோரான எணணபபட வேணடா தார உணக—அனறியே உணணலவேணடுவார உளராயின, நலலோரால எணணபபடுதலே வேணடாதார உணக. எ-று.

பெறுதறகரிய அறிவைப பெறறுவைததும களளானழிதலதுகொளவாரை இயலபாகவே அஃதிலாத விலஙகுகளுடனும எணணுராகலின, சானரோரா னெணணபபடவேணடாதாருணகவெனறார. (உ)

கூஉக. ஈன்றணை முகஙதேயு மினனுதா லெனமறறுச
சானரோ முகததுக களி. க

இ-ள். ஈனறாள முகததேயும களி இனனாது—யாது செயயினும உவககுந தாயமுனபாயினும களளுணடு களிததல இனனாதாம,— மறறுச சானறோ முகத்து என—ஆனபின குறறம யாதும பொறாத சானறோமுனபு களிததல அவாககியாதாம' எ-று.

மனமொழிமெயகள தமவயததவனமையான நாணழியும, அழியவே,ஈனறாடகும இனனாதாயிறறு, ஆனபின,கள இருமையுஙகெடுததலறிநது சேயமைககணணே கடியுஞசானறோககு இனனாதாதல சொலலவேணடுமோவெனபதாம.

கூஉச. நாணெனனு நலலாள புறஙகொடுககுங களளென்னும
பேணாப பெருஙகுறறத தாாககு. ச

இ-ள். கள எனனும பேணாப பெருஙகுறறததாாககு— களளெனறு சொலலபபடுகினற யாவருமிகழும மிககுறறததினையுடையாரை— நாண எனனும நலலாள புறஙகொடுககும — நாணெனறு சொலலபபடுகினற உயாநதவள நோககுதறகஞசி அவாககெதிரமுகமாகாள. எ-று.

காணுதறகுமஞசி உலகததார சேயமைககணணே நீஙகுவராகலிற பேணாவெனறும, பின ஒருவாறறானுங கழுவபபடாமையிற பெருஙகுறறமெனறும, இழிநதோாபானிலலாமையின நலலாளெனறும, கூறினார. பெணபாலாக [illegible] வடமொழிமுறைமைபறறி. இவைமூனறுபாடடானும ஒளியிழ [illegible] கூறப [illegible]. (ச)

கூஉடு. கையறி யாமை யுடைததே பொருளகொடுதது
மெயயறி யாமை கொளல. ரு

இ-ள். பொருள கொடுதது மெய அறியாமை கொளல —ஒருவன விலைப் பொருளைக கொடுததுக களளாறறனககு மெயமமறபபினைக கொளளுதல— கை அறியாமை உடைதது—அவனபழவினைபபயனாய செயவதறியாமையைத தனக்குககாரணமாகவுடைதது. எ-று.

கூஙூ ம அதி.— கள்ளுண்ணாமை. உசுஎ

தனியறியாமைசொல்லவே, ஒழிந்தன யாவுமறியாமை சொல்லவேண்டாவாயிற்று. கை அபொருட்டாதல் "பழுத்தபெரு மரம் வீழ்ந்தெனக் கையற்று" எனபதனுமறிக. அறிவா விலிகொடுத்தது ஒன்றனைகொளாது, நுகாற்றீயதுகொளளாமையின், மெயயறியாமைகொளல முனனியறியாமையான வந்தெனபதாம். (ரு)

சூஉசு. துஞ்சினா செததாரின் வேறலல ரெஞ்ஞான்று
நஞ்சுணபா களளுண பவா. சு

இ-ள். அஞ்சுவ தஞ்சாமை அல்லா— உறவகினா, செததாரின வேறுதலுடையரோலும, அகாலதததறிவினமையான வேறெனபபடாா; — களளுணபவா எஞ்ஞானறும நஞ்சு உணபா— அவவாறே களளுணபா, நஞ்சுணபாரின வேறுதலுடையரோலும, எகாலத நமறிவினமையான வேறெனபபடாா, அவாதாமேபாவா. எ-று

உறவகினாகதும களளுணபாாகதும வேறறுமை உயிாபபுனிறறல. வேறுதலும வெறனமையுமுனமைகாட்டபடு உயமை புணாகமபபட்டது. இதனை நிரனிறையாகவு, துனிகபபதலால உறவகினாரும நஞ்சுணபாருமொபபா, கையிடபபதலாற செததாருங களளுணபாருமொபபனறுனைபபாருமுளா. அதிகாரபொருள பினனதாயிருகக யாதுமிலயபிலலாத நஞ்சுணபாாகது உவமைபுணாதது ஈணடிகூறல பயனினறுகலானும, சொறகிடகைக நிரனிறைக கேலாமையாலும, அஃதுனையணமையறிக. இவையிரணடுபாட்டாலும அவர தனிவிழுதறகுறறங கூறபபட்டது. (சு)

சூஉஎ. உளளொறறி யுளளூா நகபபடுவ ரெஞ்ஞான்றுங்
களளொறறிக கணசாய பவா. எ

இ-ள. கள ஒறறிக கண சாயபவா—களனமை மறறுனைடி அகளிபபாறறம மறிவு தளாவா — உளளூா உள ஒறறி எஞ்ஞானறும நகபபடுவா—உளளூா வாழபவரான உணணிகழினைற றயதுனாாது எஞ்ஞானறும நகுதலசெயயபபடுவா. எ-று.

உளளூா ஆருபெயா. உனைடெனபது ஆவாயநிலையான வநதது. உயதுனாதல தளாசசயாறகளிபபினையுணாகது அதனறகளளுணடுனாதல. (எ)

கூஉஅ. களிததறியே னெனபது கைவிடுக நெஞசத
தொளிததது உ மாஙகே மிகும. அ

இ-ள. களிதது அறியேன எனபது கைவிடுக—மறைநதுணடுவைதது யான கள்ளுணடறியேனெனறு உணணாதபொழுது தமமொழுககஙகூறுதலையொழிக.—நெஞசதது ஒளிததது ம ஆஙகே மிகும—அவவுணடபொழுதே பிறரறியின இழுககாமெனறு முனனெஞசததொளிததகுறறமும முனனையளவினமிககு வெளிபபடுதலான. எ-று.

களிததறியேனெனக காரியததாறகூறினா. இவையிரணடுபாட்டானும் அது மறைககபபடாதெனபது கூறபபடடது. (அ)

கூஉகூ. களிததானைக காரணங காடடுதல கீழ்நீாக்
குளிததானைத் தீததுரீஇ யறறு. கூ

உகூஅ கூச ம அதி.— சூது

இ-ள். களிததானைக் காரணம காடடுதல—களளுணடு களிததானொருவனை இஃதாகாதென்று பிறனொருவன காரணஙகாடடித தெளிவிததல — நீாக கீழக குளிததானைத தீததுரீஇயறறு — நீருணமூழகினானொருவனைப பிறனொருவன விளககினால நாடுதலையொககும. எ-று.

களிததானையெனனுமிரணடாவது "அறிவுடை யநதண னவளைககாட டென றானோ" எனபுழிபபோல நினறது. நீருள விளககுச செலலாதாறபோல அவனமனததுக காரணஞசெலலாதெனபதாம. இதனான அவனைததெளிவிததல முடியாதெனபது கூறபபடடது. (கூ)

கூஙூ0. கள்ளுணணாப் போழதிற களிததானைக காணுஙகா
லுளளானகொ லுணடதன சோாவு. க0

இ-ள. கள் உணணாப போழதில களிததானை—களளுணபானொருவன தான அஃதுணணாது தெளிநதிருநதபொழுதினகண உணடு களிதத பிறனைக காணும

னறே,— காணுங்கால உண்ட தன சோரவு உள்ளானகொல— காணுங்கால தானுண்டபொழுது உளதாஞசோரவினை அவனசோரவால அதுவுமிறறெனறு கருதானபோலும் எ-று.

சோரவு மனமொழிமெயகள தனவயததவலலவாதல. கருதலளவையான அதனிழுககினையுயததுணரின ஒழியுமென இதனால அஃதொழிதறகாரணங்கூறபபடடது. (க0)

கூ௰ ம அதி.— சூது.

இனி அககளளுணடலபோல அறம பொருள இனபங்கடகு இடையீடாகி யசூதாடலும பிணியுழததலுங்கூறுவானறொடங்கி, முதறக—சூதினதியலபு கூறுகினறார.

கூ௩.க. வேணடறக வெனறிடினுஞ சூதினை வெனறதூஉந
தூணடிறபொன மீனவிழுங்கி யறறு க

இ-ள. வெனறிடினும சூதினை வேணடறக — தான வெலலுமாறறலுடை யனாயினும சூதாடலை விரும்பாதொழிக, — வெனறதூஉம தூணடிறபொன மீன விழுங்கியறறு — வெனறு பொருளெயதுவார உளராலெனின அவவெ னறபொருடாலும இரையான மறைதத தூணடிலிரும்பினை இரையெனககருதி மீன விழுங்கினாறபோலும. எ-று.

வேறல ஒருதலையனமையின வெனறிடினுமெனறும, கருமங்களபலவுங்கெ டுதலின வேணடறகவெனறுங்கூறினார. எயதியபொருள சூதாடுவார நீங்கா மைக்கு இட்டதோரதளையெனபதூஉம, அதனாறபின்றுயருழததலும, உவமை யாறபெறறாம. (க)

கூ௩உ. ஒன்றெயதி நூறிழககுஞ சூதாககு முண்டாங்கொ
னன்றெயதி வாழவதோ ராறு. உ

இ-ள். ஒனறு எயதி நூறு இழககும சூதாககும — அததூணடிறபொன போனற ஒனறனை முனபெற்று இனனும்பெறுதுமெனனுங்கருததால நூறறி னையிழநது வறியராஞசூதாககும — நனறு எயதி வாழவது ஓராறு உண

டாஙகொல — பொருளால அறனுமினபமுமெயதி வாழவதொருநெறியுண்டா மோ ஆகாது. எ-று.

அவவாறறாற பொருளிழநதேவருதலான, அதனாலெயதும பயனும அவாக் கிலலையெனபதாம. (உ)

கூஙஙு. உருளாய மோவாது கூறிற பொருளாயம
போஒயப புறமே படும. ஙு

இ-ள. உருள ஆயம ஓவாது கூறின — உருளுஙகவறறினகடபட்ட ஆய ததை இடைவிடாதுகூறிச சூதாடுமாயின,— பொருள ஆயம் போயப புற மே படும—அரசனீட்டியபொருளும அவனபொருளவருவாயும அவனைவிட்டுப போயப பகைவாகணணே தஙகும. எ-று.

கவறறினதுருடசியை அதனினாய ஆயததினமேலேறறியும, சூதாடலை அது கூறலாகிய காரணததினமேலிட்டுஙகூறினார. பொருளாயமெனபது உமமைத தொகை. ஆயம வடமொழிததிரிசொல. காதநறகணணும இபறறறகணணும கருததிலனாகலின, அவையிரணடும பகைவாபாறசெலலுமெனபதாம. (ஙு)

கூஙச. சிறுமை பலசெயது சீரழிககுஞ சூதின
வறுமை தருவதொன றில. ச

இ-ள. சிறுமை பல செயது சீர அழிககும சூதின—தனனை விழைநதாரககு முனனிலலாத துனபஙகளபலவறறையும விளைதது உளளபுகழையுஙகெடுக் குஞ சூதுபோல— வறுமை தருவது ஒனறு இல — நலகுரவினைக கொடுகக வலலது பிறிதொனறிலலை. எ-று.

அததுனபஙகள முனனாககூறுப. நலவினைகளையும நலலினததையும நீககித தீவினைகளையுந தீயினததையுஙகூடடுதலால, சீரழிககுமெனறார. வறுமைககு எலலையாவரெனபதாம. (ச)

கூஙரு. கவறுஙு கழகமுஙு கையுந் தருககி
யிவறியா ரிலலாகி யார. ரு

இ-ள. இலலாகியார—முறகாலததுத தாமுளராகியே இலராகியொழுகினார —கவறும கழகமும கையும தருககி இவறியார—கவறறினையும அஃதாடுஙு களததினையும அவவாடறகுவேணடுஙகைத தொழிலினையும மேறகொணடு கைவி

டாத வேநதா எ-று.

கைததொழில வெல லுமாயம்படப பிடிததெரிதல. அவவிவறுதலாறபாண டவா தமமாசுவிடடு வனததிடைபபோய ஆணடுமறைநதொழுகினாரென அனு பவஙகாடடியவாறு. இவையைநதுபாடடானும அதனது வறுமைபயததறகுற றஙகூறபபடடது. (ரு)

கூஙசு. அகடாரா ரலல லுழபபாசூ தென்னு
முகடியான் மூடபபட டார. சு

இ-ள. சூது எனனும முகடியால மூடபபடடார — தனபெயாசொலலல மஙகலமனமையிறசூதெனறு சொலலபபடும முகடியான விழுஙகபபடடார் —அகடு ஆரார அல்லல உழபபா—இமமைக்கண வயிறாரபபெறா, மறுமைக கண நிரயததுனபமுழபபா. எ-று.

[illegible] கூச ம அதி.— சூது.

செலவஙகெடுதது நலகுரவுகொடுததறறொழில வேறுபடாமையிற் சூதெனனு முகடியெனறும, வெறறிதோலவிகணோககி ஒருபொழுதும விடாராகலின ஈண டு அகடாராரெனறும, பொயயுங களவும முதலியபாவஙகளீடடலின ஆணடு அலலலுழபபரெனறுஙகூறினா. வயிறாராமை சொலலவே, ஏனைபபுலனகணுகர பபெறாமை சொலலவேணடாவாயிறறு. உழபபரெனபது எதிரகாலவினை. (சு)

கூஙஎ. பழகிய செலவமும பணபுங கெடுககுங
கழகததுக காலை புகின. எ

இ-ள. காலை கழகததுப புகின — அறம் பொருளினபஙகட்கடைததகாலம அரசனுககுச சூதாடுகளததினகடகழியுமாயின,—பழகிய செலவமும பணபும கெடுககும— அககழிவு தொனறுதொடடுவநத அவனசெலவததினையும நறகு ணஙகளையும போககும. எ-று.

பழகியவெனபது பணபுடனுமியையும. தான செயதுகொளளும அறமுத

லியவேயனறி முனனோரைதொடஙகி வருகினற செலவமும முனசெயத நலவினையினபயனாய பணபும இலவாமெனபதாம. (எ)

கூ௩அ. பொருளகெடுததுப பொயமேற கொளீஇ யருளகெடுத

தலல லுழபபிககுஞ சூது. அ

இ-ள. சூது—சூது—பொருள கெடுதது—தனனைபபயினறவனபொருளைக கெடுதது,—பொய மேறகொளீஇ— பொயமமையைமேறகொளளபபணணி, —அருள கெடுதது— மனததெழும ஆருளைககெடுதது,—அலலல உழபபிக கும்—இவ்வாறறான அவனை இருமையினுஙதுனபமுறுவிககும. எ-று.

இததொழிலகணமூனறறகும சூது வினைமுதலாகவும, தோலவி, வெறறி, செறறமெனபன முறையே கருவிகளாகவுஙகொளக. முனனதனான இமமை யினும், ஏனையவறறான மறுமையினுமாம பொருளகொடுததெனபது பாடமா யின, அவவெசசததிறகு முடிவு மேறகொளீஇயெனபுழி மேறகோடலாகிய வினைமுதலவினை. (அ)

கூ௩கூ. உடைசெலவ முணொளி கலவியென் றைநது

மடையாவா மாயங கொளின. கூ

இ-ள். ஆயம கொளின— அரசன சூதினைத தனககு வினோததொழிலாக விருமபுமாயின,—ஒளி கலவி செலவம ஊண உடை எனற ஐநதும அடை யாவாம—அவனை ஒளியும கலவியும செலவமும ஊணும உடையுமெனறிவ வைநதுஞசாராவாம. எ-று.

ஆயம ஆகுபெயா. இசசிறபபுமுறை செயயுணோககிப பிறழநினறது. செல வம அறுவகையுறுபபுககள. ஊணுடையெனபனவறறால துபபுரவுகளெலலாங கொளளபபடும. காலமும கருததும பெறாமையின, இவையுளவாகாவெனப தாம. இவைநானகுபாடடானும சிறுமைபலசெயது அவறறானிருமையுஙகெடு த்தல கூறப்பட்டது. (கூ)

கூ௪0. இழத்தொறூஉங காதலிககுஞ சூதேபோற றுன்ப

முழததொறூஉங காதற றுயிா. க0

கூ௫ம் அதி.— மருந்து. உஎக

இ-ள். இழத்தொறூஉம காதலிக்கும் சூதேபோல—சூதாடலான் இருமைப பயனகளையுமிழககுநதோறும அதனமேறகாதலசெயயுஞ்சூதன்போல— துன்பம உழததொறூஉம காதறறு உயிா—உடமபான மூவகைததுன்பங்களையும் அனுபவிககுநதோறும அதனமேறகாதலையுடைதது உயிா.எ-று.

சூது ஆகுபெயா. உயிரினதறியாமை கூறுவாரபோனறு சூதனதறியாமை கூறுதல கருததாகலின, அதனையாபபுறுததறபொருடடு உவமமாக்கிக்கூறினாா. இதனெதிாமறைமுகததாற சூதினைவெறுததொழிவானையொக்கும உடமபினை வெறுததொழியுமுயிரெனவுங்கொளக. இதனான் அஃதொழிதறகருமையும ஒழிநதாரதுபெருமையுங்கூறபபடடன. (க0)

கூரு ம அதி.—மருந்து.

பழவினையானும காரணஙகளானும மககடகு வாதமுதலியபிணிகளவரும, அவறறுடபழவினையான வருவன அதனகழிவினகணலலது தீராமையின அவையொழிநது, ஏனைககாரணஙகளான வருவனவறறைத தீாக்கும மருநதினறிறங கூறுகினறாா. காரணஙகளாவன உணவுசெயலகளதொவவானமயாகலின, பிணிகளுங்காரணததான வருவனவாயின.

கூசக. மிகினுங குறையினு நோயசெயயு நூலோா
வளிமுதலா வெணணிய மூனறு க

இ-ள. மிகினும குறையினும— உணவுஞ செயலகளும ஒருவனபகுதிக்கொததவளவினவனறி அதனின மிகுமாயினும குறையுமாயினும,— நூலோா வளிமுதலா எணணிய மூனறு நோய செயயும— ஆயுளவேதமுடையாரால வாதமுதலாகவெணணபபடட மூனறுநோயும அவனுககுத துனபஞசெயயும.எ-று.

நூலோரெணணியவெனவே, அவா அவறறானவகுதத வாதபபகுதி பிததபபகுதி ஐபபகுதியெனனும பகுதிபபாடும பெறறாம. அவறறிறகுணவொததலாவது சுவை விரியஙகளானும அளவானும பொருநதுதல. செயலகளொததலாவது மனமொழி மெயகளாறசெயயுநதொழிலகளை அவைவருநதுவதறகு முன

னேயொழிதல. இவையிரண்டும இஙஙனமனறி மிகுதல குறைதலசெயயின, அவை தததநிலையினிலலாவாய வருததுமெனபகாம. காரணமிரண்டும அவாயநிலையான வநதன. முறறுமமை விகாரதமாறறெகககது. இதனால, யாககை கடகியலபாகிய நோய மூவகைததெனபதூஉம, அவை றுனபஞசெயதறகாரணம இருவகைததெனபதூஉம, கூறபபடடன. இனபஞசெயதறகாரணம முன்னாககூறுப. (க)

கூசஉ. மருநதென வேண்டாவாம் யாககைக கருநதிய
தறறது போறறி யுணின. உ

இ-ள. அருநதியது அறறது போறறி உணின — ஒருவன முன்னுணடது அறறபடியைக குறிகளாறறெளியவறிநது பினனுணணுமாயின,—யாககைககு மருநது என வேணடாவாம்—அவனயாககைககு மருநதெனறு வேறுவேணடாவாம். எ-று.

உஎஉ கூறு ம அதி.— மருநது.

குறிகளாவன யாககைநொயமமை, தேககினறூயமை, கரணஙகடொழிற குரியவாதல, பசிமிகுதலெனவிவை முதலாயின. பிணிகள யாககையவாகலின, யாககைககெனறா. உணினெனபது அதனருமை தோனற நினறது. (உ)

கூசஙூ. அறறா லளவறிந் துண்க வஃதுடமபு
பெறறா னெடிதுயககு மாறு. ஙூ

இ-ள. அறறால அளவு அறிநது உணக — முனனுணடது அறறாற பினனுணபதனை அறுமளவறிநது அவவளவிறறாக உணக,—உடமபு பெறறான நெடிது உயககும ஆறு அஃது—இறபபவுமபலவாய பிறயாககைகளிறபிழைததுப பெறறகரிய இமமாறுடயாககையைப பெறறான அதனை நெடிஙகாலஙகொணடு செலுததுநெறி அநுவாகலான. எ-று.

இமமை மறுமை வீடிபேறுகளெயதறபாலது ஈதொனறுமேயாகலின உடமபுபெறறானெனறும, அது நெடிது வினறுழி அவை பெருகசசெயதுகொளளலாமாகலின நெடிதுயககுமாறெனறுஙகூறினா. பெறறாலெனறு பாடமோதுவாருமுளா. (ஙூ)

கூசச அறற தறிந்து கடைபபிடித்து மாறலல
நுயகக நுவரப பசிதது ச

இ-ள. அறறது அறிந்து முனனுண்டது அறறபடியையறிந்து,—நுவரப பசிதது—பின மிகபபசிதது, —மாறலல கடைபபிடித்துத நுயகக—உணணு ஙகால மாறுகொளளாத உணவுகளைக குறிககொணடுணக. எ-று.

அறறதறிநதெனனுமபெயாததுரை அதனையாபபுறுததறபொருடடு. உண டது அறறாலும அதனபயனாகிய இரதமறாதாகலான அதுவுமறலவேணடுமெ னபாா, மிகபபசிததெனறாா. பசிததலவினை ஈணடு உடையானமேனினறது. மாறுகொளளாமையாவது உணபானபகுதியோடு மாறுகொளளாமையும, காலவியலபோடு மாறுகொளளாமையும, சுவை வீரியஙகளாறறமமுணமாறு கொளளாமையுமாம. அவையாவன முறையே வாத பிதத ஐகளானாய பகு திககடாதவறறைச செயவனவாதலும, பெருமபொழுது சிறுபொழுதெனனுங காலவேறுபாடுகளுள ஒனறறகாவன பிறிதொனறறகாகாமையும, தேனுநெய யுநதமமுளொதது நஞசாதலபோலவனவுமாம. அவறறைக குறிககொளளாது மனமபடடவாறறாறறுயபபின அதனானே நோயும மரணமும வருதலின, கடை பபிடிததெனறாா. (ச)

கூசரு மாறுபா டிலலாத வுணடி மறுததுணணி
னூறுபா டிலலை யுயிாககு. ரு

இ-ள. மாறுபாடு இலலாத உணடி மறுதது உணணின— அமமூவகைமா றுகோளுமிலலாத உணவைத தனனுளளம வேணடியவளவினானனறிப பிணி வாராவளவினால ஒருவனுணணுமாயின,— உயிாககு ஊறுபாடு இலலை—அவ னுயிாககுப பிணிகளாறறுனபம விளைதலுணடாகாது. எ-று.

உறுவதனை ஊறெனறாா, அஃது இனபததிறசெலலாதாயிறறு, இலலையென் பது தொடாபாகலின. துனபமுறுவது உயிரேயாதலின, அதனமேலவைததுக் கூறினாா. மாறுபாடிலவழியுஙகுறைதல நனறெனபதாம். இவைநானகுபாட் டானும உணணபபடுவனவும,அவறறதளவும,காலமும, பயனுஙகூறபபடடன.

கூசசு. இழிவறிந் துண்பான்க ணின்பம்போ னிற்குங்
கழிபே நினையான்க ணேய. சு

இ-ள. இழிவு அறிந்து உணபானகண இனபம்போல—அக்குறைதலி னன றெனறறிந்து அவவாறேயுணபவனமாடடு இனபம் நீஙகாது நிலைநிறகுமாறு போல,—கழி போ இனையானகண நோய நிறகும—மிகப்பெரியவிரையை விழுஙகுவான்மாட்டு நோய நீஙகாது நிலைநிறகும. எ-று.

அவவாறேயுணடல உணணலாமளவிறசிறிதகுறையவுணடல், இன்பமாவது வாதமுதலியமூனறும தததநிலையிறறிரியாமையின மனமொழிமெயகள் அவன வயததவாதலும அதனன அறமுதலியானகுமெயதலுமாம். இனையையள வினறியெடிதது அதனனவருந்தும விலஙகோடாதலின, இனையானென றா. விதியெதிரமறைகளே உவமமும பொருளுமாகியது இரணடானும பெறுதறகு. (சு)

கூசஎ. தீயள வன்றித தெரியான் பெரிதுண்ணி
னேயள வின்றிப படும. எ

இ-ள. தெரியான தீ அளவு அனறிப பெரிது உணணின — தனபகுதியும் அநறகேறறவுணவும காலமுமாராயாது வேணடியதோருணவை வேணடிய தோகாலதது வயிறறுதீயளவனறி ஒருவன மிகவுணணுமாயின்,— நோய அளவு இனறிப படும—அவனமாடடு நோயகள எலலையற வளரும. எ-று.

தெரியாமையினகுச செயயபபடுபொருளகள அதிகாரததானவாதன.நோய சாதியொருமை. இவையிரணடுபாடடானும அவவகையுணணுவழிபபடுமிழுக்குகசூறபபடடது. (எ)

கூசஅ. நோய்நாடி நோயமுத னாடி யதுதணிக்கும்
வாயநாடி வாயப்பச செயல. அ

இ-ள. நோய நாடி— மருததுவனுயினன ஆதுரனமாடடு நிகழ்கினற நோயை அதனகுறிகளான இனனதெனறு தெரிநது,— நோய முதல நாடி— பின அதுவருநறகாரணததை ஆராயநது தெளிநது,—அது தணிக்கும் வாய் நாடி—பின அதுநீக்குமுபாயமறிநது,—வாயபபச செயல—அதனைச் செயயுமவழிப பிழையாமறசெயக. எ-று.

காரணம உணவு செயலென மூறகூறியவிரணடும். அவறறை ஆயுளவேத முடையார் நிதானமெனப. அவைநாடுதறபயன நோயினையும வாயினையும ஐய மறததுணிதல. மருநதுசெயதல, உதிரஙகளைதல, அறுததல, சுடுதனமுதலிய செயலகளெலலாம அடஙகுகறகு,அதுதணிகுமவாயெனரூா. "கழுவாயுமுள" எனரூா பிறரும. பிழையாமை பழையமருததுவா செயதுவருகினறமுறைமை பிறறபபாமை. (அ)

கூசசு. உற்ரு னளவும் பிணியளவுங காலமுங்
கறரூன் கருதிச செயல. கூ

இ-ள். கற்ரூன்—ஆயுளவேதத்தினைக கற்றமருததுவன்,— உற்ரூன் அளவும் பிணி அளவும காலமும் கருதிச் செயல —அவவுபாயதத்தினைச்செயயுங்கால்,

கூரு

கூரு ம் அதி.— மருந்து.

ஆதுரனளவினையும் அவனகணிகழ்கின்ற நோயினளவினையும தன்செயறகேறற காலத்தினையும் அநுபவனெறியால் நோகதி, அவறறோடுபொருநதச்செயக.எ-று.

ஆதுரனளவு பகுதி பருவம வேதனை வலிகளினளவு. பிணியளவு சாத்தியம, அசாத்தியம,யாபபியமெனனுஞ சாதிவேறுபாடும,* தொடக்க நடுவீறென்னும அதன்பருவவேறுபாடும், வனமை மெனமைகளுமுதலாயின. காலம மேறசொல்லியன. இமமூனறும பிழையாமல் நூனெறியானும உணாவுமிருதியானும ஆராய்நதசெயகவென்பா, கறரூன்கருதிசசெயலெனரூா. இவையிரணடுபாட்டானும அவ்விழுகுபபட்டுழி மருததுவனறீாகுமாறு கூறப்பட்டது. (க)

கூரு0. உற்றவன் றீர்ப்பான் மருந்துழைச செலவானென்
றப்பானுற் கூறறே மருந்து. க0

இ-ள். மருந்து— பிணிக்கு மருந்தாவது— உறறவன்— அதனையுறறவன, —தீபபான்— அதனைத தீாகதுமருததுவன,— மருந்து— அவனுகதுக கருவியாகிய மருந்து,—உழைச செலவான எனற அபபால நாறசூறறு— அதனைப்பிழையாமல இயறறுவானெனறு சொலலபபடட நானகுபகுதியையுடைய நானகுதிறத்தது. எ-று.

நானகெனனு மெண்வருகினறமையின, அதுநோகதி அபபாலெனறுழிந தார். நாறசூறறதெனபது விகாரமாயிறறு. அவறறுள உறறவனவகைநானகாவனபொருளுடைமை, மருத்துவனவழிநிறறல, நோயநிலையுணாததலவனமை, மருதததனபமபொறுததலெனவிவை. தீாபபானவகைநானகாவன பலபிணிநோயகாண்டறகஞசாமை, ஆசிரியனவழிபடடோதியகலவியுறுணணறிவுமுடைமை, பலகாலுநதீாதததுவருதல, மனமொழிமெயகயேவாதலெனவிவை. மருந்தின்வகைநானகாவன பபிணிகடகுமேறறல, சுவை வீரியம்விளைவாறறல்களானமேமபடுதல, எளிதினெயதப்படுதல, பகுதியோடுபொருந்துதலெனவிவை. இயறறுவானவகைநானகாவன ஆதுரனமாடடனபுடைமை, மனமொழிமெயகயேவாதல, சொலலியன அவவாறேசெயதலவனமை, அறிவுடைமையெனவிவை. இவையெலலாநகூடியவழியலலது பிணி தீராமையின, இத்தொகுதியையும் மருநதெனறார. ஆயுளவேதமுடையாரும இவை காலகளாக நடகுமெனபதுபறறிப பாதமெனறும, இவை மாறுபடடவழிச சாததியமுமுநிர்நது அசாததியமாமெனறுநகூறினார. இதனால அதனைததீாதததறகு வேணடுவனவெலீலாநதொகுததுகசூறபபடடன. (கo)

அங்கவியல முறறிற்று.

---

* சாததியம் தீர்க்கததக்கது. அசாத்தியம தீாக்கததகாதது. யாப்பியம் பெருமபான்மை தீாக்கததகதும சிறுபானமை தீர்கக்ததகாததுமெனகொளளதகதது.

ஒழிபியல்.

இனி அவ்வரசியலினும அங்கவியலினும அடங்காதொழிந்தவற்றதியலபு பதினமூனறதிகாரததாற கூறுவானறொடங்கி, முதறகட்குடிமைகூறுகின்றார்.

கூஉம அதி.— குடிமை.

அஃதாவது உயாநதகுடியினகடபிறநதாரத தனமை. உயாநதகுடிபபிற பபு நாலவகைவருணததாகும இனறியமையாதாகலின, அசசிறபபுபபற்றி இது முனவைகபபடடது.

கூருக. இறபிறந்தா கண்ணலல திலலி யியலபாகச
செபபமு நாணு மொருஙகு. க

இ-ள். செபபமும நாணும —செமமையும நாணும்—ஒருஙகு இறபிறநதா கண அலலது இயலபாக இலலை—சேரக குடிபபிறநதாமாடடலலது பிறாமா டியறகையாக உளவாகா. எ-று.

இலலுகுடியெனபன ராணடியாநதவறினமேல. செமமை கருத்துஞ் சொ லலுஞ செயலுநதமமுனமாருகாமை. நாண பழி பாவஙகளின மடஙகுதல். இவை றிறபிறநதாரகாயின ஒருவாநதறபிகவேணடாமறறுமேயுளவாம, பிற ராகாயிற கறபிதததவழியும தெடிதுநிலலாவெனபதாம. (க)

கூருஉ. ஒழுகமும வாயமையு நாணுமிம மூன்று
மிழுகாரா குடிபபிறநதா. உ

இ-ள. குடிப பிறநதா — உயாநதகுடியினகட் பிறநதா — ஒழுகமும வாயமையும நாணும இமமூனறும இழுகாரா—நமகுரிய ஒழுகம மெயம மை நானெனபபட இமமூனறனகணணும கலவியானனறித தாமாகவே வழுவார. எ-று.

ஒழுகமுதலியன மெயமமொழிமனஙகளினவாகலின, அமமுறையவாயின. இழுகுதல அறியாது வருகினறமையின, இழுகாரொனறார. (உ)

கூருங. நகையீகை யினசொ லிகழாமை நானகும
வகையெனப வாயமைக குடிககு. ங

இ-ள. வாயமைக குடிககு—ஏககாலததுந்திரிபிலலாத குடியினகடபிறநதா ாககு—நகை ஏகை இனசொல இகழாமை நான்கும வகை எனப—வறியார் சென்றவழிமுகமலாசசியும, உளளண கொடுததலும, இனசொறசொலலுதலும, இகழாமையுமாகிய இநநானகும உரிய கூறெனறு சொலலுவா நூலோ.எ-று.

பொய்மமை திரிபுடைமையிறறிரிபினமையை வாயமையென்றும, இலலாளை யெலலாருமெளளுவராகலின இகழாமையை அவாகூறுகஇயுங்கூறினா. குடி ஆகுபெயா. நானகின்வகையெனபது பாடமாயின, வாயமைக்குடிபபிறநதாக் குப பிறரின வேறுபாடி இநநானகானுளதாமெனறுணாகக. இவைமூனறுபாட் டானுங்குடிபபிறநதாரதியலபு கூறபபட்டது. (க)

கூடுச. அடுகஇய கோடி பெறினுங குடிபபிறந்தார்
குன்றுவ செயத லிலர். ச

உளை கூசு ம அதி. — குடிமை.

இ-ள. அடுக்கிய கோடி பெறினும— பலவாகவடுக்கிய கோடியளவிறரூய பொருளை பெற்றாராயினும,—குடிப பிறநதா குன்றுவ செயதல் இலா— உயாநதகுடியினகடபிறநதாதமமொழுகஇக்குன்றுநதொழிலகளை செயயா. எ-று.

அடுக்கியகோடியெனபது ாண்டெணணபபடும் பொருண்மேனினறது. குன றுநதொழிலகள குனறுதறகேதுவாயதொழிலகள். (ச)

கூடுடு. வழுஙகுவ துள்வீழ்ந்தக கண்ணும் பழுஙகுடி
பண்பிற றலைபபிரிந்த வினறு. ரு

இ-ள. பழுங்குடி—தொனறுதொடடிவருகினற குடியினகட்பிறநதா—வழு ங்குவது உளவீழநதக்கணணும—தாஙகொடுகுமபொருள பணடையிறசுருங கியவிடததும—பணபின தலைபபிரிதல இனறு— தமபணபுடைமையின நீஙு காா. எ-று.

தொனறுதொடடிவருதல சோ சோழ பாணடியனெனறுறபோலப படைபபுக காலநதொடஙகி மேமபடடிவருதல. அவாகது நலகுரவாவது வழுஙகுவது உள

வீழ்வதாகலின், அதனையே கூறினார். (சு)

கூறுசு. சலமபறறிச சாலபில செயயாமா சறற
குலமபறறி வாழதுமென பார். சு

இ-ள். மாசு அறற குலம பறறி வாழதம எனபா — வசையறறு வருகி னற நங்குடிமரபிலெடொதது வாழககடவேமெனறு கருதி அவவாறு வாழ வா,—சலம பறறிச சாலபு இல செயயா — வறுமையுறறவழியும, வஞச னையபபொருதி, அமைவிலவாய தொழிலகளைச செயயா. எ-று.

அமைவினமை அமமரபிறகேலாமை இவைமூனறுபாடடானும அவா வறு மையுறறவழியும அவவியலபினவேறுபடாவெனபது கூறபபடடது. (சு)

கூறுள. குடிபபிறந்தார கண்விளஙகுங குறறம விசுமபின்
மதிககண மறுபபோ லுயாநது. எ

இ-ள. குடிப பிறநதாகண குறறம—உயாநதகுடியினகடபிறநதாமாட்டி ளதாஙகுறறம—விசுமபின மதிககண மறுபபோல உயாநது விளஙகும—தா னசிறிதேயாயினும விசுமபினகணமதியிடததுமறுபபோல ஒஙகிததோனறும். எ-று.

உயாகுடிமுதலிய பொருளவகைமூனறறகும விசுமபு முதலிய உவமைவகை யொத்துப பானமாறுபட்டது. குடியதுயாசசியாலும, மதிபோனற அவா நறகுணஙகளோடு மாறுதலாலும, உலகெஙகும பரநது வெளிபபடுமெனப தாம. (எ)

கூறுஅ. நலத்தின்க ணூரின்மை தோன்றி னவனைக
குலததின்க ணொயப படும். அ

இ-ள். நலததினகண நார் இனமை தோனறின்—குலநலமுடையனைய வரு கினறவனகணனே நாமினமையுளதாமாயின,—அவனைக குலததினகண் ஐய ப்படும்— அவனை அக்குலபபிறபபினகண்ணே ஐயபபடும் உலகம். எ-று.

நலமும குலமும ஆகுபெயா. நாரினமையாற கொடாமையுஙகடினுசொல் லுமுதலிய கூறபபட்டன. தோனறினெனபது தோனறுமைவிளக்கினறது.

நலனுடையனாயவருதலினிடையே இவை தோனறலின, உளளது ஐயமாயிறறு. உலகமெனபது அவாயநிலையானவநதது. ஐயபபடலெனபதுபாடமாயின, ஐயப்படுகவென விதியாககியுரைகக. இவையிரணடுபாடடானும வேறுபடடவழிப படுமிழுககுக கூறபபடடது. (அ)

கூ௫கூ. நிலத்திற கிடந்தமை காலகாடடுங காடடுங
குலததிற பிறந்தாரவாயச சொல. கூ

இ-ள. நிலத்திற கிடநதமை கால காட்டும — நிலத்தினியல்பை அதனக ண்முளைதத முளை காடடும,— குலததிற பிறநதார வாயச சொல காடடும— அதுபோலக் குலததினியலபை அதனகடபிறநதாரவாபிறசொற்காட்டும. எ-று.

கிடநதமை உளளபடி. முளைததமாததிரததானே நனமையுநதீமையுநதெரி தலின, இலைமுதலிய கூறாராயினா, ஆகவே, பொருளினுஞ செயனமுதலியன வேணடாவாயின. குலததியலபறிதறகருவி கூறுவாரபோனறு, இனசொலவே ணடுமென்றவாறாயிறறு. (கூ)

கூகூ0. நலம்வேண்டி னாணுடைமை வேண்டுங குலமவேண்டின
வேண்டுக யாரககும பணிவு. க0

இ-ள. நலம வேணடின நாண உடைமை வேணடும— ஒருவன தனககு நலனுடைமையை வேணடுவனாயின, நாணுடையனாதலை வேணடுக,—குலம வேணடின யாரககும பணிவு வேணடுக— குலனுடைமையை வேணடுவனா யின, பணியபபடுவாா யாவாமாடடும பணிதலை வேணடுக. எ-று.

நலம புகழ, புணணியஙகள. வேணடுமெனபது விதிபபொருடடாய நின் றது, "வினைபபடு தொகுதியி னுமமை வேணடும" எனபுழிபபோல. அநதணர் சானறோ அருநதவததோா தமமுனனோா தநதை தாயெனறிவரெலலாரும டஙக, யாரககுமெனறா. பணிவு இருககையெழலும எதிரசெலவும முதலா யின. இவையிரணடுபாடடானும குடிமைககு வேணடுவன கூறபபடடன.(க0)

கூஎ ம அதி.— மானம்.

இனிக குடிபபிறநதாரககு உரியவாய குணஙகள கூறுவானறொடஙகி,

முதறகண மானஙகூறுகினறா. அஃதாவது எஞஞானறுந தநநிலையிறறாழாமை யும, தெயவததாறறாழவுவநதுழி உயிரவாழாமையுமாம. இஃது, அககுடிபபி றபபினை நிறுததுதலுடைமையின, அசசிறபபுபபறறி முனவைககபபடடது.

கூகூக. இனறி யமையாச சிறபபின வாயினுங

குனற வருப விடல. க

இ-ள. இனறி அமையாச சிறபபின ஆயினும—செயயாதவழித தாம அமை யாதசிறபபினையுடையவேயெனினும,—குனற வருப விடல— தஙகுடிபபிறப புத தாழவருஞசெயலகளையொழிக. எ-று.

அமையாமை இறததல. குடிபபிறபபெனபது அதிகாரமுறைமையான் வந் தது. இறப்பவருவழி இளிவநதன செயதாயினும் உயகவென்னும வடநூன் முறைமையை மறுத்து, உடம்பினது நிலையினமையையும் மானததினது நிலையு டைமையையுநதூக்கி அவைசெய்யற்கவென்பதாம். (க)

உஎஅ கூஎ ம அதி.— மானம.

கூகூஉ. சீரினுஞ் சீரலல செய்யாரே சீரொடு

பேராண்மை வேண்டு பவர். உ

இ-ள். சீரினும சீர அலல செயயாா -- புகழசெய்யுமிடததுந்தஙகுடிமைக கொவ்வாத இளிவரவுகளைச செயயாா—சீரொடு பேராண்மை வேண்டுபவா — புகழுடனே மானததைநிறுததுதலை விருமபுவாா. எ-று.

எவ்விடத்தும நிலைகுலையாத திணமையான உளதாதலபறறிப பேராணமை யெனப்பட்டது. நிலையுடையபுகழின்பொருடடாகவுஞசெயயாரெனபதாம.(உ)

கூகூஙூ. பெருககதது வேண்டும பணிதல சிறிய

சுருககதது வேணடு முயாவு. ஙூ

இ-ள. பெருககததுப பணிதல வேணடும — குடிப்பிறநதாாக்கு நிறைநத செலவமுளதாயவழி யாவாமாடடும பணிவு வேணடும,—சிறிய சுருக்கதது உயர்வு வேணடும—குறைநத நலகுரவுளதாயவழிப பணியாமை வேணடும. எ-று.

பணியாமை தாழ்வுவாராமற பழையவுயாசசிகணணே நிறறல. செலவக காலை அஃதுயாசசி செயயத தாநதாழ்தலும, அலலறகாலை அது தாழ்வுசெய யத் தாமுயாதலும, வேணடுமெனபதாம. இவைரூனறுபாடடாலும தாநதாழ தறகேதுவாயின செயயாமைசசிறபபுக கூறபபடடது. (சு)

கூசுச. தலையி னிழிநத மயிரனையா மாநதா
நிலையி னிழிநதக கடை. ச

இ-ள. மாநதா—குடிபபிறநதமாநதா,—நிலையின இழிநதககடை—தமமுய ர்நதநிலையைவிட்டு அதனினினறுநதாழநதவழி,—தலையின இழிநத மயி அனை யா—தலையைவிட்டு அதனினினறும வீழநத மயிரினையொபபா. எ-று.

அநநிலையை விடாதுநினறவழிப பேணபபடுதலும, விடடுதாழநதவழி இழி க்கபபடுதலும், உவமையாறபெறறும. (ச)

கூசுரு. குனறி னனையாருங குனறுவா குனறுவ
குன்றி யனைய செயின. ரு

இ-ள. குனறின அனையாரும—குடிபபிறபபான மலிபோலவுயாநதோரும —குனறுவ குனறி அனைய செயிற குனறுவா— தாழுதறகேதுவாகியசெய ல்களை ஒருகுனறியளவாயினுஞ செயவராயிறறுழவா. எ-று.

குனறியனையவுமெனறும இழிவுசிறபபுமமை விகாரததாறறொக்கது. தாழ தற்கேதுவாய செயலகளாவன இனிவருதன. சொறபின்வருநிலை. (ரு)

கூசுசு. புகழின்ற்ற புதறேணடு பெயயாதா லென்மற
றிகழவார்பின் சென்று நிலை. சு

இ-ள். இகழவாபின் சென்று நிலை—மானததைவிட்டித தனனையவமதிபபா ர்பின்னை ஒருவனசென்று நிறகினறநிலை — புகழ் இனறு— இவவுலகதது ப புகழபபயவாது;—புத்தேள நாடடு உபயாது—எனைப்புததேளுலகத்துச் செலு த்தாது,—மறறு என—இனி அவனுக்கு அது செயவதியாது! எ-று.

புகழபயபபதனைப புகழென்றா. பயனுய இவவிரண்டுமின்றிக் கொன்னே மானங்கெடுகின்றது என்னையெனபதாம். இவைமூனறுபாடடானும் அவை செயதறகுறறஙகூறபபடடது. (சு)

கூசுஎ. ஓடடாபின் சென்றொருவன் வாழுதலி னங்நிலையே
கெடடா னெனபபடுத னன்று. எ

இ-ள. ஓட்டாரபின சென்று ஒருவன வாழுதலின—தனனையிகழ்வாபினனே சென்று பொருளபெறறு அதனலொருவன உயிவாழுதலின,— அநநிலையே கெடடான எனபபடுதல நனறு—அது செயயாது இறநதானெனறு சொல்ல படுதல அவனுகது நனறு. எ-று.

ஓடுதல பொருநதுதல. அநநிலையேயென்றது செலலாத முன்னைநிலைக்க ணனே நினறெனறவாறு, அபபொழுதேயெனறுமாம. புகழும புதலேணுமிம் பயவாதேனும பொருளபெறறு உயிவாழவாமெனபாரை நோகதிக கூறியது.

கூசுஅ. மருநதோமற றூனுமபும வாழகைக பெருநதகைமை
பீடழிய வந்த விடத்து அ

இ-ள. பெருநதகைமை பீடு அழிய வநதவிடதது— உயாகுடிப்பிறபபுத தனவலியாகிய மானம அழியவநதழி, — ஊன் ஒமபும வாழகைக மறறு மருநதோ — இறததலொழிநத பயனிலலாதவுடமபினைக காகமுமவாழக்கை பினனுமிறவாமைகது மநநதாமோ! எ-று.

மறறெனபது மேறசொலலிய இறபபினை மாறறிநினறது. நறகுணஙகடகெ ல்லாம இடனுதறசிறபபுபபறறிப பெருநதகைமையெனறும, அவையெலலா வறறுள்ளும் அதறகு வலியாதறசிறபபுபபறறிப பீடெனறும, அஃகழிநதால நினறவெறறுடமபு இழிகபபடுதலின அதனை ஊனெனறும, பினனுமிறத்தல ஒருதலையெனபா மருநதோவெனறுங்கூறினா. மானததினெழுழில அதற்கி டனுகிய குடிபபிறபபினமேனினறது. (அ)

கூசுகூ. மயிாநீபபின் வாழாக கவரிமா வன்ன
ருயிாநீபபா மானம வரின. கூ

இ-ள. மயிா நீபபின வாழாக கவரிமா அனனா—தனமயிாததிரளின ஒரு

மயிர நீங்கினும் உயிரவாழாத கவரிமாவையொபபாா,—மானம வரின உயிர நீபபா — உயிரநீககததான மானமெயதுமெலலைவரின, அதனைததாஙகாதிறப் பா. எ-று

இழிவுசிறபபும்மை விகாரததாறறொககது. உயிரும மானமும உடனிலலா மைக்கண், பினனும போவதாய உயிரைநீதது எஞஞானறும நிறபதாய மான த்தையெயதுவரெனபதாம. உவமை அவாககு அஃதியலபெனபது விளக்கி நின்றது. (௯)

௯௭0. இளிவரின் வாழாத மானமுடையா
ரொளிதொழு தேதது முலகு. ௧0

இ-ள். இளி வரின வாழாத மானம உடையார் ஒளி—தமககோரிழிவுவந் தவழிப் பொறுத்து உயிரவாழாது அதனைநீதத மானமுடையாரது புகழ்வடி. ௨௮0 ௯௮ ம அதி.— பெருமை.

வினை — தொழுது ஏத்தும உலகு — எஞ்ஞானறுநதொழுது துதியாநிறபர் உலகததார். எ-று.

"புலவா பாடும புகழுடையோா விசுமபின—வலவ னேவா வான வூாதி யெயது"வராகலின, துறககசசெலவு சொலலவேணடாவாயிறறு. இவைநான குபாடடானும மானபபொருடடாய இறபபினது சிறபபுக கூறபபட்டது. (௧0)

---

௯௮ ம அதி.—பெருமை.

அஃதாவது செயறகரியசெயதல, தருககினமை, பிறாகுறறங்கூறாமை யெனறிவைமுதலிய நறகுணஙகளாறபெரியாரது தனமை. நிலையினுமேனமே லுயாத்தறபயததவாயவிவை உளவாவது நிலையிறறாழாமையுளவழியாகலின, இது மானததினபின வைககபபட்டது.

௯௭௧. ஒளியொருவற குளள வெறுககை யிளியொருவற
கஃதிறநது வாழது மெனல. ௧

இ-ள. ஒருவறகு ஒளி உளள வெறுககை — ஒருவனுக்கொளியாவது பிறரா செயறகரிய செயவேமெனறு கருதும ஊககமிகுதி, — ஒருவறகு இளி அஃது இறநது வாழதும எனல — ஒருவனுககு மாசாவது அசசெயலையொழிநது உயிரவாழககடவேமெனறு கருதுதல. எ-று.

ஒளி தானுளனாயகாலதது மிககுததோனறுதலுடைமை. "ஒளிநிறா னோஙகு புகழ செயயான" எனறார பிறரும. மேலும செயறகரியசெயவார பெரியரெனறாராயினும, ரணடு அவை அளவிறநதவொபபுரவு ரகைமுதலியவாம். அவறறினானாய பெருமையை அதனகாரணததினமேலிடடு உளளவெறுககையெனறும, அதுதனனையே அதனகாரியமாகிய ஒளியாக்கியுஙகூறினார. இவவாறு இதனெதிரமறைககணணுமொககும. இதனாற பெருமையினசிறபபுக கூறபபட்டது. (க)

கூஎஉ. பிறப்பொககு மெல்லா வுயிர்ககுஞ் சிறபபொவ்வா
செயதொழில வேறறுமை யான். உ

இ-ள. எலலாவுயிரககும பிறபபு ஒககும — எலலாமக்களுயிரக்கும பொதுவாகிய பிறபபியல்பு ஒககுமேயெனினும, — சிறபபு ஒவவா செயதொழில வேறறுமையான — பெருமை சிறுமையெனபபடட சிறபபியலபுகளொவவா, அவைசெயயுநதொழிலகளது வேறுபாடடான. எ-று.

வேறுபாடு நலலனவும, தீயனவும, இரண்டுமாயினவும், இரணடுமல்லவாயினவுமாய அளவிறநத பாகுபாடுகள. வினைவயததாற பஞசபூதபரிணாமமாகிய யாக்கையைப பொருநதிநினறு அதன்பயனனுபவித்தல எலலாவருணத்தாரக்குமொததலிற பிறபபொககுமெனறும, பெருமைசிறுமைகடகுக கட்டளைக்கல்லாகிய தொழிறபாகுபாடுகள வருணநதோறும் யாககைதோறும் வேறுபடுதலிற சிறபபொவவாவெனறுஙகூறினார. (உ)

கூஎஙூ. மேலிருந்து மேலல்லார் மேலல்லர் கீழிருந்துங்
கீழலலார் கீழல லவர். ஙூ

இ-ள். மேல அலலா மேல இருதும மேல அலலா —செயற்கரியசெயக லாது சிறியராயினா, உயாநதவமளிமுதலியவறறினமிசையிருதாராயினும, பெரியராகா,—கீழ அலலவா கீழ இருதும கீழ அலலா —அவைசெய்து பெரியராயினா, தாழநத வறுநிலததிருநதாராயினும், சிறியராகா. எ-று.

மேலிருநதலகீழிருததலகளாறசெலவநலசூரவுகளும, மேல கீழகளாறபெரு மைசிறுமைகளும, கருதபபடடன இவையிரணடுபாடடானும முறையே குடி மைமாததிரததானுஞ செலவமாததிரததானும அஃதளதாகாமைகூறபபடடது.

கூஎச. ஒருமை மகளிரே போலப பெருமையுந்
தனனைததான கொண்டொழுகி னுணடாம.

இ-ள. ஒருமை மகளிரே போல — கவராமனநதினையுடைய மகளிர நிறை யினவழுவாமற றமமைத தாகுகாததுககொணடொழுகுமாறுபோல, —பெரு மையும தனனைத தான கொணடு ஒழுகின உணடாம—பெருமைகுணனும, ஒரு வன நிறையினவழுவாமறறனனைத தானகாததுககொணடொழுகுவானாயின, அவனகணணுணடாம. எ-று.

பொருளினறெழிலி உவமையினும வநதது. கறபுணடாதல தோனறனினற மையின, உமமை எசசவுமமை. ஒழுகுதல மனமொழிமெயகளினொடுகூடி ஒபபுரவு முதலிய செயதுபோதல. இதனால அஃதளதாமாறு கூறபபடடது.

கூஎடு. பெருமை யுடையவ ராறறுவர ராறறி
னருமை யுடைய செயல. டு

இ-ள. பெருமை உடையவா— அவவாறறுற பெருமையுடையராயினா — அருமை உடைய செயல ஆறறின ஆறறுவா— தாம வறியராயவழியும பிற ராறசெயறகரியவாய தருசெயலகளை விடாற அவைசெயயுநெறியாற கடை போகசசெயதலில வலலராவா. எ-று.

வறியராயவழியுமெனப டு, முனசெபபதுபோறதமை தோனறப பெருமையு டையவனென்றுணரறும, ஆறறுவானெனறதனாறும, பெறறும. இதனால அதனை யுடையராசெயதி கூறபபடடது. (டு)

கூஎசு சிறியா ருணாசசியு ளிலலைப பெரியாரைப
பேணிககொள வேமெனனு நோககு. சு

இ-ள. பெரியாரைப பேணிக கொளவேம எனறும நோககு—அப்பெற்றிய ராய பெரியாரைவழிபடடு அவரியலபினை யாஙகோடுமெனனுஙகருதது — சிறியார உணாசசியுள இலலை — மறறைச சிறியராயினார்மனததினகண உள தாகாது. எ-று.

குடிமை, செலவம, கலவியெனறிவற்றது உணமைமாததிரததால தமமை வியநதிருபபாரககு அவை நமககியலபெனறு அமைநதிருபபாரை வழிபபட்டு அஃதுடையராதல கூடாதெனபதாம. (சு)

கூஎஎ. இறபபே புரிந்த தொழிற்றாஞ சிறப்புந்தான்
சீரல லவாகட படின். எ

இ-ள். சிறபபுத தானும்—தனககொககுமபெரியாரிடதது அமைநதிருத்தலைச் செயவதாயசிறபபுததானும,— சீர அலலவாகட படின — தனக்கொவவாத

ஙசு

உஅஉ சுசு ம் அதி.— சான்றாண்மை.

சிறியாரிடத்துப்படுமாயின, —இறபபே புரிநத தொழிறறும் — அதனையொ ழிநது தருக்கினகணணே மிககசெயலையுடைததாம். எ-று.

தருககினை மிகசசெயயுமெனபதாயிறறு. சிறபபுககுடிமை, செல்வம, கலவி களினாயமிகுதி. இவையிரணடுபாடடானும் அஃதிலாரசெயதி கூறபபடடது.(எ)

கூஎஅ. பணியுமா மெனறும் பெருமை சிறுமை
யணியுமாந் தன்னை வியநது. அ

இ-ள. பெருமை என்றும பணியும—பெருமையுடையார அசசிறபபுணடா யஞானறுந தருககினறி அமைநதொழுகுவார,— சிறுமை (எனறும)தனனை வியநது அணியும—மறறைச சிறுமையுடையார அஃதிலலாதஞானறுநதமமை வியநது புனையாநிறபா. எ-று.

பொருளின்றொழிலகள பணபினமேலேறறபபடடன. இஃது அறறமறைக

குமபெருமையெனபுழியுமொககும. எனறுமெனபது பினனுமவநதியைநதது. ஆமெனபனவிரணடும அசை. புனைதல பிறரிறறமககோாமிகுதியையேறறிக கோடல. இதறகு உயாநதாா தாழவாா தாழநதாா உயாவாா இஃதொரு விரோதமிருநதவாறெனனென உலகியலைவியநது கூறிறறாககுவாருமுளா. (அ)

கூஎகூ. பெருமை பெருமித மினமை சிறுமை
பெருமித மூாநது விடல. கூ

இ-ள். பெருமை பெருமிதம இனமை—பெருமைககுணமாவது காரணமு ணடாயவழியும அஃதியலபாதனோககிந தருககினறியிருததல, — சிறுமை பெருமிதம ஊாநது விடல— சிறுமைககுணமாவது அஃதிலவழியும அதனை யேறறிக்கொணடு தருககினமுடிவினகணணே நினறுவிடுதல. எ-று.

அளவறததருககுதலெனபதாயிறறு. விடுமெனறு பாடமோதுவாருமுளா: முறறுததொடரும எழுவாயததொடரும தமமுளியையாமையின், அது பாட மன்மையுணர்க. (கூ)

கூஅ0. அறற மறைககும பெருமை சிறுமைதான
குறறமே கூறி விடும க0

இ-ள. பெருமை அறறம மறைககும—பெருமையுடையாா பிறாமானததை யேகூறி அவமானததை மறையாநிறபா,—சிறுமை குறறமே கூறிவிடும—மற றைச சிறுமையுடையாா பிறாகுணததை மறைததுக் குறறததையே கூறிவிடு வா. எ-று.

மறைத்தலுங கூறலும ஏனையிடததுமியைநதன. அறறம ஆகுபெயா. தா னெனபது அசை. இவைமூனறுபாடடாறும இருவாசெயலும ஒருஙகுகூறப படடன. (க0)

கூகூ ம அதி.— சான்றாண்மை.

அஃதாவது பலகுணஙகளானுநிறைநது அவறறையாடறறன்மை. பலகுணஙகளானுமெனபது சாலுதறறொழிலாறபெறபபடுதலின், அவறறையென்பது வருவிக்கபபடடது. பெருமையுளடஙகாத குணஙகள்பலவறறையுந தொகுததுககொண்டுநிறறலின, இஃததனபின வைக்கபபடடது.

கூகூ ம அதி. — சான்றாணமை. உஅங.

கூஅக. கடனென்ப நலலவை யெலலாங கடனறிந்து
சான்றாண்மை மேறகொள பவாக்கு. க

இ-ள. கடன அறிநது சான்றாணமை மேறகொளபவாக்கு— நமக்குத்தகுவது இதுவெனறறிநது சானறாணமையைமேறகொணடொழுகுவார்ககு — நலலவை எலலாம கடன எனப— நலலனவாயகுணஙகளெலலாம் இயலபாயிருககுமெனறு சொலலுவா நூலோா. எ-று.

சிலகுணஙகளிலவாயவழியும உளளன செயதுகொணடனவாயவழியுஞசான்றாணமையெனனுஞசொறபொருள கூடாமையின, நூலோா இவவேதுபபெயாபறறி அவரிலககணம இவவாறு கூறுவரெனபதாம. (க)

கூஅஉ. குணநலஞ சானறோா நலனே பிறநல
மெநநலத துளளதூஉ மனறு. உ

இ-ள. சானறோா நலன குணநலமே — சானறோாநலமாவது குணஙகளானாயநலமே;— பிற நலம எநநலததும உளளது அனறு — அஃதொழிநதவுறுபபுககளானாயநலம ஒருநலததினுமுளளதனறு. எ-று.

அகநலததை முனனேபிரிததமையின ஏனைபபுறநலததைப பிறநலமெனறும, அது குடிபபிறபபுஙகலவியுமுதலாக நூலோரெடுததநலஙகளுடபுகுதாமையின எநநலததுளளதூஉமனறெனறுஙகூறினாா. இவையிரணடுபாடடானும சாலபிறகேறறகுணஙகள பொதுவகையாறகூறபபடடன. (உ)

கூஅங. அனபுநா ணொபபுரவு கணணோடடம வாயமையோ
டைந்துசால பூனறிய தூண ங.

இ-ள. அனபு — சுறறததாரமேலேயனறிப பிறாமேலுமுளதாயவனபும—

நாண— பழிபாவங்களினாணலும்— ஒப்புரவு— யாவாமாட்டுமொப்புரவுசெ
யதலும்— கண்ணோட்டம்— பழையாரமேற்கண்ணோட்டலும்— வாய்மை
—எவ்விடத்தும் மெய்மமைகூறலுமென்—சாலபு ஊன்றிய தூண் ஐந்து—
சாலபென்னும்பாரத்தைத்தாங்கிய தூண்களைந்து. எ-று

எண்ணோடு முன்னவற்றோடுங்கூடிற்று. இக்குணங்களில்வழிச் சாலபு நிலை
பெறாமையின், இவற்றைத் தூணென்றார் ஏகதேசவுருவகம். (௩)

௯௮௪. கொல்லா நலத்தது நோன்மை பிறாதீமை
சொல்லா நலத்தது சாலபு ௪

இ-ள். நோன்மை கொல்லா நலத்தது — பிறவற்றங்களும்வேண்டுமாயினுந்
தவம் ஒருயிரையுங்கொல்லாதவற்றத்தின்கண்ணதாம், — சாலபு பிறா தீமை
சொல்லா நலத்தது—அதுபோல்ப பிறகுணங்களும் வேண்டுமாயினுஞ் சாலபு
பிறாகுற்றத்தைச்சொல்லாத குணத்தின்கண்ணதாம். எ-று.

நலமென்னும் ஆகுபெயர்ப்பொருளிரண்டனையுந் தலைமைதோன்ற இவ்விர
ண்டற்கும்திகாரமாக்கிக் கூறினார் தவத்திற்குக் கொல்லாவற்றஞ்சிறந்தாற்போ
லச் சாலபிற்குப் பிறாகுற்றஞ்சொல்லாக்குணஞ்சிறந்ததென்பதாம். (௪)

௯௮௫. ஆற்றுவார் ஆற்றல் பணித லதுசான்றோர்
மாற்றாரை மாற்றும் படை. ௫

௯௮௪ ௯௯ ம் அதி.— சான்றாண்மை.

இ-ள். ஆற்றுவார் ஆற்றல் பணிதல்— ஒருகருமத்தைச்செய்து முடிப்பார்
தாற்றலாவது அதற்குத்துணையாவாரைத் தாழ்ந்துகூட்டிக்கொள்ளுதல், —
சான்றோர் மாற்றாரை மாற்றும் படை அது—இனிச் சாலபுடையார் தம்பகை
வரைப் பகைமையொழிக்குங்கருவியும் அது. எ-று.

ஆற்றல் அதுவல்லராந்தன்மை. இறந்ததுதழீஇய்வெச்சவும்மை விகாரத்
தாற்றொக்கது. சாலபிற்கேற்ற பணிதற்குணத்தது சிறப்புக்கூறுவார், ஏனைய
துமுடன்கூறினார். (௫)

௯௮௬. சாலபிற்குக் கட்டளை யாதெனிற் றோல்வி
துலையல்லார் கண்ணுங் கொள்ல. ௬

இ-ள். சாலபிறகுக கடடளை யாது எனின— சாலபாகிய பொனனினளவ றிதறகு உரைகலலாகியசெயல யாதெனின,— தோலவி துலை அலலாகண ணும கொளல—அது தமமினுயாநதாமாடடுககொளளுநதோலவியை இழிந தாமாடடுககோடல. எ-று.

துலை ஒபபு. எசசவுமமையான இருதிறததாாகணணும வேணடுதல பெற றும. கொளளுதல வெலலுமாறறலுடையராயிருநதே ஏறறுககொளளுதல. இழிநதாரை வெலலுதலகருதித தமமோடொபபிததுககொளளாது தோலவி யான் அவரினுயாவராயின, அதனாறசாலபளவறியபபடுமெனபதாம. (சு)

கூஅஎ. இன்னாசெய தாாககு மினியவே செயயாககா
லெனன பயததோ சாலபு. எ

இ-ள். இனனா செயதாாககும இனியவே செயயாககால— தமககினனாத வறறைச செயதாாககுஞ சாலபுடையாா இனியவறறைச செயயாராயின,— சாலபு எனன பயததது— அசசாலபு வேறெனனபயனையுடைதது! எ-று.

சிறபபுமமை அவா இனனாசெயதறகிடனாதலவிளககினறது. ஓகாரம அசை. வினா எதிரமறைபபொருடடு. தாமுமினனாசெயவராயின, சாலபாலொருபய னுமிலலையெனபதாம. இவையைநதுபாடடானுஞ சிறபபுவகையாறகூறபப டடது. (எ)

கூஅஅ. இனமை யொருவற கிளிவனறு சாலபென்னுந
திணமையுண டாகப பெறின. அ

இ-ள். சாலபு எனனும திணமை உணடாகப பெறின— சாலபெனறுசொ லலபபடும வலியுணடாகபபெறின,— ஒருவறகு இனமை இளிவு அனறு— ஒருவனுககு நலகுரவு இளிவாகாது. எ-று.

தளராமைநாடடுதலின, வலியாயிறறு. இனமையான வருவதனை இனமை தானாகவுபசரிததுக்கூறினா. சாலபுடையாா நலகூாநதவழியும மேமபடுதலு டையரெனபதாம. (அ)

கூஅகூ. ஊழி பெயரினுந் தாம்பெயராா சாண்றாணமைக
காழி யெனபபடு வாா. கூ

இ-ள். சானறாணமைக்கு ஆழி எனபபடுவாா— சாலபுடைமையாகிய கட

றகுக் கரையெனறுசொலலப்படுவாா,—ஊழி பெயரினும் தாம பெயராா—ஏனைக்கடலுங கரையுணில்லாமற காலநதிரிநதாலும, தாநதிரியாா. எ-று.

க00 ம் அதி.— பண்புடைமை. ௨௮௫

சானறாணமையது பெருமைதோனற அதனைக கடலாககியும,அதனைத தாங கிக்கொணடுநிறறலின அஃதுடையாரைக கரையாககியுங்கூறினாா, "பெருங்கடற காழி யனையன மாதோ" எனறாா பிறரும. ஏகதேசவுருவகம. (௬)

௬௬0. சான்றவா சான்றாண்மை குன்றி னிருநிலநதான்
றாங்காது மனனோ பொறை. க0

இ-ள். சானறவா சானறாணமை குனறின—பலகுணஙகளானுநிறைநதவர் தந்தன்மை குனறுவராயின,—இருநிலநதான பொறை தாஙகாது— மறறை யிருநிலநதானுந தனபொறையைத தாஙகாதாயமுடியும. எ-று.

தானுமென்னுமெசசவுமமை விகாரததாறறொககது.அவாக்கதுகுனறாமையும அதறகதுதாஙகலும இயலபாகலான, அவையெஞ்ஞானறுமுளவாகாநினறன வெனபது தோனறநினறமையின,மன ஒழிபிசைககணவநதது. ஓகாரம அசை. இதறகு இருநிலம பொறைதாஙகுவது சானறவாதுணையாகவருதலானஅதுவும அது தாஙகலாறறாதெனறுரைபபாருமுளா. இவைமூனறுபாடடானும அவற றானிறைநதவரது சிறபபுக கூறபபடடது. (க0)

க00 ம அதி.— பண்புடைமை.

அஃதாவது பெருமை சானறாணமைகளிறறாமவழுவாதுநினறே எலலா ரியலபுகளுமறிநதொததொழுகுதல, "பணபெனப படுவது பாடறிந தொழு கல" எனறாா பிறரும. அதிகாரமுறைமையும இதனானே விளஙகும.

௬௬௧. எணபதததா லெயத லெளிதெனப யாாமாடடும
பணபுடைமை யென்னும வழககு. க

இ-ள. யாாமாடடும எணபதததால — யாவாமாடடுமெளியசெவவியராத லால — பணபுடைமை எனனும வழககு எயதல எளிது எனப — அரிதா யபணபுடைமையெனனும நனனெறியினையெயதுதல எளிதெனறுசொலலுவா நூலோா. எ-று.

குணஙகளானிறைநது செவவியெளியருமாயககாற பணபுடைமைதானே உளதாமாகலின,எணபதததாலெயதலெளிதெனறும,அஃதுலகததையெலலாம வசிகரிததறபயதததாகலின அதனைத தொலலோாசெனற நனனெறியாககியும, அதனையெளிதினெயதுதறகு இது நூலோரோதியவுபாயமெனபார் அவாமேல வைத்துஙகூறினாா. (க)

கூகூஉ. அன்புடைமை யானற குடிப்பிறதத லிவ்விரண்டும் பணபுடைமை யெனனும வழககு. உ

இ-ள. அனபுடைமை ஆனற குடிப பிறததல இவ்விரணடும— பிறாமேல ன்புடையனாதலும உலகததோடமைநதகுடியின்கடபிறததலுமாகிய இவ்விர ண்டும— பணபுடைமை எனனும வழக்கு—ஒருவனுககுப பணபுடைமையெ னறு உலகத்தாாசொலலும் நனனெறி. எ-று.

அமைதல ஒததுவருதல. குடிப்பிறததலெனறது பிறநதாாசெயலை. தனித் தவழி ஆகாது இரணடுஙகூடியவழியே ஆவதெனபது தோனற, முறறும்மை கொடுததார். காரணஙகள காரியமாகவுபசரிக்கபபடடன. இவையிரண்டுபா ட்டானும் பணபுடையராதறகாரணங்கூறப்பட்டது. (உ)

உ.அசு கஙஙம் அதி.— பண்புடைமை.

கூகூஙூ. உறுபபொததன மககளொப பன்றால வெறுததகக பண்பொதத லொபபதா மொபபு. ஙூ

இ-ள. உறுபபு ஒத்தல மக்கள ஒபபு அனறு—செறியததகாதவுடமபாலொ ததல ஒருவனுககு நனமககளோடொபபாகாமையின அதுபொருநதுவதனறு, —ஒபபதாம ஒபபு வெறுததகக பணபு ஒததல — இனிப பொருநதுவதாய வொபபாவது செறியததகக பணபாலொததல. எ-று.

வடநூலார் அங்கமெனறமையின, உறுபபெனறார். ஒருவனுகது நனமக்க ளோடு பெறபபடமொபபாவது உயிரினவேறுய நிலையுதலிலலாவுடமபொதுதல னறு வேறனறிநிலையுதலுடைய பாணபொதுதலாகலான, அபபெறறிதாய அவா பணபினையுடையனுகவெனபதாம். (கூ)

கூகூச. நயனெடு நனறி புரிந்த பயனுடையார்
பணபுபா ராடடு முலகு. ச

இ-ள. நயனெடு நனறி புரிந்த பயன உடையார பணபு—நீதியையும அறத தையும விரும்புதலாற பிறாகருக்குமகுரும பயனபடுதலுடையாரது பணபினை — உலகு பாராடடுமம— உலகத்தார கொணடாடுவாரிறபா. எ-று.

புரிந்தவெனறுமபெயரொசசம ராணடிகாரணபபொருடடு. நயனெடுநனறிபு ரிதலும பயனுடைமையும பணபுகாரணமாக வந்தமையின, அதனைபபாராட்டு மெனறார். (ச)

கூகூடு. நகையுளளு மிலனு நிகழசசி பகையுளளும
பணபுள பாடறிவார மாடடு. டு

இ-ள. நிகழசசி நகையுளளும இனனாது—தனனையிகழதல ஒருவறகு வினை யாடடினகணனும இனனாது,—பாடு அறிவாராமாடடுப பகையுளளும பணபு உள—ஆகலாற பிறாபாடடிருந்தொழுகுவாராமாடடுப பகைமையுளவழியும அம் துளதாகாது இனியவாய பணபுகளே உளவாவன. எ று.

பாடறிவாரெனறே, அவரினனாமையறிதலும பெறறாம. அதனையறிந்தவா பின அதனைசெயயாது நிகழ்ந்தபவாரெனபது கருத்து. இதறகுப பிறரெல லாம இரணடொடருந்தமமுளி யையாமலுளாபபாரும, இனனுதெனனுளுசொ றகுப பிறவாதெனறுரைபபாருமாயினார. (கூ)

கூகூசு. பணபுடையாரப படடுணு டுலக மதுவினறேன்
மண்புகது மாயவது மன. சு

இ-ள. பணபு உடையாரப் படடு உலகம உணடு — பணபுடையாராகணனே படுதலால உலகியல எனஞானறுமுண்டாய வாராதினறது,—இனறேல அது மண புகது மாயவது— ஆணடுபபடுதலிலலையாயின, அது மணணினகடபுகது மாயந்துபோவதாம. எ-று.

படவெனபது திரிநதுநினறது. உலகு ஆகுபெயா. மறறைபபணபில்லாா சாாபன்மையின ஓாசாாபுமினறி மணணினகடபுக்குமாயுமதுவேணடாவாயிறறெனபது ப— நினறமையின, மன ஒழியிசைக்கணவநதது. இவைநானகுபாடடாலும அதனையுடையாரதுயாசசி கூறபபடடது. (சு)

கஙம் அதி. — பண்புடைமை. உஅஎ

கூகூஎ. அரமபோலுங் கூர்மைய ரேனு மரம்போல்வர்
மககடபண் பிலலா தவா. எ

இ-ள. மககடபணபு இலலாதவா—நனமககடகேயுரிய பணபிலலாதவா,—அரமபோலும கூாமையரேனும—அரததின கூாமைபோலுங கூாமையையுடையரேயாயினும,—மரம போலவா— ஓரறிவிறறாயமரததினையொபபா எ-று.

அரம ஆகுபெயா. ஓரறிவு ஊறறினையறிதல. உவமைபிரணடனுள, முனனது தான மடிவினறித தனனையுறறபொருளகளை மடிவிததலாகிய தொழிலபறறி வநதது, ஏனையது விசேடவறிவினமையாகிய பணபுபறறி வநதது. அவவிசேடவறிவிறகுப பபனாய மககடபணபினமையின, அதுதானுமிலலையெனபதாயிறறு. (எ)

கூகூஅ. நண்பாறறா ராகி நயமில செயவாாககும
பணபாறறா ராதல கடை. அ

இ-ள. நணபு ஆறறாராகி நயம இல செயவாாககும—தமமொடு நடபினைசசெயயாது பகைமையைச செயதொழுகுவாாமாடடும— பணபு ஆறறாராதல கடை— தாமபணபுடையராயொழுகாமை அறிவுடையாாககிழுககாம. எ-று.

நயம ஈரம. சிறபபுமமை அவா பணபாறறாமைககிடனாதல தோனறநினறது. அதனைசசெயயிறறாமும அவாதனமையராவரெனபாா, கடையெனறாா. (அ)

கூகூகூ. நகலவலல ரலலாாககு மாயிரு ஞாலம
பகலுமபாற படடன றிருள. கூ

இ-ள. நகல வலலா அலலாாக்கு—பணபினமையான ஒருவரோடுஙகலநது

உணமகிழதனமாடடாதாாககு — மாயிரு ஞாலம பகலும இருடபாறபடட னறு— மிகவுமபெரியஞாலம இருளிலலாத பகறபொழுதிறும இருளினகட்கி டநததாம. எ-று.

எலலாரோடுஙகலநதறியபபெறுமையிறபணபிலலாாக்கு உலகியல தெரியா தெனபாா, உலகமிருளினகடபடடதெனறாா. பாழபடடனறிருளெனறுபாட மோதி, இருணீஙகிறறனறெனறுரைபபாருமுளா. (கூ)

க000. பணபிலான பெறற பெருஞசெலவ நன்பால்
கலந்தீமை யாறறிரிந தறறு. க0

இ-ள. பணபு இலான பெறற பெருஞசெலவம — பணபிலலாதவன முன னைநலவினையானெயதிய பெரியசெலவம அககுறறததால ஒருவறகுமபயன படாதுகெடுதல— நனபால கலநதீமையால திரிநதறறு — நலலவானபால ஏறறகலததினகுறறததால இனசுவைததாகாது கெடடாறபோலும. எ-று.

கலத்தீமையெனபது மெலிநதுநினறது. தொழிலுவமமாகலின, பொருளின கண ஒததொழில வருவிககபபடடது.படைககுமாறறலிலனாதறோனறபபெற றவெனறும, எலலாபபயனுஙகோடறகேறற இடனுடைமைதோனறபபெருஞ செலவமென்றுஙகூறினாா. அசசெலவமும பயனபடாதெனற இதனான வருகி னற அதிகாரபபொருணமையுநதோறறுவாயசெயயபபடடது. இவைநானகு பாட்டானும் அஃதிலலாரதிழிவு கூறப்படடது. (க0)

உ.அ.அ க0க ம் அதி. — நனறியிலசெலவம.

க0க ம் அதி. — நன்றியில்செல்வம்.

அஃதாவது ஈட்டியாறகும் பிறாககும பயன்படுதலில்லாத செல்வத்தின தியலபு. உடையானதுகுறறஞ செலவததினமேலேறறப்படடது. அதிகாரமு றைமை மேறறோறறுவாயசெயதவதனாறபெறறாம.

க00க. வைததானவாய சானற பெருமபொரு ளஃதுண்ணான்
செததான செயககிடநத தில. க

இ-ள. வாய சானற பெருமபொருள வைததான அஃது உணருன—தன மனனயகலமெலலாம நிறைதறகேதுவாய பெருமபொருளனயீடடிவைதது உலோபத்தால அதனனயுணருதவன —செததான செயக கிடநதது இல—உளளுயிருஞ் செததாலும, அதனகண அவளுறசெயககிடநததோருரிமையினமையான. எ-று.

வைத்தானெனபது முறறெசசம. உணருதல அதனுனமபுலனகளையும தூகாதல. வாயசானறபெருமபொருளை வைததாலெருவன அதனனயுணருதசெததவழி அதனகண அவளுறசெயககிடநததோருரிமையிலலையாகலான, வையாது பெறறபொழுதே தூகாகவெனறுரைபபினுமமையும. இதறகுச செததானெனபது எச்சம. இதனால ஈடடியானுக்குப பயனபடலினமை கூறபபடடது. (க)

கoo உ. பொருளான மெலலாமென றீயா திவறு
மருளான மாணுப பிறபபு உ

இ-ள். பொருளான எலலாம ஆம எனறு—பொருளொனறுமுணடாக அதனாலெல்லாமுணடாமெனறறிநது அதனனயீடடி—ாயாது இவறும மருளான—பின பிறாகதீயாது பறறுளளுஞசெயயுமயகதாலே — மாணுப பிறபபு ஆம —ஒருவனுக்கு நிறைதலிலலாத பேயபபிறபபுணடாம. எ-று.

இருமையினுமெயதுமினபஙகளபலவுமடஙக எலலாமெனறும, ஈடடுதறகு முனனுணடாயவறிவு பினமயஙகுதலின மருளெனறும, பொருளுணடாயிருக்கப பிறாபசிகணடிருநததீவினைபறறி உணவுகளுளவாயிருகக பசிததுவருநதும பிறபபுளதாமெனறுஙகூறினார. (உ)

கoo ஈ. ஈடட மிவறி யிசைவேணடா வாடவா
தோறற நிலகருப பொறை. ஈ

இ-ள. ஈடடம இவறி இசை வேண்டா ஆடவா தோறறம—யாம பிறரின்மிகவீடடுதுமெனறு பொருளினதிட்டன்மாதநிரதனதையேவிரும்பி அதனபயனை புகழைவிரும்பாத மகளது பிறபபு—நிலகருப பொறை—நிலதநிறருப பாரமாமத்துணையே. எ-று.

இசை இருமைககுமுறுதியாய அறமாகலின ஈகையான அதனையேவேண்டல் செயயாது ஈட்டறறுன்பத்தையும காத்தறறுனபததையும் வேண்டியவறிவின்மைப்பறறி,நிலககுபபொறையென்றார.பிறபபெனறது அதறகுரியவுடம்பினை.(௩)

௧00௪. எச்சமென் றென்னெண்ணுங கொலலோ வொருவரா
னச்சப் படாஅ தவன். ௪

௧0௧ ம் அதி.— நன்றியிலசெல்வம். ௨அ௬

இ-ள. ஒருவரால நசசபபடாதவன— ஒருபொருளுமீநதறியாமையின் ஒருவராலும நசசபபடுதலிலலாதவன — எசசமெனறு என் எண்ணுங்கொல்— தானிறநதவழி ஈணடொழிநதுநிறபதாக யாதனைககருதுமோ! எ-று.

ஈணடொழிநதுநிறகுமபுகழ ஈவானமேலனறி நிலலாமையின் அவனுககதனோடியாதுமியைபிலலையெனபார, எனனெணணுஙகொலலோவெனறார. ஓகாரம அசை. இவைமூனறுபாட்டானும பிறர்ககுப பயனபடலின்மை கூறபபட்டது. (௪)

௧00௫. கொடுபபதூஉந் துயபபதூஉ மிலலார்க் கடுக்கிய
கோடியுண டாயினு மில. ௫

இ-ள. கொடுபபதூஉம துயபபதூஉம இலலாரககு — பிறாககீவதும தாநுகாவதுமாய இரணடுசெயகையுமுடையரலலாதாரககு — அடுககிய கோடி உணடாயினும இல—பலவாகவடுககிய கோடிபொருளுணடாயினும ஒனறுமிலலை. எ-று.

இனபததினும அறஞசிறநதமையின, கொடுததறறொழில முற்கூறபபட்டது. அடுககியகோடியெனறது ஈணடெணணபபடும பொருணமேனினறது. ஒனறுமிலலாரபோலப பயனிரணடுமிழததலின, இலலெனறார. (௫)

௧00௬. ஏதம பெருஞசெலவந தானறுவவான றககார்க்கொன்
றீத லியலபிலா தான. ௬

இ-ள. தான துவவான தககாரககு ஒனறு ஈதல இயலபிலாதான—தானுக

ராஞய அதனமேலுந தகுதியுடையாரககு அவாவேணடியதொனறனை ஈதலிய றகையிலனாயினான—பெருஞசெலவம ஏதம—இரணடுஞசெயதறகிடனுடைத தாய செலவததிறகு ஒருநோய. எ-று.

தகுதி தானஙகோடறகேறபுடைமை. ஏதம ஆகுபெயா. நுகரபபடுதலும ஈயபபடுதலுமாகிய தொழிறகுரியதனை அனறாககினமையின, நோயெனறார. ஈதலியலபிலாதானது பெருஞசெலவம அவனுககு ஈடடல காததனமுதலியவ றறால துன்பமேயாமெனறுரைபபாருமுளா. இவையிரணடுபாடடானும அவவி ருமையும உடனகூறபபடடன. (சு)

க00எ. அறறாககொன் றாறறாதான செலவ மிகநலம்
பெறறா டமியணமுத தறறு. எ

இ-ள. அறறாககு ஒனறு ஆறறாதான செலவம—ஒருபொருளுமிலராயினா ரககு அவாவேணடியதொனறனைக கொடாதானது செலவங கொனனேகழி தல—மிகநலம பெறறாள தமியள மூததறறு—பெணடிரின மிககநலததினைப பெறறாளொருததி கொடுபபாரினமையிற கொழுநனினறித தமியளாய மூதத தனமைதது. எ-று.

நலம வடிவினனமையும குணததினனமையும. இரணடுமொருஙகுபெறுத லரிதாகலின, பெறறாளெனறார. கொடுபபாருஙகொழுநனுமேயன்றித் தானும் பயனிழநது கழிநத குமரியோடுவமைகூறினமையின, தானுமேறபானுமேயன் றிச் செல்வமும் பயனிழநது கழியுமெனபதாயிறறு. (எ)

க00அ. நச்சப் படாதவன் செல்வ நடுவூரு
ணசசு மரமபழுத தறறு. அ

ந.எ

இ-ள். நசசப்படாதவன் செலவம்— வறியாரக்கணியனாயிருநதும் ஒனறுங் கொடாமையின் அவரானச்சப்படாதவன செலவமெயதுதல— ஊா நடுவுள் நசசுமரம பழுததற்று — ஊரிடைநிறபதோர்நசசுமரம பழுததாறபோலும். எ-று.

கடிவுரென்பது பினமுனலுகததொக்கவாறுமவேறறுமைத்தொகை. அண்மையுடைமைகளாறற பயனிலலியெனபதாம். (அ)

க00கூ. அனபொரீஇத தறசெற றறநோககா தீடடிய
வொணபொருள கொளவாரா பிறா. கூ

இ-ள். அனபு ஒரீஇ— ஒருவன கொடாமைபபொருட்டிச் சுறறதாரட டார்கண அனபுசெயதலியொழிநது— தறசெறறு—வேணடுவன குகாது தன்னைசசெறுதது— அறம நோககாது—வறியாரகு ாதனமுதலியவறத்தை நிணைபபதனுசெயயாது—ாடடிய ஒணபொருள கொளவாரா பிறா— ாடடிய வொளளியபொருளைக கொணடுபோயப பயனபெறுவாரா பிறா. எ-று.

பயனுய அறனும இனபமுஞசெயதுகொளளாதாணுகுபபொருளாலுளளது ாட்டறுனபமேயெனபது தோனற ாடடியவெனறும, அவனவழியினுளளாாக்கும உதவாதெனபது தோனறப பிறனெனறுங்கூறினா. (கூ)

க0க0. சீருடைட்ச செல்வர் சிறுதுனி மாரி
வறங்கூாந தனைய துடைதது. க0

இ-ள். சீா உடைச செலவா சிறுதுனி—புகழுடைததாய செலவதநிணையுடையவரது நிறகுங்காலுஞசிறிதாய வறுமை— மாரி வறங்கூாந்தனையது உடைத்து—உலகததையெலலாம நிலைநிறுததுமேகம வறுமைமிகுாறபோலவதோ ரியலபினையுடைதது. எ-று.

துனி வெறுபபு, அதனைசசெயதலாறறுனியெனபபட்டது. யாவாகுமபயன்பட்டா அதனுனவறியாராயவழியும் அவவறுமை கடிதினீங்குதலிற பினபுஞ செலவராயப பயனபடுவனெனபது உவமையாற்பெறபபட்டது, படவே, நனறியிலலாதசெலவம எஞ்ஞானறும பயனபடாதெனபதாயிறது. இதறகுச சீருடைச்செலவா இரவலரோடு வெறுகதும நிலையிலவெறுபபு மாரிவறங்கூாந்தனைய தன்மையையுடைததென அதிகாரததோடு பொருநதாமைமேலும ஓரபொருடொடாபுபடாமலுரைபபாருமுளா. இவைநானகுபாடடானும அசசெலவத்ததுகுறறங்கூறபபட்டது. (க0)

க0உ ம் அதி.— நாணுடைமை.

அஃதாவது மேறசொலலிய சாலபு பணபுமுதலியகுணஙகளானுயாந தோா தமககொவவாத கருமஙகளில நாணுதலுடையராநதனமை. அதிகாரமு றைமையும இதனானே விளஙகும.

க0கக. கருமத்தா னாணுத னாணுத் திருநுத
னலலவர் நாணுப பிற. க

இ-ள். நாணுக் கருமத்தால நாணுதல— நன்மக்கணாணாவது இழிநதகரும ங்காரணமாக நாணுதல்,— பிற திருநுதல் நல்லவா நாணு—அஃதனறி மன

க0உ ம் அதி.— நாணுடைமை. உகூக

மொழிமெயகளதொடுக்கத்தான வருவனவோவெனின, அவை அவரளவலல அழகியநுதலினையுடைய குலமகளிாநாணகள. எ-று.

பிற குலமகளிாநாணெனறதனான ஏனையது நனமககணாணெனபதும், நாணு தலெனறதனாற கருமதததிழிவும, பெறறாம. திருநுதனலலவரெனபது புகழச சிககுறிபபு. ஏதுபபனமைபறறிப பிறவெனறாா. இனி அறறமறைததனமுதலி யன பொதுமகளிாநாணோடொக்குமெனறுரைபபாருமுளா. அவாக்கு நாண கேடுபயககுமென விலககபபடடமையானும, அவாபெயராறகூறபபடாமையா னும, அஃதுரையனமையறிக. இதனான நாணினதிலககணஙகூறபபடடது.(க)

க0கஉ. ஊணுடை யெசச முயிாககெலலாம வேறல்ல
நாணுடைமை மாநதா சிறபபு. உ

இ-ள். ஊண உடை எசசம உயிாககெலலாம் வேறு அல்ல — ஊணும் உடையும அவையொழிநதனவும மககளுயிாககெலலாம பொது, — மாநதா சிறபபு நாணுடைமை—நன்மககடகுச சிறபபாவது நாணுடைமையே, அவை யலல. எ-று.

ஒழிநதன உறககமும அசசமுஙகாமமும. சிறபபு அவவுயிாகளினவேறுபாடு. அசசமெனறு பாடமோதுவாருமுளா. (உ)

க0கங. ஊனைக குறிதத வுயிரெலலா நாணென்னு
நனமை குறிததது சாலபு. ங

இ-ள. உயிரெலலாம ஊனைக குறிதத— எலலாவுயிாகளும உடமபினைத்தம

க்கு நிலைககளனாககொணடு அதனைவிடா, — சாலபு நாண எனனும நன்மை குறிததது — அதுபோலச சாலபு நாணெனனுநனமைககுண்தனைத் தனககு நிலைககளனாககொணடு அதனை விடாது. எ-று.

உடமபெனபது சாதியொருமை. நனமை ஆகுபெயா. உயிா உடமபோடு கூடியலலது பயனெயதாதவாறுபோலச சாலபு நாணோடுகூடியலலது பயனெயதாதெனபதாம. ஊணைக்குறிததவெனறு பாடமோதுவாருமுளா. (௩)

௧௦௧௪. அணியனறோ நாணுடைமை சானறோககஃ தின்றேற
பிணியனறோ பீடு நடை. ௪

இ-ள. சானறோககு நாணுடைமை அணியனறோ — சானறோககு நாணுடைமையாபரணமாம,— அஃது இனறேல பீடு நடை பிணியனறோ— அவவாபரணமிலலையாயின அவாபெருமிததையுடையநடை கணடாாககுப பிணியாம. எ-று.

அழகுசெயதலின அணியெனறும், பொறுததறகருமையிற பிணியெனறுங் கூறினா. ஓகாரவிடைசசொறகள எதிாமறைக்கண வநதன. இவைமூன்றுபாடடானும அதனசிறபபுக கூறபபடடது. (௪)

௧௦௧௫. பிறாபழியுந் தமபழியு நாணுவாா நாணுக
குறைபதி யெனனு முலகு. ௫

இ-ள. பிறா பழியும தமபழியும் நாணுவாா — பிறாககு வரும்பழியையுந் தமக்கு வருமபழியையும் ஒபபமதிதது நாணுவாரை—உலகு நாணுக்கு உறைபதி எனனும்— உலகததாா நாணுக்குறைவிடமெனறு சொலலுவா. எ-று.

௧௦௨ ம் அதி.— நாணுடைமை.

ஒபபமதித்தல அதுவுநதமக்குவநததாகவே கருதுதல. அக்கருததுடையாா பெரியராகலின், அவரை உயாநதோாயாவரும புகழவரெனபதாம. இதனால் அதனையுடையாரது சிறபபுக கூறபபடடது. (௫)

௧௦௧௬. நாணவேலி கொளளாது மனனோ வியன்ஞாலம
பேணலா மேலா யவா. ௬

இ-ள. மேலாயவா—உயாநதவா,—வேலி நாண கொளளாது—தமக்கேமமாகநாணினைககொளவதனறி,— வியன ஞாலம பேணலா — அகனறஞாலத

தைககொள்ள விருமபாா. எ-று.

பழிபாவஙகள புகுதாமறகாததலின, வேலியெனறா. நாணும் ஞாலமுநதம் முணமாறாயவழி அநநாணினைக கொளவதலலது அவை புகுதுநெறியாய ஞாலததினைககொளள விருமபாரெனபதாம. மனனும ஒவும அசை. நாணாகிய வேலியைபபெறறலலது ஞாலமபெற விருமபாரெனறுரைபபாருமுளா. (சு)

கo௧௭. நாணா லுயிரைத துறபப ருயிாபபொருடடா
னாணடுறவாா நாணாள பவா. எ

இ-ள. நாண ஆளபவா — நாணினதுசிறபபறிநது அதனை விடாதொழுகுவாா — நாணால உயிரைத துறபபா— அநநாணுமுயிருநதமமுணமாறாயவழி நாணசிதையாமறபொருடடு உயிரைநீபபா, — உயிாபபொருடடு நாண துறவாா— உயிாசிதையாமறபொருடடு நாணினை நீககாா. எ-று.

உயிரினும நாணசிறநததெனபதாம. இவையிரணடுபாடடானும அவாசெயல கூறபபடடது. (எ)

கo௧௮. பிறாநாணத தககது தானாணா னாயி
னறநாணத தகக துடைதது. அ

இ-ள. பிறா நாணததககது தான நாணானாயின— கேடடாருஙகணடாருநாணததககபழியை ஒருவன தானாணாதுசெயயுமாயின,— அறம நாணததககது உடைதது— அநநாணாமை அவனை அறம விடடுநீஙகததகக குறறததினையுடைதது. எ-று.

தானெனச செயவானைப பிரிககினறாராகலின, பிறரெனறா. நாணோடியைபில்லாதானை அறஞசாராதெனபதாம. (அ)

கo௧௯ குலஞசுடுஙு கொளகை பிழைபபி னலஞசுடு
நாணினமை நினறக கடை. கூ

இ-ள. கொளகை பிழைபபிற குலம சுடும— ஒருவனுககொழுககம பிழைக்குமாயின அபபிழைபபு அவனகுடிபபிறபபொனறனையுஙகெடுககும்,—நாணினமை நினறககடை நலம சுடும — ஒருவனமாடடு நாணினமை நினறவழி அநநிலை அவனலமயாவறறையுங கெடுககும. எ-று.

கிறறல ஒருபொழுதுநீஙகாமை. நலம சாதியொருமையாகலின, பிறபபு, கலவி, குணம,செயல, இனமெனறிவறறான வநதனவெலலாஙகொளளபபடும. ஒழுககவழிவிறும நாணழிவு இறபபததீதெனபதாம. (௯)

௧௦௨௦. நாணகத் திலலா ரியகக மரபபாவை
நாணா லுயிர்மருடடி யறறு. ௧௦

௧௦௩ ம் அதி.— குடிசெயலவகை ௨௯௩

இ-ள. அகதது நாண் இலலாா இயககம— தம்மனததினகண் நாணிலலா தமக்கள உயிருடையாாபோனறியஙகுகினறவியககம—மரப்பாவை நாணால் உயிா மருடடியறறு — மரததாறசெயதபாவை இயநதுரககயிறறினானாய தன னியககததால உயிருடைததாக மயககினாறபோலும. எ-று.

கருவியே கருததாவாயிறறு. நாணிலலாத மககளியககம நாணுடைய பாவை யியககமபோலவதலலது உயிரியககமனறெனபதாம. இவைமூனறுபாடடானும நாணிலலாரதிழிவு கூறபபடடது. (௧௦)

---

௧௦௩ ம அதி.—குடிசெயல்வகை.

அஃதாவது ஒருவனறானபிறநதகுடியை உயரசசெயதலினறிறம. இது தாழவினகணணுதலுடையாாககுளதாவதாகலின நாணுடைமையினபின வைக கபபடடது.

௧௦௨௧. கருமஞ செயவொருவன் கைதூவே னென்னும
பெருமையிற பீடுடைய தில. ௧

இ-ள். கருமம செயக கைதூவேன எனறும பெருமையின—தன்குடிசெய தறபொருடடுத தொடஙகிய கருமமுடியாமையின எணணியகருமஞசெயதற கியான்கையொழியேனெனறும ஆளவினைபபெருமைபோல — ஒருவன பீடு உடையது இல — ஒருவனுககு மேமபாடுடையபெருமை பிறிதிலலை. எ-று.

குடிசெயதறகெனபது அதிகாரததான வநதது பலவகைததாயகருமசசெயலாற செலவமும புகழுமெயதிக குடியுயருமாகலின, பீடைடையநிலலெனறார. குடிசெயதறகருமமே ஈடாதலால, தனகருமஞசெயயவெனறும பிறாகருமஞசெயயவெனறுமுரைபபாருமுளா தனகருமமும அத்வேயாகலானும, பிறரோவலசெயதல தலைமையனமையானும, அவையுளையனமையறிக. (க)

கo2உ. ஆளவினையு மானற வறிவு மெனவிரண்டி
னீளவினையா னீளுநு குடி. உ

இ-ள. ஆளவினையும ஆனறு அறிவும என இரணடின நீளவினையான—முயறசியும நிறைநதவறிவுமெனறுசொலலபபடட இரணடினையுமுடைய இடையருதகருமசசெயலால— குடி நீளும— ஒருவனகுடியுயருமெ-று.

நிறைதல இயறகையறிவு செயறகையறிவோடுகூடி நிரமபுதல. ஆளவினைமடிபுகுதாமறபொருடடு. ஆனறவறிவு உயாதறகேறறசெயலகளும அவைமுடிகுநிறமும பிழையாமலெணணுதறபொருடடு. இவையிரணடுபாடடானும அசசெயறகுக காரணஙகூறபபட்டது. (உ)

கo2ஊ. குடிசெயவ லென்னு மொருவறகுத தெயவ
மடிதறறுத் தானமுந துறும ஊ

இ-ள. குடி செயவல எனனும ஒருவறகு— என்குடியினையுயரசசெய்யக்கடவேனெனறுகொணடி அதறகேறற கருமங்களினமுயறசும ஒருவனுக்கு —தெயவம மடி தறறுத் தான முந்துறும—தெயவம ஆடைலையத தறறுக்கொணடி தானமுந்துறறுநிறகும எ-று.

கo2ஊ ம் அதி.— குடிசெயல்வகை.

முயறசியை அதனகாரணததாறகூறினா. தறறுதல இறுகவுடத்தல. முன்னடபபாசெயல நியதிமேலேறறப்பட்டது. (ஊ)

கo2உசு. சூழாமற றானே முடிவெயதுந் தங்குடியைத்
தாழா துளறறு பவர்க்கு. சு

இ-ள். தங்குடியைத தாழாது உளறறுபவாக்கு — தஙகுடிக்காம்வினையை விரைநதுமுயலவாாககு—சூழாமல தானே முடிவெயதும— அவவினைமுடிக்

குநதிறம அவாசூழவேணடாமறறானேமுடிவெயதும். எ-று.

* குடி ஆகுபெயா. தெயவமுநதுறுதலாற பயனகூறியவாறு. இவையிரணடு பாடடானும அதறகுத் தெயவநதுணையாதல கூறபபடடது. (ச)

க0உரு. குறற மிலனாயக குடிசெயது வாழவானைச
சுறறமாச சுறறு முலகு. ரு

இ-ள. குறறம இலனாயக குடி செயது வாழவானை— குறறமாயின செய யாது தனகுடியையுயரசசெயதொழுகுவானை— சுறறமாச சுறறும உலகு— அவனுககுச சுறறமாகவேணடித தாமே செனறுசூழவா உலகததாா. எ-று.

குறறமாயின அறநீதிகடகு மறுதலையாய செயலகள. தாமும பயனெயத னோககி யாவருஞசெனறுசாாவரெனபதாம. (ரு)

க0உசு. நலலாண்மை யென்ப தொருவற்குத் தான்பிறந்த
விலலாணமை யாககிக கொளல. சு

இ-ள். ஒருவறகு நலலாணமை எனபது— ஒருவனுககு நலலவாணமையெ னறு உயாததுசசொலலபபடுவது— தான பிறநத இலலாணமை ஆககிககொ ளல — தான பிறநதகுடியினையாளுநதனமையைத தனககுளதாககிககோடல. எ-று.

போாததொழிலினீக்குதறகு நலலாணமையென விசேடிததாா. குடியினை யாளுநதனமை குடியிலுளளாரையுயரசசெயது தனவழிபபடுததல. அதனை சசெயதுகோடல நலலாணமையாமாறு வருகினறபாடடாறபெறப்படும.(சு)

க0உஎ. அமரகதது வன்கண்ணா போலத் தமரகத்து
மாறறுவாா மேறறே பொறை. எ

இ-ள. அமரகதது வனகணணாபோல—களததினகட்செனறா பலராயினும் போாதாஙகுதல வனகணணாமேலதானறபோல, — தமரகததும பொறை ஆறறுவாாமேறறே— குடியினகடபிறநதாா பலராயினும அதனபாரமபொறு த்தல அதுவலலாாமேலதாம. எ-று.

பொருடகொககவேணடுஞசொறகள உவமைககண் வருவிக்கபபட்டன. நன குமதிக்கப்படுவாா அவரேயெனபதாம. இவைமூனறுபாடடானும அதுசெய

வாரெய்துஞசிறபபுக் கூறபபட்டது. (எ)

கo உ அ. குடிசெய்வார்க கிலலைப பருவ மடிசெயது

மானங கருதக கெடும. அ

இ-ள. மடி செயது மானம கருதக கெடும—தஙகுடியினையுயரச்செய்வார் அச்செயலையேநோக்காது காலத்தைநோக்கி மடியினைசசெயதுகொணடு மான

கo ச ம் அதி.— உழவு. உ கூ இ

ததையுங்கருதுவராயிற குடி கெடும,—குடி செயவாரக்குப் பருவம இலலை— ஆகலான அவாக்குக்காலநியதியிலலை. எ-று.

காலததைநோககி மடிசெயதல வெயினமழைபனியெனபனவுடைமைநோக் கிப பினனாசசெயதுமெனறொழிநதிருததல. மானஙகருதுதல இககுடியிலுள ளாரயாவரும் இனபமுற இககாலததுததுனபமுறுவேன் யானோவெனறு உட் கோடல. மேல இகலவெலலுமவேநதாக்கு வேணடுமபொழுதெனறதுடகொ ணடு இவாககுமவேணடுமோவெனறுகருதினும அதுகருதறகவெனறு மறுதத வாறு. (அ)

கo உ கூ. இடும்பைககே கொளகலங கொலலோ குடுமபததைக

குறற மறைபபா னுடமபு. கூ

இ-ள. குடுமபததைக குறறம மறைபபான உடமபு—மூவகைததுனபமுமு றறபாலதாய தனகுடியை அவையுறாமறகாககமுயலவானது உடமபு—இடும பைககே கொளகலஙகொல—அமமுயறசிததுனபததிறகே கொளகலமாமதது ணையோ, அஃதொழிநது இனபததிறகாதலிலலையோ! எ-று.

"உறைபபெய லோலை போல—மறைககுவன பெருமநிற குறிதது வருவலே" எனபுழியும மறைததல இபபொருடடாயிறறு. எனகுடிமுழுதுமினபுறறுயரவே நானிருமையுமெயதுதலான இமமெயவருததமாததிரம எனககுநனறெனறு முயலுமறிவுடையான அஃதொருஞானறுமொழியாமைநோககி, இடுமபைககே கொளகலஙகொலலோவெனறா. இது குறிபபுமொழி. இவையிரணடுபாடடா னும அவா அதுசெயயுமியலபு கூறபபடடது. (கூ)

கo ௩ o. இடுககண்கால கொனறிட வீழு மடுத்தூன்று

இ-ள். இடுகணை கால கொனறிட வீழும—துனபமாகிய நலியம புகுநத தனமுதலிவெட்டிச சாயகக ஒருபறறினறி வீழாநிறகும—அடுதது ஊனறும நலலாள இலாத குடி — அககாலதது பறறுவனகொடுதது தாஙகவல்ல நல்லவாணமகன பிறவாத குடியாகியமரம். எ-று.

முதல அதன்வழிகருியா. வளாபபாரைப பெறறுழி வளாநதுபயனபடுத லும அலலாவழிக கெடுதலுமுடைமையின, மரமாகினறா, "தூஙகுசிறை வாவ லுறை தொனமரஙக ளனன — வோஙகுகுல நையவத லுடபிறநத வீரா— தாஙகலகட ஞகுநதலி சாயபபவரு நிசசொ—னீஙகனமட வாகளகட னென றெழுநது போநதான."*எனறா பிறரும. இது குறிபபுருவகம. இதலுன அவ நிலலாதகுடிகளுளதாஙகுறறஙகூறபபட்டது. (60)

60ச ம அதி.— உழவு.

அஃதாவது சிறுபான்மை வாணிகாகதும பெருமபானமை வேளாளாக்கு மூரித்தாய உழுதறறொழில. செயவிக்குஙகால ஏனையோாகளுமூரிதது. இது, மேறகுடியுயாதறகேதுவெனற ஆளவினைவகையாகலின, குடிசெயலவகையின் பின வைக்கபபட்டது.

* சிவகசிநதாமணி, காநதருவதததையாரிலமபகம, சு.

60ஙக. சுழன்றுமேர்ப பின்ன துலக மதனை
ழுழநது முழுவே தலை. க

இ-ள். சுழனறும ஏாபபினனது உலகம— உழுதலானவரும் மெயவருதத நோகஙிப பிறதொழிலகளைச செயததிரிநதும, முடிவில ஏருடையாாவழியதா யிற்று உலகம,—அதனால உழநதும தலை உழவே—ஆதலான எலலாவருதத முறறும, தலையாயதொழில உழவே. எ-று.

ஏா ஆகுபெயா. பிறதொழிலகளாறபொருளெயசியவழியும உணவினபொருட்டு உழுவாாகடசெலலவேணடுதலிற சுழனறுமோபபினனதுலகமெனறும, வருததமிலவேறும பிறதொழிலகள கடையெனபது போதர உழநதுமுழவே தலையெனறுஙகூறினா. இதனால உழவினதுசிறபபுக கூறபபடடது. (க)

க0௩௨. உழுவா ருலகததாாக காணியஃ தாறறா
தெழுவாரை யெலலாம பொறுதது. ௨

இ-ள. அஃது ஆறறாது எழுவாரை எலலாம பொறுதது — அவவுழுதலைச செயயமாடடாது பிறதொழிலகணமேறசெலவாா யாவரையுநதாஙகுதலால, —உழுவாா உலகததாாககு ஆணி — அதுவலலாா உலகததாராகிய தோக்கு அசசாணியாவா. எ-று.

காடுகொனறு நாடாககிக குளநதொடடெனறாறபோல உழுவாரெனறது உழுவிபபாாமேலுஞசெலலும. உலகததாரெனறது ரணடிவரையொழிநதாரை. கலஙகாமனிறுததறகண ஆணிபோறலின,ஆணியெனறா. பொறுததலானெனபது திரிநதுநினறது. ஏகதேசவுருவகம. அஃதாறறா தொழுவாரேயெலலாமபொறுத்தெனறு பாடமோதி, அதுமாடடாதாா புரபபாாசெயயுமபரிபவமெலலாம் பொறுதது அவரைததொழுவாரேயாவரெனறுரைபபாருமுளா. (௨)

க0௩௩. உழுதுண்டு வாழவாரே வாழவாாமற றெலலாந்
தொழுதுண்டு பினசெல பவா. ௩

இ-ள. உழுது உணடு வாழவாரே வாழவாா—யாவருமுணணுமவகை உழுதலைசசெயது அதனாறறாமுமுணடு வாழகினறாரே தமககுரியராய வாழகினறவா,— மறறெலலாம தொழுது உணடு பினசெலபவா — மறறையாரெலலாம பிறரைததொழுது அதனாறறாமுணடு அவரைப பினசெலகினறவா. எ-று.

மறறென்பது வழககுபபறறி வநதது. தாமுமககடபிறபபினராயவைததுப பிறரைததொழுது அவா சிலகொடுபபத தமமுயிரோமபி அவாபினசெலவாா தமக்குரியரலலரெனபது கருதது. (௩)

க0௩௪. பலகுடை நீழலுந் தஙகுடைககீழக காணப

ரலகுடைட் நீழ லவா. ச

இ-ள். அலகு உடை நீழலவா—உழுதறெழிலான் கெலினையுடையராய தண்ணளியுடையோரா— பலகுடைநீழலும் தகுடைகீழக காணபா— பல வேந்தாகுடைநிழலதாய மணமுழுதினையுக தமவேந்தாகுடைகீழே காண்பர். எ-று.

அலகு கதிர், அஃதிணடாகுபெயராய் நெனமேலதாயிறறு. உடையவென்ப து குறைநதுநினறது. நீழலபோறலின, நீழலெனபபட்டது. நீழலவனென்றது

கoச ம அதி.— உழவு. உகூன

இரபபோர்க்கெலலாம ஈதனேக்கி. ஒறதுமைபறறித் தகுடையென்றார், குடை நீழலெனபதூஉம் ஆகுபெயர, "ஊன்றுசான மருகி னின்றதன் பயனே" என்றதனுல் தம்மரசனகுக கொறறமபெருகி மணமுழுதும் அவனதாகக்கண்டி ருபபனெபதாம; "இரபபோர சுறறமும புரபபோர் கொறறமு முழவிடை விளபபோர" எனறார பிறரும். (ச)

கoங.டு இரவா ரிரபபாககொன றீவா கரவாது

கைசெயதூண மாலை யவா. டு

இ-ள். கைசெயது ஊண மாலையவா இரவார— தகுகையாலுழுதுண்டலி யிலபாகவுடையா பிறனைத தாமிரவா, — இரபபாககு ஒனறு கரவாத ஈவா — தமமையிரபபாககு அவாவேணடியதொனறனைக் கரவாதுகொடு பபா. எ-று.

செயதெனபதறகு உழுதலெனவருவிகக. கைசெயதுண்மாலையவனெபது ஒருஞானறும அழிவிலலாதசெலவமுடையனெனறும ஏதுவையுடகொணடு நின றது. (டு)

கoங.சு. உழவினார கைம்மடங்கி னிலலை விழைவதூஉம் விடடேமென பாககு நிலை. சு

இ-ள. உழவினார கைம்மடங்கின — உழுதலையுடையாரகை அதனைச்செய யாது மடஙகுமாயின,— விழைவதூஉம விடடேம எனபாக்கு நிலை இல்லை

—யாவருமவிழையுமுணவும யாநதுறநதோமெனபாாககு அவவறத்தின்கணிற்றலுமுளவாகா. எ-று.

உம்மை இறுதிககணணும் வநதியைநதது. உணவினமையால், தாமுணடலும இலலறஞசெயதலும யாவாகருமிலலையாயின. அவருறுபபுமாததிரமாயகை வாளாவிருபபின உலகதது இமமை மறுமை வீடெனனும பயன்கள் நிகழாவெனபதாம. ஒனறனை மனததாலவிழைதலுமொழிநதேமென்பாாக்கெனவுரைபபாருமுளா. இவையைநதுபாடடானும அதனைசசெயவாரது சிறபபுக கூறப்படடது. (சு)

கo௩எ. தொடிபபுழுதி கஃசா வுணககிற பிடித்தெருவும்
வேண்டாது சாலப படும. எ

இ-ள. தொடிபபுழுதி கஃசா உணககின் — ஒருநிலத்தினையுழுதவன் ஒருபலபபுழுதி கஃசாமவணணம அதனைக காயவிடுவனாயின,— பிடித்து எருவும் வேண்டாது சாலப படும—அதனகடசெயதபயிா ஒருபிடியினகணடங்கிய எருவுமிடவேணடாமற பணைததுவிளையும. எ-று.

பிடிதது பிடியினகணணது. பிடிததவெனபதனவிகாரமெனபாருமுளா. வேண்டாமல, சானறு எனபன திரிநதுநினறன. (எ)

கo௩அ. ஏரினு நன்றா லெருவிடுதல கடடபி
னீரினு நன்றதன் காபபு. அ

இ-ள். ஏரினும் எரு இடுதல நனறு—அபபயிாக்கு அவவுழுதலினும் எருப்பெய்தல் நனறு;— கட்டபின அதனகாப்பு நீரினும நனறு— இவ்விரண்டுஞ செய்து களைகட்டால் அதனைககாததல அதறகு நீாகாலயாத்தலினுநனறு.எ-று.

௩அ

௩௪அ கo௫ம் அதி.—நல்குரவு.

ஏர் ஆகுபெயர். காததல பட்டிமுதலியவறறான அழிவெய்தாமற்காத்தல். உழுதல், எருப்பெய்தல், களைகட்டல், நீர்காலயாததல, காததலெனறிம்முறையவாய இவ்வைந்தும் வேண்டுமென்பதாம். (அ)

க0௩௬. செல்லான் கிழவ னிருப்பி னிலம்புலந்
தில்லாளி னூடி விடும். ௬

இ-ள். கிழவன் செலலான இருபபின— அநநிலததிற்குரியவன் அதனகணடோறுஞ்சென்றுபாராதது அடுததனசெயயாது மடிநதிருககுமாயின,—நிலம இலலாளிற புலநது ஊடிவிடும —அஃது அவனிலலாளபோலத தனனுள்ளே வெறுத்துப் பினனவனோடூடிவிடும். எ-று.

செலலுதல் ஆகுபெயா. பிறரையேவியிராது தானேசேறலவேண்டுமெனபது போதரக கிழவனெனறார். தனகட்சென்று வேணடுவனசெயயாது வேறிடத்திருநதவழி மனையாளூடுமாறுபோலவெனறது அவன போகமிழததனோககி. இவைமூனறுபாட்டானும் அதுசெயயுமாறு கூறப்பட்டது. (௬)

க0௪0. இலமென் றசைஇ யிருபபாரைக காணி
னிலமென்னு நல்லா ணகும். க0

இ-ள். இலம் என்று அசைஇ இருபபாரைக காணின—யாம வறியேமென றுசொல்லி மடிநதிருபபாரைக கணடால, — நிலம் எனனும நல்லாள நகும் —நிலமகளெனறு உயாததுசசொலலப்படுகினற நலலாள தனனுளளே நகாநிறகும். எ-று.

உழுதனமுதலிய செயவாாயாவாககுஞ செலவங்கொடுத்துவருகினறவாறு பற்றி நலலாளெனறும, அதுகணடுவைததும அதுசெயயாது வறுமையுறுகினறபேதைமைபறறி நகுமெனறுஙகூறினார். இரபபாரையென்று பாடமோதுவாருமுளா. இதனான அதுசெயயாதவழிபபடுமிழுககுககூறபபடடது. வருகினற வதிகாரமுறைமைககுக்காரணமுமிது. (க0)

க0ரு ம அதி.— நல்குரவு.

அஃதாவது நுகரபபடுவனயாவுமிலலாமை.

க0௪௧. இன்மையி னின்னாத தியாதெனி னின்மையி

னின்மையே யின்னு தது. க

இ-ள். இன்மையின இனனுதது யாது எனின்— ஒருவனுக்கு வறுமைபோ லவின்னுதது யாதெனறு வினவின,—இனமையின இனனுதது இனமையே —வறுமைபோலவினனுதது வறுமையே, பிறிதிலகை. எ-று.

இன்னுதது தனபருசெய்வது. ஒபபதிலகையெனவே, மிக்கதின்மை சொல லவேணடாவாயிறறு. (க)

கoசஉ. இன்மை யெனவொரு பாவி மறுமையு
மிம்மையு மின்றி வரும். உ

இ-ள். இனமையென ஒருபாவி — வறுமையென்று சொல்லப்படுவதொரு பாவி — மறுமையும் இம்மையும் இன்றி வரும் — ஒருவனுழை வருகுகால அவனுக்கு மறுமையின்பமுமிமமையினபமுமிலகையாக வரும. எ-று.

கoஞ ம அநி. — நலகூரவு. உஉக

இனமையெனவொருபாவியென்பதறகு மேல அழுக்காறெனவொருபாவி யெனபுழியுரைதததாகுசாகக. மறுமை இம்மையெனபன் ஆருபெயர். சயா மையாலுந தவவாமையாலும அவையிலவாயின. இன்றிவிடுமென்று பாட மோதிப பாவியாலென விரித்துரைபபாருமுளா. (உ)

கoசஊ. தொலவரவுந் தோலுங கெடுக்குந தொகையாக
நலகூர வென்னு நசை. ஊ

இ-ள. நலகூரவு எனனும் நசை — நலகூரவெனறுசொலலபபடுமாசை — தொலவரவும தோலும தொகையாகக கெடுகசும — தனனுறபறறபபடடா ருடைய பழையகுடிவரவினையும அதறகேறற சொலலினையும ஒருகாலகெடுக் கும. எ-று.

நசையிலவழி நலகுரவுமிலலையாகலின நலகுரவையேநசையாக்கி,அஃது அக் குடியிறறொலலோாககிலலாத இழிதொழில்களையும இளிவநதசொறகளையுமுள வாககலான அவவிரணடனையுமொருஙகு கெடுககுமெனறா "குடிபபிறப பழி ககும விழுபபங கொலலும" எனறா பிறரும். தோலாவது "இழுமென மொழி யால விழுமியது நுவறல" எனறா தொலகாபபியனாரும. இதறகு உடமபெ னறுரைபபாருமுளர் அஃததறகுபபெயராயினும உடமபுகெடுக்குமென்றறகோ ாபொருடசிறபபிலலாமையறிக. (௩)

௧௦௪௪. இறபிறநதார் கண்ணேயு மின்மை யிளிவந்த
சொறபிறககுஞ சோாவு தரும. ௪

இ-ள. இறபிறநதாாகணணேயும—இளிவநதசொறபிறவாத குடிப்பிறநதார் மாடடேயும்—இளிவநத சொற பிறக்கும சோாவு இனமை தரும—அதுபிற ததறகேதுவாகிய சோாவினை நலகுரவு உணடாக்கும. எ-று.

சிறபபுமமை அவாமாடடு அது பிறவாமை தோனற நினறது. இளிவநத சொல இளிவருதறகேதுவாகியசொல. அஃதாவது எமக்கீயவேணடுமெனறல. சோாவு தாமுறுகினறதுன்பமிகுதிபறறி ஒரோவழித தம்பிறபபினை மறநது அதுசொலலுவதாக நினைததல். (௪)

௧௦௪௫. நல்குர வென்னு மிடும்பையுட் பலகுரைத்
துன்பஙகள் சென்று படும. ௫

இ-ள். நலகுரவு எனனும் இடுமபையுள—நல்குரவெனறு சொலலபபடுநது னபமொன்றனுள்ளே— பஃறுனபங்கள் செனறு படும் — பலதுன்பங்களும் வந்துவிளையும். எ-று.

குரை இசைநிறை. செலவு விரைவின்கண்வநதது. துன்பமுநதானுமுடனே நிகழ்தலின நலகுரவைததுனபமாககியும், அததுன்பமடியாகச செலவாகடை நோககிசசேறறறுனபமும், அவரைககாண்டறறுனபமும், கணடானமறுத்து ழிநிகழுநதுனபமும, மறாவழியும அவாகொடுதததுவாங்கற்றுனபமும, அது கொடுவநது நுகர்வனகூடடறறுனபமுமுதலாயின நாடோறும வேறுவேறாக வருதலின எலலாததுனபஙகளுமுளவாமெனறுஙகூறினா. இவையைநதுபாட்

டானும் நலகுரவினகொடுமை கூறபபட்டது. (ரு)

கo௪௬. நற்பொரு ணன்குணர்ந்து சொல்லினு நல்கூர்ந்தார்
சொறபொருள் சோர்வு படும். ௬

௬௦ கo௫ம் அதி. — நல்குரவு.

இ-ள். நற்பொருள் நனகு ணாநது சொல்லினும்—மெய்ந்நூறபொருளைத தெளியவறிந்து சொன்னாராயினும், —நல்கூாநதாா சொற பொருள சோாவு படும்—நலகூர்ந்தாாசொலலுஞசொற பொருளினமையைததலைபபடும். எ-று.

பொருளினமையைத்தலைபபடுதலாவது யாமிவாசொலலியன விருமபிககேட குமாயிற கண்ணோடி இவருறுகினற குறைமுடிககவேணடுமெனறஞசி யாவரு ஙகேளாமையிற பயனிலசொலலாயமுடிதல. கலவியும பயனபடாதெனபதாம்.

கo௪௭. அறஞசாரா நலகுர வீனறதா யானும
பிறன்போல நோககப படும். ௭

இ-ள். அறம் சாரா நலகுரவு —அறததோடியைபில்லாத நலகுரவுடையான —ஈனற தாயானும பிறனபோல நோககபபடும — தனனையீனறதாயானும பிறனைக் கருதுமாறுபோலக கருதி நோககபபடும். எ-று.

அறத்தோடுகூடாமை காரணகாரியஙகளுளொனறாயியையாமை. நலகுரவு ஆகுபெயர். சிறபபுமமை அவளதியறகையனபுடைமை விளககிநினறது. கொள வதினறாதலேயனறிக கொடுபபதுணடாதலுமுடைமையின, அதுநோககிச சுற றததார்யாவருநதுறபபரெனபதாம். (எ)

கo௪௮. இன்றும வருவது கொலலோ நெருநலுங
கொனறது போலு நிரபபு. ௮

இ-ள. நெருநலும கொனறதுபோலும் நிரபபு—நெருநறறுஙகொனறதுபோ னறு எனககினனாதவறறைசசெயத நலகுரவு — இனறும வருவதுகொல்— இன்றும் எனபால வரககடவதோ, வநதால இனி யாதுசெயவேன! எ-று.

அவவின்னாதனவாவன மேறசொலலிய துனபஙகள. நெருநனமிகவருநதித தன்வயிறுநிறைத்தானொருவனகூறறு. (அ)

க0சகூ. நெருபபினுட டுஞசலு மாகு நிரபபினுள
யாதொன்றுங கணபா டரிது. கூ

இ-ள். நெருபபினுள துஞசலும ஆகும—மநதிரமருநதுகளான ஒருவனுககு நெருபபிடையேகிடநதுறஙகலுமாம,—நிரபபினுள யாதொனறும கணபாடு அரிது— நிரபபுவநதுழி யாதொனறானுமுறககமிலலை. எ-று.

நெருப்பினும நிரபபுககொடிதெனறவாறாயிறறு. இதுவுமவனகூறறு. இவை நானகுபாடடானும் நலகூர்நதாாக்குளதாஙகுறறங்கூறபபடடது. (கூ)

க0டு0. துபபுர விலலாா துவரத் துறவாமை
யுபபிறகுங் காடிககுங கூறறு. க0

இ-ள். துபபுரவு இலலாா துவரத துறவாமை— நுகரபபடுமபொருளகளி ல்லாதாா தமமாறசெயறபாலது முறறததுறததலேயாகவும அதுசெயயாதொ ழிதல்— உபபிறகும காடிக்கும கூறறு— பிறரிலலினுளவாய உபபிறகுங்கா டிக்குங்கூறறாம. எ-று.

மானமழியாமையிற செயறபாலது அதுவேயாயிறறு. முறறததுறத்தல சுறறநதானேவிட்டமையின ஒருவாறறாறறுறநதாராயினாா நினற தம்முடம்பி னையுநதுறததல. அதுசெயயாதுகொணடிருததல் இரண்டனையுமாளபபணணு தலின, அதனை அவறறிறகுக்கூறறெனறார். இனி முறறததுறததலாவது துப

புரவிலலாமையின் ஒருவாற்றாறறுறநதாராயினாா பினனவறறைமனததாறறுற வாமையெனறுரைபபாருமுளா. இதனான அஃதுளதாயவழிச் செயவது கூறப பட்டது. (க0)

க0கூ ம அதி.—இரவு.

இனி மானநதீராவிரவு இரவாமையோடொததலின, அதனானும் வீடெயதற

பயதததாய உடமபோமபபபடுமென்னும் அறநூலவழக்குபபறறி மேலெயதிய துவரததுறததல விலக்குதறபொருடடு இரவுகூறுகினறாா. அதிகாரமுறைமை யும இதனானே விளஙகும.

கo௫க. இரகக விரததககாாக காணிற கரபபி

னவர்பழி தமபழி யன்று. க

இ-ள. இரததககாாக காணின இரகக — நலகூாநதாா இரததற்கேறபுடை யாாைக காணின, அவாமாடடிரக்க,— கரப்பின் அவாபழி தமபழி அன்று —இரநதால அவா கரநதாராயின் அவர்ககுப பழியாவதலலது தமக்குப பழி யாகாமையான. எ-று.

இரவென்னுமுதனிலைததொழிறபெயரதிறுதிக்கண நானகனுருபு விகாரததா றறொக்கது. இரததறகேறபுடையராவாா உரையாமைமுனனுணருமொண்மை யுடையராய மாற்றாதீவாா. அவர் உலகததரியராகலிற காணினெனறும, அவா மாட்டிரநதாாககு இரவானவருமிழிவினமையின இரககவெனறும, அவரீதலிற குறைகாடடாமையிற் கரபபினென்றும, காட்டுவராயின அபபழி தூவெள்ளறு வைககண மாசுபோல அவாகடகடிதுசேறலின அவாபழியெனறும, ஏறபிலாா மாட்டிரவனமையிற றமபழியனறெனறுஙகூறினாா. (க)

கo௫உ. இனப மொருவற கிரதத லிரந்தவை

துனப முறாஅ வரின். உ

இ-ள். ஒருவறகு இரததல் இனபம — ஒருவறகு இரததறானும இனபததி றகேதுவாம,—இரநதவை துனபம உறா வரின— இரநதபொருளகள் ஈவார துணாவுடைமையாற றானறுனபுறாமல வருமாயின. எ-று.

இனபம் ஆகுபெயா. உறாமலெனபது கடைக்குறைநதுநினறது. துனபம சாதியொருமைபபெயா. அவையாவன ஈவாாகடகாலமுமிடனுமறிநதுசேற லும, அவர்குறிபபறிதலும, அவரைததமவயததராககலும, அவாமனநெகிழவ னநாடிசசொலலலுமுதலியவறறான வருவனவும, மறுததுழி வருவனவுமாம. அவையுறாமல வருதலாவது அவா முனனுணாநதீயககோடல. இரநதவர்து னபமுறாவரினெனறு பாடமோதி, இரககபபடடவா பொருளினமைமுதலிய வறறாறறுனபுறாது எதிாவநதீவராயினெனறுரைபபாருமுளா. இவையிரணடு

பாட்டானும் நல்குரவானுயிரீஙகுமெலலைககண இளிவிலலாவிரவு விலக்கபப டாதென்பது கூறபபட்டது. (உ)

க0ருங. கரபபிலா நெஞசிற் கடனறிவார் முன்னின்
றிரபபுமோ ரோ ருடைதது. ங

ங0உ க0சு ம அதி.—, இரவு.

இ-ள. கரபபிலா நெஞ்சிற கடன அறிவாா முன நினறு இரபபும்—கரதத லில்லாதநெஞ்சினையுடைய மானமறிவாாமுனனாநினறு அவாமாடடொனறிர ததலும—ஓரோ உடைதது—நலகூாநதாாக்கு ஓரழகுடைத்து. எ-று.

சிறியசுருக்கததுவேணடுமுயாவெனறதனால, அவாக்கு அதுகடனெனபப டடது. அதனையறிதல சொலலுதலுறறுரைககலாகாமைக்கேதுவாய அதனிய லபினையறிதல. அவவறிவுடையாாககு முனனிறறனமாததிரமேயமைதலின மு ன்னினறெனறும, சொலலுதலான்வருஞ்சிறுமையெயதாமையின ஓரோருடை ததென்றுங்கூறினார் உம்மை அதனிழிபுவிளக்கிநினறது. (ங)

க0ருச. இரத்தலு மீதலே போலுங கரததல
கனவிலுந் தேறறாதாா மாடடு. ச

இ-ள். கரததல கனவிலும தேறறாதாாமாடடு இரததலும—தமககுளளது கரததலைக கனவினகணணுமறியாதாாமாடடுசசெனறொனறனையிரததலும்— ஈதலேபோலும— வறியாாககீதலேபோலும. எ-று.

உமமை ஈணடுமவவாறுநினறது. தான புகழபயவாதாயினும முன்னுளதாய புகழகெடவாராமையின, ஈதலேபோலுமெனறாா. ஏகாரம ஈறறசை. (ச)

க0ருரு. கரபபிலார் வையகத துணமையாற கண்ணின்
றிரப்பவா மேறகொள வது. ரு

இ-ள. கணணினறு இரபபவா மேறகொளவது — சொல்லுதனமாடடாது முனனிறறனமாததிரததான இரபபாா உயிரோமபறபொருடடு அதனை மேற கொணடு போதுகினறது—கரபபிலாா வையகதது உணமையான—அவாககு உளளதுகரவாது கொடுபபாாசிலா உலகததுளராய தனமையானே, பிறிதொ னறானறு. எ-று.

அவரிலலையாயின, மானநீககமாடடாமையின உயிரநீபபரெனபதாம. (ரு)

கo௫௬. கரபபிடும்பை யிலலாரைக் காணி னிரபபிடுமபை
யெலலா மொருஙகு கெடும். ௬

இ-ள. கரபபிடும்பை இலலாரைக் காணின—உளளதுகரததலாகியநோயில லாரைக் கண்டால,— நிரபபிடுமபை எலலாம ஒருஙகு கெடும—மானமவிடா திரபபார்ககு நிரப்பான வருநதுனபஙகளெலலாஞசேரக்கெடும. எ-று.

கரத்தல ஒருவறகு வேணடுவதொனறனமையின அதனை நோயெனறும், அஃ திலலாத இரக்கததககாரைக கணடபொழுதே அவர் கழியுவகையராவராகலின எல்லாமொருஙகுகெடுமெனறுஙகூறினா. இடுமபை ஆகுபெயா. முழுதுஙகெ டுமெனறு பாடமோதி, எஞசாமறகெடுமெனறுரைப்பாருமுளா. (௬)

கo௫௭. இகழ்நதெள்ளா தீவாரைக் காணின் மகிழ்ந்துள்ள
முள்ளு ளுவபப துடைத்து. ௭

இ-ள். இகழ்நது எளளாது ஈவாரைக் காணின — தம்மையவமதித்திழிவு சொல்லாது பொருளகொடுப்பாரைக்கண்டால,—உளளம் மகிழநது உள்ளுள உவப்பது உடைத்து—அவ்விரபபாரது உளளமகிழ்நது உளளுளளேயுவக்குந தனமையுடைத்து. எ-று.

கo௬ ம் அதி. —இரவு. ௩௦௩

இகழ்நதெள்ளாதெனவே, நன்குமதித்தலும் இனியவைகூறலும் பெறுதும். நிரபபிடுமபை கெடுதலளவேயன்றி ஐமபுலன்களானும் பேரினபமெய்தினாரா கக கருதலான், உளளுளுவப்பதுடைத்தென்றார். இவையைந்துபாட்டானும் அவவிரததக்காரதியலபு கூறபபட்டது. (௭)

கo௫௮. இரபபாரை யில்லாயி னீர்ங்கண்மா ஞால
மரபபாவை செனறுவந் தறறு. ௮

இ-ள. இரபபாா இலலாயின,—வறுமையுறறிரபபாரிலலையாயின,—ஈர்ங்க

ண மா ஞாலம—குளிரநதவிடததையுடையபெரியஞாலததுளளாா செலவு வர வுகள—மரபபாவை சென்று வநதறறு—உயிரிலலாத மரபபாவை இயநதிரக் கயிறறாறசென்றுவநதாறபோலும. எ-று.

ஐகாரம அசைநிலை. ஞாலமெனனும ஆகுபெயாபபொருட்கு உவமையோ டொததொழில வருவிககபபடடது. ஞாலததுளளாரெனறது அவரையொழிந தாரை. அவாககீதலைசசெயது புகழும புணணியமுமெயதாமையின, உயிருடை யரலலரென்பதாம, "ஈவாருங கொளவாரு மிலலாத வானதது—வாழ்வாரே வனக ணவா" எனறாா பிறரும. இததொடையினபநோக்காது இரபபவரிலலா யினெனறு பாடமோதுவாருமுளா. (அ)

க0ருகூ. ஈவாாக ணென்னுண்டாந் தோறற மிரந்துகோண்
மேவா ரிலாஅக கடை. கூ

இ-ள. இரநதுகோள மேவாா இலாககடை— அவாபாறசென்று ஒனறனை யிரநதுகோடலை விரும்புவாரிலவழி— ஈவாாகண் தோறறம என உணடாம —கொடுபபாாமாடடு எனனபுகழுணடாம! யாதுமிலலை. எ-று.

தோறறம ஆகுபெயா. மேவுவாரெனபது விகாரமாயிறறு. கொடுததலவன் மை வெளிபபடாமையின, அதனாறபுகழெயதாரெனபதாம. இவையிரண்டுபா ட்டானும உலகிறகிரபபாாவேணடுமெனபது கூறபபடடது. (கூ)

க0கூ0. இரப்பான் வெகுளாமை வேணடு நிரபபிடுமபை
தானேயுஞ் சாலுங கரி. க0

இ-ள். இரப்பான் வெகுளாமை வேணடும — ஈவானுக்குப பொருளுதவா வழி இவனெனககீகினறிலனெனறு அவனையிரபபான வெகுளாதொழிதலவே ண்டும்,— நிரபபிடுமபைதானேயும கரி சாலும— அது வேணடியபொழுது உதவாதெனபதறகு வேறுசானறு வேணடா, நிரபபாகிய தன்னிடுமபைதானே யுஞசான்றாதலமையும. எ-று.

யாவாககுமவேணடுதலும நிலையினமையுமுதலிய பிறசானறுமுண்டென்பது பட நினறமையின், உமமை எச்சவுமமை. தனககேயனறி மறறையிரநதார் க்கும் அறறைக்கனறு பொருளகடைககூடடறகு அவனுறுநதுனபததைத தன

க்கேயாகவைததுத தானுறுநதுனபநதானறிநது வெகுளறகவெனபதாம. இத னால் அவர்க்கின்றியமையாததோரியலபு கூறப்பட்டது. (க0).

க0எ ம் அதி.— இரவச்சம்.

அஃதாவது மானநதீரவருமிரவிறகஞசுதல. அதிகாரமுறைமையும இத னானே விளஙகும.

க0௬க. கரவா துவந்தீயுங் கண்ணன்னா கண்ணு
மிரவாமை கோடி யுறும. க

இ-ள். கரவாது உவநது ஈயும கண அனனார்கணணும இரவாமை— தமக் குளளது கரவாது இவா வரபபெறறேமெனறு உணமகிழநதுகொடுக்குங்கண போலச சிறநதார்மாட்டும் இரவாதே ஒருவன வறுமைகூாதல — கோடி உறும்— இரந்துசெல்வமெயதலிற கோடிமடஙகு நனறு. எ-று.

நலகுரவுமறைககபபடாத நட்டாாமாடடும ஆகாதெனபதுபடநின்றமையின், உமமை உயர்வுசிறபபினகணவநதது. அவவிரவானமானநதீராதெனனுநதுணை யல்லது அதறகு மிகுதி கூடாமையின, வலலதோாமுயறசியானுயிரோமபலே நலலதெனபது கருதது. (க)

க0௬உ. இரந்து முயிர்வாழதல வேண்டிற் பரந்து
கெடுக வுலகியறறி யான. உ

இ-ள. உலகு இயறறியான இரநதும உயிாவாழதல வேணடின—இவவுலகத தைபபடைததவன இதனகண வாழவாரககு முயனறுயிாவாழதலையனறி இர நதுமுயிாவாழதலைவேணடி விதிததானாயின,— பரநது கெடுக — அககொடி யோனறானும அவரைபபோனறு ஈஙகுமலமநது கெடுவானாக. எ-று.

மக்களுயிாககெலலாம வாழநாளும அதறகு வேணடுவதாயவுணடியும அத றகேதுவாய செயதொழிலும பழவினைவயததாற கருவொடுகலநதவனறே அவ

ன்கற்பிக்குமனறே, அவறறுட்சிலவுயிாககு இரததலையும ஒருசெயதொழிலாகக் கறபிததானாயின அததீவினையாற றானும அததுனபமுறலவேணடுமெனபதாம. இவையிரணடுபாடடானும அவவிரவினகொடுமை கூறபபடடது. (உ)

க0சுஙூ. இன்மை யிடுமபை யிரந்துதீா வாமெனனும
வனமையின் வனபாடட தில. ஙூ

இ-ள். இனமை இடுமபை இரநது தீாவாம எனனும வனமையின— வறுமையான வருநதுனபததை முயனறு நீககககடவேமென்று கருதாது இரந்துநீககககடவேமெனறு கருதும வனமைபோல— வனபாடடது இல்—வலிமைபபாடுடையது பிறிதிலலை. எ-று.

நெறியாய முயறசி நிறக நெறியலலாத இரவாறறீாககக்கருதுதலின, வனமையாயிற்று. வனபாடு முருட்டுததனமை, அஃதாவது ஓராதுசெயதுநிறறல். இதனான வறுமைதீாதறகுநெறி இரவன்றெனபது கூறப்பட்டது. (ஙூ)

க0சுச. இடமெல்லாங கொளளாத் தகைததே யிடமில்லாக்
காலு மிரவொலலாச சாலபு. ச

இ-ள. இடம் இலலாக்காலும் இரவு ஒலலாச் சாலபு—நுகரவேணடுவனவின்றி நல்கூாநதவழியும் பிறர்பாறசெனறிரததலையுடமபடாத அமைதி—இடமெலலாம் கொள்ளாத தகைததே—எலலாவுலகும் ஒருங்கியைநதாலுங்கொள்ளாதபெருமையுடைதது. எ-று.

க0எ ம் அதி.— இரவசசம். ஙூ0இ

அவவிரத்தலைச சாலபு விலககுமாகலின, இரவொலலாமை அதனமேலே றறபபட்டது. இதனான அநநெறியல்லதனைச சாலபுடையாா செயயாரெனபது கருதது. (ச)

க0சுரு. தெண்ணீ ரடுபுறகை யாயினுந் தாடந்த

துண்ணலி னூங்கினிய தில. ரு

இ-ள. தாள தநதது தெணணீர அடுபுறகையாயினும—நெறியாய முயறசி கொடுவநது தநதது தெளிநதநீரபோலும அடுபுறகையேயாயினும்,—உண்ண லின ஊஙகு இனியது இல— அதனையுணடறகுமேலினியதிலலை. எ-று.

தாடநதகூழ செறிவினறித தெணணீரபோனறதாயினும இழிவாய இரவா னவநததனறித தமமுடைமையாகலின, அமிழததோடொக்குமெனபதாம. இதனால நெறியினானாயது சிறிதேனும அது செயயுமினபம் பெரிதெனபது கூறபபட்டது. (ரு)

க0சுசு. ஆவிற்கு நீரென் றிரபபினு நாவிற
கிரவி னிளிவநத தில. சு

இ-ள. ஆவிறகு நீரெனறு இரபபினும— தணணீரபெறாது இறக்குநிலைமை ததாயதோராவினைக கணடு அறனோக்கி இதறகுத தணணீரதரலவேண்டுமெ னறிரநதுசொலலுஙகாலும,— இரவின நாவிறகு இளிவநதது இல— அவவி ரவுபோல ஒருவனாவிறகிளிவநதது பிறிதிலலை. எ-று.

ஆகாததோமபல பேரறமாகலின ஆவிறகெனறும, பொருளகொடுததுககொ ளளவேணடாத எணமைததாகலின நீரெனறும, இரககினறானுககு இளிவு அசசொலலளவேயாகலின நாவிறகெனறும, அதுதான எலலாவிளிவினும் மே றபடுதலின இளிவநததிலலெனறுஙகூறினார. இதனான அறனும முயனறுசெ யவதலலது இரநதுசெயயறகவெனபது கூறபபட்டது. (சு)

க0சுஎ. இரபப னிரபபாரை யெலலா மிரபபிற்
கரபபா ரிரவனமி னெனறு. எ

இ-ள. இரபபாரை எலலாம இரபபன — இரபபாரையெலலாம் யானிரவா நினறேன, — இரபபிற கரபபாா இரவனமின எனறு — யாது சொலலியெ னின,நுமககிரககவேணடுமாயிற றமககுளளது கரபபாரையிரவாதொழிமினெ னறுசொலலி. எ-று.

இரண்டாவது விகாரததாறறொககது. இவவிளிவநதசெயலான ஊட்டியவ

ழியும் உடமபு நிலலாதாகலின இதுவேணடாவெனபது தோனற, இரபபனெனறா. இதனான மானநதீரவருமிரவு விலககபபடடது. (எ)

க0சுஅ. இரவெனனு மேமாபபி றோணி கரவென்னும்
பார்தாககப பககு விடும். அ

இ-ள. இரவு எனனும ஏமாபபு இல தோணி—இவவறுமையென்னுங்கடலை இதனாற்கடததுமெனறுகருதி ஒருவனேறிய இரவெனனுஞ சேமமறற தோணி—கரவு எனனும் பாா தாககப பககுவிடும— அதனகணோடுஙகாற கரததலென்னும் வன்னிலததோடு தாககுமாயிற பிளநதுபோம். எ-று.

ங்கூ
க0சு க0எ ம் அதி. — இரவசசம்.

முயறசியாறகடபபதனை இரவாறகடககலுறறான அதனகரைகாணாமையின், ஏமாபபிறோணியென்றா. ஏமாப்பினமை தோணிமேலேறறபபடடது. அதுகடத்தறகேறறதனமையானும, நிலமறியாது செலுததியவழி உடைதலானும, அதன்கணேறறகவென்பதாம. இஃதவயவவுருவகம. (அ)

க0சுகூ. இரவுளள வுள்ள முருகுங கரவுள்ள
வுளளதூஉ மின்றிக கெடும். கூ

இ-ள். இரவு உளள உளளம உருகும— உடையாாமுன இலலாாசெனறிரநதுநிறறலினகொடுமையை நினைநதால எமமுளளஙகரைநதுருகாநிறகும,—கரவு உளள உளளதூஉம் இனறிக கெடும—இனி அநநிலையைககணடுவைததவா இலலையெனறலினகொடுமையை நினைநதால அவவுருகுமளவுதானுமினறிப பொன்றிவிடும. எ-று.

"இரவினை— யுளளுஙகா லுளள முருகுமா லெனகொலோ— கொளளுஙகாற கொளவாா குறிபபு."*எனறா பிறரும. இரவினுஙகரவுகொடிதெனபதாம. இதறகுப பிறரெலலாம இரககினறவருளளமுருகுமெனறுரைததாா. (கூ)

க0எ0. கரபபவாக கியாஙகொளிககுங கொலலோ விரபபவா
சொலலாடப போஒ முயிா. க0

இ-ள, சொலலாட இரபபவா உயிா போம—கரபபாா இலலையெனறுசொ

ல்லாடியதுணையானே இரபபாாககு உயிரபோகாநினறது, — கரபபவாககு யாஙகு ஒளிககுஙகொல— இனிச சொலலாடுகினற அவாதமககு உயிரபினனு நிறறலான அபபொழுது எபபுரையுடபுககொளிததுநிறகும! எ-று.

உயிர்போகலாவது இனி யாமெனசெயதுமெனறேஙகிச செயலறறுநிறறல, "அநநிலையே—மாயானோ மாறறி விடின"† எனறாா பிறரும.கேடடாரைககொ லலவறறாயசொற் சொலவாரைககோறல சொலலவேணடாவாயினும அதுகா ண்கினறிலம இஃதெனனோவெனபதாம. வறுமையுறறுழி மறையாது இரகக பபடுவாராய கேளிரகடகும அதனைசசொலலாட உயிரபோம,ஆனபின மறை க்கபபடுவாராய பிறாககுச சொலலாடியககாற போகாதெஙகேயொளிததுநிற கும இரணடானுமபோமேயனறோவென இரவஞசினானொருவன கூறறாககியுரை பபாருமுளா. இவைமுனறுபாடடானும அவவிரவினகுறறமும கரவினகுறற மும ஒருஙகுகூறபபடடன. (க0)

---

* நாலடியாா, இரவசசம,—கரவாத திணணனபிற கணணனனாா கணணு —மிரவாது வாழவதாம வாழககை—யிரவினை— யுளளுஙகா லுளள முருகு மா லெனகொலோ—கொளளுஙகாற கொளவாா குறிபபு.

† நாலடியாா, இரவசசம, — புறததுததன னினமை நலிய வகத்துதத ன,—னனஞான நீககி நிறீஇ யொருவனை—யீயா யெனக்கென றிரப்பானே லநநிலையே—மாயானோ மாறறி விடின.

க0அ ம அதி.— கயமை.

அஃதாவது மேல அரசியலுளளும அஙகவியலுளளுஞசிறபபுவகையாற கூறபபடடகுணஙகளுள ஏறபுடையன குறிபபினால யாவாககுமெயதவைத்த மையின் ஆணடுக குறிபபாறகூறியனவும ஈணடொழிபியலுள் வெளிபபடக்கூ றியனவுமாய குணஙகள யாவுமிலராய கீழோரது தனமை. அதனால இஃதெ லலாவறறிறகுமபின் வைககபபடடது.

௧௦௭௧. மககளே போலவா கயவ ரவரன்ன
வொபபாரி யாஙகணட தில. ௧

இ-ள. மககளேபோலவா கயவா — வடிவான முழுதும மககளையொபபா கயவா,— அவா அனன ஒபபாரி யாம கணடது இல— அவா மககளையொத்தாறபோனறவொபபு வேறிரணடுசாதிக்கண யாஙகணடதிலலை. எ-று.

முழுதுமொததல தேறறேகாரத்தாறபெறறாம். அவரெனறது அவாமாட்டுள தாயவொபபுமையை. மககடசாதிகளுஙகயசசாதிககும வடிவொததலிற குணங்களது உணமையினமைகளானலலது வேறறுமையறியபபடாதெனபதாம. இதனாற கயவரது குறறமிருதி கூறபபடடது. (௧)

௧௦௭௨. நன்றறி வாரிற கயவா திருவுடையா
நெஞசத தவல மிலா. ௨

இ-ள. நனறு அறிவாரிற கயவா திரு உடையா —தமககுறுதியாவனவறிவாரின அவையறியாத கீழமககள ஈனமையுடையா,—நெஞசதது அவலம இலா — அவாபோல அவைகாரணமாகத தநநெஞசததினகடகவலையிலராகலான. எ-று.

நனறெனபது சாதியொருமை. உறுதிகளாவன இமமைமறுமைவீடுகட்குரியவாய புகழறஞானஙகள. இவறறையறிவாா இவைசெயயாநினறே மிகச்செயபபெறுகினறிலேமெனறும, செயகினறவிவைதமககு இடையூறுவருஙகொலெனறும, இவறறினமறுதலையாய பழிபாவமறியாமையெனபனவறறுள் யாதுவிளையுமோவெனறும, இவவாறறாறகவலையெயதுவா, கயவா அபபுகழமுதலியவொழிததுப பழிமுதலியசெயயாநினறும யாதுஙகவலையுடையரலலராகலாற றிருவுடையரெனக குறிபபாலிகழநதவாறு. இதனாறபழிமுதலியவறறிற கஞசாரெனபது கூறபபடடது. (௨)

௧௦௭௩. தேவ ரனையா கயவ ரவருநதா
மேவன செயதொழுக லான. ௩

இ-ள. தேவா அனையா கயவா—தேவருங்கயவரும ஒருதனமையா,—அவரும தாம மேவன செயது ஒழுகலான — அஃதியாதனானெனின, தேவரைப் போனறு தமமை நியமிபபாரினறிக கயவருநதாம விருமபுவனவறறைச செய தொழுகலான. எ-று.

உயாசசியும இழிவுமாகிய அதனகாரணவேறுபாடு குறிபபாறறோனறநின்றமையின், இது புகழவாரபோனறுபழிததவாறாயிறறு. இதனால விலக்கறபாடினறி வேணடியசெயவரெனபது கூறபபட்டது. (௩)

௩௦அ ௧௦அ ம் அதி.— கயமை.

௧௦எச. அகபபடடி யாவாரைக காணி னவரின்
மிகபபடடுச செம்மாககுங கீழ. ச

இ-ள. கீழ— கீழாயினான,— அகபபடடி ஆவாரைக் காணின்— தனனிற சுருங்கிய பட்டியாயொழுகுவாரைக கணடானாயின,— அவரின மிகபபடடுச செமமாககும — அவவொழுககததினகண அவரிறறானமேமபடடு அதனாற றன்மிகுதிகாட்டியிறுமாககும. எ-று.

அகபபடடி அகமாகியபடடி. படடிபோனறு வேணடியவாறேயொழுகலின, படடியெனறாா, "நோதகக செயயுஞ் சிறுபடடி" எனறாா பிறரும. இதனால அவா மேமபடுமாறு கூறபபட்டது. (ச)

௧௦எரு. அசசமே கீழகள தாசார மெசச
மவாவுண்டே லுண்டாஞ சிறிது. ரு

இ-ள். கீழகளது ஆசாரம அசசமே—கயவரதாயவாசாரங்கணடதுணடாயின அதறகுககாரணம அரசனான ஏதம[illegible]ருமெனறஞசுமசசமே,— எச்சம அவா உணடேல சிறிது உணடாம—அஃதொழிநதால, தமமால் அவாவப்படும பொருள அதனாலுணடாமாயிற சிறிதுணடாம. எ-று.

ஆசாரததினகாரணததை ஆசாரமெனறும, அவாவபபடுவதனை அவாவென

றுஙகூறினார். எசசததினகணணெனனுமேழாவது இறுதிக்கடடொக்கது. பெருமபானமை அசசம, சிறுபானமை பொருடபேறு இவவிரணடானுமனறி இயல்பாகவுணடாகாதெனபதாம. வேணடியசெயதலே இயலபு ஆசாரஞசெயதல இயல்பன்றென்பது இதனாறகூறபபடடது. (ரு)

கo எசு. அறைபறை யனனா கயவாதாங கேடட
மறைபிறாக குயததுரைகக லான. சு

இ-ள. தாம கேடட மறை உயததுப பிறாககு உரைககலான்—தாஙகேடட மறைகளை இடஙதோறுஙதாஙஙிககொணடுசெனறு பிறாககுசசொலலுதலான, —கயவா அறை பறை அனனா—கயவா அறையபபடும பறையினையொபபா. எ-று.

மறை வெளிபபடிறகுறறமவிளையுமெனறு பிறரைமறைதது ஒருவனசொலலிய சொல. பிறா அமமறைததறகுரியாா. உயததெனறாா, அவாககதுபெரும பாரமாதனோககி. பறை ஒருவனகையாறறனனையறிவிததொனறனை இடஙதோறுஙகொணடுசெனறு யாவரையுமறிவிககுமாகலான, இதுதொழிலுவமம. இதனால அவரதுசெறிவின்மை கூறபபட்டது. (சு)

கo எஎ ஈர்ஙகை விதிராா கயவா கொடிறுடைககுங
கூன்கைய ரலலா தவாககு. எ

இ-ள. கயவா கொடிறு உடைககும கூன கையா அலலாதவர்ககு—கயவா தஙகதுபபினைநெரிப்பதாக வளைநத கையினையுடையரலலாதாாககு—ஈாஙகை விதிராா—தாமுணடுபூசியகையைத தெறிததலவேணடுமெனறிரஙதாலுஙதெறியாா. எ-று.

வளைநதகை முறுககியகை. மெலிவாாககு யாதுஙகொடாா, நலிவாாககு எல்லாஙகொடுபபரெனபதாம. (எ)

கo அ ம அதி.— கயமை. ௩௦௯

க0எஅ. சொலலப பயனபடுவா சானறோ கருமபுபோற
கொலலப பயனபடுங கீழ. அ

இ-ள. சொலலப பயனபடுவா சானறோ—மெலியார சென்று தஙகுறை யைசசொலலியதுணையானே இரஙகிப் பயனபடுவா மேலாயினா;—கீழ கரும புபோல கொலலப பயனபடும— மறறைககீழாயினா கருமபுபோல வலியார நையநெருககியவழிப பயனபடுவா. எ-று.

பயனபடுதல உள்ளதுகொடுததல. கீழாயினாரதிழிவுதோனற, மேலாயினா ரையும் உடனகூறினா. இவையிரணடுபாடடானும அவா கொடுககுமாறு கூற பபடடது. (அ)

க0எகூ. உடுபபதூஉ முண்பதூஉங காணிற பிறர்மேல
வடுககாண வறறாகுங கீழ கூ

இ-ள. உடுபபதூஉம உணபதூஉம கீழ காணின— பிறா செலவததாறபட டுநதுகிலுமுடுததலையும பாலோடடிசிலுண்டலையுங கீழாயினான காணுமாயின, — பிறாமேல வடுக காண வறறாகும— அவறறைப பொறாது அவாமாட்டு வடுவிலலையாகவும உணடாககவலலனாம. எ-று.

உடுபபது உணபதெனபன ஈணடவவததொழினமேனினறன: அவறறாற் பூ ணடல ஊாதனமுதலிய பிறதொழிலகளுஙகொளளபபடும. அவறறைக கண டதுணையானே பொறாமையெயதலிற காணினென றும, கேடடார இதுகூடுமெ னறியையபபடைததல அரிதாகலின வறறாகுமெனறுஙகூறினா. இதனாற பிறா செலவமபொறாமை கூறபபடடது. (கூ)

க0அ0. எற்றிற குரியா கயவரொன றுறறககால
விறறற குரியா விளைநது. க0

இ-ள. கயவா ஒனறு உறறககால விளைநது விறறறகு உரியா—கயவா தம மை யாதானுமொருதுனபமுறறககால அதுவே பறறுககோடாக விளைநது தமமைப பிறாககு விறறறகுரியா,—எறறிறகு உரியா— அதுவனறி வேறெத தொழிறகுரியா! எ-று.

உணவினமையாகப பிறிதாக ஒனறுவநதுறறதுணையானெனபது தோனற

ஒன்றுற்றக்காலென்றும், கொள்கின்றார் தங்கயமையறிந்து வேண்டாவென்றற்குமுன்னே விற்றுநிற்றலின் விரைந்தென்றுங்கூறினார். ஒருதொழிற்குமுரியரல்லரென்பது குறிப்பெச்சம். இதனாற்றாம்பிறாக்கடிமையாய்நிற்பரென்பது கூறப்பட்டது. (௧0)

ஒழிபியல் முற்றிற்று.

பொருட்பால் முற்றிற்று.

காமத்துப்பால்.

களவியல்.

இனி அப்பொருளைத் துணைக்காரணமாகவுடைத்தாய இம்மையே பயப்பதாயவின்பங்கூறுவானெடுத்துக்கொண்டார். ஈண்டின்பமென்றது ஒருகாலத்தொருபொருளான ஐம்புலனுங்காதற்சிறப்புடைத்தாய்காமவின்பத்தினை. இச்சிறப்புப்பற்றி வடநூலுடைபோசராசனுஞ் சுவைபலவென்று கூறுவார் கூறுக்யாங்கூறுவதின்பச்சுவையொன்றனையுமேயென இதனையே மிகுத்துக்கூறினான். இது புணர்ச்சி பிரிவென்விருவகைப்படும். ஏனையிருத்தல், இரங்கல், ஊடலென்பனவோவெனின், இவர் பொருட்பாகுபாட்டினை அறம்பொருளின்பமென வடநூல்வழக்குப்பற்றியோதுதலான், அவ்வாறேயவற்றைப்பிரிவின்கண்டக்கினாரெனக். இனி அவைதம்மையே தமிழ்நூல்களோடும் பொருந்தப் புணர்ச்சியைக்களவென்றும் பிரிவைக் கற்பென்றும் பெரும்பான்மைபற்றி வகுத்து, அவற்றைச்சுவைமிகுதிபயப்ப உலகநடையோடு ஒப்புமொவ்வாமையுமுடையவாக்கிக் கூறுகின்றார். அக்கைகோளிரண்டினுள்ளுங் களவாவது பிணிமூப்பிறப்புக்களின்றி எஞ்ஞான்றுமொருதன்மையராய உருவுந்திருவும்பருவமுங்குலனுங்குணனுமன்புமுதலியவற்றாற் றம்முளொப்புமையுடையராய தலைமகனுந்தலைமக

ளும பிறாகொடுபபவுமடுபபவுமனறிப பாலவகையாறறாமேயெதிரபபடடுப புணாநதுவருவது. அதனையேழதிகாரததாறகூறுவானறொடஙகி, முதறகடட கையணஙகுறுததலகூறுகினறார.

க0கூ ம அதி.— தகையணஙகுறுததல.

அஃதாவது பொழிலவிளையாடடுவிருபபான ஆயநீஙக அதனகடடமியளா யநினறாளை வேடடவிருபபான இளையாரநீஙகத தமியனாயவநதுகணணுறற தலைமகன அவளவனபபுத தனனைவருத்தமுறுவிததலைச சொலலுதல. இது, கணணுறறபொழுதே நிகழவதாகலின, முதறகட்கூறபபடடது.

க0அக. அணஙகுகொ லாயமயில கொலலோ கனஙகுழை
மாதாகொன மாலுமென னெஞசு. க

தலைமகளுருவுமுதலியன முனகணடறிவனவனறிச சிறநதமையின
அவளைத தலைமகனையுறறது.

இ-ள. கனஙகுழை— இககனவியகுழையையுடையாள்— அணஙகுகொல —இபபொழிறகணுறைவாளோராதெயவமகளோ, — ஆயமயிலகொல— அன றியொருமயிலவிசேடமோ,— மாதாகொல— அனறியொருமானுடமாதரோ, —என நெஞசு மாலும—இவளையினனளெனறு துணியமாட்டாது எனனெ ஞசு மயஙகாநினறது. எ-று.

க0கூ ம் அதி.— தகையணஙகுறுத்தல. கூகக

ஓ அசை. ஆயமயில படைததோன விசேடமாகவாயநதுபடைதத மயில், மயிறசாதியுடடெரிநதெடுததமயிலெனறுமாம. கனஙகுழை ஆகுபெயா.*கண ங்குழையெனறு பாடமோதிப பலவாயததிரணடகுழையெனறுரைபபாருமு ளா. எழுதலாகாவுருவுநதனவருததமுமபறறி அணஙகுகொலெனறும, சாய லும பொழிலவயினிறறலுமபறறி ஆயமயிலகொலென்றும, தனனெஞசஞசெ னறமையும அவளெதிரநோக்கியவாறுமபறறி மாதாகொலெனறுஙகூறினான.

க0அஉ. நோககினா ணோககெதிர நோககுத றாககணஙகு
தானைககொண டன்ன துடைதது. உ

மானுடமாதராதறெளிநத தலைமகன் அவனோககினானாய
வருததஙகூறியது.

இ-ள. நோககினாள நோககெதிர நோககுதல — இபபெறறிததாய வனப பினையுடையாள எனனோககிறகெதிரநோககுதல— தாககு அணஙகு தானைக் கொணடனனது உடைதது— தானே தாககிவருக்துவதோரணஙகு தாககுத றகுத தானையையுஙகொணடுவநதாறபோலுநதனமையையுடைதது. எ-று.

மேலும அணஙகுகொலாயமயிலகொலெனறமையான, இகரசசுடடு வருவிக் கபபடடது. எதிரநோககுதலெனறமையின, அது குறிபபுநோக்காயிறறு. வன பபாலவருநதுதனமேலுஙகு குறிபபுநோககாலவருநதுதல கூறியவாறு. நோக கினாளெனபதறகு எனனானோககபபடடாளெனறுரைபபாருமுளா. (உ)

க0அங. பண்டறியேன் கூறறென பதனை யினியறிநதேன
பெண்டகையாற பேரமாக கடடு. ௩

இதுவுமது.

இ-ள. கூறறு எனபதனைப பணடு அறியேன— கூறறெனறு நூலோரசொ லவதனைப் பணடுகேடடறிவதலலது கணடறியேன, — இனி அறிநதேன— இபபொழுது கணடறிநதேன,— பெணடகையால போ அமாக கடடு—அது பெணடகையுடனே பெரியவாய அமாததகணகளையுடைதது. எ-று.

பெணடகை நாணம, மடம, அசசம, பயிரபபெனனுஙகுணஙகள. அவை அவவககுறிகளானறியபபடடன.அமாததல அமாசெயதல,பெயரடியாயவினை. பெணடகையால இனபமபயததலுமுணடேனும துனபமபயததனமிகுதிபற றிக கூறறாக்கிக கூறினான. (௩)

க0அச. கணடா ருயிருணணுந தோறறததாற பெண்டகைப
பேதைக கமாத்தன கண. ௪

இ-ள். பெணடகைப பேதைக்குக கண—பெணடகையையுடையவிபபேதை க்கு உளவாய கணகள — கணடாா உயிா உணணும தோறறததான அமா த்தன — தமமைககணடாருயிருணணுநதோறறததுடனேகூடி அமாததிருந தன.எ-று.

*கனஙகுழையெனறதனை ஆகுபெயரனறென மறுதது, அனமொழிததொகையெனககொளவா இலக்கணவிளககச்சூறாவளியார. ஆகுபெயாககும் அனமொழிததொகைககும் வேறறுமை தொலகாபபியசசூததிரவிருததியிறகாணக.

௬௧௨ க0௯ ம அதி.— தகையணஙகுறுததல.

அமாததல மாறுபடுதல. குணங்கட்கும பேதைமைககுமேலாது கொடியவாயிருநதனவெனபதாம (௪)

க0அரு. கூறறமோ கண்ணோ பிணையோ மடவர
னோககமிம மூன்று முடைதது. ரு

இதுவுமது.

இ-ள. கூறறமோ—எனனைவருததுதலுடைமையாறகூறறமோ,—கணணோ—எனமேலோடுதலுடைமையாறகணணோ,—பிணையோ— இயலபாகவெருவுதலுடைமையாற பிணையோ, அறிகினறிலேன,—மடவரல நோககம இமமூனறும உடைதது—இமமடவரல கணகளினோககம இமமூனறனறனமையையுமுடைததாயிராநினறது. எ-று.

இனபமுநதுனபமும ஒருஙகுசெயயாநினறதெனபதாம. தொழிலபறறிவநத ஐயநிலையுவமம. (ரு)

க0அசு. கொடுமபுருவங கோடா மறைபபி னடுஙகஞா
செயயல மனனிவள கண. சு

இதுவுமது.

இ-ள. கொடுமபுருவம கோடா மறைபபின—பிரியாநட்பாய கொடுமபுருவஙகடாஞ செபபமுடையவாய விலககினவாயின,—இவள கண நடுஙகு அஞாசெயயல—அவறறைககடநது இவளகணகள எனககுநடுஙகுநதுயரைசசெயயமாடடா. எ-று.

நட்டாரைக்கழறுவாராககுத தாஞசெமமையுடையராதலவேணடலிற கோடாவெனறும, செயகினற அவறறிறகும உறுகினற தனககும இடைநினறுவிலக்

குஙகாலுஞசிறிதிடைபெறின அதுவழியாக வநது அஞாசெயயுமாகலின மறை பபினெனறுஙகூறினா. நடுஙகஞா நடுஙகறகேதுவாயவஞா. தாமியலபாகக கோடுதலுடைமையான அவறறை மிகுதிககணமேறசெனறிடிககமாடடாவா யினவெனபதுபட நினறமையின, மன ஒழியிசைக்கண வநதது (சு)

க0அஎ. கடாஅக களிறறினமேற கடபடா மாதா
படாஅ முலைமேற றுகில. எ

அவணமுலைகளினாய வருததஙகூறியது.

இ-ள. மாதா படா முலைமேறறுகில—இமமாதா படாமுலைகளினமேலிடட துகில,—கடாக களிறறினமேற கடபடாம— அவை கொலலாமறகாததலின், கொலவதாய மதககளிறறினமேலிடட முகபடாததினையொககும. எ-று.

கணணைமறைததல்பறறிக் கடபடாமெனறான. துகிலானமறைததல நாணு டைமகளிாககியலபாகலின, அததுகிலோடு அவறறினவெமமையுமபெருமையு ங்கணடு இததுணையாறறலுடையன இனியெஞஞானறுஞசாயவிலவெனக்கரு திப் படாமுலையெனறான. உவமை சிறிதுமறையாவழி உவை கொலலுமென்ப துதோனற நினறது. (எ)

க0அஅ. ஒண்ணுதற் கோஒ வுடைந்ததே ஞாட்பினு
ணண்ணாரு முடகுமென் பீடு. அ

நுதலினாய வருததங்கூறியது.

ககo ம அதி — குறிபபறிதல். ௩௧௩

இ-ள். ஞாடபினுள் நணணாரும உடகும என பீடு — போர்க்களத்து வநது நேராத பகைவரும நோநதாாவாயககேட்டஞசுதறகேதுவாய என்வலி — ஒணணுதறகு உடைநததே— இம்மாதரதொளளியநுதலொன்றற்குமே அழிந் துவிடடது. எ-று.

மாதரெனபது அதிகாரததான வநதது. ஞாடபிறுளெனறதனாற பகைவரா தல பெறறாம. பீடெனறபொதுமையான மனவலியுஙகாயவலியுஙகொள்க. ஓவெனனுமவியபபினகடகுறிபபு அவவலிகளது பெருமையும் றுதலது சிறு மையுநதோன்ற நினறது. கழிநததறகிரஙகலிற றறபுகழதலனறாயிறறு. (அ)

க0அகூ. பிணையோ மடநோககு நாணு முடையாட
கணியெவனோ வேதில தநது. கூ

அணிநலததானாய வருததஙகூறியது.

இ-ள. பிணையோ மடநோககும நாணும உடையாடகு—புறதது மான்பிணை யொததமடநோககினையும அகதது நாணினையுமுடையளாயவிவட்கு— ஏதில தநது அணி எவன—ஒறறுமையுடைய இவவணிகளேயமைநதிருகக வேறறு மையுடையவணிகளைப படைததணிதல எனனபயனுடைதது! எ-று.

மடநோக்கு வெருவுதலுடையநோககு. இவடகுபபாரமாதலும எனக்கண ஙகாதலுஙகருதாமையின, அணிநதாா அறிவிலரெனபதாம. (கூ)

க0கூ0 உணடாாக ணலல தடுநறாக காமமபோற்
கணடாா மகிழசெயத லின்று க0

தலைமகளகுறிபபறிதலுறறான சொலலியது.

இ-ள. அடுநறா—அடபபடுநறா,—உணடாாகண அலலது—தனனையுண்டாா மாடடு மகிழசசியைச செயவதலலது,— காமமபோல கணடாா மகிழசெய தல இனறு— காமமபோலக கணடாாமாடடு மகிழசசியைசசெயதலுடைதத னறு. எ-று.

அடுநறா வெளிபபடை. காமமெனறது ஈணடு அதுநுகாதறகிடனாகியாரை. கணடாாகணெனனுமேழாவது இறுதிககடடொக்கது. மகிழசெயதறகட காம ம நறவினுஞசிறநததேயெனினும இவளகுறிபபாராயநதறியாமையின யான துபெறறிலேனெனக குறிபபெசசம வருவிததுரைகக, "அரிமயிாததிரணமு னகை" எனனும் புறபபாடடிறகுறிபபுபபோல. (க0)

கக0 ம அதி — குறிப்பறிதல்.

அஃதாவது தலைமகன தலைமகளகுறிபபினையறிதலும, தோழிகுறிபபினை யறிதலும, அவடான அவவிருவாகுறிபபினையுமறிதலுமாம. தகையணஙகுறற தலைமகனறலைமகளைககூடுஙகால இதுவேணடுமாகலின, தகையணங்குறுததலி னபின் வைககப்பட்டது.

க0கூக. இருநோக கிவளுணக ணுள்ள தொருநோககு
நோயநோககொன றநநோய மருந்து. க

தலைமகனறலைமகளுளபபாடடுகருறிபபினை
அவணோககினானறிநதது.

ச0

கூகச கக0 ம அதி— குறிப்பறிதல்.

இ-ள். இவள் உண்கண உளளது இருநோககு—இவளுடையவுணகணகத் ததாய நோககு இதுபொழுது என்மேலிரணடுநோககாயிறறு,—ஒருநோக்கு நோய நோககு ஒன்று அநநோய மருநது — அவறறுள ஒருநோககு என்க ணோயசெயயுநோக்கு, ஏனையது அநநோயககு மருநதாயநோககு. எ-று.

உணகண மையுணடகண. நோயசெயயுநோககு அவணமனததினாய காம ககுறிபபினைவெளிபபடுககினற நோககு. மருநதாயநோககுத தனகணிகழகி னற அறபுநோககு. நோயசெயயுநோககினைப பொறுநோககெனபாருமுளா. அது நோயசெயிற கைககிளையாவதலலது அகமாகாமையறிக. இவவருததந தீருமவாயிலுமுணடாயிறறெனபதாம். (க)

க0கூஉ. கண்களவு கொள்ளுஞ சிறுநோககங காமததிற
செமபாக மன்று பெரிது. உ

இதுவுமது.

இ-ள. கண களவுகொளளும சிறுநோககம — இவளகணகள யானகாணா மல எனமேனோககுகினற அருகியநோககம—காமததில செமபாகம அனறு பெரிது—மெயயுறுபுணாசசியின ஒததபாதியளவனறு, அதனினுமிகும. எ-று.

தானோககியவழி நாணியிறைஞசியும நோககாவழி உறறுநோககியும வருத

லாற களவுகொளளுமெனறும, அஃதுளதாஙகாலஞசிறிதாகலிற சிறுநோகக மெனறும, அஃது உளபபாடுளவழி நிகழவதாகலின இனிபபுணாதல ஒருதலை யெனபான செமபாகமன றுபெரிதெனறுஙகூறினான. (உ)

கo௯௩. நோககினா ணோககி யிறைஞசினா ளஃதவள
யாபபினு ளடடிய நீர. ௩

நோககினானுநாணினானுமறிநதது.

இ-ள. நோககினாள — யானோககாவளவிற றானெனனையனபோடுநோககி னாள,—நோக்கி இறைஞசினாள—நோககி ஒனறனையுடகொணடு நாணி இறை ஞசினாள,—அஃது யாபபினுள அவள அடடிய நீர— அக்குறிபபு இருவேமி டையுநதோனறிய அறபுபபயிாவளர அதனகணவளவாாதத நீராயிறறு. எ-று.

அஃதென்னுஞசுட்டுபபெயா அசசெயகைககேதுவாய குறிபபினமேனின றது. யாபபினானாயதனை யாபபெனறா. ஏகதேசவுருவகம. (௩)

கo௯௪. யானோககுங காலை நிலனோககு நோககாககாற்
றானோககி மெலல நகும. ௪

நாணினாலுமகிழசசியினாலுமறிநதது.

இ-ள. யான நோககுஙகாலை நிலன நோககும — யானறனனைநோககுங காற றானெதிரநோககாது இறைஞசி நிலததைநோக்காநிறகும,— நோககா க்கால தான நோககி மெலல நகும—அஃதறிநதியானோககாககாற றானென் னைநோக்கித தனனுள்ளே மகிழாநிறகும. எ-று.

மெலல வெளிபபடாமல. மகிழசசியாற புணாதறகுறிபபினிதுவிளஙகும். மெல்லநகுமெனபதறகு முறுவலிககுமென்றுரைபபாருமுளா. (௪)

கo௯௫. குறிககொணடு நோககாமை யலலா லொருகண்
சிறககணிததாள் போல நகும். ௫

இதுவுமது.

ககo ம் அதி.— குறிபபறிதல். ௩.க௫

இ-ள். குறிககொண்டு நோக்காமை அலலால— நேரே குறிக்கொண்டுநோக்காத்துணையலலது — ஒருகண சிறககணித்தாளபோல நகும் — ஒருகண்ணைசசிறஙகணிததாளபோல எனனைநோக்கிப பினறனனுளளேமகிழாநிறகும். எ-று.

சிறககணிததாளெனபது செய்யுளவிகாரம. சிறஙகணிததல் சுருங்குதல். அதுதானும வெளிபபட நிகழாமைபிற போலவெனறான. நோககியெனபது சொலலெசசம. இனியிவளையெயதுதல ஒருதலையெனபது குறிபபெசசம. (ரு)

க0கூசு. உறாஅ தவாபோற சொலினுஞ செறாஅாசொ
லொலலை யுணரப படும. சு

தோழிசேடபடுததவழி அவளகுறிபபறிநததலைமகன்
தனனுளளே சொலலியது.

இ-ள. உறாதவாபோல சொலினும—புறதது நொதுமலாபோலக கடுஞசொறசொனனாராயினும,—செறாா சொல ஒலலை உணரபபடும—அகததுச செறுதலிலாதாாசொற பிறபயததல குறையுறறாராறகடிதினறியபபடும. எ-று.

கடுஞசொலெனபது இவவிடஙகாவனமிகுதியுடைதது வரறபாலிரல்லீரென்றனமுதலாயின செறாரெனவே, அருளுடைமை பெறபபடடது. தனகுறைமுடிககககருதியே சேடபடுகினறமை குறிபபானறிநது, உலகியனமேலிடடுக்கூறியவாறு. இது வருகினறபாடடிறகுமொககும. (சு)

க0கூஎ. செறாஅச சிறுசொலலுஞ செறறார்போ னோககு
முறாஅாபோன றுறறா குறிபபு. எ

இதுவுமது.

இ-ள. செறாச சிறுசொலலும—பினனினிதாய முனனினனாதாயசொலலும—செறறாபோல நோககும — அகததுசசெறாதிருநதே புறததுசசெறறார் போனற வெகுளிநோககும— உறாபோனறு உறறா குறிபபு—நொதுமலா போனறு நடபாயினாககு ஒருகுறிபபுபபறறி வருவன. எ-று.

குறிப்பு ஆகுபெயா. இவை உளளேயொருபயனகுறிததுசசெயகினறன இயலபலலவாகலான, இவறறிறகஞசவேணடாவெனபதாம. (எ)

கo௯அ. அசையியற குணடாணடோ ரேளாயா னோககப
பசையினள பைய நகும. அ

தனனைநோககிமகிழநததலைமகளைககணடு தலைமகனகூறியது.

இ-ள. யான நோககப பசையினள பைய நகும — எனனையகறறுகின்ற சொறகாறறாதியானிரநதுநோககியவழி அஃதறிநது நெகிழநது உளளே மெல லநகாநினறாள,— அசை இயறகு ஆணடு ஓரோ உணடு— அதனால நுடஙகி யவியலபினையுடையாடகு அநநகையினகணணேதோனறுகினறதோரநனமை க்குறிபபுணடு. எ-று.

ஏா ஆகுபெயா. அககுறிபபு இனிபபழுதாகாதெனபதாம. (அ)

கo௯௯. ஏதிலாா போலப பொதுநோககு நோககுதல்
காதலார் கண்ணே யுள. ௯

தோழி மதியுடமபடுவாடன்னுள்ளேசொலலியது.

௩௧௯ ககக ம் அதி.— புணர்ச்சிமகிழதல.

இ-ள். ஏதிலார்போலப பொதுநோககு நோககுதல — முன்னறியாதாா போல ஒருவரையொருவா பொதுநோககததானோககுதல—காதலாாகணணே உள— இக்காதலையுடையாாகணணேயுளவாகாநினறன. எ-று.

பொதுநோககு யாவாமாடடும ஒருதனமைததாய நோககு. நோககுதறறொழில, ஒனறேயாயினும இருவாகணணுநிகழதலானும, ஒருவாகடடானுஙகுறிப புவேறுபாடடாறபலவாமாகலானும, உளவெனபபனமையாற கூறபபடடது. இருவரும் மதுமறைநதுணடோாமகிழசசிபோல உளளததுளளே மகிழதலின அதுபறறிக் காதலாரெனறும, அது புறததுவெளிபபடாமையின ஏதிலாா போலவெனறுஙகூறினாள. (௯)

கக00. கண்ணொடு கண்ணிணை நோககொககின் வாயசசொறக
ளெனன பயனு மில. க0

இதுவுமது.

இ-ள். கணணொடு கணணினை நோககு ஒககின—காமததிறகுரியவிருவருள ஒருவாகணகளோடு ஒருவாகணகள நோககாலொககுமாயின, —வாயசசொறகள எனனபயனும இல — அவாவாயமைதோனறச சொலலுகினற வாயச சொறகள ஒருபயனுமுடையவலல. எ-று.

நோககாலொததல காதனோககினவாதல. வாயசசொறகள மனநதின்கணினறி வாயளவிறறோனறுகினறசொறகள. இருவாசொலலுஙகேடடு உலகியன மேலவைததுககூறியவாறு. இருவாசொலலுமாவன அவள புனஙகாவனமேலும் அவன வேடடததினமேலுஞசொலலுவன. பயனிலசொறகளாகலின, இவை கொளளபபடாவெனபதாம. இவை புணாதனிமிததம. (க0)

ககக ம அதி.—புணாச்சிமகிழ்தல்.

அஃநாவது அஙஙனஙகுறிபபறிநது புணாநத தலைமகன அபபுணாசசியினை மகிழநதுகூறல. அதிகாரமுறைமையும இதனானே விளஙகும.

ககo க. கண்டுகேட டுணடுயிாத துறறறியு மைமபுலனு .
மொணடொடி கணணே யுள. க

இயறகைபபுணாசசியிறுதிககடசொலலியது.

இ-ள். கணடு கேடடு உணடு உயிாதது உறறு அறியும ஐமபுலனும—கணணாறகணடும செவியாறகேடடும நாவாலுணடும மூககானமோநதும மெயயாறறீணடியும் அனுபவிககபபடுமைமபுலனும — ஒணடொடிகணணே உள — இவவொளளியதொடியையுடையாளகணணேயுளவாயின. எ-று.

உமமை முறறுமமை. தேறறேகாரம வேறிடததினமை விளக்கிநினறது. வேறுவேறுகாலஙகளில வேறுவேறுபொருளகளானனுபவிககபபடுவன ஒருகாலதது இவள்கணணேயனுபவிககபபடடனவெனபதாம. வடநூலார இடககாபபொருளவாகச சொலலிய புணாசசிததொழிலகளும ஈணடடககிககூறபபடடன. (க)

ககo உ. பிணிககு மருநது பிறம னணியிழை
தனனோய்ககுத தானே மருநது. உ

இடநதலைபபாடடின்கடசொலலியது.

இ-ள். பிணிக்கு மருந்து பிற—வாதமுதலியபிணிகடகு மருந்தாவன அவற றிறகு நிதானமாயினவனறி மாறுபடியலபினையுடையனவாம,—அணியிழை தன நோயகது மருந்து தானே—அவவாறனறி இவவணியிழைபினையுடையாள தனனுயபிணிகது மருந்துந்தானேயாயினள. எ-று.

இயறகைபபுணரசியை நிஙகாது முனவருந்திளுகலிற றனனெயெனறும, அவவருததநதமியாளெயிடததெதிரபபடடித தோழரகலிற முனேமருந தெனறுங்கூறினள. இபபிணியும எளியவாயவறறுறறீரபபெறறிலமெனபதுப டனினறமையின, மன ஒழியிசைகளைவந்தது. (உ)

ககஙூ. தாமவீழவா மெனறோட டியிலி னினிதுகொ
முமனாக கணணு னுலகு. கூ

நிரதிசயவினபதநிறதுரியநீ இசசிறநிவபகதிறதினுனையாநல
தகாதெனற பாங்கறகுச சொலலியது.

இ-ள. தாம் வீழவா மெனறோடடிலின இனிதுகொல— ஐமபுலனகளையு நுகாவாகுத தாமவிருமபுமகளினமெலலியதோளினகடடியிலுந நயிலபோல வருநதாமலெயதலாமோ — தாமனாகக்கணணுன உலகு — அவறறைதது நதயோகிகளெயதுஞசெஙகணமாலுலகம. எ-று.

ஐம்புலனகளையுநுகாவாெனனுமபெயா அவாயநிலையான வந்தது. இபபெ றறிதநாய துயிலிலிடடித தவயோகஙகளான வருநதவேணடிதலின,எமமோ டகாகாதெனனுங்கருததால இனிதுகொலெனறான. இநதிரனுலகெனறபோப பாருமுளா தாமனாக்கணணுனெனபது அவனுகுப பெயரனமையின, அஃ துனாயனமையறிக. (கூ)

ககஙசு. நீஙகின றெறறாஉங குறுகுங்காற றண்ணெனனுங
தீயாணடுப பெறறு ளிவள. சு

பாங்கறகூடடதநிறுதிகடசொலலியது.

இ-ள. நீஙகின தெறறாஉம குறுகுங்கால தணணெனனுமந நீ—தனனையகன

றுழிச சுடாநிறகும அணுகுழிக குளிராநிறகும இபபெறறிததாயதீயை — இவள யாணடுப பெறறாள — எனக—ருதறகு இவளெவவுலகததுபபெற றாள! எ-று.

கூடாமுனறுனபுறுதலின நீஙகிறறெறூஉமெனறும, கூடியபினனினபுறுதலிற குறுகுஙகாறறணணெனனுமெனறும, இபபெறறியதோாதீ உலகததிலலையா மாகலின யாணடுபபெறறாளெனறுஙகூறினான. தனகாமததீததனனையே அவ டநதாளாககூறினான,அவளானஅது வெளிபபடுதலின. (ச)

ககo௫. வேட்ட பொழுதி னவையவை போலுமே
தோட்டாா கதுபபினா டோள. ௫

தோழியிறகூட்டததிறுதிககடசொலலியது.

இ-ள. வேட்டபொழுதின அவையவை போலுமே — மிகவினியவாயபொ ருளகளைப பெறாது அவறறினமேலவிருபபஙகூாநதபொழுதின்கண் அவைய வைதாமேவநதினபஞசெயயுமாறுபோல் இனபஞசெயயும்,—தோட்டாா கது

௩௧அ ககக ம அதி— புணாசசிமகிழதல.

பபினாள் தோள—எபபொழுதும பெறறுபபுணரினும, பூவினையணிநத தழைநத கூநதலினையுடையாடோளகள. எ-று.

தோடு ஆகுபெயர். இயறகைபபுணாசசி, இடநதலைபபாடு, பாங்கறகூட்டத துககண முனனரே நிகழநதிருககப பினனரும புதியவாய நெஞ்சம்பிணித்த லின, அவவாராமைபறறி இவவாறுகூறினான. தொழிலுவமம. (௫)

ககo௬. உறுதோ றுயிாதளிாபபத தீண்டலாற பேதைக
கமிழதி னியனறன தோள. ௬

இதுவுமது.

இ-ள. உயிா உறுதோறு தளிாபபத தீணடலால—தன்னைபபெறாது வாடிய எனனுயிா பெறறுறுநதோறுந தளிாககுமவகை தீணடுதலான,—பேதைககுத தோள அமிழதின இயனறன—இபபேதைககுத தோளகள் தீணடபபடுவதோ ரமிழதினாறசெயயபபடடன. எ-று.

ஏதுவாகலாற றீணடல அமிழதிறகுமெயதிறறு. வாடியவுயிரைத தளிாபபி ததலபறறி, அவையமிழதினியனறனவெனறான. தளிாததல் இனபததாற றழை

கக0எ. தமமி லிருநது தமதுபாத் துணடறறு
லமமா வரிவை முயககு. எ

இவளை நீவரைநதுகொணடு உலகோர தமமிலலிருநது
தமதுபாததுணணுமிலலறததோடுபடலவேணடுமெனற
தோழிககுச சொலலியது.

இ-ள. அம மா அரிவை முயககு—அழகிய மாமைநிறததையுடைய அரிவை யது முயககம—தமமில இருநது தமது பாதது உணடறறு—இன்பமபயதத றகட்டமககுரியவிலலினகணிருநது உலகோர தநதாளானவநத பொருளைத தெனபுலத்தார தெயவம விருநதொக்கலகடகுபபகுததுத தஙகூறறையுணடா றபோலும. எ-று.

தொழிலுவமம. இலலறஞசெயதாரெயதுநதுறககததினபம எனககிப்புண ாச்சியேதருமென வரைவுடனபடானகூறியவாறாயிறறு. (எ)

கக0அ. வீழு மிருவாக கினிதே வளியிடை
போழப படாஅ முயககு. அ

ஒததவனபுடைய றுமககு ஒருபொழுதுமவிடாத முயககமே
இனியதென வரைவுகடாயதோழிககுச சொலலியது.

இ-ள. நீசொலலுகினறதொககும,— வளி இடை போழபபடா முயக்கு —ஒருபொழுதுநெகிழாமையிற காறறாலிடையறுககபபடாதமுயககம—வீழு ம இருவாககு இனிதே — ஒருவரையொருவா விழைவாரிருவாககுமினிதே. எ-று.

முறறும்மை விகாரததாறறொககது. ஏகாரம் தேற்றத்தினகண்வநதது. ஈணடு இருவரிலலை இன்மையான இஃதொவவாதெனபது கருதது. களவிறபு ணாசசியைமகிழநது வரைவுடனபடான்கூறியவாறு. (அ)

ககo௬. ஊட லுணர்தல புணர்த லிவைகாமங்
கூடியார பெறற பயன். ௬

கரததலவேணடாமையின இடையறவிலலாதகூடடமே இனபபபய
னுடைததென வரைவுகடாவியாடகுச சொலலியது.

இ-ள. ஊடல உணாதல புணாதல இவை—புணாசசியினிதாதறபொருடடு வேணடுவதாயவூடலும அதனையளவறிநதுநீங்குதலும அதனபினிகழவதாயவ பபுணாசசிதானுமெனவிவையனறே— காமம கூடியார பெறற பயன—வரை நதுகொணடு காமததையிடைவிடாதெயதியவா பெறற பயனகள. எ-று.

ஆடவாக்குப பிரிவெனபதொனறுளதாதனமேலும அதுதான பரததையா மாடடாதலும அதனையறிநது மகளிரூடிநிறறலும அவவூடலைத தவறுசெயத வாதாமே தநதவறினமைகூறிநீககலும பினனுமவவிருவரும ஒததவன்பினரா யககூடலுமனறே முனவரைநதெயதினாபெறறபயன, அபபயன இருதலைபபு ளளினோருயிராய உழுவலனபுடையவெமககுவேணடாவென அவவரைநதெயத லையிகழநதுகூறியவாறு. (௬)

ககக0. அறிதோ றறியாமை கணடறறாற காமஞ
செறிதோறுஞ சேயிழை மாடடு. க0

புணாநதுடனபோகினறான றனனுளளே சொலலியது.

இ-ள. அறிதோறு அறியாமை கணடறறு—நூலகளானும நுணணுணாவா னும பொருளகளையறியவறிய முனனையறியாமை கணடாறபோலக காணபப டாநினறது—சேயிழைமாடடுச செறிதோறும காமம—சிவநதவிழையினையு டையாளை இடைவிடாது செறியசசெறிய இவணமாடடுக காதல. எ-று

களவொழுககததிற பலவிடையீடுகளானெயதபபெறாது அவாவுறறான இது பொழுது நிரநதரமாகவெயதபபெறறமையின, செறிதோறுமெனறான. அறிவி றகெலலையினமையான மேனமேலறியவறிய முனனையறிவு அறியாமையாயமு டியுமாறுபோலச செறிவிறகெலலையினறி மேனமேறசெறியசசெறிய முனனை சசெறிவு செறியாமையாயமுடியாநிறகினறதெனத தனனாராமைகூறியவாறு. இபபுணாசசிமகிழதல தலைமகடகுமுணடேனும அவணமாடடுக குறிபபானிகழ வதலலது கூறறானிகழாமையறிக. (க0)

ககஉ ம அதி.— நலம்புனைந்துரைத்தல்.

அஃதாவது தலைமகனறலைமகணலநதைப புனைநதுசொலலியது. இது, புணாசசிமகிழநதுழி நிகழவதாகலின, புணாசசிமகிழதலினபின வைககபபட்டது.

ககக. நன்னீரை வாழி யனிசசமே நினனினு
மென்னீரள யாம்வீழ பவள. க

இயறகைபபுணாசசியிறுதிககடசொலலியது.

இ-ள். அனிசசமே வாழி நனனீரை—அனிசசபபூவே, வாழ்வாயாக, மென்மையால நீயெலலாபபூவினுநலலவியறகையையுடையை, — யாம் வீழ்பவள் நினனினும் மெனனீரள— அஙஙனமாயினும எமமாலவிருமபபபட்டவள் நினனினுமெலலியவியறகையையுடையள. எ-று.

ககஉ ம அதி.— நலம்புனைந்துரைத்தல.

அனிசசம ஆகுபெயா. வாழியெனபது உடனபாடடுக்குறிப்பு. இனி யானே மெலலியனெனனுநதருக்கினையொழிவாயாகவெனபதாம. அதுபொழுதுறறறிநதானாகலின, ஊறறினினிமையையே பாராடடினான. இனனீரளெனறு பாடமோதுவாருமுளா. (க)

ககக உ. மலாகாணின மையாததி நெஞசே யிவள்கண்
பலாகாணும பூவொககு மென்று. உ

இடநதலைபபாட்டினகடசொலலியது.

இ-ள். நெஞசே—நெஞசே,—இவள கண பலாகாணும பூ ஒககும எனறு—யானேகாணபபெறற இவளகணகளைப பலரானுஙகாணபபடும பூக்கள ஒக்குமெனறு கருதி—மலாகாணின மையாததி—தாமரை, குவளை, நீலமுதலிய மலாகளைக்கணடால மயஙகாநினறாய, நினனறிவிருநதவாறென! எ-று.

மையாததல ஈணடு ஒவவாதவறறையொககுமெனககோடல, இறுமாததல செமமாததலெனபனபோலவொருசொல. இயறகைபபுணாசசிநீககமுதலாகத

தலைமகளகணகளைக காணபபெறுமையின அவறறேடொருபுடையொகுமல
ாகளைக கணடுறியெலலாம அவறறினகடகாதலசெயதுபோநதான, இதுபொ
ழுது அகணகளினலமுழு துநதானேதமியாளையிடததெதிரபபடடனுபவிததா
ருகலின அமமலாகள ஒவவாமைகணடு ஒபபுமைகருதிய நெஞசையிகழ்நது
கூறியவாறு. (உ)

ககஙஉ முறிமேனி முதத முறுவல வெறிநாறறம
வேலுணகண வேயததோ ளவடகு. ஈ
கூடுதலுறறபாஙகறகுத தலைமகனறலைம க
ளதியலபுகூறியது.

இ-ள. வேயததோளவடகு—வேயபோலுநதோளினையுடையவடகு—மேனி முறி — நிறநதளிரநிறமாயிருககும,— முறுவல முததம— பலலமுததமா யிருககும, —நாறறம வெறி—இயலபாயநாறறம நறுநாறறமாயிருககும,— உணகண வேல — உணகணகள வேலாயிருககும. எ-று.

பெயரடையாலுமொரியலபு கூறபபடடது. முறி, முறுவலெனபன ஆகுபெயர. உருவகவகையாறகூறினமையின, புனைநதுரையாயிறறு. நினறுறகருதபபடடா னையறியேனெனறு சேடபடிதத தோழிக்குத தலைமகன சொலலியதாகுமாம.

ககஙச. காணிற குவளை கவிழநது நிலனேககு
மாணிழை கண்ணெவவே மெனறு. ச
பாஙகறகூடடதறசெனறுசாதலுறுவான
சொலலியது.

இ-ள. குவளை—குவளைபபூககடாமும,—காணில—காண்டற்றொழிலையுடை யவாயின,—மாண இழை கண ஒவவேம எனறு கவிழநது நிலன நோக்கும— மாணடவிழையினையுடையாளகணகளை யாமொவவேமெனறுகருதி அநநாணி லலிறைஞசி நிலததினேநோககும. எ-று.

ககஉ ம அதி.—கலம்புனைந்துரைத்தல். ஈஉக

பணபானேயனறித தொழிலானுமொவவாதெனபான காணினென்றும்,கண டால் அவவொவவாமையால நாணுடைத்தாமெனபது தோன்றக் கவிழ்நதெ னறுஙகூறினான. காடசியுநாணுமினமையிற செமமாநது வானைநோக்கினவெ னபதாம. (௪)

ககககரு. அனிசசபபூக் கால்களையாள் பெய்தா ணுசுப்பிறகு
நல்ல படாஅ பறை. ரு

பகறகுறிககடபூவணிகணடு சொலலியது.

இ-ள. அனிச்சபபூக கால களையாள பெயதாள— இவள தனமெனமைக ருதாது அனிசசபபூவை முகிழகளையாது சூடினாள,—நுசுபபிறகு நலல பறை படா— இனியிவளிடைககு நலலபறைகளொலியா. எ-று.

அமமுகிழப்பாரமபொறாமையின இடை முரியும், முரிநதால அதறகுச் செத தாாககுரிய நெயதறபறையே படுவதெனபதாம. மககடகுரிய சாக்காடும் பறைபடுதலும இலககணைககுறிபபால நுசுபபினமேலேறறபபடடன.* (ரு)

கக்கசு. மதியு மடநதை முகனு மறியா
பதியிற கலஙகிய மீன. சு
இரவுககுறிககண மதிகணடு சொலலியது.

இ-ள. மீன— வானதது மீனகள,— மதியும மடநதைமுகனும அறியா— வேறுபாடு பெரிதாகவும தமமதியினையும எமமடநதைமுகததினையும இதுமதி இதுமுகமெனறறியமாடடாது,— பதியிற கலஙகிய—தநநிலையினினறுஙகல ஙகித திரியாநினறன. எ-று.

ஓரிடததுநிலலாது எபபொழுதுமியஙகுதலபறறிப பதியிறகலஙகியவென றான. வேறுபாடு வருகினறபாடடாற்பெறபபடும. இனியிரணடனையும பதியி றகலஙகாத மீனகளறியுமலலது கலஙகின மீனகள அறியாவெனறுரைபபினும மையும. (சு)

ககககஎ. அறுவாய நிறைநத வவிாமதிககுப் போல
மறுவுணடோ மாதா முகதது. எ
இதுவுமது.

இ-ள. அமமீனகள அஙஙனஙகலஙகுதறகுக காரணம யாது?— அறுவாய

நிறைந்த அவர் மதிக்குபோல—முனகுறைந்தவிடம வருந்திரமபியே விள
ங்குமதிகடபோல— மாதர் முகத்து மறு உண்டோ— இம்மாதாமுகத்து
மறுவுண்டோ? எ-று.

இடம கலி. மதிகனபது வேறறுமைமயகம. தேய்தலும வளர்தலும்
மறுவுடைமையுமினமைபறறி வேறுபாடறியலாயிருக்க அறிந்திலவெனவிகழ
ந்துகூறியவாறு. (எ)

ககக அ. மாதர் முகம்போ லொளிவிட் வலலியேற
காதலி வாழி மதி. அ
இதுவுமது.

---

*இவ்விலக்கணமையடியாயத தோன்றியகுறிபபை வடநூலார இலக்கணமூல
த்தோனியெனபர.

சக
கஉஉ ககங ம் அதி.— காதற்சிறபபுரைத்தல.

இ-ள். மதி வாழி — மதியே, வாழ்வாயாக, — மாதர் முகம்போல ஒளி
விட வலலியேல் காதலி—இம்மாதாமுகமபோல யான மகிழுமவகை ஒளிவீ
சவலலியாயின, நீயுமெனகாதலியுடையையாதி. எ-று.

மறுவுடைமையின அதுமாடடாய, மாடடாமையின எனறுற்காதலிக்கவும
படாயெனபதாம். வாழியெனபது இகழசசிகுறிபபு. (அ)

ககக கூ. மலரனன கணணண முகமொதது யாயிற
பலாகாணத தோனறன மதி. கூ
இதுவுமது.

இ-ள. மதி—மதியே,— மலர அனன கணணள முகம ஒத்தியாயின—இம
மலாபோலுங்கணணினையுடையாண்முகதது நீயொகவேணடுதியாயின, —
பலா காணத் தோனறல— இதுபோல யானகாணத தோனறு, பலாகாணத
தோனறுதொழி. எ-று.

தானே முகத்தினலமுழுதுங்கணடநுபவித்தாலுகலின ஈண்டும பலாகாண

த்தோனறலையிழிததுககூறினான. தோனறின நினககவவொபபுணடாகாதென பதாம். (௬)

ககஉ0. அனிசசமு மனனத்தின் றூவியு மாத
ரடிககு நெருஞசிப பழம. க0

உடனபோககுரைதத தோழிககு
அதனதருமைகூறி மறுததது.

இ-ள. அனிசசமும அனனததின தூவியும்—உலகததாரான மெனமைககெடுககபபட்ட அனிசசபபூவும அனனபபுளளினசிறகுமாகிய விரணடும—மாதா அடிககு நெருஞசிபபழம— மாதரடிக்கு நெருஞசிபபழமபோல வருததஞசெயயும. எ-று.

முள வலிதாதலுடைமையிற பழமெனறான. இததனமைததாயவடி பரததியனனகுடுமிககூாஙகறகளையுடைய வெஞசுரததை யாஙஙனஙகடககுமெனபது குறிபபாறபெறப்பட்டது. செமபொருளேயனறிக குறிபபுபபொருளும அடி நலனழியாமையாகலின, இதுவுமிவவதிகாரதததாயிறறு. (க0)

ககஙூ ம அதி.—காதற்சிறப்புரைத்தல்.

அஃதாவது தலைமகன தனகாதனமிகுதிகூறலும, தலைமகள தனகாதன மிகுதிகூறலுமாம. இது, புணாசசியும நலனுமபறறி நிகழவதாகலின, புணாசசிமகிழதல நலமபுனைநதுரைததலகளினபின வைககபபட்டது.

ககஉக. பாலொடு தேன்கலந தறறே பணிமொழி
வாலெயி றூறிய நீர். க

இயற்கைபபுணாச்சியிறுதிக்கட்டலைமகன
றனனயபபுணாததியது.

இ-ள். பணிமொழி வால எயிறு ஊறிய நீர் — இமமெலலியமொழியினையுடையாளது வாலியவெயிறூறியநீர்— பாலொடு தேன கலநதறறு— பாலுடனே தேனைக்கலநத கலவைபோலும். எ-று.

ககஙூ ம அதி.—காதறசிறப்புரைத்தல. ௩௨௩

கலநததறறெனபது விகாரமாயிறறு, கலககபபட்டதெனறவாறு. பாலொடு தேனெனறவதனால அதனசுவைபோலுஞ் சுவையினையுடைத்தென்பதாயிறறு; எயிறூறியவென இடததுநிகழபொருளினறொழில இடததினமேனினறது. வேறுவேறறியபபட்ட சுவையவாய பாலுநதேனுஙகலநதுழி அக்கலவை இனனதெனறறியலாகாத இனசுவைததாமாகலின, அது பொருளாகிய நீாகருமெயதுவிகக. (க)

ககஉஉ. உடமபொ டுயிரிடை யெனன மறறன்ன
மடந்தையொ டெமமிடை நடபு. உ

பிரிவசசஙகூறியது.

இ-ள. உடமபொடு உயிரிடை எனன அனன— உடமபோடுயிரிடையுளவாயநடபுககள எததனமைய அததனமைய— மடநதையொடு எமமிடை நடபு —இமமடைநதையோடு எமமிடையுளவாய நடபுககள. எ-று.

எனனவெனப பனமையாறகூறியது, இரணடுநதொனறுதொடடு வேறறுமையினறிக கலநதுவருதல, இனபததுனபஙகளொககவனுபவிததல, இனறியமையாமையெனறிவறறை நோககி. தெயவபபுணாசசியாகலான அதுபொழுது உணாசசியிலளாகியாள பினனுடையளாமனறே, ஆயவழி இவனயாவனகொலெனவும எனகணனபுடையனகொலெனவும இனனுமிவனைத்தலைபபெயதலகூடுஙகொலெனவும அவணமனததினகணிகழும, அநநிகழவனவறறைககுபபானறிநது அவைதீரககூறியவாறு. எனனையெனறு பாடமோதுவாருமுளா.

ககஉஙூ. கருமணியிற பாவாயநீ போதாயாம வீழுந்
திருநுதற கிலலை யிடம ௩

இடநதலைபபாடடினகடடலைமகணீககததுச சொலலியது.

இ-ள. கருமணியிற பாவாய நீ போதாய — எனகணணிறகருமணியினகணுறையும பாவாய, நீயஙகுநினறும போதருவாயாக,— யாம வீழும் திருநுதறகு இடம இலலை—போதராதிருததியாயின, எமமாலவிருமபபபடட திருநுதலையுடையாடகு இருககவிடமிலலையாம. எ-று.

யானகாணாதமையாமையின இவளபுறததுபபோகறபாலளனறி எனகணணு

ளிருககறபாலள, இருககுஙகால நினனோடொருஙகிருகக இடமபோதாமை பின நினனினுஞசிறநதவிவடகு அவவிடததைககொடுதது நீபோதுவாயாகவெனப தாம. (௩)

ககஉச. வாழத லுயிாககனன ளாயிழை சாத
லதறகனன ஸீஙகு மிடதது. ச
பகறகுறிககடபுணாநதுநீஙகுவான சொலலியது.

இ-ள. ஆயிழை உயிாககு வாழதல அனனள — தெரிநதவிழையினையுடை யாள எனககுப புணருமிடதது உயிாககுடமபோடுகூடிவாழதலபோலும,— நீஙகுமிடதது அதறகுச சாதல அனனள — பிரியுமிடதது அதறகு அதனினீ ஙகிபபோதலபோலும. எ-று.

எனககெனபதும புணருமிடததெனபதும அவாயநிலையான வநதன. வாழுங காலதது வேறறுமையினறி வழிநிறறலானும, சாஙகாலதது வருத்தஞசெயத லானும், அவறறை அவளபுணாவுபிரிவுகட்குவமையாககினான. (ச)

௩.உச ககஙூ ம் அதி.— காதறசிறபபுரைத்தல.

ககஉரு. உள்ளுவன மன்யான மறபபின் மறபபறியே
னொளளமாக கண்ணாள குணம. ரு

ஒருவழிததணநதுவநததலைமகன் நீயிாதணநதஞானறு
எம்மையுளளியுமறிதிரோவென்ற தோழிககுச சொலலியது.

இ-ள. ஒளளமாக கணணாள குணம யான மறபபின உளளுவன — ஒள ளியவாய அமரைசசெயயுஙகணணினையுடையாளகுணஙகளை யானமறநதேனா யின, நினைப்பேன்,—மறபபு அறியேன—ஒருபொழுதும மறததலையறியேன, ஆகலான நினைததலையுமறியேன. எ-று.

மன ஒழியிசைககண வநதது. குணஙகள நாணம, மடம, அசசம, பயிாபபு முதலாயின. இததுணையுநதலைமகனகூறறு, மேறறலைமகளகூறறு. (ரு)

ககஉசூ. கண்ணுளளிற போகா ரிமைபபிற பருவராா

நுணணியரெங காத லவா. ௬

ஒருவழிததணபபினகடடலைமகனைத தோழி இயறப
ழிககுமெனறஞசி அவளகேடபத தன
னுளளே சொலலியது.

இ-ள. தாஙகாணாமைபறறிச சேயமைககடபோயினாரெனறு கருதுவாா கருதுக,—எஙகாதலவா கணணுளளிற போகாா—எமமுடையகாதலா எஙகணணகததுநினறும போகாா,— இமைபபிற பருவராா— யாமறியாதிமைததேமாயின் அதனால்வருநதுவதுஞசெயயாா,— நுணணியா—ஆகலாற காணபபடா நுணணியா. எ-று.

இடைவிடாதநினைவினமுதிாசசியான எபபொழுதும முனனேதோனறலிற கணணுளளிறபோகாரெனறும, இமைததுழியும அது நிறறலான இமைபபிற பருவராரெனறுஙகூறினாள. (௬)

ககஉஎ. கண்ணுளளாா காத லவராகக 'கண்ணு
மெழுதேங கரபபாக கறிநது. எ

இதுவுமது.

இ-ள. காதலவா கண உளளாராகக கணணும எழுதேம—காதலா எபபொழுதுமெஙகணணினுளளாராகலாற கணணினையஞசனததாலெழுதுவதுஞசெயயேம,— கரபபாககு அறிநது — அததுணைககாலமும அவாமறைதலையறிநது. எ-று.

இழிவுசிறபபுமமை மாறறபபடடது. கரபபாககெனபது வினைபபெயா. வருகினற வேபாக்கெனபதுமது. யானிடையீடின்றிககாணகினறவரைப பிரிநதாரெனறு கருதுமாறெனனையெனபது குறிபபெசசம. (எ)

ககஉஅ. நெஞசத்தாா காத லவராக வெயதுண்ட
லஞசுதும் வேபாக கறிநது. அ .

இ-ள். காதலவா நெஞசத்தாராக வெயது உணடல அஞசுதும—காதலா எஙநெஞசினுளளாராகலான உண்ணுஙகால வெயதாக உணடலையஞசாநினறேம்,—வேபாககு அறிந்து—அவா அதனான வெயதுறலையறிநது. எ-று.

எபபொழுதும் எனனெஞ்சினகணிருககினறவரைப பிரிநதாரெனறு கருது மாறெனனையெனபது குறிபபெசசம். (அ)

ககஉகூ. இமைபபிற கரப்பாக கறிவ லனைததிறகே
யேதில ரென்னுமிவ ஊா. கூ

வரைவிடைவைததுபபிரிவினகடடலைமகளாறறுதறபொருடடுத
தோழி தலைமகனையியறபழிததவழி அவளியறபடமொழிநதது.

இ-ள. இமைபபிற கரபபாககு அறிவல —எனகணணிமைககுமாயின உள்ளிருககினற காதலா மறைதலையறிநது இமையேன,—அனைததிறகே ஏதிலா எனனும இவவூா— அவவளவிறகு அவரைத துயிலாநோயசெயதாா அனபிலரெனறு சொலலாநிறகும இவவூா. எ-று.

தனகருததறியாமைபறறிப புலநதுசொலலுகினறாளாகலின, தோழியைவேறுபடுதது இவவூரெனறாள. ஒருபொழுதும பிரியாதவரைப பிரிநதாரெனறு பழிககறபாலையலலையெனபதாம. (கூ)

ககஙூ0. உவநதுறைவ ருளளதது ளெனறு மிகநதுறைவ
ரேதில ரெனனுமிவ ஊா. க0

இதுவுமது.

இ-ள. எனறும உளளததுள உவநது உறைவர் — காதலா எஞஞான்றும எனனுளளததுளளேயுவநதுறையாநிறபா,—இகநது உறைவா ஏதிலா எனனும இவவூா — அதனையறியாது அவரைப பிரிநதுறையாநினறா அனபிலரென்று சொலலாநிறகும இவவூா. எ-று.

உவநதுறைவரெனறதனால அனபுடைமைகூறினாள. பிரியாமையும் அனபுமுடையாரை இலரெனப பழிககறபாலையலலையெனபதாம. (க0)

ககச ம அதி.— நாணுத்துறவுரைத்தல்.

அஃதாவது சேடபடுககபபடடு ஆறறானாய தலைமகன தோழிககுத தன ணாணடுறவுரைததலும, அறததொடுநிறபிககலுறற தலைமகள அவடகுத தனனா ணடுறவுரைததலுமாம. இது, காதனமிககுழி நிகழவதாகலின, காதறசிறபபு ரைததலினபின வைககபபடடது.

ககஙக. காம முழந்து வருநதினாக கேம
மடலலல திலலை வலி. க

சேடபடுககபபடடு ஆறறானாய தலைமகன சொலலியது.

இ-ள. காமம உழநது, வருநதினாககு— அரியராய மகளிரோடு காமததை யனுபவிததுப பினனதுபெறாது துனபுறறவாடவாககு— ஏமமடல அலலது வலி இலலை — பணடும ஏமமாயவருகினற மடலலலது இனியெனககு வலி யாவதிலலை. எ-று.

ஏமமாதல அததுனபநீஙகுமவகை அவவனுபவததினைககொடுததல. வலி ஆகுபெயா. பணடுமாடவராயினா இனபமெயதிவருகினறவாறுநிறக நினனைய தறகுததுணையெனறு கருதிக கொனனேமுயனற யான் இதுபொழுது அலலா மையையறிநதேனாகலான இனி யானுமவவாற்றான அதனையெயதுவலென்பது கருதது. (க)

ஙஉசு ககச ம அதி.— நாணுத்துறவுரைத்தல்.

ககஙஉ. நோனா வுடம்பு முயிரு மடலேறு
நாணினை நீக்கி நிறுதது. உ

நாணுடையநுமககு அது முடியாதென மடலவிலககலுறறாட்குச் சொலலியது.

இ-ள். நோனா உடமபும் உயிரும மடல ஏறும — அவவருததததினைபபொ றாதவுடமபுமுயிரும அதறகேமமாய மடனமாவினையூரக்கருதாநினறன,—நா ணினை நீககிநிறுதது— அதனை விலககுவதாய நாணினையகறறி. எ-று.

வருநதினாககென மேலவநதமையிற செயபபடுபொருள ஈணடுக கூறாரா யினா. மடல ஆகுபெயா. நீககிநிறுததெனபது ஒருசொனனீரமைதது. அறி வுநிறையோாபபுககடைபபிடிமுதலிய முனனேநீஙகவும நாணீஙகாதுநினறது, அதுவுமிதுபொழுதுநீஙகிறறெனபான, உடமபுமுபிருமென்றான. அவைதாந தமமுணீஙகாமறபொருடடு மடலேறுமெனறது அவள தனனாறறாமையறிநது கடிதிறகுறைநோதனோககி. (உ)

ககஙஙூ. நாணொடு நலலாண்மை பணடுடையே னினறுடையேன
காமுறறா ரேறு மடல. ௩

நாணேயனறி நலலாணமையுமுடைமையின
முடியாதெனறாடகுச சொலலியது.

இ-ள. நாணொடு நலலாணமை பணடு உடையேன— நாணும மிககவாண டகைமையும யான பணடுடையேன, — சாமுறறா ஏறும மடல இனறு உடையேன—அவை காமததானீஙகுதலான, அககாமமிககாரேறும மடலினை யினறுடையேன. எ-று.

நாண இழிவாயினசெயதறகணவிலககுவது. ஆணமை ஒனறறகுநதளராது நிறறல. அவை பணடுளளன, இனறுளளது இதுவேயாகலிற கடிதினமுடியு மெனபதாம. (௩)

ககஙூச. காமக் கடுமபுன லுயககுமே நாணொடு
நலலாணமை யென்னும புணை. ச

நாணுநலலாணமையுங காமவெளளததிறகுப புணையாகலின
அதனால அவைநீஙகுவனவலலவே பெனறாடகுச சொலலியது.

இ-ள. நாணொடு நலலாணமை எனனும புணை—யானறனனைககடததறகுக கொணடநாணும நலலாணமையுமாகிய புணைகளை— காமக கடுமபுனல உய க்குமே—எனனிறபிரிததுக காமமாகிய கடியபுனல கொணடுபோகாநினறது. எ-று.

அதுசெயயமாடடாத ஏனைபபுனலினீககுதறகுக் கடுமபுனலெனறான. இப புனறகு அவை புணையாகா, அதன்ன அவை நீஙகுமெனபதாம. (ச)

ககஙூரு. தொடலைக குறுநதொடி தநதாண் மடலொடு

மாலை யுழககுந துயா. ௫

இவவாறறாமையும மடலும நுமககெவவாறு
வநதனவெனறாட்குச சொலலியது.

ககச ம அதி.— நாணுததுறவுரைததல ௩௨௭

இ-ள. மாலை உழககும் துயா மடலொடு— மாலைபபொழுதின்கணனுபவிக குநதுயரினையும அதறகுமருநதாயமடலினையும முனனறியேன,— தொடலைக குறுநதொடி தநதாள— இதுபொழுது எனககு மாலைபோலததொடாநத சிறு வளையினையுடையாடநதாள. எ-று.

காமம ஏனைபபொழுதுகளினுமுளதேனும மாலைககணமலாதலுடைமையின மாலையுழக்குநதுயரெனறும, மடலும அதுபறறி வநததாகலின அவவிழிவும அவளாறறரபபட்டதெனறும், அவடான நீகூறியதேகூறுமிளைமையனெனபது தோனறத தொடலைககுறுநதொடியெனறுஙகூறினான. அபபெயா உவமை ததொகைபபுறததுபபிறநதவனமொழிததொகை. இவையவடநதனவாகலின நினனானீஙகுமென்பது கருதது. (௫)

ககஙசு. மடலூாதல யாமதது முளளுவேன் மன்ற
படலொலலா பேதைககென் கண். சு

மடலூருமபொழுது இறறைககுஙகழிநததெனறாடகுச
சொலலியது.

இ-ள. பேதைககு என கண படல ஒலலா— நினபேதைகாரணமாக என கணகள ஒருகாலுநதுயிறலைபபொருநதா,— யாமததும மனற மடலூாதல உளளுவேன — அதனால எலலாருநதுயிலுமிடையாமததும யானிருநது மட லூாதலையே கருதாநிறபேன. எ-று.

பேதையெனறது பருவமபறறியனறு மடமைபறறி. இனிககுறைமுடிபபது நாளையெனவேணடாவெனபதாம. (சு)

ககஙஎ. கடலன்ன காம முழநது மடலேறாப
பெணணிற பெருநதகக தில. எ

பேதைககெனகணபடலொலலாவெனபதுபறறி
அறிவிலராயமகளிரினும அஃதுடையராயவாடவரனறே
ஆறறறபாலரெனறுடகுச சொலலியது.

இ-ள. கடல அனன காமம உழநதும மடல ஏறுப பெணணின—கடலபோலக கரையறறகாமநோயினையனுபவிததும மடலூாதலைசசெயயாது ஆறறியிருக்கும பெணபிறப்புபபோல—பெருநதககது இல — மிககதகுதியினையுடைய பிறபபு உலகததிலலை. எ-று.

பிறபபுவிசேடததால அவவடககம எனககிலலையாகாநினறது, நீயஃதறிகினறிலையெனபதாம. இததுணையுநதலைமகனகூறறு, மேறறலைமகளகூறறு. (எ)

ககஙஅ. நிறையரியா மனனளிய ரெனனாது காம
மறையிறந்து மனறு படும. அ

காபபுசசிறைமிககுக காமமபெருகியவழிச சொலலியது.

இ-ள. நிறை அரியா (எனனாது)— இவாநிறையால நாமீதூாதறகரியரென்றஞசுதலசெயயாது, — மன அளியர் எனனாது — மிகவுமளிக்கத்தககாரெனறிரங்குதலசெயயாது,—காமம மறை இறநது மனறுபடும— மகளிாகாமமும அவாமறைததலைக்கடநது மனறினகணணே வெளிபபடுவதாயிருநதது. எ-று.

ஙஉஅ ககஞ ம அதி.— அலாறிவுறுததல.

எனனாதெனபது முனனுஙகூடடி மகளிரெனபது வருவிககபபடடது. எசசவுமமை விகாரததாறறொககது. மனறெனபது தநதைதனனையரைநோககி. உலகததுப பெணபாலாாகாமததியலபுகூறுவாளபோனறு,தனகாமம பெருகியவாறும இனியறததொடுநிறறலவேணடுமெனபதுஙகுறிபபாறகூறியவாறாயிறறு.

ககஙகூ. அறிகிலா ரெலலாரு மென்றேயென காம
மறுகின மறுகு மருணடு. கூ

இதுவுமது.

இ-ள. எலலாரும அறிகிலாா எனறு—யானமுனனடஙகி நிறறலான எலலாருமெனனையறிதலிலா இனியவவாறுநிலலாதியானேவெளிபபட்டறிவிபபலென்

றுகருதி,—எனகாமம மறுகில மருணடு மறுகும—எனகாமம இவவூாமறுகி னகணணே மயஙகிச சுழலாநினறது. எ-று

மயஙகுதல அமபலாதல. மறுகுதல அலராதல. அமபலுமலருமாயிறறு, இனி யறததொடுநிறறலவேணடுமெனபதாம. அறிவிலாரெனபதுஉம பாடம. (கூ)

ககச0. யாஙகண்ணிற காண நகுப வறிவிலலாா
யாமபடட தாமபடா வாறு. க0

செவிலிககறததொடுநினறுவைதது யானிறகுமாறெனனை
யெனறு நகையாடிய தோழியொடு புலநது
தனனுளளே சொலலியது.

இ-ள். யாம கணணிறகாண அறிவிலலாா நகுப—யாஙகேடகுமாறுமனறிக கணணாறகாணுமாறு எமமையறிவிலாா நகாநினறாா, — யாம படட தாம படாவாறு—அவரஙஙனஞசெயகினறது யாமுறறநோயகள தாமுறாமையான. எ-று.

கணணினெனறது முனகணடறியாமையுணரநினறது. அறததொடுநினற மையறியாது வரைவுமாடசிமைபபடுகினறிலளெனப புலககினறாளாகலின, ஏதி லாளாககிக கூறினாள. இது, நகாநினறுசேடபடுககுநதோழிககுத தலைமகன கூறியதாஙகால, அதிகாரததிறகேலாமையறிக. (க0)

ககரு ம அதி— அலரறிவுறுத்தல்.

அஃதாவது களவொழுககமவேணடிய தலைமகன பிறாகூறுகினறவலர் தனககாகினறவாறறைத தோழிககறிவுறுததலும, வரைவாக உடனபோககாக ஒன்றுவேணடிய தலைமகளுநதோழியும அவவலரையவனறனககறிவுறுததலு மாம. இது, நாணுததுறநதவழி நிகழவதாகலான, நாணுத்துறவுரைததலினபி ன வைககபபடடது.

ககசக. அலரெழ வாருயிா நிறகு மதனைப
பலரறியார் பாககியத தால. க

அலலகுறிபபடட பிறறைஞான்று வநத தலைமகனைத் தோழி
யலாகூறி வரைவுகடாயவழி அவன சொலலியது.

இ-ள். அலா எழ ஆருயிர் நிறகும — மடநதையொடெம்மிடைநட்பு ஊரி
ன்கணலராயெழுதலான அவளைபபெருதுவருநதுமெனனரியுவுயிர பெறறன

ககடு ம் அதி.— அலரறிவுறுத்தல். கூஉசு

போனறு கிலபெறும;— அதனைப பாக்கியத்தால் பலர் அறியார்—அந்நிலை பேறறைத தெய்வத்தால யானேயறிவதலலது கூறுகினறபலருமறியாா.எ-று.

அலலதுறிபபட்டுத் தலைமகனையெயதபபெறுத வருத்தமெல்லாநதோனற அரியவுயிரொனறும், அங்ஙனமரியானை எளியளாக்கியெடுக்கினறமையின், அஃத வவாருயிரக்குப பறறுககோடாகாகினறதெனபான அலலொழவாருயிர்நிற்குமெ னறும, பறறுககோடாதலை அவவேதிலாரறியிறறுறருதொழிவா ஒழியவே ஆரு யிர்போமாகலான் அவரறியாதொழிகினறது தெயவததானெனறுங்கூறினான. முறறுமமை விகாரததாறறெகக்து. (க)

ககசஉ. மலரன்ன கண்ணு ளருமை யறியா
தலரெமக கீநததிவ வூா. உ

இதவுமது.

இ-ள. மலா அன்ன கணணுள அருமை அறியாது—மலாபோலுங்கணணை யுடையாளது எயதறகருமையறியாது,— இவவூர் அலா எமக்கு ஈநதது— இவ்வூா அவளையெளியளாக்கி அவளோடலாகூறலை எமகருபகரிநதது. எ-று.

அருமை அல்லகுறிபபாட்டானும இடையீடுகளானும ஆயது. ஈநததென றான, தனகருபபறறுககோடாகலின. அலாகூறுவாளை அவாசெயதவுதவிபறறி இவவூனொனறான. (உ)

ககசஊ. உறுஅதோ வூரறிந்த கௌவை யதனைப்
பெறுஅது பெறறனன நீாதது. ஊ

இதவுமது.

இ-ள. ஊா அறிநத கௌவை உறுதோ— எங்கடருககூட்டமுண்மை இவ வூரறிதலான விளைநதவலா எனகருறுவதொனறனறே,— அதனைப பெறுத பெறறனன நீாதது—அதுகேடடவெனமனம அகஊடடதனைபபெறுநிருநதே

பெறறாறபோலுநீாமையையுடைததாகலான. எ-று.

பெறறனனநீாமை பெறறவழியுளதாமினபமபோலுமினபமுடைமை. நீாத்தெனபதறகேறற மனமெனனும வினைமுதல வருவிககபபட்டது. (௩)

ககசச. கவவையாற கவ்விது காம மதுவினறேற்
றவ்வென்னுந தன்மை யிழந்து. ச

இதுவுமது.

இ-ள். காமம கவ்வையால கவவிது—எனகாமம் இவவூரெடுக்கினற அலரானேயலர்தலையுடைததாயிறறு,— அது இனறேல தனமை இழநது தவ்வெனனும— அவவலரிலலையாயின, தனனியலபிழநது சுருஙகும. எ-று.

அலாதல மேனமேனமிகுதல. செவவையுடையதனைசசெவவிதெனறாறபோலக் கவ்வையுடையதனைக் கவவிதென்றா. இயலபு இனபமபயததல. தவவென்னுமென்பது குறிபபுமொழி, "நூலகால யாதத மாலை வெணகுடை— தவ்வென் றசைஇத தாழதுளி மறைபப" எனபுழியுமது. (௪)

ககசரு. களிததொறுங களளுண்டல வேட்டற்றாற் காமம்
வெளிபபடுந் தோறு மினிது. ரு

இதுவுமது.

சஉ

௩௩௦ ககரு ம் அதி.— அலரறிவுறுத்தல்.

இ-ள். களிததொறும் கள் உண்டல வேட்டறறு—கள்ளுண்பாாக்குக களிககுநதோறுங்கள்ளுண்டல இனிதாமாறுபோல,—காமம் வெளிப்படுநதோறும இனிது—எனக்குக் காமம் அலராநதோறும் இனிதாகாநினறது. எ-று.

வேட்கப்பட்டறறாலென்பது வேட்டறறாலெனநினறது. வேடகைமிகுதியால அலரும் இனபஞ்செயயாநினறதெனபதாம. (ரு)

ககசசு கண்டது மன்னு மொருநா ளலர்மன்னுந்
திங்களைப பாமபுகொண டறறு. சு

இடையீடுகளானும அலலகுறியானுந தலைமகனையெயதபபெறாத தலை
மகள அவனசிறைபபுறததானாகத தோழிககுச் சொல
லுவாளாய அலரறிவுறீஇ வரைவுகடாயது.

இ-ள். கணடது ஒருநாள—யான் காதலரைக் கணணுறபபெறறது ஒருஞா
னறே,—அலா திஙகளைப பாமபு கொணடறறு—அதனினாயவலா அவவளவி
றறனறித திஙகளைபபாமபுகொண்டவலாபோன்று உலகெஙகுமபரநதது.எ-று.

காரியததைககாரணமாகவுபசரிததுப பாம்புகொண்டறறெனறாள. இருவழி
யும மனனும உமமையும அசைநிலை. காட்சியினறியும அலாபரககின்ற இவவொ
ழுக்கம இனியாகாது, வரைநதுகோடலவேணடுமெனபதாம. (சு)

ககசஎ. ஊரவா கௌவை யெருவாக வனனைசொன்
னீராக நீளுமிந் நோய எ

வரைவுநீட ஆறறாளாய தலைமகளைத தலைமகன சிறைபபுறததானாதல
றிநததோழி ஊரவரலரும அனனைசொலலுநோககியாறறலவே
ணடுமெனச சொலலெடுபபியவழி அவளசொலலியது.

இ-ள். இநநோய—இககாமநோயாகிய பயிர,—ஊரவா கௌவை எருவாக
அனனைசொல நீராக நீளும—இவவூரினமகளிரெடுககினற அலா எருவாக அது
கேட்டு அனனை வெகுணடுசொலலுகினற வெஞசொல நீராக, வளராநினறது.
எ-று.

ஊரவரெனபது தொழிலான ஆணொழிததுநினறது. ஏகதேசவுருவகம். சுரு
ஙகுதறகேதுவாவன தாமே விரிதறகேதுவாகாநினறனவெனபதாம. வரைவா
னாதல பயன. (எ)

ககசஅ. நெயயா லெரிநுதுபபே மென்றறறாற கௌவையாற
காம நுதுபபே மெனல. அ

இதுவுமது.

இ-ள. கௌவையால காமம் நுதுபபேமெனல— ஏதிலாரெடுக்கினற அல

ரால் நாஙகாமததையவிததுமெனறு கருதுதல்—நெயயால எரி நுதுபபேமெ ன்றற்று — நெயயாலெரியையவிததுமெனறு கருதுதலோடொககும. எ-று.

மூன்றனுருபுகள கருவிக்கணவநதன. கிளாதறகாரணமாய அலரால அவித தலகூடாதெனபதாம். (அ)

ககசகூ. அலர்நாண வொல்வதோ வஞசலோம் பென்றார்
பலர்நாண நீத்தக் கடை. கூ

ககசூ ம அதி.—பிரிவாறறாமை. கூகூக

வளாவிடைவைததுபபிரிவினகணறறாளாய தலைமகள அவனவ
நது சிறைபபுறததானாதலறிநது அலரஞசியாறறலவேண
டுமெனற தோழிககுச சொலலியது.

இ-ள. அஞசலோமபு எனறார பலா நாண நீததககடை— தமமையெதிர் பபடடஞானறு நினனிறபிரியேன அஞசலோமபெனறவாதாமே இனறு கண டாரபலரும் நாணுமவகை நமமைத துறநதபின—அலா நாண ஒலவதோ— நாமேதிலாரகூறுமலருககு நாணககூடுமோ கூடாது. எ-று.

நாணவெனனும வினையெசசம ஒலவதெனனுநதொழிறபெயருள ஒலலுதற றொழிலோடு முடிநதது. கணடாரநாணுநிலைமையமாய யாம நாணுதல யாண டையதெனபதாம. (கூ)

ககரு0. தாமவேணடி னலகுதெய காதலா யாமவேண்டுங
கௌவை [illegible] ஊா. க0

தலைமகன பிரிவுரைககும் வன்கதொழி தலைமகடகுசசொல
லுவாளாவ ரெனனு நவைன உடனபோககு
நயபபச் செலலியது.

இ-ள. யாம வேணடும கௌவை இவஊா எடுககும—உடனபோகறகேது வாகனோககி யாமபணடேவிருமபுவதாயவலரா இவஊாதானேயெடாநினறது, —காதலாதாம வேணடின நலகுவா—இனிககாதலாதாமும யாமவேணடிய ககால அதனையினிதினோவா, அதனால இவவலா நமககுநனறாயவநதது. எ-று.

எசசவுமமை விகாரத்தாறறொககது. நஙகட்காதலுடைமையின மறாரென

பது தோனறக காதலரெனறாள. இவவிருபதுபாடடும புணாதனிமிததம. (கo)

களவியல முறறிறறு

கற்பியல்.

இனிக கறபுப பதினெடடதிகாரததாற கூறுவானறொடஙகி, முதறகடபிரிவாறறாமை கூறுகினறா.

ககசூ ம அதி.— பிரிவாற்றாமை.

அஃதாவது வரைநதெயதியபின தலைமகன அறமபொருளினபஙகளின பொருடடுச சேயிடையினும ஆயிடையினுந தலைமகளைப பிரிநதுசெலலும செலலுஞானறு அபபிரிவினை அவளாறறாளாநதனமை. அஃது ஈணடுப பிரிவுணாததியதலைமகறகுத தோழி கூறலும, அவடனககுத தலைமகடானே அவனகுறிபபானுணாநதுகூறலும, பிரிவுணாததியவழிககூறலும, தலைமகனபிரிநதுழி ஆறறுவிக்குநதோழிககுத தலைமகளமறுததுககூறலுமென நாலவகையாறகூறபபடும்.

ககஙக. செலலாமை யுண்டே லெனககுரை மறறுநின
வலவரவு வாழவாரக குரை . க
பிரிநதுகடிதினவருவலெனற தலைமகறகுத
தோழி சொலலியது.

ஈஈஉ. ககசூ ம அதி.— பிரிவாற்றாமை.

இ-ள். செல்லாமை உண்டேல எனககு உரை — நீயெம்மைபபிரியாமையுண்டாயின் அதனையெனக்குசசொல, — மறறு நின் வலவரவு வாழவார்ககு உரை—அஃதொழியப் பிரிநதுபோய விரைநதுவருதலசொலவையாயின அதனை அப்பொழுது உயிரவாழவாரககுச சொல. எ-று.

தலைமகளையொழிதது எனககெனறாள, தானவளெனனும வேறறுமையினமையின. அக்காலமெலலாமாறறியிருநது அவவரவுகாணவலலளலலள, பிரிந

தபொழுதேயிறந்துபடுமென்பதாம். அழுங்குவித்தல் பயன். இதனைத் தலைமகளகூறறாககியுரைப்பாருமுளர். (க)

ககரு௨. இன்க ணுடைத்தவா பார்வல பிரிவஞ்சும்
புன்க ணுடைந்தாற புணாவு. ௨

பிரிவு தலைமகன் [illegible] பானறிந்த தலைமகள
தோழிக [illegible] கொண்டறறு—அதன் [illegible]

இ-ள். அவா பாரவல இனகண [illegible] வலாபோன்று உலகெங் [illegible] ணணியுங்கொண்டு பினனினறஞானறு அவாநோககுப் [illegible] துப பார [illegible] குறித்தமையான நமக்கினபமுடைததாயிருககும், — [illegible] பிரிவஞ்சும புனகண உடைதது— இன்று அபபுணாசசிதான நிகழாநிறகவும அது பிரிவரெனறஞ்சுமசசததினை யுடைததாயிறறு, அவரனபினிலைமையிது. எ-று.

பாரவலெனறதனாற புணாசசிபெறாத பின்னிலைக்காலம பெறபபடடது. புனகணெனனுங்காரியபபெயா காரணததினமேலதாயிறறு. அவவசசததினையுடைததாதலாவது "முளளுறழ முளையெயிற றமிழதூறுந தீநீரைக—களளினு மகிழ செயயு மெனவுரைதது மமையாரென—னொளளிழை திருததும" பணடையிறசிறபபால அவன பிரிதறகுறிபபுககாடடி அசசஞ்செயதலுடைமை. அழுங்குவிததல பயன. (௨)

ககரு௩. அரிதரோ தேறற மறிவுடையார கணணும
பிரிவோ ரிடததுணமை யான. ௩

இதுவுமது.

இ-ள். அறிவு உடையாரகணணும—பிரியேனெனற தஞ்சொலலும நமபிரிவாறறாமையும அறிதலுடையராய காதலாகணணும,—ஓரிடததுப பிரிவு உண்மையான—ஒரோவழிப பிரிவு நிகழதலான,—தேறறம அரிது—அவாசொலலும தலையளியும்பறறி நமமாடடனபுடையரெனத தேறுநதேறறம அரிதாயிருநதது. எ-று.

அரோ அசைநிலை. உமமை உயாவுசிறபபினகண வநதது. (௩)

ககரு௪. அளித்தஞ்ச லென்றவா நீப்பிற றெளிததசொற
றேறியாரக குணடோ தவறு. ௪

இதுவுமது.

இ-ள. அளிதது அஞசல எனறவா நீபபின— எதிாபபடடஞானறே தலைய ளிசெயது நின்னிறபிரியேன அஞசலெனறவாதாமே பின பிரிவராயின, — தெளித்த சொற றேறியாாக்குத தவறு உணடோ — அவாககனறி அவாதெ ளிவிததசொலலை மெயயெனத் தெளிநதாாக்குக குறறமுணடோ! எ-று.

ககசு ம அதி. — பிரிவாறறாமை. ௩௩௩

தேறியாரெனபது தனனைப பிறாபோறகூறல. சொலலுஞசெயலுமொவவா மைக்குறறம அவாககெயதும, அஃதெயதாவகையழுஙகுவியென்ப துகருதது.

ககருரு. ஓம்பி னமைந்தாா பிரிவோமபன் மறறவர்
நீஙகி னரிதாற் புணாவு. ரு

இதுவுமது.

இ-ள. ஓமபின அமைநதாா பிரிவு ஓம்பல்— எனனுயிரைசசெலலாமற்காத் தியாயின, அதனையாளுதறகமைநதாருடைய செலவினை அழுஙகுவிபபாயாக; —மறறு அவா நீஙகிற புணாவு அரிது—அழுஙகுவிபபாரினறி அவாசெலவ ராயின அவராலாளபபடடவுயிருஞசெலலும, செனறாற பினனவரைககூடுதல எனககரிதாம. எ-று.

ஆளுதறகமைதல இறைவராதறகுத தெயவததாலேறபுடையராதல. மறறு வினைமாறறினகண வநதது. (ரு)

ககருசு. பிரிவுரைககும வனகண்ண ராயி னரிதவா
நலகுவ ரெனனு நசை. சு

தலைமகன பிரிவுணாததியவாறு வநதுசொலலிய தோழிககுச சொலலியது.

இ-ள. அவா பிரிவு உரைககும வனகணணராயின்— நஙகவவுககடுமையறி நததலைவாதாமே நமமுனினறு தமபிரிவினையுணாததும வனகணமையுடைய ராயின,—நலகுவா எனனும நசை அரிது—அததனமையாா பினபு நமமாறறா மையறிநது வநது தலையளிசெயவரெனறிருககுமாசை விடபபடும. எ-று.

அருமை பயனபடுதலிலலாமை. கூடியிருநதே அனபினறிப பிரிவெணணுத லும உணாததலுமவலலராயினா பிரிநதுபோய அனபுடையராய நமமைநினை த்துவநது நலகுதல யாணடையதெனபதாம. அழுஙகுவித்தல பயன. (சு)

ககரு௭. துறைவன றுறந்தமை தூறறாகொன முன்கை
யிறையிறவா நினற வளை. ௭

இதுவுமது.

இ-ள. துறைவன துறநதமை—துறைவன என்னைப பிரியலுறறமையை—முனகையிறை இறவாநினற வளை தூறறாகொல— அவனுணாததாமறறாமேயு ணாநது எனமுனகையினிறையினினறுஙகழலாநினற வளைகள எனககறிவியா வோ, அவனுணாததவுணாநதுவநது நீயறிவிததலவேணடுமோ! எ-று.

முனனேநிகழநதமையிற றுறநதமையெனறும, கேடடதுணையான மெலி நது ஆறறாமையின இறவாநினறவெனறுஙகூறினாள. அழுஙகுவிததுவநதுகூற றபாலையலலையாய நீயும இவவளைகளசெயதனவே செயதாயெனப புலநதுகூறி யவாறு. (எ)

ககரு௮. இன்னா தினனில்லூர் வாழ்த லதனினு
மின்னா தினியார்ப பிரிவு. ௮

இதுவுமது.

இ-ள. இனன இல ஊா வாழதல இனனாது—மகளிாககுத தஙகுறிப்பறியுந தோழியரிலலாத வேறறூரினகண வாழதலினனாது;—இனியாாபபிரிவு அதனி

னும இன்னாது—அதனமேலுந தஙகாதலனாபபிரிதல அதனினுமினனாது.எ-று.

தலைவனசெலவினையழுஙகுவித்து வாராது உடன்பட்டுவநதமைபறறிப புல ககினறாளாகலின, இனனிலலூரெனறாள். உலகியலகூறுவாளபோனறு தனகக வவிரணடுமுணமைகூறியவாறு. (௮)

ககரு௯. தொடிற சுடினலலது காமநோய போல

காமநதீயேபோனறு தானினறவிடததைச சுடுமாகலான
நீயாறறலவேணடுமெனற தோழிககுச் சொலலியது.

இ-ள. தீததொடிற சுடிற சுடலலலது — தீத தனனைததொட்டாறசுடுமா யிறசுடுதலலலது— காமநோயபோல விடிற சுடல ஆறறுமோ—காமமாகிய நோயபோலத தனனையகனறாற றபபாதுசுடுதலை வறறோ, மாடடாது. எ-று.

சுடுமாயினெனபது மநதிரமருநதுகளாறறமபிககபபடாதாயினெனறவாறு. காமததிறகதுவுமிலலையெனபாள வாளா சுடலெனறாள. அகறல நுகராமை. சுடலெனபது முனனுஙகூடடபபடடது. தீயினுஙகொடியதனை யானறறுமாறெ னனையெனபதாம். (௯)

ககசு0. அரிதாறறி யலலனோய நீககிப பிரிவாறறிப்
பினனிருநது வாழவாா பலா. க0

தலைவியாபலரும பிரிவாறறியிருபபா அது நீசெயகின
றிலையெனற தோழிககுச சொலலியது.

இ-ள. நீசொலலுகினறதொககும,—அரிது ஆறறி அலலல நோய நீககி— பிரிவுணாததியவழி அதறகுடமபடடுப பிரியுஙகால நிகழும அலலனோயினையு நீககி—பிரிவு ஆறறிப பின இருநது வாழவாா பலா—பிரிநதால அபபிரிவுதன னையுமாறறிப பினனுமிருநது உயிாவாழுமகளிா உலகததுப பலர். எ-று.

பணடையிறசிறபபத தலையளிபெறறினபுறுகினறவெலலைககணணே அஃதி ழநது துனபுறுதறகுடமபடுதல அரியதொனறாகலின அரியதனைசசெயதெனறு ம, செலலுநதேயதது அவாககியாது நிகழுமெனறும வருநதுணையும யாமாற றியிருககுமாறெனனெனறும அவவரவுதான எஞஞானறு வநதெயதுமெனறும இவவாறறானிகழுஙகவலை மனததுநீஙகாதாகலான அலலனோயநீககியெனறும, பிரிநதால வருநதுணையும அகதது நிகழுஙகாமவேதனையும புறத்து யாழிசை, மதி, தெனறலெனறிவைமுதலாக வ்நது அதனை வளாபபனவும ஆறறலரியவாக லிற பிரிவாறறியெனறும, தஙகாதலனாயினறியமையா மகளிருள இவையெ லலாம பொறுததுப பினனுமிருநது உயிாவாழவாா ஒருவருமிலலையெனபது

குறிபபாறறோனறப பினனிருநதுவாழவாரபலரெனறுஙகூறினாள. அரிதென்பது வினைக்குறிப்புபபெயா. பிரிவினகணிகழவனவறறைப பிரிவெனறாள. செயது, நீக்கி, ஆறறியென்பன ஓசைவகையான அவவவறறதருமையுணர நினறன. சிற பபுமமை விகாரததாறறொககது. யானுமிறநதுபடுவலெனபது கருதது. (க0)

ககஎ ம அதி.— படாமெலிந்திரங்கல். ௩௩௫

ககஎ ம அதி.—படர்மெலிந்திரங்கல்.

அது படரான்மெலிநதிரங்கலெனவிரியும. அஃதாவது பிரிவாறறாளாய தலைமகள தானுறுகினற துனபததினை எபபொழுதும் நினைததலின அநநினை வான மெலிநதிரஙகுதல. அதிகாரமுறைமையும இதனானே விளஙகும.

ககசுக. மறைபபேன்மன் யானிஃதோ நோயை யிறைப்பவாக
கூறறுநீர போல மிகும. க

காமநோயை வெளிபபடுததல நினனாணுககேலா
தெனற தோழிககுச சொலலியது.

இ-ள. நோயை யான மறைபபேன — இநநோயைப பிறரறிநனாணி யான மறையாநினறேன,—இஃதோ இறைபபவாககு ஊறறுநீரபோல மிகும—நிறப வும, இஃது அநநாணவரை நிலலாது நீரவேணடுமெனறிறைபபவாககு ஊறறு நீரமிகுமாறுபோன மிகாநினறது. எ-று.

அமமறைததலாற பயனெனனெனபதுபட நினறமையின, மன ஒழியிசைக கணவநதது. "இஃதோ செலவாக கொததனெனயான" எனபுழிபபோல ஈண் டுச சுடடுபபெயரீறு திரிநதுநினறது. இஃதோரநோயையெனறு பாடமோது வாருமுளா, அது பாடமனமையறிக இனி அதறகடுததது நீசெயலவேணடு மெனபதாம. (க)

ககசுஉ. கரததலு மாறறேனிந் நோயைநோய செயதாரக
குரைததலு நாணுத தரும. உ

ஈண்டையாரறியாமன மறைததல ஆணடையாரறியததூதுவி
டுதலெனறுமிரணடனுள ஒனறுசெயலவேணடுமெ
னற தோழிககுச சொலலியது.

இ-ள. இநநோயைக கரததலும ஆறறேன—இநநோயை ஈண்டையாரறியா மனமறைததலும் வலலேனாகினறிலேன,—நோய செயதாாககு உரைத்தலும நாணுத தரும — ஆகாககால, நோயசெயதவாககுரைக்கவெனின, அதுவும எனககு நாணினைததாராநினறது, இனியெனசெயகோ' எ-று.

ஒருகாலைககொருகானமிகுதலிற கரததலுமாறறேனெனறும், சேயிடைச்சென்றவாககு இதுசொலலித தூதுவிட்டால இனறுமிருநதேனெனபது பயக்குமெனனுங்கருததால நாணுததருமெனறுஙகூறினாள. (உ)

ககசுஙட. காமமு நாணு முயிாகாவாத தூங்குமென்
னோனா வுடமபி னகதது. ஙட
இதுவுமது.

இ-ள. காமமும நாணும — காமநோயும அதனைச செயதவாககு உரைக்கலொலலாத நாணும — நோனா என உடமபின அகதது—தமமைபபொறாத எனனுடமபினகண்ணே—உயிா காவாத தூஙகும— உயிா காததணடாக அதனிருதலையினுந தூஙகாநினறன. எ-று.

பொறாமை மெலிவானாயது. தூங்குமெனபது, ஒனறினொனறு மிகாது இரண்டும் ஒததசீரவெனபது தோனற, நினறது. தூதுவிடவும ஒழியவுமபணணுவனவாய காமநாணகள தம்முளொதது உயிரினையிறுவியாநினறன, யான் அவற்றுளொன்றினகணிறகமாடடாமையின இஃதிற்றேவிடுமென்பதாம். (ங)

ஙஙசு ககஎ ம அதி.— படாமெலிந்திரஙகல.

ககசுச. காமக் கடன்மன்னு முண்டே யதுநீந்து
மேமப் புணைமன்னு மில. ச
தலைவியா காமககடறபடாா படினும அதனை ஏறற
புணையானீநதிக் கடபபரென்ற தோழிக்குச
சொலலியது.

இ-ள.' உணடு காமககடலே—யாவாககும உளவாயவருகினற இவவிரணட

னுளளும எனககுணடாகினறது காமககடலே,—அது நீநதும ஏமப புணை இல —அதனை நீநதும அரணாகிய புணையிலலை. எ-று.

இருவழியும மன்னும உமமும அசைநிலை. தூதுவிடடு இதறகுபபுணையாகற பாலையாயநீயும ஆயிறறிலையெனபது கருதது. (ச)

ககசூரு. துபபி னெவனாவா மறகொ றுயர்வரவு
நடபினு ளாறறு பவா. ரு

தூதுவிடாமைநோககித தோழியொடு
புலநதுசொலலியது.

இ-ள். நடபினுள துயாவரவு ஆறறுபவா—இனபஞசெயதறகுரிய நடபினக ணணே துனபவரவினைச செயயவலலவா—துபபின எவனாவாகொல—துனப ஞசெயதறகுரிய பகைமைககண என்செயவாகொலலோ!. எ-று.

துபபுப பகையுமாதல "துபபெதிரந தோாககே யுளளாச சேயமைய—னட பெதிரந தோாககே யஙகை யணமையன" எனபதனானுமறிக. அபபகைமை ஈணடுக்காணாமையின அவாசெயவதுமறியபபெறறிலேமெனபதுபட நினறமை யின, மன ஒழியிசைககண வநதது. துயாவருதலை விலககலாயிருகக அதுசெ யகினறிலையெனப புலககினறமையின, துயாவரவுசெயதாளாககியும பிறளாக் கியுஙகூறினாள. (ரு)

ககசூசு. இன்பங கடன்மறறுக காம மஃதடுஙகாற
றுன்ப மதனிற பெரிது. சு

காமததானினபமுறறாககு அதனினாய துனபமும வரு
மெனற தோழிககுச சொலலியது.

இ-ள. காமம இனபம கடல—காமம புணாவாலினபஞசெயயுஙகால, அவ வினபஙகடலபோலபபெரிதாம,—மறறஃது அடுஙகால துனபம அதனிறபெ ரிது—இனி அதுதானே பிரிவாறறுன்பஞசெயயுஙகால, அததுனபம அககடலி னுமபெரிதாம். எ-று.

மறறு வினைமாறறினகண் வநதது. அடுஙகாலென வநதமையின, மறுதலை யெசசம வருவிககபபடடது. பெறறவினபததோடொததுவரின் ஆறறலாம, இஃததனதளவனறெனபது கருதது. (சு)

ககசுஎ. காமக கடுமபுன னீந்திக கரைகாணேன்
யாமததும் யானே யுளேன். எ

காமக்கடல நிறை புணையாக நீநதபபடு
மெனறாடகுச சொல்லியது.

ககஎ ம் அதி.—படாமெலிந்திரஙகல். ௩௩௭

இ-ள. காமக கடும்புனல நீநதிக கரை காணேன—காமமாகியகடலை நீநதா தேனலலேன,நீநதியும அதறகுக் கரைகாணகினறிலேன,—யாமத்தும் யானே உளேன—அககாணாமைககாலநதான் எலலாருநதுயிலும அரையிருளாயிற்று, அவவரையிருடகணணும அதறகொருதுணையினறி யானேயாயினேன், ஆயும் இறநதுபடடுயநதுபோகாதுளேனாகாநினறேன, ஈதொருதீவினைபபயனிருநத வாறென! எ-று.

கடுமை ஈணடு மிகுதிககணினறது. உமமை முனனுஙகூட்டபபடடது. யா னேயாயினேனெனபது நீதுணையாயிறறிலையெனனுஙகுறிபபிறறு. (எ)

ககசுஅ மனனுயி ரெலலாந துயிறறி யளிததிரா
வென்னலல திலலை துணை. அ

இரவினகொடுமைசொலலியிரஙகியது.

இ-ள. இரா அளிதது—இவவிரா அளிததாயிருநதது,—மன உயிா எலலாம துயிறறி எனனலலது துணை இலலை—உலகதது நிலைபெறுகினற உயிாகளையெ லலாநதானேதுயிலபபணணுதலான எனனையலலது வேறுதுணையுடைததாயிற றிலலை. எ-று.

துயிறறியெனத திரிநதுநினற வினையெசசம் அவாயநிலையான்வநத உடைத தாதலோடு முடிநதது. துணையோடொனறுகினற உயிாகளெலலாம விடடு இறநதுபடுமெலலையேனாய எனனையே துணையாகக கோடலின அறிவின்றென பதுபறறி அளிததெனறாள, இகழசசிககுறிபபு. (அ)

ககசுகூ. கொடியாா கொடுமையிற றாஙகொடிய விந்நா

இதுவுமது.

இ-ள. இநநாள நெடிய கழியும இரா— காதலரொடு நாமினபுறற முனனாளகளிற குறியவாய அவாபிரிவாறறேமாகினற இநநாளகளிலே நெடியவாயச செலகினற கஙகுலகள— கொடியார கொடுமையின தாம கொடிய — அக் கொடியாரது கொடுமைககுமேலே தாஙகொடுமை செயயாநினறன. எ-று.

தனனாறறாமை கருதாது பிரிதலின, கொடியாரெனறாள. கொடுமை கடிதின் வாராதுநீடடிததல. அவாபிரிவாறும நீடடிபபானுமுளதாய ஆறறாமைககுக கணணோடாமைமேலும பணடையினெடியவாயக கொடியவாகாநினறனவெனபதாம. (௬)

ககஎ0. உள்ளம்போன் றுள்வழிச செலகற்பின் வெளளநீர் நீநதல மனனோவென் கண். க0

நினகணகள பேரழகழிகினறனவாகலின அழறபாலை யலலையெனறாடகுச சொலலியது.

இ-ள. உளளமபோனறு உளவழிச செலகறபின — மனமபோலக் காதலருளளதேயததுக கடிதிறசெலலவலலனவாயின,— என கண வெளளநீர நீநதல— எனகணகள இஙஙனம் வெள்ளமாகிய தநநீரை நீநதா. எ-று.

அதுமாட்டாமையின இனி அவறறிறகு நீநதுதலேயுளளதெனபது படநினறமையின, மன ஒழியிசைககண வநதது. மனததிறகுச் செலவாவது நினைவே

௪௩.

௪௩அ ககஅ ம் அதி:— கண்விதுபபழிதல.

யாகலின் உள்ளமபோன்றெனறும், மெயக்கு நடநதுசெலலவேணடுதலிற கணகள அதனொடுசெனறு காதலரைக் காணடலகூடாதெனனுஙகருததாற செலகறபினெனறுஙகூறினாள. இதனான வருகினறவதிகாரமுநதோறறுவாயசெயயப்படடது. (க0)

ககஅ ம அதி.— கண்விதுப்பழிதல்.

அஃதாவது கணகள தஙகாடசிவிதுபபான வருநதுதல. காடசிவிதுபபுத

தலைமகனைக் காண்டற்கு விரைதல். இது, படரானமெலிந்தவழி நிகழ்வதாகலின, படாமெலிந்திரங்கலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

ககஎக. கண்டாங் கலுழ்வ தெவன்கொலோ தண்டாநோய

தாங்காட்ட யாங்கண் டது. க

நின்கண்கள் கலுழ்ந்து தம்மழகிழவாநின்றன தீயாற்றல்
வேண்டுமென்ற தோழிக்குத் தலைமகள்
சொல்லியது.

இ-ள். தண்டா நோய் யாம் கண்டது தாம் காட்ட— இத்தணியாநோயை யாமறிந்தது தாமெமக்குக் காதலரைக் காட்டலானன்றோ,—கண் தாம் கலுழ்வது எவன்கொல்—அன்று அத்தொழிலவாய் கண்கள் இன்று எம்மைக் காட்டச்சொல்லியழுகின்றது என்கருதி எ-று.

காட்டவென்பதற்கேற்ற செயப்படுபொருள் வருவிக்கப்பட்டது. இன்றுந் தாமேகாட்டுதல்லலது யாங்காட்டுதல் யாண்டையதென்பதாம். (க)

ககஎஉ. தெரிந்துணரா நோக்கிய வுண்கண் பரிந்துணராப்

பைத லுழப்ப தெவன். உ

இதுவுமது.

இ-ள். தெரிந்து உணரா நோக்கிய உண்கண்— மேலவிளைவதனையாராய்ந்தறியாது அன்று காதலரை நோக்கிநின்ற உண்கண்கள்—பரிந்து உணராப் பைதல் உழப்பது எவன்— இன்று இது நம்மாலவந்ததாகலிற் பொறுத்தல் வேண்டுமென்க கூறுபடுத்துணராது துன்பமுழப்பது என்கருதி எ-று.

விளைவது பிரிந்துபோயவர் வாராமையிற் காண்டற்கரியராய் வருத்துதல். முன்னே வருவதறிந்து அதுகாவாதாரக்கு அது வந்தவழிப் பொறுத்தலன்றே யுள்ளது, அதுவுஞ்செய்யாது வருந்துதல் கழிமடச்செய்கையென்பதாம். (உ)

ககஎங. கதுமென்த தாநோக்கித் தாமே கலுழு

மிதுங்கத் தகக துடைத்து ங

இதுவுமது.

இ-ள். தாம் கதுமென நோககித தாமே கலுழும இது—இககணகள அன்று காதலாத தாமே விரைநதுநோககி இனறுந தாமேயிருநதழுகினறவிது — நகத்தக்கது உடைதது—நமமாறசிரிககததககவியலபினையுடைதது. எ-று.

கணகளெனபது அதிகாரததான வநதது. இதுவெனறது மேறகூறிய கழி மடசசெயகையை. அது வருமுனனாக்காபபாரககு நகைவிளைககுமாகலான, நகத்தக்கதுடைததெனறாள. (௩)

ககஅ ம அதி.— கண்விதுபபழிதல். ௩௩௯

ககஎச. பெயலாறறா நீருலந்த வுண்க ணுயலாறறா
வுயவினோ யென்க ணிறுதது. ச

இ-ள். உணகண—உணகணகள,—உயலாறறா உயவு இல நோய என்கண் நிறுதது—அனறு யாறுயயமாடடாமைக்கேதுவாய ஒழிவிலலாதநோயை என் கணணே நிறுததி,—பெயலாறறா நீர உலநத—தாமுமழுதலைமாடடாவணணம் நீரவறறிவிடடன. எ-று.

நிறுததல பிரிதலும பினகூடாமையுமுடையாரைக காடடி அதனால நிலைபெ றசசெயதல. முன எனககினனாதனசெயதலாற பின கமககினனாதன தாமே வநதனவெனபதாம. (ச)

ககஎரு. படலாறறா பைத லுழககுங கடலாறறாக
காமநோய செயதவென கண. ரு

இதுவுமது.

இ-ள். கடல ஆறறாக காமநோய செயத எனகண—எனககுக கடலுஞசி றிதாமவணணம பெரிதாய காமநோயைச செயத எனகணகள—படல ஆறறா பைதல உழககும—அததீவினையாற றாமுநதுயிலநிலவாயத துனபததையுமுழ வாகினறன. எ-று.

காமநோய காடசியான வநததாகலின, அதனைக கணகளே செயததாககிக கூறினாள. துனபம அழுதலானாயது. (ரு)

ககஎசு. ஓஒ வினிதே யெமககிநநோய செயதகண

இதுவுமது.

இ-ள். எமக்கு இந்நோய செய்த கண் தாம் இதறபட்டது— எமக்கிக்கா மநோயினைச செய்த கணகடாமும இததுயிலாதழுநறகணணேபட்டது—ஓஓ இனிதே— மிகவுமினிதாயிறறு. எ-று.

ஓவெனபது மிகுதிபபொருடகணவநத குறிபபுசசொல. தமமால வருநதமு றறவெமககு அது தீரநதாறபோனறதெனபதாம. (௬)

ககஎஎ உழநதுழந துணணீ ரறுக விழைநதிழைநது
வேணடி யவாககணட கண். எ

இதுவுமது.

இ-ள். விழைநது இழைநது வேணடி அவாக கணட கண—விழைநது உண்ணெகிழநது விடாதே அனறு அவரைககணட கணகள—உழநதுழநது உள நீர அறுக—இனறு இததுயிலாதழுஙகலாய துனபததினையுழநதுழநது தமமக ததுளளநீர அறறேபோக. எ-று.

அடுககு இடைவிடாமைககண வநதது. அறுதலாகிய இடததுநிகழபொரு ளினறொழில இடததினமேனினறது. (எ)

ககஎஅ. பேணாது பெட்டா ருளாமனனோ மறறவாக
காணா தமைவில கண். அ

காதலா பிரிநதுபோயினாரலலா அவரீணடுளா
அவரைக காணுமளவும நீயாறறலவேணடு
மெனற தோழிககுச சொலலியது.

௧௨௪௦ ககஅ ம் அதி.— கண்விதுப்பழிதல்.

இ-ள். பேணாது பெட்டாா உளா—நெஞசால் விழையாதுவைததுச சொன மாததிரததால விழைநதவா இவவிடததேயுளா;—மறறு அவாக் கண காணாது அமைவில—அவவுணமையாற பயன யாது, அவரைக கணகள காணாதமைகின றனவிலலையாயின. எ-று.

செயலாறபிரிநதுநினறமையிற பேணுதெனறும, முனனலமபாராட்டிபபிரிவ ச்சமும் வனபுறையுஙகூறினாராகலிற பெடடாரெனறுஙகூறினாள. மன ஒழியி சைக்கண வநதது. மறறு வினைமாற்றினகண வநதது. ஓகாரம அசைநிலை. யா னாறறவுஙகணகள அவரைக காணடறகு விருமபாநினறனவெனபதாம. இனிக கொணகனையெனறு பாடமாயின, எனகணகள தமமைக் காணாதமைகினற கொணகனைத தாஙகாணாதமைகினறனவிலலை இவவாறே தமமையொருவாவி ழையாதிருககத தாமவரை விழைநதாா உலகததுளரோவெனறுரைகக. இத றகு மன அசைநிலை. (அ)

ககஎகூ. வாராககாற றுஞசா வரிறறுஞசா வாயிடை

யாரஞ ருறறன கண. கூ

நீயுமாற்றி நினகணகளுநதுயிலவனவாதலவேணடு
மெனற தோழிககுச சொலலியது.

இ-ள. வாராக்கால துஞசா—காதலா வாராதஞானறு அவாவரவுபார்ததுத துயிலா,— வரின துஞசா—வநதஞானறு அவாபிரிவஞசித துயிலா,— ஆயி டைக கண் ஆரஞா உறறன—ஆகலான அவவிருவழியும எனகணகள பொறு ததறகரிய துனபததினையுடைய. எ-று.

ஆயிடையெனச சுடடு நீணடது. இனி அவறறிறகுத துயில ஒருஞானறுமி ல்லையெனபதாம. (கூ)

ககஅ0. மறைபெற லூராாக கரிதன்றா லெமபோ
லறைபறை கணணா ரகதது. க0

காதலரை இவவூா இயறபழியாமல அவாகொடுமையை
மறைககவேணடுமெனற தோழிககுச சொலலியது.

இ-ள. எமபோல அறைபறை கணணா அகதது மறை பெறல — எமமைப போலும் அறைபறையாகிய கணணினையுடையாா தநநெஞசினகணடககிய மறையையறிதல—ஊராாககு அரிதனறு—இவவூரினகணுளளாாககு எளிது.

எ-று.

மறையெனறது ஈணடு மறைககபபடுவதனை. அகததுநிகழவதனைப புறததுள்ளாாககறிவிததலாகிய தொழிலான ஒறறுமையுண்மையின, அறைபறையாகியகணணெனறாள. இஙஙனஞசெய்யுளவிகாரமாக்காது அறைபறைக்கணணாரென்று பாடமோதுவாருமுளர். யான மறைககவும் இவை வெளிபபடுததாநினறனவெனபதாம். (௧௦)

கககூ ம் அதி.— பசபபுறுபருவரல. ௩௪௧

கககூ ம் அதி.— பசப்புறுபருவரல்.

அது பசபபுறறபருவரலென விரியும. அஃதாவது பசபபுறுதலானாய வருத்தம. இதனைப பநதெறிநதவயாவெனபதுபோலக் கொளக. பசப்பாவது பிரிவாறறாமையான வருவதோாநிறவேறுபாடு. இது, தலைமகனைக காணபபெறாத வழி நிகழவதாகலின, கணவிதுபபழிதலினபின வைககபபடடது.

ககஅக. நயந்தவாககு நலகாமை நோநதேன பசந்தவென
பண்பியாாக குரைககோ பிற. ௧

முன பிரிவுடமபடட தலைமகள அஃதாறறாது பசநதவழித
தனனுளளே சொலலியது.

இ-ள. நயநதவாககு நலகாமை நோநதேன — எனனை நயநதவாககு அது பொழுது பிரிவையுடமபடடநான—பசநத எனபணபு யாாககு உரைககோ—அதனையாறறாது இதுபொழுது பசநதவெனனியலபினை யாாககுச சொலவேன! எ-று.

பிறவெனபது அசைநிலை. உடமபடாவழி ஒழிதலகுறிததுப பிரிவுணாததினராகலின அவரனபுடையரெனனுஙகருததான நயநதவரெனறும, இதுவேயுடமபாடாக மேலும பிரிவுநிகழுமாகலின இனி அவரைக் கூடுதலரிதெனனுஙகருததான நலகாமையெனறும, முனனருடமபடுதலும பினனராறறாது பசததலும பிறாசெயதனவலலவெனபாள பசநதவெனபணபெனறும, யான செயதுகொ

ணடதுனபததினை இனியொருவாககுச சொலலலும பழியாமெனனுஙகருத தால யாாககுரைககோவெனறுஙகூறினாள. (க)

ககஅஉ. அவாதந்தா ரென்னுந தகையா லிவாதநதென்
மேனிமே லூரும பசபபு உ

ஆறறாளெனக கவனற தோழிககு ஆறறுவலெனபது
படச சொலலியது.

இ-ள. யானாறறியுளேனாகவும, — பசபபு—இப்பசபபுததான, — தநதாா அவா எனனும தகையால— எனனையுணடாககினா அவரெனனும பெருமிதத தான்,— எனமேனிமேல இவாதநது ஊரும— எனமேனியை மேலகொணடு செலுததாநினறது. எ-று.

" குருதிகொப பிளிககும வேலான கூநதனமா விவாநது செலல" எனபுழி யும இவாதல இபபொருடடாதலறிக. இஃது உரிமைபறறியூாகினறது, இதறகு நீகவலலவேணடாவெனபதாம. (உ)

ககஅஙூ. சாயலு நாணு மவாகொண்டாா கைம்மாறா
நோயும பசலையுந தநது. ஙூ

அழகுநாணுமழியாமல நீயாறறலவேணடுமென்ற
தோழிககுச சொலலியது.

இ-ள. கைம்மாறா நோயும பசலையும தநது — பிரிகினறஞானறே அவவிர ணடறகுநதலைமாறாக இககாமநோயினையும பசலையையும எனககுத தநது,— சாயலும் நாணும அவா கொணடாா — என்மேனியழகினையும நாணினையும அவாகொணடுபோயினா, எ-று.

ஙூஅஉ ககஙூ ம அதி. — பசபபுறுபருவரல.

எஃதாநிரனிறை. அடககுநதோறும மிகுதலான, நோய நாணிறகுத தலைமா றாயிறறு. இனி அவா தநதாலலலது அவையுளவாகலும இவையிலவாகலுஙகூ டாவெனபதாம. (ஙூ)

ககஅச. உளளுவன மனயா னுரைபப தவாதிறமாற

களளம பிறவோ பசபபு ௪

பிரிகினறவா தெளிவிதத சொறகளையம அவா
நறறிறஙகளையுமறிதியாகலின நீடடியாது வருவரெனற
வழிச சொலலியது.

இ-ள. யான உளளுவன—அவாசொறகளை யான மனததானினையாநிறபேன,—உரைபபது அவாதிறம — வாககாலுரைபபதும அவாநறறிறஙகளையே,—பசப்புக் களளம— அஙஙனஞசெயயாநிறகபுமு, பசபபு வநது நினறது, இது வஞசனையாயிருநதது. எ-று.

பிறவும ஓவும அசைநிலை. மெய மறறைமனவாககுககளினவழிததாகலின அதனகணணும வரறபாறறனறாயிருகக வநதமையின, இதனசெயல களளமாயிருநததெனத தானாறறுகினறமை கூறியவாறாயிறது. (௪)

ககஅரு. உவககாணெங காதலா செலவா ரிவககாணென்
மேனி பசபபூா வது. ரு

காதலா பிரிநதணிததாயிருககவும ஆறறுகினறிலையெனற
தோழிககு முனனிகழநதது கூறியது.

இ-ள. எஙகாதலா உவககாண செலவாா— பணடுமெஙகாதலா உஙகேசெலவாராக,—எனமேனி பசபபூாவது இவககாண— எனமேனி பசபபூாவதிஙகேயனறோ! அபபெறறியது இனறு பிறிதொனறாமோ! எ-று.

உவககாண இவககாணெனபன ஒடடிநினறவிடைசசொறகள. தேயவணமையாற காலவணமை கருதபபடடது. அவாசெலவும பசபபினதுவரவும பகலிரவுகளினசெலவுமவரவுமபோலவதறிநதுவைதது அறியாதாயபோல நீசொலலுகினறதெனனையெனபதாம. (ரு)

ககஅசு. விளககறறம பாாககு மிருளேபோற கொண்கன
முயககறறம பாாககும பசபபு. சு

இ-ள. விளககு அறறம பாாககும இருளேபோல—விளககினது மெலிவுபாாதது நெருஙகிவருமிருளேபோல— கொணகன முயககு அறறம பாாககும பசபபு—கொணகனமுயககினது மெலிவுபாாதது நெருஙகிவரும இபபசபபு.

எ-று.

பாாககுமெனபன இலககணைசசொல. முனபிரியாதிருககவுந தனககவகாச மபாாத்துவரும பசபபுப பிரிவுபெறறால எனசெயயாதெனபதாம. (சு)

ககஅஎ புலலிக கிடநதேன புடைபெயாநதே னவவளவி
லளளிககொள வறறே பசபபு. எ

இதுவுமது.

இ-ள. புலலிககிடநதேன் புடைபெயாநதேன— முன்னொருஞானறு காத லரைப புலலிககிடநத யான அறியாது புடைபெயாநதேன,— அவவளவில

க்ககூ ம அதி.— பசபபுறுபருவரல். ௩௪௩

பசபபு அளளிககொளவறறு— "அபபுடைபெயாநதவளவிலே பசப்பு அளளி ககொளவதுபோல வநது செறிநதது. எ-று.

கொளவெனபது குறைநதுநினறது. அளளிககொளவது அளளிககொளளப படுமபொருள. அபபுடைபெயாசசிமாததிரததிறகு அவவாறாயது இபபிரிவின கணாமாறு சொலலவேணடுமோவெனபதாம. (எ)

ககஅஅ. பசநதா ளிவளெனப தலலா லிவளைத
துறநதா ரவரென்பா ரில. அ

நீயிஙஙனம பசககறபாலையலலையெனற தோழியொடு
புலநதுசொலலியது.

இ-ள. இவள பசநதாள எனபது அலலால—இவள ஆறறியிராது பசநதா ளெனறு எனனைப பழிகூறுவதலலது — இவளை அவா துறநதார எனபார இல—இவளையவா துறநதுபோயினாரெனறு அவரைக கூறுவாரொருவருமிலலை. எ-று.

எனபாரென வேறுபடுததுககூறினாள, தனனையே நெருஙகுதலபறறிப புல ககினறமையின. (அ)

ககஅகூ. பசகசமற படடாஙகென மேனி நயபபிததார
நனனிலைய ராவ ரெனின. கூ

இதுவும ஙு.

இ-ள. நயபபிததார நனனிலையராவா எனின—இபபிரிவையானேயுடமபடும

வகை சொல்லியவா இன்று நினகருத்தான நல்லநிலையினராவராயின,—என மேனி பட்டாங்கு பசக்க— எனமேனி பட்டதுபட்ப பசப்பதாக. எ-ரு.

நன்னிலையராதல நன்மைக்கண்ணேநிற்றலையுடையராதல. பட்டாங்காகவென ஆக்கம வருவித்துரைக்க. முன இப்பிரிவினகொடுமையறியாதவெனனை இதற்குடம்படுத்திப பிரிந்தவா தவறிலராகவேவேண்டுவது, எனமேனியும பசப்பும யாதுசெய்யினெனனெனபதுபட நின்றமையின, மன ஒழியிசைக்கண வந்தது. (க)

கக்கூ0. பசப்பெனப போபெறுத னன்றே நயப்பித்தார
நல்காமை தூற்றா ரெனின க0

தலைமகளாற்றுதற்பொருட்டுத தோழி தலைமகனையியற
பழித்தவழி அவள இயற்படமொழிந்தது.

இ-ள. நயப்பித்தார நல்காமை தூற்றாரெனின—அன்று தாங்குறைநயப்பித்துக் கூடினவாக்கு இன்று நல்காமையை நட்டோர் தூற்றாராயின, — பசப்பெனப போபெறுதல நன்றே—பசப்புற்றாளென வேற்றுமையானன்றிப பசப்புத்தானாயினாளென ஒற்றுமையாற்றாஞ்சொல்ல அப்பெயரைப்பெறுதல எனக்கு நன்று. எ-று.

நட்டாரெனபது அவாயநிலையான வந்தது. இயற்பழித்தலபொறாது புலக்கினறாளாகலின், இகழ்ச்சிக்குறிப்பாற்கூறினாள். அவரை அருளிலரென்னாது இன்னும பசந்தாளிவளெனகையே யானாற்றுநெறியாவதெனபதாம். (க0)

ங.சச கஉ0 ம அதி.— தனிப்படாமிகுதி.

கஉ0 ம் அதி.—தனிப்படர்மிகுதி.

அது தனியாகிய படாமிகுதியென விரியும. அஃதாவது படாமிகுதி தலைவனகணினறித தனகண்ணதேயாதல கூறுதல. அற்றும பொருளுநோக்கிப பிரிதலின அவனகண இல்லையாயிற்று. இது, பசப்புற்று வருந்தியாடகுரியதாகலின, பசப்புறுபருவரலினபின வைக்கப்பட்டது.

கக்கூக. தாமவீழவார தமவீழப பெற்றவா பெற்றாரே

காமததுக காழில கனி. க

காதலரும நினனினுமாறறாராயக கடிதின்வருவா நீயவரொடு
பேரினபநுகாதியெனற தோழிககுச சொலலியது.

இ-ள. தாம வீழவாா தம வீழப பெறறவா—தமமாறகாதலிக்கபபடுங்கண வா தமமைக காதலிககபபெறற மகளிா — பெறறாரே காமததுக காழ இல கனி—பெறறாரனறே காமநுகாசசியெனனும பரலிலலாத கனியை. எ-று.

காமம ஆகுபெயா. அதது அலவழிககண வநதது. முனனைநலவினை இல வழிப பெறபபடாமையிற பெறறாரெனறும, அவராற றடையினறி நுகரபபடு தலிற காழிலகனியெனறுஙகூறினாள. நஙகாதலா பிரிதலேயனறிப பின வாரா மையுமுடைமையின, அககனி யாம பெறறிலேமெனபதாயிறறு. (க)

ககக௨. வாழவாாககு வானம பயந்தறறால வீழவாாககு
வீழவா ரளிககு மளி. உ

இதுவும ஙு.

இ-ள். வீழவாாககு வீழவாா அளிககும அளி—அறமும பொருளுநோக்கிப பிரிநதாற றமமையினறியமையா மகளிாககு அவரையினறியமையாக கணவா அளவறிநது வநது செயயுநதலையளி — வாழவாாககு வானம பயநதறறு— தனனையே நோககி உயிாவாழவாாககு வானம அளவறிநதுபெயதாறபோலும. எ-று.

நஙகாதலா நமமை விழையாமையின அததலையளியிலலையாகலான, மழை வறநதுழி அதனான வாழவாாபோல இறநதுபடுதலே நமககுளளதெனபதாம.

ககக௩. வீழுநா வீழப படுவாாக கமையுமே
வாழுந மெனனுஞ செருககு. ௩

இதுவுமது.

இ-ள. வீழுநா வீழபபடுவாாககு அமையுமே — தாம விழையுஙகணவரான விழையபபடுமகளிாககு ஏறபுடைதது—வாழுநம எனனும செருககு— காத லா பிரிநதாராயினும நமமை நினைநது கடிதினவருவா வநதால நாமினபுறறு வாழதுமெனறிருககுநதருககு. எ-று.

நாம அவரான வீழபபடாமையின, நமக்கமைவது இறநதுபாடெனபதாம்.

கககூச. வீழப படுவாா கெழீஇயிலா தாமவீழவாா
வீழப் படாஅ ரெனின். ச

காதலரையிறபழிததலையஞசி அவரருளின்மை மறைதத நீ கடவுட்
கறபினையாகலிற கறபுடைமகளிரால நனகுமதிககப்படுதியெ
னற தோழிக்குச் சொல்லியது.

கஉ0 ம அதி.— தனிப்படர்மிகுதி. ௩.சரு

இ-ள. வீழபபடுவாா — கறபுடைமகளிரால நன்குமதிக்கபபடுவாரும்— தாம வீழவாா வீழபபடாரெனிற கெழீஇயிலா— தாம விரும்புங்கணவரான விரும்பபபடாராயிற றீவினையாட்டியா. எ-று.

சிறபபுமமை விகாரததாறறொக்கது. கெழீஇயினமை நல்வினையின்மை; அஃது அருத்தாபததியாறறீவினையுடைமையாயிறறு. தீவினையுடையேறகு அந்நன்குமதிபபாற பயனிலலையெனபதாம. (ச)

கககூரு. நாஙகாதல கொண்டார் நமககெவன் செய்பவோ
தாஙகாதல கொளளாக் கடை. ரு

அவாமேறகாதலுடைமையின அவாகருததறிநதாறறினா
யெனற தோழிககுச சொலலியது.

இ-ள. நாம காதல கொணடாா நமககு எவன செயப—நம்மாற்காதலசெயயபபடடவா நமககெனனவினபததைச செயவா,—தாம காதல கொளளாககடை—அவவாறே தாமும நஙகடகாதலசெயயாவழி. எ-று.

எசசவுமமை விகாரததாறறொககது. அககாதலுடைமையால நாம் பெற்றது துன்பமேயெனபதாம். (ரு)

கககூசு. ஒருதலையா னின்னாது காமஙகாப் போல
விருதலை யானு மினிது. சு

இதுவுமது.

இ-ள. காமம ஒருதலையான இனனாது — மகளிா ஆடவரென்னுமிருதலையினும் வேடகை ஒருதலைககணணேயாயின அஃதினனாது, — காபபோல இருதலையானும இனிது—காவினதுபாரமபோல இருதலைககணணுமொபபின, அஃ

தினிது. எ-று.

மூனறனுருபுகள ஏழனபொருணமைக்கண வநதன. கா ஆகுபெயா. எனமாட்டுணடாயவேடகை அவாமாடடுமுணடாயின, யானிவவாறு துனபமுழததல் கூடுமோவெனபதாம. (சு)

ககசுஎ. பருவரலும் பைதலுங காணான்கொல காம
னொருவாக ணினறொழுகு வான. எ

இ-ள. ஒருவாகண நினறு ஒழுகுவான காமன—காமநுகாதறகுரியவிருவரிடத்தும ஒபபநிறறலொழிநது ஒருவரிடததே நினறு பொருகினற காமககடவுள— பருவரலும பைதலும காணானகொல — அவவிடததுப பசபபானாய பருவரலும படாமிகுதியும அறியானகொலோ! எ-று.

விழைவும வெறுபபுமினறி எலலாாகண்ணுநிகழநதனவறிதறகுரிய கடவுளும் எனகண வேறுபட்டான, இனி யானுயயுமாறெனனையெனபதாம். (எ)

ககசுஅ. வீழவாரி னின்சொற் பெறாஅ துலகத்து
வாழவாரின் வன்கணா ரில. அ
தலைமகனறூதுவரககாணாது சொலலியது.

இ-ள். வீழவாரின் இன்சொற பெறாது வாழவாரின—தம்மால் விரும்பபபடுஙகாதலாதிறததுநின்றும ஓரினசொலலளவும பெறாதே பிரிவாறறி உயிரவா

ச ச

௩ச௬ கஉக ம் அதி.— நினைந்தவர்புலம்பல.

ழ்கின்ற மகளிரபோல— வனகணாா உலகதது இல —வனகண்மையுடையார் இவவுலகத்திலலை. எ-று.

காதலாதிறததுசசொல யாதானும எனககினிதெனனுஙகருததால், இன்சொலெனறாள. இழிவுசிறபபுமமை விகாரத்தாறறொககது. யான வனகணணேனாகலின, அதுவுமபெறாது உயிரவாழாநினறேனெனபதாம. (அ)

ககசுஉ. நசைஇயாா நலகா ரெனினு மவாமாட

இதுவுமது.

இ-ள். நசைஇயார் நலகார எனினும்— என்னால நசசபபடடகாதலா என மாட்டன்பிலரேயாயினும,—அவாமாடடு இசையும செவிககு இனிய— அவா திறததியாதானுமோாசொலலும எனசெவிக்கினியவாம. எ-று.

இழிவுசிறப்புமமை, அவா வாரலரெனனுஞசொலலாயினும அமையுமெனப துபட, நினறது. அதுவும பெறறிலேனெனபதாம. (கூ)

கஉ00. உறாஅாக குறுநோ யுரைபபாய கடலைச
செறாஅஅய வாழிய நெஞசு. க0

தலைமகனறூதுவரபபெறாது தானறூதுவிடக்கருதியாள
நெஞசொடு சொலலியது.

இ-ள. உறாககு உறுநோய உரைபபாய நெஞசு—நினனோடுறாதாககு நின னுறுநோயையுரைககலுறற நெஞசே,— கடலைச செறாய— நீயாறறாயாயினும அரிதாய அதனையொழிநது, நினககுத துயரஞசெயகினற கடலைத தூாக்க முயலவாயாக, அஃதெனிது. எ-று.

உரைக்கலுறறது அளவிறநதநோயாகலானுங கேடபாா உறவிலராகலானும அது முடிவதொனறனறு, முடிநதாலும பயனிலலையெனபது கருதாது, முயலாநினறாயெனனுஙகுறிபபான, வாழியவெனறாள. (க0)

கஉக ம அதி.—நினைந்தவாபுலம்பல்.

அஃதாவது முனகூடியஞானறையினபததினை நினைநது தலைமகடனிமையெயதலும, பாசறைககடடலைமகனறனிமையெயதலுமாம. இவவாறு இருவர்ககும பொதுவாதலபறறிப பனமைபபாலாறகூறபபடடது. இது, படாமிகுதி தனகண்ணதாகநினைநத தலைமகடகுமுரிததாகலின, அவ்வியைபுபறறித தனிப்படாமிகுதியினபின வைககபபட்டது.

கஉ0க. உள்ளினுந் தீராப பெருமகிழ் செய்தலாற
களளினுங காம மினிது. க

தூதாயசசெனற பாஙகனுககுத தலைமகன சொலலியது.

இ-ள. உளளினும தீராப பெருமகிழ செயதலால—முனகூடியஞானறையி னபததினைப பிரிநதுழி நினைநதாலும அதுபொழுது பெறறாறபோல நீஙகாத மிககமகிழசசியைத தருதலால,— களளினும காமம இனிது— உணடுழியல லது மகிழசசிசெயயாத களளினுங காமம இனபமபயததலுடைத்து. எ-று.

தன்றனிமையுந தலைமகளைமறவாமையுஙகூறியவாறு. (க)

கஉக ம அதி.— நினைந்தவர்புலம்பல். ௩௪௭

கஉ0உ. எனைததொன றினிதேகாண் காமந்தாம் வீழ்வார்
நினைபப வருவதொன் றில. உ

இதுவுமது.

இ-ள. தாம வீழவார நினைபப வருவது ஒனறு இல—தமமால் விருமபப்படு வாரைப பிரிவினகணினைததால அநநினைவாரககு அபபிரிவான வருவதோரது னபமிலலையாம,— காமம எனைதது இனிது ஒனறேகாண — அதனாறகாமம் எததுணையேனுமினிதொனறே காண. எ-று.

புணாநதுழியும பிரிநதுழியும ஒபபவினிதெனபான,எனைததுமினிதெனறான. சிறபபுமமை விகாரததாறறொககது. தானாறறியவகை கூறியவாறு. (உ)

கஉ0௩. நினைபபவர் போன்று நினையாரகொ றுமமல
சினைபபது போன்று கெடும. ௩

தலைமகனை நினைநது வருநதுகினற தலைமகள தோழிககுச
சொலலியது.

இ-ள. துமமல சினைபபதுபோனறு கெடும — எனககுத துமமல எழுவது போனறு தோனறிக கெடாநினறது,— நினைபபவாபோனறு நினையாரகொல

—அதனாற காதலா எனனைநினைபபாரபோனறு நினையாராகலவேணடும.எ-று.

சினைததல அருமபுதல. சேயமைக்கணணராய கேளிர நினைநதுழி அநநினைககபபடடாரககுத துமமறோனறுமெனனாமுலகியலபறறித தலைமகனெடுத துக்கொணட வினை முடிவதுபோனறு முடியாமையுணாநதாள சொலலியதாயிறறு. (௩)

கஉ0ச. யாமு முளேஙகொ லவாநெஞசத தெந்நெஞசத்

தோஒ வுளரோ யவா. ச

இதுவுமது.

இ-ள. எநநெஞசதது அவா ஒ உளரோ — எமமுடையநெஞ்சதது அவா எபபொழுதுமுளரோயாயிராநினறா, — அவா நெஞசதது யாமும உளேஙகொல—அவவகையே அவருடைய நெஞ்சததும யாமுமுளமாதுமோ, ஆகேமோ! எ-று.

ஓகாரவிடைசசொல ரணடிடைவிடாமையுணாததிநினறது.உளமாயும வினை முடியாமையின வாராராயினாரோ, அது முடிநதும இலமாகலின வாராராயினாரோவெனபது கருதது. (ச)

கஉ0ரு. தநநெஞசத தெமமைக கடிகொண்டாா நாணார்கொ

லெநநெஞசத தோவா வரல. ரு

இதுவுமது.

இ-ள். தநநெஞசதது எம்மைக கடிகொணடாா— தமமுடையநெஞசினகணணே யாஞசெலலாமல எமமைக காவலகொணட காதலா— எநநெஞசதது ஓவா வரல நாணாகொல—தாமெமமுடையநெஞசினகண ஒழியாது வருதலை நாணாகொலலோ! எ-று.

ஒருவரைத தஙகண வருதறகு ஒருகாலுமுடமபடாது தாமவாகட்பலகாலுஞ்சேறல நாணுடையாரசெயலனமையின, நாணாகொலெனறாள. (ரு)

௩௪அ கஉக ம அதி. — நினைந்தவர்புலம்புல்.

கஉ0சு. மற்றியா னென்னுளேன் மன்னோ வவரோடியா

னுறறநா ளுளள வுளேன. சு

அவரொடு புணாநதஞானறையினபததை நினைநது இறநதுபாடெய
தாநினறாய அதுமறததலவேணடுமெனறாடகுச
சொலலியது.

இ-ள். யான அவரோடு உறற நாள உளள உளேன—யான் அவரோடு புணர்நதஞானறையினபத்தை நினைதலான் இததுனபவெளளததும உயிாவாழகினறேன,—மறறு யான எனனுளேன—அதுவினறாயின, வேறெததால உயிாவாழ்வேன! எ-று.

நாள் ஆகுபெயா. உயிாவாழதறகு வேறுமுள, அவைபெறறிலேனெனபது பட நினறமையின, மன் ஒழியிசைககண வநதது. அவை அவனறூதுவருதல, தனறூதுசேறனமுதலாயின. அவை யாவுமினமையின, இதுவலலது எனககு ப பறறுக்கோடிலலையெனபது கருதது (சு)

கஉ0எ. மறபபி னெவனாவன் மறகொன மறபபறியே
னுளளினு முளளஞ சுடும. எ

இதுவுமது.

இ-ள். மறப்பு அறியேன உளளினும உளளம சுடும—அவவினபததை மறததலறியேனாய இனறுளளாநிறகவும, பிரிவு எனனுளளததைச சுடாநினறது,—மறபபின எவனாவன—அஙஙனம பிரிவாறறாத யான மறநதால இறநதுபடாது உளேனாவது எததால! எ-று.

மறக்கபபடுவது அதிகாரததான வநதது. மன ாணடும அது படநினறு ஒழியிசையாயிறறு. கொல அசைநிலை. (எ)

கஉ0அ. எனைத்து நினைபபினுங காயா ரனைததன்றோ
காதலா செயயுஞ சிறபபு அ

இததுனபமறிநதுவநது காதலா நினககினபஞ
செயவரெனறாடகுச சொலலியது.

இ-ள. எனைத்து நினைபபினும காயார — தமமை யானெததுணையும மிகநி னைநதாலும அதறகு வெகுளார, — காதலா செயயும சிறபபு அனைதது அன றோ—காதலா எனககுச செயயுமினபமாவது அவவளவனறோ! எ-று.

வெகுளாமை அதறகுடமபடடு நெஞசினகணிறறல. தனககு அவவினபததி ற்சிறநததினமையின, அதனைச சிறபபெனறாள. காதலர்நமமாடடருளென றும, செயயுஙகுணமெனறும, பாடமோதுவாருமுளா. தோழி கூறியவதனைக குறிபபானிகழநதுகூறியவாறு. (அ)

கஉ0கூ. விளியுமெ னின்னுயிா வேறலல மெனபா
ரளியினமை யாறற நினைநது. கூ

தலைமகனறூதுவரக காணாது வருநதுகினறாள வறபுறுததுந
தோழிககுச சொலலியது.

இ-ள. வேறு அலலம் எனபாா அளியினமை ஆறற நினைநது — முனபெ லலாம நாமிருவரும வேறலலமெனறு சொலலுவாரதளியினமையை மிகவுநி னைநது,— என இனனுயிா விளியும—எனதினியவுயிா கழியாநினறது.எ-று.

கஉஉ ம அதி.—கனவுநிலையுரைத்தல. ௩௪௯

அளியினமை பினவருவராகலுமாயபபிரிதலும, பிரிநதுவாராமையும, ஆண் டுநினறுழித தூதுவிடாமையும் முதலாயின. பிரிவாறறல்வேணடுமென வறபு றுததாடகு எனனுயிா கழிகினறது பிரிவிறகனறு அவரனபினமைககென எதி ரழிநது கூறியவாறு. (கூ)

கஉக0. விடாஅது சென்றாரைக கணணினாற காணப
படாஅதி வாழி மதி. க0

வனபுறையெதிரழிநதாள காமமிக்ககழிபடராறசொலலியது.

இ-ள். மதி—மதியே,—விடாது செனறாரைக கணணினால காணப படாதி —எனனெஞசின இடைவிடாதிருநதே விடடுபபோயினாரை யானெனகணண ளவானாயினும எதிாபபடுமவகை நீ படாதொழிவாயாக. எ-று.

கணணளவானெதிரபபடுதலாவது மதி இருவரானுநோககபபடுதலின இரு வாகணணும அதனகணணே சோதல. முதலொடு சினைககொறறுமையுணமை யிற செனறாரைககாணவெனறும, குறையுறுகினறாளாகலின வாழியெனறுங் கூறினாள. இனிப படாதெனபது பாடமாயின, கனவிடைக கணணினாறகாணு மாறு மதி படுகினறதிலலையென அதனாறறுயிலபெறாது வருநதுகினறாள கூற றாக்குக. இபபொருடகு வாழியெனபது அசைநிலை. (க0)

கஉஉ ம அதி.—கனவுநிலையுரைத்தல்.

அஃதாவது தலைமகள தானகணட கனவினதுநிலைமையைத தோழிககுச சொலலுதல. அககனவு நனவினகணினைவுமிகுதியாறகணடதாகலின, இது நினைநதவாபுலமபலினபின வைககபபடடது.

கஉகக. காதலா தூதொடு வநத கனவினுக்
கியாதுசெய வேன்கொல விருநது. க

தலைமகனறூதுவரககணடாள சொலலியது.

இ-ள. காதலா தூதொடு வநத கனவினுககு—யான வருநதுகினறதறிநது அதுதீரக காதலா விடுதத தூதினைககொணடு எனமாடடுவநத கனவினுககு —விருநது யாது செயவேன—யான விருநதாக யாதனைசசெயவேன! எ-று.

விருநதெனறது விருநதிறகுசசெயயுமுபகாரததினை. அது கனவிறகொனறு காணாமையின, யாதுசெயவேனெனறாள. (க)

கஉகஉ. கயலுண்கண் யானிரபபத துஞசிற கலநதாாக
குயலுண்மை சாறறுவேன மன். உ

தூதுவிடககருதியாள சொலலியது.

இ-ள. கயல உணகண யான இரபபத துஞசின— துஞசாதுவருநதுகினற எனகயலபோலுமுணகணகள யானிரநதாற றுஞசுமாயின,— கலநதாாககு உயல உணமை சாறறுவேன—கனவிடைக காதலரைக காணபேன, கணடால அவாக்கியானாற்றியுளேனாயதனமையை யானே விரியசசொலவேன். எ-று.

கயலுணகணெனறாள, கழிநதநலததிறகிரங்கி. உயல காமநோயககுத் தபபு

க்குவனவறறினபரபபுநதோன்றச்சொலவேனெனனுங்கருததாறசாறறுவேனெனறாள. இனி அவையுநநுஞசா சாறறலுங கூடாதெனபதுபட நினறமையின, மன ஒழியிசைககண வநதது. முனறுங்கண்டாளகூறறாகலின, கனவுநிலையுரைததலாயிறறு. (உ)

கஉகஙூ. நனவினா னலகா தவரைக கனவினாற
காண்டலி னுண்டென னுயிர. ௩

ஆறறாளெனக கவனறாடகு ஆறறுவலெனபதுபடச
சொலலியது.

இ-ள. நனவினான நலகாதவரை—நனவினகண வநது தலையளிசெய்யாதாரை—கனவினாற காணடலின என உயிர உணடு—யான கனவினகடகணட காடசியானே எனனுயிருணடாகாநினறது. எ-று.

மூனறனுருபுகள ஏழனபொருணமைககண வநதன. அககாடசியானே யானாறறியுளேனாகினறேன நீகவலலவேணடாவெனபதாம. (௩)

கஉகச. கனவினா னுணடாகுங காம நனவினா
னலகாரை நாடித தரறகு. ச

இதுவுமது.

இ-ள. நனவினான நலகாரை நாடித தரறகு—நனவினகணவநது தலையளி செயயாதாரை அவாசெனறுழி நாடிககொணடுவநது கனவு தருதலான,—கனவினாற காமம உணடாகும—அககனவின்கணணே எனககினபமுணடாகாநினறது. எ-று.

காமம ஆகுபெயர. நானகாவது மூனறனபொருணமைககண வநதது. இயலபான நலகாதவரை அவாசெனற தேயமறிநது செனறு கொணடுவநது நநது நலகுவிதத கனவால யானாறறுவலெனபதாம. (ச)

கஉகரு. நனவினாற கண்டதூஉ மாஙகே கனவுநதான்
கணட பொழுதே யினிது. ரு

இதுவுமது.

இ-ள. நனவினாற கணடதூஉம (இனி ஈ) ஆங்கே—முனனனவினகண அவ
ரைககணடு நுகாநதவின்பநதானுமினிதாயிறறு அபபொழுதே,—கனவுநதான
கணடபொழுதே இனிது—இனறு கனவினக—கணடு நுகாநதவினபமும அக
கணடபொழுதேயினிதாயிறறு, அதனான எனககிரணடுமொததன. எ-று.

இனிதெனபது முனனுங்கூடடபபடடது. கனவு ஆகுபெயா. முனனும யா
னபெறறதிவவளவே, இனனும அதுகொணடாறறுவலெனபதாம. (ரு)

கஉகசு. நனவென வொனறிலலை யாயிற கனவினாற
காதலா நீங்கலா மன். சு

இதுவுமது.

இ-ள. நனவென ஒன்று இலலையாயின — நனவெனறுசொல்லபபடுகினற
ஒருபாவியிலலையாயின,—கனவினாற காதலா நீங்கலா — கனவின்கணவநது
கூடிய காதலா எனனைப பிரியாா. எ-று.

ஒனறெனபது அதனகொடுமைவிளககி நின்றது. அஃது இடையேபுகுநது
கனவைப்போககி அவரைப பிரிவிததெனபது பட நினறமையின, மன ஒழி
யிசைக்கண வநதது. கனவிறபெறறாறறுகினறமை கூறியவாறு. (சு)

கஉஉ ப

கஉகஎ. நனவி[illegible]
னென்னெ[illegible]
விழிததுழிக் கா[illegible]
ஆற[illegible]

இ-ள். நனவினான நல்காக் கெ[illegible]
தலையளிசெயயாத கொடியவா— [illegible]மைப பீழிபபது என—நா
டோறுங்கனவினகணவநது நமமைவரு[illegible] —பவியைபுபறறி! எ-று.

பிரிதலும பினனினைநதுவாராமையுநோககிக கொடியாரெனறும, கனவிற
றோணமேலராய விழிததுழிக கரததலின அதனானுநதுனபமாகாநினறதென
பாள பீழிபபதெனறுங்கூறினாள. நனவினிலலது கனவிறுமிலலையெனபா, அது
கணடிலமெனபதாம. (எ)

கூகஅ. துஞ்சுங்காற் றோணமேல ராகி விழிக்குங்கா
னெஞ்சத்த ராவா விளைந்து. அ

தானறுதற்பொருட்டுத் தலைமகனையியற்பழித்தாட்கு
இயற்பட்மொழிந்தது.

இ-ள். துஞ்சுங்கால தோணமேலராகி — எனனெஞ்சுவிடாதுறைகின்றகா
தலா யானறுஞ்சுமபொழுது வந்து எனறோணமேலாய — விழிக்குங்கால
விளைந்த நெஞ்சத்தராவா — பின விழிக்குமபொழுது விளைந்து பழையநெஞ்
சினகணணராவா. எ-று.

கலவிவிட்டுமறையுங்கடுமைபற்றி விளைந்தெனறுள. ஒருகாலுமை என்னினீங்
கியறியாதாரை நீ நோவற்பாலையலலையெனபதாம. (அ)

கூகக. நனவினு னலகாரை நோவா கனவிறை
காதலாக காணு தவா. கூ

இதுவுமது.

இ-ள. கனவிறை காதலாக காணுதவா — தமகொருகாதலரினமையின
அவரைக கனவிற்கண்டறியாத மகளிர — நனவினு னலகாரை நோவா —
தாமறிய நனவினகண வந்து நலகாத நங்காதலரை அனபிலொன நோவா
கிறபா. எ-று.

இயற்பழித்ததுபொறுத்து புலக்கினறுளாகலின, நனமைதோனறக் கூறினள்.
தமகருங்காதலருளராய அவரைக்கனவிற கண்டறிவாராயின நங்காதலர கன
வினகணற்றிலகுதலறிந்து நோவாரொனபதாம. (க)

கூஉ0. நனவினு னநந்தாதா ரென்பா கனவிறை
காணாகொ லிவவூ ரவா. க0

இதுவுமது.

இ-ள. இவ்வூரவா ரனவினு நநந்தாதா ரெனபர — இவவூரினமகளிர நன
வினகண நமமை நீத்தாரொனறு நங்காதலரைக கொடுமைகூறுகிறபா, — கன
விறை காணாகொல — அவா கனவினகண நீங்காதுவருதல கண்டறியாரோ!
எ-று.

எனனொடு தனனிடை வேறறுமையினறாயின யானகண்டது தானுஙகண்ட மையும், அதுகாணாது அவரைக்கொடுமைகூறுகினறமையின அயலாளேயாமெ னனுஙகருததால, இவவூரவரெனறாள். (க0)

கூ௫0 கஉஉ ம் அதி.—கனவுநிலையுரைத்ரஙகல.

க்குவனவறறினபரப்புநதோன்றச்சொலவேனென்னுர டிரங்கல்.
னறாள. இனி அவையுநதுஞசா சாறறலுஙகூடாதெகணடு தலைமகளிரஙகுதல்.
மன ஒழியிசைககண வநதது. முனறுஙகண்டாளபொழுதாறறியிருநதாட்கு உரி ததலாயிறறு. வைககபபட்டது.

கஉஉக. மாலைனை னலகா தவணநதா ருயிருண்ணும
வேலைநீ னுணதொழுது. க

பொழுதொடுபுல்நது சொலலியது.

இ-ள. பொழுது— பொழுதே,— நீ மாலையோ அலலை — நீ முனனாள்க ளின வநத மாலையோவெனின, அலலை,—மணநதார உயிர உணணும வேலை — இருநதவாறறான அநநாடகாதலரைமணநத மகளிருயிரையுணணும் இறு திக்காலமாயிருநதாய. எ-று.

முனனாள கூடியிருநதநாள. அநநாணமணநதாரெனவே, பினபிரிநதாராதல பெறுதும. வாழியெனபது குறிபபுசசொல "வாலிழை மகளி ருயிரபபொதி யவிழககுங காலை" எனறாறபோல ஈணடுப பொதுமையாற கூறபபட்டது. வேலையெனபது ஆகுபெயர. வேலையெனபதறகு வேலாயிருநதாயெனபாரு முளர. (க)

கஉஉஉ. புனகண்ணை வாழி மருண்மாலை யெஙகேளபோல

வன்கணண தோநின் றுணை. உ

தனனுடகையாறறை அதனமேலிடடுச சொலலியது.

இ-ள. மருணமாலை— மயஙகியமாலாய,—புனகணணை—நீயுமெமபோலப புனகணுடையையாயிருநதாய,—நின றுணை எஙகேளபோல வனகணணதோ —நினறுணையும எநதுணைபோல வனகணமையுடையதோ, கூறுவாயாக. எ-று.

மயஙகுதலபகலுமிரவுநதமமுளளே விரவுதல, கலஙகுதலுநதோனறநினறது. புனகண ஒளியிழததல, அதுபறறித துணையுமுணடாககிக கூறினாள. எசச வுமமை விகாரததாறறொககது. எமககுததுனபஞசெயதாய, நீயுமினபமுறறி லையெனனுஙகுறிபபால வாழியெனறாள. (உ)

கஉஉ௩. பனியருமபிப பைதலகொண் மாலை துனியரும்பித
துன்பம வளர வரும. ௩

ஆறறலவேணடுமெனற தோழிககுச சொலலியது.

இ-ள். பனி அருமபிப பைதலகொள மாலை — காதலாகூடியநாளெல்லாம எனமுன நடுககமெயதிபபசநதுவநத மாலை—துனி அருமபித துன்பம வளர வரும—இநநாள எனககிறநதுபாடு வநதுதோனறி அதறகுளதாநதுனபம ஒரு காலைககொருகால மிகவாராநினறது. எ-று.

குளிரசசிதோன்ற மயஙகிவருமாலையெனனுஞசெமபொருள இககுறிபபுண ரநினறது. துனி உயிரவாழதறகணவெறுபபு. அதனால யானாறறுமாறெனனை யென்பது குறிபபெசசம். (௩)

கஉஉ௪. காதல ரிலவழி மாலை கொலைககளத்
தேதிலர் போல வரும். ௪

இதுவுமது.

கஉ௩ ம் அதி.— பொழுதுகண்டிரங்கல். ௩௫௩

இ-ள. மாலை— காதலருளளபொழுதெலலாம் எனனுயிரதளிரபப வநதமா லை,—காதலா இல்வழி— அவரிலலாத இபபொழுது—கொலைக்களத்து ஏதி

லாபோல வரும— அஃதொழிநதுநிறறலேயனறிக கொலலுங்களரியிறகொலை ஞா வருமாறுபோல அவவுயிரைககோடறகு வாராநினறது. எ-று.

ஏதிலா அருளயாதுமிலலாா. முனனெலலாம எனககு நடபாய இனபஞ்செயதுவநதபொழுதும இனறு எனமேறபகையாயத துனபஞசெயதுவாராநினறது, இனி யானாறறுமாறெனனையெனபதாம. (ச)

கஉஉரு. காலைககுச செய்தநன றெனகொ லெவன்கொல்யான்
மாலைககுச செயத பகை. ·ரு

இதுவுமது.

இ-ள. காலையும, மாலையும, அவா கூடியஞானறுபோலாது இஞ்ஞான்று வேறுபட்டுவாராநின்றன. அவறறுள,—யான காலைககுச செய்த நனறு என· — யான காலைககுச செயதவுபகாரம யாது? — மாலைககுச செயத பகை எவன— மாலைககுச செயத அபகாரம யாது? எ-று.

கூடியஞானறு பிரிவரெனறஞ்சப்பணணிய காலை அஃதொழிநது இஞஞானறு கஙகுலவெளளததிறகுக கரையாய வாராநினறதெனனுஙகருததால நனறெனகொலெனறும, கூடியஞானறு இனபஞசெயதுவநத மாலை அஃதொழிநது இஞஞானறு அளவிறுனபஞசெயயாநினறதெனனுஙகருததாற பகையெவனகொலெனறுஙகூறினாள. பகை ஆகுபெயா. தனனோடொதத காலைபோலாது மாலை தனகொடுமையாறறுனபஞசெயயாநினறதெனபதாம. (ரு)

கஉஉசு மாலைநோய் செயதன மணநதா ரகலாத
காலை யறிநத திலேன. சு

இனறு இனனையாகினற நீ அனறு அவாபிரிவிறகுடம்பட்ட
தெனனையெனறாடகுச சொலலியது.

இ-ள். மாலை நோய செயதல — முனனெலலாம எனககுநட்பாய இன்பஞசெயதுபோநத மாலை இனறு பகையாயத துனபஞசெயதலை—மணநதார் அகலாத காலை அறிநதது இலேன — காதலா பிரிதறகுமுனனே அறியபபெறறிலேன்! எ-று.

இஙஙனம வேறுபடுதலறிநதிலேன, அறிநதேனாயின அவாபிரிவிறகுடம்படே னெனபதாம். (சு)

கஉஉஎ. காலை யருமபிப பகலெலலாம போதாகி
மாலை மலருமிந நோய. எ

மாலைபபொழுதினகண இனையையாதறகுக காரண
மெனனையெனறாடகுச சொலலியது.

இ-ள. இநநோய—இக்காமநோயாகிய பூ—காலை அரும்பி—காலைப்பொழு தின்கணரும்பி,—பகல எலலாம் போது ஆகி—பகறபொழுதெல்லாம் பேரரு ம்பாய முதிாநது,—மாலை மலரும் — மாலைபபொழுதினகண மலராநிறகும. எ-று.

சரு

கூருச கஉகூ ம அதி.— பொழுதுகண்டிரங்கல.

துயிலெழுநதபொழுதாகலிற கனவினகட்கூடடநினைநதாறறுதலபறறிக கா லையருமபியெனறும, பின பொழுது செலசசெல அதுமறநது பிரிவுளளியாறறா ளாதலபறறிப பகலெலலாமபோதாகியெனறும, தததநதுணையையுளளிவநது 'சேரும விலஙகுகளையும மககளையுஙகணடு தான அககாலததினுகாநதவினப நினைநதாறறாமைமிகுதிபறறி மாலைமலருமெனறுஙகூறினாள. பூபபோல இந நோய காலவயதததாகாநின்றதெனபது உருவகததாறபெறபபடடது. ஏகதே சவுருவகம. (எ)

கஉஉஅ. அழலபோலு மாலைககுத் தூதாகி யாயன்
குழலபோலுங கொலலும படை. அ

இதுவுமது.

இ-ள். ஆயன குழல — முனனெலலாம இனிதாயபபோநத ஆயனகுழல — அழலபோலும மாலைககுத தூதாகி— இதுபொழுது அழலபோல்ச சுடு வதாய மாலைக்குத தூதுமாய,—கொலலும படை—அது வநதெனனைககொ

லவுழிக கொலலும படையுமாயிறறு. எ-று.

பினனினற போலுமெனபது உரையசை. முனனரே வரவுணாததலிற றூதா யிறறு, கோறறகருவியாகலிற படையாயிறறு. தானே சுடவலலமாலை இதது ணையும பெறறுல எனசெயயாதெனபதாம். (அ)

கஉஉசு. பதிமருணடி பைத லுழகரு மதிமருண்டு
மாலை படாதருமம போழது. சு
இதுவுமது.

இ-ள். இதறகு முனனெலலாம யானே மயஙகி நோயுழாதேன,—மதி மருண்டி மாலை படாதருமம போழ்து — இனிக கணடாரும மதிமருளுமவகை மாலை வருமபொழுது — பதி மருணடி பைதல உழக்கும — இபபதியெல் லாம் மயங்கி நோயுழகுமம. எ-று.

மதிமருளவெனபது மதிமருணடெனத திரிநதுநினறது. கூறறமாகக் கரு திக் கூறினாளாகலின, மாலைபடாதருமபோழதெனறாள. யானிறநதுபடுவலெ னபதாம. மாலை மயஙகிவரும போழதென மதிநிலைகலஙகி நோயுழகுமெனறு ரைபபாருமுளா. (சு)

கஉசு0. பொருண்மாலை யாளரை யுள்ளி மருண்மாலை
மாயுமென மாயா வுயிர் க0
இதுவுமது.

இ-ள். மாயா என உயிர—காதலாபிரிவைப பொறுதது இறநதுபடாதிருநத எனனுயிர — பொருணமாலையாளரை உளளி மருணமாலை மாயம — இனறு பொருளியலபே தமககியலபாகவுடையவரை நினைநது, இமமயஙகுமாலைக்க ணனே இறநதுபடாநினறது. எ-று.

குறிததபருவஙகழியவும பொருணமுடிவுநோககி வாராமையிற சொலவேறு படாமையாகிய தமமியலபொழிநதவா அபபொருளியலபே தமமியலபாயினா, காலமிதுவாயிறறு, இனி நீ சொலகினறவாறறுற பயனிலலையெனபதாம. (க0)

கஉச ம் அதி.—உறுப்புநலனழிதல். சுருஎ

கஉசம் அதி.— உறுப்புநலனழிதல்.

அஃதாவது தலைமகடனகணணும், தோளும், நுதலுமுதலாய அவயவங்கள தமமழகழிதல. இஃது, இரககமிககுழி நிகழவதாகலின, பொழுதுகணடிரங்கலினபின வைககபபடடது.

கஉ௩க. சிறுமை நமககொழியச சேடசென்றா ருள்ளி
நறுமலர் நாணின கண். க

ஆறறாமைமிகுதியான வேறுபடட தலைமகடகுத
தோழி சொலலியது.

இ-ள. சிறுமை நமககு ஒழியச சேடசென்றா உளளி—இவவாறறாமை நங கணணேநிறபத தாஞசேணிடைசசென்ற காதலரை நீநினைநதமுதலால, — கண நறுமலா நாணின — நினகணகள ஒளியிழநது முனறமககுநாணிய நறுமலாகடகு இனறு தாநாணிவிடடன. எ-று.

நமககெனபது வேறறுமைமயக்கம. உளளவெனபது உளளியெனத திரிநது நினறது. உளளுதலெனபது காரணபபெயா காரியததிறகாயவாகுபெயா. இவை கணடார அவரைககொடுமைகூறுவா நீயாறறலவேணடுமெனபது கருநது. (க)

கஉ௩உ. நயநதவா நலகாமை சொலலுவ போலும
பசநது பனிவாருங கண. உ

இதுவுமது.

இ-ள. பசநது பனிவாரும கண—பசபபெயதனமேனீரவார்கினற நினகணகள—நயநதவா நலகாமை சொலலுவபோலும—நமமானயககபபடடவரது நலகாமையைப பிறாககுச சொலலுவபோலாநினறன, இனி நீயாறறலவேணடும. எ-று.

சொலலுவபோறல அதனையவருணாதறகனுமானமாநல. நயநதவாககெனறு பாடமோதுவாருமுளா. (உ)

கஉ௩௩. தணநதமை சால வறிவிபப போலு
மணநதநாள வீஙகிய தோள. ௩

இதுவுமது.

இ-ள. மணநத நாள வீஙகிய தோள—காதலா மணநதஞானறு இனபமிகு தியாறபூரிதத நினறோளகள—தணநதமை சால அறிவிபபபோலும—இனறு அவாபிரிநதமையை விளஙக உணாததுவபோல மெலியாநினறன, இது தகாது. எ-று.

அனறுமவவாறுபூரிதது இனறுமிவவாறுமெலிநதால இரணடுஙகண—வா கடி தினறிநது அவரைத தகவினமைகூறுவரெனபதாம. (௩)

கஉ௩௪. பணைநீஙகிப பைந்தொடி சோருந் துணைநீங்கித
தொலகவின் வாடிய தோள. ௪

இதுவுமது.

இ-ள. துணை நீஙகித தொல கவின வாடிய தோள — அனறுநதந துணை வா நீஙகுதலான அவராறபெறற செயறகையழகேயனறிப பழையவியறகைய

௩௫௬ கஉ௪ ம் அதி.— உறுப்புநலனழிதல.

ழகுமிழநத இத்தோள்கள்— பணை நீங்கிப பைநதொடி சோரும— இனறத ற்குமேலே தமபெருமையிழநது வளை கழலாநினறன, இவையிஙஙனஞசெயற பாலவல்ல. எ-று.

பெருமையிழததல் மெலிதல. பைநதொடி பசியபொனனாறசெயததொடி. சோருமெனனும வளைததொழில தோணமேனினறது. அனறும பிரிநதாரென று அவரனபினமையுணாததி இனறுங குறிததபருவதது வநதிலரெனறு அவா பொயமையுணாததாநின்றன, இனி அவறறைக் கூறுகினறாமேற குறையுண டோவெனபதாம. (௪)

கஉ௩௫. கொடியாா கொடுமை யுரைககுந் தொடியொடு
தொலகவின வாடிய தோள ௫

இதுவுமது.

இ-ள. கொடியாா கொடுமை உரைககும— கவவுககை நெகிழினும ஆறறா தாட்கு இககாலநீட்டதது எனனாமெனறு நினையாத கொடியாரது கொடுமை யைத தாமே சொலலாநினறன—தொடியொடு தொல கவின வாடிய தோ ள்—வளைகளுஙகழனறு பழையவியறகையழகுமிழநத இததோளகள, இனியத

னை யாமறைககுமாறெனனை! எ-று.

உரைக்குமெனபது அபபொருணமைதோனற நினற குறிபபுசசொல. ஒடு வேறுவினைககண வநதது. அவரொடு கலநத தோளகளே சொலலுவனவானால அயலாரசொலலுதல சொலலவேணடுமோவெனபதாம. (ரு)

கஉ௩௬. தொடியொடு தோணெகிழ நோவ லவரைக
கொடிய ரெனககூற னொநது. ௬

தானாறறுதறபொருடடியறபழிதத தோழிக்குத
தலைமகள சொலலியது.

இ-ள. தொடியொடு தோள நெகிழ — யானாறறவும எனவயததவனறித் தொடிகள கழலுமாறு தோளகணமெலிய,—அவரைக கொடியா எனக கூறல நொநது நோவல —அவறறைக கணடு, நீயவரைககொடியரெனக கூறுதலைப பொறாது யானெனனுளளே நோவாநினறேன. எ-று.

ஒடு மேலவநதபொருணமைதது. யானாறறேனாகினறது அவா வாராததற கனறு நீகூறுகினறதறகெனபதாம. (௬)

கஉ௩௭. பாடு பெறுதியோ நெஞசே கொடியாரககென
வாடுதோட பூச லுரைதது. ௭

அவவியறபழிபபுபபொறாது தனனெஞசிறகுச
சொலலியது.

இ-ள. நெஞசே—நெஞசே,—கொடியாரக்கு என வாடு தோடபூசல உரைத்து—இவள் கொடியாரென்கினறவாககு நீசெனறு எனமெலிகினறதோளினால விளைகின்ற ஆரவாரததைச சொலலி— பாடு பெறுதியோ — ஒருமேமபாடெயதவலலையோ, வலலையாயின அதனையொபபதிலலை. எ-று.

கொடியாரககென்பது கொடியரலலரெனபது தோனறநினறகுறிபபுசசொல. வாடுதோளெனபதும அவை தாமே வாடாநினறனவெனபது தோனறநின

கஉரு ம அதி. — நெஞசொடுகிளத்தல. ௩௫௭

றது. பூசல் ஆகுபெயா. அஃது அவள தோணோககியியறபுழித்தன்மேலும் அதனாறறனககாறறாமைமிகனமேலும நினறது. நினனுரைகேட்டலும அவா

வருவா, வநதால இவையெலலாநீஙகும, நீஙக அஃதெனக்குக காலததினாறசெ யதநனறியாமாகலின, அதன்பயனெலலாமெயதுதியெனறுஙகருததாற பாடு பெறுதியோவெனறாள. (எ)

கஉ௩அ. முயஙகிய கைகளை யூககப பசநதது
பைநதொடிப பேதை நுதல. அ

வினைமுடிதது மீடலுறற தலைமகன முன்னிகழநதது
நினைநது தனனுளளே சொலலியது.

இ-ள. முயஙகிய கைகளை ஊகக—தனனையிறுக முயஙகிய கைகளை இவட் குநோமெனறுகருதி ஒருஞானறியானெகிழநதேனாக,—பைநதொடிப பேதை நுதல பசநதது—அததுணையும பொறாது பைநதொடிகளையணிநத பேதையது நுதல பசநதது, அபபெறறிததாய நுதல இபபிரிவிறகியாதுசெயயுமோ! எ-று.

இனிக் கடிதிறசெலலவேணடுமெனபது கருதது. (அ)

கஉ௩கூ. முயககிடைத தணவளி போழப பசபபுறற
பேதை பெருமழைக கண. கூ

இதுவுமது.

இ-ள. முயககிடைத தண் வளி போழ—அஙஙனஙகைகளையூககுதலான அம் முயககிடையே சிறுகாறறு நுழைநததாக,— பேதை பெருமழைககண பச பபுறற—அததுணையிடையீடும பொறாது, பேதையுடைய பெரியமழைககணகள பசபபுறறன, அததனமையவான கணகள மலைகளும், காடும, நாடுமாய இவ விடையீடுகளையெலலாம யாஙஙனம பொறுததன! எ-று.

தணமை ரணடு மெனமைமேனினறது. போழவெனறது உடமபிரணடும் ஒனறானதுதோனற நினறது. மழை குளிரசசி. (கூ)

கஉ௪0. கண்ணின பசபபோ பருவர லெயதினறே
யொண்ணுதல செயதது கணடு. க0

இதுவுமது.

இ-ள. கணணின பசபபோ பருவரல எயதினறு— தணவளி போழவநத கணணினபசபபுத துனபமுறறது,— ஒணணுதல செயதது கணடு— தனக கயலாய ஒணணுதல விளைதத பசபபைக கணடு. எ-று.

அது கைகளையூக்க அவவளவிறபசநதது, யான கைகளையுமூககி மெயகளு நீஙகிச சிறுகாறறு ஊடறுககுநதுணையும பசநதிலனெனத தனவனமையும அத னமெனமையுஙகருதி வெளகிறறெனபதாம்: ஆகவே, அவளுறுபபுககள ஒனறி னொனறு முறபடடு நலனழியும, யாஙகடிதிறசேறுமெனபது கருததாயிறறு.

கஉரு ம அதி.—நெஞ்சொடுகிளத்தல்.

அஃதாவது ஆறறாமை மீதூரத தனககோாபறறுககோடு காணாத தலைம கள தனனெஞசொடு செயதிறனறியாது சொலலுதல. இஃது, உறுபபுக்கள தநநலனழிநதவழி நிகழவதாகலின, உறுபபுநலனழிதலினபின வைக்கபப ட்டது.

ரூரு அ கஉரு ம அதி.— நெஞசொடுகிளத்தல்.

கஉசக. நினைத்தொன்று சொலலாயோ நெஞசே யெனைத்தொன்று
மெவ்வநோய தீர்ககு மருந்து. க

தனனாறறாமைதீருநதிறனாடியது.

இ-ள. நெஞசே— நெஞசே, — எவவநோய தீரககும மருநது ஒன்று— இவவெவவநோயினைத தீரககுமருநதாவதொனறனை,—எனைதது ஒனறும் நினை ததுச சொலலாய— யானறியுமாறறலிலன, எததனமையதியாதொனறாயினும் நீயறிநதெனககுச சொல. எ-று.

எவவம ஒனறானுநதீராமை. உயிரினுஞசிறநத நாணினைவிடடுச செயவதியா தொனறாயினுமெனபாள, எனைததொனறுமெனறாள. (க)

கஉசஉ. காத லவரில ராகநீ நோவது
பேதைமை வாழியென் னெஞசு. உ

தலைமகனைக காணடறகண வேடகைமிகுதியாறசொலலியது.

இ-ள. என நெஞசு வாழி — எனனெஞசே, வாழவாயாக,—அவா காதல இலராக நீ நோவது—அவா நஙகடகாதலிலராகவும நீயவாவரவுநோககி வரு நதுதறகேது— பேதைமை—நினபேதைமையே, பிறிதிலலை. எ-று.

நமமை நினையாமையின நஙகடகாதலிலரெனபதறியலாம, அஃதறியாமை மேலும அவாபாறசெலலக கருதாது அவாவரவு பாாதது வருநதாநினறாய, இது நீசெயதுகொளகினறதெனனுஙகருததாற பேதைமையெனறாள. வாழி இகழச்சிககுறிபபு. யாமவாபாறசேறலே அறிவாவதெனபதாம. (உ)

கஉசங. இருநதுளளி யெனபரித னெஞசே பரிநதுளளல
பைதனோய செயதாாக ணில. ங

இதுவுமது.

இ-ள. நெஞசே இருநது உளளிப பரிதல என—நெஞசே, அவாபாறசெல வதுஞசெயயாது ஈண்டிறநதுபடுவதுஞசெயயாதிருநது அவாவரவுநினைநது நீவருநதுகினறதெனனை — பைதல நோய செயதாாகண பரிநது உளளல இல— இபபையுணோயசெயதாாமாட்டு நமககிரஙகிவாககருதுதல உணடாகா து. எ-று.

நமமாடடருளுடையரனமையிற றாமாக வாாாா, நாஞசேறலே இனித தகு வதெனபதாம. (ங)

கஉசச கண்ணுங கொளசசேறி நெஞசே யிவையென்னைத்
தின்னு மவாககாண லுறறு. ச

இதுவுமது.

இ-ள். நெஞசே கணணும கொளச சேறி—நெஞசே, நீயவாபாறசேறலுறறா யாயின இககணகளையும உடனகொணடுசெலவாயாக,—இவை அவாக காணல உறறு எனனைத் தினனும—அனறி நீயே சேறியாயின, இவைதாஙகாட்சிவிதுப பினால அவரைக காணடலவேணடி நீகாடடெனறு எனனைத தினபனபோனறு நலியாநிறகும. எ-று.

கொண்டெனபது கொளவெனத திரிநதுநினறது. தின்னுமென்பது இலகக ணைககுறிபபு. அநநலிவுதீாக்கவேணடுமெனபதாம. எனறது தானசேறலகு றிதது. (ச)

கஉரு ம அதி.— நெஞ்சொடுகிளத்தல. ௩௫௯

கஉசரு. செற்றா ரெனக்கை விடலுண்டோ நெஞசேயா
முறறா லுறாஅ தவா ரு

இதுவுமது

இ-ள. நெஞ்சே—நெஞ்சே, —யாம உறறால உறாதவா — யாம தமமையுறத் தாமுறாத நஙகாதலரை—செறறாரெனக் கைவிடல உணடோ—வெறுத்தாரெனறு கருதிப புலநது கைவிட்டிருக்கும வலி நமககுணடோ, இலலை. எ-று.

உறுதல அனபுபடுதல. அவவலியின்மையின் அவாபாறசெலவதே நமககுத தகுவதெனபதாம. (ரு)

கஉசசு. கலந்துணாததுங காதலர்க கண்டாற புலநதுணராய
பொயககாய்வு காயதியென னெஞசு. சு

தலைமகனகொடுமைநினைநது செலவுடன
படாதநெஞசினைக கழறியது.

இ-ள. என நெஞசு — எனனெஞசே, — கலநது உணாததும காதலாக கணடாற புலநது உணராய—யானறமமொடு புலநதால அபபுலவியைக கலவிதனனானே நீககவலல காதலரைக கணடாற பொயயேயாயினும ஒருகாற புலநது பினனதனைநீஙகமாட்டாய,—பொயக காயவு காயதி— அதுவுமாடடாதநீ இபபொழுது அவாகொடியரெனப பொயககாயவுகாயாநின்றாய, இனியிதனையொழிநது அவாபாறசெலலத துணிவாயாக. எ-று.

கலததலானெனனும் பொருடடாய கலக்கவெனபது திரிநதுநினறது. அதனானுணாத்தலாவது கலவியினபததைக காட்டி அதனானமயக்கிப புலவிககுறிபபினையொழிததல. பொயககாயவு நிலையிலவெறுபபு. கணடானமாடடாதநீ காணாதவழி வெறுககினறதனாற பயனிலலையெனபதாம. (சு)

கஉசஎ. காமம் விடுவொன்றோ நாணவிடு நன்னெஞசே
யானோ பொறேனிவ விரண்டு. எ

நாணடடுததலின் அசசெலவொழிவாள சொலலியது.

இ-ள. நனனெஞசே—நலலநெஞசே, — ஒனறு காமம விடு—ஒனறினாண விடமாட்டாயாயிற காமவேடகையை விடு,—(ஒனறு) நாண விடு—ஒனறினதுவிடமாடடாயாயின நாணினை விடு, — இவவிரணடு யானோ பொறேன— அனறியே இரணடுமவிடாமை நினகருததாயின, ஒனறறகொனறு மறுதலையாய இவ்விரணடனையும் உடனறாஙகுமதுகை யானிலன. எ-று.

யானோவெனனும் பிரிநிலை நீபொறுபபினுமெனபதுபட நினறது. நனனெஞ்சேயெனறது,இரணடையுமவிடாது பெணமையை நிலைபெறுததலின, நலலையெனனுஙகுறிபபிறறு. அது நனறேயெனினும எனனுயிருணடாதல சாலாமையின, அதறகாகின்றிலேனென்பதாம. முறறுமமை விகாரததாறறொககது.(எ)

கஉசஅ. பரிந்தவா நலகாரென் றேஙகிப பிரிநதவா
பின்செலவாய் பேதையென் னெஞசு. அ

இதுவுமது.

இ-ள். என் நெஞசு—எனனெஞசே,—அவர் பரிநது நல்காரெனறு—அவர் இவவாறறாமையையறியாமையின நொநதுவநது தலையளிசெயயாராயினாரெ

கூசு0 . கஉசு ம. அதி.— நிறையழிதல்.

ன்றுகருதி—பிரிநதவர்பின ஏஙகிச் செலவாய பேதை—அஃதறிவிததறபொருட்டு நமமைபபிரிநதுபோயவாபின ஏஙகிச செலலுறற நீ யாதுமறியாய். எ-று.

ஆறறாமைகணடுவைததும நலகாது போயினாரைக் காணாதவழிச் சென்றறிவித்ததுணையானே நலகவருவரெனறு கருதினமையிற பேதையெனறாள.(அ)

கஉசகூ. உளளததாா காத லவராக வுளளிநீ
யாருழைச சேறியென் னெஞசு. கூ

இதுவுமது.

இ-ள. என நெஞசு— எனனெஞசே,— காதலவா உளளததாராக—காதலா நினனகததாராக,— நீ உளளி யாருழைச சேறி—முனபெலலாஙகணடுவைதது இபபொழுது நீபுறததுத தேடிச செலகினறது யாரிடதது எ-று.

உளளமெனபுழி அமமுப பகுதிபபொருளவிகுதி. நினனகததிருககின்றவரை அஃதறியாது புறததுததேடிச சேறல நகையுடைதது, அதனையொழியெனபதாம். (கூ)

கஉரு0. துன்னாத துறந்தாரை நெஞசத் துடையேமா
வின்னு மிழததுங கவின. க0

அவரைமறநதாறறலவேணடுமெனபதுபடச சொலலியது.

இ-ள். துனனாத துறநதாரை நெஞசதது உடையேமா — நமமைககூடாவ ண்ணநதுறநதுபோயினாரை நாம நமமகததுடையேமாக,—இனனும கவின இழத்தும் — முன்னிழநத புறககவினேயனறி நினற அகக்கவினுமிழபபேம. எ-று.

"குன்றி—னெஞசுபக வெறிநத வஞசுடா நெடுவேல"எனபுழிபபோல நெஞ சென்பது ஈண்டும் அகபபொருட்டாய்நினறது. அவா நமமைததுனனாமறறு றநதாராகவும், நாமவரைமறததனமாட்டேமாகவும், போன மெயககவினேய ன்றி நினறநிறையுமிழபபேமெனபதாம. (க0)

கஉசூ ம் அதி.— நிறையழிதல்.

அஃதாவது தலைமகள மனததடககறபாலனவறறை வேட்கைமிகுதியான அடக்கமாடடாது வாயவிடுதல "நிறையெனப படுவது மறைபிற ரறியாமை" எனறா பிறரும. அஃதழிதறகாரணம நெஞசொடுகிளநதமையின, இது நெஞ சொடுகிளத்தலினபின வைககபபட்டது.

கஉருக. காமக கணிசசி யுடைககு நிறையென்னு
நாணுததாழ வீழதத கதவு. க

நாணுநிறையுமழியாமை நீயாறறலவேணடுமெனற தோழிக்குத்
தலைமகள சொலலியது.

இ-ள். நாணுத தாழ வீழத்த நிறையெனனும் கதவு— நாணாகிய தாழினைக் கோத்த நிறையெனனுங்கதவினை —காமக் கணிசசி உடைக்கும்—காமவேட் கையாகிய கணிச்சி முறியாநினறது, இனி அவைநிறறலுமில்லை, யானாறறலுமி ல்லை. எ-று.

கணிச்சி கூநதாலி. நாணுளளதுணையும் நிறையழியாதாகலின் அதனைத் தாழாக்கியும், அகததுக்கிடநதன பிறாகொளளாமறகாததலின் நிறையைக் கதவாக்கியும, வலியவாயத தாமாக நீஙகாத அவவிரணடனையும் ஒருங்குநீக்கலிற் றனகாமவேடகையைக் கணிசசியாக்கியுஙகூறினாள. (க)

கஉருஉ. காம மெனவொன்றோ கணணின்றென் னெஞசத்தை
யாமத்து மாளுந் தொழில. உ

நெஞசினகடடோனறிய காமம நெஞசாலடககபபடு
மெனறாட்குச சொலலியது.

இ-ள். யாமததும என நெஞசததைத தொழில ஆளும—எலலாருநதொழிலொழியுமிடையாமததும எனனெஞசததையொறுததுத தொழிலகொள்ளாநினறது,— காமமென ஒனறு கண இன்று — ஆகலாற காமமெனறுசொலலபபட்டவொனறு கணணோடடமினறாயிருநதது. எ-று.

ஓவென்பது இரக்ககுறிபபு. தொழிலினகணணேயாடல தலைமகன்பாறசெலவிடுததல. தாயைபபணிகோடல உலகியலனமையிற காமமெனவொனறெனறும, அது தனனைக கொளகினறது அளவறியாது கோடலிற் கணணினறெனறுஙகூறினாள. அடககபபடாமை கூறியவாறு. (உ)

கஉருங. மறைப்பேன்மற் காமததை யானோ குறிப்பின்றித்
தும்மலபோற் றோன்றி விடும். ங

மகளிாகாமம மறைக்கபபடுமெனறாடகுச சொலலியது.

இ-ள. காமததை யான மறைபபேன — இககாமததை யானெனனுளளே மறைககககருதுவேன,—குறிபபு இனறித துமமல்போல தோனறி விடும்— அதனான இஃதெனகருததின வாராது துமமலபோல வெளிபபடடேவிடாநினறது. எ-று.

மன ஒழியிசைககண வநதது. ஓகாரம் பிரிநிலைக்கண வநதது. தும்மலடஙகாதாறபோல அடஙகுகினறதிலலையெனபதாம. (ங)

கஉருச. நிறையுடையே னென்பேனமன் யானோவென் காம
மறையிறநது மன்று படும. ச

இதுவுமது.

இ-ள. யான நிறையுடையேன எனபேன—இனறினூங்கெலலாம் யானென

னைநிறையுடையேனெனறு கருதியிருநதேன, — என காமம மறை இறநது மன்று படும— அதனான இனறெனகாமம மறைததலைககடநது மனறினகண வெளிபபடாநினறது. எ-று.

மனனும ஓவும மேலவறறினகண வநதன. மன்றுபடுதல பலருமறிதல். இனி எனவரைத்தனறெனபதாம. (ச)

கஉ௫௫. செற்றார்பின் செல்லாப பெருந்தகைமை காமநோ
யுற்றா ரறிவதொன றன்று. ௫

நம்மைமறநதாரை நாமுமறககறபாலமெனறாட்குச்
சொலலியது.

சசு

௩௬௨. கஉசு ம அதி.— நிறையழிதல்.

இ-ள். செற்றார்பின் செல்லாப பெருநதகைமை—தம்மையகன்றுசென்றார் பின் செலலாது தாமும் அகனறுநிறகுநிறையுடைமை — காமநோய உறறார அறிவது ஒனறு அனறு — காமநோயினையுறாதார அறிவதொன்றனறி உறறார அறிவதொன்றன்று. எ-று.

இனபததொடுகழியுஙகாலததைத துன்பததொடுகழியுமாறு செயதலிற செற்றாரெனறாள். பினசேறல மனததால் இடைவிடாதுநினைததல. பெருநதகைமை ரணடாகுபெயா. காமநோயுறாதார மானமுடையார. நனறெனவுணரார மாடடுஞ செனறேநிறகும யானறிவதொனறனறெனபதாம. (௫)

கஉ௫சு. செறறவர் பினசேறல வேண்டி யளித்தரோ
வெற்றென்னை யுறற துயர். சு

இதுவுமது.

இ-ள. செற்றவாபின சேறல வேணடி — எனனையகனறுசெனறார்பினனே யான சேறலைவேணடுதலான,—எனனை உறற துயா எறறு அளிதது—எனனை யுற்றதுயா எத்தனமையது! சாலநனறு. எ-று.

செறறவரென்றது ஈணடும அபபொருட்டு. வேணடவெனபது வேணடியெனத் திரிநதுநினறது. அளிததெனபது இகழசசிககுறிபபு. இக்காமநோய யான்சொலலவுஙகேட்கவுமாவதொன்றன்று, சாலககொடிதெனபதாம. (சு)

கஉருஎ. நாணென வொன்றோ வறியலங காமததாற்
பேணியாா பெடப செயின். எ

பரத்தையிறபிரிநதுவநத தலைமகனோடு நிறையழிவாறகூடிய
தலைமகள் நீ புலவாமைககுக காரணம் யாதெனற
தோழிககுச சொலலியது.

இ-ள். பேணியார் காமததாற பெடப செயின— நமமால விரும்பபபட்டவா வநது காமததால நாம விருமபியவறறைச செயயுமளவின, — நாண என ஒனறோ அறியலம—நாணெனறொன்றையும அறியமாட்டேமாயிருநதேம.

எ-று.

பேணியாரெனச செயபபடுபொருள வினைமுதலபோலக கூறபபட்டது. விருமபியன வேடகைமிகவினாறகருதியிருநத கலவிகள். நாண பரததையாதோயநதமாாபைத தோயதறகு நாணுதல. ஒனறெனபது ஈணடுச சிறிதெனனும பொருட்டு. இழிவுசிறபபும்மை விகாரததாறறொககது. நிறையழிவான அறியாது கூடிய தனகுறறநோககி, அவளையமுளபபடுததாள. (எ)

கஉருஅ. பன்மாயக களவன பணிமொழி யன்றோநம்
பெண்மை யுடைககும படை. அ

இதுவுமது.

இ-ள. நம்பெணமை உடைககும படை — நநநிறையாகியவரணையழிக்குநதானை—பனமாயக் களவன பணிமொழியனறோ— பலபொயகளைவலல கள்வனுடைய தாழநதசொறகளன்றோ! ஆனபின அதுநிறகுமாறெனனை! எ-று.

பெணமை ஈணடுத தலைமைபறறி நிறைமேனினறது. வநதாறபுலககககடவேமெனறும புலநதால அவன்சொறகளானுஞசெயலகளானும் நீஙகேமெனறும் இவைமுதலாகவெண்ணிககொண்டிருநதன யாவுங காணாது கலவிக்கட்ட

கஉஎ ம அதி.—அவர்வயின்விதுமபல். ௩௬௩

ன்னினுமுறபடிமவகை வந்துதோனறினனெனபான, பனமாயகள்வனென னான. பணிமொழி நமபினுநதானனபுமிகுதியுடையனுகச சொலலுஞசொறகள. அவன அததனமையனுக, சொறகள அவையாக, நநிறையழியாதொழியுமோ வெனபதாம. (ச)

கஉருகூ. புலபப லெனசசென்றேன் புல்வினே னெஞசங
கலத்த லுறுவது கண்டு. கூ

இதுவுமது.

இ-ள. புலபபல எனச செனறேன — அவாவநதபொழுது புலக்ககடவே னெனறு கருதி முனனிலலாது பிறிதோரிடதது போயினேன,—நெஞசம கலததலுறுவது கணடு புலலினேன—போயும, எனனெஞசம நிறையினிலலாது அறைபோய அவரோடு கலததலுறுகுதலையறிநது, இனி அத் வாயாதெனறு புலலினேன. எ-று.

வாயாமை புலததறகருவியாய நெஞசுதானே கலததறகருவியாய நிறறலின அது முடியாமை. (க)

கஉகூ0. நிணந்தீயி லிடடன்ன நெஞசினுக குண்டோ
புணாநதூடி நிறபே மெனல. க0

இதுவுமது.

இ-ள. நிணம் தீயில இட்டனன நெஞசினுககு— நிணதததத தீயினகண ணேயிட்டால அஃதருகுமாறுபோலத் தஙகாதலனாக கணடால நிறையழிந தருகுநெஞசினையுடைய மகளிர்க்கு,— புணாநது ஊடி நிறபேம எனல உண் டோ— அவா புணர யாமூடிப பினபு உணராது அநநிலையே நிறகககடவே மெனறு கருததலுணடாகுமோ, ஆகாது. எ-று.

புணாதல ரணடு மிகநணுகுதல, எதிரபபடலுமாம. புணரவெனபது புணாந தெனததிரிநதுநினறது. யானதததனமையேனுகலின எனகஃதிலலையாயிறறென் பதாம. (க0)

கஉஎ ம அநி.— அவர்வயின்விதுமபல.

அஃதாவது சேயிடைபபிரிவினகடடலைமகனுநதலைமகளும வேட்கைமிக வினான ஒருவரையொருவா காணடறகு விரைதல. தலைமகனபிரிவும தலைமகளா றறாமையும அதிகாரபபடடுவருகினறமையின, இருவரையுஞசுடடிப பொதுவா கிய பனமைபபாலாறகூறினா. பிறரெலலாம இதனைத தலைமகனைநினைநது தலை மகளவிதுபபுறலெனறா. சுடடுபபெயா சொலலுவாரகுறிபபொடு கூடியபொ ருளுணாததுவதலலது தானொனறறகுப பெயராகாமையானும, கவிகூறறாய அதிகாரததுத தலைமகன உயாததறபனமையாறகூறபபடாமையானும, அஃது ரையனமையறிக. இதனுடடலைமகளகூறறு நிறையழிவானிகழநததாகலின, அவவியைபுபறறி நிறையழிதலினபின வைககபபடடது.

கஉசுக. வாளறறுப புறகென்ற கண்ணு மவாசென்ற
நாளொறறித தேயந்த விரல. க

தலைமகள காணடலவிதுபபினாறசொலலியது.

கஉசுச கஉஎ ம அதி.— அவாவயின்விதும்பல.

இ-ள். அவா சென்ற நாள ஒறறி விரல தேயநத;— அவா நமமைபபிரி துபோய நாள்கள் சுவரின்கணிழைத்தவறறைததொடடு எணணுதலான என விரல்கடேய்நதன;— கணணும வாள அறறுப புறகென்ற— அதுவேயனறி அவாவரும்வழிபாாதது எனகணகளும ஒளியிழநது புலலியவாயின, இவவா றாயும அவாவரவுணடாயிறறிலலை. எ-று.

நாள் ஆகுபெயர். புலலியவாதல நுணணியகாணமாடடாமை. ஒறறவென பது ஒறறியெனத திரிநதுநினறது. இனி யானகாணுமாறெனனையெனபதாம. நாளெணணலும வழிபாாததலும ஒருகாறசெயதொழியாது இடையினறிசசெ யதலான, விதுப்பாயிறறு. (க)

கஉசுஉ. இலங்கிழா யின்று மறபபினென் றோணமேற
கலஙகழியுங் காரிகை நீதது. உ

ஆறறாமைமிகுதலின இடையினறிநினைககறபாலையல்லை
சிறிதுமறககலவேணடுமெனற தோழிககுச
சொலலியது.

இ-ள. இலஙகு இழாய — விளஙகாநினறவிழையினையுடையாய,—இனறு மறபபின—காதலரை இனறு யானமறபபேனாயின, —மேல காரிகை நீதது எனறோள கலங்கழியும — மேலுஙகாரிகையெனனைநீபப எனறோளகள வளை கழலவனவாம. எ-று.

இலஙகிழாயெனபது இதறகு நீ யாதுமபரியலையெனனுஙகுறிபபிறறு. இனறு யானிறநதுபடுகினறவினறு. மேலும மறுபிறபபினும. எசசவுமமை விகாரததாறறொக்கது. நீப்பவென்பது நீததெனத திரிநதுநினறது. கழியுமெனனும இடததுநிகழபொருளினறொழில இடததினமேனினறது. இவ்வெலலைககணினை நதால மறுமைககண அவரையெயதியினபுறலாம, அதனான மறககறபாலேனல லேனெனபதாம. (உ)

கஉசுஙூ. உரனசைஇ யுளளந் துணையாகச சென்றா
வரனசைஇ யினனு முளேன. ௩

இதுவுமது.

இ-ள. உரன நசைஇ உளளம துணையாகச சென்றா — இனபநுகாதலை நசசாது வேறலை நசசி நாந்துணையாதலையிகழநது தமமூககநதுணையாகப போயினா— வரல நசைஇ இனனும உளேன — அவறறையிகழநது ஈணடுவருதலை நசசுதலான், யானிவவெலலையினுமுளேனாயினேன. எ-று.

உரனெனபது ஆகுபெயா. அநநசையானுயிரவாழாநினறேன, அஃதிலலையாயின இறநதுபடுவலெனபதாம. (௩)

கஉசுச. கூடிய காமம பிரிநதாா வரவுளளிக
கோடுகொ டேறுமென னெஞசு. ச

இதுவுமது.

இ-ள. பிரிநதாா கூடிய காமம் வரவு உளளி—நீஙகியகாமததராய நமமை பபிரிநதுபோயவா மேறகூடியகாமததுடனே நஙகண்வருதலை நினைநது, — எனனெஞசு கோடுகொடு ஏறும— என்னெஞசு வருத்தமொழிநது மேனமேறபணைததெழாநினறது. எ-று.

கஉஎ ம் அதி.— அவர்வயின்விதும்பல். ௩௬௫

வினைவயிறபிரிவுழிக காமவின்பநோக்காமையும அதுமுடிநதுழி அதுவே நோககலுநதலைமகறகியலபாகலின, கூடியகாமமொடெனறாள. ஒடுவுருபு விகாரததாறறொககது. கோடுகொணடேறலாகிய மரததததொழில் நெஞ்சினமே லேறறபபட்டது. கொணடெனபது குறைநதுநினறது. அஃதுளளிறறிலேனாயின இறநதுபடுவலெனபதாம. (ச)

கஉசுரு. காணகமற கொண்கனைக கண்ணாரக் கண்டபி
னீஙகுமென் மெனறோட பசபபு. ரு

தலைமகனவரவுகூறி ஆறறாயாயப பசககறபாலை
யலலையெனற தோழிககுச சொலலியது.

இ-ள. கண ஆரக கொணகனைக காணக — எனகணகளாருமவகை என கொணகனை யான காணபேனாக,—கணடபின என மெனறோடபசபபு நீங்கும —அஙஙனஙகணடபின, எனமெலலியதோளினகடபசபபுத தானே நீஙகும. எ-று.

காணகவெனபது ஈண்டு வேணடிககோடறபொருடடு. அது வேணடுமென் பதுபட நினறமையின, மன ஒழியிசைககண வநதது. கேடடதுணையானீஙகா தெனபதாம. (ரு)

கஉசுசு. வருகமற கொண்க னொருநாட பருகுவன்
பைதனோ யெலலாங கெட. சு

இதுவுமது.

இ-ள். கொணகன ஒருநாள் வருக— இததுணைநாளும வாராககொணகன ஒருநாள எனகண வருவானாக,—பைதல நோயெலலாம கெடப பருகுவன— வநதாற பையுளைசசெயகினற இநநோயெலலாஙகெட அவவமிழததை வாயி லகளைநதானும பருககககடவேன. எ-று.

வருகவெனபதறகும மனனெனபதறகும மேலுரைததவாறே கொளக. அக குறிபபு அவவொருநாளைககுளளே இனி வரககடவநோயகளுஙகெடுபபலென பதாம. (சு)

கஉசுஎ புலபபேன்கொல புலலுவேன கொலலோ கலபபேன்கொல
கணணன்ன கேளிர வரின. எ

இதுவுமது.

இ-ள. கண அனன கேளிா வரின—கணபோறசிறநத கேளிா வருவராயின், — புலபபேனகொல — அவர்வரவு நீடடிததமைநோக்கி யான புலக்கககட வேனோ,—புலலுவேனகொல—அனறி எனனாறறாமைநோககிப புலலக்கடவே னோ,— கலபபேனகொல — அவவிரண்டும வேணடுதலான அவ்விருசெயல களையும விரவககடவேனோ, யாதுசெயயககடவேன! எ-று.

புலவியும புலலலும் ஓாபொழுதினகண் விரவாமையிற கலபபேனகொலெ னறாள. மூனறனையுஞ்செயதல கருததாகலின, விதுபபாயிறறு. இனிக் கலப பேனகொலெனபதறகு ஒருபுதுமைசெயயாது பிரியாதநாடபோலக கலநதொ முகுவேனோவெனறுரைபபாருமுளா. (எ)

கஉ௬௬ கஉஎ ௰ அதி. — அவர்வயின்விதும்பல்.

கஉ௬அ. வினைகலந்து வென்றீக வேநதன் மனைகலந்து
மாலை யயாகம் விருநது. அ

வேநதறகுறறுழிபபிரிநத தலைமகன் வினைமுடிவுநீடடித்
துழித தலைமகளை நினைநது தனனுளளே
சொலலியது.

இ-ள். வேநதன வினை கலநது வெனறீக — வேநதன் வினைசெயதலைபபுரி நது வெலவானாக,— மனை கலநது மாலை விருநது அயாகம—யாமும மனைவி யைச செனறுகூடி ஆணடைமாலைபபொழுதிறகு விருநதயர்வேமாக. எ-று.

மனையெனபது ஈணடாகுபெயா, "மஙகல மெனப மனைமாட்சி" எனபுழி ப்போல. வினைசெயதறகணவநத மாலைபபொழுதிறகு எதிாகோடல அலஙகரி ததன முதலியவினமையின, மனைகலநதுமாலைககு விருநதயாகமெனறான். நான கனுருபு விகாரததாறறொககது. இது வினைமுடியாமுனகூறலான விதுப்பாயி றறு. பிறரெலலாம இதனைத தலைமகளகூறறாக்கியுரைததாா. தலைமகனைக கூ றாது வேநதனவெலகவெனறும், மனைகலநதென்றும், மாலைபபொழுதின்கண விருநதயாகமெனறும வநத அவவுரைதானே அது கூடாமைக்குக கரியா யிறறு. (அ)

கஉ௬௬. ஒருநா ளெழுநாளபோற செலலுஞசேட சென்றாா

இதுவுமது.

இ-ள. சேண சென்ரூர வருநாள வைதது ஏங்குபவர்க்கு—சேனிடைசசென்ற தங்காதலா மீண்டுவரகருதித்த நாளையுடகொண்டு அதுவருநதுணையும உயிாதாங்கி வருநதுமகளிாக்கு—ஒருநாள எழுநாளபோல செலலும — ஒரு நாள பலநாளபோல நெடிதாகக காடடும. எ-று.

ஏழெனபது அதறகுமேலாய மிகபனமைகுறிததுநினறது, "ஒருவாகூறை யெழுவருடிதது" எனருறபோல. தலைமகளவருததம பிறாமேலிடடுக கூறிய வாறு. இதலுன இதுவுநதலைமகளகூறருகாமையறிக. இருநாளெனறு பாட மோதுவாருமுளா. (கு)

கஉஎ0. பெறினென்னும பெறறககா லென்ன முறினென்ன
முளள முடைநதுகக கால. க0

இதுவுமது.

இ-ள். உள்ளம உடைநது உகககால— காதலி நம்பிரிவினையாறருது உள ளமுடைநதிறநதுபடடவழி,— பெறின என — நமமைப பெறகடவளாரு லென,—பெறறககால என—அதுவன்றியே பெறருலென,—உறின என—அதுவனறியே மெயயுறகலநதாறருனென, இவையொனருனும பயனிலலை. எ-று.

இமமூனறும உடமபொடுபுணாததிக் கூறபபடடன, அதன்மேலும் முனனே வழகுணலமயின. அதறகுமுனனே யானசெலலவேணடுமெனபது கருததா கலின, விதுபபாயிறறு. இது தலைமகளகூறருயவழி இரங்கலாவதலலது விது ப்பாகாமையறிக. (க0)

கஉஅ ம அதி.— குறிபபறிவுறுததல். கஉஎ

கஉஅ ம் அதி.— குறிப்பறிவுறுத்தல்.

அஃதாவது தலைமகன, தலைமகள, தோழியென்றிவா ஒருவாகுறிபபினை யொருவாக்கறிவுறுததல. இது, பிரிநதுபோய தலைமகனவநதுகூடியவழி நிக முவதாகலின, அவாவயினவிதமபலினபின வைகக்பபடடது.

கூஎக. கரப்பினுங கையிகந் தொலலாநின் னுண்க
னுனாகக னுறுவதொன் றுணடு. க

பிரிநதுக்டிய தலைமகன வேடகைமிகவினறபுதுவதுபனனுநமபாராட
டத தலைமகள இதுவொனறுடைததெனவருசியவழி அதனெயவள
குறிபபானறிநது அவனவடகுசசொலலியது.

இ-ள. கரபபினும— நீசொலலாது மறறதாயாயினும,—ஒலலா கையிக
நது—அதறகுடமபடாதே நினனெக கைகடநது—நின உண கண உனாகக னு
றுவது ஒனறு உணடு— நினனுணகணகளே எனகுச சொலலனுறுவதொரு
காரியமுணடாயிராநின்றது, இனியதனெ நீயே தெளியசசொலவாயாக.எ-று.

கரத்தல நாணுனடகுதல. தனகடபிரிதறகுறிபபுளதாகக் கருதி வேறுபட்
டாளது வேறுபாடு குறிபபானறிநது அவடகுத தனபிரியாமைகுறிபபறிவு
றுத்தவாறு. (க)

கூஎஉ. கண்ணிறைந்த காரிகைக காமபோதோட பேதைகுப
பெண்ணிறைநத நீமை பெரிது. உ

நாணுல அவள அதுசொலலாளாபவழி
அவனமுழிக்குச சொலலியது.

இ-ள். கண் நிறைநத காரிகைக காமபு ஏ தோடபேதைகு — என்கண
ணிறைநதவழகினெயும வேயையொதத தோளினெயுமுடைய நினபேதைக்கு—
பெண நிறைநத நீமை பெரிது—பெணபாலாரிடதது நிறைநத மடமை அவ்
வளவனறி மிகுநதது. எ-று.

இலதாயபிரிவினெத் தன்கணேறறி அதறகஞ்சுதலான, இவவாறுகூறினுன.(உ)

கூஎஊ. மணியிற றிகழுதரு நூலபோன் மடநதை
யணியிற் றிகழுவதொன் றுண்டு. ஊ

இதுவுமது.

இ-ள. மணியில் திகழுதரும நூலபோல— கோகபபடட பளிகுமணிய
கதது கிடநது புறத்துப புலனுநூலபோல—மடநதை அணியில திகழுவது
ஒனறு உணடு— இமமடநதையதணியகதது கிடநது புறததுப புலனுகின்ற
தொருகுறிபபுணடு. எ-று.

அணி புணாசசியானாயவழகு. அதனகததுககிடத்தலாவது அதனோடு உடனிகழதற்பாலதனறிவைதது உடனிகழதல. அதனை யானறிகினறிலேன், நீயறிநதுகூறலவேண்டுமென்பது கருதது. (௩)

கஉஎச. முகைமொககு ளுள்ளது நாற்றம்போற் பேதை
நகைமொக்கு ளுள்ளதொன் றுண்டு. ச

இதுவுமது.

௩௬௮ கஉஅ ம் அதி.— குறிபபறிவுறுததல.

இ-ள். முகை மொக்குள உளளது நாற்றம்போல் — முகையதுமுகிழ்ப்பினுளதாய்ப் புறத்துப புலனாகாத நாறறமபோல—பேதை நகை மொக்குள உளளது ஒனறு உணடு— நினபேதை எனனொடு நககககருதுநகையதுமுகிழப்பினுளதாயப் புறததுப புலனாகாததோாகுறிபபுணடு. எ-று.

முகிழபபு முதிாசசியாறபுடைபடுதல. நகை புணாசசியினபததானிகழவது.

கஉஎரு. செறிதொடி செய்திறந்த கள்ள முறுதுயா
தீாககு மருநதொன றுடைதது. ரு.

இதுவுமது.

இ-ள். செறி தொடி செயது இறநத களளம—நெருஙகிய வளைகளையுடையாள எனகணிலலாததொனறனையுட்கொணடு அதுகாரணமாக எனனைமறைததுபபோன குறிபபு — உறு துயா தீாககும மருநது ஒனறு உடைத்து— எனமிககதுயரைத தீாககுமருநதாவதொனறனையுடைதது. எ-று.

உடகொணடது பிரிவு. களளம ஆகுபெயா. மறைததறகுறிபபுத் தானுமுடனபோககுட்கொணடது. உறுதுயா நனறுசெயயத தீஙகுவிளைதலானும் அது தானறீாதிறமபெறாமையானும உளதாயது. மருநது அபபிரிவினமை தோழியாறறெளிவிததல. நீயதுசெயதலவேணடுமெனபதாம. (ரு)

கஉஎசு. பெரிதாறறிப பெடபக கலதத லரிதாறறி
யன்பின்மை சூழவ துடைத்து. சு

தலைமகனகுறிபபறிநத தலைமகள அதனை அதுதெளிவிககசசெனற தோழிககறிவுறுததது.

இ-ள. பெரிது ஆறறிப பெடபக கலததல — காதலா வநது தமபிரிவினா

ஞய துனபததினை மிகவுமாறறி நாமகிழுமவணணஙகலக்கினற கலவி—அரிது ஆறறி அனபினமை சூழவது உடைதது — இருநதவாறறான மேலுமததுன பததினை அரிதாகவாறறியிருநது அவரனபினமையை நினையுநதனமையுடைத து. எ-று.

பிரிதறகுறிபபினறசெயகினறதாகலான, முடிவில இனனாதாகாநினறதெனப தாம. (சு)

கஉஎஎ. தண்ணந் துறைவன றணநதமை நமமினு
முன்ன முணாநத வளை. எ

இதுவுமது.

இ-ள. தண்ணநதுறைவன தணநதமை — குளிாநததுறையையுடையவன நமமை மெயயாறகூடியிருநதே மனததாறபிரிநதமையை— நமமினும் வளை முனனம உணாநத — அவனகுறிபபானறிதறகுரிய நம்மினும இவவளைகள் முன்னேயறிநதன. எ-று.

கருத்துநிகழநததாகலிறறணநதமையெனறும, யானறெளியவுணாதறகுமு னனே தோள்கணமெலிநதனவெனபாள அதனை வளைமேலேறறி அதுதன்னை யுணாவுடைததாக்கியுஙகூறினாள. (எ)

கஉஎஅ. நெருநற்றுச சென்றாரெங் காதலர் யாமு
மெழுநாளே மேனி பசந்து. அ

இதுவுமது.

கஉகூ ம அதி.— புணாசசிவிதும்பல். ௩௬௬

இ-ள். எஙகாதலா செனறா நெருநறறு — எஙகாதலா பிரிநதுபோயினார் நெருநறறே,— யாமும் மேனி பசநது எழுநாளேம—அபபிரிவிறகு யாமும் மேனிபசநது ஏழுநாளுடையமாயினேம. எ-று.

நெருநறறுசசெயத தலையளியாற பிரிவு துணியபபடடதென்பாள நெருந றறுச்செனறாரெனறும, அதனையையுறறுசசெலகினறது ஏழுநாளுணடாகலின் அனறே மேனிபசநததெனபாள மேனிபசநதெழுநாளேமெனறுஙகூறினாள். இவவாறறாற றலைமகனதுபிரிநறகுறிபபினையுணாததிநினறது. (அ)

கூஎசு. தொடிநோகஇ மென்றோளு நோகஇ யடிநோகஇ
யஃதாண டவளசெய தது. கூ

தலைமகளகுறிபபறிநத தோழி அதனைத தலைமகறகறிவித்ததது.

இ-ள்.யானதுதெளிவிததவழித தெளியாது,—தொடி நோகஇ—அவா பிரிய யானீணடிருபபின இவை நிலலாவெனத தனறொடியை நோகஇ, — மென றோளும நோகஇ — அதறகேதுவாக இவை மெலியுமெனத தனமென்றோள் களையுநோகஇ,— அடி நோகஇ— பினனிவவிரணடும நிகழாமல நீஙகடநது காதலவேணடுமெனத தனனடியையுநோகஇ, — ஆணடு அவள செயதது அஃது — அஙஙனம அவளசெயத குறிபபு உடனபோகாயிருநதது. எ-று.

செயதகுறிபபுச செயதறகேதுவாய குறிபபு. அஃதெனறுள, செறிதொடி செயதிறநதகளளமெனறுளகலின. பிரிதறகுறிபபுணடாயின அஃதழுஙகுதல் பயன. (கூ)

கூஎஅ0. பெண்ணிறை பெண்மை யுடைத்தென்ப கண்ணிறைற் காமநோய சொலலி யிரவு. க0

தலைமகனபிரியாமைகுறிபபினைததோழிகறிவுறுததது.

இ-ள. காமநோய கணணிறை சொலலி இரவு — மகளிர தஙகாமநோயி னைத தோழியாகரும வாயாறசொலலாது கணணிறைசொலலி அதுதீக்க வேணடுமெனறு அவளாயிரவாது உடனபோதலகுறிதததை தமமடியினையிரத் தல—பெணணிறை பெணமை உடைதது எனப—தமகியலபாகிய பெண மைமேலும ஓரபெணமையுடைததெனறு சொலலுவர் அறிநதோர. எ-று.

தலைமகளதுடனபோதறகுணிபு தோழியாறறெளிநதாறகலின, நனபிரிவின் மைகுறிபபினையறிவுறுபபான, அவளபெணமையினைப பிறாமேலிடடு வியந துகூறியவாறு. (க0)

கூஎகூம அதி.— புணர்ச்சிவிதும்பல்.

அஃதாவது தலைமகனும தலைமகளும புணரசிகணணே விரைதல. மேற் புணரசிமிகுதிபறறித தலைமகனபிரிதறகுறிபபறிவுறுததது தலைமகள அவளமாட் டே நிகழாது வேடகைமிகவிறபினனுநதனகணணே நிகழுதலான, இது குறி பபறிவுறுததலினபின வைகபபடடது.

கஉஅக. உள்ளக களிததலுங காண மகிழ்தலுங்
களளுககில காமததிற குணடு. க

பிரிதற்குறிபபினனாகியானோடு நீ புலவாமைக்குக் காரணம்
யாதென நகையாடிய தோழிககுத தலைமகள
சொலலியது.

சஎ

௩௭௦ கஉகூ ம் அதி.— புணர்ச்சிவிதும்பல.

இ-ள்; உள்ளக் களித்தலும—நினைநததுணையானே களிப்பெயதலும—காண மகிழ்தலும்—கணடதுணையானே மகிழவெயதலும்— களளுககு இல காமததிறகு உணடு—களளுணடாாக்கிலலை, காமமுடையாாக்குண்டு. எ-று.

களித்தல் உணாவழியாதது. மகிழதல அஃதழிநதது. இவவிரணடும உணடு ழியலலதினமையிற களளுககிலலெனறாள. உணடெனபது இறுதிவிளககு. அப பெற்றிததாய காமமுடைய யான புலததல யாணடையதெனபதாம. (க)

கஉஅஉ. தினைத்துணையு மூடாமை வேண்டும் பனைத்துணையுங்
காம நிறைய வரின். உ

இதுவுமது.

இ-ள். காமம் பனைத்துணையும நிறைய வரின—மகளிாககுக காமம பனைய ளவினும மிகவுணடாமாயின,—தினைததுணையும ஊடாமை வேணடும— அவ ரால, தஙகாதலரோடு தினையளவுமூடுதலசெயயாமை, வேணடபபடும. எ-று.

பனைததுணையுமெனபுழி ஐநதனுருபு விகாரததாறறொககது. ஊடின வருதத மிகுமெனப் பிறாககுறுதிகூறுவாளபோனறு, தனவிதுபபுக கூறியவாறு. (உ)

கஉஅங. பேணாது பெடபவே செயயினுங கொணகனைக
காணா தமையல கண். ங

இதுவுமது.

இ-ள். பேணாது பெட்பவே செயயினும—நமமையவமதிததுத தான வேண டியனவே செயயுமாயினும,— கொணகனைக் கண காணாது அமையல—கொ ண்கனை எனகணகள காணாதமைகினறனவிலலை. எ-று.

தனவிதுபபுக கணகணமேலேறறபபடடது. அததனமையானொடு புலககு மாறெனனையெனபதாம. (௩)

கஉஅச. ஊடறகட சென்றேன்மற் றோழி யதுமறந்து
கூடறகட சென்றதென் னெஞசு. ச

இதுவுமது.

இ-ள். தோழி—தோழீ,—ஊடறகண சென்றேன—காதலரைக காணாமுன அவாசெயத தவறறைத தனனொடுநினைநது யானவரோடூடுதறகணணே சென றேன்,—என்னெஞசு அது மறநது கூடறகண செனறது— கணடபின என னெஞசு அதனை மறநது கூடுதறகணணே சென்றது. எ-று.

சேறனிகழதலநினைததநெஞசிறகுமொததலின, அது மறநதெனறாள. அச்செ லவாற பயனெனனெனபதுபட நினறமையின், மன ஒழியிசைககண வநதது. அவ்வெலலையிலே நெஞசு அறைபோகலான, அது முடிநததிலலையெனபதாம.

கஉஅரு. எழுதுஙகாற கோலகாணாக கண்ணேபோற கொண்கன்
பழிகாணேன் கண்ட விடதது. ரு

இதுவுமது.

இ-ள. எழுதுஙகால கோல காணாக கணணேபோல—முனனெலலாங்கண் டிருநதும் எழுதுங்காலத்து அஞசனககோலினியலபுகாணமாடடாத கணணே போல,—கொணகனபழி கணடவிடத்துக் காணேன்— கொணகனது தவறு காணாதவிடததெலலாங்கண்டிருநது அவனைக்கணடவிடததுக் காணமாடடே ன். எ-று.

கஉகூ ம் அதி.—புணர்ச்சிவிதும்பல். ௩.எக

கோல ஆகுபெயா. இயலபு கருமை. என்னியல்பிதுவாகலின மேலும் அது முடியாதெனபதாம. (ரு)

கஉஅசு. காணுஙகாற காணேன றவறாய காணாககாற்
காணேன் றவறல லவை. சு

இதுவுமது.

இ-ள. காணுங்கால தவறாய காணேன— கொணகனை யான காணும்பொழுது அவனறவறாயவறறைக காணகினறிலேன,—காணாக்கால தவறலலவை காணேன — காணாதபொழுது அவையேயலலது பிறவறறைக காணகினறிலேன. எ-று.

செயபபடுபொருள அதிகாரததான வநதது. முனபு நானின்னொடு சொலலிய தவறுகள் இதுபொழுது காணாமையிற புலநதிலேனெனபதாம. (சு)

கஉஅஎ. உயதத லறிநது புனலபாய பவரேபோற
பொயதத லறிநதென புலநது. எ

இதுவுமது.

இ-ள. உயததல அறிநது புனல பாயபவரேபோல— தமமையீரததுககொணடுபோதலறிநதுவைதது ஒழுகுகினற புனலுட்பாயவாரசெயலபோல,— பொயததல அறிநது புலநது என—புலவி முடிவுபோகாமையறிநதுவைததுக கொணகனோடு புலநதுபெறுவதென ! எ-று.

பாயபவரெனபது ஆகுபெயா. பொயததல புரைபடுதல. புலநதாலும் பயனிலலையெனபதாம. பொயததலறிநதேனென்பது பாடமாயின, உயததலறிய ஓடுநீருடபாயவாரபோல முடிவறியப பணடொருகாறபுலநது முடியாமையறிநதேன இனி அதுசெயறபாறறனறெனவுரைகக. (எ)

கஉஅஅ. இளிததகக வினனா செயினுங களிததாரககுக்
களளறறே களவநின மாரபு. அ

தலைமகள்புணாசசிவிதுபபறிநத தோழி
தலைமகறகுச சொலலியது.

இ-ள. களவ— வஞசகா, — களிததாரகரு இளிததகக இனனா செயினும் களளறறே—தனனையுணடுகளிததாரககு இளிவரததகக இனனாதவறறைச செயயினும,அவரால மேனமேல விருமபபபடுவதாய களளுபபோலும—நின மாரபு—எஙகடகு நினமாரபு. எ-று.

அவவினனாதன நாணினமை, நிறையினமை, ஒழுக்கமினமை, உணர்வினமையெனறிவைமுதலாயின. எங்கடகு நாணினமை முதலியவறறைச செயயுமாயினும எங்களால மேனமேல விருமபபபடாநினறதெனபதாம. களவெனறதும அதுநோககி. (அ)

கஉஅகூ. மலரினு மெலலிது காமஞ சிலரதன
செவ்வி தலைபபடு வாா. கூ

உணாபபுவயினவாராவூடறகடடலைமகன
சொலலியது.

௩௭௨ கஙூ0 ம் அதி.— நெஞ்சொடுபுலத்தல்.

இ-ள். காமம் மலரினும் மெலலிது — காமவினபம மலரினுமெலலிதாயிருககும,—அதனசெவவி தலைப்படுவாா சிலா—அஙஙனம மெலலிதாதலையறிநது அதனசெவவியைப பெறுவார் உலகததுச சிலா. எ-று.

தொட்டதுணையானே மணசசெவவியழிவதாய மலா எலலாவறறினும மெல்லிதெனபது விளக்கலின, உமமை சிறபபினகண வநதது. குறிப்பும, வேடகையும், நுகர்சசியும, இனபமும, ஒருகாலத்தினகணணேயொததுநுகாதறகுரியாரிருவா அதறகேறற இடனுங காலமும உபகரணஙகளும பெறறுக கூடிநுகரவேணடுதலின அதனசெவவிதலைபபடுவாாசிலரெனறும, அவறறுள யாதானுமொனறனாற சிறிது வேறுபடினும வாடுதலின மலரினுமெலலிதெனறுங்கூறினான. குறிபபொவவாமையின யானதுபெறுகினறிலேனெனபதாம. தலைமகளூடறீாவது பயன. (கூ)

கஉகூ0. கண்ணிற றுனித்தே கலஙகினாள் புலலுத
லெனனினுந தானவிதுப புறறு. க0

இதுவுமது.

இ-ள. கணணின துனிததே— காதலி முனனொருஞானறு புலலலவிதுபபி

)சென்ற எனனொடு தனகணமாததிரததானூடி, — புலலுதல எனனினும
ா விதுபபுறறுக கலஙகினாள — புலலுதலை எனனினுநதானவிதுமபலால
ாதனனையும அபபொழுதே மறநது கூடிவிடடாள, அதனால யானிததனமை
னாகவும் விதுபபினறியூடிநிறகினறவிவள அவளலலள. எ-று.
ணமாததிரததானூடல சொனனிகழசசியினறி அது சிவநததுணையேயாதல.
ளாயின இஙஙனமூடறகணீடாளெனபது பயன. (க0)

கஙூ0ம அதி.— நெஞ்சொடுபுலத்தல்.

அஃதாவது காரணமுணடாயவழியும புலககககருதாது புணாசசிவிதும்
னற நெஞசுடனே தலைமகள புலததலும, தலைமகன புலததலுமாம. அதிகா
றைமையும இதனானே விளஙகும.

கஉகூக. அவாநெஞ சவாக்காதல கண்டு மெவனெஞசே
நீயெமக காகா தது. க

தலைமகனகடடவறுணடாயவழியும புலவிகருதாத
நெஞசிறகுத தலைமகள சொலலியது.

)-ள. நெஞசே— நெஞசே, — அவா நெஞசு அவாககு ஆதல கணடும—
ருடையநெஞசு நமமை நினையாது அவாககாயநிறறலகணடுவைததும,—
மககு ஆகாதது எவன— நீயெமககாய நிலலாது அவரை நினைததறகார
ம யாது! எ-று.

அவாககாதல அவாகருதியதறகுடமபடுதல. எமககாகாததெனறது புலவிக
மபடாமையை. ஒருகருமததைத தாமாகவறிநது செயயமாடடாதார செ
ாரைககணடாயினுஞசெயவா, நீயதுவுஞசெயகினறிலையெனபதாம. (க)

கஉகூஉ. உறாஅ தவாககணட கண்ணு மவரைச
செறாரெனச சேறியென் னெஞசு. உ

இதுவுமது.

கஙூ0 ம் அதி. — நெஞசொடுபுலததல். ஙூஎஙூ

இ-ள. எனனெஞசு—என்னெஞ்சே,— உறுதவாக் கணடகண்ணும்—மேலு ம நமமாட்டனபுடையராகாதவரை உளளவாறறிநதவிடததும,— செறுரென அவரைச சேறி— நாஞசெனறால் வெகுளாரெனபதுபறறி நீயவாமாடடுச் செ லலாநினறாய, இபபெறறியதுமேலுமோரறியாமையுணடோ! எ-று.

அவரையெனபது வேறறுமைமயககம. பழஙகணணோடடமபறறி வெகு ளாரெனபது கநதாகச செனறாய, நீகருதியது முடியுமோவெனபதாம. (உ)

கஉகூஙூ. கெடடாாககு நடடாரில லெனபதோ நெஞசேநீ
பெடடாங கவாபின செலல. ௩

இதுவுமது.

இ-ள. நெஞசே— நெஞசே,— நீ பெடடாங்கு அவாபின செலல— என மாடடுநிலலாது நீவிருமபியவாறே அவாமாடடுச செலலுதறகுக காரணம— கெட்டாாககு நட்டாா இலலெனபதோ— கெடடாாககு நடடாா உலகததில லையெனனுநினைவோ, நினனியலபோ, கூறுவாயாக. எ-று.

எனனைவிடடு அவாமாடடுசசேறல நீபணடேபயினறதெனபாள பெடடாங கெனறும், தானிதுபொழுது மானமிலளாகலிற கெடடாாககெனறுஙகூறினாள. பினனெனபது ரணடிடபபொருடடு. செலலெனபது ஆகுபெயா. ஒலகிடதது லபபிலாவுணாவிலலாா தொடாபாயிறறு நினறொடாபெனபதாம. (௩)

கஉகூச. இனியனன நினனொடு சூழவாாயாா நெஞசே
துனிசெயது துவவாயகாண மறறு. ச

இதுவுமது.

இ-ள. நெஞசே— நெஞசே,— துனி செயது மறறுத துவவாய — நீய வரைககணடபொழுதே இனபநுகரக கருதுவதலலது அவாதவறுநோககி மு னபுலவியையுணடாககி அதனையளவறிநது பினனுகரககருதாய,—இனி அனன நினனொடு சூழவாா யாா—ஆகலான, இனியபபெறறிபபடடவறறை நினனோ டெணணுவாா யாா! யானதுசெயயேன. எ-று.

அபபெறறிபபடடன புலக்குநதிறஙகள. காணெனபது உனாயசை. மறறு வினைமாறறினகண வநதது. முனனெலலாம புலபபதாகவெணணியிருநது பின

புணாசசிவிதுமபலின, இவவாறு கூறினாள. (௪)

கஉகூரு. பெறாஅமை யஞசும பெறிறபிரி வஞசு
மறாஅ விடும்பைததென னெஞசு. ரு

வாயிலாகச சென்ற தோழி கேடபத தலைமகள
சொலலியது.

இ-ள. பெறாமை அஞசும— காதலரைப பெறாதஞானறு அபபெறாமைக்க ஞசாநினறது,— பெறின பிரிவு அஞசும—பெறறககால வரககடவபிரிவினை யுடகொண்டு அதறகஞசாநினறது,— எனனெஞசு அறா இடுமபைதது—ஆக லான, எனனெஞசமஎஞஞானறுமநீஙகாதவிடுமபையையுடைததாயிறறு.எ-று.

காதலரைப பெறறுவைத்துக் கலவியிழததல உறுதியனறெனனுஙகருததான வாயினோகினறாளாகலிற பெறாமையஞசுமெனறும, கலவியாராமையின இன னுமிவாபிரிவராயின யாது செயதுமெனபது நிகழதலிற பெறிறபிரிவஞசுமெ

௩௭௪ கஙூ0 ம அதி.— நெஞசொடுபுலத்தல்.

னறும், இவ்விரண்டுமலலது பிறிதின்மையின எஞஞானறுமறாவிடும்பைத்தெ ன்றுஙகூறினாள. (ரு)

கஉகூசு. தனியே யிருந்து நினைத்தககா லென்னைத்
தினிய விருநததென் னெஞசு. சு

இதுவுமது.

இ-ள. எனனெஞசு இருநதது— எனனெஞசு ரணடிருநதது,— தனியே இருநது நினைததக்கால — காதலரைப பிரிநதிருநது அவாகொடுமைகளை யா னறனனொடுநினைததககால,— எனனைத தினிய— அவவளவறிநது எனனைத தினபதுபோனறு துனபஞசெயதறகே. எ-று.

எனமாடடிருநதது அனறு அவாகொடுமைகளையுடகொணடு எனககாறறா மைசெயதறகே, இனறு அவைநோககி அவரொடு புலததறகனறெனபதாம. (சு)

கஉகூஎ. நாணு மறநதே னவர்மறக கலலாவென

இதுவுமது.

இ-ள். அவர் மறகுகலலா என மானு மடநெஞ்சிற படடு — தனனைமறந்த காதலனாத தானமறகுகமாட்டாத எனமாடசிமையிலலாத மடநெஞ்சுடனே கூடி,— நானும மறந்தேன— எனனுயிரினுஞ்சிறந்த நாணடனனையும மறந்துவிட்டேன. எ-று.

மானுமை ஒருநிலையினிலலாமை. மடமை கணடவழி நினைந்து காணுவழி மறகுகுந்தவறனுக காணுவழிநினைந்து கணடவழிமறத்தல. நாண் எஞ்ஞான்றுங்கூடியொழுகினும, அஞ்ஞானறு கணடாபோனறொடுங்குதல. கணடபொழுதே புணாசசிவிநமபலின, அதனைமறந்தேனெனறுள. (எ)

கஉகூஅ. எளளி னிளிவாமென றெண்ணி யவாதிற
முளளு முயிராகாத னெஞ்சு. அ

இதுவுமது.

இ-ள. உயிாக காதல நெஞ்சு — உயிாமேறகாதலியுடைய எனனெஞ்சு,— எளளின இளிவு ஆம எனறு எணணி— நமமையெளளிசசெனறுனொனறு நாமுமெளளுரிவமாயிற பினனமகளிளிவாமெனறு கருதி,— அவா திறம உளளும — அவாதிறததினையே நினையாநினறது. எ-று.

எளளுதல வாயினமறுததல. இளிவு வழிபடாமையானும, பிரிவாறருமையானும, நானும நிறையுமுதலியவிழுததலானும உளதாவது. திறம வாயினோதலும வருதலும கூடலுமுதலாயின. இளிவிறகஞ்சுதலானும இறநதுபடமாடடாமையானுங கூடகருதாநினறதெனபதாம. (அ)

கஉகூக. துனபுற்ற கியாரே துணையாவார் தாமுடைய
நெஞ்சந துணையல வழி. கூ

உணாபபுவயினவாராலூடறகட்டலமகன சொலலியது.

இ-ள. துனபதறகு —ஒருவாகுத துனபமவநதழி, அதறகுதறகு,— நாம் உடைய நெஞ்சம துணையலவழி — தாமுரிததாகபபெறற தமமுடைய

நெஞ்சந துணையாகாவழி,—துணையாவார யாரோ—வேறுதுணையாவார ஒருவ ருமில்லை. எ-று.

ஈண்டுத துன்பமாவது ஊடலுணாபபுவயின வாராமை. அதறகு நெஞசந துணையாகாமையாவது அவளையனபிலளெனறொழியாது கூடறகணணே விது மபல. ஒருதுணையுமினமையின, இஃதுறறுவிடுதலேயுளளதெனபதாம. (௬)

௧௩00. தஞசந் தமரலல ரேதிலார் தாமுடைய
நெஞசந தமரல வழி. ௧0

இதுவுமது.

இ-ள். தாம் உடைய நெஞசம தமா அலவழி—தாமுரித்தாகவுடையநெஞ்சம ஒருவாக்குத் தமரல்லாவழி,—ஏதிலார தமா அலலா தஞசம—அயலார தமா லலராதல சொலலவேணடுமோ! எ-று.

பிறளொருததியைக காதலியெனறு கருதி எனனெஞசே எனனை வருநதா நினறபின அப்பிறள புலக்கினறதெளிதெனபதாம. (௧0)

௧௩௧ம் அதி.—புலவி.

அஃதாவது இருவாநெஞசும புணாசசிவிதுமபாது புலககககருதியவழி ஒருவரோடொருவா புலததல. அதிகாரமுறைமையும இதனானே விளஙகும.

௧௩0௧. புலலா திராஅப புலததை யவருறு
மலலனோய காண்கஞ சிறிது. ௧

வாயிலாகச்சென்ற தோழி தலைமகள வாயினோதறபொருட்டு
அவளொடு நகையாடிச சொலலியது.

இ-ள். அவா உறும் அலலல நோய சிறிது காணகம—அஙஙனமபுலநதாற காதலரெயதுமலலனோயினை யாஞசிறிதுகாணககடவேம,—புலலாது இராப புலததை—நீயவரைவிரைநதுசெனறு புலலாதே இததொழிலைமேலிடடுககொ ணடிருநது புலபபாயாக. எ-று.

அலலனோய் துனபத்தைசசெயயுஙகாமநோய. சிறிதெனறாள, புலவியைநீ ளவிடலாகாதெனபதுபறறி. புலததையெனபுழி ஐகாரம "கடமபூணடொரு

கானீவநதை" என்புழிபபோல முனனிலைவினைவிகுதி. புலததியெனபதூஉம பாடம. புலவிககுறிபபுககணடு அவளவழியளாய நினறு நாமுறறவருததம அவருஞசிறிதுறறறிதலவேணடுமென நகையாடி நோவிததவாறு. (க)

கரூ0உ. உப்பமைந் தற்றாற் புலவி யதுசிறிது
மிககறறா னீள விடல். உ

புலவியொழிநது வாயினேருமவகை
அவளசொலலியது.

இ-ள். புலவி உபபு அமைநதறறு— புலவி கலவி இனபஞசெயறகு வேணடுமளவிறறாதல உப்புத் துயப்பனவறறை இன்சுவையாக்கறகு வேண்டுமளவிறறாதலபோலும,—சிறிது நீள விடல அது மிககறறு—இனி அதனையவ்வளவிற்சிறிதுமிகவிடுதல அவ்வுப்பு அளவினமிக்காறபோலும். எ-று.

ரூஎசு கரூக ம அதி.— புலவி.

நீளவிடல அளவறிநதுணராது கலவிமேலெழுநதகுறிபபழுங்குமளவுஞ செயதல. சிறிதுநீளவிடலாகாதெனறாள, நோவிககினறாளாகலின. உபபுமிக்கவழித துயபபது சுவையினறானாறபோலப புலவிமிககவழிக கலவி இனபமன்றாமெனறமையின, இது பணபுவமை. (உ)

கரூ0ரூ. அலநதாரை யலலனோய் செயதற்றாற றமமைப
புலநதாரைப புலலா விடல. ரூ

பரததையரிடததுநினறும வநத தலைமகனொடு
தலைமகள புலநது சொலலியது.

இ-ள். தமமைப புலநதாரைப புலலா விடல— தமமைபபெறாது புலநதமகளிரைப புலவிநீககிக் கலவாது ஆடவாசேறல — அலநதாரை அலலல நோய் செயதறறு—பணடே துனபமுறறழிநதாரை அதனமேலும மிககதுனபததினைசசெயதாற்போலும. எ-று.

பிறாபாறசேறலின நுமமைபபெறாது புலநதூடியிருககினற பரததையரைப போயப புலவிநீககிப புலலீராயின, அவராறறாரெனபதாம. (ரூ)

கங0ச. ஊடி யவரை யுணராமை வாடிய
வளளி முதலரிந தறறு. ச

இதுவுமது.

இ-ள. ஊடியவரை உணராமை — நுமமோடேடிய பரததையரை ஊடலு ணாததிக கூடாதொழிதல—வாடிய வளளி முதல அரிநதறறு—பணடே நீர பெறாது வாடிய கொடியை அடியிலேயறுததாறபோலும. எ-று.

நீர பரததையரிடததிராயவழி எமபுதலவரைககணடாறறியிருககறபாலமாய யாம நுமமோடேடுதறகுரியமலலம, அனமையின எமமையுணாததலவேணடா, உரியராயூடிய பரததையரையே உணாததலவேணடுவது, அதனால ஆணடுச செனமினெனபதாம். (ச)

கங0ரு. நலததகை நலலவர்க கேளா புலததகை
பூவன்ன கண்ணா ரகதது. ரு

தலைமகளைப புலவிநீக்கிக கூடிய தலைமகன
றனனுளளே சொலலியது.

இ-ள. நலததகை நலலவாககு ஏா — நறகுணஙகளாற்றகுதியுடையராய தலைவாககும அழகாவது — பூ அனன கணணா அகததுப புலததகை— தமபூவனனகணணாநெஞசினகண நிகழும புலவிமிகுதியனறே. எ-று.

சிறபபுமமை விகாரததாறறொககது. தவறிலலாாக்கும புலவி இனிதென பான, நலததகைநலலவாககுமெனறான. அழகு இனபபபயனைததலைபபடுதல. தானுகாநதவினபததிறகேதுவாகிய புலவியை வியநதுகூறியவாறு. (ரு)

கங0சா. துனியும புலவியு மிலலாயிற காமங
கனியுங கருககாயு மறறு. சா

இதுவுமது.

இ-ள். துனியும் புலவியும இலலாயின—முதிாநதகலாமாகியதுனியும் இளை யகலாமாகியபுலவியும இலலையாயின்,—காமம கனியும் கருககாயும் அறறு— காமம செவ்விமுதிாநதபழமும் இளைஙகாயும்போலும். எ-று.

மிகமுதிர்ந்திறுமெலலைத்தாய கனி நுகர்வார்க்கு மிகவுமினிமைசெய்தலிற் றுனியில்லையாயிற்கனியறறென்றும், கட்டிளைமைத்தாய காய நுகருஞ்செவ்வித் தனறாகலிற புலவியிலலையாயிற கருக்காயறறென்றுங்கூறினான. இவ்விரண்டும வேணடுமெனறு வியநதுகூறியவாறு. (சு)

கங0எ. ஊடலி னுண்டாஙகோா துன்பம் புணாவது
நீடுவ தன்றுகொ லென்று. எ

இதுவுமது.

இ-ள. புணாவது நீடுவது (கொல) அனறுகொல என்று— இனிப்புணர்ச்சி நீட்டிக்குமோ நீடடியாதோவென்றுகருதலான்,—ஊடலின ஓாதுனபம் உண்டு —இன்பததிறகினறியமையாத ஊடலின்கணணேயும் ஒருதுனபநிகழும். எ-று.

எனறெனனுமெசசததிறகுக கருதலானெனபது வருவிக்கபபட்டது. சிறப்புமமை விகாரததாறறொககது. கொலலெனபதனை நீடுவதெனபதனுடனுங்கூடடுக. ஆஙகெனபது அசைநிலை. ஊடல கூடறகணவிரைவிததலகூறியவாறு.

கங0அ. நோத லெவன்மறறு நொநதாரென் றஃதறியுங்
காதல ரிலலா வழி. அ

உணாபபுவயினவாராவூடறகடடலைமகன தலைமகளோடு
புலநது சொலலியது.

இ-ள். நொநதாரெனறு அஃது அறியும் காதலா இலலாவழி—இவர் நம்பொருடடாக நொநதாரெனறு அநநோவினையறியுமனபுடையாரைப பெறாவழி—நோதல மறறு எவன—ஒருவா நோகினறதனாறபயனென! எ-று.

அறிதல ரணடேலையினிதுணாதல. மறறு வினைமாறறினகண் வநதது. இவள் நஙகாதலியலலள, அனமையின இநநோவறியாள, அறியாமையின நாம் புலக்கினறதனாற பயனிலலையெனத தனனாறறாமையுணாததியவாறு. (அ)

கங0கூ. நீரு நிழல தினிதே புலவியும
வீழுநா கண்ணே யினிது. கூ

இதுவுமது.

இ-ள. நீரும நிழலதே இனிது—உயிாககினறியமையாத நீரும நிழலினகண்ணதே இனிதாவது, ஏனைவெயிலினகணணது ஆகாது,—புலவியும வீழுநாகணணே இனிது—அதுபோலக கலவிககினறியமையாத புலவியும அனபுடையார்

கணணே இனிதாவது, ஏனையனபிலாகண ஆகாது. எ-று.

நிழறகணிருநத நீர குளிராசசிமிகுத தாகநதணிததலின இனிதாயிறறு. வீழு நா ஆறறுமைககு நோதலுங கூடிதறகண வேடகையுமுடையராவா. இவள நமமாடடு அவவிரணடுமினமையின இபபுலவிதானுமினனுதாகாினறதென்ப தாம். (க)

கஙக0. ஊட லுணங்க விடுவாரோ டென்னெஞ்சங்
கூடுவே மென்ப தவா. க0

இதுவுமது.

இ-ள. ஊடல உணஙக— தானூடறகணணே மெலியாகிற்கவும்,— விடுவா ரோடு கூடுவேம் எனபது எனனெஞசம் அவா—விட்டிருக்கவலலாரோடு கூட ககடவேமெனறு எனனெஞ்சம் முயறறகேது தனனவாவே, பிறிதிலலை.எ-று.

சஅ

கூஎஅ கஙஉ ம் அதி.— புலவிநுணுக்கம்.

அனபுமருளுமிலலாதாரை உடையனெனறும அவரோடியாஙகூடுவமென்று ங்கருதி அதறகு முயறல் அவாவுறறாசெயலாகலின, கூடுவேமென்பதவாவெ னறான். காரியங்காரணமாகவுபசரிக்கபபடடது. இகூடட்டம முடியாதெனப தாம். (க0)

கஙஉ ம் அதி.— புலவிநுணுக்கம்.

அது புலவியது நுணுகமெனன விரியும. அஃதாவது தலைமகனுந்தலைமக னுமஓரமளிகடகூடியிருநதழி அவனமாட்டுபபுலததறகாரணமிலலையாகவுங காதல கைம்மிகுதலான நுணனியதோகாரணமுளதாகவுட்கொணடு அதனை யவனமேலேறறி அவள புலததல. காரணதினுநுணுகமம காரியதினமேனின றது. அதிகாரமுறைமையும இதனுனே விளஙகும.

கஙகக. பெண்ணியலா ரெலலாருங கண்ணிற் பொதுவுண்பர்
நண்ணேன் பரத்தநின மாபு. க

உலாபபோயவநத தலைமகன பளளியிடததானுகத
தலைமகள சொலலியது.

இ-ன். பரத்த—பரததமையுடையாய,— பெணணியலா எல்லாரும கண

ணிற பொதுவுணபா — நினனைப பெணணியலபினையுடையார யாவருநதஙக ணணாற பொதுவாகவுண்பா,—நின மாாபு நண்ணேன—அதனால அவாமிசசி லாய நினமாாபினைப பொருநதேன. எ-று.

கற்பு நாணமுதலியநறகுணஙகளினமையிற் பரததையாக்குளளது பெணணி யற்கைமாததுரமேயெனனுஙகருததாற பெணணியலாரெனறாள. பொதுவாக வுணடல தஞசேரிசசெலவின முறையானனறி ஒருகாலததொருஙகுநோககு தல அதுவுமோாகுறறம. தாநோககியினபுறறவாறே அவருநோககியினபுறுவ ரெனவாசஙகிதது அவாபாறபொறாமையெயதுதலின, நுணுககமாயிறறு. (க)

கஙகஉ. ஊடி யிருந்தேமாத துமமினார் யாநதம்மை
நீடுவாழ கெனபாக கறிந்து. உ

தலைமகனிககததுச செனற தோழிககுத தலைமகள
பளளியிடதது நிகழநதது கூறியது.

இ-ள். ஊடி இருநதேமாத துமமினா—யாநதம்மோடேயுரையாடாதிருநதே மாகக் காதலா துமமினா,— யாம் தமமை நீடு வாழகெனபாககு அறிநது— அதுநீஙகித தமமை நீடுவாழகெனறுரையாடுவேமாகக கருதி. எ-று.

தும்மியககால வாழததுதல மரபாகலான, உரையாடலவேணடிறறெனப தாம. இயலபானிகழநத தும்மலைக குறிபபானிகழநததாகக கோடலின, நுணு க்கமாயிறறு. (உ)

கஙகஙு. கோட்டுபபூச் சூடினுஙு காயு மொருத்தியைக்
கர்டடிய சூடினீ ரென்று. ஙு

தலைமகளபுலவிககுறிபபினைக கணடு நீவிாகூடியொழுகாநிறக
வும் இது நிகழதறகுக காரணம யாதெனற தோழி
ககுத தலைமகன சொலலியது.

கஙஉ ம் அதி.— புலவிநுணுக்கம் ஙஎஙீ

இ-ள். கோட்டுப்பூச சூடினும — யான கோடுதலைச்செய்யுமாலையைச்சூடி னேனாயினும,—ஒருததியைக காடடிய சூடினீா எனறு காயும—நும்மாற்காத

லிககப்பட்டாளொருததிககு இபபூவணிகாடடலவேண்டிச சூடினீரெனறு வெகுளாநிறகும, இததனமையாடகு ஒருகாரணம வேணடுமோ' எ-று.

கோடென்பது முதனிலைததொழிறபெயா. பூ ஆகுபெயா. வளையமாகச்சூடினுமெனபதாம, "கோடடங கணணியுங கொடுநதிரை யாடையும" எனறாபிறரும. இனியமமருதநிலததுப பூவனறி வேறறுநிலததுககோட்டுபபூவைசசூடினேனாயினும ஈணடையாள பிறளொருததிககு அவவேறறுபபூவணிகாடடல் வேணடிச சூடினீரெனறு வெகுளுமெனினுமமையும. (௩)

கஙகச. யாரினுங் காதல மெனறேனா வூடினாள்
யாரினும யாரினு மெனறு. ச

இதுவுமது.

இ-ள. யாரினும காதலம எனறேனா — காமநுகாதறகுரியவிருவராயினாயாவரினும யாம மிககாதலையுடையேமெனபது கருதி யாரினுஙகாதலமெனறேனாக,—யாரினும யாரினும எனறு ஊடினாள—நினறோழி அது கருதாது, என்னாறகாதலிககபபடடமகளிரபலருளளும நினகடகாதலுடையேனெனறேனாககருதி, அமமகளிரயாரினும எனகடகாதலுடையராயினீரெனறுசொலலிப புலநதாள. எ-று.

தலைமகளகருததிறகுத தனமைபபனமை உயாசசிககணவநதது. யானனபு மிகுதியாறசொலலியதனைக கருததுவேறுபடக கொணடதலலது பிறிதுகாரணமிலலையெனபதாம. (ச)

கஙகரு. இமமைப பிறபபிற பிரியல மெனறேனாக
கண்ணிறை நீரகொணட னள. ரு

இதுவுமது.

இ-ள. இமமைப பிறபபிற பிரியலம எனறேனா — காதனமிகுதியான இமமையாகியபிறபபினகண யாம பிரியேமெனறு சொனனேனாக,—கண நிறை நீர கொணடனள— அதனான ஏனைமறுமையாகியபிறபபினகட்பிரிவலெனனுங குறிபபினேனாகக கருதி, அவள தனகணணிறைநத நீரினைககொணடாள.எ-று.

வெளிபபடுசொலலைக குறிபபுசசொலலாகக கொளகினறதலலது எனபாறறவறிலலையெனபதாம. (ரு)

கஙகசு. உளளினே னெனறேனமற றென்மறநதீ ரெனறெனனைப

இதுவுமது.

இ-ள. உளளினேன எனறேன—பிரிநதகாலதது நினனையிடையினறி நினை நதேனெனனுஙகருததால யானுளளினேனெனறேன;— மறறு எனமறநதீர என்று எனனைப புலலாள புலததககன்ள — என, அதனை ஒருகானமறநது பினனினைநதேனெனறதாகக கருதி, எனனையிடையே மறந்தீரெனறுசொலலி முனபுலலுதறகமைநதவள அஃதொழிநது புலததறகமைநதாள. எ-று.

மறறு வினைமாறறினகண வநதது. அருததாபத்திவகையான மறததலையு ட்கொணடு புலநதாளென்பதாம. (௬)

௬.அ௧ ௧௩௨ம் அதி.— புலவிநுணுககம்.

௧௩௧௭. வழுத்தினா டும்மினே னாக வழிததழுதாள்
யாருள்ளித தும்மினீ ரென்று. ௭

இதுவுமது.

இ-ள். தும்மினேனாக வழுததினாள—கூடியிருககினறவள யானறுமமினே னாகத் தனனியறகைபறறி வாழததினாள,— அழிதது யார உளளித துமமி னீர எனறு அழுதாள— அஙஙனம வாழததிய தானே மறிதது, நுமமைநி னைத்து வருநதுகினற மகளிருள யாவாநினைததலாறறுமமினீரெனறு சொல லிப புலநதழுதாள. எ-று.

வாழததலொடு புலததல இயையாமையின, அழிததெனறான. அனபுடை யார நினைத்தவழி அநநினைககபபட்டாரககுத் துமமறோனறுமெனபது மக ளிரவழககு. இலவழககை உளவழககாகக் கருதிப புலநதாளெனபதாம. (௭)

௧௩௧௮. துமமுச செறுபப வழுதா ணுமருள்ள
லெமமை மறைததிரோ வென்று. ௮

இ-ள். தும்முச செறுபப — எனககுத துமமறோனறியவழி யாருளளித தும்மினீரெனறு புலததலையஞசி, அதனை யானடககினேன, அஙஙனமடககவும, —நுமா உளளல எமமை மறைததிரோ எனறு அழுதாள—நுமா நுமமை

நினைததலை எம்மைமறைககலுறறீரோவெனறு சொலலிப புலநதழுதாள.எ-று.

துமமுவெனபது முதனிலைததொழிறபெயா. செறுபபவுமெனபுழி இறநத துதழீஇயவெசசவுமமை விகாரததாறறொககது. எமமையெனபது நுமமோடியாதுமியைபிலலாதவெமமையெனபதுபடநினற இசையெசசம. இதனை வடநூலாா காகுவெனப. துமமினுஙகுறறம ஒழியினுஙகுறறமாயககாற செயறபாலதியாதெனபதாம. (அ)

கஙகக. தனனை யுணாததினுங காயும பிறாககுநீ
ரிநநீர ராகுதி ரென்று. கூ

இதுவுமது.

இ-ள. தனனை உணாததினும் காயும—இவவாறறானூடிய தனனை யான பணிநதுணாததுங்காலும வெகுளாநிறகும, — பிறாககும நீா இநநீரா ஆகுதிா எனறு—பிறமகளிாககும அவரூடியவழி இவவாறே பணிநதுணாததுநீாமையையுடையீராகுதிரெனறு சொலலி. எ-று.

இவள தெளிவிததவழியுந தெளியாளெனபதுபறறி எனமேலேறறிய தவறறை உடமபடடுப பணிநதேன, பணிய அதுதானும புலததறகேதுவாய முடிநதது, இனியிவணமாடடுச செயயததகுவதியாதெனபதாம. (கூ)

கஙஉ0. நினைத்திருந்து நோககினுங காயு மனைததுநீா
யாருளளி நோககினீ ரென்று. க0

இதுவுமது.

இ-ள். நினைதது இருநது நோக்கினும காயும்— எனசொறகளுஞசெயலகளுமபறறித தான வெகுடலான, அவற்றையொழிநதிருநது தனனவயவஙகளதொபபினமையை நினைநது அவறறையே நோக்கினும், எனனை வெகுளாநிறகும்,—அனைததும் நீா நோககினீா யாா உளளி எனறு—எனனவயவமனைத

தும் நோக்கினீர் அவற்றதொப்புமையான எமமகளினை நினைந்தென்று சொலலி. எ-று.

யான எல்லாவவயவங்களானும ஒருததியோடொததலகூடாமையின ஒன்றாலொருவராகப பலனையுநினைக்கவேணடும அவரெல்லாரையும் யானறியச சொலலுமினெனனுங்கருததால், அனைததுநோககினீர யாருள்ளியெனறாள. வாளாவிருததலுஙகுறறமாயிறறெனபதாம. (க0)

கஙஙம அதி.— ஊடலுவகை.

அஃதாவது அபபெறறிததாய ஊடலாற றமக்குக கூடலின்பஞ்சிறநதுழி அசசிறபபிறகேதுவாய அவவூடலைத தலைமகளுவததலும தலைமகனுவததலுமாம. அதிகாரமுறைமையும இதனானே விளஙகும.

கஙஉக. இலலை தவறவாக காயினு மூடுதல
வலல தவரளிககு மாறு. க

தலைமகள காரணமினறிப புலககினறமை கேடடதோழி
அஙஙனநீபுலககினறதெனனையெனறாட்கு அவள
சொலலியது.

இ-ள. அவாககுத தவறு இலலையாயினும, — அவாமாட்டுததவறிலலையாயினும,—அவா அளிககுமாறு ஊடுதல வலலது—நமககவாதலையளிசெயகினறவாறு அவரோடூடுதலைவிளைகக வறறாகினறது. எ-று.

அவாககெனபது வேறறுமைமயககம. அளவிறநதவினபத்தராகலின் யானெயதறபாலதாய இததலையளி ஒழிநதாருமெயதுவரெனக கருதி அதுபொறாமையான ஊடனிகழாநின்றதெனபதாம. (க)

கஙஉஉ. ஊடலிற றோன்றுஞ் சிறுதுனி நலலளி
வாடினும பாடு பெறும. உ

புலவாககாலும அததலையளி பெறலாயிருகக அஃதிழநது
புலவியானவருநதுவதெனனையெனறாடகு அவள
சொலலியது.

இ-ள். ஊடலின தோனறும் சிறுதனி— ஊடலேதுவாக நங்கடோனறு கின்ற சிறியதனிதனலை—நலலளி வாடினும பாடு பெறுமம— காதலாசெய யுநலலதலியளி வாடுமாயினும பெருமையெயதும. எ-று.

தவறினறி நிகழகினறவுடல கடிதினீஙகலின அததனபமுநிலலாதென்பாள சிறுதனியென்றும, ஆராமைபறறி நிகழதலின அதனன நலலளி வாடாதெ ன்பாள வாடினுமெனறும, பினனே பேரினபமபயக்குமெனபாள பாடுபெறு மெனறுஙகூறினள. அது வருத்தமெனபபடாதெனபதாம. (உ)

கஙஉங. புலத்தலிற புத்தேணு டண்டோ நிலத்தொடு
நீரியைந் தன்ன ரகத்து. ங
இதவுமது.

இ-ள். நிலத்தொடு நீர இயைநதன்னாரகத்துப புலததலின — நிலத்தொடு நீரகலநதாறபோல ஒறறுமையுடையகாதலாமாடடுப புலத்தலபோல— புத
ஙஉஉ கஙஙஉ ம அதி. — ஊடலுவகை.

தேள நாடு உணடோ — நமக்கினபநதருவதொருபுததேளுலகமுண்டோ, இலலை. எ-று.

நீர தானினற நிலததியலபிறருமாறுபோலக காதலருந தாஙகூடியமகளிரி யலபினராகலான அதுபறறி அவரோடு புலவிநிகழுமெனபாள நிலததொடுநீரி யையநதனனாரகததென்றும, அவா நமக்குமனனராகலின அபபுலவி பினனே பேரினபமபயவாநினறதெனபாள புலததலிறபுததேணடினணடோவெனறுஙகூ றினள. உவமம பயனபறறி வநதது. (ங)

கஙஉச. புலவி விடாஅப புல்வியுட டோனறுமென்
னுளள முடைகுமம படை. ச
அபபுலவி இனி யாதானீஙகுமெனரூட்குச
சொலலியது.

இ-ள. புலலி விடாப புலவியுள தோனறும—காதலரைப புலலிககொணடு பினவிடாமைக்கேதுவாகிய அபபுலவிககணணேயுளதாம — என உள்ளம உடைககும படை— அதனமேறசெனற எனனுளளததைக கெடுககும படைககலம. எ-று.

புலவியுளெனனுமேழாவது வினைநிகழசசிககண வநதது. எனனுளளமுடைககுமபடைககலமெனறது வணககததையும் பணிமொழியையும. படைககலமெனறாள, அவறறான அபபுலவியுளளமழிதலின. புலவிநீஙகுநதிறஙகூறியவாறு.

கஙஉரு. தவறில ராயினுந தாமவீழவாா மெனறோ
ளகறலி னாஙகொன றுடைதது. ரு

தலைமகளையூடனீககிக கூடிய தலைமகன கழியுவகையனாயத
தனனுளளே சொலலியது.

இ-ள. தவறு இலராயினும தாம வீழவாா மெனறோள அகறலின — ஆடவா தஙகடடவறிலராயினும உடையாாபோலவூடபபடடுத தாமவிருமபுமகளிருடைய மெலலியதோளகளைக கூடபபெறாதவெலலைககண— ஆஙகு ஒனறு உடைதது—அவாககு அபபெறறியதோரினபம பயததலுடைதது. எ-று.

உடையராயககால இறநதவினபததோடு வருமினபமுமெயதுவராகலின அது மிகநனறு, மறறையிலராயககாலும வருமினபததையிகழநததிலலையெனனுஙகருததால, தவறிலராயினுமாஙகொனறுடைததெனறான. ஊடலினானாய வினபம அளவிறததலிற கூறறகரிதெனபான, அபபெறறியதொனறெனறான. தவறினறியூடியதூஉம எனககினபமாயிறறெனபதாம. (ரு)

கஙஉசு. உணலினு முணட தறலினிது காமம
புணாதலி னூட லினிது. சு

இதுவுமது.

இ-ள. உணலினும உணடது அறல இனிது—உயிாககு மேலுணபதனினும முனனுணடதறுதல இனபநதரும;— காமம புணாதலின ஊடல இனிது— அதுபோலக் காமததிறகு மேறபுணாதலினும் முனனைததவறுபறறி யூடுதல இனபநதரும. எ-று.

காமத்திறகெனபுழிச் சாரியையும நானகனுருபும விகாரத்தாறறொககன. பசிததுணணுமவழி மிகவுண்ணலுமாய இனசுவைததுமாம அதுபோல அகன றுகூடுமவழி ஆராதுமாயப பேரின்பதததுமாமெனத தனனனுபவமபறறிக கூறியவாறு. (௬)

கஙஉஎ. ஊடலிற றோற்றவர் வென்றா ரதுமன்னுங
கூடலிற காணப படும். ௭

இதுவுமது.

இ-ள. ஊடலின தோறறவா வெனறா—காமநுகாதறகுரிய இருவருள ஊடலினகட்டோறறவா வெனறாராவா,—அது கூடலிற காணபபடும— அஃதப பொழுதறியபபடாதாயினும பின்னைபபுணாசசியினகண அவராலறியபபடும. எ-று.

தோறறவா எதிாதலாறறாது சாயநதவா. அவா புணாசசிககட்பேரினபமெயதலின வெனறாராயினா. மனனும உமமும அசைநிலை. யானதுபொழுதுசாயதலின இதுபொழுது பேரினபமபெறறேனெனபதாம. (எ)

கஙஉஅ. ஊடிப பெறுகுவங கொலலோ நுதலவெயாபபக
கூடலிற றோனறிய வுபபு. அ

இதுவுமது.

இ-ள். நுதல வெயாபபக் கூடலில தோனறிய உபபு—இதுபொழுது இவணுதலவெயாக்குமவகை கலவியினகணுளதாய இனிமையை —ஊடிப பெறுகுவஙகொலலோ—இனனுமொருகால இவளூடி யாமபெறவலலேமோ! எ-று.

கலவியதுவிசேடமபறறி நுதலவெயாபபவெனறான. இனிமை கணடுகேடடுண்டுயிாததுறறறிதலானாயவினபம. இனி அபபேறு கூடாதெனப பெறறதன சிறப்புக கூறியவாறு. (அ)

கஙஉகூ. ஊடுக மன்னோ வொளியிழை யாமிரபப

நீடுக மன்னோ விரா. ௯

இதுவுமது.

இ-ள். ஒளியிழை ஊடுகமன்—ஒளியிழையினையுடையாள இனனுமெமமோ டுடுவாளாக,—யாம் இரப்ப இரா நீடுகமன— அஙஙனம் அவளூடிநிறறறகும் அதனையுணாததுதறபொருடடு யாமிரநதுநிறறறகுஙகாலமபெறுமவகை இவ விரவு விடியாதுநீடடிததலவேணடுக. எ-று.

ஊடுக நீடுகவெனபன வேணடிக்கோடறபொருள. மனனிரணடும ஆககத தின்கண் வநதன. ஓகாரஙகள அசைநிலை. கூடலின ஊடலேயமையுமென்ப தாம். (௯)

௧௩௩0. ஊடுதல் காமத்திற் கின்ப மதறகின்பங்
கூடி முயஙகப பெறின். ௧0

இதுவுமது.

இ-ள். காமத்திறகு இன்பம் ஊடுதல—காமநுகர்சசிக்கினபமாவது அதனை நுகாதற்குரியராவார ஆராமைபறறித தம்முளூடுதல, — அதறகு இனபம் ௩௮௪ ௧௩௩ ம அதி. — ஊடலுவகை.

கூடி முயங்கப பெறின்— அவ்வூடுதற்கினபமாவது, அதனையளவறிநதுநீங்கித தம்முடகூடிமுயஙகுதலகூடுமாயின, அமமுயக்கம. எ-று.

கூடுதல் ஒத்தவளவினராதல. முதிாநததுனியாயவழித துன்பமபயத்தலா னும், முதிராதபுலவியாயவழிக் கலவியினபமபயவாமையானும, இரண்டற்கு மிடையாகியவளவறிநது நீங்குதலரிதென்பதுபறறிக் கூடிமுயஙகப்பெறினெ னறான. அவவிரணடின்பமும் யான பெறறேனெனபதாம்.

ஈணடுப பிரிவினை வடநூன்மதமபறறிச செலவு ஆற்றாமை விதுபபுப புலவி யெனநாலவகைத்தாககிக் கூறினா. அவறறுட்செலவு பிரிவாற்றாமையுள்ளும், ஆறறாமை படாமெலிநதிரங்கன்முதல நிறையழிதலீறாயவற்றுள்ளும், விதுபபு அவாவயினவிதும்பனமுதறபுணாசசிவிதுமபலீறாயவறறுளளும, புலவி நெஞ சொடுபுலததனமுதல ஊடலுவகையீறாயவறறுளளுஙகணடுகொளக. அஃதேல வடநூலார் இவறறுடனே சாபததினானாயநீககததினையுஙகூட்டிப பிரிவினை ஐவ

கைத்தெனரூராலெனின, அஃது, அறம்பொருளினபமெனனும பயன்களுள ஒனறுபறறிய பிரிவனமையானும,முனிவராணையான ஒருகாலத்தோரூறறது ளதாவதலலது உலகியலபாய வாராமையானும், ாணடொழிகபப்பட்டதெனக. கறபியல முறறிற்று.

காமத்துபபால முறறிற்று.

திருவள்ளுவர் பரிமேலழகருரை

முறறுபபெறறது.

உரைச்சிறப்புப்பாயிரம்.

திருத்தகுசீத தெயவத திருவள ளுவாதங *
கருத்தமைதி தானே கருதி — விரிதுரைததான் *
பனனு தமிழதோ பரிமே லழகனெனு *
மனனு முயாஙாமன் வந்து. *

பாலெலலா கலலாவின் பாலாமோ பாரிலுள்ள *
நூலெலலாம் வள்ளுவாசெய நூலாமோ— நூலிற *
பரித்தவுரை யெலலாம் பரிமே லழகன் *
தெரிததவுரை யாமோ தெளி. *

திருக்குறளின்

சிறப்புப்பாயிரமாகிய

திருவள்ளுவமாலை.

அசரீரி.

க. திருததகு தெயவத திருவள் ளுவரோ
டுருததகு நறபலகை யொகக—விருகக
வுருததிர சனம ரெனவுரைதது வானி
லொருககவோ வெனறதோர் சொல.

இ-ள. திருததகு தெயவததிருவளளுவரோடு—அருடசெலவததையும் அதற குத தகக தெயவததனமையையுமுடைய திருவளளுவரோடு—உருததகு நற பலகை உருததிரசனமா ஒகக இருகக என உரைதது—அவரிருததறகுத த னது உருவததினாலே தகக நலல சஙகபபலகையிடதது உருததிரசனமா ஒரு வரே ஒபபவேறியிருககவெனறு கூறி, — வானில ஒருகக ஓரசொல ஓவென றது— ஆகாசததிலிருநது அவவிடததுளள புலவாகருததையெலலாம ஒறறு மைசெயயுமபடி ஒருவாககியம ஓவெனறு இரைநதெழுநதது. எ-று.

"அருடசெலவஞ செலவததுட செலவம" எனபவாகலின, திருவென்றதற கு அபபொருளுரைககபபடடது. தெயவததனமை தெயவததினவதாரமாய் விளஙகுகை. தெயவததனமையிலலாரககு அருளுளதாயினும அதனாலே பெரு மபயன விளையாமையின, தகுதி சொலலபபடடது. திருவளளுவரெனனும பெ யருள, திருவெனபது உயாவையும, வளளுவரெனபது வணமையையுடையரெ

னபதையும, விளகஙி நினறனவாகலின, அது வேதததில இலமறை காயகள போற பலவிடஙகளிலும மறைநது வெளிபபடாதிருநத மெயபபொருளகளை யெல்லாம தொகுதது உலகததாருகளுக் கொடுததருளசெயதவனெனறு காரணமபறறி வநத பெயராயிறறு. வள முதனிலை, அ இறுதிநிலை, உ சாரியை. அமமுதனிலைகளுப பொருள ாகை. உருததிரசனமா உருததிரனுல அடைநத சன்மதததையுடையவனென விரியும. அவா முருககடவுளது திருவவதாரமாய் வணிகர்மரபிறறுனறிய மூவகைப்பிள்ளையா. அசரீரி அருவமாய எஙகு நிறைநதுளள முதறறெய்வம். அரங்கேற்றத் தொடஙகிய காலதததுத் தெயவப் புலவரோடி ஒபபவிருநது கேட்டறகுத் தகுதியுடையோ யானென யாவரும் எண்ணமுறறு நினறவழி இவ்வசரீரிவாக்கியம் பிறநதது. எனறதனைப் படர்க்கைவினையாகக் கூறலின், ஆண்டு நின்று கேட்ட புலவாகளுள் ஒருவா அதனை இஙனம் பாடலாகச் செயதனரென்றறிக. (க)

உ

நாமகள்.

உ. நாடா முதலுன் மறைநான் முகனுவிற்
பாடா விடைப்பா ரதம்பகாந்தேன்—கூடாரை
யெள்ளிய வென்றி யிலங்கிலைவேல் மாறபின்
வள்ளுவன் வாயதென் வாகசு.

இ-ள். கூடாரை எள்ளிய வென்றி இலஙகு இலை வேல் மாற—பகைவரைப் புறங்கொடுக்கசசெயத இகழநத வெறறியை உணடாக்கி விளஙகாநினற இலைபோலும வேறபடையையுடைய பாண்டியராசனே,— நாடா — உலகததார விதிவிலகசுகளை அறிநது உயயுமவழியை நாடி,—முதல் நானமுகனாவில் நானமறை பாடா— படைபபுகாலததிலே பிரமனது நாவிலிருநது இருக்கு முதலாகிய நான்குவேதஙகளையும பாடி, — இடைப பாரதம பகர்நதேன—நடுவானகாலததிலே பாரதமாகிய வேதத்தைக கூறினேன,— பின என்வாக்கு வளளுவன வாயது — அதற்குப பிறபட்ட இகாலததிலே எனவாக்குத் திருக்குறளாகிய வேதத்தைச சொலலி வளளுவனவாயினகணனதாயிற்று. எ-று.

தன்கணவனுகலின் நானமுகனுவிலிருஉதென்றும், அவனவதாரமாகலின், வள்ளுவன்வாயதென்வாக்கெனறும, கூறினுள. பாரதம வியாசனாகொண டு சொல்லபபட்டது. இதனுல நானமறை பூாவவேதமும, பாரதம மதிய வேதமும், திருக்குறள் உததரவேதமும், எனறதாயிறறு. வேதம மூவகைததென்பதூஉம், இவறறது தோறறமுறையால் இஃது வாக்கியபபிரமாணதிற கிறபபுடைததெனபதூஉம, சொலலியபபடி. (உ)

இறையனுர்.

கூ. என்றும் புலரா தியாணாநாட செலலுகினு
நின்றலர்ந்து தேன்பிலிறறு நீாமையதாயக—குனறுத
செந்தளிர்க கறபகததின் றெயவத திருமலர்போன
மன்புலவன் வள்ளுவன்வாய்ச சொல.

இ-ள். மன புலவன வளளுவன் வாயசசொல் — புலவாகசரசனுகிய வளளுவன்வாயிற பிறநத திருககுறளானது,—எனறும யாணா புலராது நாட்செல்லுகினும் நினறு அலாநது தேன பிலிறறும் நீாமையதாய—எக்காலதது நதனனழகு கெடாது நெடுநகாலங்கழியினும் நிலபெறறு மலாநது தேனச்சொரிகின்ற குணமுடையதாய விளஙகுமாதலால்,—குனறுத செநதளிர்க் கறபகத்தின் தெய்வத்திருமலாபோன்ம்—குறைவுபடாத செய்யதளிரகளையுடைய கறபகத்தினது தெய்வத்தனமைபொருநதிய உயாவாகிய மலாபோலும். எ-று.

திருக்குறளுக்கு அழகு சொன்முடிபு பொருணமுடிபினகுணங்களும், அலர்தல எஙகும பரவுதலும, தேனபிலிற்றல இருமையின்பங்களும் விளைத்தலுமாம். சொல ஆகுபெயர். இறையனுர் கடவுளாகலின், இனி இதிற் சிறபபதொன்றுளதாவதின்றென்னுந தணிவு தோனற என்றுமென்றும், பினனும் அதனை வலியுறுத்தறகு நாட்செலலுகினுநின்றென்றும், வாழ்த்துப் பொருள்பட இவ்வாறு கூறினுர். இது அழியாது நின்று பெருகிப் பயனபடுமாறு சொல்லியபபடி.

கூ

உக்கிரப்பெருவழுதியார்.

சு. நான்மறையின் மெய்ப்பொருளே மும்பொருளா நான்முகத்தோன்
முன்மறைந்து வள்ளுவனுய்த் தந்துளாதத—நூன்முறையை
வந்திகக சென்னிவாய வாழ்த்துக நன்னெஞ்சு
சிந்திகக கேட்க செவி.

இ-ள். நானமுகத்தோன தான மறைநது வளளுவனுய நானமறையின மெ யபபொருளே மூபபொருளாத தநது உளாதத நூனமுறையை—நானமுகன் தான தன்னுரு மறைநது திருவளளுவனுயவதரிதது நானகுவேதநகளினுண் மைபபொருளே அறம பொருள இனபமெனனும மூபபாறபொருளதாகத தமி ழிறறநதுகூறிய திருக்குறளெழுதிய திருமுறையை—சென்னி வாதிக்க—என றலை வணஙகுக,—வாய வாழுதத்—வாய துதிகக,—நனனெஞ்சம சிநதிக் க—நல்லமனம தியானிகக,—செவி கேடக—காது கேடக. எ-று.

மூபபொருள ஆகுபெயா. இவவேதபபொருள ஆதியிலே வேதஞசொல்லி யோனலேயே சொலலபபடடமையால உலகதது ச சமபாசாரியாகளாலும பி றராலும் ஒனறறகொனறு மாறுக கொளளபபட்ட பொருள்களபோலவதன றெனபது தோனற, மெயபபொருளெனறா. கலியுணா புலமையிற றலைமை யோனகி விதிமுறை வழாது முதனிலம புரக்கும பெருநதகை யுக்கிரப பெ ருவழுதி யெனனுந தனனிக ரிலலா மனனவா பெருமான தான மேறகொண டசிறபபைப பலரும அறிநது மேறகொளள, இவ்வாறு வழிபாடுகூறினன், "மனன னெபபடி மனனுயி ரபபடி" ஆகலின. இபபுதநகதநதை முனனே பூரி தது மெய மொழி மனஙகளால வணகஙகளுசெயது பின கேடகவேண்டுமெ னறு சொலலியபபடி. (சு)

கபிலர்.

ரு. தினையளவு போதாச சிறுபுன்னீர நீண்ட
பனையளவு காடடும படிததான—மனையளகு
வளளிக குறஙகும் வளநாட வளளுவனூர
வெளளிக குறடபா விரி.

இ-ள். மீனை அளகு வளைக்கு உறங்கும் வளநாட—மீனையில வளாகபப டுகினற பறவைபபேடுகள உலகைபபாடடால கணணுறஙகுகினற வளம்பொ ருநதிய நாடடையுடைய அரசனே,— வளருவனா வெள்ளைகுறட்பா விரி —திருவளருவரால அருளிசசெயயபபடட குறளவெணபா மிகபபெரிய பொ ருளைத தனனுடகொணடு காடடுதல—தினையளவு போதாச் சிறுபுனனீா நீணை ட பனையளவு காடடும் படிதது—தினையரிசியினளவுக்கும போதாத சிறியபுல வினது தனியினகணணுளள பனிநீா உயாநத பனையினளவான அதன்சாயையை த தனனுட்கொணடு காட்டுமகுணமபோலுங குணதததையுடைத்து. எ-று.

பனை ஆகுபெயா. ஆல அசை. பறவை இனி முதலியவை. உலக்கைபபாட்ட மகளிா பரிமளபபொடி இடிககினறபோது பாடும் பாட்டு. விரி விரிதல்.

சு

எப்படி மிகசசிறிய பனிதநுளியிலே மிகபபெரிய பனைமரத்தினசாயை அடங்கி விளஙகுகினறதோ அபபடியே மிகசசிறிய இகுறளவெணபாவில மிகபபெரிய பொருள அடஙகி விளஙகுகினறதெனபதாம. இது சுருஙகியிருநதும விரிவான பொருளை விளகுமாறு சொலலியபடி. இது முதலியன சஙகதபபுலவராலே பாடபபடடன. (இ)

பரணர்.

சுஉ. மாலுங குறளாய வளாநதிரணடு மாணடியான
ஞால முழுது நயநதளந்தான—வாலறிவின
வளருவருந தநகுறளவெண் பாவடியால வையத்தா
ருளருவவெல லாமளந்தா ரோாநது.

இ-ள். மாலும குறளாய வளாநத இரணடு மாண அடியால ஞாலம முழுதும நயநத அளநதான—திருமாலும குறளாயப பிறநத வளாநத இரணடு பெரிய அடிகளால உலகமஙகைதையும விருமபி அளநதான,— வாலறிவின வளருவரும தம குறளவெணபா அடியால வையததாா உளருவ எலலாம ஓா

ந்து அளந்தார்— மெய்யறிவினையுடைய திருவள்ளுவரும் தமமினின்றுந்தோ னறி அந்நிலைநிற்கின்ற வெண்பாக்குறளின் இரண்டுசிறிய அடிகளால் அவ்வுல கமனைத்தினுமுள்ளோரால் நினைக்கப்பட்டவற்றையெல்லாம் ஆராய்ந்து அள ந்தார். எ-று.

உம்மையிரண்டும், முறையே தேவரிற் பெரியோனாகியவென்றும், மனிதரி ற்சிறியராய்க் காணப்பட்டவென்றும், பொருள்பட நின்றன. உவமானத்திலே வளர்தலும் பெருமையும் சொல்லுதலால், உவமேயத்திலே அவற்றுக்கு முர ணாகிய நிலைநிற்றலும் சிறுமையும் வருவிக்கப்பட்டன. மாலுக்குத் தானே கு றளாதலும் பின்பு அந்நிலை நில்லாது வளர்தலும் பேரடிகளால் அளவுபட்ட உ லகத்தையளத்தலும், திருவள்ளுவருக்குத் தமமினின்றுங் குறளை உண்டாக்கு தலும் அது தன்னிலைநிற்றலும் அதன்சிற்றடிகளால் அளவுபடாத நினைப்பின் விடயங்களை அளத்தலும், சொல்லப்படுதலாலும், வேற்றுமையறிக. நினைக்க ப்பட்டனவெல்லாம் இதன்கத்து அளவுசெய்யப்பட்டமை சொல்லியபடி. (சு)

நக்கீரா.

எ. தானே முழுதுணர்ந்து தண்டமிழின் வெண்குறளா
லானா வறமுதலா வந்நான்கு—மேனோருக்
கூழி னுரைத்தாற்கு மொண்ணீர் முகிலுக்கும்
வாழியுல கென்னாற்று மற்று.

இ-ள், தானே முழுது உணர்ந்து—தானே வேதப்பொருள்னைத்தையும் அறி ந்து—தண்டமிழின் வெண்குறளால் ஆனா அறம் முதலா அந்நான்கும் ஏனோ ருக்கு ஊழின் உரைத்தாற்கும்— தண்ணிய தமிழின்கண் குறள்வெண்பாக்க ளால் விட்டுநீங்குதல் கூடாத அறமுதலாகிய அந்நான்குபொருள்களையும் அவ ற்றையறியாதவர்களுக்கு அவர் எளிதின்றிய முறையாற் சொல்லியருளிய தி ருவள்ளுவருக்கும்—ஒண்ணீர் முகிலுக்கும்—ஒள்ளிய நீரைத் தந்த மேகத்து

க்கும—உலகு மறறு என ஆறறும்—இவவுலகம் எதிரனறி யாது செயயும்? செயககிடநதது ஒனறும இலலை,—வாழி—அவரும அதவும வாழகன-று.

ஆனமை நேகாமை. தானே முழுதுணர்நதெனவே, ஆசாரியராயிருநத பிறரறிவிகக அறிநதிலனெறதாயிறறு. முழுதுமெனறுமுமமை தொக்கது. ஒணமை இனிமைமேனினறது. முறை நூலினமுபபொருளகளின கிடக்கை யொழுங்கு. நாயனாகொடைசசிறபபுச சொலலியபடி. (எ)

மாமூலனார்.

அ. அறம்பொரு ளின்பமவீ டென்னுமந நானகின
றிறநதெரிநது செபபிய தேவை—மறநதேயும
வளரநவ னெனபானோ பேதை யவனவாயசசொற
கொளளா ரறிவுடை யா.

இ-ள. அறம பொருள இனபம வீடு எனனும அநநானகின திறம தெரிந து செபபிய தேவை—அறமுதலாகச சொலலபபடட அவவேதபபொருளகளா கிய நானகனது கூறுபாடடையும தெரிநது உலகததாகசச சொலலிய தே வனே—மறநதேயும வளரநவன என்பான பேதை—மறநதாயினும ஒருமனித னாக உட்கொணடு வளரநவனெனறு சொலலுதறகு ஒருவனுளனாயின, அவன் அறிவிலலாதவனவன,—அவன வாயச சொல அறிவு உடையார கொளளார —அவனது வாயிறபிறநத அசசொலலை அறிவுடையார கொளளார. எ-று.

அறமுதலியவறறின கூறுபாடு அவறறினது தொகை வகை விரிகள. மறந தேயுமெனறதனால, நிஃசபபுடன சொலலுவோன பேதையிற பேதையாமென் றதாயிறறு. முனனும பினனுமுளள பாடடுகளில இபபெயா தெயவநதனமை யைக குறிபபிகுமபடி நனகுமநிதது உயாதறிச சொலலபபடடதால, ஒரும னிதனாகவுட்கொணடெனபது வருவிகபபடடது, அனறி ஒலிக்குறிபபினாலே சாதியிழிவு தோனற வளரநவனெனபானெனினுமமையும. இகுறிபபொலியை வடநூலார காருசரமெனபா. தெயவபபுலவரை அவமநிபபினிழிவு சொலலி யபடி. (அ)

கல்லாடர்.

சூ. ஒனறே பொருளெனின் வேறென்ப வேறெனி
னென்றென்ப வாறு சமயததார்—நனறென
வெபபா லவரு மியையபவே வளளுவனா
முப்பான் மொழிந்த மொழி.

இ-ள். ஆறுசமயததா ஒனறே பொருள எனின வேறு எனப — அறுவ கைமதத்தோரும் ஒருமததாா தமது நூலிலே உலகமும உயிரும் கடவுளு மாகிய பொருளகள் ஒனறேயெனறு நாட்டுவராயின, மறறொருமததாா த மது நூலிலே அதனை மறுதது அவை வேறுமெனறு நாடடுவா,—வேறு எனி ன் அன்று என்ப—அப்படிவேறெனறு நாட்டின, பினனொருமதத்தா அதனை அனறெனறு மறுபபா; ஆதலால, சமயநூலகளெலலாம இவ்வாறு மறுகபப டுகினறன.—வளளுவனா முப்பால மொழிநத மொழி நனறு என எபபாலவ

ரும் இயைப— திருவளளுவராலே முபபாலாகச் சொல்லப்பட்ட நூலை நன் றெனறு கொள்ளுதறகு எவவகைபபடடபகுதியோரும உடனபடுவா. எ-று.

மொழி ஆருபெயா. ஆறுமதமாவன வியாசமதம், சைமினிமதம, பதஞசலி மதம், கபிலமதம, கணாதமதம, அகூபாதமதம, அனறிச சைவ வைணவமு தலியவற்றைக கூறினுமாம். எசசமயததாருமெனனுது எபபாலவருமெனறத னால, வேதததுக்கு உடபடட சமயததாரேயனறிப புறபபட்ட லசனம, பௌ சதம முதலிய மததாரும, பலவகைபபட்ட சாஙகியாரும, தேசததாரும, கால ததாரும, பிறரும, தழுவபபடுதலறிக. இதுவே பொதுவேதமெனறபடி. (சு)

சித்தலைச்சாத்தனார்.

கூ. மும்மலையு முகநாடு முந்நதியு, முப்பதியு
மும்மூரசு முததமிழு முககொடியு—மும்மாவுந
தாமுடைய மன்னா கடமுடிமேற முரன்றே
பாமுறைதோ வளளுவாமுப பால.

இ-ள். வள்ளுவர் பாமுறை தோமுபபால—திருவள்ளுவரது பாகளினமுன்பின முறைதெரிதறகிடனகிய திருககுறளானது,—மூமமலையும—கொலலிமலை நேரிமலை பொதியமலை எனபபடுகினற மூனறுமலைகளையும— முநநாடும—குடநாடு புனனாடுதெனனாடு எனப்படுகினற மூனறுநாடுகளையும—முநநதியும—பொருநைநதி காவிரிநதி வையைநதி எனப்படுகினற மூனறுநதிகளையும—முபபதியும—கருவூர் உறையூர் மதுரை எனபபடுகினற மூனறுபதிகளையும—மூமமுரசும—மகலமுரசு வெறறிமுரசு கொடைமுரசு எனபபடுகினற மூனறுமுரசுகளையும—முததமிழும—இயறறமிழ இசைததமிழ நாடகததமிழ எனபபடுகினற மூனறுதமிழகளையும—முககொடியும — விறகொடி புலிகொடி மீனகொடி எனபபடுகினற மூனறுகொடிகளையும—மூமமாவும— கனவட்டம் பரடலம கோரம எனபபடுகினற மூனறு குதிரைகளையும—தாம் உடைய மனனா தடமுடிமேல தா அனறே — தாமமுறையேயுடைய சேரசோழபாணடியா எனபபடுகினற மூவரசருடைய பெரியமுடிகளினமேலுகொளளபபட்ட மாலையனறே. எ-று.

அனறேயெனறது பலரறிதேறறம. முபபால் ஆகுபெயர. மூமமுரசும முததமிழும அம்மூவரசாககும பொதுமையவாயினும, இமமுறையுரிமை அவாகுடிமரபிறகு இயைநதனபோலும. அரசாமூவரும மேறகொணட சிறபபுச சொலலியபடி. (கo)

மருத்துவன்றாமோதரனார்

கக. சிந்திநீர்க கண்டம் தெறிசுகுத தேனளாய
மோந்தபின் யாகுக தலைக்குத்தில—காநதி
மலைகுத்து மால்யானை வள்ளுவர்மூப் பாலாற்
றலைகுத்துத் தீர்வுசாத் தற்கு.

இ-ள். காநதி மலைகுதது மால் யானை—தன்பகையென வெகுணடு மலையைக் குதது இனற பெரிய களிறுபோலுளள அரசனே,—சிநதிநீர்கண்டம்

தெறி சுக்குத தேன அளாய் மோநதபின யாரக்கும் தலைககுத்து இல்—சீநதி நீரசசருககரையையும சிதைக்கபபட்ட சுக்கையும் தேனொடு கலநது மோநத பின அதனால தலைககுத்துடையோா யாவாக்கும தலைககுத்து இலலையாகும். —வளளுவா முபபாலால சாததறகுத் தலைக்குததுத தீாவு— திருவள்ளுவா. அருளிசசெயத முபபாலினாலே சீததலைச்சாத்தனார்ககுத தலைக்குதது இலலை யாயிறறு. எ-று.

யானைபோலபவனை யானையெனலால, ஆகுபெயா. முனகேட்கபபட்ட நூலகளிலெலலாம பலசொறகுறறஙகளும், பொருட்குறறஙகளும, கணடு பொறாது தலையில அறைநதுகொணடுவநதமையால, புண்படடுககுததல உண்டாயிருநதது, இதனகண ஓாகுறறமுங்காணபபெறாமையால அது நீஙகிறறென்க. எபபடி அமமூனறுசரககும அதறகு மருநதாமோ அபபடியே இதறகு இம மூன்றுபாலும மருநதாயினவெனபதாம. தீாவெனனுநதொழிறபெயா முறறு பபொருளில வநதது. இதன குறறமறறுவிளஙகுகை சொலலியபடி. (கக)

நாகன்றேவனார்.

கஉ. தாளார் மலர்பபொய்கை தாஙகுடைவார் தண்ணீரை
வேளா தொழிதல வியபபன்று—வாளாதா
மபபா லொருபாவை யாயபவோ வளளுவனா
முபபான மொழிமூழ்கு வாா.

இ-ள. தாள ஆா மலாபபொயகை குடைவாா தணணீரை வேளாதொழிதல வியபபு அனறு—நாளததோடு பொருநதிய தாமரைமலாகளையுடைய ஒரு குளத்துநீரினகணணே மூழகுவோா வேறுதணணீரை விருமபாதொழிதல வியபபைச செயவதனறு;— வளளுவனா முபபால் மொழி மூழகுவாா தாம வாளா அபபால ஒருபாவை ஆயபவோ—திருவளளுவரது முபபாலகளையுடைய நூலினகண்ணே மூழகுவாா தாம் வீணாக அபபால ஒருநூலை விரும்புவரோ!விரும்பாா, ஆகலின், இதுவே வியபபைச செயவதாம. எ-று.

தாளார்மலரெனலால, தாமரைமலரெனபபட்டது. வியபபைச் செயவதை வியபபெனறாா. மூழகுதல இஙகே கருததுமுழுதும் அழுநதிநிறறனமேனின

றது. மொழி ஆகுபெயர். ஓகாரம எதிர்மறை. விருமபுதலாகியகாரணத்தை ஆயபவோவெனக் காரியமாக உபசரித்தார். அது வியபபனறெனறமையால, இது வியபபெனறதாயிறறு. உயாவானபொருள பெறறோகது அதினிழிவா னபொருளையும் பெற விருமபுதல் இயல்பாயிருகக, குளிாசசி இனசுவை நறு மணம் முதலிய குணஙகளாலே சிறநத ஒரு தாமரைக்குளதது நீரைப பெ றறோர்க்கு அதனறருளே அமைநி பெற்று வேறுதண்ணீரைப பெற விரும பாமை வியபபைச செயவதாயிறறு, ஆயினும இதுகாறும ஒருநூலைக் கறறோ ாகது வேறுநூலைக் கறக விரும்புதலனறி விருமபாமையில்லாதிருக்க, இப் போது உளதாகலின், இதுவே பெருவியப்பைச் செயவதென்றதாயிறறு. இ தனால இநநூலகத்து எநதநறபொருளும் அடங்கியிருக்கினறமை குறிபபிக்க பபட்டது. பலநூலையுங் கற்க விரும்புவோாக்கு இதுவொன்றே அமைத ல் சொலலியபபடி. (கஉ)

அ

அரிசிற்கிழார்.

கங. பரந்த பொருளெலலாம பாரறிய வேறு
தெரிநது நிறநதொறுஞ சேரச—சுருஙகிய
சொலலால விரிதது்ப பொருள்விளஙகச சொல்லுதல
வலலாரா வள்ளுவரல லால.

இ-ள. பரநத பொருளெலலாம பா அறிய வேறு தெரிநது—வேதத்திலே ஒனறுடொனறு மயஙகினினற நாலவகைபபொருளகளையும இபபூமியிலுள ளோா அறிதறபொருட்டு வேறுகப பிரிதது—நிறநதொறுஞ்சேரச சுருஙகிய சொலலால பொருள விளஙக விரிததுச சொலலுதல வலலாா— அது அது தனது தனது வகையோடு சேருமபடி சுருஙகிய சொல்லால பொருள விளங க விரியுமபடி வைததுச சொலலுதல வலலாா—வளளுவரலலால ஆா—வள் ளுவரலது ஒருவருமிலலை. எ-று.

பாா ஆகுபெயா. திறம் அறமுதலியவறறின கூறுபாடு. சுருஙகசசொலலல விளங்கவைத்தனமுதலிய அழகுகள எபபடி இவரால அமைககபபடடனவோ அபபடிப பிறரால அமைககபபடுதல கூடாமை காடடியதாயிறறு. நூலுககும நாயனாககும தகுதி சொலலியபடி. (கங)

பொன்முடியார்.

கச. கானினற தொஙகலாய காசிபனா தந்ததுமுன
கூநின றளநத குறளெனப—நூனமுறையான
வானினறு மணணின் றளநததே வளளுவனா
தாநின் றளநத குறள்.

இ-ள. கான நினற தொஙகலாய —மணநதஙகபபெறற மாலையையுடைய பாணடியராசனே,—முன காசிபனா தநதது கூ நின்று அளநத குறள எனப —முன் காசிபராலே தரபபடட குறளை மணணினகணணே நினறு உலகததை அளநத குறளெனறு சொலலுவா,—தாம நினறு வளளுவனா அளநத குறள நூன்முறையான வான நினறு மண நினறு அளநதது—தாம இஙகே எழுநதருளித திருவளளுவராலே தரபபடட குறள நூலின முறையோடு கூடி விணணினகணணே நினறும மணணினகணணே நினறும உலகததை அளநதது. எ-று.

கு கூ எனநீணடது. ஆனுருபு ஒடுவுருபின பொருளில் வநதது. அககுறள் வஞசித்துப பெறறளததலால நூனமுறையோடு கூடாததாயிறறு. இக்குறளுக்கு ஒலிவடிவும வரிவடிவுமென இரணடுவடிவுண்மையால, ஒலிவடிவுக்கிடம் வானாகலின வானினறெனறும், வரிவடிவுககிடம மணணாகலின் மணணினறெனறும், கூறினார். இக்குறளுக்கு நூனமுறையோடு கூடலும வானிற்றலும் மிகுததுச சொலலி வேற்றுமை செயயபபடடது. முன் மாலுமெனபாட்டிலே நாயனார்க்கும் மாலுக்கும், இபபாட்டிலே திருக்குறளுக்கும மாலவதாரக்குறளுககும், ஒபபுமை குறித்துசசொல்லலால் வேறுபாடாம். உலகததுபபொருளெல்லாம் இஃது அளததறசிறப்புச் சொலலியபடி. (கச)

கோதமனார்.

கடு. ஆற்ற லழியுமென் றந்தணர்க ணன்மனையைப்
போற்றியுண்ணாத் தேடின் புறத்தெழுதா—மேட்டெழுதி
வல்லுருவும் வல்லாரும் வள்ளுவனார் மூப்பாலெச
சொலலிடினு மாற்றல்சோர் வின்று.

இ-ள். அந்தணர்கள் நான்மறையை உணர்த்துப் போற்றி ஆற்றல் அழியும் என்று ஏட்டினபுறத்து எழுதார்—அந்தணர்கள நானகுவேதங்களையும் வரப் பபாடமாகக் காப்பாற்றி, ஏடடின்கண எழுதிவைததால் வலியில்லாரும் ஒன் வராகலின இவற்றின் வலிமை குறையுமென்று ஏட்டினகண் எழுதார்;—வள் ளுவனார் மூபபாலி ஏட்டு எழுதி வல்லுருவும் வலலாரும் சொல்லிடினும் ஆற் றல் சோவினறு— திருவள்ளுவரது திருகுறனி ஏட்டின்கணெழுதிவைதது வலியுடையவரும் வலியிலலாரும ஒதினுலும், வலிமை குறைதலிலலை. எ-று.

அவவேததகு உதாததம் அநுதாத்தம் சுவரிதமெனனுஞ்சாரங்களின் வ ழுவாமல் ஓதலவேண்டுமெனனும் விதியுளதாகலின, அதற்குத் தகுதியுடைய அநதணரே அதிகாரிகளாயினா, இதற்கு அஃதிலலாமையால யாவரும் அதிகா ரிகளாவரொனறறிக. சொலலிடினுமெனறதனால பொருளுணர்ச்சிக்கு இதற்கும் வலிமை வேண்டுமெனபது பெறபபட்டது. ஆறறல சொறசெறிவின்றிட்பம். இங்ஙனங்கூறவே, அவ்வேதம் சொல்லின்கண்ணே தலைமையுடைத்தெனப தனாலும், இவ்வேதம் பொருளின்கண்ணே தலைமையுடைதெனபதனாலும், பெறப் பட்டன. ஓதபபடுதலின் அவவேதததினும இது சிறபபுடைமை சொல்லியபடி.

நத்தத்தனார்.

கசு. ஆயிரதது முநநூறறு முபப தருங்குறளும்

பாயிரத்தி னோடு பகாந்ததறபின்—போயொருத்தர்
வாய்க்கேட்க நூலுளவோ மன்னு தமிழப்புலவ
ராயக்கேடக வீறறிருகக லாம்.

இ-ள. பாயிரததினோடு ஆயிரததுமுந்நூறறுமுபபது அருஙகுறளும் பகாந்ததறபின் போய் ஒருததா வாயக் கேடக நூல உளவோ—பாயிரநான்கதிகாரஙகளோடு சோநது தொகையாகிய அரிய ஆயிரததுமுநநூறறுமுப்பது குறள்வெண்பாககளையும் ஓதியுணர்நதபின்பு, போய் ஒருவரது வாயாலே கேட்டறிதற்கு நூலுளவோ! இல்லை:—மன்னு தமிழபபுலவராய்க் கேட்க வீறறிருக்கலாம்—நிலைபெற்ற தமிழிலே புலமை நிரம்பியோராகிப பிறர் தம்மிடத்து வந்து கேட்க வீற்றிருக்கலாம். எ-று.

வீறறிருததல ஒருசபைநடுவிலே உயாவாகிய ஆதனததில ஏறியிருத்தல். இவறறுட் பலவகைபபட்ட நூலகளின கருததுககளெலலாம் விளஙகிநிறறலின், கேடக நூலுள்வோவென்றார். புலவராயெனவே, புலமை நிரம்புதறகு இவை ஆயிரததுமுந்நூற்று முபபதுகுறளகளும் போதுமென்பது பெறபபடடது. ஓதியோர்க்கு வரும் இமமைப்பயன் சொலலியபடி. (கசு)

௪0

முகைய லூாச்சிறுகருந்தும்பியாா.

கஎ. உளளுத லுள்ளி யுரைதத லுரைததனைத்
தெளளுத லன்றே செயறபால—வள்ளுவனார்
முபபாலின் மிகக மொழியுண் டெனபபகாவா
ரெபபா வலரினு மில.

இ-ள. வளளுவனார முபபாலின மிகக மொழி உணடு எனப பகாவார எப்

பாவலரினும இல் — திருவளளுவரது திருககுறளினமேறபடட நூலொனறு உளதெனறு சொலலவலலவா எவவகைபபடட புலவருளளும இலலை,—செயறபால, உளளுதல உளளி உணாததல உணாததனைத தெளளுதல அன்றே—ஆதலால், நாம இநநூலிக்குறிதது செயக்கடவன நாம இதனபொருளைச் சிநதித்துககொளளுதலும, சிநதிதது பிறாககு அதனைசசொலலுதலும, பிறரா லே சொலலப்படட அதனைத தெளிதலும அன்றோ! எ-று.

மொழி ஆகுபெயா. ஒபபது வடமொழி வேதமிருததலின மிக்கமொழியெனறும, தமிழினமாதிரமனறி வடமொழி முதலியவறறினுளள புலவனாயுநதமுவுதறகு எபபாவலரிறுமெனறும், அறிவொபபுககாணடறகு உணாததனைத் தெளளுதலெனறும, கூறினா. உளளுதலெனவே கேடடலும, தெளிதலெனவே அவவாறுமுகலும, அடஙகின. இது பயிறசி செயதொழுகுமாறு சொல்லியபடி. (கஎ)

ஆசிரியர் நல்லந்துவனார்.

கஅ. சாறறிய பலகலையும் தபபா வருமறையும்
போறறி யுணாத்த பொருளெலலாந—தோறறவே
மூப்பான் மொழிந்த முதறபா வலலொபபா
பொபபா வலரினு மில.

இ-ள். சாறறிய பலகலையும தபபா அருமறையும போறறி உணாத்த பொருளெல்லாம தோறற —அறிவுடையோராற சொலலபபடட பலநூலகளாலும தபபாத அரியவேததினாலும காபபாறறிவைதிருநது உலகத்தாக்குச் சொல்லபபடட விடயஙகளெலலாம தனனிடததே காடடும்படி—மூபபால் மொழிந்த முதறபாவலர் ஒபபா எபபாவலரினும இல்—திருக்குறளைச சொலலிய திருவள்ளுவனாயொபபவா எவவகைபபடட பாவலருளளும இல்லை. எ-று.

தம்மாலே சொலலபபட்டவறறில வழுவுறுமையால் தபபாவென்றும, பொருளுணர்தற்கேயனறி ஒதுதறகும் எளிதன்றுகலின அருவெனறும, விசேடணஞ்செய்யப்படடது. எபபாவலரினுமில இதறகு முனனுரைசகபபட்டபடியே கொள்க. முதறபாவலா முதன்மையையுடைய பாவலா, நாலவகைபபாக்களில் வெண்பாகளும அவறறுளளும குறளவெண்பாவும தகுமை பெறறு நிறறலின், அக்குறளவெணபாவால நூல்செய்த வலலமையுடையனெனறுமாம். புலமையிலே நாயனாருக்கு ஒபபினமை சொலலியபடி. (கஅ)

கீரந்தையார்.

கசு. தப்பா முதற்பாவாற ருமாண்ட் பாட்டினுன்
மூபபாலி னற்பான் மொழிந்தவ—ரொப்பாலும்
வைவைத்த கூர்வேல் வழுதி மனமகிழத்
தெய்வத் திருவள் ளுவர்.

கக

இ-ள். எபபாலும் வை வைதத கூ வேல வழுதி மனம் மகிழ—எவ்விடத்திலும கூறமை வைதத சிறபபுப பொருநதிய வேலியுடைய பாணடியராசன மனமகிழ—தபபா முதற்பாவால தாம மாணட பாடலினுல மூபபாலின காற பால மொழிநதவா—சொல்லபபடடபொருள வழுவாமல முதன்மையுடைய பாவாகிய குறள்வெணபாகளாலே தாம மாட்சிபெறற பாடறழுழிலினுலே மூன்றுபாலகளிலே அறமுதலிய நானகுபகுதிபபொருளையும திருவாய்மலாந தவா—தெயவத்திருவளளுவா—தெயவததனமையையுடைய திருவளளுவநா யனார். எ-று.

கூ சிறபபு. நானகனுள மூனறடஙகுவதனறி மூனறனுள நானகடங்கா மையின, வியாத கூறபபடடதாயிறறு. நூலசெயத சிறபபும, அதனுல் அரசு னை மகிழவித்ததமையும, சொலலியபபடி. (கக)

சிறுமேதாவியார.

உ0. வீடொன்று பாயிர நானகு விளஙகற
நாடிய மூபபதது மூனறொன்றாழ—கூடிபொரு
ளளவி லெழுப திருபதிற நைநதின்பம
வளளுவா சொனன வகை.

இ-ள. வவளளுவா சொனன வகை—திருவளளுவராலே சொலலபபட்ட தி ருககுறளின அதிகாரவகை,—பாயிரம நானகு— பாயிரம நானகதிகாரததை யுடைதது,— அறம மூபபததுமூனறு—அறம மூபபததுமூனறதிகாரததையு

டைதது,—ஊழ ஒனறு—ஊழ ஓரதிகாரததையுடைதது,—பொருள எழுபது—பொருள எழுபததிகாரததையுடைதது,— இனபம இருபதிறறைநது—காமம இருபததைநததிகாரததையுடைதது. எ-று.

அறததுபபாலுளடஙகாது அதனை விடடு நூறகெலலாம பொதுவாய நிறறலின வீடொனறு பாயிரமெனறும, இமமை மறுமை வீடு மூனறும பயததறசிறபபிறறாய மூனறனுண முதனிறறலின விளஙகறமெனறும, யாவாககும பொதுபபட நாடித தொகுககபபடட அறததினகூறுபாடு இவையேயாகலின நாடிய முபபததுமூனறெனறும, முனனினற அறமும பினனினற இனபமும கைகூடுதறகுத துணையாய நிறறலின கூடுபொருளெனறும, அபபொருளின பாகுபாடுகளெலலாம இவறறினடஙகுதலின எளளிலெழுபதெனறும, கூறினார. எளளல இகழதல. சிலபழையநூலகளிலே சிலவறறைச சாதியாரும சமயததாரும மிகுததும குறைததும வேறுபடுததலால அபபடிபபடடவேறுபாடு இதறகும வரினும வருமெனறு ஆசஙகிதது, இதனதிகாரஙகளுககு இஙஙனநதொகைசெயதார. பின இவவாறு தொகைசெயயபபடடு வருவுனவறறிறகும இதுவே கருததாகக கொளக. முபபாலகளுககும அதிகாரததொகை சொலலியபடி. (௨0)

நல்கூர்வேள்வியார.

உக உப்பகக நோககி யுபகேசி தோணமணந்தா
னுததர மாமதுரைக கசசெனப—விபபகக
மாதானு பஙகி மறுவில புலசசெநநாப
போதார புனறகூடற கசசு.

இ-ள். உப்பக்கம் நோக்கி உபகேசி தோள் மணந்தான் உத்தர மா மதுரைக்கு அச்சு என்ப—அப்பக்கத்தைக்குறித்துச் சென்றோனாகிய உமாதேவியினது தோளை மணந்த கடவுளை வடமதுரைக்கு ஆதாரமென்று சொல்லுவர்; —இப்பக்கம் மாதானுபங்கி மறு இல் புலச் செநநாப்போதார் புனற்கூடற்கு அச்சு— இபபக்கம் மாதானுபஙகியெனப்படுகின்ற குற்றமற்ற புலமையாகிய

தேனைச் சொரிகின்ற செவிய நாவாகிய மலனாயுடையவர் சீவனத்தையு டைய தென்மதுரைக்கு ஆதாரமாவர். எ-று.

உப்பககம் இடைகாடா அரசன் தனபாடலை அவமதித்தமைபற்றிப் பிணங்கிச்சென்ற பக்கம். உபபககநோக்கியென்றது வினையாலணையும்பெயர். கேசிதிருமால், இது அக்கடவுள் சகசிரநாமததிற கண்டது. கேசிக்குப் பின்னே பிறந்தவள் உபகேசியென்றபது, உபேந்திரனென்பதுபோல. மாதா அனுபங்கி மாதாவை நிகராகக்கொண்டு நடக்கின்ற ஒழுங்கினனெனபபடுதலின், அவள் பின்னேமேலேபோல் இவர் உலகதாமேல அருள்செயதல சொலலபபட்ட தாயிற்று. நாபபோதென்றதற்கேற்பப புலமையிலே தேன ஆரோபிக்கபபட்டது. அச்சுப்போற்றுங்குதலால், அச்சென்றார். நாயனாலே திங்கட்குடையுடைச் சீர்சாலவழுதியுஞ் சங்கபபுலவருந்தழைத்தினிதோங்கிய மதுரைக்கு உண்டான சிறபபுச் சொலலியபடி. (உச)

தொடித்தலைவிழுத்தண்டினார்.

உஉ. அறநான் கறிபொரு ளேழொன்று காமத்
திறமூன் றெனப்பகுதி செய்து—பெறலரிய
நாலு மொழிந்தபெரு நாவலரே னன்குணாவா
போலு மொழிந்த பொருள.

இ-ள். அறததிறம் நான்கு—பாயிரம், இல்லறம், துறவறம், ஊழென அறப்பாலினுட்பிரிவுகள் நானகும்,—அறி பொருட்டிறம் ஏழ்—அரசு, அமைசசு, அரண், கூழ், படை, நடபு, ஒழிபென அறியப்பட்ட பொருட்பாலினுட்பிரிவுகள் ஏழும் —காமததிறம் மூனறு எனப பகுதிசெயது—ஆணபாறகூறறு, பெண்பாற்கூற்று, அவவிருபாறகூறறெனக் காமத்துபபாலினுட்பிரிவுகணமூனறுமாகப் பகுதி செயது—பெறலரிய நாலும மொழிநத பெருநாவலரே—பெறுதற்கரிய அறம் பொருள இனபம் வீடு எனபபடுகிற நானகுபொருளையும் சொல்லிய பெருநாவலரே—ஒழிநத பொருள் நனகு உணர்வாரபோலும்—அவறறுளடங்காது ஒழிநதபொருள உளதாயின, அதனை நனறாக அறியவல்லவர்போலும். எ-று.

திறமென்றது அறமுதலியவறறோடுங்கூட்டபபட்டது. நாவலரேயெனறமை யர்ல், பிறரால் அறியப்படுவதன்றென்றதாயிற்று. முப்பாலியறறொகையும், இவற்றினடங்காதது ஒனறில்லையென்பதும், சொலலியபடி. (உஉ)

வெள்ளிவீதியார்.

உ௩. செய்யா மொழிக்குந் திருவள் ளுவர்மொழிந்த
பொய்யா மொழிக்கும் பொருளொன்றே—செய்யா
வதற்குரிய ரந்தணரே யாராயி னேனை
யிதற்குரிய ரல்லாதா ரில.

௧௩.

இ-ள். செய்யா மொழிக்கும் திருவள்ளுவா மொழிந்த பொய்யா மொழிக்கும் பொருள் ஒனறே—ஒருவராலே செய்யபபடாத மொழியாகிய வேதத்துக்கும் திருவள்ளுவரால் அருளிச்செய்யப்பட்ட தனவழியினொழுவோர்க்குப் பயன்விளைவிலே பொய்படாத மொழியாகிய திருககுறளுக்கும் பொருளொனறே;—ஆராயிற் செய்யா அதறகு உரியர் அநதணரே— ஆராயுங்கால், செய்யபபடாத அவ்வேதமோதுதற்குரியவர் அநதணரே,—ஏனையிதறகு உரியர் அல்லாதார் இல்— பொயபடாத இத்திருக்குறளோதுதறகு உரியவரலலாதவர் உலகத்திலில்லை. எ-று.

பூாவவேதத்தை நித்தியமெனபார் மதம்பறறிச் செயயாமொழியென்றார். அது வடமொழியும் இது தெனமொழியுமாய நினறு சிலவேறுபாடுடையன போறறோனறினும் நுணணுணாவானோககுவாாக்குக கருதது வேறுபடாமையின், பொருளொனறேயெனத் தேறறேகாரம் கொடுததுக் கூறினா. செயயாமொழி பொய்யாமொழி அனமொழித்தொகைகள. இதறகுரியரலலாதாரில்லெனறதனாலும் பொதுவேதமாதலறிக. அதறகும் இதறகும பொருள் வேறோவென்றும, இதனையோதறகதிகாரிகளாவாா யாவரோவென்றும, நிகழ்கினற ஐயமொழித்தபடி. (உ௩)

மாங்குடிமருதனார்.

உச. ஓதற் கெளிதா யுணர்தற் கரிதாகி
வேதப் பொருளாய் மிகவிளங்கித—தீதற்றே
ருள்ளுதொ றுள்ளுதொ றுள்ள முருக்குமே
வள்ளுவர் வாய்மொழி மாண்பு.

இ-ள். வள்ளுவர் வாய் மொழி மாண்பு— திருவள்ளுவரது வாயினின்றுந் தோன்றிய திருக்குறளினது மாட்சியைச் சொலலின,—ஓதறகு எளிதாய உணர்தறகு அரிதாகி வேதப்பொருளாய் மிக விளங்கி—அது ஓதப்படுதறகு எளிய சொறகளையுடையதாகியும் அறியபபடுதற்கு அரியபொருள்களையுடையதாகியும் வேதமெனப்படுகின்ற பொருளாகியும் அவவேததனை மிக விளங்கி,—தீது அறறேர் உளளுதொறு உள்ளுதொறு உளளம் உருக்கும்—குறறமறறேர்கள் நினைகருதோறுமம நினைக்குருதோறுமம அவாகளுடைய மனத்தைக் கரைக்கும். எ-று.

ஓதற்கெளிதாயெனவே நவின்றோர்க்கினிமை நன்மொழிபுணாத்தல்களும், உணர்தறகரிதாகியெனவே ஆழமுடைமையும, வேதப்பொருளாயெனவே விழுமியதபபததலும், பிறவுமாகிய அழகுகளினமைதி சொல்லப்பட்டதாயிறறு. தீதறறேர் பொருளாராயச்சிக்கேறற தண்ணறிவுடையோர. உளளுதொறுள்ளுதொ றுளளமுருக்குமெனவே, மூன் காணப்பட்டதினும் பின்காணபபடுமபொருள் சிறந்தம் விரிதறு தோன்றுதலுடைமை பெறபபட்டது. இதனது அறபுதமான குணமுடைமைசசிறபபுச் சொலலியபடி. (உச)

எறிச்சலூர்மலாடனார்.

உரு. பாயிர நான்கில லறமிருபான் பன்மூன்றே
தூய துறவற்மொன் றூழாக—வாய
வறத்துபபா னால்வகையா வாயநதுரைத்தார் நூலின்
றிறத்துபபால வளளுவனா தோநது.

இ-ள. வள்ளுவனா ஆயநது நூலின திறத் துபபால தோநது—திருவளளு வநாயனா அவவேதததின கருததுககளையாராயநது, தமமாலே செயயபபட ட நூலினது திறததிறகுத தகக நனமையுடைமையால இவையே உரியவை யெனறு தெரிநது,—பாயிரம நானகு—பாயிரம நானகதிகாரமும,—இலல றம இருபான்—இலலறவியல இருபததிகாரமும,—துறவறம பனமூனறு—துறவறவியல பதினமூனறதிகாரமும, — ஊழ ஒனறாக —ஊழ ஓரதிகாரமு முடையனவாக,—ஆய அறததுபபால நாலவகையா உரைததார—இவவாறாய அறத்துபபாலைப பாயிரமுதலிய நாலவகையுடைததாகக கூறினா. எ-று.

முபபாறபொருளகளினும முததிககுக காரணமாதறசிறபபுடைமையின, தூயதுறவறமெனறா. துபபு நனமை, அது எலலாவருணாசசிரமஙகளுககும பொதுவாயிருககை. அறபபாலியலதிகாரததொகை சொலலியபடி. (உரு)

போக்கியார்.

உசு. அரசிய லையைந தமைசசிய லீரைந
துருவல லரணிரணடொன றொணகூ—ழிருவிய
றிணபடை நடபுப பதினேழ குடிபதினமூன
றெண்பொரு ளேழா மிவை.

இ-ள. அரசியல ஐயைநது—அரசியல இருபததைநததிகாரமுடைதது,—அமைசசியல ஈரைநது — அமைசசியல பதததிகாரமுடைதது, — அரண இரண்டு—அரணியல இரணடதிகாரமுடைதது,—கூழ ஒனறு—பொருளியல ஓரதிகாரமுடைதது,—படை இருவியல— படையியல இரணடதிகாரமுடை தது,—நடபுப பதினேழ—நடபியல பதினேழதிகாரமுடைதது,—குடி பதி னமூனறு—ஒழிபியல பதினமூனறதிகாரமுடைதது,— எணபொருள இவை ஏழாம் — எணணபபடடபொருடபாலுககு இவவியலகளேழாம. எ-று.

அரணுக்கு உருத்திடபம சிறததலின உருவலலரணெனறும, பொருளுடை

யாாகக்கே ஒளி அமைவதாகலின ஒணபொருளெனறும, படைககுக கடுமபோ ரிற பினகொடாத திணமை உரிததாகலின, திணபடையெனறும, கூறினா. பிறகாலததாா அமைசசு முதலியவைநதனையும அஙகவியலென ஓரியலாகநியு ம் வழஙகுப. பொருட்பாலியலதிகாரததொகை சொலலியபடி. (உசு)

மோசிகீரனார்.

உஎ. ஆண்பாலே ழாறிரண்டு பெண்பா லடுத்தன்பு
பூண்பா லிருபாலோ ராறாக—மாண்பாய
காமத்தின பககமொரு மூன்றாகக கடடுரைத்தார்
நாமத்தின் வள்ளுவனா நன்கு.

கரு

இ-ள். ஆண்பால ஏழ—ஆண்பாற்கூறறு ஏழதிகாரமும்,—பெண்பால் ஆறி ரண்டு—பெண்பாறகூறறுப் பனனிரணடதிகாரமும,— அடுதது அன்பு பூண் பால இருபால ஓராறாக—ஒருவரையொருவா அடுதது அனபைப் பூணுதறபகு தியுடைய அவவிருபாறகூறறு ஆறதிகாரமுமாக,—மாணபு ஆய காமததினப ககம ஒருமூன்றாக நாமததின வள்ளுவனார் நன்கு கடடுரைத்தாா — மாட்சி யான காமததுபபாலினியல்கள் மூனறாகப பெயாபெறற திருவளளுவா நன் குகூறினார். எ-று.

இவையே பொருளிலக்கணததுக்கமையக களவியல கறபியலென இரண டாககபபட்டன. காமததுபபாலியலதிகாரததொகை சொலலியபடி. (உஎ)

காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக்காரிக்கண்ணனார்.

உஅ. ஐயாறு நூறு மதிகார மூன்றுமா
மெய்யாய வேதப பொருளவிளஙகப—பொயயாது
தநதா னுலகிறகுத தான்வள ளுவனாகி

யந்தா மனாமே லயன்.

இ-ள். அதிகாரம நூறும ஐயாறும மூனறுமா — அதிகாரம நூற்றுமூபப த்துமூனறுக,—மெயயாய வேதபபொருள பொயயாது விளஙக—வடமொழி யிலிருநத மெயயாகிய வேதபபொருள பொயயுறுது விளஙகுமபொருடடு,— அநதாமனாமேல அயன் தான வளளுவனுகித தநதான—அழகிய தாமனாம லாமேல வீறறிருகுமம நானமுகககடவுள தானறிருவளளுவனுகி உலகதநதா க்குத தமிழிறசெயது தநதான. எ-று.

உலகு இஙகே மகனை உணாதநதி னினறது. மெயயாய வேதப்பொருள பொ யயாது விளஙகவெனவே, இதறகு முன மெயயாயபொருள பொயயாய ம றைநதும், பொயயாய பொருள் மெயயாய விளஙகியும, கிடநதமை சொலல பபடடதாயிறறு. அதிகாரததொகையோடு நூறபொருளியலபு சொலலியபபடி.

மதுரைத்தமிழ்நாயகனார்.

உகூ. எலலாப் பொருளு மிதனபா லுளவிதனபா
லிலலாத வெபபொருளு மிலலியாற—சொலலாற
பரநதபா வாலென் பயனவள ளுவனார
சுரநதபா வையத துணை.

இ-ள. எலலாபபொருளும இதன்பால உள—பலவகைநூலகளாலுஞ சொ ல்லபபட்ட எலலாபபொருளும இநநூலகததட்கஙியிருகினறன,—இதனபா ல இல்லாத எப்பொருளும இலலை—இதனிடநதிலலாத யாதொருபொருளும எநநூலகததும இல்லை,—சொல்லாற பரநத பாவால பயன என—ஆதலால, சொல்லளவினுலே விரிநத நூலகளாற பயன யாது!—வளளுவனார சுரந்த பா வையத்தனை—திருவளளுவராலே தரபபடட இநநூலொனறே மணணுலகத தாருக்குத துணையாதலமையும். எ-று.

எல்லாப்பொருள்களுமாவன, முதல் வழி சார்பென மூவகைபபட்ட அற நூல பொருணூல இன்பநூல வீட்டுநூல் எனபவறறிற செம்பொருள ஆகுப

யொருள் குறிப்புப்பொருளென இம்மூவகையாற் கொள்ளத்தொகுத காட்சிப் பொருள்களும் கருத்துப்பொருள்களுமாம். தொழிலும் பண்பும் இரோவழிப் பொருளெனற்கேற்புடைமையின், அவையும் இவற்றுள் அடங்குமாறறிக. பின்னும் அதனை வலியுறுதற்கு இதன்பாலிலாதவெபபொருளுமிலலியென்றார். சொல்லாறபராதவெனவே, அவை பொருளாற்பரப்பின்மை பெறபபட்டது. பாத்தல் பதினாயிரம் நாறுயிரமுதலிய இராதவளவையால் விரிதல். சொலலர்ப்பரந்தநூல்களை ஆயவோர் மலியகழ்ந்து எலிபிடிதலபோல மிகவருநிச் சிறுபயன கொள்ளுதலால, எனபயனென்றார். ஆல அசை. பா, வையம் ஆகுபெயாகள். சினஞட்பல்பிணிச் சிறறறிவுடையோரைக்கு விதி விலக்குக்கண்முற்றும் உள்ளங்கைநெலலிக்கனிபோலக் கணடு தெளியுமாறு உணர்தறித் தமோற்றந்தீர்தலின, வையத்தினையென்றார். முற்றெருருக்குணர விழைவாரைக்கு இஃது இன்றியமையாசசிறபபிறறென்றபடி. (உக)

பாரதம்பாடியபெருந்தேவனார்.

கூ0. எப்பொருளும் யாரு மியல்பி னறிவுறச
செப்பிய வள்ளுவர்தாஞ் செப்பவரு—முப்பாற்குப்

பாரதஞ்சி ராம கதைமனுப் பண்டைமறை
நேர்வனமற் றில்லை நிகர்.

இ-ள். பாரதம் சோமகதை மனுப் பணடை மறை நோவன— பாரதம் பழைய சோமகதையையும, மனுமிருதி பழையவேதததையும, ஒப்பனவாகும்; —எப்பொருளும யாரும் இயலபின அறிவுறச் செபபிய வளளுவா செப்ப வரும முப்பாறகு நிகா இலலை— எவ்வகைபபட்ட பொருள்களையும எவவகையோரும் அவறறின்றனமையோடு அறிய அவாக்குச் சொலலுமபடிக்குத் திருவள்ளுவா சொல்லலால் வநத திருக்குறளுக்கு உவமானமாகததக்கது ஒனறில்லை. எ-று.

மற்று அசை. அறிதற்கரிய 'வேதாநதப்பொருளுமென்றற்கு எபபொருளுமென்றும், உயாகுலத்தாரேயனறி ஏனையோருமென்றற்கு யாருமென்றும், ஐ

யநிரினறியறியவெனறறகு இயலபினறிவுறவெனறும, இதுவே சுருதிகுரு விரண்டுமாமெனறறகுச் செபபியவெனறும, கூறினர். பணடையெனபது சிரா மகதைக்குங்கூட்டுக. கதாரூபமாயிருகது பாரத ராமாயணமெனவும, விதிரு பமாயிருகது சுருதி மிருதியெனவும், கூடடிச் சொல்லப்படுதலால், உவமான உவமேயங்களாதலறிக. எப்பொருளும யாருமியலபினறிவுறச் செபபுதல வே தத்திற்கின்மையால, முன முபபாலின மிக்கமொழியெனற அதனுறபெறபபட் ட வேதத்தினெப்புமையை மறுத்தபடி. (கூ0)

உருத்திரசன்மகண்ணார்.

கூக. மணற்கிளைகத நீரூறு மைந்தர்கள் வாய்வைத்
துணச்சுரக்குந் தாய்முலை யொண்பால்—பிணக்கிலா
வாய்மொழி வள்ளுவர் மூபபரன் முதிப்புலவோர்க்
காய்தொறு மூறு மறிவு.

கள

இ-ள். மணற் கிளைக்க நீர் ஊறும்—மணலைத் தோண்டுந்தோறும் நீர் பெரு கும்;—மைநதாகள வாய வைதது உணத் தாய் முலை ஒண்பால் சுரக்கும்—புதலவர்கள வசயவைதது உணணுகதோறும தாயினது முலைக்கண் நல்லபால் பெருகுமம,—பிணக்கு இலா வாயமொழி வளளுவர் மூப்பால் ஆயதொறும் மறி படபுலவோர்க்கு அறிவு ஊறுமம—அவைபோல, பிணகுதற்கு ஏதுவில்லாத வா யமைசசொலலியுடைய திருவளளுவரது திருகுறளை ஆராயுதோறும், அறி வுடைய புலவாகது அறிவு வளரும. எ-று.

கறபிதமாகிய சாதிசமயஙகளின மானம்பற்றி உள்ளதை இல்லதாகவும் இலலதை உளளதாகவும, சிறிதைப பெரிதாகவும் பெரிதைச் சிறிதாகவும், தீயதை நல்லதாகவும நலலதைத தீயதாகவும, புனைநது பிறர் பிணங்கும்படி சொலலபபட்டதலலாமையால, பிணக்கிலாவாயமொழியென்றார். மதிப்புல வோர்க்கறிவூறுமெனவே, அவா அவவறிவைககொண்டு பிறாககெல்லாம் விதிவிலககுக்களைக கறபிததல வேணடுமெனறதாயிறறு. இதனைச சிலகாறப யிறலினமையாது பலகாலும பயிறசி செயலவேணடுமெனறபடி. (௩௧)

பெருஞ்சீத்தனார்.

௩௨. ஏதமில வள்ளுவ ரின்குறளவெண் பாவினா
லோதிய வொண்பொரு ளெலலா முரைதததனாற்
றாதவிழ தாாமாற தாமே தமைபபயந்த
வேதமே மேதக கன.

இ-ள். தாது அவிழ தாா மாற—பொடியொடு விரிநத பூமாலையையுடைய பாணடியராசனே,— ஏதம இல வளளுவா இனகுறளவெணபாவினால ஓதிய ஒண்பொருளெலலாம் உரைதததனால—குறறமிலலாத திருவள்ளுவா இனிய குறளவெணபாக்களாலே நானகுவேதங்களாலுஞ சொல்லப்பட்ட ஒள்ளிய பொருளகளையெலலாங கூறினமையால,—மேதக்கன தாமே தமைப பயநத வேதமே — மேமபாடடுககுத' தககவை அககுறளவெணபாககளோ, முதனூலாய நினறு அவற்றைப பயநத வேதஙகளோ! நீ சொல்வாயாக. எ-று.

தாம தமமை எனப்பட்டவை அவை அவறறை எனனும பொருளைத் தந்து நினறன. ஏகாரம இரணடும வினா. பிறநூலாசிரியாக்கெலலாம் அவரெதிரிகளாலே மறுககபபட்டுவருங குறறமபோலவது இவாககு இலலையெனறறகு ஏதமிலவளளுவரெனறும, தாஙகுறியவாய நினறு கறபோாக்கு வருத்தம் விளையாமைபறறி இனகுறளெனறும, உணாவுடையோராலே விருமபப்பட்ட நறகுணமுடைமைபறறி ஒணபொருளெனறும, கூறினா. நூலாசிரியாககும், நூலுககும, நூனுதலிய பொருளுக்கும, தகுதி தோனறச சொலலப்பட்ட விசேடணகுணஙகளாலே, இவவேதம அவவேதததினுஞ சிறபபுடைமை குறிபபித

நரிவெருத்தலையார்.

௩௩. இன்பம் பொருளறம வீடென்னு மிந்நான்கு
முனபறியச சொன்ன முதுமொழிநூன்— மன்பதைகட
குள்ள வரிதென் றவைவள் ளுவருலகங்
கொள்ள மொழிந்தார் குறள.

கஅ

இ-ள். இன்பம் பொருள் அறம் வீடு என்னும இநநான்கும் மனபதைகட்கு முன்பு அறியச்சொன்ன முதுமொழிநூல உளள அரிது எனறு— இனப முதலிய இநநாறபொருளியலபுகளையும் மக்கடபரபபுக்கு அக்காலததில் அறியும்வணணஞ சொலலபபடட பழமொழிவேதமானது ஓதியுணரபபடுதறகரிதென்று,— வள்ளுவர் அவை உலகம கொளளக குறள் மொழிநதார—திருவள்ளுவர் அவறறை உலகததார எளிதினுணருமபடி திருககுறளைக கூறினார். எ-று.

முனபறியவெனவே, உறசாபபிணியாகலின, அககாலததோாககு உணாதற கேறற ஆயுணீட்சியும் உணர்வுவலியும் இருநதனவெனபதூஉம, அவசாபபிணியாகலின இக்காலததோாககு அவையிலவெனபதூஉம, பெறபபடடன. இவ விரணடும அவாவறுத்தன மூன்றாமபாடடுரையிறகாணக. தேயவழககிறபடாததும் வருநதிக கறபோர்ககுமாததிரம் புலபபடுவதுமாய எலலாமொழிகடகும் முறபட்டுக கடவுண்மொழியாய நிறறலின, முதுமொழியென்றார். அற முதலியநானகும பிரிவுபட்டுத தோனறாமையை உடைததாகலின, உளளவரிதாயிறறு, பழையவேதம உளதாகவும் வேறிது சொலலுதறகுக காரணம உணாத்தியபடி. (௩௩)

மதுரைத்தமிழாசிரியர் செங்குன்றூர்க்கிழார்.

௩௪. புலவா திருவள ளுவரன்றிப் பூமேற

சிலவா புலவரெனச செபப—னிலவு
பிறஙகொளிமா லைககும் பெயாமாலை மற்றுங
கறஙகிருண்மா லைககும் பெயர்.

இ-ள. பூமேல் புலவா திருவள்ளுவரனறிச் சிலவா புலவரெனச் செப்பல—பூவுலகினகணணே புலவரெனத திருவளளுவரையனறி வேறுசிலரையும் புலவரெனறு சொலலுதல—மாலை நிலவு பிறஙகு ஒளி மாலைககும பெயா மறறும் கறஙகு இருள மாலைககும் பெயா (செபபல) —மாலையெனபது நிலவால விளங்குகினற அநதிககும பெயராக மறறும சூழகினறவிருளையுடைய அநதிக்கும் பெயராகச சொலலுதலபோலும. எ-று.

செபபலெனறது பினனுஙகூடடபபடடது. புலமையாவது பலவேறுவகைபபட்ட நூலுணாசசிகளையெலலாம ஒருஙகே கொணட பேரறிவுடைமையாம். உயாவொபபறற இவரது புலமையைககுறிதது நோககுஙகால ஏனையோா புலமை புலமையனறாய முடிதலின, இவவாறு கூறினா. புலவரெனபது நாயனாக்கே காரணபபெயராமென்றபடி. (௩௪)

மதுரையறுவைவாணிகர் இளவேட்டனார்.

௩௫. இன்பமுந் துன்பமு மென்னு மிவையிரண்டு
மன்பதைக் கெலலா மனமகிழ—வன்பொழியா
துளளி யுணர வுரைத்தாரே யோதுசீர்
வளளுவர் வாயுறை வாழ்த்து.

இ-ள். இனபமும் துனபமும என்னும இவை இரண்டும் உளளி உணர—பின் வரககடவனவாய சுகமுநதுககமுமெனனபபடட இவற்றினுடைய இருவ

கைக்காரணஙகளையும் ஆராயநதறியவும்,—அனபு ஒழியாது மனம் மகிழ—தமமேலனபு நீங்காமல உளளஙகளிகூரவும,—மனபதைக்கெலலாம ஒது சீா வள்ளுவர் வாயுறைவாழதது உரைததாா—மககட்பரபபுககெலலாம் புகழப்படுஞ்சீரையுடைய திருவளளுவா வாயுறைவாழததாகத திருககுறளைக கூறினா. எ-று.

'இனபத்தின்காரணம விதிக்குறளாலும், தனபதினகாரணம விலகுக்கு றளாலும, சொலலபபடடன. முனபறிதறகுப பயன அவறறைச செயதலும் தவிதலுமாம. வேண்டுவனவெல்லாந தொகுதலுணாத்தலின, மனமகிழதல் சொலலபபட்டது. அவவேதமபோலாது பலாக்கும உபயோகியாகக கூறலின், மனபதைக்கெலலாமெனறார. வாயுறைவாழதினியலபு "வாயுறை வாழதலே வயகக நாடின—வேமபுங கடுவும போல வெளுசொற—றுகுத லினறி வழி நனி பயககுமென — றேமபடைக இளவியின வாயுறை தறறே " எனனுந தொலகாபபியச்சூததிரததாலறிக. எதிகாலவினைவுணாசசி பயததல சொல லியபடி. (கடு)

கவிசாகரப்பெருந்தேவனார்.

கக. பூவிறகுத தாமரையே பொன்னுககுச் சாம்புனத
மாவிற கருமுனியா யானைக கமரருமப
றேவிற திருமா லெனசசிறந்த தெனபவே
பாவிறகு வளளுவாவெண பா.

இ-ள. பூவிறகுத தாமரை—மலாகளுகளுளளே தாமரைமலரும— பொன னுகதச சாமபுனதம்—பொனகளுகளுளளே சாமபுனதபபொனனும— பூவி றகு அருமுனி ஆ—பசுகளுகளுளளே காமதேனுவும—யானைகு அமரா உம் பல—யானைகளுகளுளளே ஐராவதமும—தெவில திருமால என—தேவாகளு ளுளளே திருமாலுமபோல,—பாவிறகு வளளுவா வெணபாச சிறநதது என ப—நூலகளுகளுளளே திருவளளுவரது குறளவெணபாச சிறநதது எனறு அ றிவுடையோா சொலலுவா. எ-று.

ஏ அசை. பா ஆகுபெயா. பொன ஆடகம, கிளிசசிறை, சாதரூபம, சாம் புனதம என காலவகைபபடும. காமதேனு வசிடடமுனிபிடதது எனபதாகலின, அருமுனியாவெனறார. உவமானமுகததால இஃது பலநூலகளினும சிறநது நிறகினற மாடசிமை சொலலியபடி. (கக)

மதுரைப் பெருமருதனார்.

௩௭. அறமுபபத் தெடடுப பொருளெழுப தினபத்
திறமிருபத தைநதாற் றெளிய—முறைமையால
வேத விழுபபொருளை வெணகுறளால வள்ளுவனா
ரோதவழுக கறற துலகு.

இ-ள. அறததிறம முபபததெடடால் — அறததினகூறுபாடு முபபத்தெட்டதிகாரஙகளாலும்,—பொருட்டிறம எழுபதால— பொருடகூறுபாடு எழுபததிகாரஙகளாலும, — இன்பததிறம இருபததைநதால — காமததினகூறுபாடு இருபததைநததிகாரஙகளாலும,—தெளிய—தெளியுமபொருட்டு,—மு

றைமையால் வேத விழுப்பொருளை வெண்குறளால் வள்ளுவனார் ஓத—காரணகாரியவொழுங்கால் வேதததினுயர்வாகிய பொருளைக் குறள்வெண்பாக்களாலே திருவளளுவனார் ஓதலால,—உலகு வழுக்கு அற்றது— உலகமானது வழுவுதலினின்றும் நீங்கிறறு. எ-று.

திறமும் ஆலும் முனனுஙகூடடபபட்டன. உயாவாகிய பொருள கருமகாண்டம் பிரமகாண்டமிரண்டினுளளும சிறநதபொருள. வழுக்குதல விதியை விலக்கெனறும் விலககை விதியென்றும கோடல். உலகு மககளையுணாததிநின்றது. துணிவுபறறி அறறதென இறநதகாலததாற கூறினார். முனனதின வேறுபட்ட முபபாலகளினதிகாரததொகைகளோடு உலகிறகு விளையும நனமை சொல்லியபடி. (௩௭)

கோவூர்க்கிழார்.

௩௮. அறமுத னான்கு மகலிடததோ ரெல்லாந்
திறமுறத் தேர்நது தெளியக—குறளவெண்பாப்
பன்னிய வள்ளுவனார் பான்முறைநே ரொவவாதே
முன்னை முதுவோர் மொழி.

இ-ள். அறமுதல நானகும அகலிடத்தோ எல்லாம நிறம் உறத தோநத தெளியக் குறளவெணபாப பனனிய வளளுவனா பானமுறை—அறமுதலியநா ன்குபொருளகளேயும் மணணுலகததுளளோலலாம வகைபபட ஆராயநது தெளியும்பொருடடுக குறளவெணபாக்களாலே சொலலபபட்ட திருவள்ளுவ நாயனாரது முபபாலகளேயுடைய புததகத்தின்கணணே—முனனே முதுவோா மொழி நேர் ஒவ்வாது— முறகாலததுளள பெரியோரது நூலகளுககு நோ தல் பொருந்தாது. எ-று.

மொழி ஆகுபெயா. பெரியோராவா வடமொழியிலும, தெனமொழியிலும, பிறமொழிகளிலும், நூல்செயத முனிவரும, புலவரும, பிறரும. அநநூலகளா வன மனு முதலியோராலே செயபபடட அறநூனமுதலியன. இதனபுத்தகத தில் முனனூலகளிலொன்றும் சோக்கபபடுதறகுத தகுவதனனெனறு சொல லியபடி. (கூ)

உறையூர் முதுகூற்றனார்.

கூசு. தேவிற சிறநத திருவள ளுவாகுறள்வெண்
பாவிற சிறந்திடுமுப் பாலபகரார்—நாவிற
குயலில்லை சொறசுவை போர்விலலை மறறுஞ
செயலிலலை யென்னுங திரு.

இ-ள். தேவிற சிறநத திருவளளுவா குறளவெண்பாவிற சிறநதிடு முபபால பகரார் — தெயவதததனமையாற சிறநத திருவளளுவரது குறளவெணபாக் களோடு கூடிச் சிறநது தோனறுகினற முபபாலகளேயும ஓதாரது—நாவிறகு உயல இல்லை—வாகதிறகு இனசொறசொலலி வாழுதல உணடாகாது,—சொ ற்சுவை ஓவு இல்லை—மனததிறகுச சொறகளினசுவையை அறிதல் உண்டா காது,—மறறும் செயல இலலை—இவையனறியும் காயத்துககு நலல செய

துண்டாகாது—என்னும் திரு— என்று நினைத்துத் திருமகள் அவரிடத்துச் சேராள். எ-று.

சுவையோாதற்கும் செயலுக்கும் உரிய மனமும், காயமும், வருவிக்கப்பட்டன. திருமகள் சேராமையாகிய காரியத்தைக் காரணமாக உபசரித்தார். ஓதாாககுளவாகாமை கூறவே, ஓதுவோாககு இவையுளவாகலின, வாக்கிறகுக் கடுஞசொல, பொய, கோள், புறஙகூறலகளும, மனத்திறகுப பிறனிலவிழைதல, பிறனபொருளவிழைதல், பிறனபொருடகுக் கேடெணணல, பிறவுயிாக கிறுதியெண்ணலகளும, காயததிறகுப பிறனமனைபுணாதல, உயிாககொலை செயதல, பழியூணுணல, பிறாபொருளவெளவலகளும, ஆகிய குறறங்களெலலாம நீஙகுமெனபதும் பெறபபடடது. அறவினபஙகட்குக காரணமாதறகிறபபுடைய பொருடபேறு இஃதோதலின உளதாமெனறபடி. (௩௯)

இழிகட்பெருங்கண்ணனார்.

௪0. இம்மை மறுமை யிரண்டு மெழுமைககுஞ
செமமை நெறியிற் றெளிவுபெற—முமமையின்
வீடவறறி னான்கின விதிவழஙக வளளுவனா
பாடின ரினகுறள வெண பா.

இ-ள். இம்மை மறுமை இரணடும் எழுமைககும செமமை நெறியின தெளிவு பெற—இகபரஙகட் காவனவிரணடையும வினைபபயனறொடாதறகுரிய ஏழு பிறபபிறகுமாகச் செவவையானவழியால யாவரும் தெளிதலபெறவும,—முமமையின அவறறின வீடு நானகின் விதி வழங்க—அறம பொருள இனபமெனனும் முப்பால்களுள அம்முப்பாறபொருளகளோடு வீடுமாகிய நாறபொருளகளது விதிகளும வழஙகவும்,—வளளுவனா இன் குறளவெண்பாப பாடினா—திருவளளுவநாயனா இனிய குறள்வெண்பாவைப பாடினா. எ-று.

செவவையானவழி விதியும பத்தியும ஞானமும் நோயாளிககு மருநதும் அனுபானமும பத்தியமுமபோல ஒனறறகொனறு முரணாது கூடி நிறகும வழி. வீட்டுவிதி துறவறததிறகாணக. இமமை மறுமை வீடு மூனறும பயககுமாறு சொலலியபடி. (௪0)

செயிர்க்காவிரியார்மகளார் சாத்தனார்.

சக. ஆவனவு மாகா தனவு மறிவுடையார்
யாவரும வலலா மெடுத்தியமபத—தேவர்
திருவள் ளுவாதாமுள செபபியவே செயவார்
பொருவி லொழுகமபூண் டார.

இ-ள். ஆவனவும் ஆகாதனவும அறிவுடையா யாவரும் எடுததியமப வல லா—மகளுக்கு ஆவனவறறையும ஆகாதவறறையும அறிவுடையா யாவரு ம் இனி இதிலிருந்து எடுத்தசசொல்லுதறகு வலலவரானா,—தேவா திருவ ள்ளுவா செபபியவே பொருவில ஒழுக்கம பூணடா செயவா— ஆதலால, தேவராகிய திருவள்ளுவராலே சொல்லபபட்டவறறையே ஒபபிலலாத ஒழுக் கத்தை மேறகொண்டவர் செய்வார். எ-று.

உஉ

இன்னனங்கூறவே, அவவேதத்திலிருந்து உள்ளவாறெடுத்தச்சொல்லுதல அ றிவுடையார்க்கு முடியாமையால, ஒழுக்கம பூண்டார்க்கு அதனகணனே சொ ல்லப்பட்டபடி வழுவாமறசெயதல கூடாமை காட்டபபட்டது. நாம், உம் அ சைகள். ஆவன இன்பதறதத் தருவன. ஆகாதன துனபதறதத தருவன. ஒப் பில்லாதவொழுக்கம் கொலலாமை முதலியன. போதகாசிரியருகதும, கேட் டொழுகுவோாக்கும, வரும் நனமை சொலலியபடி. (சக)

செயலூர்க் கொடுஞ்செங்கண்ணனார்.

சஉ. வேதப பொருளை விரகால விரிதறுலகோ
ரோதத் தமிழா லுணைசெய்தா—ராதலா
லுள்ளுந ருளளும பொருளெலலா முண்டென்ப
வள்ளுவர் வாயமொழி மாடடு.

இ-ள. வேதபபொருளை உலகோா ஓத விரகால விரிததுத தமிழால உரை செய்தாா—வேதததினபொருளை உலகத்தாா ஓதியுணருமபொருட்டு உபாயத்தால் விரித்துத தமிழ மொழியினாலே சொலலியருளினாா,—ஆதலால உளளுநர் உள்ளும பொருளெலலாம வளளுவா வாய்மொழிமாடடு உணடு எனப—ஆதலால, நினைபபவா நினைககும பொருளகளெலலாம திருவளளுவா திருவாயிற்பிறநத திருககுறளினகணணே உணடெனறு அறிவுடையோா சொலலுவா. எ-று.

உபாயததால விரித்தல சொறஙருககததால ஓதற்கெளிதென மனவெழுசசியுண்டாககிக கறபோரது அறிவளவிறகேறகப பொருளளவு விரிய வைததல. நினைக்கபபடும பொருளகளெலலாம இதனகணணே இககாரணததால தோனறாநின்றனவெனறு கூறியபடி. (௪௨)

வண்ணக்கஞ்சாத்தனார்.

௪௩. ஆரியமுஞ செந்தமிழு மாராய்ந திதனினிது
சீரிய தென்றொன்றைச செபபரிதா—லாரியம்
வேத முடைததுத தமிழதிரு வளளுவனா
ரோது குறடபா வுடைதது.

இ-ள. ஆரியமும செநதமிழும ஆராயநது இதனின இது சீரியது எனறு ஒனறைச் செபபரிது—வடமொழியையுந் தெனமொழியையும ஆராயநது இதைககாட்டிலும இது சிறபபுடைததெனறு ஒனறைத தெரிநதுசொலலுதல கூடாது,—ஆரியம வேதம உடைததுத தமிழ திருவளளுவனா ஓது குறடபா உடைதது—வடமொழி வேதமுடைத்து, தமிழ்மொழி திருவளளுவநாயனா சொலலிய குறட்பாவுடைதது, ஆதலால. எ-று.

ஆல் அசை. வடமொழியும தெனமொழியும பிறமொழிகள்போலாது பாணினியாரும அகத்தியனாருமுதலாகிய முனிவர்களாலே செயப்பட்ட இலக்கணநூலகளாலே சீாதிருநதி நிற்றனமுதலிய குணங்களுடைமையாலும், அது பிராகிருதமுதலியவறறுக்குப்போல இது ஆந்திரமுதலியவறறுக்கு முதலாய் நி

றலாலும, ஒனறறகொன்று குறைபாடிடைத்தன்றேனும், வேதமுலட்டமைபற்றி வடமொழிக்குச் சொலலபபட்ட உயாவு தெனமொழிக்கண்ணே திருக்கு

றன உண்டாதலின் இனியில்லையென்றற்கு, இதனினிது சியதென்றெனறை ச்செப்பரிதென்றார். இத்திருக்குறளாலே வடமொழியோடு தென்மொழிக்கு ஒப்புமைநிறைவு சொல்லியபடி. (சாக)

களத்தூர்க்கிழார்.

சச. ஒருவ நிருகுறளே மூப்பாலி னேதுந்
தரும முதனன்குஞ சாலு—மருமறைக
ளோந்துஞ சமயநூ லாறுநம் வள்ளுவனுர்
புந்தி மொழிந்த பொருள்.

இ-ள. அருமறைகள் ஐதுமம சமயநூல ஆறும் நம வளளுவனூ புநதி மொழிநத பொருள — இருகருமுதறபாரதமீறுகிய அரிய வேதஙகளோதும் அவ் வேததநின்வழிபபட்ட சமயநூலகளாறும் நமமுடையநிருவள்ளுவரால உலகதநாகருப புதநியாகச் சொல்லபபட்ட நூலிலடஙகும,—ஒருவா இருகுறளே முபபாலின ஒதும தருமமுதல நானகும் சாலும—ஆதலால, ஒருவா ஒருவிகறபமும் இருவிகறபமுமாகிய இருவகைகருளகளோயுமே முபபாலகளில அதநியயனஞ்செயது அறியபபடுகினற அறமுதலிய நாறபொருளகளும அவருக்குப போதும. எ-று.

ஒருவனுககே ஐதுமம ஒதியுணர முடிவுபோகாது வேறுவேறான அதிகாரிகளுடைமைபறறி, அருமறைகளோநதுமெனறூ. சமயநூலாறும ஒனறேபொருளெனனும பாடடினையிறகாணக. நமக்கெலலாம் அறிவொழுகுகஙகொளுதறகல்வழிபபடுதத வநத பரமாசாரியா இவரேயெனனுமுரிமைதோனறறகு நம வளளுவனுரொனறூ. மறைகளோநதஞ சமயநூலாறும நமவளளுவனூ புநதி

மொழிநதபொருளெனலால, அவைபலவறறினும வேறுவேறுவகைபபடடுச சிறநதுநினற கருததுககளெலலாம இவவொருநூறகணணே அடஙகிநிறகின றமை சொலலபபடடதாயிறறு. பொருள ஆகுபெயா. ஒருவரெனப பொதுப படககூறலால், இதனை ஓதுதறகுப பெணபாலாருக்கும அதிகாரமுணடென பது கொளளபபடடது. இவவொருநூலோதியுணாநதோா அருமறைகளைநது ஞசமயநூலாறும ஓதியுணாநதோராவரெனறபடி. (சச)

நச்சுமனா.

சரு. எழுத்தசை சீரடி சொறபொருள யாபபு
வழுககில வனபபணி வணண—மிழுககின்றி
யென்றெவர் செயதன வெலலா மியம்பின
வின்றிவ ரின்குறளவெண பா.

இ-ள். எழுத்து அசை சீா அடி சொல் பொருள யாபபு வழுக்கு இல வனப பு அணி வண்ணம இழுக்கு இனறி என்று எவா செயதன — எழுததுமுதல வணணமீறாகச் சொல்லபபட்ட இவறறுள் வழுவுதலில்லாமல் எக்காலததில எவரால் எவை செய்யபபட்டன,— எல்லாம இன்று இவா இன குறள்வெண பா இயம்பின—அவையெல்லாம் இக்காலத்து இததிருவள்ளுவராலே செயய பபட்ட இவ்விளியகுறள்வெண்பாக்களிற் சொலலப்பட்டன. எ-று.

உச

வன்ப்பு அம்மை, அழகு, தொன்மை, தோல, விருநது, இயைபு, புலன், இழைபு. அணி சொல்லணி, பொருளணி, ஒலியணி. வண்ணம் குறிலகவற்று நகிசைவண்ணமுதலியன. ஒவ்வொருகாலத்தில் ஒவ்வொருபாவலா ஒவ்வொ ருகுணததினாலே சிறநது விளஙக நூலசெயதனர், இவரோவெனின எல்லாக் குணஙகளாலும நிறைநது சிறநது விளங்கச் செயதமையின, இவ்வாறு கூறி னா, இதனபாககளின சிறப்புச சொல்லியபடி. (சரு)

அக்காரக்கனிநச்சுமனார்.

சசு. கலிநிரமபிக காண்டற கினிதாகிக கண்ணி
னிலிநிரமபு நீரமைத தெனினுங்—தொலிவிலா
வாணூர் மதியங் தனக்குண்டோ வள்ளுவர்முப்
பாணூ னயததின் பயன்.

இ-ள். கலி நிரமபிக் காணடறகு இனிதாகிக கணணினிலி நிரம்பு நீரமைத் து எனினும—மதியமும் முபபாணூலும பதினூறுகலிகளாலும, அறுபத்தூ லுகலிகளாலும், நிறைநது, நோககுதறகு, ஆராயசசிசெயதறகு, இனிதாகி, முகககணணினிலியில, அகககணணினிலியில ,நிரமபுகினற தணமையுடைததா யினும, குணமுடைததாயினும,— வளளுவா முபபாணூல நயதது இன்பயன தொலிவு இலா வான ஊா மதியநதனகது உணடோ—திருவளளுவரது முப பாணூலினது நயததால விளைவதாகிய இனிய பயனனது ஒழிவினறி ஆகாசத் தினகணணே திரிகினற மதியினிடதது உணடோ! எ-று.

மதியநதனக்கெனறது வேறறுமைமயகஅம். ஓகாரம எதிரமறை. ஆதாரமா கக் கொளளுதறகு ஏறபுடைததலலாதீ வானை ஆதாரமாகக கோடலின, இழி வு தோனறத தொலிவிலாவாணூாமதியமெனறூ. நயம மறுபபடாமை, மழு ங்காமை, குறைவுறுமை முதலியன. பயன இமமை மறுமை வீட்டினபங்க ள். ஒபபுமைசொலலுதறகு நூலகளில ஒனறும இனமையால, ஏனைபபொருள பலவற்றினுஞ சிறநத மதியையாயினும சொலலுதுமெனப புகின அதுவும இ தனுறறகுவதன்றெனறபடி. (சசு)

நப்பாலத்தனூர்.

சஎ. அறநதகளி யானற பொருடரி யின்பு
சிறநதநெய செனுசொறறீத தண்டு—குறும்பாவா
வள்ளுவனு சேறறினூர் வையதது வாழ்வாக
நள்ளிரு ணீககும விளக்கு.

இ-ள. அறம தகளி—தருமம அகலும,—பொருள திரி—பொருள் திரியும,—இனபு நெய—காமம நெயயும,—செஞசொல தீ— செவ்வியசொல நெருபபும்,—குறுமபாத் தண்டா—குறடபாத தணடும ஆக,—வளளுவனா வையத்து வாழவார்கள் உள்ளிருள நீககும விளக்கு ஏறறினா—திருவள்ளுவநாயனார் பூமியின்கண் வாழவோரது அகததிருளை ஒழிபபதாகிய விளக்கு ஏறறினார். எ-று.

ஆன்றல் மேம்படுதல். அகத்திருள் அஞ்ஞானம். தீச்சுடர் தகளி முதலியவற்றோடு கூடிப புறத்திருளை எபபடியோ அப்படி நாயனாரது திருவாயிற் பிற

ந்த செஞசொல் அறமுதலியவறறோடு கூடி அகததிருளைக் கெடுத்தலின, இங்ஙனம உருவகஞசெயலாயிறறு. மனையகததேற்றபபடுகிற விளக்கு அமமனையகததுள்ளாாககுமாததிரமே உபயோகியாய நிற்றலாலும், அகத்திருளைக் கெடுககவலலதனமையாலும், இஃது உலகதது வாழவோா பலாககும உபயோகியாய நிறறலாலும, அகததிருள கெடுததலாலும, அதனின இது பலகோடி மடஙகு மிககுச சிறநது நிறகினறமை உணாததியபடி. (சஎ)

குலபதிநாயனார்.

சஅ. உள்ளக கமல மலாததி யுளததுள்ள
தளளற கரியவிரு டளளுதலால—வள்ளுவனா
வெளளைக குறடபாவும வெஙகதிரு மொககுமெனக
கொளளத் தகுஙகுணததைக கொணடு.

இ-ள. உளளக்கமலம மலர்ததி உளதது உளள தளளறகு அரிய இருள தளளுதலால—நெஞசமாகிய தாமரைமலரை மலாததி மககளது அகததிலுளள பிறிதொனறனாலே நீககபபடாத அஞஞானவிருளை நீககுதலால,—வளளுவனா வெளளைககுறடபாவும வெஙகதிரும குணததைககொணடு ஒககும் எனக கொளளததகும— திருவளளுவரது குறளவெணபாவும, புறததுத தா

மரைமலரை மலாததிப புறததிருளை நீககுகினற சூரியனும, அசசெயகையை க்கொணடு ஒக்குமெனறு கொளளததகும. எ-று.

செயலும தொழிறபணபெனபபடுதலின, குணமெனபபட்டது, அது மல ாததலும, தளளுதலுமாம. குணததைககொணடெனவே, செயபபடுபொருளை ககொணடு ஒக்குமெனக கொளளததகாதெனறதாயிறறு. உலகுககெலலாம் பேரொளியாகிய சூரியனும இதறகு ஒருபுடையொபபாமெனறபடி. (சஅ)

தேனீக்குடிக்கீரனா.

சகூ. பொயபபால பொயயேயாயப போயினபொய யலலாத
மெயபபால மெயயாய விளஙகினவே—முபபாலிற
றெயவத திருவள ளுவாசெப பியகுறளால
வையத்து வாழவார மனதது.

இ-ள. தெயவததிருவளளுவா முபபாலிற செபபிய குறளால— தெயவதத னமையையுடைய திருவளளுவநாயனா மூனறுபாலகளையுடையதாகக் கூறிய குறணூலைக் கேட்டறிதலால,—வையதது வாழவார மனததுப பொயபபா ல பொயயேயாயப போயின—உலகினகண் வாழவாருடைய மனததுப பொ யயினபகுதியிறபடடவையெலலாம பொயயேயாயப போயின, — பொயய ல்லாத மெயபபால மெயயாய விளஙகின—பொயமமையலலாத மெயயினப குதியிற்பட்டவையெலலாம் மெயயேயாய விளஙகின. எ-று.

குறளாற பொயபபால பொயயேயாயப போயின மெயபபால மெயயேயா ய் விளங்கின எனவே, இதறகு முன்னெலலாம் உணமை துணியபபடாமையி ன், பொயபபால மெயபபாலபோன மேறகொளளபபடடும், மெயபபால பொ ய்ப்பாலபோற கைவிடபபட்டும், மயஙகிக்கிடநதனவென்றதாயிறறு. இதனமெ ய்யுணாவுபயத்தற்சிறபபுச சொலலியபடி. (சகூ)

உசு

கொடிஞாழன்மாணிபூதனார்.

ரு0. அறனறிந்தே மான்ற பொருளறிந்தே மின்பின்
றிறனறிந்தேம் வீடு தெளிந்தே—மறனெறிநத

வாளார் நெடுமாற வள்ளுவனுர் தம்வாயாற
கேளா தனவெல்லாங கேடடு.

இ-ள். மறன் எறிந்த வாள ஆர நெடுமாற—பகைவனாயெறிந்த வாட்படை தங்கிய வீரேங்கும் பாண்டியராசனே,—வளளுவனுாதம் வாயாற் கேளாத னவெல்லீம் கேடடு அறன்றிறன் அறிநதேம—திருவளளுவநாயனுரது வாக கால இதறகுமுன கேட்கபபட்டில்லாதவையெலலாம இபபோது கேடடு, அற த்தின்றிறததையறிநதேம, —பொருடடிறன் அறிநதேம— பொருளினறிறத தை அறிநதேம்,—இனபின திறன அறிநதேம— இனபததின்றிறத்தை அறிந தேம்,—வீடடுத திறன தெளிநதேம—வீடடினறிறததை அறிநதேம். எ-று.

திறன அறமுதலியவறறேடுங கூட்டபபடடது. மறன ஆகுபெயா. கேளா தன பிறனுலாசிரியாகவெலலாம் அறிநது சொலலுதறகெடடாதிருந்த அறமு தலியவறறினுடபங்கள. இம்மை மறுமை வீடுகளேக குறிததுணாதறகுரிய உ றுதிப்பொருணனகுமுணாதலின, இனி யாதொனறுலுங குறைவிலலெயென றபடி. (கூ0)

கவுணியனுர்.

கூக. சிந்தைக் கினிய செவிகளினிய வாய்களினிய
வந்த விருவினைகளு மாமருந்து—முந்திய
நன்னெறி நாமறிய நாப்புலமை வளளுவனுர
பன்னிய வின்குறளவெண் பா.

இ-ள. முநதிய நனனெறி நாம அறிய நாபபுலமை வளளுவனுர பன்னிய இனகுறளவெணபா— முறபட்டதாகிய நலவழியை நாமறியுமபொருடடு நா வால் விளகுகினற புலமையையுடைய திருவளளுவநாயனுரால சொலலபப ட்ட இனியகுறளவெணபாகளள—சிநதைகளகு இனிய—நினைத்தால மனததிற கு இனபஞ்செயவன,—செவிகளகு இனிய— கேட்டாற காதுகளகு இனபஞசெ யவன,—வாய்களகு இனிய—ஓதினுல வாயகளகு இன்பஞ்செயவன,—வநத இ ருவினைகளகு மா மருநது— தொடாநதுவருகினற இருவினைகளாகிய நோயக

ருகளுப பெரிய மருந்துகளாவன. எ-று.

குறட்பாவை மருந்தென்றமைக்கு ஏறக வினையை நோயெனலுமையால், ஏகதேசரூபகம். நல்வினையும் பிறவிகளு ஏதுவாகலால், இருவினையெனறார். முறபட்ட நலவழி நன்மக்களுகளு அநாதியாயமைநதுள்ளது; அது சமயத்தாரது பலவகைபபட்ட கற்பனையினுலே மறைபட்டு நினறமையின், நாமறிய வெனறார். இந்நூலின் பாக்களைச் சிநதித்தனமுதலியன செய்யுங்காலும் சொற்பொருணயங்களாலே இன்பம் விளைத்துத் தெய்வநதனமையால் விளைத்தவரும் ஒழிக்குமெனறபடி. (நுக)

உஎ

மதுரைப்பாலாசிரியனார்.

நுஉ. வெள்ளி வியாழம் விளங்கிரவி வெணடிங்கள்
பொளளென நீகளும் புறவிருளைத்—தெளளிய
வள்ளுவ ரினகுறள வெண்பா வகிலததோ
ருளளிரு ணீகளு மொளி.

இ-ள. வெளளி வியாழம விளஙகு இரவி வெண்டிங்கள புறவிருளைப பொளளென நீகளும—சுகநிரன சுரகுரு சூரியன சநதிரன எனபன புறததிருளை விரைவிலே நீகளும ஒளிகளாம,— தெளளிய வளளுவா இனகுறளவெணபா அகிலததோ உளளிருள நீகளும ஒளி—முறறுணாகத திருவளளுவநாயனாரது இனிய குறளவெணபா உலகததோரது உளளிருளை நீகளும ஒளியாம. எ-று.

இஙஙனங்கூறவே, புறததிருளுக்கு அவைபலவுள, அகததிருளுகளு இஃதொனறே உளதெனறதாயிறறு. அவறறுள ஒனறுலும நீகபபடாத அகததிருளை நீக்கவலலதாகலின, இதறகு எவவாறறுலும ஒபபதொனறினெனறபடி.

ஆலங்குடிவங்கனார்.

நுஊ. வள்ளுவர் பாட்டின் வளமுரைகளின் வாய்மடுகளுந்
தெளளமுதின் றீஞசுவையு மொவவாதாற—தெளளமுத
முண்டறிவார் தேவ ருலகடைய வுணணுமால

வணடமிழின் முபபான மகிழநது.

இ-ள். வள்ளுவா பாட்டின வளம உரைக்கின வாயமடுக்கும் தெளளமுதின் தீஞசுவையும ஒவவாது — திருவளளுவரது பாட்டினது தீஞ்சுவையைச் சொலலுமிடத்து, உணணபபடுகினற தெளளிய அமுதினது திததிபபாகிய சுவையும ஒபபாகாது,—தெளளமுதம உணடு அறிவாா தேவர்—அததெளளிய அமுதையுணடு அதனசுவையை அறிபவா தேவர்கள்,—வணடமிழின முபபால் உலகடைய மகிழநது உணணும—வளம பொருநதிய தமிழினகணணதாகிய முபபாலாகிய அதின முமமடிசிறநத பாலை எலலாவுலகததாரும் மகிழநது உணடு தீஞசுவையறிவாா. எ-று.

வளம ஆகுபெயர். ஆல அசை. அவவமிாதம வாயுடபெயதவழி நாவிறபட்ட சிறிதுபொழுதளவே தீஞசுவை பயபபது, இபபாட்டு நெஞ்சினகணிலை பெறறு ஒழிவின்றித தீஞசுவை பயததலின, ஒவவாதெனறார். முபபால சிலிஷடரூபகம. இனி எவ்வுலகததாருககுங் கருமபூமியாகிய இவவுலகத்துடடோன்றி மெயபபொருளுணாநதனறி வீட்டினபம பெறுதல் கூடாமையின, உலகடையவுணணுமெனறாா. அனறி, அவவுலகததுத தேவர்களும் தமது மேறபட்டவறிவினாலே இதனது உயாவொபபறற குணததை அறிநது முக்கியபபிரமாணமாகக கொண்டு மகிழகூாவரெனபதுபறறி, அஙஙனஙகூறினாரெனினுமமையும். இஃது இவவுலகத்தாாககேயன்றி அவவுலகததாாக்கும் பயன்படுமாறு சொலலியபடி. (௫௩)

திருததணிகைச சரவணபபெருமாளையா செயத
திருவள்ளுவமாலையுரை முற்றிற்று.

உ அ

இடைக்காடாபாடல்.

கடுகைத் துளைத்தேழ கடலைப் புகட்டிக்
குறுகத் தறித்த குறள்.

இ-ள். குறள—நாயனாரது நூலின ஆயிரத்து முந்நூற்றுமுப்பது குறளவெ ணபாக்களும,—கடுகைத துளைத்து ஏழகடலைப புகட்டிக குறுகத தறிதத— கடுகை அதனடுவே துளைசெயது எழுகடனீரையும அதனுளேபுகபெயது தன னளவிற குறுகும்வணணம தறித்துவைததால, அதுபோலவனவாகும. எ-று.

மிகக சிறறளவிறகு எடுததுசசொலலபபடுவதொரு நுணபொருளாகலின, கடுகு சொலலபபட்டது. இரணடனுருபு தறிததவெனனவினை கொணடது. து ளைத்தல் உள்ளீடு போகுதல. புகவிடெனபது புகடடென விகாரபபடடு மு தனிலையாய நிறறலின, புகடடியெனறாயது. துளையினிடைவெளிக்கும அதன புறமூடிக்கும் கொளளப்பட்ட பஙகு சிறிதாக ஒழிந்த பஙகு பெரிதாகலின, குறுகவெனறார. தறிததாலனனவெனறபாலது தறிததவென இடைக்குறைந து நினறது. இலலாதபொருளை உவமானமாகக கூறலின, இலபொருளுவமை. குறட்பாகளுள ஒவவொனறும அதுபோறலின, தறிததவெனப பனமையா ற் கூறலாயிறறு. குறள் பாலபகாவஃறிணைபபெயராகலின, இஙகே பனமைக் காயது. இங்ஙனஙகூறவே, குறடபாவின சொறசருகளமும அதனுள் அடக்க ப்பட்ட பொருளவிரிவும் நோக்குமவழி, அகளடுகும ஏழகடனீருமபோலுமெ ன்றதாயிற்று. பொருளவிரிவினளவுபடாமை சொலலியபடி.

இப்பாட்டிலே "அணுவைத துளைததேழ கடலைப புகட்டிக—குறுகத தறி த்த குறள." என முதறசொலலை மாற்றி ஒளவையாராற புகழசசி செயபப ட்டது.

ஆசிரியர்திருநாமங்கள்—கூ. | நூலின்றிருநாமங்கள்—கூ.

திருவள்ளுவர்.	திருக்குறள்.
நாயனர்.	முப்பாலூல.
தேவர்.	உத்தரவேதம்.
முதற்பாவலர்.	தெயவநூல.
தெய்வப்புலவர்.	திருவள்ளுவர்.
நான்முகனர்.	பொயயாமொழி.
மாதானுபங்கி.	வாயுறைவாழ்த்து.
செந்நாப்போதார்.	தமிழ்மறை.
பெருநாவலர்.	பொதுமறை.

திருவள்ளுவநாயனர் திருவடி வாழ்க.

உ

திருக்குறளகாதி.

குறள்.	பக்கம்.
அகடாராரல	உ௬௯
அகப்படடி	௩0அ
அகரமுதல	உ
அகலாதணு	உ0உ
அகழவாரை	ச௫
அகனமாநது	உஅ
அகனமாநதீ	௩0
அஃகாமை	௫க
அஃகியகன்	௫க
அஙகணதது	உக0
அசையியற	௩க௫
அசசமுடை	க௫அ
அசசமேகீ	௩0அ
அஞசாமைய	கச௭
அஞசாமையீ	கக௩
அஞசுமறியா	உசக
அஞசுவதஞ	கஉ௭
அஞசுவதோ	க0அ
அடசகமம	௩௭
அடலவேண	ககக
அடறறகை	உஉ௩
அடுககியகோ	உ௭௫
அடுககிவரினு	கஅ௩
அடுததது கா	உ0௬
அணஙகுகொலா	௩க0
அணியனறோ	உகக
அநதணரென	கஉ
அநதணாநூற	கக௬0
அமரகததாற	உ௩௬
அமரகததுவ	உகச
அமிழதினு	உஉ
அமைநதாங	கச0
அரஙகினறி	கஉ0

குறள்.	பக்கம்.
அரிதரோதேற	௩௩உ
அரிதாறறி	௩௩ச
அரியகறறாசற	கசக
அரியவறறு	க௩க
அரியவெனறா	க௫அ
அருஙகேட	௫க
அருஞசெவ	கக௬
அருடசெல	௬அ
அருமறை	உச௫
அருமையு	க௭க
அருமபய	௫௬
அருவினையென	கசஙக
அருளலலதி	எஉ
அருளிலலார	௭0
அருளென	உஉ0
அருளொடு	உஉ0
அருளகருதி	அக
அருளசோ	௬க
அருளவெஃகி	௫க
அலநதாரை	௩௭௬
அலரெழவாரு	௩உஅ
அலாநாண	௩௩0
அலலலரு	௬க
அலலவை	௩க
அலலறபட	கக௬௩
அவாதநதா	௩சக
அவாநெஞ	௩௭உ
அவாவிலலா	க0அ
அவாவினை	க0அ
அவாவெனப	க0௬
அவிசொரிந	௭௩
அவையறிந	உ0௭
அவையறியார	உ0அ
[illegible]	[illegible]

குறள்.	பக்கம்.
அழககொண	ககஙக
அழசசொல	உ௩க
அழலபோ	௩௫ச
அழிவதூஉ	க௩௬
அழிவநத	உ௩ச
அழிவினவை	உஉக
அழிவினற	உஉஉ
அழுககறற	சக
அழுககாறவா	க௩
அழுககாறுடையார	சஅ
அழுககாறுடையான	சக
அழுககாறென	சக
அழுககாறறி	சஅ
அளவலலசெய	அஉ
அளவளாவில	க௫௫
அளவறிநதா	அஉ
அளவறிநது	கசஉ
அளவினகணி	அக
அளிததஞச	௩௩உ
அறஙகூறான	௫உ
அறஞசாரா	௩0 0
அறஞசொல	௫௩
அறததாறிது	கச
அறததாறறி	க௭
அறததானவ	கச
அறததிறகே	உ௬
அறததினூஉங்	க௩
அறமபொரு	கசஅ
அறவாழிய	௫
அறவினையா	ககக
அறவினையு	உ௬உ
அறனழீஇ	௫உ
அறனறிநதா	கஅ௬
அறனறிநதுமூ	க௩க

அரம்பொரு - உருசு
அரம்போலு - உஅஎ
அவ்வித்தமுக - [illegible]
அவ்வியநெ - சக
அறனறிநதுவெ- ருஉ

உ

குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.
அறனாக்கம	சஅ	அன்புநாணொ	உஅங	இடுக்கணகா	உகரு
அறனியலா-	சச	அனபுமறனு	கஎ	இடுக்கணவ	கஅஉ
அறனிழுக்கா	ககச	அனபுறறமாந	உரு	இடும்பைக்கி	கஅஉ
அறனீனு	உகக	அனபொரீஇ	உக0	இடுமபைககே	உகரு
அறனெனப	கஅ	அனபோடியை	உரு	இடைதெரிந	உ0அ
அறனோக்கி-	ருச	அனறறிவாமெ	கச	இணரூழநது	ககு0
அறனகடை	சங			இணரெரிதோ	அஅ
அறனவரை	சரு	ஆகாறளவிட	கசஉ	இதனையிதனா	கருங
அறிகிலா	ஙஉஅ	ஆகூழாற	ககo	இமைபபிறகர	ஙஉரு
அறிகொன-	கஅஎ	ஆககஙகரு	கஙஎ	இமையாரின	உசுக
அறிதோறறி	ஙககு	ஆககமதாவி	கஎச	இமமைபபிறப	ஙஎக
அறிநதாறறி	கருங	ஆககமிழந	கஎச	இயலபாகு	ககு
அறிவறறங-	கஉரு	ஆககமுங	கஅஅ	இயலபினா	கஎ
அறிவிலாரதாந	உசச	ஆஙகமை	உகரு	இயலபுளி	ககுக
அறிவிலானெ	உசச	ஆபயனகு	கசுரு	இயறறலு	ககச
அறிவினானா	அகு	ஆயுமறிவி	உசுச	இரககவிர	ஙo க
அறிவினுளெ	ருஎ	ஆயநதாயந	உஙo	இரததலினி	சுச
அறிவினமை	உசங	ஆராவியறகை	கo கு	இரததலுமீ	ஙoஉ
அறிவுடையாரா	கஉஎ	ஆவிறகுநீரெ	ஙoரு	இரநதுமுயி	ஙoச
அறிவுடையாரெ	கஉஎ	ஆளவினையு	உகுங	இரபபனிரப	ஙoரு
அறிவுருவா	உoo	ஆறறாருமா	கசசு	இரபபாரை	ஙoங
அறுவாயநி	ஙஉக	ஆறறினளவறிநது	உகக	இரபபானவெ	ஙoங
அறைபறை	ஙoஅ	ஆறறினளவறிநதீ	கசக	இரவாரிரப	உகுஎ
அறகாவியல-	ககு	ஆறறினவருந	கஙகு	இரவுளளவுள	ஙoசு
அறறதறிநது	உஎஉ	ஆறறினிலைத	உoகு	இரவெனனு	ஙoரு
அறறமறைககு	உஅஉ	ஆறறினொழு	கஅ	இருணீஙகி	கoஉ
அறறமறைதத	உசரு	ஆறறுபவாக	உகசு	இருநோககி	ஙகங
அறறவரென	கoஅ	ஆறறுவா - லிக	உருஎ	இருநதுளளி	ஙருஅ
அறறாரழிபசி	சுங	ஆறறுவா - லபசி	சுங	இருநதோமபி	உஎ
அறறாரைததே	கரு0	ஆறறுவா--லபணி	உஅங	இருபுனலும	உகச

அறறாககொன உஅக
அறறாலளவறிந - உஎஉ
அறறேமென - கஅங
அனிசசபபூ- - ஙஉக
அனிசசமு - - ஙஉஉ
அனபகததில - உசு
அனபறிவாரா - ககக
அன்பறிவு- - கருஉ
அனபிலனா - உசக
அனபிலாரெல - உரு
அனபிறகுமு - உச
அனபினவழி - உஎ
அனபினவி- - உசுங
அனபீனுமா - - உரு
அனபுடை—லிவ உஅரு
அனபுடை—ல்வே ககக

இகலானா - உசஅ
இகலிறகெ - உசஅ
இகலினமி - உசஎ
இகலெதிா - உசஎ
இகலெனப - உசசு
இகலெனனு - உசஎ
இகலகாணா - உசஅ
இகழசசியிற - கருக
இகழநதெ - ஙஉ
இடமெலலா - ஙஉச
இடனிலபரு - சுக
இடிககுநது - கஙஉ
இடிபுரிநதெள - கஎஅ
இடிபபாரை - கஙங
இடுக்கடப - - ககக

இருமனபபெண உசுரு
இருமைவகை - க
இருவேறுல - - ககக
இருளசேரிரு - ங
இலககமுடம - கஅங
இலஙகிழா - - ஙசுச
இலமெனறசை உகஅ
இலமெனறுவெ - ரு0
இலாபலராகிய - எசு
இலனெனறுதீய - ருஅ
இலனெனனு - சுஉ
இலவாழவா - - கரு
இலலதெனி - கக
இல்லாரை - - உகக
இலலாளையஞ - உசுக
இலலாளக - உசு0

ங

குறள.	பககம.	குறள.	பககம்.	குறள.	பககம்.

இலலைதவற - - ௩௮௧
இவறலுமாண் - ௧௨௮
இழத்தொறூஉ - ௨௭௦
இழிவறிநதுண - ௨௭௩
இழுககலுடை - ௧௨௩
இழுககாமை - ௧௫௮
இழைதததிக - ௨௨௬
இளிததகக - ௩௭௧
இளிவரின - ௨௭௯
இளைதாகமு - ௨௫௪
இளையரின - ௨௦௪
இறநதமைந - ௨௫௯
இறநதவெ - ௧௫௭
இறநதாரிற - * ௮௮
இறபபேபுரி ௨௮௧
இறலீனுமெ - ௫௨
இறுதிபய - ௨௦௨
இறைகடி - ௧௬௬
இறைகாக - ௧௬௧
இறபிற-கணண- ௨௭௫
இறபிற-கணணே-௨௯௯
இனததாற - ௧௬௭
இனமபோன - ௨௩௮
இனியவுள - ௩௨
இனியனன - ௩௭௩
இனைததுணைத - ௨௮
இனையரிவ - ௨௩௦
இனகணுடை - ௩௩௨
இனசொலாலீ - ௧௧௫
இனசொலாலீர - ௩௦
இனசொலி - ௩௨
இனபஙக - - ௩௩௬
இனபதது-பய - ௨௪௭
இனபதது-வி - ௧௮௪
இனபமிடை - ௧௦௯
இனபமொ - ௩௦௧
இனபமவிழை-ணி ௧௮௩
இனனாசெ-ரா - ௮௯
இனனாசெ-ா - ௨௮௪
இனனாதிரக் - ௬௩
இனனாதின - ௩௩௩
இனனாமை - ௧௮௪
இனனாவெ - - ௯௦

ஈடடமிவ - - ௨௮௮
ஈதலிசைப - - ௬௫
ஈததுவககு - ௬௪
ஈாஙகைவி - - ௩௦௮
ஈவாாகணெ - ௩௦௩
ஈனறபொ - - ௨௩
ஈனறாணமு - ௨௬௬
ஈனறாளபசி - - ௧௯௨

உடமபாடி - - ௨௫௬
உடமபொ - - ௩௨௩
உடுகைகயி - - ௨௨௯
உடுபபதூஉ - - ௩௦௯
உடைசெல - ௨௭௦
உடைததம - - ௧௪௦
உடைமையு - - ௨௯
உடையரெ - ௧௭௪
உடையாா - - ௧௧௮
உடகபபடா - - ௨௬௫
உடபகைய - - ௨௫௫
உணாவது - - ௨௦௯
உணலினு - - ௩௮௨
உணடாாக - - ௩௧௩
உணணறக - ௨௬௬
உணணாது - ௪௭
உணணாமையு - ௭௨
உணணாமைவே - ௭௨
உதவிவரைதத - ௩௩
உபபமைந - ௩௭௫
உயாவகலந - ௨௧௬
உலகததாரு - ௨௪௬
உலகததோ - - ௪௨
உலகநதழீஇ - ௧௨௬
உலைவிடத - - ௨௨௨
உவக்காணெங் - ௩௪௨
உவநதுறை - ௩௨௫
உவபபத - - ௧௧௮
உழநதுழந - ௩௩௯
உழவினா - - ௨௯௭
உழுதுணடு - ௨௯௬
உழுவாரு - - ௨௯௬
உழைபபிரி - ௧௫௬
உளபோன - - ௧௬௯
உளரெனினு - ௨௧௨
உளரெனனு - ௧௨௧
உளவரைதூ - ௧௪௨
உளளக்களித - ௩௬௯
உளளததாா - ௩௬௦
உளளததாலு - ௮௦
உளளததாற - ௮௪
உளளமிலா - ௧௭௫
உளளமுடை - ௧௭௪
உளளமபோ - ௩௩௭
உளளறக - ௨௩௨
உளளியதெ - ௧௫௯
உளளியவெ - ௮௮
உளளினு - ௩௪௬
உளளினே - ௩௭௯
உளளுவதெல - ௧௭௫
உளளுவன-னு - ௩௪௨
உளளுவன-ம - ௩௨௪
உளளொறறி - ௨௬௭
உறஙகுவ - - ௯௮
உறனமுறை - ௨௫௫
உறாஅதவாக் - ௩௭௨
உறாஅதவாபோ - ௩௧௫
உறாஅதோ - ௩௨௯

இனபமவிழை-ன கஅ0
இனமையிடு - ௩0ச
இனமையினி-த - உகூஅ
இனமையினி-து -ககூச
இன்மையு - சரு
இனமையெ - உகூஅ
இனமையொ - உஅச
இன்றியமை - உஎஎ
இனறுமவ - ௩00
உயிருடமபி - - கூச
உயிரபபவு - - உருச
உயததல - - ௩எக
உரமொரு - - கஎசு
உரனசைஇ - ௩சூச
உரனென - - க0
உருவுகண் - - ககூரு
உருளாய - - உசூகூ
உரைபபா - -சூரு
உறுஅாககு - ௩சசு
உறினட்ட - உ௩சு
உறினுயிர - - உஉசு
உறுதோறு - - ௩கஅ
உறுபசியு - - உகச
உறுபொரு - - உஉ0
உறுபபமைந - உஉக
உறுப்பொத - உஅசு
உறுவதுசீர் - உ௩சு

ச

குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.
உறைசிறி - -	ககக	எலலாக்குர . .	ங்அ	ஒததறிவா -	சு0
உறறநோயநீ -	கஙக	எலலாகுமெ -	களக	ஒப்புரவிஞ	சுஉ
உற்றநோயநோ -	எச	எலலாவிளக -	அடு	ஒருதலையா -	ஙசடு
உறறவன் - -	உஎச	எலலிக்கணி -	உங்ச	ஒருநாளை -	ஙசுசு
உறருளளவு -	உஎங	எவவுறை -	கஉசு	ஒருபொழுதி -	கள
		எழுதுங்கா -	ஙள0	ஒருமைகக -	ககக
		எழுபிறபபு -	உஉ	ஒருமைச -	உசஉ
ஊகக்முடை -	கசச	எழுமையெ - -	ஙச	ஒருமைமக -	உஅக
ஊடலிறறுறை -	ஙஅங	எளிதென -	சச	ஒருமையுளா -	ங்அ
ஊடலிறறுனை -	ங்அக	எளளாத -	கஙக	ஒலித்தககா -	உஉஉ
ஊடாினுணை -	ஙளள	எளளாமை -	அ0	ஒலுங்கருு -	உஙள
ஊடலுணை - -	ஙளள	எளளினினி - -	ஙச	ஒலுமவகை -	கங
ஊடலுனாதல -	ஙகக	எறறி ரு - -	ங0க	ஒலுமபுபெ -	கஙள
ஊடறகட் -	ஙள0	எறறினை - -	ககஉ	ஒ பறறிவ -	கச0
ஊடிபபெ - -	ங்அங	எனைததாஙு -	கஉச	ஒழுகததினை -	சக
ஊடியவ - -	ஙளசு	எனைதகாறுமெ -	க0	ஒழுகததிலை -	சக
ஊடியிருந -	ஙளஅ	எனைதுநி - -	ககசு	ஒழுககதது -	க
ஊடுகமல் -	ங்அங	எனைதுபு - -	உங்ரி	ஒழுககமுடைமை	ச0
ஊடுதல -	ங்அங	எனைதுனா -	சங	ஒழுகமுடைய -	சஉ
ஊணுடை - -	உகக	எனைதநி -	ஙசஅ	ஒழுகமும -	உஎடு
ஊதியமென -	உஙக	எனைததொ - -	ஙசள	ஒழுகமவி -	ச0
ஊரவாகௌவ -	ஙஙு0	எனைபபதை - -	டுஅ	ஒழுகாறு -	சள
ஊருணிநீ -	சுக	எனைமாடசி -	உகஅ	ஒளியாழு -	உ0அ
ஊழிபெய - -	உஅச	எனைவகை -	கடுஉ	ஒளியொருவ -	உஅ0
ஊழிறபெ - -	ககஉ	எனபிலதனை -	உசு	ஒறுததாரை -	சசு
ஊழையு - -	கஅக	எனறுமொ - -	ககக	ஒறுததாக -	சசு
ஊறறொரா - -	ககச	எனனமுன -	உஉச	ஒறுததாற -	கள0
ஊனைக்கு - -	உகக			ஒறறினைனை -	களஉ
				ஒறறழு -	களக
எச்சமென - -	உஅஅ	எதமபெருஞ -	உஅக	ஒறறொறறி -	களங
எடபகவ - -	உடுசு	ஏதிலாரார - -	உசஉ	ஒறறொ..று -	களங
எனசோக - -	உசஉ	ஏதிலாகு -	டுச	ஒனருகலை -	கஉ
எணணிதது -	கஙஅ	ஏதிலாபோ -	ஙகடு	ஒனருமை -	உடுடு
எணணிய - -	கஙடு	ஏநிபகொ -	உடுக	ஒனருவுலக -	சுடு
எணணியா - -	கசசு	ஏழுறறவ -	உடுஉ	ஒனருறு -	ஙக
எணணெனப -	கஙள	ஏரினுநன் -	உகள	ஒனெறுபி -	ஒ ஙஉ

எணபதததாலே	உஅரு	ஏரிநுழாஅ	[illegible]	ஒன்றேயதி	[illegible]
எணபதததானோ	கசுக	ஏவவுஞசெ	உசரு	ஒனனாத	எச
எணபொருள	கஉசு				
எதிரதாககா	கஉஎ	ஐநதவித்தா	க0	ஓஓதலவே	ககுக
எநநனறி	௩ச	ஐயததினீங	க0உ	ஓதியுணாந	உசக
எபபொருளு	உ0௩	ஐயபபடா	உ0ரு	ஓமபினமை	௩௩௩
எபபொருளெ	க0௩	ஐயுணாவெ	க0௩	ஓாததுளள	க0ச
எபபொருளயாா	கஉசு			ஓாநதுகண	கசு0
எயதறகரி	கசரு	ஒட்டாா	உஎகு	ஓஓவினிதே	௩௩கு
எரியாறசு	உருஅ	ஒணணுதற	௩கஉ		
எல்லாபபொ	உகஎ	ஒண்பொரு	உஉக	கடலனன	௩உஎ

ரு

குறள.	பககம.	குறள.	பக்கம.	குறள.	பககம்.

கடலோடா - கசள
கடனறிந - உ0க
கடனைப - - உஅங
கடாகளி - - ஙக2
கடாஅவுரு - களஉ
கடிதோசசி - ககஙரு
கடிநதசடிந - ககஙட
கடுஞசொல - சசுசு
கடுமொழியுங கசுள
கடைகொட - ககுச
கணகொடிதி - எக
கணகள்வு - ஙகச
கணடதமன - ஙக0
கணடாஙகலு - ஙகஅ
கணடாருயிரு - ஙகக
கணடுகேட் - ஙகசு
கணணிறந - ஙகுள
கணணிறகணி - ஙசுசு
கணணிறறுணி - ஙளஉ
கணணினபச - ஙருள
கணணினறுக - ருங
கணணுஙகொ - ஙருஅ
கணணுடைய - சகள
கணணுளளா - ஙஉச
கணணுளளிற - ஙஉச
கணணெடுக - ஙகசு
கணணேட—த - ககுஅ
கணணேட—மி கள0
கணணேட—மெ-ககுஅ
கதஙகாதகக- - ஙக
கதுமெனகதா- ஙஙஅ
கயலணகண- ஙசச
கரதததலமாற - ஙடஙரு
கரபபவாக- - ஙட0சு
கரபபிடிமுனை - ஙட0உ
கரபபிலாநெ - ஙட0க
கரபபிலா- - ஙட0உ
கலலாதமே- - உசச
கலலாதவரிற - உகஉ
கலலாதவருந- கஉ0
கலலாதாநெ - கஉ0
கலலாதான - - கஉ0
கலலாபபி- - ககுஅ
கலலாவொரு - கஉக
கலலானவெ- - உருs
கவறுஙகழக - உசுக
கவலவயாற - ஙஉக
கழாஅககால - உசங
களவிலுலாகி- - அ0
களவினக— - அச
களவெனறு - - அந
களிகதநியே - உசுள
களிதகாலை- - உசுள
களிததொறு - ஙஉக
களவாகரு - - அஉ
களஞணணுப- - உசுஅ
கறுதறினறு - - அக
கறகசடற - ककசு
கறறநறுலா - - ங
கறறறிநதா - உ0க
கறறருருடகற - உக0
கறறாமுற - உகக
கறறிலறுயிறு - கஉங
கறறீணடு - க0ங
கறறுகணண - உ00
கனவிறுணண ஙரு0
கனவிறுமி - உஙள

காகபொரு - ஈஅ
காகைகர - கருசு
காடரிகெ - கஙரு
காறுசனை - - உரு0
காறுகற - உசரு
காணிறநவ - ஙஉ0
காமக்கடு—னீ - ஙஙசு
காமகவறிச - ஙசு0
காமமுணாறு - ஙஙரு
காமமுழர - ஙஉரு
காமமென - ஙசுக
காமமவிடி - ஙருக
காமமவெகுளி க0ரு
காலஙகருகு - கசச
காலதகிறற - ஙங
காலாழகளரி - கசஅ
காலிககுர - ஙருங
காலியருமபி - ஙருங
கானமுபலெ - உஉரு

குடமடை - - கள
குடிசெயய - உகஙட
குடிசெயலா - உகச
குடிதழீஇ - ககுக
குடிபுறஙகாத - கசுஉ
குடிபபிறநதார உளசு
குடிபபிறந—கு - கசக
குடிபபிறந—த உஙக
குடிமடிநது - கள
குடியாணமை - களஅ
குடியெனறுங - களசு
குணகலகு - உஅங
குணகாடி - - கரு0
குணமெனறுங - க
குணனிலலாய - ர்ரு0
குணனுங்குடி - உஙர
குலகுறஙகு - உகஉ
குறளறிது - உங
குறிககொணட - ஙக
குனிதநது - உ0ரு
குனிபபறிநது - உ0ங
குனிபபிற—ரா - உ0ரு
குனிபபிற—ா - உ0ரு

கரப்பினுங் - ௩௬௭
கரவாதுவந் - ௩௦௪
கருமஞ்சிதை - ௧௭௦
கருமஞ்செய - ௨௯௩
கருமணியிற - ௩௨௩
கருமத்தானா - ௨௯௦
கருவியுங்கா - ௧௮௪
கலங்காதுக - ௧௯௫
கலந்துணா - ௩௫௯
காணுங்காற - ௩௭௧
காணகமற - ௩௬௫
காதலகாத - ௧௩௦
காதலரில - ௩௫௨
காதலாதூ - ௩௪௯
காதலவரி - ௩௫௮
காதனமை - ௧௫௦
காமக்கடன் - ௩௩௬
காமக்கடு—லு - ௩௨௬
குற்றமிலனாய ௨௯௪
குற்றமேகாக - ௧௨௯
குன்றனனா - ௨௫௯
குன்றினனை - ௨௭௮
குன்றேறி - ௨௨௦

கூடியகாமம் - ௩௬௪
கூத்தாட்ட - ௧௫
கூழுங்குடியு - ௧௬௩

குறள்.	பக்கம்.
கூறாமைநோ	உ0ரு
கூறறங்குதி	எசு
கூறறத்தை	உருஎ
கூற்றமோ	௩கஉ
கூற்றுடனறு	உஉ௩
கெடல்வே	உருஎ
கெடாஅவழி	உ௩ரு
கெடுஙகா	உ௩உ
கெடுபபதூ	எ
கெடுவலயா	௩சு
கெடுவாக	௩சு
கெடடாாக்	௩எ௩
கேடறியா	உகச
கேடிலவி	ககசு
கேடுமபெ	௩சு
கேடடாாப	கஅஅ
கேடடினு	உ௩க
கேடபினுஙு	கஉச
கேளிழுககங்	உ௩ச
கைமாறுவே	சு0
கையறியா	உசுசு
கைவேலக	உஉரு
கொககொக	கசரு
கொடியாா—யி	௩௩எ
கொடியாா—யு	௩ருசு
கொடுததலு	கருரு
கொடுதது	உரு0
கொடுபபத	சஅ
கொடுபபதூ	உஅகு
கொடுமபுரு	௩கஉ
கொடைய	ககசு
[illegible]	ககஉ
கோளில	ரு
சமஞ்செய	௩சு
சலததாற	ககூ௩
சலமபறறி	உஎசு
சாதலினின	சுச
சாயலுநா	௩சக
சாாபுணாந	க0ரு
சாலபிறகுக	உஅச
சான்றவா	உஅரு
சிதைவிடத	கஎரு
சிறபபறி	கஎ௩
சிறபபீ—மு	கஉ
சிறபபீ—ம	அகூ
சிறபபொடு	அ
சிறியாருணா	உஅக
சிறுகாபபி	உகஎ
சிறுபடை	கசஎ
சிறுமைந	௩ருரு
சிறுமைபல	உசுகூ
சிறுமையுஞ	உஉச
சிறுமையுணீ	௩உ
சிறைகாககு	உ0
சிறைநல	கசஅ
சிறறினம	க௩ச
சிறறினப	ரு0
சினததைப	அஎ
சினமெனனு	அஎ
சீரிடஙகா	உ௩அ
சீரினுஞசீ	உஎஅ
சீருடைசசெ	உசு0
சீாமைசிற	ருரு
செபபமுடை	௩ரு
செபபினபு	உருசு
செயறகரியசெ	க0
செயறகரியயா	உஉஎ
செயறகைய	கஅசு
செயறபாலசெ	கஉகூ
செயறபாலதோ	கரு
செயிரிறறலை	எ௩
செயகபொ	உஉக
செயதகக	க௩அ
செயதேமஞ	உ௩சு
செயயாமறசெய	௩உ
செயயாமறசெற	அகூ
செயவானை	கருஙு
செயவினை	ககூஅ
செருககுஞ	கஉஅ
செருவநத	ககூஎ
செலலாமை	௩௩க
சேலலாவி	அசு
செலலான	உகூஅ
செலலிடத	அசு
செலவததுட	கஉஉ
செலவிருந	உஅ
செவிகைபப	ககசு
செவிககுண	கஉ௩
செவிசசொல	உ0௩
செவியிறசுவை	கஉரு
செவியுணவி	கஉ௩
செறாஅசசிறு	௩கரு
செறிதொடி	௩சுஅ
செறிவறிந	௩அ
செறுநரை	கசச
செறுவாாக	உருக
செறறவாபி	௩சுஉ
செறறாரென	௩ருகூ
செறறாபி	௩சுக

கொலையே - [illegible]
கொலையிற - கசுஉ
கொலைவினை - கூச
கொலலாந - உஅங
கொல்லாமை - கூங
கொலலான - எங
கொளபபட - உ0ச
கொளறகரி - உகஎ
கொன்றன - ஙச

கோட்டுப - ஙஎஅ

சுடச்சுட - எரு
சுவையொளி - கக
சுழலுமிசை - உஉசு
சுழனறுமோ - உகூசு
சுறறததாற - கருரு

சூழாமறறு - உகூச
சூழசசிமுடி - ககூசு
சூழ்வாரகண - கஙஉ

சென்றவிட - - கஉரு

சொலலவல - கஅகூ
சொலலுக—லி - ருசு
சொலலுக—லை - கஅகூ
சொலலுதல - - ககூச
சொலலபப - ங0கூ
சொலவண - - உஙகூ
சொறகோட் - - ஙஎ

குறள்.	பக்க
ஞாலங்கருதி	கசா
தகுதியென	௩௫
தக்காங்கு	கசுரு
தக்காரின	கஙஉ
தக்காரதக	௩சு
தஞ்சந்தம்	௩எரு
தண்ணந்தமை	௩௫௫
தண்ணந்துறை	௩சுஅ
தந்தைமகற	உ௩
தந்நலம்	உசுச
தந்நெஞ்சத	௩சஎ
தமராகித	கருசு
தம்பொரு	உஉ
தம்மிலிருந	௩கஅ
தம்மிற்பெரி	கஙஉ
தம்மிற்றம்	உ௩
தலைப்பட்டார்	க00
தலையினிழிந	உஎஅ
தவஞ்செய	எரு
தவமறைந	எஎ
தவமுந்தவ	எச
தவறிலரா	௩அஉ
தள்ளாவிளை	உகஙு
தற்காத்துத	உ0
தனக்குவமை	ச
தனியேயிருந	௩எச
தன்குற்றநீக	கஉகூ
தன்றுணையின	உருஙு
தன்னுயிர்க்கின	கூ0
தன்னுயிர்தா	எரு
தன்னுயிர்நீ	கூ௩
தன்னூன்பெரு	எக
தன்னெஞ்சறி	அ௩
தன்னைத்தான—க	அசு

குறள்.	பக்கம்
தான்நந்தவ	அ
திறன்லல	சசு
திறன்றிந	கஅகூ
தின்றபொரு	எஉ
தினைத்துணைந	௩௩
தினைத்துணையா	கஉஅ
தினைத்துணையு	௩எ0
தீப்பால்தான	ருஅ
தீயவைசெய	ருகூ
தீயவைதீய	ருஎ
தீயளவன்றி	உஎ௩
தீயினாற்சுட்ட	௩கூ
தீவினையார	ருஎ
துஞ்சினார்	உசுஎ
துஞ்சுங்காற	௩ருக
துணைநலமா	ககூக
துப்பார்க்கு	சு
துப்பினெவ	௩௩சு
துப்புரவில	௩00
தும்முச்செறு	௩அ0
துளியின்மை	கசுச
துறந்தா—த	எச
துறந்தா—ந	கசு
துறந்தார்ப்படி	கஎஉ
துறந்தார்பெரு	கூ
துறந்தாரிற	சஎ
துற்பபார	ககஉ
துறைவன	௩௩௩
துனியும்புல	௩எசு
துன்பத்திற	௩எச
துன்பமுறவ	ககூசு
துன்புறூஉ	௩க

குறள்.	பக்கம்.
தெரிதலுந	கஅரு
தெரிந்தவி	கஙஎ
தெரிந்துண	௩௩அ
தெருளாதா	எ0
தெளிவிலத	கஙஎ
தென்புலத	கசு
தேரான்பிற	கரு0
தேரான்றெ	கருக
தேவரனைய	௩0எ
தேற்றக	கருக
தேறினுந	உருஙு
தொக்கச்சொ	உ00
தொடங்கற	கசரு
தொடலைக	௩உசு
தொடிநோக	௩சுகூ
தொடிப்புழு	உகூஎ
தொடியொடு	௩ருசு
தொடிற்சுடி	௩௩ச
தொட்டனைத	ககஅ
தொலவர	உகூகூ
தொழுதகை	உச0
தோன்றிற	சுசு
நகவல்லர	உஅஎ
நகுதற்பொரு	உஉஅ
நகையீகை	உஎரு
நகையுமுவ	அசு
நகையுள்ளு	உஅசு
நகைவகை	உ௩எ
நசைஇயார்	௩சசு
நச்சப்படா	உஅகூ
நடுவின்றி	ரு0

தனனைத்தான—த ருக
தனனையுணா - ௩௮0

தாமினபுறு - ககக
தாமவீழ—த - ௩௪௪
தாமவீழ—மெ - ௩கஎ
தாமவேண - - ௩௩க
தாராதாஙகி - - உஉங
தாளாணமையி - கஅ0
தாளாணமையெ கஅ0
தாளாறறி - - சு0

துனனாதது - ௩சு0
துனனியாா - - ருச

தூஙகாமை - - ககச
தூஙகுக - - ககசு
தூயமைது - - உ0க
தூஉயமையெ - க0எ

தெண்ணீரடு - ௩0ரு
தெயவததா - - கஅக
தெயவந - - - ககு

நட்டாாகுறை - உசுஉ
நட்டாாககு - ககுஅ
நட்டாாபோ - உ௩க
நடபிறகுவீ - உஉக
நடபிறகுறு - உ௩௩
நணபாறறு - உஅஎ
நததம்போற - - சுசு
நயநதவாக - ௩௪க
நயநதவாநல - ௩ருரு
நயனிலசொல - ருசு
நயனிலனெ - - ருரு

அ

குறள்.	பக்கம்.
நயனீனறு	௩௧
நயனுடை	௬௧
நயனொடு	௨௮௬
நயனசாரா	௫௫
நலககுரியா	௪௪
நலததகை	௩௭௬
நலததினக	௨௭௬
நலமவேண	௨௭௭
நலகுரவெ	௨௯௯
நலலவை	௧௧௧
நலலாண	௨௯௪
நலலாாகட்	௧௨௪
நலலாறென	௯௨
நலலாறெனி	௬௨
நலலாறறா	௬௮
நலலினததி	௧௩௬
நவிறொறு	௨௨௮
நறபொரு	௨௯௯
நனவினாற	௩௫0
நனவினானந	௩௫௧
நனவினானலகாக	௩௫௧
நனவினானலகாத	௩௫0
நனவினானலகாரை	௩௫௧
நனவென	௩௫0
நனமையுந	௧௫௧
நனறறிவா	௩0௭
நனறாகுமாக	௯௩
நனறாஙகா	௧௧௨
நனறாறற	௧௩௯
நனறிககு	௪௨
நனறிமறப	௩௪
நனறென	௨0௮
நனறேதரி	௩௫
நனனீரைவா	௩௧௯

குறள்.	பக்கம்.
நாணென	௨௬௬
நாணொடு	௩௨௬
நாணவேலி	௨௯௨
நாநல	௧௮௮
நாளென	௯௬
நிணநதீயி	௩௬௩
நிலததியல	௧௩௪
நிலததிற	௨௭௭
நிலவரைநீ	௬௫
நிலைமகக	௨௨௪
நிலையஞசி	௯௩
நிலையிறறி	௩௮
நிலலாதவ	௯௫
நிழனீருமின	௨௫௪
நிறைநீர	௨௨௮
நிறைநெஞ	௨௬௪
நிறைமொழி	௧௧
நிறையரி	௩௨௭
நிறையுடைமை	௪௬
நிறையுடையே	௩௬௧
நினைததிருந	௩௮0
நினைததொ	௩௫௮
நினைபபவா	௩௪௭
நீஙகானவெகு	௨௪௯
நீஙகிறறெ	௩௧௭
நீரினறமை	௮
நீருநிழல	௩௭௭
நுணஙகிய	௧௨௪
நுணணியநூ	௧௧0
நுணணியமெ	௨0௭
நுணமாணு	௧௨௧
நுனிககொம	௧௪௧

குறள்.	பக்கம்.
நெருநற்றுச	௩௬௮
நோக்கினா—கி	௩௧௪
நோககினா—கெ	௩௧௧
நோதலெவன	௩௭௭
நோயெலலா	௯௧
நோயநாடி	௨௭௩
நோவறக	௨௫௩
நோனாவுடம	௩௨௬
பகசசொல	௫௩
பகலகருதி	௨௪௬
பகலவெல	௧௪௩
பகுததுண	௯௨
பகைநடபாக	௨௫௨
பகைநடபாங	௨௪0
பகைபாவம	௪௪
பகைமையு	௨0௬
பகையகததுச	௨௧௧
பகையகததுப	௨௧௧
பகையென	௨௫௧
பசககமற	௩௪௩
பசநதாளி	௩௪௩
பசபபென	௩௪௩
படலாறறா	௩௩௯
படியுடை	௧௭௮
படுபயன	௫0
படைகுடி	௧௧௩
படைகொண்	௭௧
பணியுமாமெ	௨௮௨
பணிவுடைய	௩௧
பணைநீஙகிப	௩௫௫
பணடறியே	௩௧௧
பணணென	௧௬௯
பணபிலான	௨௮௭

நாஙகாதல - ௩௪௫
நாசசெறறு - ௯௬
நாடாதுந - - உ௩0
நாடென்ப - உ௧௫
நாடொறுநாடி - ௧௬௩
நாடோறுநாடுக ௧௫௪
நாணகததி - ௨௯உ
நாணுமை - உ௪௧
நாணுலு - - உ௯உ
நாணுமற - - ௩௭௪
நாணென - ௩௬உ

நூலாருணூல - உ00

நெஞசததார - ௩உ௪
நெஞசிறறுற - ௭௮
நெடுஙகட - ௭
நெடுநீரமற - ௧௭௭
நெடுமபுன - ௧௪௬
நெயயாலெ - ௩௩0
நெருப்பினு - ௩00
நெருநலுள - ௯௭

பணபுடை - உ௮௬
பதிமருணடு - ௩௫௪
பயனிலபல - - ௫௫
பயனிலசொற - ௫௬
பயனமரமுள - ௬௧
பயனறூசகா - ௩௩
பயனறூககி - உ௬௩
பரிநதவாநல - ௩௫௯
பரிநதோமபிக - ௪0
பரிநதோமபிப - உ௯
பரியதுகூர - ௧௭௬

௯

குறள.	பக்கம்.	குறள.	பக்கம்.	குறள்.	பக்கம்.

பரியினுமா - - ககக
பருகுவாா - -உ௩௫
பருவததோ - கச௩
பருவரலும - ௩ச௫
பலகுடைநீ - - உ௯௬
பலசொலல - கக0
பலநலலகற - உ௩அ
பலகுழுவு - - உகச
பலலவைக - உகஉ
பலலாாபகை - க௩௩
பல்லாாமுனி - ௫௫
பழகியசெல - உ௭0
பழகியநட - உ௩௩
பழமையெ - உ௩௩
பழிமலைந - க௯உ
பழியஞசி - க௬
பழுதெண - கஅ௭
பழையமெ - உ0ச
பறறறறகணணு - க௫ச
பறறறறகணணெ-க0க
பறறறறே - ௭௭
பறறிவிடா - க00
பறறுகபற - க0க
பறறுளள - க௩0
பனியருமபி - ௩௫உ
பனமாயககள - ௩௬உ

பாடுபெறு - ௩௫௬
பாததூண - ௬ச
பாலொடு - ௩உஉ

பிணிககுமருந - ௩க௬
பிணியினமை - உக௫
பிணையோ - ௩க௩
பிரிததலும் - கஅ௫
பிரிவுரைக - ௩௩௩
பிழைததுணா - கஉச
பிறபபெனனு - க0ச
பீலிபெய - கசக

புகழினறற - உ௭அ
புகழநதவை - க௫௯
புகழபட - ௬௬
புகழபுரிந - உக
புககிலமை - ௯அ
புணாசசிபழ - உஉஅ
புததேளுல - ௬0
புரநதாாகண - உஉ௭
புலததலிற - ௩அக
புலபபலென - ௩௬௩
புலபபேன - ௩௬௫
புலலவையுட - உ0க
புலலாதிரா - ௩௭௫
புலலிககிடந - ௩சஉ
புலலிவிடா - ௩அஉ
புறஙகுனறி - ௭அ
புறஙகூறிப - ௫உ
புறததுறுப - உ௬
புறநதூய - அ௫
புனகணணை - ௩௫உ

பெணணிய - ௩௭அ
பெணணிற - க௯
பெணணினறு - ௩௬௯
பெணணேவல - உ௬க
பெயககணடு - க௭0
பெயலாறறு - ௩௩௯
பெரிதாறறி - ௩௬அ
பெரிதினிது - உசஙு
பெரியாரை - உ௫௭
பெருககதது - உ௭அ
பெருஙகொடை - க௫௫
பெருமைககு - ௫0
பெருமைபெ - உஅஉ
பெருமையு - உஅக
பேதைபெருங - உ௩௭
பேதைபப - கக0
பேதைமையு - உசக
பேதைமையெ - உசக
பேதைமையொ- உ௩ச
பேராணமை - உஉ௫

பொசசாபபாா - க௫௭
பொசசாபபுக - க௫௭
பொதுநலத - உ௬ச
பொதுநோக - க௫௬
பொயபடுமொன உசஉ
பொயமையு - அ௩
பொயயாமைபொ அச
பொயயாமைய - அச
பொருடீாந - ௫௬
பொருடபெணடி- உ௬௩
பொருடபொரு- உ௬௩
பொருணீங - ௬௯
பொருணமா - ௩௫ச
பொருளகருவி - க௯௭
பொருளகெடுத - உ௭0
பொருளலலவரை-உக௯
பொருளலலவற- க0உ
பொருளறறா - ௭0
பொருளாடசி - ௭க
பொருளானு - உஅஅ
பொருளென - உக௯
பொளளென - கசச
பொறியின - - கஅக
பொறிவாயி - ச
பொறுததலிற - ச௫
பொறையொ - உக௩

போறறினரி - உ0உ

மகனறநதை - உச

பிறபொக - உஅ0
பிறாகஙின - கக
பிறாஞாணத - உகஉ
பிறாபழியு - உகக
பிறவிபபெ - சு
பிறனபழி - ருங
பிறனபொரு - சங
பிறனமனை - சச

பெருமபொரு - உகங
பெருமையஞ - ஙஎங
பெறினென - ஙசுசு
பெறுமவற - - உக
பெறறுற - உ0

பேணுதபெட்டா-ஙஙக
பேணுதபெடப - ஙஎ0
பேணுதபென - உசு0

மகணமெய - உஙீ
மகளேபோல - ங0எ
மஙகலமெனப - உக
மடஞாதல - ஙஉள
மடிமடிக - - களள
மடிமைகுடிமை - களஅ
மடியிலாமன - களசு
மடியுளாண - கஅக
மடியைமடியா - களள

குறள்.	பக்கம்.
மடுத்தவா	கஅ௩
மணிநீருமண்	உகசு
மணியிறறிக்	௩௬௭
மண்ணோடியை	கசுக
மதிநுடப	கஅசு
மதியுமடநதை	௩உக
மயிர்நீபபின	உஎசு
மருநதாகித	சுக
மருநதென	உஎக
மருநதோமற்	உஎசு
மருவுகமாசற	உ௩உ
மலரனன—ணமு	௩உஉ
மலரனன—ளரு	௩உசு
மலரினுமெல	௩௭க
மலாகாணின	௩உ0
மலாமிசை	௩
மழிததலுநீ	எசு
மறததலவெ	அசு
மறநதுமபி	ரு௮
மறபபினு	சக
மறபபினெவ	௩சஅ
மறமானமா	உஉ௩
மறவறகமா	௩ச
மறைநதவை	கஎ௩
மறைபெற	௩ச0
மறைபபேனமற	௩சுக
மறைபபேனமன	௩௩ரு
மறறியானெ	௩சஅ
மறறுநதொடர்	க00
மனததுமா	எஅ
மனததானா	க௩ச
மனததினமை	உ௩சு
மனததுககண	க௩
மனததுளது	க௩ரு
மனததொடு	அச
மன்னர்விழை	உ0உ
மன்னுயிரெல	௩௩எ
மனனுயிரோ	சுசு
மாதாமுகம	௩உக
மாலைநோய	௩ரு௩
மாலையோவல	௩ரு௨
மாறுபாடில	உஎஉ
மிகசசெய்	உச0
மிகனமேவன	உசஅ
மிகினுஙகுறை	உஎக
மிகுதியான	சஎ
முகததான	௩0
முகததினினி	உ௩சு
முகததினமு	உ0சு
முகநகநடப	உஉசு
முகநோககி	உ0சு
முகைமொக	௩௬எ
முடிவுமிடை	ககஅ
முதலிலாாக்	க௩௩
முயககிடை	௩ரு௭
முயஙகிய	௩ரு௭
முயறசிதிரு	கஅ0
முரண்சோந	கசசு
முறிமேனி	௩உ0
முறைகோடி	கசுச
முறைசெய	ககரு
முறைபபட	கஅஎ
முறறுறறி	உகஅ
முறறியுமுற	உகஎ
முனைமுகத	உகஅ
முனனுறககா	கரு௮
[illegible]	[illegible]
யாதானுநா	ககஅ
யாமுமுளே	௩சஎ
யாமெயயா	அரு
யாரினுஙகா	௩எசு
யா[illegible]னதெ	க00
யா[illegible]கு	௩கச
வகுத்தான	ககக
வகைமாண	உரு௮
வகையறச	க௩அ
வகையறிநதுத	உரு௩
வகையறிநதுவ	உக0
வசையிலாவ	சுஎ
வசையெனப	சுஎ
வசையொழி	சுஎ
வஞசமனததா	எசு
வருகமறகொ	௩சுரு
வருமுனனா	கஉசு
வருவிருநது	உஅ
வரைவிலாமா	உசுரு
வலியாாககு	உசசு
வலியாாமுற	எ0
வலியினிலை	எஎ
வழஙகுவ	உஎசு
வழிநோக	உரு0
வழுததினாடு	௩அ0
வறியாாக	சுஉ
வனகணகு	கஅரு
வாணிகஞசெய	௩எ
வாயமையை	அ௩
வாராககாற	௩ச0
வாரிபெருக	கரு௨
வாழதலுயிா	௩உ௩
வாழவாாக	௩சச
வாளறறுப	௩சு௩

மனநலத்தி - - கஙசு
மனநலநனகு - கஙசு
மனநலமன - கஙரு
மனநதூயார் - கஙரு
மனநதூய - - கஙரு
மனமாணவு - உருரு
மனைததகக - - கஅ
மனைமாட்சி - - ககூ
மனையாளை - உசு0
மனைவிழை - உசு0
மன்னாககு - ககூச

மேலிருநது - உஅ0
மேறபிறநதா - கஉஉ

மையலொரு - உசஉ

மோபபககு - உகூ

யாகாவாரா - ஙகூ
யாஙகணணி - ஙஉஅ
யாணடுசசெ - உருஅ
யாதனினயா - கூஅ

வாளொடென - உகக
வாளபோல - உருச
வானினறுல - சு
வானுயாதோ - எஎ
வானோககி - ககூ0

விசும்பிறறு - எ
விடாஅது - ஙசகூ
விடுமாறற - உ0க
விணணினறு - சு

கக

குறள்.	பககம்.
விததுமிடல	உஅ
வியவறக	கஙஉ0
விருநதுபுற	உஎ
விருப்பறாச்	கருச
விரைநது	[illegible]0
விலங்கொடு	[illegible]
விலலேருழ	உருஉ
விழிததகண	உஉசு
விழுபபுணப	உஉசு
விழுப்பேற	சஅ
விழைதகை	உஙங
விழையார	உஙரு
விளககறற	ஙசஉ
விளிநதாரின்	சங
விளியுமென்	ஙசஅ
வினைகலநது	ஙகூசு
வினைககணவினைக்	கஎகூ
வினைககணவினையு	கருங

குறள்.	பககம்.
வினைககுரி	கருங
வினைசெய	கஎஉ
வினைத்திட்	ககூங
வினைபகை	ககூஎ
வினையான்	ககூஅ
வினைவலியு	கச0

வீழப்படுவா - ஙசச
வீழுநாவீழ - ஙசச
வீழுமிருவா - ஙகஅ
வீழநாளப - கச
வீழவாரினி - ஙசரு
வீறெயதி - ககூரு

வெணமை - உசச
வெருவநத - ககூசு
வெளளததனையம - கஎரு

குறள்.	பக்கம்.
வெளளததனையவி	கஅஉ

வேடட - - ஙகஎ
வேட்பததா - கஅகூ
வேட்பன - - உ0ச
வேணடறக—ஃ - ருக
வேணடறக - உசுஅ
வேணடா - - க0எ
வேணடிய - எரு
வேணடினு - ககூ
வேணடுங - க0எ
வேணடுதல - ஙு
வேலன்று - ககூக
வேலொடு - ககஙு

வைததான - - உஅஅ
வையததுள் - கஅ

பிழைதிருத்தல்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தல்
௪௩	௨௨	பேதையாயாரில	பேதையாரில்
௫௩	௧	புறங்கூறாமை	புறங்கூறாமை
"	௩௪	பொளின	பொருளின
௫௪	௩௩	ஒபபக்	ஒபபக்
௭௨	௩௨	விலைபபொட்டு	விலைப்பொருட்டு
"	௩௩	விறபாா	விறபாா
௧௧௮	௯	உளளப	உளளப
௧௩௪	௩௭	இனததானாடுமன்று	இனததானாமென்று
௧௬௫	௨௮	ஒருசொல	ஒருசொல
௨௦௨	௨௨	இகலவேநதரெனறா	இகலவேநதரென்றா
௨௨௪	௩௪	காநதருவததையார்	காநதருவததையாா
௨௩௪	௧௧	பேதைமைஒனறோ	பேதைமைஒனறோ
௨௩௭	௯	கேழீஇய	கெழீஇய
௨௫௯	௧௧	மலலன	மல்லன
௨௬௩	௨௧	பெண்டிா	பெணடிர்
௨௭௭	௨	பாடமாயின	பாடமாயின
௨௯௯	௨	யெனபன	யென்பன
௩௩௮	௨௮	பொறுத்தலனறே	பொறுததலனறே
௩௫௦	௯	நனவின	நனவின